

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ
СУМСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
СУМСЬКА ОБЛАСНА РАДА
УПРАВЛІННЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАУКОВО-ДОКУМЕНТАЛЬНИХ
І КРАЄЗНАВЧИХ ВИДАНЬ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
НАЦІОНАЛЬНА СПІЛКА КРАЄЗНАВЦІВ УКРАЇНИ**

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

Науково-документальна
серія книг

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

СОЛДАТЕНКО В.Ф.
(голова)

ЛИТВИН В.М.
(головний редактор)

СМОЛІЙ В.А.
(заступник голови)

РЕЄНТ О.П.
(заступник голови)

КОКІН С.А.
(заступник голови)

РУБЛЬОВ О.С.
(заступник голови)

ПОДКУР Р.Ю.
(відповідальний секретар)

БАЖАН О.Г.
БОГУЦЬКИЙ Ю.П.

БОРЯК Г.В.
ВСДЕНЄСВ Д.В.

КРЕМЕНЬ В.Г.
КРИВОШЕЯ В.В.

ЛЕВЕНЕЦЬ Ю.А.
ЛЕКАРЬ С.І.

ЛОЗИЦЬКИЙ В.С.
МАКОВСЬКА Н.В.

МУЗИЧУК О.В.
НОВОХАТЬКО Л.М.

ПАПАКІН Г.В.
ТАБАЧНИК Д.В.

ТЕРЕЩЕНКО Ю.В.
УСЕНКО І.Б.

ЧАЙКОВСЬКИЙ А.С.

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

У ТРЬОХ КНИГАХ

Книга друга

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ЯГОВДИК І.О.

/голова/

БОГДАНОВА І.В.

/заступник голови/

ЗВАГЕЛЬСЬКИЙ В.Б.

/заступник голови/

ФЕДОРЕНКО І.Г.

/секретар/

БАЖАН О.Г.

БЛИЗНЮК А.М.

ВОВК О.В.

ДЕГТЯРЬОВ С.І.

ДЕМЧЕНКО Л.О.

КАРТЕЛЬ С.М.

КОРОГОД Г.І.

НІКІТІН Ю.О.

ПОКИДЧЕНКО Л.А.

ПРОХОРЕНКО В.І.

САПІЧ Т.Д.

ТЕРЕНТЬЄВ В.С.

ТКАЧЕНКО А.О.

ТУРКОВ В.В.

Суми
ВВП «Мрія-1»
2013

УДК 94 (477)
ББК 63.3 (4 Укр - 4 Сум) 621
Р 31

Науково-документальна серія книг
«Реабілітовані історією»

*Видається у відповідності до постанов
Президії Верховної Ради України № 2256-ХІІ від 06.04.1992
та Кабінету Міністрів України № 530 від 11.09.1992*

Рецензенти:

Р. Г. СИМОНЕНКО – головний науковий співробітник Інституту історії України НАН України, доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Є. М. СКЛЯРЕНКО – провідний науковий співробітник Інституту історії України НАН України, доктор історичних наук, професор.

У другій книзі тому «Реабілітовані історією. Сумська область» продовжено публікацію документальних матеріалів про політичні репресії громадян Сумщини в 1918-1980 роках, зокрема про тих, чиї життя або діяльність пов'язані з містами Лебедин і Охтирка, Краснопільським, Кролевецьким, Лебединським, Липоводолинським, Недригайлівським, Охтирським та Путивльським районами.

Книга – данина пам'яті землякам, які необгрунтовано постраждали за свої переконання, корисний посібник для всіх, хто цікавиться історією рідного краю.

ISBN 966-566-194-9
ISBN 978-966-566-579-3

- © Редакційно-видавнича група по підготовці і виданню книг Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Сумської облдержадміністрації, 2013
- © Автори нарисів, 2013
- © ВВП «Мрія-1», 2013

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДКОЛЕГІЇ

Книга друга Сумського тому про політичні репресії в нашому краї за радянської доби є, як і інші дві книги тому, складовою загальноукраїнської науково-документальної серії книг „Реабілітовані історією”, створення якої передбачено постановою Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 року №2256-ХІІ „Про підготовку багатотомного науково-документального видання про жертви репресій на Україні” і постановою Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1992 року №530 „Про підготовку і випуск серії книг „Реабілітовані історією”.

Обласною редколегією, її редакційно-видавничою групою за сприяння обласної державної адміністрації, обласної ради та при науково-методичному керівництві з боку Головної редакційної колегії здійснені значні за обсягом і складністю пошукові, дослідні та інші творчі, а також організаційно-технічні заходи, сформований науковий банк даних про політичні репресії на Сумщині в її теперішніх межах.

Авторський колектив обласного тому ставив за мету з достатньою мірою об’єктивності та всебічно висвітлити обставини позбавлення та обмеження прав і свобод громадян з мотивів політичного, соціального, класового, національного та релігійного характеру, відтворити спрямованість і масштаби репресій.

З перших днів існування в регіоні радянської влади її місцеві органи використали червоний терор стосовно антирадянських елементів. Військово-революційні комітети активно здійснювали реквізицію та конфіскацію майна „нетрудових елементів”. Надійна опора влади – надзвичайні комісії – жорстоко карали контрреволюціонерів.

На боротьбі з політичними опонентами ВКП(б), дійсними та уявними противниками існуючого ладу зосереджували свою увагу органи ДПУ. У період колективізації в їх полі зору постійно перебували так звані куркульські угруповання. Основною формою репресій було вислання в Північний край Росії.

Пошуки „троцькістів” та „націоналістів”, насамперед у середовищі інтелігенції, викриття різноманітних „контрреволюційних” організацій і груп – головні напрямки діяльності органів НКВС, які керувалися відповідними постановами ЦК ВКП(б) і Раднаркому СРСР. Широкого розмаху набули масові арешти, що проводилися міжрайонними оперативно-слідчими групами управлінь НКВС по Полтавській, Харківській та Чернігівській областях, фальсифікація архівно-кримінальних справ. Найбільша кількість громадян, репресованих в основному у позасудовому порядку (особливими нарадами, двійками, трійками), припадає на 1937-1938 роки.

Репресії мали місце на всіх територіях регіону, в усіх сферах суспільного життя і виробничої діяльності. Переслідувався кожний, хто проявляв невдоволення владою та її політикою. Найчастіше застосовувалася стаття 54-10 Кримінального кодексу УСРР 1927 року, яка передбачала покарання за антирадянську пропаганду або агітацію.

Певне уявлення про регіональні особливості репресій дає вступна (оглядова) стаття „Історія свідчить” до тому в його першій книзі (побачила світ у 2005 році). У статті наведено документальні відомості по містах і районах, окремих сільських місцевостях, підприємствах, організаціях та установах, а також узагальнені дані по області.

Книги обласного тому „Реабілітовані історією” будуються за єдиною структурою. Переважні за обсягом частини книг складають біографічні довідки за уніфікованою формою про репресованих та в законодавчому порядку реабілітованих громадян. Їх кількість ґрунтується виключно на наявних документальних даних. Справжня ж цифра уявляється значно більшою: не виключено, що наші земляки були „фігурантами” групових слідчих справ, які зберігаються в архівах за межами області (створена в січні 1939 року, коли припинилися масові арешти) або навіть України, і відомостей про репресованих досі не виявлено.

У першій книзі опубліковано 58 архівних документів про репресії за період з 1919-го по 1983-й роки, 5965 біографічних довідок та 19 нарисів про уродженців або мешканців міст Суми, Глухів і Конотоп, Білопільського, Буринського, Великописарівського, Глухівського і Конотопського районів. У книзі вміщено також коротку історичну довідку про Сумщину, кількісні відомості про репресованих громадян указаних міст і районів, схему адміністративно-територіального поділу в краї (1919-1939 рр.), текст розділу „Контрреволюційні злочини” згаданого Кримінального кодексу.

У другій книзі, яка пропонується читачеві, публікуються 15 біографічних нарисів і 4954 довідки про підданих політичним репресіям громадян Лебедина та Охтирки, Краснопільського, Кролевецького, Лебединського, Липоводолинського, Недригайлівського, Охтирського та Путивльського районів.

Архівні документи, уміщені в книгу, здебільшого раніше не публікувалися. Вони дають можливість відчутти морально-політичну атмосферу того часу, коли чинилися репресії, уявити, як вершилися слідство, судові процеси і позасудові розправи над „соціально небезпечними та ворожими елементами”.

Важливі документи за тематикою книги одержані її редакцією від Галузевого державного архіву Служби безпеки України і Центрального державного архіву громадських об’єднань України. У формуванні документальної бази книги відчутну допомогу редакції надали відповідний підрозділ управління СБУ в Сумській області (начальник підрозділу С.М. Картель, інспектор І.І. Величко), Державний архів Сумської області (директор В.В. Артюх, архівіст Т.С. Корнакова).

Активно співпрацювала з редакцією група місцевих науковців, письменників, журналістів і краєзнавців – авторів біографічних нарисів про репресованих відомих представників Сумщини.

Архівні документи (розділ „Мовою документів”), а також інформаційно-довідкові матеріали („Додатки”) досліджені й упорядковані О.М. Рубановим. У редагуванні нарисів брав участь О.І. Гончаров. Таблиця підсумкових відомостей про репресованих (реабілітованих) громадян та іменний і географічний покажчики складені І.Г. Федоренко.

Документи в книзі подаються в хронологічному порядку, в основному, мовою оригіналів і, як правило, зі збереженням їх стилістики, орфографії та пунктуації. Квадратними дужками позначено редакційні купюри та пояснення, відновлені (пропущені або нерозбірливі) слова і розшифровки скорочень.

Сподіваємося, що друга книга (як і перша) „Реабілітовані історією. Сумська область” дозволить читачеві чіткіше побачити те, що приховувалося від людського ока в недалекому минулому.

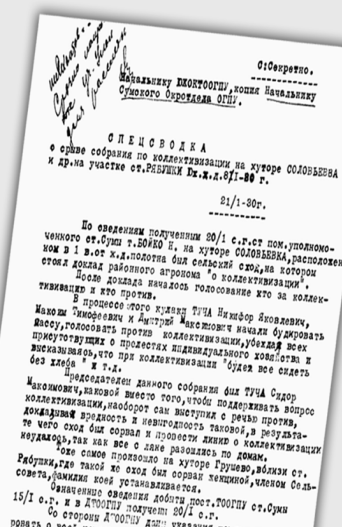
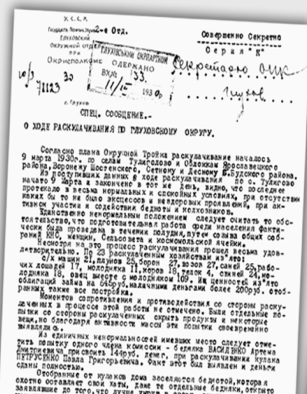
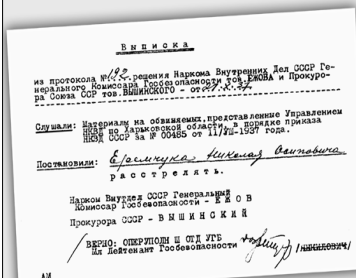
МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Задача теперь заключается в том, чтобы, продолжая и впредь беспощадную борьбу со всеми врагами СССР, организовать эту борьбу при помощи более совершенных и надежных методов. Это тем более необходимо, что массовые операции по разгрому и выкорчевыванию вражеских элементов, проведенные органами НКВД в 1937-1938 гг. при упрощенном ведении следствия и суда, не могли не привести к ряду крупнейших недостатков и извращений... враги народа, пробравшиеся в органы НКВД как в центре, так и на местах... сознательно извращали советские законы, проводили массовые и необоснованные аресты...

ИЗ ПОСТАНОВЛЕНИЯ СНК СССР И ЦК ВКП(б)
ОТ 17 НОЯБРЯ 1938 г. „ОБ АРЕСТАХ, ПРОКУРОРСКОМ НАДЗОРЕ И ВЕДЕНИИ СЛЕДСТВИЯ”

У зв'язку з тим, що я... цілком поділяю погляди літератора Дзюби... та беручи до уваги ту обставину, що в даний період (кінця якого ми з вами не можемо передбачити бодай наближено) для мене особисто перебування на будь-якому режимі видається майже рівновартним і через те більш-менш байдужим, – прощу ласкаво дозволити мені відбути замість вищеназваного Дзюби І.М. визначене йому судом покарання.

зі звернення уродженця КРОЛЕВЦЯ ПИСЬМЕННИКА М.О. ЛУКАША ВІД 23 БЕРЕЗНЯ 1973 р. ДО ПРЕЗИДІЇ ПРАВЛІННЯ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

ПАМ'ЯТНІ ЗНАКИ НА МІСЦЯХ ПОХОВАНЬ ЖЕРТВ
ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВИХІДЦІВ ІЗ СУМЩИНИ, ЗА ЇЇ МЕЖАМИ
У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ 1930-х РОКІВ

Комсомольський парк у Московському районі Харкова. 1990 р.

Урочище Халявинське поблизу Чернігова. 1989 р.

№ 1

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ПУТИВЛЬСЬКОГО РЕВКОМУ
ПРО БОРТЬБУ З ГРАБІЖНИКАМИ ТА КОНТРИБУЦІЮ**

27 листопада 1918 р.

Председательствует Седых Гавриил. Секретарь Седых Лука.

СЛУШАЛИ:

1. По первому вопросу тов. Коняев¹ высказался в том смысле, что всякий грабеж и насилие, с какой бы стороны они не исходили, должны караться самым беспощадным образом.

2. Тов. Мачулин предлагает взять контрибуцию с монастырей, помещиков, спекулянтов, собственников, купцов и попов.

3. Предлагается создать контрольную комиссию для проверки служащих, мастеровых заводов и других предприятий.

ПОСТАНОВИЛИ:

Всякий, учитывающий все зло для революции от грабежей, обязан арестовать грабителя на месте и передать его в следственную комиссию Ревкома.

Взять контрибуцию с вышеуказанных лиц.

В контрольную комиссию избираются товарищи: Горбачев, Колобылин, Седых Д., Бывалин и Ковалев Ф.

ДАСО, ф. П-460, оп. 1, спр. 1, арк. 2. Засвідчена копія. Машинопис.

№ 2

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ НАДЗВИЧАЙНОГО ШТАБУ П'ЯТИ КРОЛЕВЕЦЬКОГО
ПОВІТУ²**

25 червня 1919 р.

Слушали:

1. О контрреволюционной агитации в уезде.

2. О контрреволюционной агитации в селах Локне, Погребках [тепер с. Ярове].

Постановили:

Поручить Отделу Управления разослать ответственных представителей из Особой роты по всем волостям с правом ареста контрреволюционных агитаторов по указаниям сельских Комбедов и Коммунистических ячеек. Настоящее постановление опубликовать в Бюллетене.

В связи с тем, что в селах Локне и Погребках контрреволюционер, называя себя евангелистом, распространяет контрреволюционную агитацию, поручить Пятерке при Отделе Управления

4. Материалы, представленные пятеркой
быв. УЧК по делу контрреволюционеров.

- 1) Рубан Григорий Спирид.
- 2) Шульжинский Николай Николаевич.
- 3) Лысенко Александр Михайлович.
- 4) Козя Иван Троф. и Пальчиковский
Дмитрий Харит.

немедленно расследовать, дав представителям Пятерки широкие полномочия.

На основании телеграммы Губернской чрезвычайной комиссии № 1828:

Как активного контрреволюционера
РАССТРЕЛЯТЬ.

Как активного контрреволюционера,
уличенного в шпионаже, **РАССТРЕЛЯТЬ.**

Как членов Исполкома [Союза]
хлеборобов-собственников направить в
рабочий батальон.

Председатель Штаба Пяти [підпис]

Члены [чотири підписи] Секретарь [підпис]*

ДАСО, ф.П-461, оп. 1, спр. 4, арк. 31. Оригінал. Машинопис.

*Усі підписи нерозбірливі.

№ 3

3 ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ВІДДІЛУ УПРАВЛІННЯ ЛЕБЕДИНСЬКОГО ПОВІТОВОГО ВІЙСЬКРЕВКОМУ ПРО БУРЖУАЗІЮ, ЯКА „УТІКЛА І ПОВЕРНУЛАСЬ”

29 лютого 1920 р.

СЛУШАЛИ:

Доклад заведующего отделом Управления о бежавшей и возвратившейся буржуазии.

ПОСТАНОВИЛИ:

Собрать все сведения о бежавшей и возвратившейся буржуазии и приспешниках ее как в городе, так и в уезде, выяснив через Комхоз и Волревкомы, муниципализированы ли дома, конфисковано ли имущество и где оно находится. Взять на учет всех возвратившихся, отобрать у них документы и снабдить особыми книжками с отметкой о явке, трудоспособным дать общественную работу, каким путем они и будут получать средства на существование. Если у бежавшего осталась семья, то членов семьи зарегистрировать и оставить для пользования как квартиру, так и необходимые вещи. Исполнение сего поручить подотделу принуд. работ, согласно распоряжения Губернского отдела Управления.

ДАСО, ф.Р-60, оп. 2, спр. 2, арк. 25. Оригінал. Рукопис.

№ 4

УЗАГАЛЬНЕНІ ВІДОМОСТІ ПРО КІЛЬКІСТЬ ТАК ЗВАНИХ КОНТРРЕВОЛЮЦІОНЕРІВ
ЛЕБЕДИНСЬКОГО ПОВІТУ – „УТІКАЧІВ”
З ДЕНІКІНСЬКОЮ АРМІЄЮ *

Березень 1920 р.**

№№ з/п	Волості	Утікачів	Добровольців	Мобілізованих	Усього
1.	Бишкінська	3	4	31	38
2.	Бобрівська	7			7
3.	Боровеньківська	10		17	27
4.	Буймерська			8	8
5.	Василівська		4	6	10
6.	Вільшанська	11		5	16
7.	Ворожбянська	17	45	12	74
8.	Ганнівська		1	12	13
9.	Марківська		17	20	37
10.	Межирицька	8	11	16	35
11.	Михайлівська	8		27	35
12.	Недригайлівська	14	13	10	37
13.	Олешнянська	6	2		8
14.	Павленківська	20	3	3	26
15.	Романівська	4	3	8	15
16.	Штепівська	32	3	10	45
17.	По с. Грамине	14	1		15
18.	3-й район повіту	14			14
19.	м. Лебедин	112			112
Разом:		280	107	185	572

ДАСО, ф.Р-60, оп. 3, спр. 5, арк. 24-42.

*Таблиця складена упорядником книги за поіменними списками волосних ревкомів, які підготували списки на виконання розпорядження особливого відділу Лебединської повітової ради від 5 січня 1920 р.

**Датування – за змістом архівної справи.

№ 5

**ТЕЛЕФОНОГРАМА НАЧАЛЬНИКА ГАДЯЦЬКОЇ ПОВІТОВОЇ МІЛІЦІЇ НАЧАЛЬНИКУ
БЕЇВСЬКОЇ (ТЕПЕР ЛИПОВОДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ) ДІЛЬНИЧНОЇ МІЛІЦІЇ
ТА ВОЛРЄВКОМУ ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ ГУЖОВОЇ
ПОВИННОСТІ**

24 березня 1920 р.

Из Гадяча от Нач. Уезд. Милиции.

Беево. Нач. участковой милиции и всем вол. и сел. ревкомам.

Постановление[м] Гад. уревкома от 23 февраля подводная повинность объявляется военной повинностью и передается в руки нач. участковой милиции. Списки крестьян, которые по повестке, врученной под расписку, не являются с подводами, представляют мне по телефону немедленно. У неявившихся к отбыванию подводной повинности будут отобраны лошади с упряжью и возами, а сами владельцы будут направлены в концентрационный лагерь для общественных работ. В течение трех дней предлагаю представить мне списки кулаков, до настоящего времени не исполнивших распоряжений Волревкомов и милиции о предоставлении в Гадяч подвод с указанием о числе лошадей и другого скота.

Нач. Милиции Серета

ДАСО, ф.Р-3974, оп. 1, спр. 2, арк. 384. Оригінал. Рукопис.

№ 6

**З ПРОТОКОЛУ ПРОВАДЖЕННЯ ДІЗНАННЯ ПРО НЕЗАКОННУ РЕКВІЗИЦІЮ ХУДОБИ
ТА ПОБИТТЯ ГРОМАДЯН У СЕЛІ ВЕСЕЛЕ ПУТИВЛЬСЬКОГО ПОВІТУ³**

6 травня 1920 р.

1920 года. Мая 6 дня. Я, сотрудник Политбюро при Управлении Путивльской уездной Советской Милиции [прізвище нерозбірливе] согласно предписания от Путивльской Компартии* от 29 апреля с/г. за № 891 и поручения Политследователя о расследовании в дер. Веселовой Берюховской волости незаконной реквизиции скота и избиения граждан шомполами солдатами Путивльского райпродкома сего числа прибыл в дер. Веселову, где в присутствии Веселовского сельского исполкома делал дознание, где оказалось:

Опрошен[ный] по сему делу в качестве потерпевшего гр. дер. Веселовой Меркурий Васильевич Шаматрин при допросе показал, что у него Путивльским Райпродкомом 22-го марта с/г. забрано одну корову тельную и одну овцу, которая находилась после тела один месяц, и 1 пуд 20 фунтов соли.

Опрошен[ный] Петро Карпович Анохин при допросе показал, что у него забрана вышеозначенным отрядом одна дойная корова, которая находилась один месяц после тела, и одна свинья поросная, которая должна быть через два месяца, и два пуда свиного сала, и 26 фунтов свиного мяса.

Опрошен[ный] Никифор Фокин [так у документі] Винников показал, что у него забрана одна корова тельная, которой оставалось до телу два месяца, одна овца котная, которой оставалось до телу пятнадцать дней.

Опрошен[ный] Моисей Ермолаев Петренко показал, что у него забрана одна корова, которая находилась после телу один месяц, после забрания коровы в пять дней сдох теленок, который был от нее, три овечки, из которых одна котная, которой оставалось до телу пятнадцать дней, две находились после телу сорок дней.

[...]**

Опрошен по сему делу в качестве потерпевшего как пострадавший от побоев гр. Петро Петрович Седых, который на допросе показал:

22-го марта с/г., когда приехал к нам в дер. Веселову реквизиционный отряд с Путивльского райпродкома под командой тов. Лебедева, и начали в нашей дер. проводить реквизицию хлеба, скота, сала, мяса и соли, я в то время стоял на улице и еще со мной стояло человек пять граждан нашей деревни, солдаты меня забрали и начали бить шомполами и железной крючкой. После этих побоев они меня посадили как арестованного и поставили возле дверей часового. Я просидел сутки и меня освободили по ходатайству моего сына и граждан нашего общества ввиду того, что я совершенно невиновный. [...]***

Правильность одного удостоверяется Председатель исполкома [підпис нерозбірливий]
Веселовским исполкомом. Секретарь [підпис нерозбірливий]

[Печатка]

Постановил записать о вышеизложенном в Протоколе
и передать заведующему Политбюро на распоряжение.
Мая 11 дня 1920 года.

Возвращаю настоящий протокол для дополнения Сотрудник [підпис нерозбірливий]
дознания. Следователь [підпис нерозбірливий]. 11/V-20 г.

ДАСО, ф.Р-1652, оп. 1, спр. 24, арк. 6-8. Оригінал. Рукопис.

*Йдеться про Путивльський повітовий комітет РКП(б).

**Опущено текст з аналогічними свідченнями ще 19 громадян.

***Опущено текст з подробицями обставин арешту.

№ 7

ПРОТОКОЛ МІТИНГУ ГРОМАДЯН СЕЛА ТЕРНИ (ТЕПЕР НЕДРИГАЙЛІВСЬКОГО РАЙОНУ) З ПИТАННЯ „ЩО ТАКЕ „МАХНОВЩИНА”

15 серпня 1920 р.

На митинг прибыло 340 человек.

Председателем избран Семен Семенович Мазный. Секретарь Ф.Я. Маслянка.

ПОВЕСТКА ДНЯ:

Разъяснение, что значит Махновщина, какие цели она преследует.

СЛУШАЛИ:

Доклады т.т. Зубко и Вертеля, которые объяснили, что значит Махновщина и какие она цели преследует, причем было подчеркнута докладчиками, что Махно

ПОСТАНОВИЛИ:

По выслушивании постановляем: Мы граждане с. Тернов, быв сего числа на митинге, где заслушали доклады т.т. Зубко и Вертеля, которые обрисовали

преследует исключительно цели бан-
дитизма.

картину Махновщины, бандитизма, постановляем до последней капли крови бороться с бандитизмом, провокацией и т. д., причем тех граждан, которые будут скрывать бандитов, провокаторов и других контрреволюционных элементов, карать самыми суровыми наказаниями [вплоть] до конфискации всего их имущества.

[Печатка]

Верно.
Секретарь Терновского Волостного Исполкома [підпис]

ДАСО, ф.П-34, оп. 1, спр. 1, арк. 17. Засвідчена копія. Рукопис.

№ 8

**НАКАЗ ПУТИВЛЬСЬКОЇ ПОВІТОВОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ РАДИ
ПРО БОРТЬБУ ЗІ ЗЛОВЖИВАННЯМИ ПРОДЗАГОНІВ**

25 серпня 1920 р.

Всем начальникам продовольственных отрядов.
Волпродагентам. Агентам и продармейцам.

От многих волостных и сельских Исполкомов, а также отдельных граждан в Путивльский Уездный Исполком поступают массовые жалобы на незаконные действия отрядов по реквизиции скота и хлеба: забирают одежду и обувь у граждан, требуют у граждан самогона, занимаются пьянством, забирают скот во втором периоде беременности и проч. Настоящим ставим в известность, что за все самовольные обиды граждан и незаконные действия виновные будут немедленно арестованы и наказаны по законам военного времени. Рабоче-Крестьянская власть беспощадно расправится со всеми бандитами и преступными элементами, примазавшимися к Великой Пролетарской Революции, опорочивающими славное имя красноармейцев и Советских работников.

Всем начальникам отрядов под их личную ответственность приказываю водворить в рядах отрядов железную дисциплину и не допускать впредь ни одного случая незаконных поступков, обид и оскорблений граждан.

Агентам строго придерживаться и строго исполнять инструкции Наркомпрода и никаких уклонений от инструкций не допускать. О всех злоупотреблениях отдельных продармейцев и граждан вменяется начальникам отрядов в обязанность доносить УПРОДСОВЕТУ при Путивльском исполкоме.

Подлин. подписали:

Председатель Упродсовета и Путивльского Уездисполкома Бауман⁴
Упродкомиссар Правдивцев

ДАСО, ф.Р-4644, оп. 1, спр. 2, арк. 222. Засвідчена копія. Машинопис.

№ 9

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ХОРУЖІВСЬКОГО (ТЕПЕР НЕДРИГАЙЛІВСЬКОГО РАЙОНУ) КОМОСЕРЕДКУ ПРО ПОДАЛЬШУ „ЕКСПРОПРІАЦІЮ” КУРКУЛІВ

4 січня 1921 р.

Повестка дня:

1. Дальнейшая экспроприация кулаков и арест злостных кулаков.
2. Распределение вещей, конфискованных у кулаков.
3. Освобождение заложников из-под ареста.
4. Рассмотрение конфискации у кулаков вещей и пр. с выяснением, кем и что взято.
5. Текущие дела.

1) [...] * немедленно приступить к конфискации имущества у арестованных кулаков, семьи их перевести в пролетарские постройки, те же хутора, которые являлись базой бандитов, уничтожить, т.е. разобрать постройки и распределить между беднотою или же превратить эти хозяйства в коллективы, если они будут пригодны. Тех же кулаков, которые остались в Хоружевской волости, немедленно арестовать и отправить в концентрационный лагерь.

2) [...] вещи, конфискованные у злостных кулаков, должны быть распределены между беднотою под личную ответственность Комячейки и Комнезаможа. В город отправить теплой одежды для передачи Красной Армии и лазаретов 50 %. Что же касается скота, то рабочий скот, а также и племенной должен пойти на прокатный пункт. Причитающийся по разверстке у тех кулаков, у которых будет конфискован, отправить в Упродком, а остальное распределить между беднотою, оставить для семейства столько, сколько имел бедняк.

3) [...] освободить из-под ареста тех кулаков, которые не проявили противного по отношению к Советской власти и подчинялись Декретам и распоряжениям Советской власти, обессилить их материально, конфисковать их имущество, взять подписку о том, что они никуда не уедут, и обязать их, что не будут проявлять противного. Просить освободить следующих лиц: 1) Ющенко Василия Павловича с конфискацией имущества и пополнением разверстки; 2) Сюркало Ефима – то же; 3) Ворону Ивана Гавриловича с переводом на пролетарскую квартиру, дом на нужды государства, а крупорушку оставить под его надзором; 4) Ющенко Григория Дмитриевича с конфискацией имущества и пополнением разверстки и 5) Калиниченко Мойсея Макаровича выполнить разверстку. Кулаков с Ивановского немедленно арестовать, избрать комиссию из членов Комячейки и незаможных и обсудить на месте относительно ареста.

4) Конфискация, какая то ни была, должна производиться только по ордерам за подписью Председателя Исполкома, Комячейки и Комнезаможа, всё конфискованное имущество должно поступать на склад, выделив трёх человек – 1-го от Комячейки, другого от Комнезаможа заведывать складом. Конфискованное имущество записать в акты, копию оставлять для хозяина. Выдвинуть комиссию для расследования конфискованного имущества у кулаков.

5) [...] Рассмотрев заявление т-ща Степового [...] донести в партком, что Степовой определенно защищает кулаков, не знает тактики партии, а потому ему нет места в нашей среде, а кулака Петренко Григория немедленно арестовать.

[Печатка]

Подлинный подписали:
 Председатель Гр. Игнатенко
 Секретарь Ив. Фортинский

ДАСО, ф.П-442, оп. 1, спр. 138, арк. 17. Засвідчена копія. Рукопис.

*Тут і далі опущено фрази, які суттєво не впливають на зміст тексту.

№ 10

**ВІДОМОСТІ КРАСНОПІЛЬСЬКОГО ВОЛКОМНЕЗАМУ ПРО МАЙНО,
 ВІДЧУЖЕНЕ ПРИ РОЗКУРКУЛЕННІ ⁵**

*Не раніше 13 квітня 1921 р. **

Власники відчуженого майна	Перелік майна	Власники (користувачі) одержаного майна
[20 громадян волості]	30 кв. сажнів садибної землі, 2 будинки, 2 крамниці, 1 комора. 8 кв. сажнів землі, 2 будинки.	Сім'ї 4-х червоноармійців. Школа.
Успенська церква	1 десятина і 51 сажень землі, 13 будинків, 12 комор, 13 крамниць, у т. ч. 1 – з пекарнею і 1 – з погребом, 9 сараїв, 7 погребів, 3 льодовні.	Зараховані за волвиконкомом.
Преображенська церква	1 десятина землі, 4 будинки, 3 комори, 4 сараї, 4 погребі, 2 льодовні.	Зараховані за волвиконкомом.
Преображенська церква	20 кв. сажнів землі, 2 будинки, 2 комори, 2 сараї, 2 погребі, 1 льодовня.	Зараховані за волвиконкомом.
[4 брати Парасочкіни в с. Самогоївка]	71 кв. сажень землі.	4 члени КНС.

Закінчення на стор. 17.

Закінчення. Початок на стор. 16.

[9 громадян с. Краснопілля]	Шафи, столи та інше. Посуд радянський столовий [так у документі] та інше. Бурка-кавказка, 4 кашкети казенні, казанок, кухоль і баклажка, кінь „для довольствія”. 8 пудів м’яса.	Відділи волвиконкому. Дитячий будинок і хата-читальня. Загін волкомнезаму. Знищено за актом (від хворого бика). Дитбудунок. Загін комнезаму. [Не виявлено]
[3 громадянина х. Просіки]	Брезент. 3 пуди борошна, кожух. Кінь, сани, 5 сирих шкір.	Громадяни Шпелівського, Дорошенківського, Кучанського, Міського, Головкового, Михновського, Шепотькового та інших десятків, артіль „Червоний серп” та інші.
[104 громадянина волості]	816 десятин і 1373 сажня орної землі.	Громадяни Шпелівського, Дорошенківського, Кучанського, Міського, Головкового, Михновського, Шепотькового та інших десятків, артіль „Червоний серп” та інші.

[Печатка]

За Пред. Волкомнезама [підпис]
Секретар [підпис]

ДАСО, ф.Р-905, оп. 1, спр. 33, арк. 13-21. Складено за рукописними оригіналами.

*Датування – за змістом архівної справи.

№ 11

ВІДГУК ЦЕРКОВНОСЛУЖИТЕЛІВ ПУТИВЛЯ НА ВИЛУЧЕННЯ ЦЕРКОВНИХ ЦІННОСТЕЙ⁶

26 квітня 1922 р.

В основі православно-християнської церкви лежить на першому плані забота про благотворення в самій широкій формі і особливо в періоди стихійних бедствий. І духовенство завжди звало і зовіло всіх на допомогу к нуждам бедствуючих. Градське духовенство до видання декрета про изъяття цінностей из храмів усилено обратило внимание населення на нужды голодающих юга и юго-востока и собранные суммы посылало и посылает в эти края. Но, обсуждая вопрос об изъятии ценностей, пришли к

заключенню: 1. Можна взяти в кожному храмі, не оскорбляючи релігійних почуттів православно-християнського населення, згідно Декрету, всі надлишки цінних крім належностей св. престолу і чаш, бивших в употребленні, а також риз на деяких особливо шанованих серед населення іконах. 2. Закритим голосуванням обрані в склад перевіркової комісії Соборної-Преображенської церкви Протоієрей Андрій Петров і Воскресенської г. Путивля церкви свящ. Іоанн Шафранов більшістю голосів.

Благочинний 1 округи протоієрей Андрій Петров [підпис]
Священники [підписи Каменицького, Шафранова, Іллінського,
Гуторова ⁷, ще 4 підписи]
Дьякони [підписи Соболева, Толкачова, Дериколенка, ще 3 підписи]
Псаломщик [підпис Ткаченка]

ДАСО, ф.П-460, оп. 1, спр. 185, арк. 7. Оригінал. Рукопис.

№ 12

ЗВІТ ПУТИВЛЬСЬКОЇ ПОВІТОВОЇ КОМІСІЇ З ВИЛУЧЕННЯ ЦЕРКОВНИХ ЦІННОСТЕЙ ВІДПОВІДНІЙ КУРСЬКІЙ ГУБЕРНСЬКІЙ КОМІСІЇ ⁸

*Не пізніше 25 травня 1922 р.**

Изъятие произведено в 10 церквях города [Путивля] и в 43 церквях сел и деревень. Изъято всего:

серебра – 56 пуд. 36 фун. 76 зол. 52 доли, ⁹
золота – 2 фун. 40 зол. 67 долей,
драгоценных камней – алмазных 16 шт. и бриллиантовых 19 шт.

Приложения: акты и протоколы с № 1 по № 46 включ.

Изъятие прошло как в городе, так и в селах и деревнях без всяких недоразумений. Население отнеслось доброжелательно, в особенности молодежь сел и деревень, которая с радостью встречала комиссию и помогала в работе. Духовенство в большинстве случаев также относилось желательно** к изъятию за исключением скверных попов, которые отделялись красноречивым молчанием и со злобой в душе на прихожан, так охотно отдающих церковные ценности. Конечно, были случаи выступления кликуш и религиозных фанатиков, но таковые не произвели действия никакого, а были под общие насмешки и упреки прихожан ими же удалены.

Скрытия и кражи ценностей не было. Изъятие заканчивается.

Предком
Секретарь [підпис нерозбірливий]

ДАСО, ф.П-460, оп. 1, спр. 185, арк. 37. Оригінал. Рукопис.

*Датується за змістом архівної справи.

**Так у документі.

№ 13

**ПРОТОКОЛ ЗАСІДАННЯ РОБОЧОЇ ТРІЙКИ ВІЙСЬКНАРАДИ
ПРИ КРОЛЕВЕЦЬКОМУ ПОВІТВИКОНКОМІ ПРО ПОКАРАННЯ
ВИННИХ У НАПАДІ НА КОМАНДИРА ВЗВОДУ¹⁰**

15 жовтня 1922 р.

Присутствуют: Уездвоенкомиссар ПОПКОВ, Нач. милиции ИВАНОВ,
Уполномоченный губотдела ГПУ ГОРОХ.

Слушали:
Ранение комвзвода ХАНИНА.

Постановили:
Исходя из протокола Погребского* сельсовета и комнезама, в котором указано, что к нападению велась подготовка и участники состояли из ряда лиц кулацкого элемента, просить Уисполком, в развитие постановления Военсовещания при Совнаркоме о коллективной ответственности сел за возникновение бандитизма, обложить штрафом в административном порядке лиц, указанных в протоколе Погребского сельсовета.

Председатель [підпис Попкова]

ДАСО, ф.Р-2317, оп. 2, спр. 7, арк. 31. Оригінал. Машинопис.

*Так у документі. Колишнє село Погрібки тепер село Ярове.

№ 14

**ПОВІДОМЛЕННЯ ГАДЯЦЬКОГО ПОВІТВИКОНКОМУ РУСАНІВСЬКОМУ
(ТЕПЕР ЛИПОВОДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ) ВОЛВИКОНКОМУ
ПРО ПОРЯДОК РЕКВІЗИЦІЇ І КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА ТА ВИСЕЛЕННЯ ГРОМАДЯН**

30 жовтня 1922 р.

Настоящим Уисполком предлагает объявить гр. х. Байрака 1-го, что в силу декрета С.Н.К. от 15-го ноября 1921 года никакое имущество не может быть реквизировано или конфисковано не иначе как по приговорам судебных учреждений.

В силу постановления ВУЦИКа от 6-го сентября 1922 года выселение граждан, причастных к контрреволюционным выступлениям, на срок не более 2-х месяцев возможно только по постановлению Особой Комиссии при Н.К.В.Д.

На основании вышеизложенного просьба объединенного собрания членов К.Н.С. и гр. 1-го Байрака Русановской вол. удовлетворена быть не может.

Предуисполкома [підпис]
Секретарь уисполкома [підпис]

ДАСО, ф.Р-3976, оп. 1, спр. 56, арк. 3. Оригінал. Машинопис.

№ 15

ЗІ СПИСКУ МАЙНА, ВИЛУЧЕНОГО МЕЖИРІЦЬКИМ (ТЕПЕР ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ) СІЛЬКОМНЕЗАМОЖЕМ ПРИ РОЗКУРКУЛЕННІ І ЗАКРІПЛЕНОГО ЗА НОВИМИ ВЛАСНИКАМИ ¹¹

15 лютого 1923 р.

За кем закрепляется имущество	Отобранное имущество	У кого отобрано имущество
[11 незаможних селян].	6100 кв. саженой усадебной земли. Недвижимого имущества: жилых помещений – 9, сараев – 9, клунь – 4, амбаров – 3, погребов – 2.	От 9 кулаков: 3 – бежавших с бандой Деникина, 3 – имеющих в селе или Лебедине второе имущество.
Сельскохоз. кооперат. товарищество.	1200 кв. саж., дом, 2 сарая, 1 клуня, амбар, погреб.	От кулака Лийки Я.П., бежавшего с бандой Деникина.
Межирицкий селькомнезамож впредь до его существования, а потом сельисполком.	350 кв. саж., дом, 2 сарая, 2 амбара, погреб.	От кулака Ключки Николая Николаевича, расстрелянного за контрреволюционные действия в 1919 г.
Межирицкий сельисполком (для разных учреждений, квартир совслужащих).	4700 кв. саж., 8 домов, 10 сараев, 2 клуни, 11 амбаров, 2 погреба.	От 10 кулаков: 5 – бежали с Деникиным, 2 – имеют второе имущество. 7 комор от кулаков: Малюты И.Ф., Лийки Я.П., Роговика И.Ф., Шкандына И.П., Шумина Я.П., Лийки Д.П., Любченковой А.И., находящиеся на базарной площади.

[Печатка]

Предселькома [підпис нерозбірливий]
Секретарь [підпис нерозбірливий]

№ 16

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КОМФРАКЦІЇ ЛИПОВОДОЛИНСЬКОГО
РАЙВИКОНКОМУ ПРО ВПЛИВ НА КУРКУЛІВ, ЯКІ ДОМАГАЮТЬСЯ
ПОВЕРНЕННЯ ВІДЧУЖЕНОЇ В НИХ ЗЕМЛІ**

*Не пізніше 7 листопада 1923 р.**

Присутствовали т.т. Панченко, Семендий, Питерин, секретарь РПК т. Терешкович и нач. раймилиции т. Орлов.

[...]**

Слушали:

О поведении кулачества в отношении ранее отчужденной у них для незаможников земли. Усиливается изгнание кулачеством незаможников из ранее принадлежащей кулакам земли. Первые проявившие себя в этом отношении гр.гр. Машенко Григорий, Москаленко Тимофей и Макиевский Илья.

Постановили:

Вследствие того, что за последнее время действительно замечается массовое игнорирование постановлений судебно-земельной комиссии, предложить президиуму райисполкома на сей счет обратить серьезное внимание, принимая меры вплоть до административных арестов и препровождения виновных в округ.

Секретарь фракции [підпис нерозбірливий]

ДАСО, ф.П-24, оп. 1, спр. 10, арк. 10 зв. Оригінал. Рукопис.

*Датується за змістом архівної справи.

**Опущено порядок денний засідання, а також текст протоколу з 5-ти інших розглянутих питань.

№ 17

**ЗВЕРНЕННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО КУРСЬКОГО ГУБВІДДІЛУ ДПУ
ПО ПУТИВЛЬСЬКОМУ ПОВІТУ ДО ГОЛОВИ ПОВІТВИКОНКОМУ
ПРО РОЗІРВАННЯ УГОДИ ЩОДО ОРЕНДИ СЕЙМСЬКИХ МЛИНІВ¹²**

12 грудня 1923 р.

Сов. секретно.
Председателю УИК.

По имеющимся сведениям Сеймские мельницы сданы в аренду коллективу монахов, что с политической стороны крайне нежелательно, а посему прошу Вашего распоряжения о пересмотре договора и под разным благовидным предлогом расторгнуть таковой дабы разогнать последних по месту жительства.

Уполномоченный ГО ГПУ по Путивльскому уезду
[підпис нерозбірливий]

ДАСО, ф.Р-1662, оп. 3, спр. 3, арк. 16. Оригінал. Рукопис.

№ 18

КІЛЬКІСНІ ВІДОМОСТІ ПРО КОЛИШНІХ БЛОГВАРДІЙЦІВ –
МЕШКАНЦІВ ПУТИВЛЬСЬКОГО ПОВІТУ *¹³

Лютий 1924 р.

Місто і волості ¹⁴	Усього	У тому числі								
		За соцпоходженням						За віком		
		Із дворян, міщан, поміщ., куркулів	Із селян	Із робітників	Із церковників	Із козаків	З інших	До 25 років	25-30 років	Понад 30 років
Місто Путивль	42	18	16	1	1	3	3	7	18	17
Шалигинська	8	1	6				1	1	1	6
Берюхівська	15	5	9				1		3	12
Новогончарська	15	15						4	5	6
Новослобідська	9	3	6						4	5
Глушецька	12	1	11						3	9
Гружчанська	12		12					1	4	7
Козацька	12	6	6					4	3	5
Успенська	9		9					5	1	3
Буринська	26	7	13	5			1	2	11	13
Миколаївська	6	2	4					1	3	2
Разом:	166	58	92	6	1	3	6	25	56	85

ДАСО, ф.Р-1662, оп. 3, спр. 3. З колекції документів.

*У відомості не включено дані (за їх відсутністю в архівній справі) з 5 волостей повіту.

№ 19

РАПОРТ ІНСПЕКТОРА СУМСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ МІЛІЦІЇ НАЧАЛЬНИКУ ЦЬОГО Ж
ВІДДІЛУ ПРО РОЗСЛІДУВАННЯ „РОЗСПІВУВАННЯ” КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНИХ ПІСЕНЬ
КОБЗАРЕМ ЛЯШЕНКОМ У ЛЕБЕДИНСЬКОМУ РАЙОНІ¹⁵

13 серпня 1926 р.

Представляя при сем переписку, доношу, что последнюю необходимо, в порядке 120 ст. УПК, выделить в два производства:

1) По обвинению надзирателя Ворожбянской Раймилиции Козлова в халатном отношении к своим служебным обязанностям, выразившемся в том, что им не было

доложено начальнику Раймилиции о приёме к своему производству дознания по распеванию кобзарём Ляшенком контрреволюционных песен, а также освобождении того же кобзаря без ведома начальника Раймилиции, и на основании 108 ст. УПК настоящий материал подлежит направлению Нарследователю 7-го участка. Считаю необходимым также доложить, что Козлов еще ранее привлечен к ответственности за халатное отношение к делу, выразившееся в побеге содержащегося под стражей задержанного при камере Раймилиции. Исходя из вышеизложенного, полагал бы, по истечении месячного срока, дабы дать возможность ознакомиться с районом назначенному недавно на должность начальника Раймилиции, надзирателя Козлова от должности отстранить.

2) По обвинению кобзаря Ляшенка по признакам ст. 74 УК материал направить начальнику Ворожбянской Раймилиции для окончания и направления по подсудности.

Инспектор по Милиции
[підпис] /КОФАНОВ/

ДАСО, ф.Р-7, оп. 2, спр. 33, арк. 318. Оригінал. Машинопис.

№ 20

ЗІ ЗВІТНОЇ ДОПОВІДІ НЕДРИГАЙЛІВСЬКОГО РАЙВИКОНКОМУ ПРО РОБОТУ З БЕРЕЗНЯ ПО ГРУДЕНЬ 1926 РОКУ *

24 січня 1927 р. **

Колективізація.	В районі мається: комун 2, артілей 5, товариств по спільній обробці землі 4.
Не розпочата робота по землеврядженню.	Під час переведення землеврядження виникали суперечки в більшості при укладці нивок [так у документі] в урочищах з поганим ґрунтом, а також помічались тенденції до зриву землеврядження з боку заможних господарств, або шляхом скриття утаєної землі.
Розподіл господарств.	В 1925 р. бідняцьких 2365-32,7 %, середняцьких 4468 – 61,8 %, заможних 398-5,5 %.
Політичний стан району.	В політичному відношенні район цілком благополучний. Антирадянських групіровок не помічалось і напевно можна сказати, що по району таких групіровок немає.
Релігійний рух.	В районі мається 14 церковей та 1 молитовний будинок євангелістів, котрі будівлі знаходяться в безкоштовному користуванні релігійних громад [яких] в районі 15, з них старослов. течії 14 і одна євангельської течії. Всього членів громад по проведенім переписам значиться 14466 осіб ¹⁶ . Орендові умови на молитовні будинки перескладені зо всіма релігійними громадами в цьому році.

Службовці культів.	Службовців культу на території району мешкає 31, монахів 3. Хоружівський піп Яременко Карпо 51 р. зрістом, маючи освіту 2-х класної школи, і М-Будянської церкви піп Михайловський Олександр по повідомленням газети „Рад. життя” зріклися від попівського сану.
Позбавлення виборчих прав.	В минулу перевиборчу кампанію до Рад позбавлено виборчих прав 154 особи.
Бюро примусових праць.	Примусовців на обліку мається 190 осіб. Використано на роботах та здано в найми з розрахунку 15 карб. в місяць – 30 чол. З заробітної платні примусовців в НКВД стягується 25 %.
Членство в С-Г товариствах.	На 1/Х – 26 р. було членів 1403, з них: членів КНС.....339 або 24,16 % неорганізованих бідняків.....739 або 52,67 % середняків.....257 або 13,33 % заможних.....22 або 1,57 % жінок.....27 або 2,92 %
Репресії [щодо] стягнення податку.	В 26 р. випадків продажу майна за невиконання податку не було.

ДАСО, ф.П-37, оп. 1, спр. 16, арк. 19-39. Копія. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

**Дата розгляду доповіді на засіданні Недригайлівського райпарткому.

№ 21

З ВИРОКУ РОМЕНСЬКОГО ОКРУЖНОГО СУДУ ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЧОТИРЬОХ ГРОМАДЯН СЕЛА КОЛЯДИНЕЦЬ ЛИПОВОДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ ЗА ПІДБУРЮВАННЯ ОДНОСЕЛЬЦІВ ДО ПРОТИДІІ ЗАХОДАМ ВЛАДИ *¹⁷

21 лютого 1928 р.

Іменем Української Соціалістичної Радянської Республіки, 1928 року лютого 21 дня, Надзвичайна Сесія Роменського Округового Суду по Кримінальному відділу [...]** розглянувши в одкритому судовому засіданні справу по звинуваченню гр-н Авраменко Гаврила Івановича [...] Наумко Степана Гордійовича [...] Слєпченко Якова Григоровича [...] Авраменко Федора Івановича [...] в тім, що всі згадані обвинувачені, перебуваючи на сході в с. Колядинці 27/І ц.р., де обговорювалось питання про самооподаткування, вели серед присутніх селян агітацію контрреволюційного змісту, підриваючи авторитет Рад-влади та її представників, зазиваючи селян щоб вони голосували проти самооподаткування.

Крім цього гр-н Авраменко Гаврило Іванович призвав селян побити представників від району і сам ударив одного з представників, а останні три мали спробу побити, але присутні члени КНС не дали виконати їхню спробу.

На підставі вищезгаданого й були притягнуті до карної відповідальності [...].

Шляхом допиту свідків, звинувачуваних та матеріалів, що маються при справі, суд виявив слідує:

27 січня 1928 року представники округу та району т. Онищенко Яків Борисович, Беліх Юрій Степанович, Стецюра Трохим Павлович та Шумілко прийшли в с. Колядинець задля переведення зборів по питанню прийняття самооподаткування, і коли зібрався кворум, щоби більше 700 чоловік, збори були відчинені і т. Шумілко була зроблена доповідь про значення та мету самооподаткування та пояснення інструкцій по самооподаткуванню.

Під час доповіді підсудні своїми викриками переривали доповідача та обурювали селян як проти закону про самооподаткування, так й проти представників влади, що прийшли переводити зазначені збори, викрикуючи: „Нам не треба налогів”, „Це Вам не 1919 рік, коли Ви з нас здірали шкуру”, „Мошенники”, „До якого часу Ви нас будете грабувати”, „Хіба це влада, що нас дурить”, „Жидівські наймити хочуть зідрати з нас шкуру”. Все це негативно відбивалось на настрої всіх селян. Але ж, не дивлячись на це, представником округу була зачитана резолюція про прийняття самооподаткування в розмірі 50 % загальної кількості єдиного продподатку, яка й була поставлена на голосування й прийнята лише при одному голосі проти.

Після цього президією збори були зачинені й селяни стали розходитись. Але деяка кількість селян, в тому числі й підсудні, підійшли до столу, де ще була президія, й почали кричати, що збори незаконні і вимагали віддати їм протокол зборів та прийняту резолюцію і навіть звинувачуваний гр-н Авраменко Федір ударив кулаком по столу. Представник округу т. Онищенко, будучи оточений селянами і не маючи можливості вийти з помешкання до сільради, був примушений незаметно від селян передати протокол та резолюцію т. Беліху. Після чого останній і пішов з помешкання, направляючись в сільраду.

Зразу ж маса селян залишила т. Онищенко й побігла за т. Беліх, в тому числі й підсудні, і надворі оточили т. Беліха, требуючи повернення протоколу та резолюції їм, що останній не мав права зробити. Після чого підсудний Наумко Степан схопив т. Беліха за груди, а в цей час підсудний Авраменко Гаврило ударив кулаком по шиї т. Беліха, викрикуючи „бий їх”, „відсіля їх живими не пустим”, але члени КНС та члени сільради врятували т. Беліха і завели його до сільради.

В цей момент т.т. Онищенко та Стецюра теж вийшли на двір з помешкання, де переводились збори, й були також оточені групою селян, в якому числі знову були всі підсудні й теж намірувались їх побити, требуючи повернення резолюції та протоколу зборів, що їм не удалось, позаяк біднота не допустила їх до цього ганебного злочину розправи з представниками влади, визволивши їх, повели до сільради.

Допитані по цій справі свідки все вищезгадане підтвердили. Як і підтвердили, що т. Беліха ударив підсудний гр-н Авраменко Гаврило, а підсудний Наумко Степан тримав т. Беліха за груди.

Допитані звинувачуємі визнали себе винними в тім, що вони дійсно дещо казали проти самооподаткування, але без всякого умислу, а випадково, дякуючи своїй несвідомості. Звинувачуємі в тім, що Авраменко Гаврило та Наумко Степан били представника влади, а інші закликали побити їх, винними себе не визнали як і не визнали себе винними у веденні контрреволюційної агітації.

Переходячи до оцінки матеріалів і показів, суд знаходе, що збоку звинувачуємих не було контрреволюційної агітації проти скінчення Радвлади, а тому пред'явлене обвинувачення по 54-10 ч. 1 арт. КК лічити всім підсудним не доказаним. Що ж торкається пред'явленого обвинувачення по 61 ч. 1 арт. КК, щоби в переведенні

агітації проти міроприємств Радвлади, а саме проти закону про самооподаткування, лічити всім цілком доказаним. Що ж торкається пред'явленого обвинувачення гр-ну Авраменко Гаврилу Івановичу по 69 ч. 2 арт. КК УСРР лічити теж доказаним. Торкаючись пред'явленого обвинувачення гр-ну Наумко Степану Гордійовичу, позаяк останній безпосередньо приймав участь у відібранні резолюції та протоколу, приміняючи фізичну силу, у представника т. Беліха, а тому лічити обвинувачення доказаним по 69 ч. 2 арт. КК, а не через 16 арт. КК.

Торкаючись обвинувачення гр-н Авраменко Федора Івановича та Слепченко Якова Григоровича по 16 – 69 ч. 2 арт. КК лічити не доказаним.

Керуючись соціалістичним правовизнанням та арт. арт. 295, 296, 297, 302 п.п. 1 та 3 КПК, Надзвичайна Сесія Роменського Окрсуду

ПРИГОВОРИЛА:

1) Авраменко Федора Івановича, 39 років, згідно з 67 ч. 1 арт. КК позбавити волі терміном на 1 рік.

2) Слепченко Якова Григоровича, 27 років, згідно з 67 ч. 1 арт. КК позбавити волі терміном на 6 місяців.

3) Авраменко Гаврила Івановича, 24 роки, та

4) Наумко Степана Гордійовича, 30 років, згідно з арт. арт. 69 ч. 2 КК та 45 арт. КК позбавити волі терміном на 1 рік 6 місяців кожного зокрема.

Згідно з 32 та 30 арт. арт. КК УСРР поразити громадянських прав по п.п. а, б, в арт. 29 КК терміном на три роки кожного зокрема, рахуючи з менту відбуття міри соціального захисту, або дотермінового звільнення.

Приймаючи на увагу, що підсудні гр-ни Авраменко Гаврило та Наумко Степан з'являються соціально-небезпечними елементами, на підставі арт. 33 КК по відбуттю міри соціального запобігнення, тримання під вартою або дотермінового звільнення виселити за межі УСРР з обов'язковим поселенням на життя в Архангельську губернію терміном на 1 рік кожного зокрема.

Згідно з арт. 316 КПК зарахувати попереднє перебування під вартою з 1 лютого 1928 р., з якого часу й рахувати термін соціального запобігання.

Згідно з арт. 297 п. 8, 307, 85 та 86 КПК судові витрати в кількості тридцяти карб., з яких видано свідкам двадцять п'ять карб. та п'ять карб. на різні витрати, покласти на засуджених 1) Авраменко Гаврила та 2) Наумко Степана.

Керуючись 314 арт. КПК, міру соціального запобігання залишити попередню – тримання під вартою.

Термін оскарження до Верховного Суду 48 годин в касаційному порядку, з менту винесення вироку.

Вирок винесен у 18 год. 30 хв. 21 лютого 1928 року в м. Ромни.

Головуючий [підпис Скрипника]

Члени [підписи Бочарова і Герашенка]

ДАСО, ф.Р-5839, оп. 1, спр. 1968, арк. 61-64. Оригінал. Рукопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено, пунктуацію виправлено.

**Опущено: тут – склад суду, далі – біографічні дані про звинувачених.

№ 22

З РЕЗОЛЮЦІЇ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ СИНІВСЬКОЇ (ТЕПЕР ЛИПОВОДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ) РАЙОРГАНІЗАЦІЇ КП(б)У ПРО САМОПОДАТКУВАННЯ

21 березня 1928 р.

С л у х а л и :

Підсумки кампанії самооподаткування.

У х в а л и л и :

1. Кампанія самооподаткування переведена в районі задовольняюче.

[...]*

3. [...] кампанія виявила цілу низку політичних моментів, як-то: активність куркульських та заможницьких груп, скерованих проти міроприємств Радвлади, пасивність бідноти та середнячства [...]

4. [...] дано належну відсіч куркульським та ворожим групам села, що уперто намагались зірвати кампанію, вживаючи самих ганебних вчинків.

5. Випадки зриву зборів у деяких селах та труднощі переведення кампанії були наслідком слідуючого:

[...] поширення куркульського впливу на недосить стійкі бідняцькі та середняцькі одиниці, які на першому етапі переведення кампанії підтримували куркулів.

[...]

6. [...] районів партійні збори накреслюють слідуючі міроприємства:

[...] Відмічаючи засміченість організації КНС чужим елементом, як РПКу, так і всім партійним організаціям звернути увагу на те, аби в процесі повсякденної роботи організації КНС відсіювали елементи, що випадково до них потрапили і дискредитують організацію. А також звернути увагу на їх організаційне та політичне укріплення.

[...]

ДАСО, ф.П-448, оп. 1, спр.10 а, арк. 13. Засвідчена копія. Машинопис.

*Тут і далі опущено фрази про окремі недоліки в роботі районної парторганізації та про заходи щодо їх усунення.

№ 23

З ПРОПОЗИЦІЙ ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙПАРТКОМУ МІСЦЕВИМ ПАРТОСЕРЕДКАМ ПРО ПЕРЕОБРАННЯ ГОЛІВ СІЛЬСЬКИХ ТОВАРИСТВ СПОЖИВЧОЇ, СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТА КРЕДИТНОЇ КООПЕРАЦІЇ *¹⁸

28 серпня 1928 р.

1. КОРЖ Іван Павлович – голова Ревчанського Споживчого Т-ва, має зв'язок зі заможним елементом його сім'я, сам теж заможник. Бишкінському комосередку при переобранні [правління] Спож. Т-ва цю кандидатуру усунути зі складу членів правління [...]**

2. ЗАСЦЬ Марко Федотович – голова Олександрівського Спож. Т-ва, заможний, при переобранні правління Сп. Т-ва Червленівському осередку цю кандидатуру усунути зі складу членів правління [...]

3. ЗЕЛЕНСЬКИЙ Федір Васильович – голова Курган-Озакського Сп. Т-ва, має зв'язок з небажаним елементом куркульським, в час, коли переводилась напружена робота по хлібозаготівлі, використовував незадоволений настрої деяких селян, демонструючи власні чоботи [і] кажучи, що селянам не дають обробляти кожі, а чоботи коштують дуже дорого. [...] секретарю партосередку ШВИДКОМУ [...] винести свою постанову з приводу цього, оскільки надані ним характеристики позитивні.

4. МАКСИМЕНКО Іван Іванович – голова Михайлівського Сп. Т-ва. Був у білих, повернувся в 1922 р. [...] при переобранні правління з [його] складу усунути як небажаного елемента.

5. АВРАМЕНКО Микита Андрійович¹⁹ – голова Михайлівського Кредит. Т-ва. Раніш служив на залізниці заступником [начальника] служби тяги, був у білих, повернувся в 1921 році, має меншовицький ухил. При переобранні правління пропонувати осередку усунути зі складу правління. Відмітити, що до хлібозаготівлі відносився мляво.

6. ГЛУЩЕНКО Євген Іванович – голова Рябушківської С.Г. Кооперації. [...] з білими ГЛУЩЕНКО був у Дроздовському полку командиром батальйону [...]. Відмітити, що в минулому році при переведенні посівкампанії ГЛУЩЕНКО перекручував лінію партії в цій справі. Пропонувати комосередку [...] негайно усунути цю кандидатуру зі складу членів правління С.Г. Т-ва.

7. ЛАПОНОГОВ Олімпій Іванович – голова Кам'янського Кредит. Т-ва. Має зв'язок зі заможним колом села, невірно відноситься до класової політики щодо розподілу кредиту, внаслідок чого одержували кредити в першу чергу заможні, а не біднота.

Надані позитивні характеристики [парт]осередками на голів С.Г. Т-в [4 особи] і споживкооперації [14 осіб] – затвердити. Відмітити, що Куличанський та Рябушківський осередки не надіслали характеристик на голів [відповідно – трьох і двох] Спож. Т-в, за що секретарям цих осередків поставити на вид та до 1-го вересня дати повні характеристики.

ДАСО, ф.П-29, оп. 1, спр. 7, арк. 118. Копія. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

**Тут і далі опущено однакову (стосовно кожної з перелічених осіб) фразу – „Пропонувати [парт] осередку пильно стежити за його діяльністю до переобрання” та окремі слова, що суттєво не впливають на зміст тексту.

№24

ПОШТОТЕЛЕГРАМА СУМСЬКОГО ОКРПАРТКОМУ СЕКРЕТАРЯМ РАЙПАРТКОМІВ ПРО ЗАХОДИ ЩОДО КУРКУЛІВ, ЯКІ НЕ ВИКОНУЮТЬ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ІЗ ХЛІБОЗАГОТІВЛІ *²⁰

5 липня 1929 р.

В справі заходів до куркульських та заможних господарств, не виконавших постанов сільських сходів по хлібозаготівлям, на нараді секретарів райпарткомів 21/VI-29 року були дані такі установки:

а) Відносно куркулів, злісно не продаючих хліб державі (ні під час проведення цієї кампанії, ні до неї), продовжувати примінення всіх тих мір, котрі примінялись в цей час відносно до тих, хто злісно не продає хліб (описи й продаж майна, а також притягнення до суду по статті 58²¹ [КК УСРР]).

б) Відносно куркулів, продавших до проведення цієї кампанії частково хліб, але не виконавших на цей час обов'язків по продажу хліба, або виконавших частково – примінити систему притягнення їх до суду з тим, аби судами виносились постанови про накладання на них певних розмірів штрафу, а також покладання обов'язків на них, крім цього, продати хліб в серпні м-ці (з нового врожаю) в рахунок невиконаних обов'язків поточної кампанії.

На цей час у зв'язку з одержаними новими директивами ЦК в цьому напрямку райпарткомом ОПК пропонує керуватись слідуючим:

Штрафи – на куркулів, продавших до проведення цієї кампанії частково хліб і не виконуючих обов'язків по продажу хліба зовсім або частково, а також і заможних середняків, які активно підтримують куркулів і не продають хліб, – накладаються на них не в судовому порядку (як це наведено в пункті „б”), а в порядку безперечного стягнення по ст. 110-й Адм. Код. УСРР. А також безперечного накладення обов'язків продати хліб в серпні (з нового врожаю) в рахунок недовиконаних обов'язків поточної кампанії.

Установка пункту „а” залишається й надалі.

СЕКРЕТАР СУМСЬКОГО ОПК [підпис нерозбірливий]

ДАСО, ф.П-35, оп. 1, спр. 9, арк. 105. Оригінал. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

№ 25

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КОМФРАКЦІЇ КРОЛЕВЕЦЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ ПРО ПРИЗОВ ДО ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ

27 серпня 1929 р.

С л у х а л и : Про поклик 1907 року народження до лав Червоної Армії*.

(Перегляд списку покличників з метою виявлення ворожого елемента для недопущення до лав Червоної Армії).

У х в а л и л и : Дати відвод слідуючим і по слідуючим причинам:

1. НЕРОВНЯ БОРИС ЯКОВЛЕВИЧ. Як син бувш. експлоататора, що мав в м. Кролевіці великі механічні майстерні з найманою працею та тікав від Червоних вкупі з денікінцями.

Сам Неровня Борис в цей час працює в м. Луганську на заводі, вчиться в вечірньому технікумі. Коли допустити до лав Червоної армії – як розвинений і гарно письменний може висунутись на командира, що беручи на увагу його соцпоходження, не бажано.

2. ГАРЕЦЬКИЙ ВАСИЛЬ ЯКОВЛЕВИЧ, як син куркуля, мати якого була розстріляна Радвладою за контрреволюцію.

3. КЛОЧОК МИХАЙЛО ПАНТЕЛЕЙМОНОВИЧ, як син позбавленого виборчих прав, брат при петлюрівцях був комендантом м. Кролевця та розстрілював комуністів.
4. СЛУЧ ІСАК ІЛЛІЧ, як син колишнього крамаря, позбавленого виборчого права.

Секретар Комфракції [підпис] /КУЛЯ/

ДАСО, ф.П-438, оп. 1, спр. 53, арк. 13. Оригінал. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

№ 26

**КЛОПОТАННЯ ГРОМАДЯНИНА МОШЕНСЬКОЇ СІЛЬРАДИ ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ
Л.Д. КОЛОДЯЖНОГО ДО ХАРКІВСЬКОГО ОКРВИКОНКОМУ ПРО СКАСУВАННЯ
НАКЛАДЕНОГО НА НЬОГО ШТРАФУ * 22**

7 жовтня 1929 р.

27 июля с. г. за № 23626 В.Ц.И.Ком передана была Вам моя просьба. Не зная о результатах моего ходатайства и основываясь на уведомлении Приемной Канцелярии В.Ц.И.Ка, я 26 августа с. г. подал Вам отдельную просьбу, посланную в заказном пакете.

Как видно из поданных просьб я оштрафован за невывоз зернового хлеба в 800 рублей. Продажею моего имущества уплачено 600 рублей, осталось к взысканию 200 рублей. Имущество мое продано за ничтожную сумму в сравнении со стоимостью проданных предметов. Я разорен и если продадут мою хату на пополнение остальной части штрафа, то мне остается уйти нищенствовать. Почти весь сбор хлебов, вследствие чего смог засеять лишь одну десятину озимины, да на прокорм у меня осталось не целые 10 пудов, которых хватит не более как на три месяца. Е.С.Х. [единный сельскохозяйственный] налог в сумме 229 руб. 65 коп. взыскан с меня, несмотря на указанные сроки, за весь год.

Вот мое положение, которое всегда может быть Вами проверено. Жду продажи своей хаты и это будет последний удар, так как очутившись на улице, мне остается одно – идти с сумою.

Наказание несу я не по заслугам. Излишков хлеба у меня не было, а теперь у меня нет даже уюта. Хозяйство мое было нажито долголетним, тяжелым крестьянским трудом.

Надеюсь на Ваше справедливое отношение к моим просьбам. Я лично подаю настоящую просьбу и прошу сложить с меня вышеупомянутые 200 рублей, иначе у меня будет продано последнее мое достояние, мой приют – хата и сарай.

Прошу вернуть мне документы, если таковые уже не нужны, приложенные к первой моей просьбе.

Справки о продаже моего имущества не представляю так как мне в ней отказано.

Город Харьков 7 октября 1929 года.

Колодяжный Лука Данилович неграмотный, расписывается крестиками +++

ДА Харківської обл., ф.Р-845, оп. 3, спр. 3348, арк. 86, 87. Оригінал. Рукопис.

№ 27

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ПУТИВЛЬСЬКОГО РАЙВИКОНКОМУ
ПРО ЗВ'ЯЗОК КЕРІВНИКІВ ОКРЕМИХ СІЛЬРАД З КУРКУЛЯМИ
ТА КЛАСОВЕ РОЗШАРУВАННЯ НА СЕЛІ**

15 жовтня 1929 р.

СЛУШАЛИ:

Інформацію Пред. РИКа т. Бортникова о рабочем составе Ново-Слободского с/с, председателе Зинове и секретаре Белокопытове.

Інформацію Пред. РИКа т. Бортникова о рабочем составе Зиновского с/с, председателе Иноземцеве²³ и секретаре Зарубе.

Список классового расщеления по Юрьевскому с/совету, в количестве 227 хозяйств.

Інформацію Пред. РИКа т. Бортникова о том, что попы пользуются землей.

ПОСТАНОВИЛИ:

За перекручивание классової линии и связь с кулаками рабочий состав Ново-Слободского с/с – председателя Зинова и секретаря Белокопытова снять с работы и дело передать следственным органам для расследования и привлечения виновных к ответственности.

Поручить зам. ПредРИКа т. Гнеденко произвести перевыборы председателя и секретаря с/совета.

Председателя с/с Иноземцева за связь и сращивание с кулаками и секретаря т. Зарубу за связь с кулаками снять с работы и дело передать следственным органам для расследования и привлечения к ответственности.

Перевыборы председателя и секретаря поручить произвести т. Бортникову.

Список 227 хозяйств, из них по группам: 1-й группы (бедняков) 155 хозяйств, 2-й группы (средняков) 62 хозяйства и 3-й группы (зажиточных) 10 хозяйств утвердить.

Предложить зав. РайЗО т. Сергиенко выявить случаи пользования землей попами и весь материал передать РСЗК [райсудземкомісії] на предмет отобраания.

№ 28

**З ПОСТАНОВИ ПОЛТАВСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ ПРО ПРИТЯГНЕННЯ
ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА АНТИРАДЯНСЬКУ АГІТАЦІЮ ГРУПИ ГРОМАДЯН
СЕЛА ГРУНЬ ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ**

24 жовтня 1929 р.

[...]*

Дело за недостатком прямых улик виновности Полоуса С.К., Забашты А.В., Кулика И.Н., Котляревского В.Г., Гришко Н.С., Кулика Г.А., Гришко И.А., Гришко И.Н., Кулика И.А., Кулика В.А. и Забашты Г.Н.²⁴ Полтавской окрпрокуратурой прекращено и возвращено в Полтавский окротдел ГПУ.

Однако, имеющиеся в Окротделе агентурные следственные материалы на вышеуказанных лиц говорят о том, что все они являются социально опасными, систематически проводят на селе антисоветскую работу, компрометируют Сов. власть, Ком. партию, КНС и общественные организации, отрицательно влияют на бедноту, перевоспитывая некоторых в антисоветском духе, распространяют всевозможные провокационные слухи, проводят работу, направленную к срыву проводимых на селе кампаний.

Все вышеуказанные лица по своему социальному положению как в прошлом, так и сейчас являются кулаками, состояли в союзе хлеборобов-собственников, активно работая в нем, сейчас они тесно связаны между собой, встречаются один с другим, бывают друг у друга, непрерывно проводят среди крестьян антисоветскую агитацию, стараясь отрицательно повлиять на бедняков и середняков.

Налоги они добровольно не выполняют, за что в отношении большинства из них применяются административные меры.

Не проходит ни одна из кампаний, во время которой указанная выше группа не проводила бы антисоветскую агитацию.

Эту работу они в большинстве случаев проводят на базаре как среди местных крестьян, так и приезжих. Сущность их разговоров сводится к тому, что в настоящее время Сов. власть грабит и душит крестьян, проводит умышленно политику обнищания крестьян, желая этим самым заставить их пойти в коллективы, что хлеб забирается за бесценок и т. д. Особенно стала наглядно замечаться их антисоветская деятельность в последнее время.

Во время осенней посевной кампании каждый из перечисленных выше обвиняемых проводил среди крестьян разговоры о том, что засеивать лишней площади земли не надо, от излишков земли необходимо отказываться, т.к. это даст возможность впоследствии избавиться от уплаты излишних налогов и вывоза хлеба по мизерным ценам, причем некоторые из них заявляли:

„Вот скоро и мы будем отказываться от земли, так как терпеть дальше таких безобразий невозможно, ибо ты чувствуешь, что все время работаешь не на себя, а на кого-то”.

В особенности они проводили свою антисоветскую деятельность, не упуская ни одного подходящего случая в момент хлебозаготовительной кампании, находясь ли среди крестьян одиночек, среди группы крестьян, а в особенности на базаре, они проводили разговоры о том, что хлеб забирается у крестьян за бесценок, что изымается он, не считаясь с тем, какое количество необходимо крестьянину для прокормления своей семьи, что взамен хлеба ничего селу не дается и крестьянин, не имея возможности приобрести промтовары в госкооперативных организациях, вынужден

приобретать их на частном рынке по спекулятивным ценам, что большая часть хлеба вывозится „кацапам”, которые не привыкли кушать черного хлеба и т. д.

Желая создать среди менее сознательной части бедноты и середняков отрицательное мнение о Советской власти, они начали говорить о том, что Сов. власть за судьбу крестьян не беспокоится, уделяя максимум своего внимания рабочим и служащим. Каждый из вышеуказанных обвиняемых, высказывая свое мнение по существу прочности Сов. власти, говорит о том, что „так долго продолжаться не может так как крестьяне задыхаются от налогов” и следствием этого является крах Сов. власти.

[...]

Возбудить ходатайство перед Особым Совещанием при Коллегии ГПУ УССР о заключении в Конц. лагерь гр. гр. КУЛИКА Ивана Николаевича, КОТЛЯРЕВСКОГО Василия Гнатовича, ГРИШКО Нестора Степановича, КУЛИКА Григория Архиповича, ГРИШКО Илью Алексеевича, ГРИШКО Ивана Несторовича, КУЛИКА Ивана Антоновича, КУЛИКА Василия Андреевича, ЗАБАШТУ Григория Николаевича – все проживают в селе Груни того же сельсовета и района Полтавского округа – сроком на ПЯТЬ лет [...] меру пресечения в отношении их оставить прежней, т. е. содержание под стражей в ДОПр № 4 [...]

По отношению скрывшихся неделю назад ЗАБАШТЫ Афанасия Власовича и ПОЛОУСА Сидора Карповича объявить в розыск.

[...]

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986, арк. 45, 46. Оригінал. Машинопис.

*Опущено: тут і в кінці документа – списки звинувачених громадян, а також трьох посадових осіб окривдділу ДПУ, які підписали постанову; у середині документа – фрази, які повторюються в тексті документа.

№ 29

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КОМФРАКЦІЇ КРОЛЕВЕЦЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ ПРО ВИКОРИСТАННЯ ЦЕРКОВНОЇ СПОРУДИ КУЛЬТОСВІТНЬОЮ УСТАНОВОЮ *²⁵

26 грудня 1929 р.

С л у х а л и :

Відношення Адмінвідділу [Кролевецького РВК] про посилення роботи серед неорганізованого населення про відбирання церкви під культурну установу.

У х в а л и л и :

Доручити президії Сел. Ради на 29/ХІІ-29 року скликати загальні збори неорганізованого населення, де поставити питання про відбирання церкви для культурно-освітньої установи, а до цього тов. Кулі добалакатись з РПК, РК ЛКСМУ, РК безвірників та фракціями всіх установ м. Кролевеця про підготовчу роботу, а також провести роботу по профспілкам.

СЕКРЕТАР КОМФРАКЦІЇ [підпис] /КУЛЯ/

ДАСО, ф.П-438, оп. 1, спр. 53, арк. 18. Оригінал. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

№ 30

ЗІ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗВЕДЕНЬ ДПУ УСРР ПРО РОЗКУРКУЛЕННЯ
ТА КОЛЕКТИВІЗАЦІЮ НА СУМЩИНІ

30 січня – 14 лютого 1930 р.

Тов. Лаврентію.²⁶

По матеріалам ИНФО ГПУ на 28/І – 30 г.

Бегство
кулаков.

ПОЛТАВСКИЙ ОКРУГ

В с. Буди Грунского [тепер Охтирського] району кулак Калюжный Иван быстро распродав свое имущество и выехал в неиз-

вестном направлении. Перед отъездом в разговоре с соседями Калюжный заявил: "Жить стало очень трудно. Слышал, что местные организации начинают на нас снова нажимать. Решил выехать на Кавказ".

Так же поступили жители этого же села кулаки Меньяло, Кулак и др., которые разбазарили мертвый и живой инвентарь и, подав заявление об отказе от своих земельных наделов, скрылись неизвестно куда.

Распродажа
имущества.

ХАРЬКОВСКИЙ ОКРУГ

Начавшаяся широкая общественная кампания селам по вопросу раскулачивания заставляет кулаков быстрым темпом ликвидировать свои хозяйства.

По Ахтырскому району за последние дни наблюдаются факты, когда кулаки за бесценок разбазарили свое имущество. Так в с. Пологах кулаки – эксперты Бублик и Ставицкий распродали все, что могли, разобрали свои амбары и вывезли для продажи на дрова.

По материалам ИНФО на 30/І – 30 г.

„Нас
постреляют”.

СУМСКОЙ ОКРУГ

В с. Славгороде Краснопольского района кулак эксперт Круппер при обсуждении крестьянами вопроса об уничтожении кула-

ка заявил: „Крестьянству – конец. Нас постреляют”.

Тов. Любченко.

По данным на 11/ІІ – 30 г.

Анонимки
и листовки.

ХАРЬКОВСКИЙ ОКРУГ

В с. Журавном [Охтирського району] в помещении сельсовета была найдена анонимка, написанная химическим карандашом

на бланке протокола Раймилиции. В ней говорилось: „У нас идут переговоры со всей Украиной. Мы организуемся. В Полтавщине 1500 человек, в Ахтырке 900 человек. Если наша не возьмет, мы всех ночью истребим”.

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 20, спр. 3189, арк. 14, 41, 54. Оригінали. Машинопис.

№ 31

ЛИСТ МЕШКАНЦЯ КРАСНОПІЛЛЯ М.В. КУКУЛЕВСЬКОГО ДО ГАЗЕТИ
„РАДЯНСЬКЕ СЕЛО” ПРО АДМІНІСТРАТИВНИЙ ТИСК
ПІД ЧАС КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ *²⁷

30 січня 1930 р. **

В слободі Краснопілля Сумської округи во время усупільнення реманенту та коней, а також во время розкуркулення, яке проходило третього березня 1930 року, відбулась шалена демонстрація проти усупільнення та розкуркулення, в якій брало участь 1000 душ жінок та підлітків, а мужики стояли по закутках, вооружившись кол'ями та вилами, очікуючи на чину з боку представників влади. Хоча декількох побили представників, а деякі вдірали городами. На смірініє посходили всі партійці і міліція і не могли нічого зробити поки не закінчили розкуркулювання. Демонстрація ділась с 9 годин ранку і до 5 годин вечора.

Но обійшлося благополучно, без жертв. Зробилось через те, що сама партячейка не взяла правильної лінії по суцільній колективізації, а іменно: мало брали участі в роз'яснільній роботі серед жінок і взагалі серед крестьян. Тут такі випадки, що коли селянин принесе заяву, щоб виписали з СОЗу, то вместо того, щоб роз'яснити йому суть СОЗу, уповноважений по колективізації т. Бурік схилував його: „Чого ти боїшся колективу, боїшся остаться з тряпками, ух ти, злидота голодрабич, іди вон.” А такими случаями куркуль користувався і вів агітацію. Потім було поставлено вопрос на загальних зборах. [...]*** половина Краснопілля несогласна, перестали приймати заяви, а объявили, що всі вже в СОЗі. Кроме 82 куркульів. Без всякого роз'яснення начали ходити по дворах і під загрозою заставляли вивозити свій реманент, а хто суперечив, брали самі плуга і везли, хотя був і бідняк. Днем свезли, ночью розібрали. Таке було 5 днів.

А куркуль пустив шалену агітацію, що будто би після плугів і коней будуть брати по сундуках одєжу. А роз'яснільній роботі не було і на сьогодні день усупільнено 10 %.

Слобода Красноп. р-на Сумщини
Кукулевський Микита Васильович

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 20, спр. 3108, арк. 71. Копія. Машинопис.

*Стилістику та орфографію листа збережено, пунктуацію виправлено.

**Дата супровідного листа редакції газети до ЦК КП(б)У.

***Декілька нерозбірливих слів.

№ 32

З УХВАЛИ ПРЕЗИДІЇ ЧУПАХІВСЬКОГО (ТЕПЕР ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ)
РАЙВИКОНКОМУ ПРО РОЗКУРКУЛЕННЯ, ВИСЕЛЕННЯ ТА ВИСЛАННЯ
„ВОРОЖИХ ЕЛЕМЕНТІВ”²⁸

8, 27 лютого 1930 р.*

№№ з/п	Сільські ради	Вислати з сім'ями		Виселити ²⁹ з сім'ями за межі			Розкуркулити	Дооподаткувати в експертному порядку	Матеріали передати до органів ДПУ	Розкуркул., вислання і виселен. не застосовувати
		До концтаборів	У віддалені місця Союзу	СОЗу	Колгоспу	Району	Без виселення			
1.	Чупахівська	4	1		17		2			6
2.	Лантратівська	2	1		5					
3.	Золотарівська	1	1		5					
4.	Довжицька	3	2		14					3
5.	Артемо-Рястівська		4		4					
6.	Розсохуватська		4		7	1				
7.	х. Дігтярі				3					
8.	Горайстівська		1				1			4
9.	Буро-Рубанівська		8	3	14			3		
10.	Мартинівська			1	1					3
11.	Олешнянська перша			2	4			2		
12.	Олешнянська друга		8		9			10	1	
13.	Новопостроєнська									2
Разом:		10	30	6	83	1	3	15	1	18

Приймаючи на увагу, що батрацько-бідняцька-середняцька частина села [...] ухвалила перейти на суцільний колгосп, і щоб позбавитись ворожих дій з боку куркульської та контрреволюційної частини села, що весь час шкодила всім заходам партії і радвлди, розкуркулити та виселити [за затвердженими сільрадами і розглянутими на засіданні президії РВК поіменними списками громадян складено наступну таблицю]:

ГОЛОВА РВК [підпис] /ГАЛЛАТ/

СЕКРЕТАР [підпис] /МАКСАКОВ/

ДАСО, ф.Р-32, оп. 2, спр. 369-379. За машинописними оригіналами.

*8 лютого на засіданні президії РВК розглянуто матеріали Чупахівської, Лантратівської, Золотарівської (тепер Тростянецького району) та Довжицької сільрад, 27 лютого – Артемо-Рястівської і Мартинівської сільрад (тепер згаданого району).

№ 33

ПОВІДОМЛЕННЯ ГЛУХІВСЬКОГО ОКРПАРТКОМУ ДО ЦК КП(б)У
ПРО ЗАКРИТТЯ МОЛИТОВНИХ БУДИНКІВ *

20 лютого 1930 р.

ДО ЦК КП(б)У.
Тов. КАРТВЕЛІШВІЛІ.

На території Глухівської округи існувало 6 монастирів та 272 молитовних будинка, з них: церков було – 249, синагог – 14 та сектантських будинків – 3. Закрито, починаючи з 1929 р. на сьогоднішній день, всього молитовних будинків – 22 (крім монастирів, які всі давно вже закриті), з них: церков – 16 (в місті 5 і на селі 11) та синагог – 6 (в місті 5 і на селі 1). Піднесене клопотання про закриття церков – 3 та синагог – 1.

Закриття церков та синагог переводилось за участю широких кіл населення:

а) За постановою загальних зборів, що ставили вимогу про передачу церков під культурні установи, а саме: школи, сельбуду, кінотеатри та інші.

б) Крім постанов загальних зборів також переводилась персональна підписка теж про те, щоб передати церкву чи синагогу під культурні одиниці.

Вже зараз замість зачинених церков та синагог існує в цих помешканнях 6 клубів та 2 школи, крім того в Окрцентрі в одній з церков, що залишилась без релігійної громади і перейшла в розпорядження Адмінвідділу – улаштовано тимчасовий склеп для схорони маслонасіння.

Останні 13 будинків культів, що знаходяться в розпорядженні відповідних організацій, ще не використані внаслідок відсутності відповідної кількості коштів, щоб мінімально пристосувати ці будівлі для обслуговування культпотреб, особливо взимку, але переводиться відповідна робота серед різних організацій щодо мобілізації громадських коштів для устаткування церков та синагог під будинки культури. Так, у м. Глухові спілка будівельників організує низку суботників та вечорів для того, аби устаткувати церкву під клуб.

Члени Кустпромсоюзу, що в більшості складаються з єврейського населення, переводять низку відрахувань та робіт, щоб зібрати кошти для устаткування бувш. синагоги під будинок єврейської культури.

Крім того, все майно, що непридатне для культурних потреб, реалізується й кошти направляються виключно по шляху культурного будівництва.

За неповними відомостями за весь час було передано дзвонів Рудметалторгу 31,1 тони на суму 17500 крб. На початку кампанії щодо зняття дзвонів були непорозуміння за недостатньою підготовкою з боку організацій до цієї роботи, а саме, були випадки, коли група актива – активістів без достатньої на те підготовки приступали до здійснення гасла „Всі дзвони на індустріалізацію”. Внаслідок невідповідності бідноти та активу села мались окремі випадки ексцесів – с. Берюхово³⁰ Путивльського району, с. Блислово Понорницького району [тепер Чернігівської області], коли ворожі елементи скористувались невідповідністю і вплинули на певну частину села, особливо жиноцтво. Що привело до небажаних наслідків (побої активістів та інших). Матеріали надіслані до Інформвідділу ЦК КП(б)У.

З боку округового партійного комітету було дано певні вказівки РПК та осередкам, а також була зроблена низка усних повідомлень на райзборах про неприпустимість

байдужого ставлення з боку окремих активістів до підготовчої роботи щодо організації бідноти навколо гасла „Всі дзвони на індустріалізацію країни”. Внаслідок низки переведених міроприємств з боку ОПК усунуто всі негативні явища і робота в галузі зняття дзвонів переводиться не в кампанійському порядку, а в порядку постійної систематичної роботи, приймаючи певні вказівки щодо зняття дзвонів та зачинення церков.

СЕКРЕТАР ОПК [підпис] /КУЛІШ/

ВІДОМІСТЬ
про закриті молитовні будинки.

№ № п/п	Назва села чи міста	Церква, синагога	Яким шляхом зачинено (постан. ВУЦВК, по клопотанню чи адміністративним)	Під яку установу використано
1.	м. Шістка	Церква	Пост. ВУЦВК по клопотанню населення	Клуб червоноарм. юнаків
2.	м. Глухів	Синагога	- // - - // - - // -	- // -
3.	с. Вороніж Шістенс. р-ну	Церква	- // - - // - - // -	- // - робітників
4.	х. Воздвиженський Янпільського р-ну	- // -	- // - - // - - // -	- // - молоді
5.	м. Середино-Буда	Синагога	- // - - // - - // -	Школа
6.	с. Шептаки Новг.-Сіверс. р-ну	Церква	Постан. ОВК в адмін. порядку	Сельбуд Школа
7.	м. Янпіль	- // -	- // - - // - - // -	
8.	м. Глухів	Соборн. церква	- // - відмовлення	Склад конопл. нас.
9.	м. Глухів	Синагога	- // - по клоп. в адм.пор.	Клуб кустарів
10.	м. Глухів	Спаська церква	- // - - // - - // -	- // - будівельників
11.	м. Глухів	Настас. церква	- // - - // - - // -	Не призначена
12.	м. Воргол Ярославець. р-ну	Церква	За відмовлення громади	Ще не передана
13.	с. Ярославець Ярославець. р-ну	- // -	- // - - // - - // -	- // -
14.	с. Костобобров Семенівськ. р-ну	- // -	- // - Адмінвідділом	- // -
15.	с. Вороніж Шістенс. р-ну	Синагога	Без постан. – РВКом	Піонер. клуб
16.	м. Семенівка Семенівс. р-ну	- // -	Постан. ОВК за нездат.	Не використано

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Закриті в адміністративному порядку, наслідків нема.

1.	с. Демянівка Янпільськ. р-ну	Церква	Відс. бажаноч. корист.
2.	с. Годунівка Глухівс. р-ну	-// -	Адмінпорядком
3.	м. Путивель	Синагога	Відмов. віруючих
4.	с. Архипівка Семенівс. р-ну	Церква	-// - п'ятидесятників
5.	с. Дубовичі Ярослав. р-ну	-// -	Адмінпорядком
6.	м. Глухів	-// -	-// -

ПОЯСНЕННЯ: Закриття та передача під культосвітні установи молитовних будинків, що зазначені вище під № 1-16 пройшло без будь-яких непорозумінь, з загальної кількості 16-ти – 5 зачинено постановою ВУЦВКу по клопотанню населення, останні зачинені без ВУЦВКу. В справі закриття синагоги в с. Вороніжі – така зачинена РВКом без будь-якого погодження на підставі відмовлення Ради громади, але ж непорозумінь не було.

Закриті будинки, що зазначені під № 1-6 виключають деякі**, але можна запевнити в тому, що за виключенням Годунівки та Дубовичі клопотань з боку віруючих про відкриття не було.

Відомість про здані Рудметалторгу дзвони та утварь.

По території округи	Кільк. дзвонів (вага)	Сума		Кількість утварев (вага)	Сума		РАЗОМ	
		Крб.	Коп.		Крб.	Коп.	Крб.	Коп.
	29839	17919	09	3012	1204	80	19123	89

ПРИМІТКА: Розподіл грошей – скільки за дзвони і скільки за утварь буде не дуже точний, взагалі ж сума вірна.

Одержано зі дня одержання листа НКВС про передачу на культосвітні потреби грошей, виручених за дзвони, 6750 – 29.

Відомостей про зняття дзвонів в існуючих церквах згідно постанови Секретаріату ВУЦВКу нема, постанов ОВК було 2 про зняття дзвонів в с. Понорниці та Блистова Понорницького району.

Виручено за продані ризи та облачення всього 1437 крб. 30 коп.

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 20, спр. 3095, арк. 2-4. Оригінал. Машинопис.

*Стилістику, орфографію та пунктуацію текстів повідомлення і відомостей збережено.

**Крапки в документі.

№ 34

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ ПРИ ЧУПАХІВСЬКОМУ
(ТЕПЕР ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ) РАЙВИКОНКОМІ
ЩОДО ПЕРЕВІРКИ ВИСЕЛЕННЯ ТА РОЗКУРКУЛЕННЯ**

8 березня 1930 р.

Повістка денна: *

Перевірка списків куркулів, що підлягають до виселення.

1. Слухали: Про призначення кандидатури до виселення замість куркуля ЗОСІМОВА Івана Федоровича (с. Довжик), що втік невідомо куди.

Ухвалили: Замість ЗОСІМОВА виселити за межі України злісного куркуля МІЩЕНКА Семена Григоровича 27 років, з дружиною його Марією 26 років, сином Іваном 3-х років, дочкою Ганкою 1 року, братом Петром 20 років і сестрою Настєю 15 років.

[Помітка] – Підтвердити.

2. Слухали: Про виселення з числа осіб, що підлягають до розкуркулення, замість СКЛЯРА Омеляна Івановича, який висилається до концтабору (Чупахівська сільрада)³¹.

Ухвалили: Замість СКЛЯРА виселити за межі України куркуля ПОДДЯЧОГО Потапа Івановича 45 років, з дружиною Сарафіною 35 рок., дочками Варкою 15 рок. і Приською 12 рок., Ганною 10 рок., синами Василем 8 рок. і Іваном 6 рок.

[Помітка] – Підтвердити.

3. Слухали: Заяву активу Артемо-Рястівської сільради з проханням замінити виселення ВЕЛИКОРОДА Тимофія Терентійовича, як дряхлого з одного боку, а з другого – син його Павло є інвалід (без ноги), на злісного куркуля ДАНИЛОВА Федота Несторовича, що підлягає до розкуркулення.

Ухвалили: Прохати [Сумський] Окрвиконком відмінити постанову щодо виселення ВЕЛИКОРОДА і виселити за межі України ДАНИЛОВА Федота Несторовича 45 р., з дружиною Палажкою 45 р., синами Пилипом 23 р., Василем 15 р., дочками Наталкою 11 р., Марією 7 р., невісткою Ганною 21 р. й онукою Олександром 1 року.

[Помітка] Великорода відмінити, Данилова підтвердити.

4. Слухали: Заяву РАДЬКА Івана Семеновича (Буро-Рубанівська сільрада) про відміну постанови, щодо виселення за межі України.

Ухвалили: Приймаючи на увагу, що РАДЬКО є колишній червоноармієць і виходець з бідняків, прохати Окрвиконком про відміну постанови щодо виселення за межі України його, РАДЬКА, з дружиною Параскою, з дітьми – Ягором, Олексієм, Василем і Катрею – залишивши в силі постанову про виселення тестя його – ГОНЧАРА Митрофана Климовича 52 р., як голову двору, з дружиною останнього Ганною 49 р.

[Помітка] – Відмінити.

5. Слухали: Заяву ЛЕВЧЕНКА Івана Никифоровича (Довжичанська сільрада) про відміну постанови щодо виселення його за межі України.

Ухвалили: Відмовити.

6. Слухали: Заяву 1-ї Олешнянської сільради про те, що БОЖКО Гнат Володимирович, який підлягає до виселення, є дряхлий і непрацездатний, а син його Афанасій утік, а тому кандидатуру його потрібно замінити.

У х в а л и л и : Прохати Окрвиконком замінити кандидатуру БОЖКА кулаком експертником, що підлягає до розкуркулювання, КУЗЬМЕНКОМ Володимиром Васильовичем 65 р., виселивши останнього за межі України з дружиною Наталкою Степанівною 33 р, сином Миколою 19 р., внуками Олександром 12 р., Володимиром 9 р., Василем 7 р., Любкою 3 р. і Вірою 1 р.

[Помітка] – Божка відмінити, Кузьменка підтвердити.

ДАСО, ф.Р-32, оп. 2, спр. 27, арк. 367, 368. Оригінал. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

№ 35

ПОВІДОМЛЕННЯ РОМЕНСЬКОГО ОКРПАРТКОМУ В ІНФОРМСЕКТОР ЦК КП(б)У ПРО ХІД РОЗКУРКУЛЕННЯ В РАЙОНАХ ОКРУГУ³²

25 березня 1930 р.

В районах суцільної колективізації і селах, що колективізовано більш ніж на 50 %, взято на облік всі господарства, що підлягають розкуркулюванню. Майже скрізь низові організації виявили прагнення розкуркулити якомога більше господарств. В складених списках до розкуркулення виявлено багато середняцьких господарств, не підлягаючих до розкуркулення. Малися випадки, що бідняцькі господарства теж були занесені до списку. Наприклад, в Л-Долинському районі описано 385 господарств, а затверджено Райвиконкомом 273 г-ва, таким чином 116 г-в – середняцькі. Списки затверджуються остаточно Президією ОВК, робиться детальний перегляд і дозволяється розкуркулення лише дійсно куркульських господарств по економічному стану.

В час проведення масової роботи виявлено, що основна маса за розкуркулення. Колгоспники, незаможники – за скоріше переведення такого. Однак, маються випадки проявів серед бідноти ворожих настроїв щодо розкуркулення – „У нас куркулів нема”, „Вони теж хочуть жити” й інш. Це проявляється серед незначної частини бідноти, що під впливом куркульства /Засульський, Смілянський райони/.

Масових випадків саморозкуркулення, збуття засобів виробництва не мається тому, що до господарств, які розбазарюють засоби виробництва, примінюється закон про конфіскацію. Помітне розбазарювання речей споживання, внаслідок чого на приватному ринкові на с/г вироби знизилася ціна. За рахунок виручених коштів помітно збільшилося пияцтво серед селян /Л-Долинський район/.

Посилена втеча куркулів з меж округи. Наприклад, у Засульському районі – 12.

Останній час помітно, що куркуль, упевнившись в тому, що не знайде порятунку від розкуркулення, знахобнів у своїх виступах проти міроприємств Радвлди. Пролазить на збори і коли йому зауважують щоб вийшов – не слухає. Відверто робить антирадянські виступи. Наприклад: в Л-Долинському районі, коли збори не відбулися за малою явкою, один куркуль каже: „Ну це добре, я зараз піду на куток, підготовлю бідноту, а тоді ми вам покажем колективізацію”. Відверто кулацтво напуває бідноту і намовляє виступати проти колективізації й проти знищення куркульства, як класу.

Мається прагнення куркульства чинити активно збройний опір.

Останній час на межі з Сумською округою в Л-Долинському, Недригайлівському та Синівському районах виявилася банда, що зробила наскок на деякі села. Ця банда по складу – куркульська. Шість заарештованих бандитів – куркулі. Дії банди викликали співчуття і моральну підтримку з боку куркульства. Бідняцько-середняцький актив організував загопи оборони в селах, яким загрожувала поява банди.

Духівництво цілковито зв'язано з куркульською прослойкою села й веде ворожу роботу. В Л-Долинському районі в церкві піп проводив збори куркулів. Посилився зріст і активність сектантських організацій.

Під час розкуркулення колективісти приймають активну участь, не лише дорослі селяни та селянки, а й підлітки.

В час розкуркулення малися групові подачі заяв від бідноти й середняцтва про прийняття до колективу /Перекопівський район/.

На 20/III – ц. р. розкуркулення практично проводиться в 8 районах, 2 з них – райони суцільної колективізації. В останніх шести районах розкуркулюють лише в тих селах, де досягнуто не менш 50 % колективізованих господарств. Пересічний відсоток колективізації в селах, де проходить розкуркулення – 67 %.

По окрузі на 20/III розкуркулено 300 господарств, відібрано землі 2296 га, робочого скота 360 шт. Майна всього відібрано на 124006 крб. Розкуркулення ще не закінчено.

СЕКРЕТАР ОК КП(б)У [підпис] /САГАЙДАК/
ІНФОРМАТОР [підпис] /СТОРОЖЕНКО/

ДАСО, ф.П-443, оп. 1, спр. 1260, арк. 42. Оригінал. Машинопис.

№ 36

З КАСАЦІЙНОЇ СКАРГИ ОБОРОНЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ МЕШКАНЦІВ СЕЛА АЛТИНІВКА КРОЛЕВЕЦЬКОГО РАЙОНУ В.П. КОНОВАЛОВА ТА ДВОХ ЙОГО СИНІВ³³

16 вересня 1930 р.*

До Найвищого Суду У.С.Р.Р.

КАСАЦІЙНА СКАРГА

Вирока по цій³⁴ справі прошу скасувати та справу переведенням закрити з слідуєчих міркувань:**

І. ЩОДО КОНОВАЛОВА ВОЛОДИМИРА.

Вирок щодо його цілком невірний та не відповідає обставинам справи.

Суд визнав його за винного в тому, що він ніби-то у 1926 р., читаючи газету „Гудок”, заявляв, що газета друкує непотрібні матеріали та перебільшує факти, що серед пайовиків ТСТ [транспортного споживтовариства] він говорив, що ТСТ пайовикам нічого не дає та людям доводиться працювати напівголодними й що на зборах робітників [залізничної] ст[анції] Алтиновка в 1929 р., коли внесено пропозицію відробити один день на користь індустріалізації країни, ці заходи назвав безглуздя.

Отже, я вважаю, що всі ці обставини, які Суд визнав доведеними, були цілком спростовані показами свідків й тому вирок Суду в цій частині з'являється безпідставним.

Допитаний на судовому слідстві свідок [...]*** ствердив, що ніякої агітації у залізничній крамниці серед пайовиків ТСТ КОНОВАЛОВ не переводив й що взагалі він – свідок нічого кепського з боку КОНОВАЛОВИХ не чув [...].

Інших свідчень по цьому епізоду не було і тому треба вважати його за недоведений.

Також не доведеним я вважаю й факт його розмови на загальних зборах робітників ст. Алтиновка з приводу проведення дня індустріалізації. Перш за все тому, що жодний свідок не ствердив цього факту, а по-друге тому, що КОНОВАЛОВ Володимир, перебуваючи на пенсії з 1924 р., службовцем та членом спілки не був, чому і не міг висловлюватися на загальних зборах робітників ст. Алтиновка в 1929 р.

Маючи на увазі, що жодний свідок не ствердив й того факту, що КОНОВАЛОВ Володимир, читаючи газету „Гудок”, зробив заяву, яка підривала довір'я працюючих до Радянської влади, слід прийти до висновку, що і цей епізод був на судовому слідстві не доведений.

Таким чином, я вважаю, що закинуте КОНОВАЛОВУ Володимирі обвинувачення було цілком спростовано показами свідків, а тому Суд, прийшовши до іншого висновку та визнавши його за винного за арт[икулом] 54-10 КК, зламав арт. 296 та 308 КПК.

II. ЩОДО КОНОВАЛОВИХ СЕРГІЯ ТА ОЛЕКСІЯ.

а) Вирок щодо КОНОВАЛОВИХ Олексія та Сергія обґрунтований повністю на показах тих свідків, на яких ще з початку судзасідання КОНОВАЛОВИ покликалися, як на своїх особистих ворогів [...].

Суду належало перевірити показ цих свідків шляхом допиту тих свідків, про допит яких обвинувачені неодноразово клопотались.

[У справі] є заяви підсудних до начальника Конотопського [окрв'їдділу] ДПУ, а потім Конотопського окрсуду з проханням визвати цілу низку свідків, які мали цілком спростувати закинуте їм обвинувачення та посвідчити, що ніякої антирадянської агітації вони ніколи не вели.

Отже, ці свідки викликані в судзасідання та допитані не були.

Таким чином, Суд перевів судове слідство на цій справі однобічно та неповно, чим допустив зламання, що його передбачено арт. 348 КПК.

б) Обвинувачення С. КОНОВАЛОВА в частині співу брудних пісень ґрунтується на показах свідка [...], який зазначив, що КОНОВАЛОВ декламував їх при піонері [...]. За особистим проханням мого підзахисного додаю довідку [...], з якої видно, що ніколи такого випадку не було.

в) Підпаювання свідків [...] з метою скомпрометувати місцевком ст. Алтиновки не доведено тому, що жодний свідок не ствердив цього факту.

III. Якщо і погодитись з деякими висновками Суду та вважати за доведені образу [...] з боку Олексія та декламування брудних віршів з боку Сергія КОНОВАЛОВИХ, то ні в якому разі неможливо погодитися з кваліфікацією їх діяння за арт. 54-10 КК.

Ціла низка свідків посвідчила, що ніякої антирадянської агітації підсудні не вели та ворожим елементом не з'являються [...]. Самий же факт образи [...] та співання брудних віршів треба кваліфікувати як звичайне хуліганство.

Маючи на увазі, що ці дії обвинувачених не обтяжені а ні буйством, а ні безчинством та іншими обставинами, передбаченими в арт. 70 КК, слід прийти до висновку, що відносно них треба було вжити заходи адміністративного впливу.

На підставі викладеного прошу оскарженого вироку скасувати та справу переведенням закрити.

[Підпис члена колегії оборонців Б.А. Паланга]

ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 345, арк. 190, 191. Оригінал. Машинопис.

*Дата реєстрації документа у Верховному Суді УСРР.

**Стилістику та орфографію документа збережено.

***Тут і далі опущено прізвища свідків та їх показання. Зміст показань викладений у документі.

№ 37

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ БЮРО МИРОПІЛЬСЬКОГО (ТЕПЕР КРАСНОПІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ) РАЙКОМУ КП(б)У ПРО „ВИЛУЧЕННЯ” КУРКУЛІВ *³⁵

22 жовтня 1930 р.

[...]**

С л у х а л и :

Інформацію уповноваженого ДПУ по району тов. ПІДГОРИ про проводиму операцію 19/Х-30 року по із'яттю куркулів.

[...]

У х в а л и л и :

Прийняти до відому, що в загальній кількості із'ятих з території був. МИРОПІЛЬСЬКОГО району (зокрема в Осоївці) з загальної кількості 40 чоловік вернули як невірно взятих 15 чоловік.

Відмітити, що по селам підготовку проводив Уповноважений ДПУ тов. ФРАДКІН. Відмітити, що керував цією операцією по району представник 9-го Сектору ДПУ тов. ВОЛЧИК, який перевів роботу самостійно без будь-якої інформації Секретаря РПК та Голови РВКу.

Відмітити, що представником Сектору (т. ВОЛЧИКОМ) був механічно затверджений список визначених к із'яттю по сільрадам був. МИРОПІЛЬСЬКОГО району, представлений йому Уповноваженим т. ФРАДКІНИМ, внаслідок чого в той час, коли по сільрадам був. ЮНАКІВСЬКОГО району ст[аршим] Уповноваженим ДПУ тов. ПІДГОРОЮ підготовча робота була проведена вірно та списки затверджував Сектор, операція була проведена гарно – то по сільрадам був. МИРОПІЛЬСЬКОГО району (зокрема в Осоївці) з із'ятих 40 чоловік було із'ято помилкою 15 чоловік середняків та бідняків, в тому числі 3 члени колгоспу, член рев[ізійної] комісії Сп.[ожив] т.[овари]ства, член сільради, бивші червоноармійці тощо.

Операція по сільрадам був. МИРОПІЛЬСЬКОГО району на думку бюро РПК була переведена з блізорукістю та без політичного чуття з лівим загибом, внаслідок чого утворився шкідливий настрій серед частини населення, особливо по Осоївській

сільраді, що „Ось уже і бідняків забирають”, що безумовно відбилося в деякій частині на політичному стані району.

Вважати за потрібне все вищезазначене довести до відому ЦК КП(б)У, ДПУ УСРР та Начальника 9 Сектору ДПУ.

ГОЛОВА /СОБОЛЬ/
СЕКРЕТАР /ЛЕНИЦЬКИЙ/

ДАСО, ф.П-14, оп. 1, спр. 9, арк. 33. Копія, засвідчена підписом завідувача інформвідділу і печаткою райкому КП(б)У. Машинопис.

*Орфографію документа збережено.

**Тут опущено прізвища 11 учасників засідання бюро РК КП(б)У, нижче – прізвища 7 осіб, які взяли участь в обговоренні питання.

№ 38

ВІДОМОСТІ ПРО ПОЗБАВЛЕНИХ ВИБОРЧИХ ПРАВ У КРАСНОПІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ ³⁶

1931 р.

Сільради	Позбавлено в 1931 р. громадян			% до всієї людності від 18 років	Позбавлено в минулу виб. кампанію	% до всієї людності від 18 років
	Вони самі	Члени родин	Усього			
Краснопілля	125	167	292	4,6	324	5,7
Чернеччина	27	19	46	2	37	1,8
Самотоївка	70	129	199	7,2	101	3,9
Угроїди	25	35	60	3	64	3,6
Покровка	61	52	113	3,6	56	1,9
Н-Дмитрівка	23	25	48	5,4	39	4,7
Пушкарне	49	67	116	5,2	78	3,9
Рясне	36	30	66	3,6	44	2,1
Олександрівка	27	33	60	5,4	25	2,5
Мезенівка	22	20	42	2,1	15	1
Славгород	49	54	103	3,3	78	3
Разом	514	631	1145	5,6	861	3,5

Райстатистик [підпис] /Соловйов/

Примітки:

1) По Краснопільській с/р під час виборів 1930 р. позбавленців було 266 чел., що складає 4,2% до населення від 18 р.

2) У 1931 р. проти 1930 р. позбавленців буде більше на 10,9%.

ДАСО, ф.Р-718, оп. 3, спр. 43, арк. 11. За машинописним оригіналом.

№ 39

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ БЮРО ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙПАРТКОМУ
ПРО НАСЛІДКИ ПЕРЕВІРКИ МАТЕРІАЛІВ
ЩОДО ВИКРИВЛЕННЯ ЛІНІЇ ПАРТІЇ НА СЕЛІ**

31 березня 1931 р.

СЛУХАЛИ:

[...]* по Ворожбі було декілька випадків тусу [...] проводився по заявкам, які в більшій мірі стверджувались, тобто – знаходили у куркулів захований хліб. Зокрема, у гр. БОСЕНКО, господарство якого заможне, не виконав контрактації й категорично відмовився здавати хліб, мотивуючи, що в нього хліба немає, але бригадою знайдено захованого хліба 120 пудів та заховане сало, від якого дружина Босенка відмовилась, не знає де взялось це сало.

Був один випадок, коли голова КНС зі своєю бригадою в хуторі при трусі взяв два куски сала та віддав частину бідності з членів бригади, а решту, перейшовши в слідуєче господарство, зажирили та з'їли. Місцевими організаціями вилучено його з бригади та знято з голови КНС.

Настрій селян не говоре за те, що можлива волинка, але цими дрібними фактами куркуль скористовується й веде шалену агітацію проти колективізації, весняної посівкампанії та інш.

[...] по с. Рябушках були випадки трусів по заявам, мали місце арешти, але арешти проводились експертників та повісточників декілька чоловік [...] були припинені.

По Гудимівській сільраді було зроблено трус, знайшли заховану зброю, крадені речі та захований хліб, лише цього гр. й було заарештовано [...] по заяві в одному господарстві (заможньому) знайшли велику кількість мануфактури та захований хліб, заяви здебільшого подають на куркульсько-заможні господарства. Був випадок, коли в х. Радчуках заможний селянин на зборах з газетою заявив, що вступати в колгоспи заставляють примусово, приводячи приклад, що й тов. Молотов³⁷ сказав „Або-або”, тобто, хоч вступай в колгосп, а хоч тебе зліквідують [...] по своєму тлумачив промову тов. Молотова. Мали місце випадки, коли одноосібники не пускали на збори колгоспників [в одному з хуторів Гудимівської сільради].

До Червленівської сільради поступила заява про те, що по селу ходять яких-то дві жінки і збирають підписи від селян, їх сільрадою було затримано [...] було встановлено, що дружина та дочка засланоного куркуля Лубенського ще восени втекли з села і мешкають в Лебедині, [збирали підписи] щоб подати клопотання про звільнення Лубенського зі заслання. Лебединською міськрадою було знайдено на [їхній] квартирі декілька смушків та інші речі. [...] декілька випадків тусу по заявам цілком ствердились, було знайдено хліб у полі, сало в хмизнику та інших місцях.

По Гарбузівській сільраді група селян [10 чол.] зібралась і обмірковувала питання виступу на зборах проти колгоспу, ця група тут же була заарештована і направлена до Лебедина, але [відділенням] ДПУ була негайно звільнена [...] в одного, навіть бідняка, дружина якого куркульська дочка, знайдено по заяві золото, куркульські речі.

По матер'ялам ДПУ, були випадки переведення трусів та арештів навіть не лише куркулів, а й бідняків [...] арешти проводились не лише сільрадами, а навіть і колгоспами [...] Арешти переводились як в Рябушках, так і в Гарбузівці без дозволу

міліції або ДПУ, не маючи ордера. На місцях труси переводяться групою пияків, які без певного керівництва забирають речі [...] треба негайно загострити увагу парторганізації на ліквідації цих ненормальних явищ.

При клясовій боротьбі, що проводиться зараз на селі, куркуль використовує всі недоліки й веде шалену роботу, аби скомпрометувати місцевий актив.

На кожен трус мати ордера неможливо та й непотрібно, коли б ми на кожен трус у глитая вимагали ордера, то не мали б жодного пуда хліба, у глитая, раз він не виконав завдань, треба хліб шукати. З боку бюро [РПК] була дана така директива, хто знайде захований хліб або вкаже, видавати йому 25 % знайденого. Відносно арештів з боку сільрад були грубі перекручування [...].

УХВАЛИЛИ:

1. Констатувати наявність окремих випадків перекручування лінії партії при переведенні поточних господарчих кампаній в деяких селах (арешти та труси у середняцьких господарствах).

2. Перевірити по осередках, що припустили перекручування, ступінь реагування на окремі перекручування та ставлення до окремих носіїв „лівих” заскоків, застосовуючи до них відповідних оргвисновоків та передачі до судових органів.

3. Доручити тов. РОЖКІВСЬКОМУ дати відповідь Сумському Оперсектору [ДПУ] про заходи, що вжиті бюро РПК для ліквідації лівацьких заскоків в окремих осередках та попередження в подальшій роботі.

Голова засідання /РОЖКІВСЬКІЙ/
Секретар [підпис] /ГЕРУС/

ДАСО, ф. П-29, оп. 1, спр. 13, арк. 33-36. Копія. Машинопис.

*Тут і далі опущено фрази загального змісту, що повторюються в тексті документа.

№ 40

**З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ У СЛІДЧІЙ СПРАВІ ТАК ЗВАНОЇ
КОНТРЕВОЛЮЦІЙНОЇ КУРКУЛЬСЬКО-ПОВСТАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
В ЛИПОВОДОЛИНСЬКОМУ ТА НЕДРИГАЙЛІВСЬКОМУ РАЙОНАХ³⁸**

21 травня 1931 р.

На території був. Синевського, Липово-Долинського и Недригайловського районів був. Роменського округу Сумским Оперативным Сектором ГПУ в декабрі 1930 – январі 1931 г. ліквідирована кулацко-повстанческа к.-р. організація, приурочившая начало своих активных действий ко времени внутренних осложнений в СССР или интервенции.

Возникновение организации относится к периоду пребывания на нелегальном положении и разгара повстанческой деятельности известного по Роменскому Повстанкому атамана КЛИТКИ Л.М., который через своих ближайших помощников в Синевском, Недригайловском, Липово-Долинском районах – кулаков ФЕДИНУ,

СУСИДЕНКО и ВОРОПАЯ (все трое ликвидированы) положил начало данной организации. [...]*

Кулаки СУСИДЕНКО и ФЕДИНА группой в 24-25 человек, преимущественно из кулацкого элемента, поражают своей деятельностью часть Недригайловского и Синевского районов.

Наряду с активными действиями (разгром Синевской Раймилиции, ряда Сельсоветов, ограбление кооперативов, совершение террористических актов) СУСИДЕНКО и ФЕДИНА принимают меры к созданию глубокого кулацко-повстанческого подполья, имея ввиду массовое организованное выступление для свержения Советской власти.

Одновременно аналогичную работу в Липово-Долинском районе проводит ближайший помощник КЛИТКИ, лишь недавно нами ликвидированный известный полит. бандит ВОРОПАЙ Андрей.

При ликвидации в апреле 1930 года группы ФЕДИНЫ и СУСИДЕНКО неполностью были вскрыты и ликвидированы все их участники и связи, уцелевшие приступили к организации нового подполья, [...] вливавшегося в данную кулацко-повстанческую к.-р. организацию.

Ближайшие участники группы ФЕДИНЫ и СУСИДЕНКО – ТОВСТЫЙ Терентий Фомич и АНТОНЕНКО Иван Семенович, связавшись через кулака КАЩУ с кулаком СЕРДЮКОМ Ефимом и через последнего – с ГОЛУБОМ Никитой Александровичем, поражают своей деятельностью новые участки того же Синевского, Липово-Долинского и других районов.

С другой стороны раскулаченный ШЕВЧЕНКО С.Т. [...], один из оставшихся того же подполья ФЕДИНЫ, скрываясь от выселения на север в хуторах Недригайловского района, проводит там повстанческую работу, создавая повстанческие ячейки (х. Жовтоножки, Хорол и друг.).

Один из инициаторов и активных участников организации ТОВСТЫЙ Терентий при вербовке в организацию новых лиц передавал им следующую программную установку: „[...] мы за то, чтобы была свободная торговля, малые налоги за землю, чтобы была собственность на землю до 25 десятин”.

На одном из совещаний, проходившем в Могилатском яру (быв. Синевский район), второй из активных участников этой организации, руководитель 1-й Саивской ячейки – кулак, платящий 857 руб. налога, ГОЛУБ Никита Александрович³⁹ давал аналогичную установку.

Деятельность организации на всем периоде ее существования идет, главным образом, по линии сколачивания повстанческих кадров, выявления и приобретения оружия, расширения территории своего влияния, а также и по линии нащупывания связей как с закордоном, так и с другими организациями соседних районов, а также и с Красной Армией.

Вопрос об оружии в организации имел доминирующее значение и разрешался в сторону выявления и учета его среди участников организации.

Наряду с вопросами об оружии руководителями отдельных ячеек усиленно проводилась вербовка в организацию лиц, знающих военное дело, которых можно было бы использовать в качестве командиров отдельных групп повстанцев при выступлении организации.

Руководители организации усиленно стремились связаться с Польшей дабы увязать свое выступление с возможным выступлением Польши против СССР.

Связь с Красной Армией осуществлена была руководителем Подолковской повстанческой ячейки БУРИКОМ Иваном Ивановичем 2-м:

„[...] я дал задание в лагере [на військовому табірному зборі під Батурином, Чернігівська область] вербовать красноармейцев в нашу организацию из числа тех, кто анти-советски настроены и способны будут оказать нам поддержку в момент выступления”.

Как правило, участники организации уклонялись от своевременной уплаты налогов и хлебозаготовки, вследствие чего имущество кулацкой части организации было продаваемо.

На этой почве со стороны руководителей Зеленковской повстанческой ячейки были попытки поднять массу на вооруженное сопротивление этим мероприятиям и на организацию массовых волынок, но благодаря принятию своевременных мер, эти попытки, хотя уже и в стадии активных форм (хут. Жовтоножки), были ликвидированы.

Восстание намечалось начать путем одновременного налета на ряд районных центров в целях как приобретения оружия, так и уничтожения партийно-комсомольского и советского актива, после чего к восставшим присоединяются ячейки из ближайших сел и должны были всей массой двигаться по направлению на города бывшего окружного значения, разоружая по пути боевые единицы, и в результате – слиться с такими же организациями других районов Украины.

[Організацією] за период март-декабрь 1930 г. поражено 49 населенных пунктов 15-и сельсоветов быв. 5-и административных районов и создано таким образом 11 повстанческих ячеек в селах: Саи, Подолки, Беево, хут. Московский, х. Хорол, Зеленковка и др.

ВТОРАЯ САИВСКАЯ ЯЧЕЙКА

Саивская ячейка организовалась одновременно со всеми остальными ячейками ликвидированной контрреволюционной кулацко-повстанческой организации, т. е. в марте 1930 года, куда входили жители 6-и сельсоветов Липово-Долинского, Недригайловского, Гадяцкого [Полтавська область], Ульяновского и Лебединского районов.

В период ликвидации активно действовавшей политбанды ФЕДИНЫ и СУСИДЕНКО первый из руководителей таковой – ФЕДИНА проводил совещания в квартире участника организации обвиняемого по настоящему делу СЕМЕСЕНКО Захара Порфирьевича, жителя хут. Придушино Краснослободского сельсовета Недригайловского р-на, бывшего служащего гетманской варты.

В мае м-це 1930 г. организатор 1-й Саивской ячейки, ныне осужденный и расстрелянный по настоящему делу ГОЛУБ, завербовал в состав своей организации жителей х. Голосного Валиевского сельсовета Ульяновского района кулака ДВОРНИКА Василия Ивановича и середняка ГУЧЕНКО Ивана Филипповича, коим были даны задания создавать новые ячейки к.р. организации в разных местах через своих родственников на территории бывш. Штеповского, ныне Ульяновского р-на.

Участник Саивской ячейки ХИЛЬКО Петр Никодимович в марте 1930 г. совместно с ныне осужденным активным участником ликвидированной политбанды ФЕДИНЫ и

СУСИДЕНКО – СЕМЕСЕНКО Порфирием Григорьевичем проводил вербовку в селе Берестовка Липово-Долинского района.

[Далі опущено текст на 13 аркушах з біографічними даними, змістом обвинувачення і пропозиціями Сумського оперсектору ДПУ щодо видів і термінів покарання 20 осіб].

ПОДОЛКОВСКАЯ ЯЧЕЙКА

Подолковская ячейка выросла и оформилась из кулацкой верхушки села Подолок и его сельсовета Липово-Долинского р-на, проявлявшей наибольшую активность своей систематической антисоветской агитацией среди населения, носившей форму призыва гр-н к активной вооруженной борьбе с Соввластью.

Ячейка окончательно оформилась в марте 1930 г. вскоре после того, как политбанда ФЕДИНЫ и СУСИДЕНКО, руководимая КЛИТКОЙ, в том же селе Подолках сожгла „селянский будынок” и 10 крестьянских хозяйств.

Ячейка возглавлялась и руководителями ее были инициаторы создания таковой БУРИКИ Иван Иванович 1-й, его сын Иван и Анисим Иванович.

Отдельные группы участников к.-р. повстанческой организации в хуторах Подолковского сельсовета возглавлялись наиболее активными участниками таковой, как например:

в х. Видводы – БУРИКОМ Анисимом Ивановичем,
в х. Ольшана – ОДИНЦОМ Петром Афанасьевичем, ПАВЛЮЧЕНКОВЫМИ Романом и Петром Яковлевичами.

Массовых собраний участников не было в целях сохранения конспирации, однако имели место узкие совещания.

В апреле м-це в квартире активного участника организации КИСЕЛЯ А.Е. с участием его, ИВАШИНЫ Д.Г., БИБИКА И.П. обсуждался вопрос о расширении организации и налаживании связей с КЛИТКОЙ, в результате чего ИВАШИНА предпринимал поездку в гор. Ромны.

В доме активного участника организации ОДИНЦА И.П. с участием последнего, КИСЕЛЯ А.Е., БИБИКА И.П. и БУРИКА И.И. обсуждался вопрос о связи с Козарихской ячейкой Синевского сельсовета, в результате чего таковая была восстановлена через участника Подолковской ячейки БИБИКА Ивана Павловича. Руководителем Подолковской ячейки Иваном Ивановичем БУРИКОМ 2-м всем завербованным были даны задания вести систематическую агитацию с целью разложения организующихся колхозов, а отдельные участники организации из бедняцкой части села, как например КИСЕЛЬ А.Е., были втянуты в организацию при помощи экономического давления на него – одалживанием хлеба.

Тем же руководителем ячейки с участием КИСЕЛЯ А.Е., БИБИКА И.П. были получены листовки к.-р. характера от участника Козарихской ячейки КАРПЕНКО, а равно изготовлены на месте в с. Подолках и распространены путем выклеивания на улице.

Отдельные участники организации из Подолковской ячейки, как-то: БУРИКИ Семен Анисимович, Григорий Власович, ПАВЛЮЧЕНКО Роман Яковлевич, ОДИНЦЫ Петр и Афанасий Николаевичи, ДЕМЕНКО Александр Иванович и ГРАБКО Иван Климович вооружились, приобретя оружие, изъятое у них в процессе следствия.

Руководитель ячейки и активный участник организации БУРИК Иван Иванович 2-й и БОГАТЫРЕНКО Елисей Семенович имели попытку совершить нелегальный

переход за границу в Польшу, чтобы проинформировать о готовящемся восстании и заручиться поддержкой таковой в момент выступления, для чего покушались выкрасть печать сельсовета, будучи дежурными исполнителями в таковом.

В результате деятельности Подолковской ячейки наиболее активными ее участниками в организацию было завербовано: БУРИКОМ Иваном Ивановичем 1-м 26 чел., БУРИКОМ Иваном Ивановичем 2-м и БУРИКОМ Семеном Анисимовичем [по 13 чел. кожним, чотирма іншими особами разом – 14 чел.]

[Далі опущено текст на 30 аркушах з біографічними даними, змістом обвинувачення і пропозиціями Сумського оперсектору ДПУ щодо видів і термінів покарання 53 осіб].

ЗЕЛЕНКОВСКАЯ И ОЛЬШАНСКАЯ ЯЧЕЙКИ

В марте м-це 1930 года раскулаченный кулак ШЕВЧЕНКО Семен Тарасович, житель с. Ольшаны, находясь на нелегальном положении, связался с известным полит. бандитом КЛИТКОЙ и по его поручению занялся созданием ячеек контрреволюционной кулацко-повстанческой организации [...] в первую очередь в хуторе Жовтоножки Зеленковского сельсовета, завербовал своего родственника ЖОВТОНОЖКО Трофима Федоровича, крепкого середняка, у которого прятался во избежание ареста и ссылки на север, и ЖОВТОНОЖКО Тихона Прокоповича, которым и поручил создание к.-р. ячейки на хут. Жовтоножки, дал обязательство вместе с раскулаченным кулаком ГОНЧАРЕНКО Алексеем Ивановичем, жителем с. Ольшаны, снабдить участников организации оружием.

Ольшанская к.-р. повстанческая ячейка берет свое начало с того момента, когда в марте м-це 1930 года активным участником полит. банды ФЕДИНЫ, ныне расстрелянным ГУЧЕНКО Петром Алексеевичем были завербованы в к.-р. организацию сын раскулаченного в 1930 году ГОНЧАРЕНКО Яков Алексеевич и МОРЕНЕЦ Афанасий Николаевич. Отец ГОНЧАРЕНКО – Алексей Иванович, связавшись с ШЕВЧЕНКО Семеном Тарасовичем, восстановил общую связь с Зеленковской ячейкой [...].

Участник этой ячейки ДЕНИСЕНКО Гордей Денисович снабдил к.-р. организацию обрезом и 250 патронами, а ВАЩЕНКО Григорий Петрович хранил у себя обрез винтовки.

Зеленковская и Ольшанская к.-р. повстанческие ячейки осуществляли связь с аналогичными ячейками в Синевском районе через организаторов Зеленковской и Ольшанской ячеек – ШЕВЧЕНКО, ГОНЧАРЕНКО, которые принимали участие в нелегальных собраниях ячеек в Синевском районе в марте м-це 1930 года, [...] с целью информации о положении дел в организации проводили потом собрание на хут. Жовтоножки, [...] был избран командиром повстанческого отряда ЖОВТОНОЖКО Федор Яковлевич.

В октябре 1930 г. руководители Зеленковской ячейки ЖОВТОНОЖКО Т.Ф. и КУЛЬБАЧНЫЙ Е.Н. организовали активное антисоветское выступление жителей х. Жовтоножки и прилегающих хуторов, направленное к противодействию власти на почве проводившегося в этот момент раскулачивания. Ими 1-го октября 1930 г. была организована массовая волынка на почве раскулачивания КУЛЬБАЧНОГО Ефима Николаевича. В этой волынке участвовало 15 обвиняемых по этому делу и кроме того туда были вовлечены до 50 жителей. Волынка выразилась в избивении активистов и созовцев, приехавших для изъятия имущества, и в результате этой

волинки была отбита часть имущества, изъятая у КУЛЬБАЧНОГО. 3 октября 1930 г. было совершено нападение на активиста ГОЛОВЕШКО Ивана Ивановича, назначенного на х. Жовтоножки групповодом по ликбезу, ночевавшего в доме участника к.-р. организации ГРИЦЕНКО Власа Яковлевича. [Далі опущено текст на 22 аркушах з біографічними даними, змістом обвинувачення і пропозиціями Сумського оперсектору ДПУ щодо видів і термінів покарання 32 осіб].

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6: спр. 647, арк. 248 – 271 (Саївський осередок);
 спр. 899, арк. 226 – 267 (Подільківський осередок);
 спр. 556, арк. 362 – 388 (Зеленківський та Вільшанський осередки).
 Оригінали. Машинопис.

*Тут і далі опущено текст про класову боротьбу на селі, ліквідацію куркуля, зі свідченнями звинувачених осіб, прикладами про вербування в контрреволюційну організацію та про її нелегальні збори.

№ 41

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ЛИПОВОДОЛИНСЬКОЇ РКК КП(б)У ПРО ПЕРЕКРУЧЕННЯ КЛАСОВОЇ ЛІНІЇ НА СЕЛІ З БОКУ ГОЛОВИ РАЙОННОЇ ПРОФРАДИ А.С. КОЛОМІЙЦЯ *

26 лютого 1932 р.

ПРИСУТНІ:

Члени КК Троцюк, Голощанов, Мельник, від РПК тов. Подільська та дев'ять членів партії, визвані на засідання КК.

СЛУХАЛИ:

Справу тов. КОЛОМІЙЦЯ Антона Сімоновича, народження 1901 року, члена партії з 1927 року, партквиток № 1839914, соцстан службовець, освіта нижча, працює на посаді голови Райпрофради, в Червоній Армії був у 1920-1923 роки.

Тов. Коломієць обвинувачується в тім, що як уповноважений РПК по Липоводолинській сільраді, як член бюро РПК та голова Райпрофради не організував у достатній мірі роботи по хлібозаготівлі, припустив лівацькі заскоки, не реагував на баракхольство та зловживання, що їх переводили бригади. Як система, за забраний хліб та інші речі не видавали селянам квитанції та не сплачували грошей. Робили масові обшуки, чим затронута біднота та на користь куркуля створено сприятливі умови для волинок. Сам тов. Коломієць проявляв голе адміністрування та своїми вчинками наводив жах на селян.

При розгляді справи тов. Коломієць на КК присутній.

УХВАЛИЛИ:

Обвинувачення тов. Коломієця в перекручуванні класової лінії та лівацьких заскоках як матеріалами, так і доказами на засіданні президії КК стверджується. Сам т. Коломієць хоть і не визнав, що бив селян ціпом, але ж випадки, коли він штовхав селян, проявляв грубості та з ціпом в руках наводив жах, цілком ствердились.

Беручи до уваги, що вищезначені вчинки не сприяли хлібозаготівлі та скористувались куркульським елементом для організації бідноти на волинки, за припущений

самоплив, лівацькі закурти та примиренське ставлення до зловживань винести тов. КОЛОМІЙЦЮ сувору догану.

[Печатка]

Голова РайКК КП(б)У [підпис] /ТРОЦЮК/
Секретар /ГОЛОЩАПОВ/

ДА Харківської обл., ф.Р-1356, оп. 1, спр. 44, арк. 21. Оригінал. Машинопис.

*Стилістику та орфографію документа збережено.

№ 42

З ТАБЛИЦІ ПОКАЗНИКІВ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ
В ПІВДЕННО-СХІДНИХ РАЙОНАХ СУМЩИНИ⁴⁰

Травень 1932 р.*

Райони**	Кількість колгоспів				Успільнено***	
	Усього	У тому числі			Орної землі (у %, % до її загальної площі)	Господарств (у %, % до їх загальної кільк.)
		Комун	Артілей	ТСОЗів		
Біловодський	39	5	34	-	84,1	81,8
Білопільський	151	1	150	-	73,0	70,0
Буринський	64	2	62	-	56,1	60,2
Великобубнівський	49	-	49	-	48,0	50,0
Великописарівський	57	3	54	-	49,1	48,4
Краснопільський	46	1	45	-	79,2	72,9
Лебединський	56	5	51	-	77,5	76,7
Липоводолинський	100	1	99	-	58,6	61,2
Миропільський	33	-	33	-	72,7	65,7
Недригайлівський	57	3	54	-	54,6	56,3
Охтирський	63	3	60	-	81,6	77,1
Путівльський	89	-	89	-	37,2	40,5
Роменський	49	1	48	-	51,5	49,3
Сумська міськрада	20	-	20	-	88,4	88,0
Тростянецький	44	-	44	-	67,8	66,8
Улянівський	63	7	56	-	74,2	73,4
Разом по [Харків- ській] області	5614	269	5143	102	75,5	71,1

ДА Харківської обл., ф.Р-1397, оп. 1, спр. 24, арк. 23. Копія. Машинопис.

* Датування – за змістом документа.

** Із 82-х районів і міськрад створеної в лютому 1932 р. Харківської області, зазначених у документі, тут показано тільки ті райони Сумщини, які тоді увійшли до складу згаданої області.

*** Тут опущено графі з показниками успільнених площ орної землі (у тис. га) та господарств (в одиницях).

№ 43

ЗІ ЗВІТУ ЛЕБЕДИНСЬКОЇ РКК – РСІ ПРО РОБОТУ З 1. 06. 1931 ПО 1. 06. 1932

Червень 1932 р.*

Характерні менти ** перекручування лінії партії були за звітній термін так званого „лівацького” порядку слідує:

МЕЖИРІЦЬКИЙ ПАРТОСЕРЕДОК: В мент переведення заготівлі клубники в с. Кислівці кандидат партії Лисенко з власної ініціативи організував заставу з місцевих активістів, озброївши їх рушницями для затримки селян, які вивозили клубнику для продажу на ринку. Під час затримки з боку бригади були припущені побої селян та одного селянина було поранено. (Тов. Лисенко оголошено догану, нарсудом засуджено на 1 рік примуспраці).

ГАРБУЗІВСЬКИЙ ПАРТОСЕРЕДОК: При переведенні усупільнення худоби були допущені грубі перекручування, без переведення відповідної політично – масової роботи переводили примусове усупільнення (злом замків, дверей). Менти грубого порушення привели до того, що примусово усупільнена худоба була розібрана колгоспниками назад. (Секретаря партосередку т. Стахно та голову сільради т. Волошко з лав партії виключено, голові колгоспу т. Крюкову винесена сувора догана з останнім попередженням).

В-ВИСТОРОПСЬКИЙ ПАРТОСЕРЕДОК: В мент переведення хлібозаготівлі були допущені грубі порушення генеральної лінії партії, які виявились в голому адмініструванні, вилученні хліба без відповідного його обліку, одержані гроші, невилучені по призначенню, розподілялись поміж членами комісії, що межувало зі зловживанням. Перекручування лінії партії та „ліві заскоки” також були проявлені і в мент переведення скотозаготівлі. (Б. Голову сільради т. Божко з лав партії виключено, секретарю партосередку т. Вакулі оголошена догана з попередженням).

БУДИЛЬСЬКИЙ ПАРТОСЕРЕДОК: При переведенні хлібозаготівлі – прийнятті планів заготівлі був випадок прояву правого опортунізму, який виявлявся в тому, що з боку деяких членів партії були висловлювання про нереальність поданих плянів (в той час як пляни були цілком реальні і виконані по сільраді). (Секретаря партосередку т. Тимофієва виключено з лав партії).

М-ВИСТОРОПСЬКИЙ ПАРТОСЕРЕДОК: В мент переведення хлібозаготівлі вилученому хлібу не вели відповідного обліку, вилучене майно продавали, зловживали службовим станом. (Голову сільради т. Рудя та секретаря сільради т. Марченка з лав партії виключено).

Крім вищезазначених фактів були випадки порушення лінії партії, на які президія РКК також вчасно реагувала. За весь час, з I/VI – 31 року по I/VI – 32 року, притягнуто було до відповідальності членів і кандидатів КП(б)У – 88 чоловік, або 16,4 % до всієї кількості членів і кандидатів КП(б)У⁴¹.

Голова РКК-РСІ [підпис] /КАРПУША/
За секретаря /ГОРДІЄНКО/

ДА Харківської обл., ф.Р-1356, оп. 1, спр. 41, арк. 5-7. Оригінал. Машинопис.

*Датування – за змістом документа.

**Орфографію документа збережено.

№ 44

**З ВИРОКУ НАРОДНОГО СУДУ ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ
ВОЛІ МЕШКАНЦЯ СЕЛЯ ВОРОЖБА С.В. ЯКОВЕНКА ЗА НЕВИКОНАННЯ
ЗАВДАННЯ ХЛІБОЗАГОТІВЛІ**

23 грудня 1932 р.

Розглянувши:

на відкритому засіданні кримінальну справу* по обвинуваченню по арт[икулу] 58 ч. 1 КК громадянина Яковенка Степана Васильовича, 24 р., письменний, не судимий, позапартійний, одружений, хлібороб заможний твердоздатчик одноосібник, має землі 4 га, сільгосподатку сплачує 107 карб., за злісне ухилення від здачі державі зернохліба суд слідством встановив, що комісією сприяння хлібозаготівлі Ворожбянської сільради було дано обвинуваченому тверде завдання здати державі зернохліба 140 пуд. врожаю 1932 р., термін виконання до 15 серпня 1932 р., але обвинувачений злісно і уперто ухиляється від здачі державі зернохліба і до цього часу не здав жодного кілограму, тоді як хліб переходить по сусідах та в своєму господарстві по різних місцях, де було комісією сприяння хлібозаготівлі виявлено на даху хати муки $\frac{1}{2}$ пуда, та різного зерна 1 пуд, що і стверджується матеріалами справи та свідками, чому суд визнав обвинувачення доведеним.

Керуючись арт. 42, 43, 58 ч. 1 КК та арт. 302 і 3 КПК

вирішив:

Обвинуваченого Яковенка Степана Васильовича підвергнути мірі соцзахисту за арт. 58 ч.1 КК до позбавлення волі терміном на 7 років в далеких місцевостях та штрафу 500 карб. в прибуток державі, обмежив в правах згідно арт. 29 п. „а”, „в”, „г” КК терміном на 3 роки, зарахував попереднє утримання 21 добу. Запобіжні заходи обрати затримання під вартою, наложив арешт на все майно засудженого в забезпечення стягнення штрафу⁴². Всі судвитрати покласти на засудженого, стягнув в користь Лебединської [юридичної] консультації 50 карб. Вирішення можна оскаржити до Харківського облсуду в 5 днів⁴³.

Нарсуддя [підпис нерозбірливий]
Нарзасідателі [2 підписи нерозбірливі]

ДАСО, ф.Р-2451, оп. 2, спр. 449, арк. 18. Оригінал. Рукопис.

**Стилістику, орфографію та пунктуацію документа збережено.

№ 45

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ БЮРО ЧЕРНІГІВСЬКОГО ОБКОМУ КП(б)У
ПРО ПОРУШЕННЯ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ЗАКОННОСТІ В СЕЛІ ЗЕЛЕНКІВКА
НЕДРИГАЙЛІВСЬКОГО РАЙОНУ**

15 листопада 1933 р.

ЗАСЛУХАВШИ повідомлення відповідального інструктора Облбюро КП(б)У т. ЛУНЕВА про наслідки перевірки справи в с. Зеленківці, Облбюро відмічає, що в с. Зеленківці Недригайлівського району зграя на чолі з куркулем ГАЙОВИМ, що проліз

до партії та скориставшись з цього став головою колгоспу „Вперед”, заступник голови сільради ВЕРБИЦЬКИЙ з іншими керівними робітниками сільради та колгоспу протягом довгого часу безкарно проводили контрреволюційну роботу, знущались та тероризували населення села: побої колгоспників і одноосібників та самосуди, вбивство трьох колгоспників, незаконні відбирання корів, накладання масових штрафів на тих, що не виконали свої зобов'язання перед державою, розбазарювання колгоспного майна та зерна.

Вся ця контрреволюційна діяльність та куркульське свавілля покривались секретарем ГАРМАШЕМ, призвели в селі і колгоспі до провалу хлібоздавання державі, натуроплати МТС та невиконання інших господарчо-політичних кампаній.

Облбюро відмічає, що незважаючи, що РПК, РВК та РКК було відомо про факти грубого порушення рев. законності та знущання над селянами (повідомлення Нач. РайДПУ ПОДОРОЖНОГО, обстеження інструктора Облбюро КП(б)У РИБАЛЬСЬКОГО, матеріали про незаконні відбирання корів в родин червоноармійців), а також незважаючи на наявність в судово-слідчих органах фактичних матеріалів про побої та вбивства колгоспників, – керівництво району не реагувало на це, не надало матеріалам про Зеленківку політичного значення, не вжило потрібних заходів, щоб викрити і розтрити куркульську зграю, що діяла в Зеленківці.

Облбюро КП(б)У У Х В А Л Ю Є :

1. Голову Зеленківської Сільради Коломацького та секретаря партосередку Гармаша, які покривали контрреволюційні дії зграї Гайового і зокрема приховали від Райпарткому та Райвиконкому вбивство ЄВЕНКА – з партії виключити та віддати до суду.

2. Доручити Облоргкомітету за грубе порушення революційної законності і потурання ворожим діям класового ворога президію Зеленківської сільради розпустити та відрядити до с. Зеленківки інструктора Облоргкомітету для проведення нових виборів президії Сільради.

3. Райпрокурору Савицькому та пом. прокурора Комелову за припущення порушення революційної законності в районі, за відсутність постійного догляду за роботою нарслідчих і суду, за втрату класової революційної пильності – оголосити сувору догану та позбавити права протягом 2-х років працювати в органах юстиції.

4. Нарслідчого Фоміна (позапартійний) за злочинне ставлення до розслідування справи вбивства ЄВЕНКА доручити Облпрокуратурі з роботи зняти та віддати до суду.

5. Нарсудді Денисенку за затримку розгляду справи вбивства ЄВЕНКА оголосити сувору догану з попередженням та з роботи нарсудді зняти.

6. Нач. Райміліції Дудніку за те, що до справи вбивства колгоспника ЄВЕНКА поставився формально, передаючи справу слідчому, не довів до відому районних організацій, оголосити сувору догану з попередженням.

7. За втрату більшовицької пильності, припущення викривлення в районі класової лінії, порушення революційної законності, відсутність партійного керівництва органами прокуратури та суду, чим скористався класовий ворог, був. секретарю РПК т. Філіну, був. голові РВК Богатирю і був. Голові РКК Гусеву оголосити сувору догану з попередженням.

8. Пом. Обл. Прокурора Найдича за те, що бюрократично поставився до справи вбивства ЄВЕНКА – поверхове ознайомлення зі справою, не звернув уваги на те, що

справа біля 2-х з половиною місяців знаходилась без руху у наслідчого, проштамував, затвердив явно невірний висновок наслідчого, де головні злочинці Гайовий та Вербицький фактично випали з обвинувачення, – оголосити сувору догану та з роботи зняти.

9. Доручити Облпрокурору та Голові Облсуду провести показовий процес над куркульською контрреволюційною зграєю – Гайовим, Вербицьким, Лашкаєм, Максименком, Радченком, іншими їх співучасниками та судити самим суворим порядком.

Доручити новому складу Бюро Недригайлівського РПК розгорнути справжню більшовицьку боротьбу в районі за революційну законність, очистивши сільради, управи колгоспів від класово-чужого елемента.

СЕКРЕТАР ОБЛОРГ

ДАСО, ф. П-711, оп. 1, спр. 3, арк. 46, 47. Засвідчена копія. Машинопис.

№ 46

**ОБВИНУВАЛЬНИЙ ВИСНОВОК СЕКРЕТНО-ПОЛІТИЧНОГО ВІДДІЛУ ДПУ УСРР
У СЛІДЧІЙ СПРАВІ УРОДЖЕНЦЯ ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ ПИСЬМЕННИКА
ОСТАПА ВИШНЯ (П.М. ГУБЕНКА)⁴⁴**

23 лютого 1934 р.

В 1933 году ГПУ УССР разгромлена контрреволюционная диверсионно-повстанческая и шпионская „Украинская Военная Организация” (УВО). После разгрома основных кадров этой организации, остатки ее перестроили свои ряды и вновь повели ожесточенную борьбу против Советской власти, стремясь сохранить у остатков организации дух активной борьбы, желая отомстить за разгром украинского национализма и нанести партии и Соввласти удар. Остатки организации приняли в качестве основного метода борьбы индивидуальный террор против руководителей партии и Советской власти.

Для осуществления террористических актов против руководителей партии на Украине товарищей ПОСТЫШЕВА, БАЛИЦКОГО⁴⁵ и других был создан ряд боевых террористических троек, ликвидированных ГПУ УССР в момент подготовки террористических актов.

По этому делу арестован и привлечен в качестве обвиняемого Губенко Павел Михайлович, он же Остап ВИШНЯ.

Проведенным по делу следствием у с т а н о в л е н о :

ГУБЕНКО-ВИШНЯ в 1917-19 гг. работал в Министерстве железных дорог при правительствах Гетмана и УНР, с недобитками УНР отступил в Каменец-Подольск, связался там с членами ЦК УПСР ГОЛУБОВИЧЕМ, СТЕПАНЕНКО, ЧЕСНОКОМ и другими и сотрудничал в эсеровских органах „Народная Воля” и „Трудовая Громада” под псевдонимом ГРУНСКОГО.

В начале 1920 г. вместе с эсерами ЧЕСНОКОМ и СТЕПАНЕНКО, посланными ЦК УПСР в тыл Красной армии для организации контрреволюционного восстания, перешел через польский фронт в Киев. В 1921 г. ВИШНЯ был арестован по делу ЦК УПСР, осужден ЧК на 3 года концлагеря, но затем по ходатайству БЛАКИТНОГО освобожден.

В 1924 г. после возвращения из-за границы лидеров УПСР ГУБЕНКО-ВИШНЯ принял участие в конференции УПСР, созванной под Харьковом, где была принята программа организации о дальнейшей активной борьбе с Советской властью.

В 1927 г. ВИШНЯ был завербован ХВИЛЬОВЫМ в контрреволюционную организацию, по заданиям этой организации выезжал в села, проводил контрреволюционную подрывную работу среди селян, а также вредительскую контрреволюционную работу на культурном фронте. В конце 1933 г. организация приняла решение об убийстве тов. ПОСТЫШЕВА. На совещании в присутствии ГУБЕНКО – ВИШНИ, ДОСВИТНОГО, ИРЧАНА и других членов организации был намечен такой план:

Во время Октябрьской демонстрации ВИШНЯ с ДОСВИТНЫМ проникают на площадь, бросают бомбу на трибуну, где находится тов. ПОСТЫШЕВ, и, воспользовавшись суматохой, скрываются. Необходимая для выполнения этого плана бомба хранилась у ДОСВИТНОГО и изъята во время его ареста в квартире. Выполнению этого плана организации помешали аресты, проведенные ГПУ 3.XI-1933 г.

После этого был намечен второй план: ГУБЕНКО-ВИШНЯ, как член Оргкомитета писателей Украины, вместе с ДОСВИТНЫМ и ИРЧАНОМ организывают делегацию к тов. ПОСТЫШЕВУ. Во время приема ГУБЕНКО-ВИШНЯ должен был выстрелить в тов. ПОСТЫШЕВА из револьвера, который должен был получить у обвиняемого ДОСВИТНОГО. Этот револьвер обнаружен и изъят при аресте ДОСВИТНОГО.

Обвиняемый ГУБЕНКО-ВИШНЯ показывает:

„... После майских арестов, после самоубийства ХВИЛЬОВОГО в организации начались разговоры о необходимости применения индивидуального террора в отношении тов. тов. ПОСТЫШЕВА, БАЛИЦКОГО и ЧУБАРЯ, которых считают виновниками разгрома организации. Незадолго перед Октябрьскими праздниками конкретно о подготовке террористических актов со мной говорили ДОСВИТНЫЙ, ОЗЕРСКИЙ и ИРЧАН. Я тогда находился в состоянии физической и моральной депрессии, так как тяжело переживал самоубийство ХВИЛЬОВОГО. Было состояние безразличия, беспросветного пьянства, было „все равно – море по колени”. В этот момент и говорили со мной перечисленные лица. Говорили о том, что я, как один из лучших и известных представителей нации, должен пожертвовать собой и взять на себя убийство тов. ПОСТЫШЕВА. Был намечен такой план: к тов. ПОСТЫШЕВУ отправляется делегация писателей и в момент приема я в него выстрелю. Я согласился”.

Таким образом, следствием установлено, что ГУБЕНКО-ВИШНЯ являлся членом контрреволюционной организации, проводившей работу, направленную к свержению Соввласти, путем вредительства, террора и организации восстания. Принимал участие в обсуждении вопросов, связанных с организацией террористических актов, и дал согласие на убийство тов. ПОСТЫШЕВА, т. е. совершил преступления, предусмотренные ст. ст. 54-8 и 54-11 УК УССР.

На основании изложенного полагал бы:

Дело по обвинению ГУБЕНКО Павла Михайловича, он же Остап ВИШНЯ, 1889 г. рождения, уроженца с. Груни на Полтавщине, сына приказчика помещичьего имения, бывш. сотрудника Министерства Путей Сообщения УНР, отступавшего с правительством УНР, в 1921 г. судившегося по делу ЦК УПСР,

осужденного и затем амнистированного литератора, члена Оргкомитета писателей УССР, беспартийного, члена Союза Робос, передать на рассмотрение Судебной Тройки при Коллегии ГПУ УССР с ходатайством о применении к нему высшей меры социальной защиты – РАССТРЕЛ.

Справка: ГУБЕНКО – ВИШНЯ содержится под стражей в Спецкорпусе ГПУ УССР с 25.XII-33 г. и с сего числа перечисляется содержанием за Судтройкой.

ОПЕРУПОЛНОМОЧЕННЫЙ СПО /БОРДОН/

„Согласен”:
ПОМ. НАЧ. СЕКРЕТНО-ПОЛИТИЧЕСКОГО
ОТДЕЛА ГПУ УССР [підпис] /ДОЛИНСКИЙ/

„Утверждаю”:
НАЧ. СЕКРЕТНО-ПОЛИТИЧЕСКОГО
ОТДЕЛА ГПУ УССР [підпис] /КОЗЕЛЬСКИЙ/

ГУБЕНКО, он же Остап ВИШНЯ, мною допрошен. Подтвердил все свои показания. Обвинительное заключение утверждаю. Предлагаю – РАССТРЕЛ.

ЗАМ. ПРОКУРОРА ГПУ УССР [підпис] /КРАЙНИЙ/
23.II-34 года.

ЦДАГО України, ф. 263, оп. 1, спр. 44228, арк. 41-44. Оригінал. Машинопис.

№ 47

**3 ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ БЮРО ПУТИВЛЬСЬКОГО РАЙПАРТКОМУ
ПРО ПОВЕРНЕННЯ КОЛГОСПНИКАМ ЇХ УСУСПІЛЬНЕНИХ
ГОСПОДАРСЬКИХ БУДІВЕЛЬ**

29 червня 1934 р.

СЛУШАЛИ:

Постановление Политбюро ЦК КП(б)У от 16/VI-с/г. о хозяйственных постройках, находящихся в индивидуальном пользовании колхозников.

ПОСТАНОВИЛИ:

Решение ЦК КП(б)У принять к руководству и неуклонному проведению в жизнь.

Отмечая ряд случаев в нашем районе принудительного обобществления колхозами хозяйственных построек, находящихся в индивидуальном пользовании колхозников – предложить парторгам, пред. колхозов и пред. сельсоветов немедленно прекратить подобного рода явления, не допуская таковых в дальнейшем.

Все обобществленные ранее постройки колхозников, без их согласия, немедленно вернуть колхозникам.

Секретарь РПК РАДЧЕНКО

ДАСО, ф.П-711, оп. 1, спр. 8, арк. 42. Засвідчена копія. Машинопис.

№ 48

ЗІ ЗВІТУ КРОЛЕВЕЦЬКОЇ РАЙОННОЇ КОМІСІЇ З ЧИСТКИ ПАРТІЇ ⁴⁶

Не пізніше 27 вересня 1934 р.*

[...]**

Засоренность колхозов классово-враждебными элементами.

[...]

Притупление классовой бдительности ряда руководителей районных организаций (Буханов [колишній голова райвиконкому], Митницький [колишній секретар райпарткому], Деревянко [колишній голова районної контрольної комісії] и т. д.), либерально примиренческое отношение к кулаку привели к тому, что колхозы к моменту чистки оказались чрезвычайно сильно засоренными классово-чуждыми и враждебными элементами.

Так, в колхозе им. Сталина в процессе чистки выявлены активные кулаки-бандиты (Груша, Малявка, Рыжий), в колхозе с. Погребки – жандармы и полицейские, в совхозе „Коноплевод” – активные бандиты, петлюровцы, гайдамаки (Бедненко, Дубина), в колхозе им. Чубаря – монахи, саботажники (Ефименко), в колхозе „Зирка” – спекулянты, кулаки, в колхозе „Перемога” – бывш. контрреволюционеры (Петрикей, Суходуб), в колхозе „Ленинская Украина” – кулак Мироненко. [...] несмотря на неоднократные настояния колхозного актива с. Локня об исключении из колхоза Мироненко, последний по распоряжению районных организаций (Буханов, Деревянко) восстанавливался [членом колхозу].

[...] Деревянко давал правооппортунистическую ориентировку сельскому активу в отношении к кулаку: „Надо не выгонять из совхоза кулаков, а перевоспитывать их”.

[...]

Засоренными классово-враждебными элементами оказались не только колхозы, но и земотдел [райвиконкому], в котором на решающих участках работы свели себе гнездо эсеры, кулаки и петлюровцы. Плановик Кибальчич – эсер, сын попа, землеустроитель Литвиненко – кулак, зоотехник Рыбко – сын кулака, инспектор – пчеловод Грищенко – крупный торговец, землеустроитель Ветров – сын жандарма, инспектор учета Нагорский – сын попа, эсер. Руководство Земотдела (Ильяшенко) полностью срослось с этими классово-враждебными элементами.

[...]

В СЕЛЬПРОМКОМБИНАТЕ на командных должностях (члены правления, счетоводы, зав. мельницей, зав. пекарней, зав. засолпунктом, ст. свинарка и др.) работало 12 классово-враждебных людей. Кроме этого, в хозяйстве Промкомбината работало кулаков около 30 человек.

Такое же положение и в артели „МЕТАЛЛ”. Здесь техноруком работает кулак Ковалев, который подлежал высылке на Север, главбухом работает бывш. белый офицер, счетоводом – белый офицер, лишенец, зав. складами и столовой работают бывшие торговцы.

В артели „ВОЗРОЖДЕНИЕ”, ЛЕСПРОМХОЗЕ и РАЙЛЕСХОЗЕ также густо засели классово-враждебные элементы.

[...]

ОРГАНИЗАЦИОННО – МАССОВАЯ РАБОТА РАЙИСПОЛКОМА

Аппарат РИКа во всех его звеньях был засорен классово-чуждыми элементами, перерожденцами и шкурниками. Зам. пред. РИКа по заготовкам сидел Звиглянич – в прошлом активный бандит и денкинец. Зав.Наробразом, член президиума РИКа до мая месяца сидел „коммунист” Сердюк, а после него Громова – дочь помещика, дворянка. Начальником РО НКВД работал Осипенко [...] сросшийся с классово-враждебными и мошенническими элементами в районе. Нарсудья, член президиума РИКа Цветков⁴⁷ – оппортунист и взяточник. Райпрокурор, член президиума РИКа Каплунов – сын урядника [...] и сросшийся с классово-чуждыми элементами [...]. Членом президиума КК-РКИ был бывш. гайдамак, погромщик, сын крупного кулака Ветер.

[...]

РАЙНАРОБРАЗ В РУКАХ КЛАССОВОГО ВРАГА

Аппарат Наробраза был засорен классово-чуждыми элементами. Инспектором соц. воспитания работал бывший офицер Гаркун, инспектором политпросвета – сын попа Машенко, председателем товарищества в Наробразе – сын попа Марченко, дело-производителем – дочь мясника торговца Резникова. В составе райкома Работпрос были также классово-чуждые – дочь помещика Балабон и дочь кулака, жена эмигранта белого офицера Базилевич.

[...]

Вместо того, чтобы вовсе изгнать из школ бывш. попа Савицкого, который в школах занимался дискредитацией вождей революции и выступал против принципа партийности в преподавании, Савицкий переводится в передовые села района Быстрик, Обтово.

До последнего времени в городских школах преподавателем пения работал бывш. поп Матвиевский. В Локне в школе учительница разучивала с детьми националистическую песню „Ще не вмерла Україна”.

ДАСО, ф.П-438, оп. 1, спр. 183а, арк. 23-80. Копія. Машинопис.

*Датується за змістом архівної справи.

**Тут і далі опущено текст з відомостями про соціально-економічний стан і громадсько-політичне життя району, з характеристиками окремих посадових осіб.

№ 49

З ПОВІДОМЛЕННЯ НАЧАЛЬНИКА ПУТИВЛЬСЬКОГО РАЙВІДДІЛЕННЯ НКВС НА ЗБОРАХ ПУТИВЛЬСЬКОЇ РАЙОРГАНІЗАЦІЇ КП(б)У ПРО ВИКРИТТЯ АНТИРАДЯНСЬКИХ ЕЛЕМЕНТІВ⁴⁸

13 вересня 1937 р.

Мы имеем такое положение в районе, что из общего состава директоров и заведующих школами около 30 % являются чуждыми антисоветскими людьми, а из состава учителей около 60 % также чуждых не наших людей. Культпроп райкома КП(б)У т. ИДЛИС и зав. РОНО т. КУДЕЛЯ не занялись вопросом очищения школ от этих врагов. Мы по линии НКВД здесь в городе [Путивле] арестовали несколько человек попов⁴⁹, монашек и др. врагов, но церковь как проводила свою работу, так и по сей

день проводить. В Новой Слободе арестовали группу антисоветских людей⁵⁰. На кулака НИКИТИНА остатки врагов сумели собрать ряд подписей на заявлении с требованием освободить его из НКВД.

Что касается сушзавода, я поручил это дело нач. милиции, который пять дней дело маринувал, искал прокурора и т. д., этим дали возможность ряду вредителей из сушзавода удрать, например, зам директора завода ДИТТЕРТ уже выехал из района.

ДАСО, ф.П-5, оп. 1, спр. 167 г, арк. 213, 214. Оригінал. Машинопис.

№ 50

ВІДОМОСТІ ПРО КІЛЬКІСНИЙ СКЛАД УЧАСНИКІВ ТАК ЗВАНОЇ АНТИРАДЯНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В КОЛИШНЬОМУ ГРУНСЬКОМУ (ТЕПЕР ОХТИРСЬКОГО) РАЙОНІ⁵¹

Листопад 1937 р.

Села		Грунь	В'язове	Рибальське	Довжик	Будне	Шабалтаве	Шенгарівка (Зіньк. р. Полг. обл.	Разом
За родом занятъ	УСЬОГО	30	5	3	2	1	1	1	43
	Колгоспники	14	3		1		1		19
	Одноосібники	4							4
	Секретарі сільрад			1	1	1		1	4
	Прац-ки торгівлі	2		1					3
	Фінансові прац-ки	2							2
	Прац-ки лісництва	1		1					2
	Інші	7	2						9
За віком	28-30 років	1		1					2
	31-40 – // –	11			2			1	14
	41-50 – // –	12	2	2			1		17
	51-60 – // –	5	2			1			8
	66-68 – // –	1	1						2
За видами покаранъ	ВМП	8	1						9
	10 років ВТТ	18	4	3	2	1	1	1	30
	8 років ВТТ	4							4

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763. За колекцією машинописних документів.

№ 51

**З ДОВІДКИ ПРО РОБОТУ ОСОБЛИВОЇ ТРІЙКИ ПРИ УПРАВЛІННІ НКВС
ПО ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ В СЕРПНІ-ЖОВТНІ 1937 РОКУ**

Не раніше 1 листопада 1937 р.

С начала организации особой тройки изъято по Харьковской области – 9398 человек, из них:

бывших кулаков – 5622,
уголовников – 1471,
активного антисов. элемента – 2305.

Репрессирование кулацких активных антисоветских и уголовных элементов по районам Харьковской области [у теперішніх межах Сумської області] (по УГБ и милиции) характеризуется следующими данными:

Районы	Всего арестовано	Рассмотрено тройкой	Осуждено	
			По 1-й катег.	По 2-й катег.
Ахтырский РО НКВД	195	121	46	73
РОМ	33	21	4	13
Сумской ГО НКВД	116	46	29	11
РОМ	69	42	5	34
Ульяновский РО НКВД	92	35	14	21
РОМ	39	16	11	5
Миропольский РО НКВД	68	21	4	17
РОМ	28	16	7	8
Хогенский РО НКВД	23	17	7	10
РОМ	58	19	8	11
Тростянецкий РО НКВД	57	9	5	4
РОМ	30	7	-	7
Белопольский РО НКВД	19	6	2	4
РОМ	151	73	40	30
Лебединский РО НКВД	67	46	17	28
РОМ	60	27	8	14

№ 52

**З ДОПОВІДНОЇ ЗАПИСКИ ІV ВІДДІЛУ УПРАВЛІННЯ НКВС ПО ЧЕРНІГІВСЬКІЙ
ОБЛАСТІ ПРО АГЕНТУРНО-ОПЕРАТИВНУ РОБОТУ ЩОДО
ЦЕРКОВНО-СЕКТАНТСЬКОЇ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ**

Не пізніше 10 січня 1938 р.

На основани директивних указаний об усилении агентурно-оперативной работы и разгроме контрреволюционного подполья церковников и сектантов, за время июнь – декабрь 1937 г. рассмотрено 21 групповое дело с общим количеством арестованных 154 чел., одиночек репрессировано 303 чел.*

Всего репрессировано 457 чел.,
из них:
попов – 170
церковников – 153
сектантов – 134

Из числа репрессированных осуждено 418 чел.:
попов – 158
церковников – 136
сектантов – 124
из них:
по 1-й категории.....105
по 2-й категории.....174
к 8 годам ИТЛ.....23
к 7 годам ИТЛ.....10
к 5 годам ИТЛ.....64
ниже 5 лет ИТЛ.....42

Материалы следствия по церковно-сектантской контрреволюции свидетельствуют об использовании как легальных, так и нелегальных возможностей для проведения контрреволюционной работы, в основном направленной к:

- террористическим актам против актива села;
- распространению провокационных слухов пораженческого характера с ориентировкой на фашистские государства;
- дискредитации мероприятий соввласти;
- попытке охвата религиозным влиянием широких слоев населения и молодежи с использованием новой конституции.

Кроме того, для сектантских групп характерными контрреволюционными проявлениями являются попытки перехода на легальные формы работы, фашизация сектантских групп, причем особую активность проявляют бывшие организаторы сектантских объединений из числа лиц, прибывших из Германии – Польши, которые до последнего времени открыто контрреволюционной активности не проявляли.

Церковники, как свидетельствуют материалы, деятельно готовились к выборам в Советы, проводили активную антисоветскую агитацию, дискредитируя руководителей партии и соввласти, а также систему выборов. [...]**

Контрреволюционная деятельность церковников отражена в ликвидированных групповых и одиночных делах, из них наиболее характерны: [...]

ПУТИВЛЬСКИЙ РАЙОН Агентурные данные свидетельствуют о наличии глубокого контрреволюционного подполья церковников, проводящего активную антисоветскую работу, направленную против мероприятий, проводимых на селе.

Тот факт, что Путивльский район, как видно из данных переписи, поражен религиозностью на 67%, говорит об активности церковников, проживавших в пределах данного района.

Не имея близкого агентурного подхода к подполью церковников на месте, нами был командирован на территорию Путивльского района агент „Петров”, который вскрыл контрреволюционное подполье.

Нами был арестован поп ИВАНЕНКО Н.А.⁵², который в процессе следственной проработки подтвердил имеющиеся данные о наличии к-р подполья церковников в Путивле и проводимой ими широкой антисоветской деятельности.

По делу нами было привлечено к ответственности 15 чел., из них 6 попов и 9 активных монашек. В процессе следствия по настоящему делу было установлено, что деятельность членов к-р подполья, в основном, сводилась:

- к проведению к-р агитации монархического характера;
- к проведению организационной работы среди широких слоев населения, направленной к требованию открытия ранее закрытых цервей;
- к организации и направлению ходоков в центральные органы с требованием об открытии церквей;
- к проведению активной антиколхозной агитации, ссылаясь на то, что „колхозы – неприемлемая форма хозяйства, так как они противодействуют росту верующих и не дают возможности последним посещать церкви”.

Все обвиняемые в проведении к-р деятельности виновными себя признали. Особой Тройкой осуждены: 3 чел. по 1-й категории, 4 чел. по 2-й категории и 8 чел. к 8 годам ИТЛ каждый.

БУРЫНСКИЙ РАЙОН В Череповском сельсовете организовано поступило 28 заявлений единоличников с требованием о наделении их землей.

Произведенной проверкой установлено, что в с. Череповка имелась нелегальная к-р группа единоличников-церковников, возглавляемая попом БУКАСОВЫМ Федором Михайловичем⁵³, проводившая активную антиколхозную работу.

Предварительным следствием установлено, что эта к-р группа лиц не ограничивалась проведением антиколхозной агитации, а ставила своей целью добиться развала колхоза путем обработки неустойчивых колхозников за выход из колхоза, проведения вредительской работы, активной антисоветской агитации пораженческого характера с ориентировкой на фашистские государства.

По делу арестованы 1 поп и 4 единоличника. Особой Тройкой осуждены: по 1-й категории – 1, остальные по 2-й категории.

[...]

ГДА СБУ, ф. 16, оп. 30, спр. 82, арк. 169-180. Копія. Машинопис.

*Кількісні дані узагальнені по всій Чернігівській області, до складу якої на той час входила північно-західна територія (16 районів) створеної пізніше (10 січня 1939 р.) Сумської області.

**Тут і далі опущено текст з відомостями по районах Чернігівської області в її теперішніх межах.

№ 53

З ДОВІДКИ ПЕРШОГО СПЕЦВІДДІЛУ НКВС УРСР ПРО СЛІДЧУ РОБОТУ
ОРГАНІВ НКВС ЗА ЧАС З 17.11.1938 ПО 10.02.1939

14 лютого 1939 р.

1. На 17 ноября 1938 г. находились в следственном производстве органов НКВД Украины дела 15143 арестованных.

В целях осуществления постановления СНК СССР и ЦК ВКП(б) от 17 ноября 1938 г. по следствию⁵⁴ во всех областных центрах и наиболее крупных горотделах НКВД Украины [зазначено 7 міст] были созданы специальные следственные группы.

Работа следственных групп за период с 17/ХІ-38 г. по 10/ІІ-39 г. характеризуется следующими данными:

УНКВД	Числилось арестованных на 17/ХІ-38 г.	Арестованных по которым закончены дела	Осталось арестованных на 11/ІІ-39 г.
		[...]*	
по Полтавской обл.	363	921	1253
по Сумской обл.	- ⁵⁵	33	493
по Харьковской обл.	2896	1167	2378
по Черниговской обл.	1531	1045	468
ИТОГО [по НКВС]	15143	10130	14794

2. За указанный период, кроме имевшихся в наличии следственных дел, в соответствии с приказом НКВД СССР № 00762 возвратились в УНКВД дела на осужденных Тройками, действовавшими при УНКВД, и Особым Совещанием НКВД СССР, всего на 10808 арестованных.

3. Из числа законченных следственных дел направлено:

По количеству арестованных.

Всего закончено дел на арестованных	Из них передано в прокуратуру для направления					
	Военной коллегии Верх. Суда	Военным трибуналам	Областным судам	Особому совещанию	Освобождено с прекращ. дел	Отправлено в НКВД СССР
[...]						

УНКВД по Полтавской обл.	921	-	82	462	5	372	-
УНКВД по Сумской обл.	33	-	-	19	-	14	-
УНКВД по Харьковской обл.	1167	5	260	407	41	454	-
УНКВД по Черниговской обл.	1045	-	34	639	25	346	1
ИТОГО [по НКВС]	10130[?]	14	1798	4468	345	3441	49

4. Оставшиеся на 11/II-1939 г. в следственном производстве по видам преступлений характеризуются следующими данными [по НКВС]:

уч-ки военно-фашистских заговоров	– 154	к/р агит. и пропаганда	– 1572
шпионаж:		к.-революция:	
германский	– 1047	церк.-сектант.	– 206
японский	– 160	повстанческая	– 3346
польский	– 1565	белая	– 654
румынский	– 462	украин. национал.	– 1091
разный	– 438	польская и „ПОВ”	– 1262
троцкисты и правые	– 878	немецкая	– 77
эсеры	– 155	разная национал.	– 353
меньшевики	– 81	вредительство	– 528
сионисты	– 329	диверсии	– 310
бундовцы	– 67	террор	– 59

5. Особо следует отметить медленность прохождения законченных дел в Прокуратуре и судебных инстанциях. Абсолютное большинство законченных дел до сих пор находится на просмотре в органах Прокуратуры. [...]** Аналогичное положение наблюдается с рассмотрением дел в судебных инстанциях. [...]

6. Отмечен ряд случаев, когда Прокуроры не только не оказывают помощи местным органам НКВД в следственной работе, но зачастую отдельные работники Прокуратуры вносят дезорганизацию в следственную работу. [...]

7. При проверке тюрем выявлено большое количество арестованных, осужденных Тройками УНКВД, в большинстве в 1937 году, которые числились как отбывающие наказание и которым решение Троек объявлено не было.

Таких арестованных выявлено:

в Лебединской тюрьме.....405
 в Старобельской тюрьме [тепер Луганської області].....223
 в тюрьмах Николаевской области.....484

ВСЕГО.....1112

В подавляющем большинстве это – старики, больные и даже инвалиды, совершенно неспособные к физическому труду даже на легкой работе. [...]

ЗАМ. НАЧ. 1 СПЕЦОТДЕЛА НКВД УССР
 мл. л-т госбезопасности⁵⁶ [підпис] /СМИРНОВ/

ГДА СБУ, ф. 42, спр. 40, арк. 14-23. Оригінал. Машинопис.

*Тут і далі опущено відомості по центральному апарату НКВС УРСР, особливому відділу Київського військочугу та управліннях НКВС по 11 областях і Молдавській АРСР.

**Тут і далі опущено приклади, які безпосередньо не стосуються Сумської області.

№ 54

З ДОВІДКИ У СПЕЦВІДДІЛУ НКВС УРСР ПРО НЕДОЛІКИ
В СЛІДЧІЙ РОБОТІ ОРГАНІВ НКВС

Не раніше 7 червня 1939 р. *

По данным о следственной работе за апрель-май месяцы 1939 года видно, что окончание следственных дел по УНКВД затягивается. [...]**

Увеличение количества следственных привлеченных идет в основном за счет возвращенных дел на доследование из Прокуратуры и судов. [...]

По количеству привлеченных:

УНКВД	Апрель		Май	
	Количество дел			
	Направл. в Прокуратуру	Возвращ. на доследование	Направл. в Прокуратуру	Возвращ. на доследование
		[...]		
Полтавской области	242	6	114	37
Сумской области	122	91	50	17
Харьковской области	226	74	42	103
Черниговской области	23	-	69	85
ВСЕГО [по НКВС]	2238	970	1030	1111

Следственные дела, присылаемые из УНКВД для направления на Особое Совещание, по своему содержанию низкого качества. В делах отсутствуют акты медицинского освидетельствования арестованных, справки о дактилоскопировании и о прежней судимости, акты описания имущества. [...]

Дана директива всем начальникам УНКВД (№ 2333-7.VI.39 г.), отмечающая безобразное положение со следствием, ослабление следственной работы с предложением окончания всех старых дел к 1 июля с.г.

До сих пор по многим УНКВД нет точного учета арестованных, числящихся за УНКВД. Отдельными проверками в той или иной тюрьме устанавливаются арестованные, дела которых сданы в архивы как на осужденных к ВМН с приобщением к делам выписок из решения Троек или НКВД СССР об осуждении к ВМН и актов или справок о приведении этих решений в исполнение, а также арестованные, дел по обвинению которых в УНКВД вовсе не находится. [...]

В тюрьме г. Сумы содержатся 3 человека, числящиеся за УНКВД Харьковской области, следственных дел на которых в УНКВД нет (эти арестованные содержатся под стражей с 1937 и начала 1938 гг.). [...] В Сумской тюрьме содержится под стражей заключенный МИКУЛОВСКИЙ М.Х.⁵⁷, к делу которого приобщена выписка из решения НКВД СССР от 14 октября 1937 г. о приговоре его к ВМН и акт о приведении этого решения в исполнение 21 октября 1937 г. (УНКВД Харьковской области). [...]

Такое состояние с учетом арестованных послужило основанием к изданию приказа по НКВД УССР (7 июня 1939 г.) о поголовной проверке всех арестованных по всем тюрьмам Украины.

Как со стороны Прокуратуры, так и судебных органов имеют место случаи неосновательных обращений дел к рассмотрению и прекращению или оправданию подсудимых. [...]

ГДА СБУ, ф. 42, спр. 40, арк. 39-49. Копія. Машинопис.

*Датування – за змістом документа.

**Тут і далі опущено відомості по інших 11 областях УРСР і Молдавській АРСР.

№ 55

З ВІДОМОСТЕЙ УПРАВЛІННЯ НКВС ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ПРО ОПЕРАТИВНО-СЛІДЧУ РОБОТУ В 1939 РОЦІ

3 січня 1940 р.

НАЧАЛЬНИКУ 1 СПЕЦОТДЕЛА НКВД УССР
СТ. Л-ТУ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ тов. ЦВЕТУХИНУ

1. Движение арестованных за год.*

Кварталы**	Числятся на начало квартала	Прибыло				Выбыло							Числятся на конец квартала	
		Всего	В том числе			Всего	В том числе							
			Вновь арестованных	По делам на следствие	По делам из НКВД, ОО, ДТО		Направлено по подсудности	Из них		Умерло	Бежало	Освоб. по прекращ. делам		Направл. в др. УНКВД и т.д.
						Через прокур. в суды	В Особ. Совец. НКВД							
I	574	180	2	32	146	498	239	239	-	-	-	257	2	256
II	256	294	21	170	102/1	452	243	243	-	3	-	197	6/3	98
III	98	79	27	47	4/1	150	109	89	20	-	-	39	2	27
IV	27	44	26	16	1/1	56	41	36	5	-	-	14	-/1	15
За год		597	76	265	253/3	1156	632	607	25	3	-	507	10/4	

2. Количество вновь арестованных по окраскам и характеру преступлений.

ВСЕГО арестовано за год 76

А. П о о к р а с к а м а н т и с о в е т с к о й д е я т е л ь н о с т и .	
Участников антисов. контрреволюц. организаций	
Правотроцкистских	-
Разных	-
Участников националист. контрревол. организаций	
Украинских	2
Еврейских и др.	-
Фашистско-национал. контрревол. элементов	
Немецких	1
Польских	4
Русских белогвард.-фашист. национ. контрревол. элементов	8
Церковников и сектантов	18
Разных антисов. контрревол. элементов	43
Б. П о х а р а к т е р у п р е с т у п л е н и й .	
Измена Родине и шпионаж в пользу:	
Германии	1
Польши	1
Других стран	2
Террор	4
Диверсии	9
Вредительство	1
Принадлежность к контрревол. организ. и группам	2
Контрреволюционная агитация	54
Воинские преступления	2
3. С о ц и а л ь н ы й с о с т а в а р е с т о в а н н ы х .	
Бывш. кулаков, помещиков, царских чиновников, торговцев, офицеров и т. д.	16
Деклассиров. элементов (уголовников, БОЗ, нищих и т.п.)	7
Служителей культа	3
Рабочих: промышленности и транспорта	5
сезонных сельскохоз. и прочих	4
Служащих: педагогов	1
прочих	7
Военнослужащих: администр.-хоз. состава	1
опер. состава НКВД	1
Колхозников	13
Единоличников	8
Кустарей	2
Прочих (домашних хозяек, пенсионеров и т.п.)	8
4. Н а ц и о н а л ь н о с т ь а р е с т о в а н н ы х .	
СССР: русских	11
украинцев	62
белорусов	1
Других государств:	
поляков	2

5. Партиї н о с т ь арестованих.	
Бывших членов и кандидатов ВКП(б).....	2
Бывших членов и кандидатов ВЛКСМ.....	3

НАЧАЛЬНИК УНКВД ПО СУМСКОЙ ОБЛАСТИ
Капитан госбезопасности [підпис] /ВЕЩЕНИКИН/
НАЧ. 1 СПЕЦОТДЕЛА УНКВД
Мл. лейтенант госбезопасности [підпис] /ПЕВЗНЕР/

ГДА СБУ, ф. 42, спр. 41, арк. 73, 74. Оригінал. Рукопис.

*У документі відсутні дані за січень 1939 р., коли формувались органи НКВС у новоствореній Сумській області.

**У порядку книги поквартально узагальнені помісячні дані.

№ 56

ДОВІДКА ПЕРШОГО СПЕЦВІДІЛУ НКВС УРСР ПРО ЗМІНИ В КІЛЬКОСТІ ЗААРЕШТОВАНИХ У 1939 РОЦІ ПО УПРАВЛІННЮ НКВС СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ ⁵⁸

19 січня 1940 р.

I

УСЬОГО було заарештовано в 1939 році.76 чол.

З них:

Вибуло по справах, які направлено в Прокуратуру.....	54 чол.
Вибуло по справах, які направлено в Особнараду.....	чол.
Звільнено з припиненням справ у процесі слідства.....	7 чол.
Померло.....	- чол.
Вибуло по справах, які передано в інші органи НКВС.....	3 чол.
Вибуло за інших причин.....	- чол.
УСЬОГО вибуло.....	64 чол.

Повернуто справ на дослідження на.....6 чол.

Значиться на 1 січня 1940 р. (з липня 1939 р.):

У слідстві.....	12 чол.
За прокуратурою.....	18 чол.
За судами.....	10 чол.
УСЬОГО.....	40 чол.

II

З усіх заарештованих у 1939 році було засуджено:

до ВМП.....	- чол.
на 10 років ВТТ.....	1 чол.
на 8 років ВТТ.....	2 чол.
на 5 років ВТТ.....	7 чол.
на 3 роки ВТТ.....	21 чол.
Виправдано.....	5 чол.
УСЬОГО.....	36 чол.

III

Значиться в слідстві заарештованих у 1937-1938 рр.:

УСЬОГО.....	3 чол.
З них:	
з серпня 1938 р.....	1 чол.
з березня 1938 р.....	2 чол.

ГДА СБУ, ф. 42, спр. 40, арк. 117, 118. Оригінал. Машинопис.

№ 57

**ВИСНОВОК НАЧАЛЬНИКА НЕДРИГАЙЛІВСЬКОГО РАЙВІДДІЛЕННЯ НКВС
СТОСОВНО СЛІДЧОЇ СПРАВИ УРОДЖЕНЦЯ СЕЛЯ КОРОВИНЦІ П.П. ЛАВРИКА**⁵⁹

10 лютого 1940 р.

Я, НАЧ. НЕДРИГАЙЛОВСКОГО РО НКВД МЛ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ ЗАПОПАДЬКО, сего числа рассмотрев следственное дело № 34/2881 по обв. ЛАВРИКА Павла Афанасьевича, 1915 г.рожд., урож. с. Коровинцы Недригайловского района, по соц. происхождению из крестьян-кулаков, хозяйство отца раскулачено и семейство выслано, и его заявление, адресованное Прокурору УССР с жалобой о неправильности осуждения его,

НАШЁЛ:

В 1937 г. октября 3 дня по делу обв. ЛАВРИКА П.А. были допрошены свидетели:

1. Т...
2. Ф... [Прізвища опущені редакцією книги]
3. Д...
4. В...,

которые показали об антисоветской деятельности ЛАВРИКА П.А., на основании чего последний был арестован 1937 г. ноября 3 дня и осуждён тройкой при Черниговском облуправлении НКВД УССР на десять лет.

При передопросе следователем от 19/ХІІ-39 г. и моём от 9/ІІ-40 г. свидетели ранее данное ими показание не подтверждают, а отказались – так как они такого показания не давали и обвиняемого ЛАВРИКА П.А. не знают.

Во время передопроса свидетели показали, что их действительно допрашивали о ЛАВРИКЕ П.А. и его отце, и они показали, что действительно обвиняемые с бывших кулаков, раскулачивались и высылались, после чего было записано в протокол допроса, протокола допроса они не читали и им не зачитывался, а они расписались не читавши. Об антисоветских разговорах ничего не говорили, так как обвиняемого ЛАВРИКА П.А. не знают.

Других свидетелей, могущих подтвердить об антисоветских разговорах ЛАВРИКА П.А., не имеется.

Здесь произведена полная фальсификация следственного дела бывшим НАЧ. НЕДРИГАЙЛОВСКОГО РО НКВД МЛ. ЛЕЙТЕНАНТОМ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ САВЧУКОМ. В настоящее время работает НАЧ. КОРОПСКОГО РО НКВД Черниговской области. Было много других аналогичных следственных дел, которые пересматривались.

ПОЛАГАЛ БЫ:

Решение тройки при ЧОУ НКВД отменить и обвиняемого ЛАВРИКА Павла Афанасьевича из-под стражи освободить.

[Підпис Запападька]

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 63, арк. 37. Оригінал. Машинопис.

№ 58

**З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ТА ВИРОКУ ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ
294 СТРЕЛЕЦЬКОЇ ДИВІЗІЇ У КРИМІНАЛЬНІЙ СПРАВІ ЧЕРВОНОАРМІЙЦЯ
О.І. КИТЕНКА – УРОДЖЕНЦЯ СЕЛА ВОРОЖБА ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ⁶⁰**

4 травня 1942 р.

[...]*

Подсудимый Киктенко на вопрос председательствующего, имеет ли он дать суду свои объяснения, показал:

24 апреля с.г. вместе со своим подразделением я был на передовой линии, строил ДЗОТ 857 стрелкового полка. Случайно увидел лежавшую на земле листовку и поднял её. Листовку я не читал, а заткнул её за шапку – так, что половина листовки была всем видна. Листовку я поднял для того, чтобы использовать её как бумагу в уборной. Листовку я не рассматривал и не знал, что на ней имеется пропуск [на бік ворога – німців]. Листовку я поднял часов в 5 вечера, а у меня её обнаружили минут через 10 политрук и помощник командира роты. Нам никто не говорил, что фашистские листовки как контрреволюционную литературу нельзя читать и хранить. Листовку я сам не читал и никому не давал читать. На фронт я прибыл 24 марта 1942 года и был зачислен на службу в [565] отдельный сапёрный батальон 294 стрелковой дивизии. В боях я не участвовал. На передовой линии был 3 раза. Дисциплинарных взысканий не имел.

[...]

Прошу простить меня за моё недоразумение и прошу меня помиловать. Я не хотел делать преступления.

[...]

Военный трибунал УСТАНОВИЛ:

Киктенко, находясь на передовой линии фронта хранил при себе в течение одного дня 24 апреля 1940 года фашистскую листовку с пропуском на сторону врага. На основании изложенного Трибунал признал Киктенка виновным в совершении преступления, предусмотренного ст. 58-10 ч. 2. УК РСФСР.

Руководствуясь ст.ст. 319, 320 УПК РСФСР ПРИГОВОРИЛ:

Киктенко Александра Ивановича подвергнуть лишению свободы в исправительно-трудовых лагерях сроком на десять лет с поражением прав на 5 лет, без конфискации имущества за отсутствием такового у осуждённого.

Приговор окончательный и обжалованию не подлежит.

ГДА УСБУ в СО, спр.П-4855, арк. 29, 30. Оригінал. Рукопис.

*Тут і далі опущено текст з персональним складом військтрибуналу, змістом обвинувачення та показаннями свідків на досудовому слідстві.

№ 59

**З РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПЕРШОГО СПЕЦВІДДІЛУ УПРАВЛІННЯ НКВС
ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ ОДНОМУ З РАЙОННИХ ВІДДІЛЕНЬ НКВС
ПРО ЗАСЛАННЯ ЧЛЕНА СІМ'Ї ЗРАДНИКА БАТЬКІВЩИНІ⁶¹**

22 грудня 1944 р.

СОВ. СЕКРЕТНО
НАЧАЛЬНИКУ [...] * РО НКВД
капитану госбезопасности
тов. БОРИСЕНКО

Направляем для исполнения 2 выписки из протокола № 43-а Особого Совещания при НКВД СССР от 11 ноября 1944 года по делу № 131 УНКГБ по Сумской области на члена семьи [дружину] изменника Родине – [...].

Вам необходимо вызвать в РО НКВД осуждённую [...], объявить ей решение Особого Совещания под расписку на обороте каждой выписки и тут же взять её под стражу.

Осуждённую [...] совместно с её тремя детьми направьте в тюрьму № 1 гор. Сумы для дальнейшего направления её по месту ссылки⁶².

Ссылной разрешается брать с собой:

а) Одежду, бельё, обувь, постельные принадлежности.
б) Посуду столовую, чайную, кухонную (ложки, ножи, вилки и т. д.), мелкий хозяйственный инвентарь, бытовые инструменты, орудия кустарного или ремесленного производства (лопата, топор, коса, вилы, грабли, швейная машина и т. д.).

в) Продовольствие из расчёта месячного запаса на семью.

г) Сундук или ящик для упаковки вещей, общий вес указанных вещей не должен превышать 500 кгр.

д) Деньги без ограничения сумм и бытовые ценности (кольца, серьги, браслеты, портсигары и т. д.).

Конфискации подлежат все принадлежащие ссылной постройки, сельхозинвентарь, за исключением разрешённого к вывозу мелкого сельхозинвентаря, и домашний скот.

Предметы обихода, не подлежащие конфискации и не могущие быть взятыми ссылной как превышающие нормы 500 кгр., могут быть переданы на месте для дальнейшей реализации по указанию их владельцев лицам по указанию ссылной.

На все вещи, которые будут взяты ссылной с собой, составьте опись в 2-х экз., 1 экз. дайте ссылной на руки, а второй экз. и вещи, взятые ссылной, доставьте в тюрьму № 1 УНКВД вместе с личностью.

Всё остальное имущество, подлежащее конфискации, на которое Вам необходимо тут же, в присутствии осуждённой и представителей местной власти, произвести опись имущества в 2-х экз.

Повторяем, что вещи, взятые с собой ссылной, в опись конфискации имущества не включайте.

Вторые экз. описи имущества вместе со вторыми экз. выписки из протокола Особого Совещания при НКВД СССР и актом о реализации (тоже в 2-х экз.) направьте нам.

Настоящее исполнять только после дополнительного нашего письменного или телеграфного распоряжения.

Приложение: 2 выписки.

ВИО НАЧ. 1 СПЕЦОТД. УНКВД ПО СУМ. ОБЛ.
ст. лейтенант госбезопасности /ШАБЕЛЬНИКОВ/

ОПЕРУПОЛНОМОЧ. 1 С/О УНКВД
мл. лейтенант милиции /БОЖКОВА/

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 979, арк. 2. Копія. Машинопис.

*Тут опущено назву райвідділення НКВС, далі – відомості про особу, відносно якої застосовано заслання.

№ 60

**3 ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ УПРАВЛІННЯ МДБ ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ПРО ОПЕРАТИВНУ ОБСТАНОВКУ НА СУМЩИНІ**

Не раніше 1 вересня 1946 р.

[...]*

На территорию области по состоянию на 1 сентября 1946 г. прибыло по репатриации из зоны оккупации [Германии] английскими и американскими войсками до 1000 человек. Из них разоблачено и арестовано 2 американских агента.

Разрабатываются по подозрению в принадлежности к агентуре английской и американской разведок 32 чел.

[...]

На территории области дислоцировался ряд немецких разведывательных и контрразведывательных органов и разведшкол.

[...]

[Предстоит борьба] с агентурой из числа забрасываемой разными зарубежными центрами и организациями, а также из среды лиц, связанных с названными центрами.

[...]

Из числа агентуры разведывательных, контрразведывательных органов Германии и других воевавших против СССР стран, участников различных зарубежных организаций и националистических формирований, активных карателей, изменников Родине, объявленных к настоящему времени во всесоюзный розыск, 687 чел. являются либо уроженцами Сумской области, либо имеют родственные связи на территории области.

[...]

На территории области издавна существовали и вскрывались группы националистических формирований, а при немцах националисты создали ряд ОУНовских организаций, областных и окружных „проводов” ОУН, часть из которых в свое время нами были вскрыты.

На территории области в 1944 году проходило формирование частей 1-й польской армии, причем контингент ее пополнялся, в основном, за счет населения Западных областей.

Произведенные в 1944 году Управлением МГБ аресты немецких резидентов, агентов, диверсантов из числа военнослужащих польской армии свидетельствуют о проводимой разведывательной работе поляками на территории области.

В настоящее время, согласно Люблинского соглашения, на территорию области прибыло большое количество украинцев – переселенцев из Польши.

До Отечественной войны на территории области, как свидетельствуют архивные данные, значительное количество еврейского населения принимало участие в сионистских организациях, как-то: „Правый и левый „Гехолуц“, „Гашомер“, „Алгимейн“, „ЮПУ“ и другие, часть из которых в настоящее время установлены и разрабатываются. Вместе с этим зарегистрировано свыше 100 чел., имеющих связи с Палестиной, Америкой и Ираном.

[...]

На территории области имеется 42 промышленных предприятия союзного, 79 республиканского и 326 местного значения, с общим количеством работающих в них 44336 чел., из них проживавших на оккупированной территории 11508 чел. и репатриантов 566 чел. Наиболее уязвимыми в диверсионном и вредительском отношении из них являются Шосткинские взрывоопасные заводы № 9 и № 53 и фабрика № 3, Сумский завод им.Фрунзе, Конопольский электромеханический завод „Красный металлист“ и другие. Только по основным промышленным предприятиям области состоит на оперучете 1092 чел.

[...]

В районах области имеется 25 совхозов, 1589 колхозов, 57 МТС, 5 МТМ, 15 сахкомбинатов, 4 сахарных и 13 спирто-водочных заводов. Наличие ряда мощных и возрождающихся в экономическом отношении районов требует усиления их чекистского обслуживания.

[...]

В настоящее время на территории области имеется 4 высших и 7 средних специальных учебных заведений с общим количеством профессорского, преподавательского состава 500 чел. и студентов 4500 чел. Кроме того, имеется 97 средних и 1042 неполно-средних и начальных школ, в которых занято преподавательского состава 9600 чел. Педагогических, медицинских и ремесленных училищ 21, в них преподавательского состава 800 чел., кинотеатров 17, музеев, библиотек и других культурно-просветительских учреждений 57.

Следует отметить, что 70 % из общего числа профессорско-преподавательского состава – проживавших на оккупированной территории и возвратившихся из Германии по репатриации.

[...]

На территории области за последнее время участились случаи террора над советско-партийным активом, распространение листовок террористического и разного антисоветского содержания, появление анонимных писем.

[...]

На территории области находится 252 церковных прихода с наличием священников и других служителей религиозного культа – 369 чел. и церковного актива до 3000 чел., сектантских общин ЕХ и Б 114 с количеством до 7000 чел.; до 5 нелегальных групп сектантов „пятидесятников“ с количеством свыше 100 чел.;

группа сектантов „адвентистов” в количестве до 10 чел.; церковно-монархическая секта „подгорновцев” с активом до 150 чел., находящихся в разработке, с центром руководящего антисоветского подполья в г. Сумы; церковно-монархическая секта „ИПЦ” с наличием вскрытых пяти групп с количеством до 50 чел.; мужской монастырь „Глинская пустынь” с количеством 65 чел. монахов; женская монашеская община в 25 чел.; еврейских религиозных общин 4 с количеством верующих до 500 чел., возглавляемых тремя раввинами.

[...]

[Підпис відсутній]

ГДА УСБУ в СО, спр. № 1067, арк. 34-36. Копія. Машинопис.

*Тут і далі опущено текст, зміст якого безпосередньо не пов'язаний з характеристикою оперативної обстановки на Сумщині.

№ 61

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ ЗААРЕШТОВАНОГО МЕШКАНЦЯ МІСТА ПУТИВЛЬ Т.П. ВЕДЕРНИКОВА⁶³

12 січня 1949 р.

В о п р о с: Расскажите подробно, каким образом и куда вы были направлены для отбытия наказания после осуждения вас Особым Совещанием при НКВД СССР [23 вересня 1936 р.]

О т в е т: [...] * Я из города Чернигова спецконвоем был направлен в город Киев. Вскоре был этапирован в город Владивосток, а оттуда – в бухту Нагаева, где находилось главное управление исправительно-трудовых лагерей [...] производилась разбивка заключённых по местам работы [...] я был отправлен на золотые прииски, расположенные на реке Колыме в 470 км от бухты Нагаева [...] работал в забое с конца ноября 1936 года до половины августа 1938 года [...] по состоянию здоровья на основании медицинского акта был переведён на автозавод, располагающийся в посёлке Спорном на 442 километре от бухты Нагаева по реке Колыме.

На заводе находился со 2-й половины августа 1938 года. Работал в цеху по технической обработке металла [...] был актирован как неспособный к физическому труду и по заключению комиссии должен был быть вывезен на материк и подлежал освобождению. Меня и других лиц из посёлка Спорного вывезли в бухту Нагаева в город Магадан.

Там было распоряжение о приостановке отправки.

В это время с рыбных промыслов прибыл представитель производить набор рабочей силы. По собственному желанию я пошел работать на промысел, который находился в 70 километрах от города Магадан в посёлке Армань.

На рыбном промысле я находился в течение года, т.е. до августа 1944 года, а затем был актирован, после чего меня возвратили в город Магадан и поместили в инвалидном городке [...] я по собственному желанию ходил на работу в управление Северо-Восточных исправительно-трудовых лагерей [...] 22 декабря 1945 года нас, инвалидов, посадили на пароход и отправили в бухту Находку.

В бухте я находился в так называемой инвалидной зоне с января 1946 года. 10 декабря этого года мне было объявлено постановление комиссии об освобождении, выданы соответствующие документы [...] я был посажен в эшелон и прибыл в Москву, а оттуда домой, в город Путивль, где проживал до 26 декабря 1948 года, т. е. до второго ареста.

Вопрос: [...] По каким причинам вы находились в лагерях после отбытия срока наказания [5 років]?

Ответ: Срок отбытия наказания у меня заканчивался в июле 1941 года. Примерно 16 июня того года в лагере был вывешен список лиц, которые в июле освобождаются, была и моя фамилия. Но 22 июня 1941 года началась [Великая Отечественная] война [...], список был снят, нам было объявлено, что мы задерживаемся до окончания её [...]. Только по отдельным бытовым статьям заключенные подлежали освобождению.

После окончания войны последовало указание о задержании нас в лагере до особого распоряжения [...].

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 583, арк. 17, 18. Оригінал. Рукопис.

*Тут і далі опущено по декілька слів, які повторюються в документі або суттєво не впливають на його зміст.

№ 62

З ХАРАКТЕРИСТИК УПРАВЛІННЯ МДБ ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПОЛІТИЧНОГО СТАНУ В МІСТАХ І РАЙОНАХ СУМЩИНИ *

Жовтень 1950 р.

АХТЫРСКИЙ Р-Н Организованные в гор. Ахтырке до [Жовтневої 1917 р. у Петрограді] революции ячейки РСДРП, ПСР и украинский националистический кружок с 1917 по 1918 гг. значительно расширили свою деятельность. Позже возникла организация УПСР, затем левая УКП, которая в Ахтырском районе имела широко разветвленные ячейки.

В 1917 г. возникла группа меньшевиков, возглавлявшаяся АРТЮХОВЫМ, ЖИЛОЮ, СЕМЕНОВЫМ, ТРАСКИНЫМ, которая своим влиянием охватывала территорию железнодорожной станции.

В 1919 г. во время пребывания деникинской армии оставшееся офицерство уланского полка, кулачество, часть учащихся вступили добровольцами в формировавшиеся части деникинской армии. Много из них эмигрировало за границу, где находятся и до настоящего времени, поддерживая связь с родственниками, проживающими в Ахтырке. Много из эмигрантов ведут активную работу в закордонных террористических организациях.

Во время немецкой оккупации 1918 г. в г. Ахтырке существовал „Союз хлеборобов”, в который входили местные кулаки, крупные землевладельцы.

В 1920-1923 гг. на территории района оперировали банды ХОВРО и ТКАЧЕНКО в районе сел Алешня, Золотаревка и Мартыновка [тепер Тростянецького району], Горяйстовка, а также захватывали территорию Лебединского и Тростянецького районов. Кроме того, была банда ШТЕПЫ и ВЛАШАКА, охватывающая территорию села

Ясеновка и сел Котелевского [Полтавської області] и Грунского районов. Банды были ликвидированы, главари расстреляны.

В 1930 г., во время раскулачивания, имели место волынки, которые в ряде мест сопровождались избиением активистов, разборами общественного имущества в колхозах. В Яблочном [тепер Великописарівського району], Должике распространялись листовки антисоветского характера.

На Чупаховском сахзаводе в период [внутрішньопартійної] дискуссии 1927 г. имели место троцкистские группировки. В г. Ахтырке в 1935 г. ликвидирована троцкистская группа молодежи в количестве до 5 чел. В с. Высоком в 1932 г. ликвидирована националистическая ячейка петлюровского толка, которую возглавлял РОСКОШНЫЙ.

С момента освобождения от немецких захватчиков [кінець серпня 1943 р.] органами МГБ арестовано 155 чел. разного контрреволюционного враждебного элемента⁶⁴.

БЕЛОПОЛЬСКИЙ Р-Н

В 1919 г. белогвардейцами и кулацкой частью населения в г. Белополье организовано против

Советской власти восстание, в котором принимали участие главным образом учащиеся семинаристы, впоследствии эмигрировавшие за границу.

После [Жовтневої] революции на территории района оперировали бандитские отряды и группировки (СТРАШКО – ШАЕВИЧА, СТЕПАНОВИКА, КИКТЯ, САВЧУКА, КОРСУНА, БАГИ и др.). Большое количество участников этих банд в разное время репрессировано.

Во время коллективизации были массовые волынки и отдельные теракты над сельским и районным активом. В 1936 г. по Белопольскому педрабфаку ликвидирована из числа студентов троцкистско-зиновьевская группа.

БУРЫНСКИЙ Р-Н

В годы гражданской войны [1918-1920] в районе оперировали банды от 25 до 30 чел. (АНГЕЛА и

др.). Тогда же вскрыта и ликвидирована контрреволюционная организация „Вольное казачество”.

Во время коллективизации (1930 г.) имели место террористические выступления со стороны кулачества (убиты председатель сельсовета, комсомолец и председатель КНС в с. Вязовом [тепер Конотопського району]).

В 1937 г. также вскрыты и ликвидированы: антисоветская эсеровская организация, правотроцкистская и молодежная антисоветская организации и ряд кулацких группировок.

За период 1935-1937 гг. репрессировано 11 чел. троцкистов. Кроме того, другого вида антисоветских элементов репрессировано по 1-й категории – 13 чел. и по 2-й – 34 чел.

ВЕЛИКОПИСАРЕВСКИЙ Р-Н

В 1918 г. район занимался немецкими, а в 1919 г.

– деникинскими войсками. В этот период в отдельных селах района (райцентр, Вольное, Ямное, Тарасовка и др.) организована кулачеством контрреволюционная организация „Союз хлеборобов”.

При ликвидации гетманщины и „Союза хлеборобов” отдельные их участники продолжали вести подпольную работу и содействовали проходившим через район политбандам МАХНО, КОЧУБЕЯ и др. как личным участием, так и материально.

В прошлом район был поражен бандитизмом, в особенности села Ямное, Вольное, Добрянское. В 1920 г. в с. Ямное убит руководитель Волревкома. В 1923 г. кулачество

организовало выступление против проводившегося землеустройства. В 1930 г. ликвидирована контрреволюционная организация СВУ, местом организации которой являлось с. Корбины ныне Богодуховского района [Харківської області].

В январе 1930 г. остатками контрреволюционной организации СВУ организована в с. Вольном волынка, принявшая форму вооруженного восстания, в результате чего в с. Вольное, хут. Пушкарка, селах Луговка и Ямное убито ряд сельских активистов. После восстания скрывшиеся его организаторы организовали уголовную политбанду до 60 человек, которая в этом же году совершила ряд вооруженных ограблений. В 1936 г. банда полностью ликвидирована.

В прошлом села Б.-Писаревка, Александровка, Сидоровка, Яруга, Каменецкое [тепер Тростянецького району], Солдатское были значительно поражены сектантами. Руководители и актив сектантов репрессированы.

ГЛИНСКИЙ Р-Н**

В прошлом район был поражен разнообразными контрреволюционными элементами. С 1920 г. по 1921 г. на территории района оперировали крупные полит. и уголовные банды (КИРИЛЛА, ВОВКА, КОВАЛЯ, ГЕТЬМАНА и др.), которые в последние годы были ликвидированы.

В 1930 г. ликвидирована крупная контрреволюционная организация СВУ численностью до 100 чел.

В 1934 г. по колхозу с. Глинска ликвидирована кулацкая группировка в 8 чел., проводившая вредительство в сельском хозяйстве.

В 1937 г. репрессированы 18 чел. антисоветского элемента, активно участвовавшие в прошлом в „Просвите”.

В 1938 г. ликвидирована контрреволюционная повстанческая организация в 8 чел., а также 6 чел. из сектантской организации евангельских христиан.

Часть изменников Родине и пособников немецким оккупантам отступила [у 1943 р.] вместе с ними.

ГЛУХОВСКИЙ Р-Н

В 1918-1919 гг. в с. Ярославец [тепер Кролевецкого району] была организована анархистская группа, руководимая ВАСИЛЬКО Михаилом Петровичем. Эта группа боролась против мероприятий, проводимых органами Советской власти и занималась экспроприацией имущества крестьян. На хуторе Покровском, около с. Ярославец, анархистами была организована коммуна и созван съезд анархистов с участием представителей из Ленинграда и др. городов. Анархистская группа ликвидирована 7 дивизией Красной Армии, а некоторые участники группы были арестованы.

Из остатков разгромленной указанной группы, эсеров и других контрреволюционных элементов в 1920-1921 гг. оперировали на Глуховщине политбанды ШУБЫ, ТЫДНЯ, АРТАМОНОВА и др., боровшиеся против Советской власти.

В этот же период в Глухове непродолжительное время размещалась петлюровская банда, а потом гайдамаки. В 1921 г., после разоружения политбанды, участники ее амнистированы.

В 1924-1925 гг. тактика контрреволюционного элемента изменилась. В этот период проходило движение автокефалистов, в котором участвовали эсеры и разный антисоветский элемент. В с. Дубовичи [тепер Кролевецкого району] приезжал представитель автокефалистов из Киева епископ ОРЛИК, который пытался посадить в церквях своих единомышленников – националистов, боровшихся за „Самостій-

ну Україну”. К 1929 г. автокефалисты были разгромлены, активные участники арестованы.

В 1934-1936 гг. из остатков разгромленных групп автокефалистов и других контрреволюционных элементов сформировались повстанческие организации кулацкого националистического подполья, как ответвления СВУ. Эти формирования также разгромлены.

В этот же период ликвидированы антисоветские формирования правотроцкистского подполья. Ликвидация националистического подполья, главным образом из числа интеллигенции, проводилась также в 1937-1938 гг.

ГРУНСКИЙ Р-Н **

С самого начала установления Советской власти в районе был ряд контрреволюционных группировок и формирований, а именно: начиная с 1918 г. Действовали боротьбисты в количестве 67 чел. Под руководством этой группировки осуществлены организованные выступления политбанд. На территории района с 1918 по 1923 гг. действовали четыре крупные банды:

1. Банда под руководством ЗАБАШТЫ – ЛОПЧАНКА, СТЕЦЕНКО – ДОРОЖКО состояла из 1200[?] чел.

2. Банда под руководством КУНДИЯ И ГАЛАЯ Григория состояла из 80 чел.

3. Банда под руководством ГАЛАЯ Павла состояла из 63 чел.

4. Банда под руководством ХРЕСТОВОГО и ПАСЯДЫ состояла из 2800[?] чел.

Эти группировки и бандформирования в основном ликвидированы в 1923 г., но остатки их продолжали действовать. В 1932 г. они полностью ликвидированы.

В период коллективизации 1929-1930 гг. в районе проходила жестокая классовая борьба с кулацко-зажиточными элементами, возглавляемыми остатками вышеуказанных формирований. Остатки кулацких группировок окончательно ликвидированы в 1937 г.

При освобождении района [від німецьких окупантів у 1943 р.] часть изменников Родине и активных пособников оккупантам выехала вместе с немцами при отступлении последних.

ДУБОВЯЗОВСКИЙ Р-Н **

Во время гражданской войны район занимался деникинскими бандами. В 1919-1920 гг. оперировала банда АНГЕЛА. В период петлюровщины в селах Кошары и Карабутово комплектовались петлюровские добровольческие отряды.

Во время коллективизации были кулацкие волынки.

В селах Семяновка, Вязовое и Кохановка зарегистрирована деятельность сектантов – евангелистов и сторонников автокефальной церкви. В настоящее время руководитель секты УДОВИЧЕНКО Никита Симонович проживает в с. Семяновка, взят нами на оперативный учет и разрабатывается.

В 1935-1936 гг. арестована группа СВУ в количестве 6 чел. (КОМПАНЕЦ Г.И., КОСТРИЦА И.А., ШКРЯДА Ф.В., НИКОЛАЕНКО В.П., ДИЧАНСКИЙ И.С. и поп БОРИСЕНКО И.И. из с. Кошар).

В период немецкой оккупации, в 1942 г., в районе эмиссаром провода ОУН – ПОЛЯЧЕНКО Михаилом под руководством МАТИСА А.И., ФЕДОСЕЕВА М.В., КОЛОМИЙЦА И.П., СТОРЧАКА И.Ф. и др. создана ОУНовская организация. Все поименованные участники ОУН, за исключением ПОЛЯЧЕНКО, арестованы и осуждены.

ЗНОБЬ-НОВГОРОДСКИЙ Р-Н ** В 1918 г. вновь организованная группа эсеров с количеством до 10 чел. в 1919 г. распалась, после чего организована группа анархистов из 3 чел.

В 1920 г. в с. Уралово существовала уголовная политбанда, которая ликвидирована органами ЧК.

Во время коллективизации имели место волынки.

В 1931 г. в селах Мефедовка, Знобь-Новгородское и Хильчичи существовала контрреволюционная повстанческая организация СВУ с количеством до 200 чел., которая в 1938 г. ликвидирована. Было арестовано до 50 чел. активных участников организации, после чего она развалилась.

В 1937 г. в с. Знобь-Трубчевское вскрыта и ликвидирована контрреволюционная организация.

КОНОТОПСКИЙ Р-Н В 1917 г. часть подпольных кружков эсеров и РСДРП перешла в ряды компартии, а часть стала на сторону антисоветских сил.

Во время гражданской войны население, в основном, было на стороне Советской власти, но в отдельных селах мобилизация срывалась массовым дезертирством, чем пользовались петлюровцы, деникинцы и другие реакционные силы, пополняя свои ряды.

В 1918-1919 гг. в селах В.-Самбор и М.-Самбор организовалась известная банда атамана АНГЕЛА – разгромлена красными войсками. Участники банды разбежались, оставив много оружия и боеприпасов, которыми пользовались политбанды, терроризируя население этих сел.

В период гражданской войны крестьяне села Хижки и окружающих его хуторов с оружием в руках вели борьбу на протяжении 10 месяцев, не признавая Советской власти. Восстание было подавлено частями Красной Армии.

Кружки УСДРП, УПСР, главным образом в селах Поповка, Подлипное и В.-Самбор, войдя в тесный контакт с „Союзом хлеборобов-собственников”, „Просвитель”, активно внедряли украинский шовинизм, в особенности среди сельской интеллигенции.

Члены этих антисоветских формирований принимали активное участие в организации автокефальной церкви, создавая себе этим ширму для привлечения националистических кадров.

В 1929 г. вскрыта националистическая группа в селах: Бондари, Сахны, Совинка, Бочечки, руководимая дворянином СИНЕНКО.

В 1930-1931 гг. ликвидирована крупная контрреволюционная организация „Вільне козацтво”, которой были поражены села В.-Самбор, Шаповаловка, Сосновка и Вировка.

Район также был поражен бандитизмом. В 1932 г. ликвидирована банда РУ-ДИЦЫ в количестве 70 чел. В состав последней входило, в основном, кулачество. В 1934 г. в с. Бочечки ликвидирована банда ЯЦЕНКОВЫХ. Последняя совершала теракты, экспроприацию банков и грабежи коопераций и совхозов.

Кроме того, села Казацкое, Бочечки, Любитово [тепер Кролевецького району] поражены бандитским течением, которое подпольно существует еще до сих пор.

Гор. Конотоп в прошлом был очень поражен контрреволюционным элементом. Так, в 1918 г. под руководством бывшего офицера НАЗАРЕНКО восстало старое офицерство. Восстание подавлено частями Красной Армии.

Во время гражданской войны в городе были созданы крупные антисоветские организации УСДРП, УПСР, „Просвита”, сионисты и др., участники которых и до настоящего времени проводили антисоветскую деятельность. В 1930-1931 гг. и в период операций 1937-1938 гг. изъяты из города значительное количество членов разных контрреволюционных организаций, разрабатывавшихся органами НКВД.

Выделяющуюся из них можно привести – ликвидированную в 1937-38 гг. украинскую националистическую контрреволюционную организацию, в которую входили жители Конотопа, большей частью бывшие участники контрреволюционной организации СВУ, эсеры и др.

В 1948 г. ликвидирована банда УПА во главе с бывш. полицейским ЛУЗАНОМ, действовавшим в селах Озаричи, Любитово и прилегающих районах Кролевецком и Дубовязовском. В этом, 1950 г., один из участников ликвидированной банды бежал с места заключения. В Поповке, Сосновке, Шаповаловке действует более 2-х лет бандит ГУДЕНКО, занимающийся грабежами и убийствами среди населения указанных сел. Кроме того, в селах Бочечки, Подлипное и др. имели место случаи террористических актов над советско-партийным активом, в этих же селах имеют место грабежи и в настоящее время.

КРАСНОПОЛЬСКИЙ Р-Н

В селах Славгород, Мезеновка, Пушкарное существовали эсеровские кружки, члены которых проживали в районе до 1937 г. Остатки их в количестве 13 чел. были репрессированы, к таким относятся ГРЕБЕНИК К.Ф., ПИРОГОВ А.П., ШЕЙЧЕНКО А.Ф.

В 1905-1907 гг. в селах Низы [тепер Сумського району], Мезеновка существовали два социал-демократических кружка, участники которых впоследствии стали на меньшевистский путь и в 1937 г. были репрессированы.

В 1918 г. в ряде сел района было большое движение среди кулачества за организацию „Союза хлеборобов-собственников”.

В 1919 г. на территории района формировались два белогвардейских [денікінських] полка – Дроздовский и Самурский бывшими офицерами царской армии – служащими Грязнянского сахарного завода ЖЕРНОВСКИМ (штабс – капитан) и ВОЛКОВЫМ (капитан). Оба репрессированы.

В 1923 г. в районе организована политбанда местным бандитом МАРФЕНКО и бывш. нач. милиции КУДРЯВЦЕВЫМ, которая совершала террористические акты над советским активом. Ликвидирована в 1928 г., главари осуждены.

В конце 1941 г., в период оккупации района немецкими захватчиками, прибывшим эмиссаром центра ОУН НЕГЛЯДОЙ Афанасием Тихоновичем, уроженцем с. Бранцовка, в районе организована группа участников ОУН.

В 1925 г. в селах Краснополье, Н.-Сыроватка [тепер Сумського району], Гребениковка [тепер Тростянецького району], В.-Бобрик и Низы сильно было развито движение сектантов, существовали группы от 70 до 120 чел. В этих же селах существовали религиозные группы подгорновцев. Актив их репрессирован в 1931 г., значительная часть выслана за пределы Украины.

В период сплошной коллективизации в районе было несколько крупных женских волюнок, организованных кулачеством.

В этот момент в райцентре и в с. Низы побит сельский актив: САЕНКО и др., после чего организована кулаком УМАНСКИМ банда в количестве 10 чел., которая совершила террористические акты над сов. работниками (убиты уполномоч. милиции, пред. КНС САЕНКО и ранен уполномоч. ГПУ), также совершено других 13 террористических актов убийства и поджога колхозного имущества. Банда ликвидирована в 1931 г.

В с. Славгород вскрыта и ликвидирована организация СВУ, которая долгое время существовала под флагом церковной автокефальной общины.

В 1933-1937 гг. в районе вскрыты и ликвидированы участники троцкистской организации ГЕЛЕТА, бывш. юнкер ПОТИМКОВ, КРАЗ и др.

Ликвидирована также крупная националистическая украинская повстанческая организация в количестве 78 чел., организованная и руководимая МАКУХОЙ (бывш. офицер белой армии), ВЛАСЕНКО (б. петлюровский офицер), ЗАЛЕВСКИМ-КАЧКОВСКИМ (б. офицер польской и петлюровской армий). Все участники осуждены.

В 1937-1938 гг. в районе ликвидирована украинская контрреволюционная националистическая организация галичан из учителей района. Эта организация ставила перед собой задачу оторвать Советскую Украину от братского русского народа и подчинить ее фашистской Германии и Польше.

КРОЛЕВЕЦКИЙ Р-Н

В прошлом район был поражен бандитизмом (банды: ШУБЫ, МАРУСИ, МАСЛОВА, АРТАМОНОВА и др.).

ЛЕБЕДИНСКИЙ Р-Н

В 1920-1921 гг. на территории Московско-Бобринского, Будыльского и Велико-Высторопского сельсоветов оперировали две крупные банды КУЧЕРА и МАРФЕНКО, которые были ликвидированы.

В белой эмиграции находится до 40 чел. местного населения и более 100 чел. не возвратилось из-за границы по репатриации. В 1926 г. были массовые эксцессы, организованные эсерами против выборов в советы коммунистов.

В период сплошной коллективизации были теракты против сов.-партийного актива и массовые выступления против организации колхозов.

В 1932 г. в с. Червленое вскрыта и ликвидирована контрреволюционная организация СВУ.

В настоящее время в районе насчитывается более тысячи верующих сектантов евангельских христиан и баптистов. Организатором этой секты был немец – миссионер КАРГЕЛЬ, примерно в 1930 г.

В районе проживает более трех тысяч репатриантов и лиц, находившихся в плену у немцев и в окружении войск противника [під час Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.].

ЛИПОВОДОЛИНСКИЙ Р-Н

[У період громадянської війни 1918-1920 рр.] район был поражен кулачеством, сектантами и цурковниками, полицейскими и стражниками. В 1930 г. в некоторых селах были кулацкие волынки.

Из оперативной базы в настоящее время имеются репатрианты и немецкие пособники периода оккупации [1941-1943 рр.].

МИРОПОЛЬСКИЙ Р-Н **

В прошлом в районе существовали эсеровские организации и так называемые „Крестьянские группы” эсеровского направления (села Юнаковка, Локня, Басовка и Беловоды [тепер Сумського району]).

В с. Юнаковка под руководством белого офицера организован из кулаков белогвардейский отряд. В с. Мирополье под руководством попа сформирован из крупных кустарей аналогичный отряд. Участники названных отрядов частично ликвидированы.

В 1930 г. в с. Басовка возникли крупные волынки, организованные кулаками с требованием возвратить из ссылки кулаков.

Район в прошлом был поражен бандитизмом. Отдельные лица из бывших членов банд и групп в период немецкой оккупации активизировали свою деятельность и встали на путь прямого пособничества оккупантам.

НЕДРИГАЙЛОВСКИЙ Р-Н

В период гражданской войны в районе оперировали контрреволюционные банды ПЕТЛЮРЫ, ДЕНИКИНА.

В 1919 г. в райцентре было организовано кулацко – контрреволюционное восстание, охватившее села Ольшану и Деркачовку. Мятужники продержали власть в своих руках 6 дней и были ликвидированы Красной гвардией.

До 1923 г. в районе периодически оперировали банды МАХНО, ВОРОНЫ, КОРНИЦКОГО, ПУДА и др., а также существовала контрреволюционная организация СВУ. Все они были вскрыты и ликвидированы.

В 1934 г. в с. Хоружевка изъяты и ликвидированы контрреволюционная кулацкая группировка и крупная уголовная банда.

В 1936 г. в разных селах района ликвидирован ряд контрреволюционных сектантских группировок. В районе и по настоящее время проживает до 300 чел. сектантов, из числа которых в 1948-1949 гг. арестовано несколько человек контрреволюционного элемента.

В 1949 г. ликвидирована вооруженная нелегальная банда братьев ДРЕМОВЫХ, возглавлявшаяся агентом „СД” [служба безпеки у фашистській Німеччині] ДРЕМОВЫМ И.

ПУТИВЛЬСКИЙ Р-Н

Наличие эсеровско-монархических элементов в районе в годы гражданской войны [1918-1920] создавало базу для контрреволюционных выступлений. Имело место формирование незначительных гайдамацких отрядов из классов, враждебных Советской власти. Район и г. Путивль в годы гражданской войны занимались немецкими, белогвардейскими (деникинскими) войсками.

Остатки контрреволюционных преступных элементов в районе (белогвардейцы, эсеры, монархисты и др.), а также большое количество кулацкого элемента (так как район имеет хуторную систему) организовали в период 1920-1930 гг. ряд контрреволюционных выступлений. Особенно эти элементы активизировались в годы коллективизации (1929-1931 гг.).

Кроме того, наличие в районе в прошлом 4-х монастырей, 35 церквей, из них 12 в гор. Путивль, отразилось на политико-экономическом развитии района в первые годы Советской власти, в период проведения коллективизации и особенно мероприятий по закрытию церквей. Монахи, попы, а также кулаки, используя религиозный фанатизм населения, организовали ряд выступлений против мероприятий Советской власти.

Имели место террористические акты против партийно-комсомольского и советского актива.

Как в первом, так и во втором случаях контрреволюционные выступления имели место в ряде сел района, как-то: Линово, Н.-Слобода, Литвиновичи и Воргол [тепер Кролевецкого р-ну], Берюх [тепер с. Рудневе] и т. д.

За время оккупации района [1941-1943] немцами было истреблено советских граждан – 3282 чел., подвергнуто различным репрессиям – 556 чел., угнано на каторгу в Германию – 3151 чел.

На территории Путивля и района находились следующие разведывательные и карательные органы [фашистської Німеччини]: гестапо [державна таємна поліція], „СД” [служба безпеки], „ГФП” [таємна польова поліція], жандармерия, отряды „СС” [спеціальні охоронні загони], туркменский батальон, батальон 140 и власовские части.

Из числа местных жителей служило в немецкой полиции и жандармерии до 300 чел., до 100 чел. старостами. До 500 чел. находилось в плену в Германии.

РОМЕНСКИЙ Р-Н

В революционное время 1917-1918 гг. на Роменщине широко было развито украинское националистическое и эсеровское движение, сформировавшееся затем в „Сільську спілку”. Параллельно с этим часть городского и сельского населения была охвачена петлюровской „Просвитой” с центром в Ромнах. Этот центр руководил сельскими ячейками „Просвиты”.

Во время гражданской войны из антисоветского элемента пополнялись армии ПЕТЛЮРЫ и ДЕНИКИНА.

В 1919 г. на территории района организовывался ряд контрреволюционных отрядов по борьбе с Красной Армией и партизанским движением: в Ромнах офицерская рота из бывш. офицеров царской армии и буржуазии, из с. Засулье члены „Союза хлеборобов-собственников” в составе 150 чел. под руководством офицера и попа КИНЕВСКОГО; из с. Коржи – националистические кулацкие элементы в составе 120 чел. и всевозможные петлюровские отряды.

Значительное влияние в этот период имела существовавшая в Ромнах эсеровская организация до 50 чел. Часть лиц из этой организации и сейчас живет в городе, часть репрессирована, а часть убыла в Москву и Ленинград.

В 1929 г. распространяла свое влияние украинская автокефальная церковь, заложившая контрреволюционные ячейки как в различных селах, так и в городе.

Во время коллективизации кулацкие националистические элементы организовали беспорядки и волынки, совершая теракты над представителями Советской власти и активом села (в с. Зарудье убит секретарь сельсовета, в селах Аксютинцы и Волковцы убиты председатели сельсоветов).

В 1930 г. в Волковцах вскрыта и ликвидирована контрреволюционная организация „Демократы”, объединившаяся под флагом украинской национальной группы, репрессировано 15 чел.

В 1930-1931 гг. по делу СВУ в районе репрессировано 16 чел. В 1935 г. в Ромнах, селах Засулье, Зарудье, Волковцы ликвидирована кулацкая контрреволюционная организация националистического толка в 32 чел. В этом же году в городе ликвидирована кулацкая повстанческая группа из 7 чел.

В 1936 г. в Ромнах ликвидирована контрреволюционная организация евангельских христиан в количестве 7 чел., имевшая связь с границей, а также повстанческая националистическая организация в системе Земотдела в числе 12 чел., возглавлявшаяся работником отдела ЮРЧЕНКО.

В 1937 г. в Ромнах вскрыта повстанческая организация, репрессировано 12 чел., в с. Зарудье – кулацкая группировка из 8 чел., в с. Лозовая – украинская националистическая группировка, репрессировано 6 чел., в с. Ярмолинцы – украинская националистическая группировка из бывших членов „Просвиты”, репрессировано 13 чел., в Коржах – украинская националистическая группировка из кулаков – бывших членов СБУ, репрессировано 15 чел.

За 1936-1937 гг. по району репрессировано троцкистов, националистов и другого контрреволюционного элемента – 755 чел.

СЕРЕДИНО-БУДСКИЙ Р-Н В 1918-1919 гг. отдельные села были поражены повстанческим движением. В с. Гаврилова Слобода под руководством местного учителя офицера КОМАРОВА из числа дезертиров сформирован повстанческий отряд до 300 чел., которым был свергнут местный сельсовет. Таким же повстанческим движением частично были охвачены соседние села Новая Гута и Чернацкое. Из числа участников восстания в данное время проживает в пос. Середино-Буда КУБРАКОВ.

В период коллективизации были женские волынки в селах Жихово и Сытное.

В 1930-1934 гг. в районе оперировали местные уголовные банды в селах: Пигаревка, Каменка, Голубовка, Чернацкое. В 1931 г. в Каменке вскрыта повстанческая группа из числа бывших красных партизан.

В 1916-1928 гг. в с. Жихово существовала эсеровская организация, участники которой в количестве 3 чел. проживают там до настоящего времени.

С 1918 по 1933 гг. в районе было развито сектантское движение евангелистов, особенно в селах Лукашенково, Красичка, Чернацкое и в райцентре.

СИНЕВСКИЙ Р-Н ** На территории Подставского и Капустинского сельсоветов формировались карательные отряды под руководством кулака БОРОВИКА, который терроризовал бедноту. Все кулачество почти поголовно состояло в „Союзе хлеборобов-собственников”.

В 1920-1921 гг. оперировал ряд уголовных банд: в с. Подолки – банда СЕРДЮКА, в с. Саи – банда ИВАНЕНКО, в с. Борки [тепер Гадяцького р-ну Полтавської області] – банда КОВАЛЯ и др.

В 1930 г. оперировала политбанда в 20 чел. под руководством ФЕДИНЫ, которая произвела ряд ограблений, поджогов и убийств (убито два милиционера раймилиции и др.).

В 1930 г. имело место распространение контрреволюционной организации СБУ, часть ее членов после отбытия наказания вернулась и проживает на территории района.

СМЕЛОВСКОЙ Р-Н ** В период гражданской войны в с. Хмелово была организована кулацкая банда под руководством ШУЛЬГИ. Из числа банды арестовано и расстреляно 25 чел.

В период коллективизации в селах Хмелово, Чернеча Слобода [тепер Буринського р-ну], Маршалы [тепер Недригайлівського р-ну] организованы кулацкие восстания.

В 1936-1937 гг. органами НКВД по Хустянскому сельсовету [тепер Буринського р-ну] арестовано из контрреволюционной группы 24 чел.

СУМСКОЙ Р-Н

Район был засорен контрреволюционным элементом монархо белогвардейского направления вследствие того, что в г. Сумы имелся кадетский корпус и проживало большое количество торговцев и помещиков.

В период гражданской войны в 1918 г. в результате активизации эсеров и меньшевиков организовано восстание контрреволюционных элементов.

В прошлом прилегающие к Сумам села Битица и Б.-Чернетчина были поражены махновщиной, из этих сел махновцы пополняли свои части, преимущественно за счет кулаков.

В 1930 г. вскрыта и ликвидирована контрреволюционная вредительская группа, состоявшая в своем большинстве из ветврачей, которая проводила вредительскую работу в животноводстве района, распространяя чуму. Репрессировано 15 чел.

В том же году в районе кулачеством организованы крупные волынки, особенно выделялось с. Басы, где в волынке принимало участие до 500 женщин (был убит милиционер). В с. Терешковка принимало участие в волынке до 620 женщин. Аналогичные волынки, но с меньшим количеством участников, были в селах Степановка, Головашевка.

В этом же 1930 г. ликвидирована контрреволюционная организация церковно-монархического направления, ставившая своей целью свержение Советской власти, репрессировано 12 чел.

В 1931 г. вскрыта и ликвидирована контрреволюционная группа по делу „ВЕСНА” [дело „Всесоюзной военно-офицерской контрреволюционной организации”], арестовано 15 чел.

В начале 1932 г. в с. Чернетчина возникла волынка, в которой принимало участие до 500 женщин, в том же году вторично возникла волынка на почве разбора коров из колхоза. Участников волынки насчитывалось до 500 чел.

В 1932 г. вскрыта и ликвидирована контрреволюционная повстанческая организация „НИКОЛАЕВЦЫ”, ставившая своей целью свержение Советской власти путем вооруженного восстания. По делу прошло 40 чел. Арестовано и осуждено 10 чел. Руководителем организации был поп с. Битица ПРИХОДЬКО.

В 1933 г. в с. Стрелица ликвидирована контрреволюционная кулацкая группировка, которая ставила перед собой задачу развалить колхоз. Арестовано 32 чел.

В 1932-1934 гг. в районе ликвидированы две бандгруппировки (11 чел.). Ими руководил ВОЙТЕНКО. Банды эти занимались грабежом и терактами над активистами сел. При аресте участников банд у них изъято несколько единиц огнестрельного оружия.

Вскрыта и ликвидирована контрреволюционная повстанческая вредительская организация эсеровского направления в с. Битица во главе с бывшим эсером ЕРЕМЕНКО, по делу репрессировано 10 чел.

Имевшиеся до 1937 г. три нелегальных секты баптистов в районе в основном разгромлены, так как руководство и актив этих сект репрессированы в количестве 30 чел.

ТАЛАЛАЕВСКИЙ Р-Н **

В 1918-1919 гг. во время гетманщины, петлю-петлюровщины такие села как Болотница, Галка [більшість зазначених тут і далі сіл тепер Роменського р-ну], Медвежье, В.-Бубны, Липовое, Шокодьково, Сильченково и Гришино пополняли людской силой банды последних. В этот же период оперировал денкинский карательный отряд под руководством кулака и офицера царской армии МАЛЯРЕНКО. Этот отряд пополнялся людской силой из сел Галка, Рогинцы, Медвежье, Липовое и частично В.-Бубны.

В 1930-1931 гг. в селах Бацманы, Юрковцы, Гришино, Галка, Сильченково, Медвежье, Шокодьково, Королевщина, Ярошовка вскрыты и ликвидированы контрреволюционные организации СВУ, в селах Рогинцы, Салогубовка, Гришино, Бацманы – контрреволюционная повстанческая организация „Землевольцы”.

В 1937 г. в селах Гришино и Малые Бубны ликвидирована контрреволюционная группа 11 чел., а также внутриколхозная группировка в селе Рогинцы. Кроме того, в 1937 г. в селах Ярошовка, Липовое, Галка, Салогубовка, Репки, Сильченково, В.-Бубны, Мокиевка существовала крупная сектантская организация, в которую входило свыше 130 чел. После ареста ее руководителей по селам их деятельность прекратилась. [...] При отступлении немцев [у 1943 р.] ряд сектантских групп свою деятельность продолжал проводить нелегально. В результате профилактических мероприятий их организованная деятельность прекратилась.

ТРОСТЯНЕЦКИЙ Р-Н

В 1917 г. на территории района существовала контрреволюционная организация левых эсеров с центром в Тростянце и с. Белка. В состав организации входило 400 чел.

Во время гражданской войны район занимался денкинскими войсками, формировался 3-й Дроздовский офицерский полк. До Отечественной войны [1941-1945 гг.] в эмиграции находилось 5 чел. из числа бывших белогвардейцев из коренного населения района.

В прошлом территория района являлась базой формирования местных банд, одна из них в 20 чел. находилась в селах Боромля и Белка и руководилась из Польши. В период сплошной коллективизации в селах Печины, Люджа и В.-Люджа кулачеством организовано восстание.

В 1917 г. в районе существовала подпольная антисоветская подгорновская организация с центром в Тростянце, которая активно проводила свою деятельность против Советского правительства и Коммунистической партии. До 1945 г. организация возглавлялась ПОДГОРНОЙ Варварой, благочинным ДУДНИКОМ. В 1945 г. руководители организации в количестве 13 чел. арестованы и осуждены. В данное время большое количество участников организации находится на свободе и проводит свою деятельность не только в районе и области, а и в других областях республики и Союза.

В районе около 3-х лет существует контрреволюционная вредительская украинская националистическая группа во главе с БАЛЮКОМ, ГРАБОВСКИМ и др.

В 1936 г. ликвидирована уголовная банда из 12 чел., совершившая 27 грабежей в Тростянецком, Ахтырском, В.-Писаревском, Богодуховском [Харківської області] районах.

В 1946 г. арестована террористическая молодежная группа в количестве 4-х чел. в с. Боромля, проводившая теракты против советского, комсомольского и партийного актива.

УЛЬЯНОВСКИЙ Р-Н **

В белой эмиграции находятся 7 чел. из коренного населения.

В прошлом район был поражен множеством мелких банд. В период коллективизации оперировала крупная политбанда ВОРОНЫ, которая ликвидирована в 1933 г., после чего бандпроявлений в районе до настоящего времени нет.

Имели место организованные кулаками женские волынки и теракты (в с. Бобрик убит пред. сельсовета, в с. Владимировка убит пред. колхоза, в хут. Сушилино подвергался избияниям пред. РИКа).

После [Жовтневої 1917 р.] революции район был поражен баптистскими сектами.

С начала освобождения района [від німецьких окупантів у 1943 р.] вскрыта украинская националистическая группа, руководимая ШМАТКОМ и ТРУСО-ВЫМ.

ХОТЕНСКИЙ Р-Н **

Бывших белогвардейцев в эмиграции находится 13 чел. В прошлом район был поражен бандитизмом, особенно села Корчаковка, Новая Сечь, Кекино и Стецковка. В этих же селах во время коллективизации были случаи террористических актов над советским активом.

В селах Стецковка, Писаревка и Алексеевка до 1934 г. существовала контрреволюционная организация СВУ, была ликвидирована.

В 1937 г. на территории района, в основном в сахкомбинате им. Кирова и Стецковском спиртзаводе, выявлено и арестовано 18 чел. контрреволюционного элемента.

За два года (1938-1939) в районе репрессировано 96 чел. разного антисоветского элемента и по линии милиции репрессировано 120 чел. разного уголовного элемента.

В районе функционирует одна православная церковь и 4 группы ЕХБ численностью до 40 чел. в группе.

ЧЕРВОНЕНСКИЙ Р-Н **

Во время гражданской войны немецким и деникинским войскам оказывалась помощь со стороны кулачества, главным образом сел Эсмань, Хотминовка и Кучеровка. В этот период район был насыщен красными партизанами (до 700 чел.), которые вели борьбу с оккупантами.

С 1920 по 1925 гг. оперировали банды МАСЛОВА и СОКОЛОВА.

В 1930 г. во время коллективизации имели место волынки, организованные кулаками, особенно в селах Пустогород, Сопыч, Студенок и Уланово.

Предательским элементом [під час німецької окупації, 1941-1943 рр.] особенно были поражены села Червоное, Эсмань, Сопыч и Пустогород.

ШАЛЫГИНСКИЙ Р-Н **

Район был поражен бандитизмом. В 1918 г. в с. Холопково из местных жителей организован карательный отряд.

В 1918-1920 гг. в селах Кочерги и Волокитино [тепер Путивльського р-ну], Баничи существовали бандитские группировки, руководимые КРИУШЕНКО и ДРОЗДОВЫМ, которые выступали против частей 7 стрелковой дивизии Красной Армии. С 1921 г. в с. Гудово оперировала крупная политбанда СУРОВИЦКОГО, ликвидированная в 1924 г.

В 1931 г. в с. Ревякино [це село, а також Мачулища, Козаче, Веселе і Шулешівка тепер Путивльського р-ну] существовала крупная повстанческая организация. В том же году в селах Мачулища, Ковенки и Казачье было выступление женщин против закрытия церкви.

В 1931-1932 гг. в селах Веселое и Шулешовка существовала контрреволюционная повстанческая организация из бывших красных партизан и кулаков под руководством КОНЯЕВА, которая ликвидирована.

Во время сплошной коллективизации имели место теракты над советскими и партийными работниками в селах Сосновка и Казачье.

ШОСТКИНСКИЙ Р-Н

В гор. Шостка, в основном, на оборонных предприятиях сразу же после революции, с 1917 по 1919 гг., существовали крупные легальные меньшевистские и эсеровские организации, преимущественно из коренного населения, в их состав входило до 200 чел.

В 1918 г. руководители меньшевистско-эсеровских организаций спровоцировали вооруженное восстание против частей Красной Армии, выполнявших правительственное задание по эвакуации оборудования заводов, в восстании принимало участие до 3000 чел.

На территории г. Шостки в 1918 г. формировался из местного населения повстанческо-погромный отряд ЛИТОВЧЕНКО, в него входило до 70 чел. Отряд в г. Новгород-Северский Черниговской области производил еврейские погромы, убивал красных партизан, грабил население.

В 1938 г. в г. Шостка и районе ликвидирована нелегальная меньшевистско-эсеровская организация, в которую входило до 50 чел.

В 1939 и 1940 гг. по гор. Шостка репрессированы только одиночки, проводившие антисоветскую деятельность, контрреволюционных организаций вскрыто не было.

На территории района, особенно в селах Ивот, Клишки, Воронеж, Собичево, до 1919 г. существовала легальная организация украинских социал-революционеров. В 1918 г. на территории Собичевского сельсовета эсерами спровоцировано вооруженное восстание против частей Красной Армии, во время которого убито до 30 чел. красноармейцев и рабочих.

На территории района оперировало несколько политбанд. В 1918 г. главарями банд АРТАМОНОВЫМ и ШУБОЙ при поддержке украинских эсеров поднято вооруженное восстание против Советской власти – „За самостійну Україну”. Восстанием были охвачены села Маково, Собичево, Дедовщина [тепер Кролевецького р-ну], к нему примыкали отдельные жители сел Воронеж, Клишки, Локотки.

В 1929 г. на территории сел Клишки, Чаплеевка, Лушники оперировала политбанда ВАЩЕНКО, ликвидированная окончательно в том же году. Кадры для пополнения этой банды черпались в селах Клишки, Чаплеевка, Воронеж и др.

С 1928 г. оперировала крупная политбанда братьев кулаков КРИВОНОСОВЫХ, на вооружении которой кроме одиночного оружия имелись пулеметы. Банда ликвидирована органами НКВД в 1930 г.

Одно из активных антисоветских проявлений было в 1933 г. в с. Чаплеевка. Здесь антисоветским элементом организована волынка, направленная против коллективизации и обобществления озимого посева. В волынке участвовало до 30 чел.

С 1929 по 1936 гг. в районе было 7 террористических актов, преимущественно в с. Ивот, над партийно-советским активом.

В 1933 и 1934 гг. вскрыты ячейки контрреволюционной повстанческой организации, которая охватывала своей деятельностью Шосткинский и соседние с ним районы.

В пос. Воронеж в 1918 г. существовала контрреволюционная националистическая организация, руководимая ГУДЕМОВИЧ Анастасией (расстреляна в г. Киев). В 1925-1929 гг. в этом же поселке оставшиеся не репрессированными украинские националисты создали организацию и проводили контрреволюционную деятельность под видом автокефального движения. Часть из них была арестована, а некоторые оставались проживать и в период немецкой оккупации.

ШТЕПОВСКИЙ Р-Н **

На территории Верхосульского [тепер Білопільського р-ну], Василевского, Гринцевского и Штеповского сельсоветов находился карательный отряд помещика ШТЕПЫ. Эти же сельсоветы поражены бандитизмом, где оперировали политбанды ШЕПЕЛЯ, ИВАНОВА и ВОРОНЫ.

Села Василевка и Луциковка [це село, а також Марківка тепер Білопільського р-ну, Печище – Сумського р-ну] были поражены эсерами, которые ликвидированы в 1938 г. В том же году в селах Штеповка, Марковка и Печище ликвидирована контрреволюционная националистическая организация.

Во время сплошной коллективизации в селах Грунь, Гринцево, Дмитровка, Майдаки, Радянское, Луциковка и Верхосулка имели место волынки, организованные кулаками.

В селах Дмитровка и Екатериновка существовали нелегальные группы баптистов. В 1940 г. в с. Грунь ликвидирована из 4-х чел. кулацкая группировка.

ЯМПОЛЬСКИЙ Р-Н

После соцреволюции в 1917 г. „Неплюевское братство”⁶⁵ стало рассадником эсеровщины, в 1918-1924 гг. полностью ликвидировано, а участники арестованы.

В 1918 г. в с. Марчихина Буда из местных националистов-кулаков организована так называемая Мар-Будская „Самостийная Украинская Республика”, имевшая свой вооруженный отряд до 300 чел., которая существовала в течение 3-х месяцев, после чего ликвидирована частями Красной Армии.

С 1919 по 1935 гг. на территории района оперировали полит. и уголовные банды ЛЕВАДНОГО, ПЧЕЛЫ, полковника ЛЕДНИНСКОГО и др.

В 1924 г. ликвидирована контрреволюционная офицерская повстанческая организация гайдамаков и петлюровцев с изъятием большого количества оружия.

В период коллективизации (1930-1933) в ряде сел (Шатрище, Марчихина Буда, Дорошовка, Гремячка, Ямполь и др.) кулачеством организованы волынки.

В 1937-1938 гг. ликвидирован ряд повстанческих и шпионско-диверсионных организаций, возглавлявшихся агентами польской и немецкой разведок.

ЗАМ. НАЧ. УМГБ СУМС. ОБЛ. ПО КАДРАМ
подполковник [підпис нерозбірливий]

ГДА СБУ, ф. 13, спр. 470, арк. 2-67. Оригінали. Машинопис.

*Стилистику характеристик збережено. У них упорядником книги опущено тексти щодо соціально-економічного стану в містах і районах області.

**Позначення колишніх районів Сумської області, включених повністю або частинами територій до складу сусідніх районів:

Глинського і Смілівського – до Роменського (відповідно – 1959 р. і 1960 р.);

Грунського – до Охтирського (1959 р.);

Дубов'язівського – до Конотопського (1957 р.);

Зноб-Новгородського – до Середино-Будського (1963 р.);

Миропільського – до Краснопільського (1957 р.);

Улянівського – до Білопільського (1962 р.);

Синівського – до Липоводолинського (1957 р.);

Хогінського – до Сумського (1963 р.);

Червоненського і Шалигинського – до Глухівського (відповідно – 1963 р. і 1959 р.);

Штепівського – до Лебединського (1957 р.);

Талалаївського – до Чернігівської області (1965 р.).

№ 63

ІЗ СТАТИСТИЧНОГО ОГЛЯДУ ОПЕРАТИВНО-СЛІДЧОЇ РОБОТИ
ОРГАНІВ МДБ УРСР У 1950 РОЦІ⁶⁶

Не раніше 1 січня 1951 р.

Общие данные об арестованных.

За время с 1-го января 1950 г. по 1-е января 1951 г. органами МДБ УССР было арестовано 17449 человек [1949 р. – 16490 чел., 1948 р. – 22423 чел.]*.

И з н и х:	1950 г.	[1949 р.]	[1948 р.]
За антисоветскую деятельность –	17144	16106	21783
За другие преступления –	305	384	640
Из числа арестованных за антисоветскую деятельность освобождено с прекращением дел –	161	264	154
Кроме того, прибыло по делам, переданным из других органов –	768		
Убито оперативно-чекистскими группами участников ОУН и бандитов –	1786		
Арестованных по УМГБ:	1950 г.	1949 г.	[1948 р.]
	[...]**		
Полтавской области	234	334	535
Сумской области	238	249	460
Харьковской области	426	454	655
Черниговской области	418	546	479
ИТОГО [по УРСР]:	17449	16490	22423

Арестованных за антисоветскую деятельность по основаниям к аресту:	1950 г.	1949 г.
по агентурным разработкам –	6465	6333
по первичным агент. материалам –	2849	2669
по следственным материалам –	6614	5642
по заявлениям граждан, официальным и другим материалам –	1055	1198
ИТОГО [по УРСР]:	16983	15842

И з н и х п о У М Г Б :	Всего арестовано		По агент. разработкам	По перв. агент. матер.	По след. материалам	По заявл. гр-н и др. матер.
	1949 г.	[1950 р.]				
	[...]					
Полтавской области	329	230	99	98	33	-
Сумской области	243	235	109	50	19	57
Харьковской области	440	419	280	45	84	10
Черниговской области	532	415	191	74	100	50
ИТОГО [по УРСР]	15842	16983	6465	2849	6614	1055

Об арестах репатриантов и военнопленных.

В числе арестованных – репатриантов и военнопленных 826 чел.
[1949 г. – 1013 чел.]

Из них:	1950 г.	[1949 г.]		
освобожденных советскими войсками –	357	494		
переданных союзными властями и перебежавших с их территории –	469	519		
Арест. республикантов и военнопл. по УМГБ	Освобожд. сов.войск.	Передано союз. власт.	1950 г.	[1949 г.]
[...]				
Полтавской области	48	28	76	49
Сумской области	32	44	76	49
Харьковской области	56	97	153	122
Черниговской области	-	7	7	6
ИТОГО [по УРСР]	357	469	826	1013

Об арестах участников бывших
антисоветских политпартий,
организаций и групп

В общем количестве арестованных участники бывших антисоветских политпартий, организаций и групп составляют 156 чел. В 1949 г. было арестовано 433 чел.
[1948 г. – 87 чел.]

Из них по УМГБ:	Троц- кист.	Правых	Мень- шев.	Анар- хистов	Эсеров	1950 г.	ВСЕГО 1949 г.	[1948 г.]
[...]								
Полтавской области	6	-	-	1	-	7	20	2
Сумской области	4	-	-	-	2	6	15	-
Харьковской области	27	2	1	-	1	31	49	12
Черниговской области	3	-	-	-	1	4	9	8
ИТОГО [по УРСР]	125	10	6	4	11	156	433	87

Об арестах участников ОУН и бандпособников.

В общем количестве арестованных участники ОУН и бандиты составляют 8710 чел., или 51,3 %.

В 1949 г. было арестовано 6737 чел., или 40,9 % [1948 г. – 10295 чел., или 45,9 %].

Из них по УМГБ:	1950 г.		1949 г.		[1948 р.]	
	Всего	%, %	Всего	%, %	Всего	%, %
	[...]					
Полтавской области	6	2,6	30	9,0	7	1,3
Сумской области	4	1,7	16	6,4	38	8,3
Харьковской области	28	6,7	20	4,4	19	2,9
Черниговской области	15	3,6	14	2,6	2	0,4
ИТОГО [по УРСР]:	8710	51,3	6737	40,9	10295	45,9

ГДА СБУ, ф. 42, спр. 75, т. 1, арк. 1-4, 10, 13, 14. Оригінал. Машинопис.

*Тут і далі в квадратних дужках кількісні відомості 1949 р. і 1948 р. – із „Статистичного огляду оперативно-слідчої роботи органів МДБ УРСР за час з 1-го січня 1949 р. по 1-е січня 1950 р.” (ГДА СБУ, ф. 1, спр. 72, додаток, арк. 1-22).

**Тут і далі опущено відомості по центральному апарату МДБ УРСР, а також по його управліннях у 21 області УРСР.

№ 64

З ВИРОКУ СУМСЬКОГО ОБЛАСНОГО СУДУ У КРИМІНАЛЬНІЙ СПРАВІ ЧОТИРЬОХ МЕШКАНЦІВ ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ – УЧАСНИКІВ НЕЛЕГАЛЬНОЇ СЕКТИ ЄВАНГЕЛІСТІВ

28 липня 1954 р.

[...]*

Рассмотрев материалы дела, проверив их в судебном заседании, заслушав объяснения подсудимых, показания свидетелей, речи прокурора и адвоката, Судебная коллегия по уголовным делам

установила:

В 1949 году на территории Лебединского района осужденным в 1951 г. КОРНИЕНКО Александром Максимовичем⁶⁷ была организована антисоветская нелегальная группа евангелистов, которая под прикрытием проповедей так называемого усовершенствованного вероучения проводила антисоветскую деятельность, направленную к непризнанию Советской власти, неподчинению Советским законам, отрыву верующих от участия в общественной, политической и культурной жизни страны.

Активными участниками группы с 1949 по 1954 гг. были подсудимые УДОВИЧЕНКО Секлетина Терентьевна, БЕЗКОРОВАЙНАЯ Прасковия Мефодиевна, ЛЯШКО Любовь Романовна и ХОМЕНКО Федор Васильевич.

Все подсудимые до знакомства с КОРНИЕНКО до 1949 г. посещали зарегистрированную в советских органах общину евангелистов и баптистов в г. Лебедине.

После установления связи с КОРНИЕНКО, проживавшем на нелегальном положении с 1949 г., подсудимые вышли из зарегистрированной общины и стали посещать нелегальные сборища, организованные на хуторах Гарбари и Тимофеевка в квартире [...]** у подсудимых УДОВИЧЕНКО и БЕЗКОРОВАЙНОЙ, на которых КОРНИЕНКО и подсудимые выступали с враждебными советскому государству

проповедями. Подсудимые не стали признавать Советской власти и её законов, проповедовали любовь к врагам Советского государства, отрицали необходимость защиты Социалистического общества, необходимость участия в общественной, культурной и политической жизни страны.

Все вышеизложенные обстоятельства признали сами подсудимые в судебном заседании.

Установлено, что подсудимые с декабря 1951 г. не принимали участия в голосовании во время проведения выборов народных судей, местных органов Советской власти, в Верховные Советы УССР и СССР. [...]

В силу своих антисоветских побуждений подсудимые, начиная с 1951-52 гг., отказались от уплаты обязательных государственных натуральных поставок и от уплаты государственных налогов за 1953-54 гг., за исключением подсудимого ХОМЕНКО, уплатившего недоимку по госналогу на 1953 г., имеющего задолженность за 1954 г.

Подсудимые с 1950 г., за исключением подсудимой УДОВИЧЕНКО, которая подписалась на госзаем до 1952 г., отказались от подписки на госзаем. [...] Как установлено, все подсудимые отказались работать в колхозе.

После осуждения КОРНИЕНКО подсудимые продолжали поддерживать с ним преступную связь, посылали ему посылки. [...]

В судебном заседании установлено, что подсудимая ЛЯШКО после установления преступной связи с КОРНИЕНКО стала одной из активных участников созданной им антисоветской группы. Вместе с другими подсудимыми систематически участвовала в нелегальных собраниях, после осуждения КОРНИЕНКО посылала ему письма, получала от него наставления.

Подсудимый ХОМЕНКО, являясь участником антисоветской секты евангелистов, хранил у себя дома антисоветского содержания стихи и религиозные псалмы, запретил своим детям учиться в школе. [...]

На основании изложенного Судебная коллегия считает доказанной вину всех подсудимых в том, что они являлись участниками антисоветской нелегальной секты евангелистов. Они совершили преступление, предусмотренное ст.ст. 54-10 ч. 2 и 54-11 КК УССР.

При определении меры наказания Судебная коллегия исходит из общественной опасности данного преступления, содеянного и личности подсудимых. При этом Судебная коллегия учитывает признание своей вины подсудимым ХОМЕНКО, его желание выйти из секты и более в ней не участвовать, его инвалидность и нахождение на его иждивении троих несовершеннолетних детей.

При избрании меры наказания ЛЯШКО Судебная коллегия учитывает её молодость, первую судимость, отец её погиб на фронте Отечественной войны, вместе с ней проживают трое несовершеннолетних детей. Судебная коллегия считает возможным также не применять конфискацию имущества к подсудимым ХОМЕНКО, ЛЯШКО и БЕЗКОРОВАЙНОЙ, у последней на иждивении находится несовершеннолетний сын.

Руководствуясь ст.ст. 296, 297 УПК УССР, Судебная коллегия по уголовным делам облсуда

приговорила:

УДОВИЧЕНКО Секлетину Терентьевну и БЕЗКОРОВАЙНУЮ Прасковию Мефодиевну к лишению свободы в исправительно-трудовых лагерях на десять лет каждую, с поражением в правах сроком на три года после отбытия меры наказания

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

каждую, УДОВИЧЕНКО с конфискацией всего ей принадлежащего имущества, БЕЗКОРОВАЙНУЮ без конфискации имущества;

ХОМЕНКО Фёдора Васильевича к пяти годам лишения свободы, а ЛЯШКО Любовь Романовну к шести годам лишения свободы в исправительно-трудовых лагерях, обоих без поражения в правах и без конфискации имущества.

Взыскать с осуждённых судебные расходы: за вызов свидетелей следственными органами 609 руб. 50 коп. и облсудом 361 руб. 20 коп., в равной доле с каждого по 242 руб. 68 коп.

[...]

ГДА УСБУ в СО, спр.П-12150, арк. 172-177. Оригінал. Рукопис.

*Тут опущено відомості про службові посади і прізвища членів судової колегії облсуду та біографічні дані підсудних, у кінці документа – про запобіжний захід щодо засуджених та про порядок можливого оскарження вироку.

**Тут і далі опущено посилання на показання свідків.

№ 65

З ДОПОВІДІ ГОЛОВИ ВІЙСЬКТРИБУНАЛУ КИЇВСЬКОГО ВІЙСЬКОКРУГУ ПЕРШОМУ СЕКРЕТАРЮ ЦК КПУ О. КИРИЧЕНКУ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ДЕРЖАВНІ ЗЛОЧИНИ КОМІСІЄЮ, ВІЙСЬКПРОКУРАТУРОЮ ТА ВІЙСЬКТРИБУНАЛОМ КВО З 1. 09. 1954 ПО 1. 05. 1955 ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Не пізніше 19 травня 1955 р.

	Решение (в отношении лиц)					
	1954			1955		
	Комиссии	ВП	ВТ	Комиссии	ВП	ВТ
1. Приговор отменить с прекращением дела....	4	7	9	4	6	7
2. Приговор отменить с направлением дела на доследование.....	-	1	1	1	4	4
3. Снизить наказание:						
а) до 5 лет с применением амнистии.....	8	19	21	9	23	33
б) от 6 до 9 лет.....	14	11	13	19	42	82
в) до 10 лет.....	20	21	15	109	96	47
г) от 11 до 15 лет.....	11	-	-	31	2	-
4. В пересмотре дела отказать.....	1	-	-	37	18	15
Приговор отменить с прекращением дела...	-	-	-	-	-	-
Приговор отменить с направлением дела на доследование.....	-	-	-	-	-	1
Снизить наказание:						
а) до 5 лет с применением амнистии.....	-	-	1	-	3	4
б) от 6 до 9 лет.....	-	-	-	-	5	7
в) до 10 лет.....	-	1	-	-	11	10
г) от 11 до 15 лет.....	-	-	-	-	-	-

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 24, спр. 4087, арк. 277. Оригінал. Машинопис.

№ 66

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ КОЛИШНЬОГО НАЧАЛЬНИКА КРАСНОПЛЬСЬКОГО
РАЙВИДДІЛЕННЯ НКВС О.О. СОПІЛЬНЯКА⁶⁸

9, 10 травня 1956 р.

[...]*

Вопрос: Краснопольский райотдел** НКВД располагал какими-либо материалами о существовании в Краснопольском районе антисоветской повстанческой организации?

Ответ: Райотдел НКВД имел негласные материалы о наличии в районе антисоветской группировки из числа учителей, которые, насколько я сейчас помню, были недовольны существующим строем в Советском Союзе. Какие они ставили задачи перед собой, я не помню. Из-за давности прошедшего времени я затрудняюсь назвать учителей, на которых в РО НКВД имелся негласный материал.

Вопрос: Какими компрометирующими материалами располагал райотдел НКВД на бывшего председателя сельсовета села В. Бобрик Дудикова Дмитрия Николаевича, ветработников с. В. Сыроватка [тепер Сумського району] Криштопа Юрия Иосифовича, Вишню Феофана Федоровича и учителя Хмелевской школы Андрухова Петра Прокофьевича⁶⁹?

Ответ: Помню, что на Криштопа издавна были какие-то негласные компрометирующие материалы. В отношении же остальных вышеупомянутых лиц я не могу вспомнить, чтобы на них в распоряжении РО НКВД имелись какие-либо компрометирующие материалы.

Вопрос: Кем был представлен материал в райком партии на Дудикова Дмитрия Николаевича об исключении его из членов партии?

Ответ: Кто информировал райком партии, я не помню. Однако Дудиков Дмитрий Николаевич был исключен из членов партии в связи с его арестом.

Вопрос: За что Вами были арестованы Дудиков, Андрухов, Криштоп и Вишня?

Ответ: По распоряжению Сумской межрайгруппы НКВД⁷⁰ были арестованы вышеуказанные лица. За что они были арестованы, я не помню.

Вопрос: Вам предъявляется постановление об избрании меры пресечения в отношении Криштопа и Вишни, а также постановление по операции в отношении Андрухова и Дудикова. Скажите, подписи на этих документах принадлежат Вам или кому-либо другому?

Ответ: Подписи на предъявленных постановлениях принадлежат мне.

Вопрос: Как был осуществлен арест вышеупомянутых лиц?

Ответ: На основании постановлений об избрании меры пресечения мною были подписаны ордера на их арест и предложено подчиненным мне сотрудникам приступить к исполнению, т.е. арестовать. Почему на ордерах поставлена печать №1 для пакетов, я не знаю.

Вопрос: Почему Дудиков, Андрухов, Криштоп и Вишня Вами арестованы без санкции прокурора?

Ответ: Арест этих лиц мною был произведен по предписанию оперативно-следственной группы и с санкции прокурора.

Вопрос: Из материалов дела усматривается, что расследование по данному делу произведено Вами с начала и до конца, но в деле отсутствует санкция прокурора на арест этих лиц. Где же санкция прокурора, дающая право арестовывать вышеуказанных лиц?

Ответ: Они были арестованы с санкции прокурора, но где находится такой документ, я не знаю. Почему не подшиты в дело постановления прокурора с его санкцией на арест, я также не знаю.

Вопрос: Вам предъявляются для обозрения постановления о предъявлении обвинения Дудикову, Андрухову, Криштопу и Вишне. Почему эти постановления не утверждены начальником межрайгруппы?

Ответ: [...]*** почему не утверждены, я объяснить не могу.

Вопрос: Из показания Андрухова усматривается, что он осенью 1936 года завербовал в антисоветскую повстанческую организацию учителя Веселянской школы Зеленского Андрея Кузьмича. Почему Вами не допрошен Зеленский по делу?

Ответ: [...] я сейчас объяснить не могу [...] его необходимо было допросить.

Вопрос: В обвинительном заключении, которое составлено Вами, указано, что учитель Зеленский разыскивается. Эта запись соответствует действительности, т.е. действительно ли разыскивался или нет?

Ответ: На этот вопрос я ответить не могу.

Вопрос: Запись в обвинительном заключении, что учитель Зеленский разыскивается, правдивая или неправдивая?

Ответ: Запись [...] является правдивой, видимо он тогда разыскивался. Если бы он не разыскивался, то несомненно был бы допрошен.

Вопрос: Допрошенный Зеленский показал, что Вы его вызывали на допрос в гор. Сумы и проводили очную ставку с Андруховым, однако протокол не составлялся. Почему не был составлен протокол очной ставки?

Ответ: Сейчас я не помню о вызове мною Зеленского на допрос.

Вопрос: Как усматривается из материалов проверки по делу, учитель Зеленский до начала Отечественной войны никуда из Краснопольского района не выезжал и не был в длительных командировках. Скажите, для какой цели Вы указали в обвинительном заключении, что учитель Зеленский разыскивался, тем более, что он Вами вызывался для допроса и допрашивался на очной ставке с Андруховым?

Ответ: Был ли Зеленский в отсутствие в районе тогда именно, когда я вел следствие по делу обвиняемого Андрухова, я затрудняюсь сказать. Действительно, я мог вызывать Зеленского на допрос, но из-за давности прошедшего времени я не могу помнить, оформлялся ли его допрос протоколом или ограничивался лишь опросом.

Вопрос: Поскольку в обвинительном заключении указано, что Зеленский разыскивается, а по показаниям Андрухова он проходит как участник антисоветской повстанческой организации, почему он не привлекался к уголовной ответственности?

Ответ: [...] потому, что на него не было изобличающих материалов. Также и не было указаний на арест Зеленского.

Вопрос: Из материалов дела следует, что Дудикова в антисоветскую организацию завербовал троцкист Душка. Почему он был Вами не допрошен по делу и даже не арестовывался?

Ответ: Очевидно потому, что его не было в районе и место жительства его также не было известно.

Вопрос: Чем объяснить, что в показаниях арестованных Криштопа и Вишни, а также в обвинительном заключении в отношении их [...] отсутствует конкретность?

Отвѣт: [...] меня ограничивали в сроке окончания указанного дела. Было приказано примерно в течение суток закончить следдело по обвинению Криштопа и Вишни, что я и был вынужден делать.

Вопрос: Одним из пунктов о вредительской деятельности ветврача Криштопа в обвинительном заключении записано, что в марте 1938 года в колхозе „Жовтень” [с. Нижня Сироватка, тепер Сумського району] с целью вывода из строя ста колхозных лошадей, он сделал вредительскую прививку с увеличением дозы вакцины, в связи с чем 25 % конского поголовья тяжело переболело и истощено. Это соответствует действительности или нет?

Отвѣт: На этот вопрос я ответить затрудняюсь.

Вопрос: Колхоз „Жовтень” выдал Вам справку 20 апреля 1938 года, из которой усматривается, что после вторичной прививки против сибирской язвы 27 лошадей тяжело переболели и в течение первых двух дней сева были непригодны к работе. Скажите, в данном случае имеет место факт контрреволюционного вредительства или нет?

Отвѣт: И этот вопрос я объяснить не могу, а записал в обвинительном заключении [...] из показаний Криштопа. Было ли в данном случае умышленное вредительство мне тогда и сейчас неизвестно.

Вопрос: В обвинительном заключении указано, что Криштоп в 1930 году привлекался к ответственности органами ГПУ за контрреволюционную деятельность. Откуда Вам было об этом известно?

Отвѣт: Может быть мною при составлении обвинительного заключения в отношении Криштопа была допущена неточность [...] в протоколе допроса он показал, что арестовывался органами ГПУ в гор. Вологде в 1930 году.

Вопрос: Из справки сельсовета села Павловки от 20 апреля 1938 года следует, что учитель Андрухов Петр Прокофьевич происходит из зажиточных середняков, а в обвинительном заключении Вы указали, что он сын кулака. Почему указано неправильно соцпроисхождение Андрухова?

Отвѣт: О том, что Андрухов сын кулака, я записал в обвинительном заключении из его показаний.

Вопрос: Кто в справке-характеристике на Андрухова поставил цифру 12, т. е. что Андрухов или его хозяйство имело двенадцать десятин земли?

Отвѣт: Кем написана цифра 12, мне неизвестно.

Вопрос: Чем объяснить, что проходящие по данному делу руководители так называемой повстанческой организации Душка и Туранский остались на свободе, не арестовывались и не привлекались к ответственности, а завербованные ими лица были арестованы и расстреляны?

Отвѣт: Душка не был арестован, так как, по-моему, он в 1938 году на территории Краснопольского района не проживал. Почему не был арестован Туранский, мне неизвестно, т.к. аресты проводила Сумская межрайгруппа НКВД.

Вопрос: Почему обвиняемым по делу не были предъявлены материалы предварительного следствия?

Отвѣт: Тогда в Сумской межрайгруппе НКВД был установлен такой порядок, что материалы предварительного следствия вообще не предъявлялись для ознакомления.

Вопрос: Как могло получиться, что дело Дудикова и других обвиняемых Вами окончено 20 апреля 1938 года, а 21 апреля того же года тройкой было принято решение об их расстреле?

Отв е т : По окончании дело по обвинению Дудикова и других лиц, привлеченных в качестве обвиняемых, в тот же день в числе других следственных дел на автомашине доставлялось в гор. Харьков, кем-то из Сумской межрайгруппы НКВД докладывалось на заседании тройки УНКВД. Таким образом, в день доставки дела по обвинению Андрухова и других оно докладывалось на заседании тройки и тогда же выносилось соответствующее решение.

В о п р о с : Андрухов Вами допрошен 18 апреля, Криштоп 19 апреля, Вишня и Дудиков 20 апреля 1938 года. Чем объяснить, что они, будучи допрошены по одному разу, дали признательные показания о своей принадлежности к антисоветской повстанческой организации?

Отв е т : Объяснить [...] я сейчас не могу. Однако полагаю, что тогда была для арестованных, содержащихся в Сумской тюрьме, создана невыносимая обстановка, что и влияло на них, чтобы они сразу же при вызове на первичный допрос давали признательные показания. Так, я полагаю, было и с арестованными Андруховым, Криштопом, Вишней и Дудиковым, следственное дело на которых находилось в моем производстве. Эта обстановка заключалась в следующем:

Были доставлены из Харькова специальные люди, которые помещались в камеры к арестованным, которых затем склоняли к даче признательных показаний. При этом доставленные лица рассказывали арестованным, что если они не будут сознаваться, то их будут избивать и применять к ним другие более жесткие меры, а кто сознался, того вышлют в отдаленные населенные пункты Советского Союза с предоставлением им работы. Вся эта обстановка воздействовала на малоустойчивых арестованных и при первых допросах они сознавались.

В о п р о с : Скажите, Вы уверены, что Криштоп, Вишня, Андрухов и Дудиков состояли в повстанческой организации?

Отв е т : Я считаю, что в Сумской области никакой повстанческой организации не существовало [...]. В отношении Дудикова могу показать, что он был честный коммунист. Хорошо помню о том, что Дудиков работал председателем сельсовета. Со своими обязанностями справлялся. Что касается Криштопа, Андрухова и Вишни, то я их не знаю, а поэтому показать о них я сейчас ничего не могу.

В о п р о с : Чем желаете дополнить свои показания?

Отв е т : Дополнить я могу лишь тем, что будучи начальником Краснопольского РО НКВД, выполнял все указания УНКВД по Харьковской области, а затем начальника Сумской межрайгруппы. Следовательно, все аресты по Краснопольскому району проводились по списку, утвержденному руководством вышеуказанного управления. Должен также сказать, что таковой список составлялся не мною, а сотрудниками УНКВД, который затем высылался мне для производства арестов. Криштоп, Дудиков и другие также мною арестовывались согласно ранее составленного списка в УНКВД. Упрощенчество в проведении следствия как я, так и другие тогда работавшие в органах НКВД допускали по указанию руководства УНКВД.

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 635, арк. 214-234. Оригінал. Рукопис.

*Опущено відомості про допитувачів і допитуваного.

**Так у документі, правильно – райотделение (рос.).

***Тут і далі (у відповідях) опущено фрази, які повторюють текст запитань.

№ 67

**З ДОВІДКИ ПРО КІЛЬКІСТЬ ГРОМАДЯН, ЯКИХ БУЛО ВИСЕЛЕНО ЗА МЕЖІ УРСР
ЗА УХИЛЕННЯ ВІД ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ
ТА ВЕДЕННЯ ПАРАЗИТИЧНОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ**

1956 р.

Області	Кількість виселених	Поверну- лися з місць виселення	З числа тих, що повернулися			
			працюють		не працюють за станом здоров'я, похил. віком і за сімейними обставинами	виїхали за межі областей
			у колгоспах	на підпри- ємствах і в установах		

[...]*

Полтавська	197	93	42	4	5	19
Сумська	618 ⁷¹	205	128	26	28	14
Харківська	234	123	54	39	22	8
Чернігівська	367	190	73	24	25	36
РАЗОМ [по УРСР]:	9850	4804	2198	644	783	714

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 24, спр. 4307, арк. 8.

*Опущено відомості по 14 областях УРСР.

№ 68

**З ДОВІДКИ ПРО КІЛЬКІСТЬ ОСІБ, ЯКІ ПОВЕРНУЛИСЯ З МІСЦЬ УВ'ЯЗНЕННЯ
В 1953-1955 РОКАХ**

1956 р.

Назви областей	Усього прибуло	З них не працевлаштовано
----------------	-------------------	-----------------------------

[...]*

Полтавська	9907	511
Сумська	8899	1125
Харківська	12210	935
Чернігівська	9673	750
РАЗОМ [по УРСР]:	331372	28813

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 24, спр. 4307, арк. 4.

*Опущено відомості по 6 містах і 22 областях УРСР.

ІЛЮСТРАЦІЇ

№ 1

НАКАЗ ЛЕБЕДИНСЬКОГО ПОВІТРЕВКОМУ ПРО ЗАХОДИ ВПЛИВУ
НА ЧУПАХІВСЬКИЙ (ТЕПЕР ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ) ВОЛРЕВКОМ,
ЯКИЙ НЕ ВИКОНАВ НАКАЗ ЩОДО ПРОДОВОЛЬНОЇ РОЗКЛАДКИ

Березень 1920 р.

Лебединский Уездный Революционный Комитет
Приказ № 6.

Чупаховский Волревком не исполнил боевого приказа по продовольствию, не исполнение этого приказа является прямым не подчинением Советской Власти.

Неисполнение выражается в следующем: продовольственный наряд ими был получен „ „ числа февраля 1920 г., каковой должны были выполнить 50% к 1 марта. Вместо того чтобы приняться за скорейшее выполнение Волревком до 26/2 даже не сделал разверстки и по прибытию инструктора Упродкома, для проведения этой разверстки выяснилось, что на заседании Волревкома, каковой ему удалось созвать с трудом, ворвалась кучка граждан этой волости, которая заявила, что ваше постановление мы выполнять не будем, так как мы сами должны решать такие вопросы на сходе. На собраном сейчас же в Чупаховском собрании поставили отказать от выполнения наряда, а только пусть дают те кто желает.

Лебединский Ревком на своем заседании за отказ Ревкома и населения по выполнению наряда постановил применить к Чупаховской волости следующие меры репрессии:

1) За неисполнение приказа Советской власти Волревком и всех лиц ворвавшихся на заседание, а также и способствующих невыполнению разверстки, арестовать и препроводить в Лебедив, для предания суду Военно-Революционного Трибунала.

2) За вынесенное постановление невыполнения наряда, чем выразили полностью неподчинение Советской власти взять все имеющиеся в Чупаховской волости излишки, как зерновые, фуражные и скотом, не считаясь с указанием в наряде 50%, к первому марта, а взять все хотя бы это выразилось больше чем 200%.

Для исполнения сего вышеизложенного командирется Уревкомом и Упродкомом Заместитель Комиссара Продовольствия тов. Друянов с особым отрядом красноармейцев, которому приказывается не останавливаясь ни перед какими то ни было препятствиями, привести данный приказ в исполнение в 72 часа со дня получения сего. За неисполнение всего вышеуказанного, т. Друянов и весь отряд находящийся в его распоряжении будет предан Суду Военно-Революционного Трибунала.

Предревком *Шаратов.*

Предупродком *Кишкин*

Секретарь Уревкома *Коршунов.*

№ 2
З КНИГИ ОБЛІКУ ГРОМАДЯН, ЗААРЕШТОВАНИХ
КРОЛЕВЕЦЬКОЮ ПОВІТОВОЮ МІЛІЦІЄЮ ⁷²

Не раніше 6 квітня 1920 р.

Время ареста	КЕМ АРЕСТОВАН (наим учреждением).	ПРИЧИНА АРЕСТА (в чем обвиняется).	ПРИМЕЧАНИЕ.
	<u>Гаввай</u> Майсей Евсеевич с. Андреевски Кролевец. у. хмбтанамец 40 лет, арестован 28 февраля 92.	уезд. милицией по распоряж. чрезв. выдана с.с. Реввент. триб. 12 аршин за предательство советским служащих приговорок. в Кролевец. тюрьму, лишение за Реввентрибуналом 12 аршин.	Кролевец. у.
	<u>Гаввай</u> Матронея Захарьевна с. Андреевски Кролевец. у.	сельское хозяйство, 60 лет, арестована 28 февраля 92. Кролевец. уезд. милицией по распоряж. чрезв. выдана с.с. Реввентрибуналу 12 аршин за предательство советским служащих, приговорок. в Кролевец. тюрьму, лишение за Реввентрибуналом 12 аршин. Освобожд. 4/11 202. от 2/10 202	Кролевец. у.
	<u>Кривий</u> Борис Николаевич г. Крамлеца, уездный	22 года арестован 3 февраля 92. Секретных под отдела по обвинению за службу в Гетиморовский армия офицером, приговорен в Кролевец. тюрьму, лишение за новым нар. суд. Крамлеца у. Освобожд. 1/11 от 24/10/92.	Крамлеца, у.
	<u>Глицкий</u> Иван Евлампиевич с. Добротова Крам.	у сапорник 20 лет, арестован 6 апреля 92. В.С. Черниговским Судебным трибуналом по обвинению в дезертирстве, приговорен в Кролевец. тюрьму Судебн В.С. Черниговским Судебным трибуналом на 1 год в рабочий батальон.	Крам.

№ 3

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КОЛЕГІЇ ВІДДІЛУ УПРАВЛІННЯ КРОЛЕВЕЦЬКОГО
ПОВІТВИКОНКОМУ ПРО ОБЛІК КУРКУЛІВ СЕЛА ДОБРОТОВЕ ⁷³

4 листопада 1920 р.

Витяг
из протокола засідання колегії -
селі Ротенда (Управління селі)
4-5/11 - 220. завч 138/14.

14. Суресамі:
Личне заявлення Заведуючого
Амтліт-Бюро м. Курія, о провідше-
мши пожезі в с. Добротове, котрий
виражен на пожезі приміщення Белого
терора к советским работникам
ввиду єго взятти из села Добротова за-
союзники в імях Велов из прова-
нодозримельнаго в контр-революцији
элементна.

Автомобиль:
Автомобиль сгому Укомизамса в серо-
стой Фюрдхл везають весь кулач-
кий элемент с. Добротова, составив
на імакові сійков в котроєх дантно
бєити тогто указано же все ишу-
цєсєйверитє и семейное положє
нє и представитє імаковє в
Зотїєдєн Управлєнїє.

Подієтїє за казначєйствє
нє.

но. Завч тов. Котїєр. Утїєтє

№ 4

ДОПОВІДЬ КОМІСАРА З ПРОДРАЙОНУ РОМЕНСЬКОЇ ДИВІЗІЙНОЇ ПРОДКОМІСІЇ
ПОЛТАВСЬКІЙ АРМІЙСЬКІЙ ПРОДКОМІСІЇ ПРО ХІД ПРОДРОЗКЛАДКИ
В ГРИНІВСЬКІЙ (ТЕПЕР НЕДРИГАЙЛІВСЬКОГО РАЙОНУ) ВОЛОСТІ ⁷⁴

17 лютого 1921 р.

17 лютого 1921 р.

Доклад

№ 366

с Гринівка

За період з 1 по 15 лютого 1921 року.

Виконання розвертки во всіх волостях району, за незначенням Гринівської волості, дуже слабо, шавною причиною вважається то обов'язок, що в цих волостях неть вооруженної сили. Последня шавним образом неможлива, не для реальної роботи по виконанню розвертки, а для морального впливу, так як шавним образом тільки тогда, выполняясь, требования государства, когда выйдут перед бою винтовки. Это же касается Гриневской волости, но благодаря тому, что таковая урядовий с Хустинської волості II продрайона, ще продрайонні були применены некоторые репрессивные меры по отношению к крестьянству, невыполняющему розвертки, о чем шавним образом распространялся по Гриневской волости, закрытое население, последняя с 1 лютого до конца взяли хлеб добровольно (если не считать побуждения со стороны продрайонной), но не удовлетворительно.

11 лютого прибили в Гриневскую волость отряд красноармейцев в числі 50 человек и после этого пошли усиленное выполнение розвертки как продрайонной так и на промышленной шавне. Для успешного выполнения розвертки в остальных волостях необходимо командировать туда вооруженные отряды. В противном же случае мобилизованные пошит и продрайонники сдуют очень не много.

Районный комиссар

(Подпись) ^{Сподвижник}
Верно:
Действительный

№ 5

ОПИС РЕЧОВИХ ДОКАЗІВ, ВИЛУЧЕНИХ ГЛУХІВСЬКИМ ОКРВІДДІЛОМ ДПУ
В ЧЛЕНІВ ТАК ЗВАНОЇ ПІДПІЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ АНАРХІСТСЬКОЇ МОЛОДІ
СЕЛА ЛИТВИНОВИЧИ КРОЛЕВЕЦЬКОГО РАЙОНУ ⁷⁵

Січень 1929 р.*

О П И С Ь

вещественных доказательств обнаруженных у членов К-Р организации
анархической молодежи с. Литвиновичей.

ФАМИЛИЯ, ИМЯ и ОТ- ЧЕСТВО.	Наименование вещественных доказательств
ЛОМАКА Андрей Максимович.....	Шрифт "Гутенберг", стрез русской вин- товки, ствол той-же винтовки, приклад ложки русской 3-х дин.винтовки, одна ма- стичная подушка, кожаный кабур для ре- вольвера системы "Наган" и полевой би- нокль.
САМОХА Григорий Олимпович.....	Охотничья берданка и японская вин- товка карабин.
ФЕДЮР Филипп Григорович.....	Одна обойма русских винтовочных патрон, две гильзы от русских винтовоч. патрон, письмо из Сталинского Округа от КОРЧА Петра на имя ФЕДЮРЫ Николая.
КОРЧА Лука.....	4 бомбы системы "Лимона".
МЕДВЕДЬ Максим Никифорович....	Литература: "Что такое учредительное собрание", "Что делать с землей", "кого считать буржуа и кто пролетариат", "но- вая правда о земле", "для чего нужно уч- редительное собрание", две первые книжки меньшевицкие и три следующие 30-эров- ских. Анархическая литература" открытое письмо "ответ советским анархистам", "Как мужик попал в страну анархия", бюллетень №-1 Харьковской губернской комиссии при Ревкоме, револьвер систе- мы "Наган", в двух экземплярах листовка, антисо- ветское воззвание напечатанное шрифтом "Гутенберг" и одна обойма русских винтовочных патрон.
ФЕДЮР Николай Фомич.....	Одна русская нехотная винтовка.
АНТЮХ Иван Афанасьевич.....	Переписка: письма от МЕДВЕДЯ Мак- сима антисоветского характера.
КАМЕЛЬСКИЙ Сергей Евсеевич.....	Револьвер "Наган" №-37621, к нему 7 боевых патронов, "Парабеллум" №-59630 без затвора, к нему 10 шт. патрон. Но- жовок /пидок/ длиной 9 1/2 вершок., три самодельных боевых патрона от "Нагана", артиллерийский тесаг в чехле.
САМОХА Павел Ефимович.....	Одна японская винтовка переданная на дробовик, револьвер системы "Смит".
ПАЩЕНКО Василий Иосифович.....	Стрез русской винтовки.
НАЗУТКА Степан.....	Револьвер системы "Наган" к нему 7 шт. патрон.

Указанные выше вещи хранятся в Глуховском ОО ГПУ.

Уполномоченный I - го Отделения

/ОСАДЧУК/

* Датуються за змістом архівно-слідчої справи.

№ 6

ПОВІДОМЛЕННЯ ГЛУХІВСЬКОГО ОКРПАРТКОМУ ДО ІНФОРМВІДДІЛУ ЦК КП(б)У
ПРО КОНТРЕВОЛЮЦІЙНИЙ ВИСТУП НА РЕЛІГІЙНОМУ ҐРУНТІ В СЕЛІ БЕРЮХ
ПУТИВЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ⁷⁶

20 грудня 1929 р.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Для віміток та резолюцій

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ (більш.) УКРАЇНИ
ГЛУХІВСЬКИЙ Округовий Комітет
м. Глухів

ЗОВСІМ ТАЄМНО.-

ДО ЦК КП(б)У.-
Зав. Інформвідділом тов.
СЕГАЛОВИЧУ.-

На Ваш № _____ від _____ 1929 р. Наша дата 20 грудня 1929 р.

вжиття

ІНФОРМ-ПОВІДОМЛЕННЯ.-

Надсилаючи при цьому матеріали: постанову бюро ОКП від 18/XII-29 року, доповідну записку комісії, постанову Берюховського партосередку та постанову загальних зборів гр.гр. села Берюхово, Путивельського району /у 2-х примірниках/ про контр-революційний виступ, що стався в с. Берюхово, Путивельського району 14/XII-29 р. за керівництвом антирадянських та ворожих нам елементів села /заможнo-куркульської частини села та духівництва/, Глухівський Окрпартком пояснює, що цей контрреволюційний виступ стався в наслідок недостатньої та систематичної роботи серед бідноти, киялої та відсутності чіткої директиви з боку Путивельського РКК в справі проведення антирелігійної роботи на селі, а також Берюховський партосередок, при проведенні в життя гасла про зняття та передачу церковних двоянів на індустріалізацію країни, не врахував реакційних сил цього села, в якому є значна частина куркульства та духівництва, що використали цей момент проти міроприємства партії та ради на селі, втягнувши в цей виступ невідому частину бідноти та середняцтва, оболіво жінок та скерували цей виступ проти комуністів, комсомольців та всього радянського активу на селі, що провадили всі міроприємства партії та ради в життя.

Глухівський Окрпартком в зв'язку з цими подіями негайно надіслав комісію для розслідування цього факту та вжиття відповідних заходів. Наслідком чого після проведення відповідної роботи комісією бідняцько-середняцька маса села обурена засудила цей контрреволюційний виступ ворожих нам елементів та одностайно була прийнята постанова про перехід на суцільну колективізацію всього села, передачу всіх двоянів на індустріалізацію країни та про передачу церкви під культурну установу, викликавши всі села округи піти за їх прикладом.-

Секретар Окрпарткому /Куліш/
Зав. Інформ. П/Відділом *Міхалко* /Федорец/

№ 7

СПЕЦЗВЕДЕННЯ ПОМІЧНИКА НАЧАЛЬНИКА ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОГО ВІДДІЛУ
ОДПУ ПІВДЕННОЇ ЗАЛІЗНИЦІ НАЧАЛЬНИКУ ЦЬОГО Ж ВІДДІЛУ ПРО ЗРИВ ЗБОРІВ
ЩОДО КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ В ОКРЕМИХ ХУТОРАХ ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ ⁷⁷

20 січня 1930 р.

С: Секретно.

Начальнику ДТООГПУ, копія Начальнику
Сумського Округового ОГПУ.

*Милославський
Стороженко
Григорій
Григорій*

СПЕЦСВОДКА

о срыве собрания по коллективизации на хуторе СОЛОВЬЕВКА
и др. на участке ст. РЯБУШКИ Дх.ж.д. 8/1-30 г.

21/1-30г.

По сведениям полученным 20/1 с.г. ст. пом. уполномоченного ст. Сумы т. БОЙКО Н. на хуторе СОЛОВЬЕВКА, расположенном в 1 в. от ж.д. полотно был сельский сход, на котором стоял доклад районного агронома "о коллективизации".

После доклада началось голосование кто за коллективизацию и кто против.

В процессе этого кулаки ТУЧА Никифор Яковлевич, Макоши Тимофеевич и Дмитрий Максимович начали будировать массу, голосовать против коллективизации, убеждая всех присутствующих о прелестях индивидуального хозяйства и высказываясь, что при коллективизации "будет все сидеть без хлеба" и т.д.

Председателем данного собрания был ТУЧА Сидор Максимович, каковой вместо того, чтобы поддерживать вопрос коллективизации, наоборот сам выступил с речью против, докладывая вредность и невыгодность таковой, в результате чего сход был сорван и провести линию о коллективизации не удалось, так как все с лане разошлись по домам.

Тоже самое произошло на хуторе Грушево, вблизи ст. Рябушки, где такой же сход был сорван женщиной, членом Сельсовета, фамилия коей устанавливается.

Означенные сведения добыты пост. ТООГПУ ст. Сумы 15/1 с.г. и в ДТООГПУ получены 20/1 с.г.

Со стороны ДТООГПУ даны указания последнему, информировать о всей ненормальностях подобного рода Сумской окр. тдел ГП в срочном порядке. Копия спец. сводки посылается последнему.

ПОМ. НАЧ. ДТООГПУ ДЖН.

/ЕВГРАШКИН/

№ 8

ЛИСТ ЧЕРВОНОАРМІЙЦЯ А. ВАКУЛЕНКА ДО ГАЗЕТИ „РАДЯНСЬКЕ СЕЛО”
ПРО СПОТВОРЕННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ В КОЛИШНЬОМУ
МИРОПІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ ⁷⁸

30 січня 1930 р.

Дороги товариши

Дайте поскоріше відповідь. Нам у армію кажуть що колективізація повинна проходити добровільно, а у нас проходить насильно. За горло беруть і як скотину у загін хочуть загнати і там шкури позимати. До Сумської округи Миропільського району приїхав якийсь Борцов і зібрав зібрав так каже що хто не піде задушимо. Одним своїм звірським поглядом, так людей озлобив що нічого п'ятириччя виконати а на 50 р. назад відткнув. Таким підходом не проводять соціалізм. А колективізація і насильство напевно не існують в радянській Республіці прохаємо дати відповідь. Ото ж Барцов по душі увесь соціалізм своїм насильством.

30/І-30 р.

Красноармієць А. Вакуленко
і як повинна проходити по закону колективізація.

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 20, спр. 3108, арк. 29.

№ 9

ЗІ СПЕЦЗВЕДЕННЯ ДПУ УСРР ДО ЦК КП(б)У ЩОДО ПРОТИДІ РОЗКУРКУЛЕННЮ
В СУМСЬКОМУ ОКРУЗІ

Березень 1930 р.

СУМСЬКОМУ ОКРУЗІ. В Чухаровському районі спостерігаються факти самораскулування. Цими настроєннями іноді заражаються окремі середняки. Так, по району за останнє час ледь 13 випадків, коли окремі середняцькі господарства ОТРАЗИЛИСЯ НА ЧАСТИ СВОЇХ ЗЕМЕЛЬНИХ НАДЕЛІВ.

В Лебединському районі кулаки розпродають надвірні споруди - сараї, клуні і т.д. Деякі з них жителі хутора Москаленкова говорили: "ПРОДАЄМО ПОСТЕПЕННО ВСЕ ІМУЩЕСТВО ПОТОМУ ЧТО НЕ ХОТИМО, ЧТОБЫ КТО ЛИБО ИЗ ДРУГИХ ИМ ВОСПОЛЬЗОВАЛСЯ. НАС ВСЕ РАВНО ЗАДУШАТ, А ДЕНЕГ НИКТО НЕ ЗАБЕРЕТ"...

ЦДАГО України, ф.1, оп. 20, спр. 3190, арк. 17.

№ 10

ХАРАКТЕРИСТИКИ ОКРЕМИХ ГРОМАДЯН СЕЛА МИХАЙЛІВКА ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ, ЩО ПІДЛЯГАЛИ ВИСЕЛЕННЮ ЗА МЕЖИ СУМСЬКОГО ОКРУГУ ЯК „СОЦІАЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНІ” КУРКУЛІ ⁷⁹

2 лютого 1930 р.*

ХАРАКТЕРИСТИКА.

На гром. с. Михайлівка, Лебединського району.

ХАРЧЕНКО Лазар Михайлович.

мав 13 дес. розкуркулений, брат бандит, в купі з братом агітує проти Радвлади, зробили підпал господарства активіста члена Сільради та КНС висилити.-

Певно: Секретар РВК^у /Бобров/

ХАРАКТЕРИСТИКА.

на гром. с. Михайлівка, Лебединського району.-

ХАРЧЕНКО Сава Андрійович.

мав землі 12 дес. розкуркулений, мав зв'язок з бандітизмом та в участь в підпалі члена КНС, соціально небезпечений елемент треба вислати.-

Певно: Секретар РВК^у /Бобров/

ХАРАКТЕРИСТИКА.

На гром. с. Михайлівка, Лебединського району.-

КЛЮШНИЧЕНКО Степан Федорович.

мав 9 га, великий орендарь бідняцької землі, куркульський агітатор одержує листи від Графа Напніста, ворожий елемент, агітує проти миропрієктів Радвлади. Вислати.-

Певно: Секретар РВК^у /Бобров/

ХАРАКТЕРИСТИКА.

на гром. с. Михайлівка, Лебединського району.

ГОЛУБОВА Олександра Семеновна.

мала 12 га, розкуркулена, дочка управліничого Глазенапа поміщика брата білогвардійця, вислати.-

Певно: Секретар РВК^у Бобров/

* Дата розгляду характеристик на засіданні трійки при Лебединському райпарткомі.

№ 11

СПЕЦПОВІДОМЛЕННЯ ГЛУХІВСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ ДО ОКРПАРТКОМУ
ПРО ХІД РОЗКУРКУЛЕННЯ В СЕЛІ ТУЛИГОЛОВЕ ЯРОСЛАВЕЦЬКОГО
(ТЕПЕР КРОЛЕВЕЦЬКОГО) РАЙОНУ

10 березня 1930 р.

У. С. С. Р.
Госудств. Политич. Управл. 2-а Отд.
ГЛУХОВСКИЙ
окружной отдел
при
Окрисполк. Ком. ОДЕРЖАНО
ГЛУХІВСЬКИЙ ОКРПАРТКОМУ
ВХ № 133.
11/15 1930 р.
Серия "К"
Совершенно Секретно
Секретарь О. М. С.
... Глухов ...

г. Глухов
СПЕЦ. СООБЩЕНИЕ.-
О ХОДЕ РАСКУЛАЧИВАНИЯ ПО ГЛУХОВСКОМУ ОКРУГУ.

Согласно плана Округной Тройки раскулачивание началось 9 марта 1930г. по селам Тулиголово и Обложкам Ярославецкого района, Воронюж Шостенского, Сетному и Лесному Б. Будского района. Из поступивших данных в ходе раскулачивания по с. Тулиголово начато 9 марта и закончено в тот же день, видно, что последнее протекало в весьма нормальных и спокойных условиях, при отсутствии каких бы то ни было эксцессов и неадекватных проявлений, при активном участии и содействии бедноты и колхозников.

Единственно ненормальным положением следует считать то обстоятельство, что подготовительная работа среди населения фактически была проведена в течении полудня, путем созыва общих собрания КНС, женщин, сельсовета и космопольской ячейки.

Несмотря на это процесс раскулачивания прошел весьма удовлетворительно. По 23 раскулаченным хозяйствам из"ята: с/к машины 21, плугов 25 борон 27, возов 27, саней 25, рабочих лошадей 17, молодняка 11, коров 18, телок 4, свиной 24, молодняка 18, овец вместе с молодняком 109. Из ценностей из"ята облигаций займа на 648руб. наличными деньгами более 200руб. отобранных также все постройка.

Моментов сопротивления и противодействия со стороны раскулаченных в процессе этой работы не отмечено. Были отдельные попытки со стороны раскулаченных скрыть продукты и некоторые вещи, но благодаря активности массы эти попытки своевременно выявлялись.

Из единичных ненормальностей имевших место следует отметить попытку одного члена комиссии - бедняка ВАСИЛЕНКО Артема Дмитриевича при своить 144руб. денег, при раскулачивания кулака ПЕТРУСЕНКО Павла Григорьевича. Факт этот был выявлен и деньги отданы полностью.

Отобранные от кулаков дома заселяются беднотой, которая охотно оставляет свои хаты, даже те отдельные бедняки, открыто заявлявшие до того, что лучше умрут в своих гнилушках, но кулацкие хаты не займут. /бедняк МОЛЧАН Максим/.

О ходе раскулачивания в других населенных пунктах, а равно о настроении различных слоев населения будет сообщено в дальнейшем.-

ВРИД НАЧ ОО Г П У *Григорьев* /ТРУфанов/
ВРИД НАЧ 2 ОТДЕЛЕНИИ *Григорьев* /РЕСПУБЛИКАНСКИЙ/
УПОМОЩНИК *Смирнов* /ОЧАКОВСКИЙ/

№ 12

ПОСТАНОВА СУМСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ ПРО ПОЧАТОК СЛІДСТВА
У КРИМІНАЛЬНІЙ СПРАВІ ГРОМАДЯН КРАСНОПІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ * 80

12 березня 1930 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о принятии дела к производству)

Гор. Сумы 1930 года Марта 12 дня,
Уполномоченный УЧОСО
..... Отделения Сумского Окр. Отдела

ГПУ УССР ЭЙШИНСКИЙ рассмотрев материалы о преступной деятельности гр. гр. ~~ГУРЫ Степана Александровича, ГУРЫ Василия Матвеевича, ГУРЫ Анастасии Наумовны и ВЕЛИТЧЕНКО Федоры Прокофьевны,~~

выразившейся в том, что вышеназванные гр-не ГУРА Степан и ГУРА Василий

систематически агитируя против мероприятий Соввласти на селе, и в частности против коллективизации, подготовили массу хутор. Вахновки к выступлению для разгрома СОЗА, а гр-ки ГУРА Анастасия и ВЕЛИТЧЕНКО Федора помимо указанных действий руководили и возглавляли толпу женщин разгромившей СОЗ. В результате их деятельности произошло следующее:

8 Марта 1930г. в с.М.Бобрин Октябрьского р-на толпа в несколько сот человек, преимущественно женщин сгруппировавшись вокруг кулачки ВЕЛИТЧЕНКО Федоры, совместно с примкнувшей к ним толпой женщин с хутора Вахновки под руководством гр-ки ГУРЫ Анастасии, с криками "не хотим СОЗА, давайте нам плуги и инвентарь", заставили под угрозой избития Правление СОЗА открыть им склад инвентаря, который толпа и стала тащить по домам, требуя также выдачи им посевного материала. Вмешательство вооруженной силы предотвратило полный разгром СОЗА. Как было выше указано по почку для выступлений создали своей агитацией гр-не ГУРА Степан и Василий, в непосредственное руководство толпой осуществили гр-ки ВЕЛИТЧЕНКО Федора и ГУРА Анастасия.

и усматривая в означенных деяниях наличие признаков преступлений предусмотренных ст. ст.

54-10 и 56-16 УК и что, согласно п. ст. 88 УПК есть достаточно оснований для возбуждения уголовного дела, а потому на основании ст. ст. 93 п. 2 и 108 УПК

ПОСТАНОВИЛ:

Настоящее дело принять к своему производству и начать предварительное следствие по признакам преступлений, предусмотренных ст. ст. 54-10 и 56-16 УК.

Копию настоящего постановления препроводить Прокурору.

Уполномоченный: УЧОСО /Эйшинский/

Согласен: Нач. УЧОСО Отделения: /Ленчик/

Утверждаю: Нач. Сумского Окр. Отдела ГПУ: /Райхштейн/

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 769, арк. 2. Копія.

* У документі замість „Прокофьевны” – правильно „Прохоровны”.

№ 13

ПОВІДОМЛЕННЯ РОМЕНСЬКОГО ОКРПАРТКОМУ ДО ЦК КП(б)У
ПРО ДІЇ БАНДГРУП НА ТЕРИТОРІЇ ОКРУГУ

13 березня 1930 р.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Комуністична Партія (більшовиків) України.

Роменський Округовий Комітет.

Відділ Таємний.

м. Ромен, вул. III Комінтерну.

13 Березня 1930 року Ч. 110/Т.

Чекаємо відповіді на н.р.

Відповідаючи, посилайтесь на це число.

ТАЄМНО.

ДО ЦК КП(б)У - / Таємний відділ /.

ПОЛІТЗВІРКА СЕКРЕТАРЯ РОМЕНСЬКОГО ОКР КП(б)У.

В ніч з 12 на 13 Березня в окрузі появились в двох районах бандитські групи, а саме: в НЕДРИГАШІВСЬКОМУ районі, село САКУНИХА, в 6 год. вечора до сельРади з'явилась банда, в кількості 6 чоловік, зіпсували телефонний апарат та обшукали райагронома, який в той час був у сельРаді й поїхали на підводі в село Червона-Слобода, Агроном повідомив Райвиконком, який негайно вислав райміліцію і виїхав районний парт'актив в погоню за бандою.

В Червоні-Слободі банда ограбила Споживчу кооперацію, попсувала телефонний апарат і побилі одного комсомольця. Причому, по відомостям секретаря НЕДРИГАШІВСЬКОГО Р П К кількість банди в Червоній Слободі доходила до 15 чолов.. Одержавши такі відомости, округ вислав туди загін з округу на чолі з Начальником Розшуку, в кількості 10 чолов.

З Червоної Слободи банда напрямувала на село КОЗЕЛЬНОС, Сумської округи. В 3 години ночі ця-ж сама банда вже в складі 25 чолов. напала в терені Сумської округи на СМІВІВСЬКУ райміліцію. Забила одного міліціонера, а останні 4 покидали зброю й повтікали. Банда забрала зброю і п'ять штук міліцейських коней і в 6 годин ранку переїхала в село ПОДІЛЬКИ. В с. ПОДІЛЬКАХ западали сельбуд, від якого загорілись сусідні будівлі і згоріло 20 будівель. Утром сьогодні банда, за одержаними відомостями, скривається на хуторах САІВСЬКОЇ й КАПУ-СТЯНСЬКОЇ сельРад СМІВІВСЬКОГО району. За відомостями СМІВІВСЬКОГО Р В К, на чолі банди стоїть відомий уголовний бандит, який тікав де-лішко раз з БОПР'у - КЛІТКА, а сама банда в більшості з куркулів СУМСЬКОЇ округи й є частина між ними карного елементу. СУМСЬКА округа в 12 год. ночі повідомила нас, що висилає загін міліції до ВІЛЬШАНСЬКОГО району /Сумської округи/, звідкіля по відомостям банда і виїшла, а утром сьогодні повідомляють СУМІ, що із-за відсутности людей -загону не може вислати.

Нами прийнята низка заходів до того, аби піймати банду. Крім міліцейських загонів, мобілізовано 13 відповідних робітників для боротьби з бандою й політичної роботи.

Про хід дальших подій, буду інформувати додатково.-

СЕКРЕТАР ОКР КП(б)У -

/ С Т О В В У Н /.

Н- 2.

№ 14

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ТРІЙКИ ПРИ УПРАВЛІННІ НКВС ПО ЧЕРНІГІВСЬКІЙ
ОБЛАСТІ ПРО РЕПРЕСІЇ ОКРЕМИХ ГРОМАДЯН ПУТИВЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ⁸¹

20 вересня 1937 р.

Дело Путивльского Райотделения НКВД
1036, по обвинению ЕРШОВА Порфирия Ни-
колаевича, 1888 г.р., бывш. кулака, судимо-
го, наказание отбывшего, до ареста рабочий
пункта "Заготзерно".

Обвиняется в том, что, после отбытия
наказания, систематически проводил к-р
фашистскую агитацию, высказывал резкие
пораженческие и террористические настрое-
ния, проводил троцкистскую агитацию.

/кул./

/Докл. т.СВИНЦИОНИК/.

ЕРШОВА Порфирия
Николаевича

РА С О Т Р Е Л Я Т Ь .

Лично принадлежащее
ему имущество - кон-
фисковать.

Дело Путивльского Райотделения НКВД
№1037, по обвинению ЯЦИНА Павла Ивановича,
1901 г.р., бывш. кулака, колхозника, суди-
мого за к-р деятельность на 10 лет ИТЛ,
наказание отбывшего.

Обвиняется в том, что, после отбы-
тия наказания, проводил а/с агитацию, вы-
сказывал угрозы по отношению колхозников,
террористического порядка.

/кул./

/Докл. т.СВИНЦИОНИК/.

ЯЦИНА Павла Ивано-
вича заключить в
ИСПРАВИТЕЛЬНЫЙ
ЛАГЕРЬ
сроком на ДЕСЯТЬ ЛЕТ
считая срок с
13/ IX -37 года.

Дело Путивльского Райотделения НКВД №1038,
по обвинению ВЕНЕДИКТОВА Спиридона Тихоно-
вича, 1878 г.р., бывш. кулака, судимого за
к-р деятельность, наказание отбывшего, без
определенных занятий.

Обвиняется в том, что, после отбытия на-
казания, проводил а/с агитацию, направлен-
ную против колхозного строительства, выска-
зывал настроения террористического и по-
раженческого порядка, восхвалял фашистский
строй в Германии.

/кул./

/Докл. т.СВИНЦИОНИК/.

ВЕНЕДИКТОВА Спиридона
Тихоновича

РА С С Т Р Е Л Я Т Ь

Лично принадлежащее
ему имущество
конфисковать.

№ 15

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ОСОБЛИВОЇ ТРІЙКИ ПРИ УПРАВЛІННІ НКВС
ПО ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ УРОДЖЕНЦЯ СЕЛА ЛУЧКА
ЛИПОВОДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ С.Ф. ГОЛОВОРДЬКА ⁸²

30 вересня 1937 р.

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА № 15
ЗАСЕДАНИЯ ОСОБОЙ ТРОЙКИ УНКВД ПО ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ
от 29-30 сентября 1937 года

С л у ш а л и	П о с т а н о в и л и
<p>349. Дело № 2966 Липоводолинского РО НКВД по обвинению:</p> <p>ГОЛОВОРДЬКО Степана Федоровича, 1905 г.р., урож. с. Лучки, Д-Долинского р-на Харьковской обл., сына кулака, раскулаченного, при влечении к ответственности по ст.ст. 56-27 и 180 ч.1 УК УССР до ареста без определенных занятий.</p> <p>по ст.54-10 ч.1 УК УССР</p>	<p>ГОЛОВОРДЬКО Степана Федоровича</p> <p>ЗАКЛЮЧИТЬ В ЛАГЕРЬ СРОКОМ НА ДЕСЯТЬ ЛЕТ, считая срок с 31 июля 1937 г.</p> <p>Изъяты при обыске у ГОЛОВОРДЬКО облигации на сумму 4100 руб., деньги, хранящиеся на текущем счету ГОЛОВОРДЬКО по аккредитиву на сумму 1000 руб., облигации, находящиеся на хранении по сохранению, свидетельству на сумму 3775 руб. и деньги, хранящиеся по сберкнижке в сумме 25 руб. - К О Н Ф И Д О К О В А Т Ё.</p>

Верно: Секретарь Тройки

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 813, арк. 137.

№ 16

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ РІШЕННЯ „ДВІЙКИ” ПРО РОЗСТРІЛ ГРОМАДЯНИНА СЕЛА
ЛУТИЩЕ ОХТИРСЬКОГО РАЙОНУ М.О. ЄРЕМЧУКА ⁸³

21 жовтня 1937 р.

В ы п и с к а

из протокола № 192 решения Наркома Внутренних Дел СССР Генерального Комиссара Госбезопасности тов. ЕЖОВА и Прокурора Союза ССР тов. ВЫШИНСКОГО - от 27.10.37

Слушали: Материалы на обвиняемых, представленные Управлением НКВД по Харьковской области, в порядке приказа НКВД СССР за № 00485 от 11/УШ-1937 года.

Постановили: Єремчука Миколая Вапновича
расстрелять.

Нарком Внутдел СССР Генеральный
Комиссар Госбезопасности - Е Ж О В
Прокурора СССР - В Ы Ш И Н С К И Й

ВЕРНО: ОПЕРУПОЛН Ш ОТД УГБ
Мл Лейтенант Госбезопасности Григорьев / Ильин

АМ

ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 132, арк. 18.

№ 17

АКТ ПРО РОЗСТРІЛ 10 ГРОМАДЯН У МІСТІ СУМІ ⁸⁴

21 жовтня 1937 р.

А К Т

1937 года октября 21..... дня, г.р. Сумы.

На основании предписания Зам. Нач. Харьковского Обл-управления НКВД - Капитана Госбезопасности тов. РЕДХМАНА от 19 октября 1937 г. за № 132 и Выписки из протокола № 10/132 Заседания собой Тройки УНКВД по Харьковской области от 15/10/37 1937 г., сего числа приведен в исполнение приговор - **ВЫШЕЙ МЕРЕ НАКАЗАНИЯ - Р А С Т Р Е Л** над осужденными:

1. Балицкий Никита Кузьмич.....
2. Третьяк Филипп Консантинович.....
3. Романенко Степан Тимофеевич.....
4. Бонгаренко Иван Федорович.....
5. Кривуша Иларион Иванович.....
6. Тамасин Ерофей Иванович.....
7. Базилевич Василий Митрофанович.....
8. Клюкча Алексей Алексеевич.....
9. Сирка Владимир Иванович.....
10. Мукьяничкин Иван Тимофеевич.....

Приговор приведен в исполнение в 12 час 45 мин. в присутствии Пом. Горпрокурора с соблюдением всех существующих на это правил.

Трушы Балицкого Н. Н. Третьяка Ф. П......
Романенка С. П. Бонгаренко И. Ф......
Кривуши И. И. Тамасина В. И......
Базилевича В. М. Клюкча А. А......
Сирка Владимира Ивановича
и Мукьяничкина И. П...... преданы земле.-

ПОМ ГОРПРОКУРОРА
 ИСПОЛНИТЕЛЬ
 СЕКРЕТАРЬ СУМ. ГО НКВД

№ 18

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ У СЛІДЧІЙ СПРАВІ ТАК ЗВАНОЇ НЕЛЕГАЛЬНОЇ
КОНТРЕВОЛЮЦІЙНОЇ ГРУПИ ПОПІВ У ПУТИВЛІ ⁸⁵

25 жовтня 1937 р.

По след. делу №4668

ОБВИНТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

По обвинению КОСМИНСКОГО А.П., КОСТЯКА И.И., ИВАНЕНКО Н.И., ШАФРАНОВА И.М. и СМЕРНОВА Н.Г. (по ст. 54-10 ч.2 УК РСФСР)

*Рассмотрено
3 Косминский
и Костяк
на время лет
1) Иваново
у Шафранов
Смирнов*

В IV Отдел УГБ Черниговского Облуправления НКВД поступили материалы об активной антисоветской деятельности попов, проживающих в м. Путивле, сводящейся к распространению провокационных слухов порождающего характера и проведению активной антиколхозной агитации

Произведенным расследованием установлено, что в м. Путивле существовала нелегальная контрреволюционная группа попов, состоящая из : КОСМИНСКОГО, КОСТЯКА, ИВАНЕНКО, ШАФРАНОВА и СМЕРНОВА, которая под руководством КОСМИНСКОГО проводила систематическую антисоветскую агитацию против мероприятий Соввласти на селе, распространения провокационных слухов порождающего характера.

После закрытия церквей в м. Путивле, все духовенство сконцентрировалось в одной действующей церкви, где под руководством КОСМИНСКОГО активизировало антисоветскую деятельность, проводили контрреволюционные разговоры, высказывали недовольство мероприятиями Соввласти, восхваляя дореволюционный царский режим /д.д. 88-105, 50, 74, 75/.

Руководители этой нелегальной антисоветской группы - КОСМИНСКИЙ, как благочинный, требовал активизации антисоветской деятельности со стороны КОСТЯКА, ИВАНЕНКО, СМЕРНОВА и ШАФРАНОВА, а также добиваться открытия закрытых церквей, предлагал им к организованным действиям против проводимых мероприятий Соввласти /д.д. 85, 57, 75, 88, 106, 117/.

На одном из нелегальных собраний эти лица пришли к выводу о необходимости проведения подпольной антисоветской деятельности с тем, чтобы добиться открытия церквей, тем самым оформив к.р. подполье церковников, /д.д. 51, 56, 77, 89/.

Обвиняемые организованно проводили среди трудящихся антисоветскую агитацию с целью возбуждения их в требованию открытия закрытых церквей, используя в этих целях законы Советской власти, истолковывая их в провокационных целях, /д.д. 51, 66, 77, 89, 108, 116, 117, 127/.

№ 19

ЛИСТ УПРАВЛІННЯ НКВС ПО ЛЕНІНГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ ДО НКВС УРСР
ПРО АРЕШТ УРОДЖЕНЦЯ ЛЕБЕДИНА О.Ф. ГРИНЬКА ІЗ ЗАПИТОМ ПРО РЕПРЕСІЇ
ВЕТЛІКАРІВ СУМСЬКОГО ОКРУГУ ⁸⁶

11 січня 1939 р.

СССР
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ
ВНУТРЕННИХ ДЕЛ
УПРАВЛЕНИЕ НКВД
по
ЛЕНИНГРАДСКОЙ ОБЛАСТИ

Арестантское Лит. "А"

Вх. № _____ На № _____ от _____ 193 г.
(При ответах сослаться на наш №, число и Отдел)

Н.К.В.Д. У.С.С.Р.

Отдел 3-й ЭУ
11 января 1939 г.
№ 117059

Ленинград, пр. Володарского,
Тел. Коммут. УНКВД
Краткое содержание

141 990 939

г. Киев

Нами арестован ГРИНЬКО Алексей Федорович, 1889 г. рожд., урож. г. Лебедино, Харьковской обл., УССР, ветврач Ленмясокомбината, как участник антисоветской вредительской организации правых, существовавшей и ликвидированной на Ленмясокомбинате имени С.М. КИРОВА в г. Ленинграде. При допросе ГРИНЬКО А.Ф. последний признал, что он будучи украинским националистом, вел антисоветскую работу еще в 1926 г., работая ветврачом Сумского Округа и что он ветврачом МОГИЛОЙ Иосифом Ивановичем в г. Лебедине /УССР/ был вовлечен в контрреволюционную вредительскую организацию в сельском хозяйстве, которая охватывала ряд округов Украины. В эту организацию входили ряд профессоров и ветврачей:

1. МОГИЛА Иосиф Иванович, ветврач Сумского Окрезуправления.
2. КОВАЛЕВ Павел Иванович, врач эпизоотолог Сумского Окрезуправления.
3. ДЕМЧЕНКО Иван Петрович, ветврач и зоотехник Лебединского Уземотдела.
4. ШТЕНЬКО Федор Антипович, ветврач Лебединского Уземотдела

Из показаний ГРИНЬКО А.Ф., МОГИЛА И.И., КОВАЛЕВ П.И., якобы в 1931 году арестованы за контрреволюционную диверсионную вредительскую деятельность и осуждены, ДЕМЧЕНКО и ШТЕНЬКО во избежание быть разоблаченными из Украины скрылись.

Просим сообщить действительно-ли указанные лица репрессированы. В случае выезда их из Украины, просьба указать куда они выехали, их полные установочные данные.

НАЧАЛЬНИК 3 ОТДЕЛА ЭУ УНКВД ЛО
МЛ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /РОЩИН/

НАЧАЛЬНИК ОТДЕЛЕНИЯ 3 ОТДЕЛА ЭУ
МЛ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ /ПЕТРОВ/

Григорьев
Совещание, в связи с отсутствием у Вас копии записки Харьков
1939

№ 20

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ У СЛІДЧІЙ СПРАВІ ТАК ЗВАНОЇ МОЛОДІЖНОЇ
КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНОЇ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ГРУПИ В ПУТИВЛЬСЬКОМУ
ДИТБУДИНКУ № 3 ⁸⁷

21 лютого 1940 р.

29-го августа 1938 года Путивльским РО НКВД за антисоветскую деятельность был арестован КРИВЕНКО Яков Васильевич.

В процессе дальнейшего следствия по его делу были получены данные, указывающие на наличие в Путивльском детдоме № 3 молодежной контрреволюционной террористической группы, состоящей из детей репрессированных органами НКВД родителей.

На основании этих данных следчастью УНКВД по Сумской области были арестованы и привлечены в качестве обвиняемых по настоящему делу:

1. ЛЕДОМСЬКИЙ Вадим Инокентьевич
2. ТРОСТЕНЮК Павел Федорович
3. ТРОСТЕНЮК Иван Иванович
4. НИКОНОВИЧ Юзик Михайлович
5. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ Збігнев Вікторович.

ГДА УСБУ в СО, спр.П-4623, т. 2, арк. 238. 3 оригіналу.

Я.В. Кривенко

О.В. Сержант

УЧАСТНИКИ
„КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНОЇ ГРУПИ”

В.І. Ледомський

П.Ф. Тростенюк

І.І. Тростенюк

Ю.М. Никонович

З.В. Звержховський

№ 21

**ПОСТАНОВА УПРАВЛІННЯ НКВС ПО ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПРО ЗАКРИТТЯ
СЛІДЧОЇ СПРАВИ ОБВИНУВАЧУВАНОГО УРОДЖЕНЦЯ ОХТИРКИ ПИСЬМЕННИКА
І.П. ЛОЗОВ'ЯГІНА (БАГРЯНОГО) ⁸⁸**

2 квітня 1940 р.

"УІЗІР", 11
4 квітня 1940 года

ВІД УПРАВЛІННЯ ЧО ХАРКІВСЬКОЇ
ОБЛАСТІ НКВС ПО ЗАПЕЧАТОВАНІ
ПІДПИСАНОГО ГОСПЕКОМ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

гор. Харьков, 1940 года, 1-го апреля, Я. Ст. Следователь Следственной части УНКВД по Харьковской области - Сержант госбезопасности, рассмотрев материалы следственного дела № 68211 по обвинению БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА Ивана Павловича по ст. ст. 54-10 и 54-11 УК УССР,

нашел:

БАГРЯННЫЙ-ЛОЗОВЯГИН Иван Павлович, 1906 года рождения, уроженец г. Ахтырки, Сумской области, украинец, гражданства СССР, беспартийный, бывш. член ВЛКСМУ с 1920 по 1924 год, исключен за оклоку, в 1932 году подвергался аресту бывш. органами ГПУ, до ареста пенсионер.

Арестован 15/УІ-1938 года Ахтырским РО НКВД, как участник антисоветской националистической организации, проводивший контрреволюционную деятельность среди населения

В деле имеются выписки из показаний обвиняемых: ДАМИЛЕНКО, КОНОНЕНКО и свидетеля ГРОЗЫ, из которых видно, что БАГРЯННЫЙ-ЛОЗОВЯГИН являлся участником анархистской группы и проводил антисоветскую деятельность.

На основании этих материалов 26/Ш-1939 года дело было направлено на рассмотрение Особого Совещания при НКВД СССР.

14/ІХ-39 года дело возвращено Особым Совещанием для исследования.

В процессе исследования установлено следующее:

В 1932 году БАГРЯННЫЙ-ЛОЗОВЯГИН подвергался аресту органами бывш. ГПУ и был осужден Особым Совещанием при Коллегии ГПУ УССР вольной высылке из пределов Украины сроком на 3 года за протаскивание литературы контрреволюционных шовинистических произведений.

Передопрошенный ДАМИЛЕНКО/дело прекращено, освобожден из под стражи/изменил свои ранее данные показания и заявил, что об участии БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА в контрреволюционной организации, ему ничего неизвестно. Знает он только

Закінчення на стор. 122.

Закінчення. Початок на стор. 121.

- 2 -

ко со слов РЯБОГО /осужден/, что БАГРЯННЫЙ-ЛОЗОВЯГИН поддерживал связь с лицами антисоветски настроенными и был под влиянием видного эсера ДОВГОПОЛЮКА, в связи с этим написал два националистических произведения "Скелька" и "Аве Мария"-относится это к периоду 1932 года, т.е. до ареста БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА.

Предспрошенный свидетель ГРОЗА показал об антисоветской деятельности БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА, относящейся к периоду 1928-1932 г.г., т.е. до ареста последнего.

Обвиняемый КОНОНЕНКО/осужден/ также показал об антисоветской деятельности БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА, проводимой им до 1932 года.

Из просмотра архивно-следственного дела № 7224 по обвинению ДОВГОПОЛЮКА М.Л. установлено, что по его показаниям БАГРЯННЫЙ-ЛОЗОВЯГИН не проходит. Из имеющейся выписки из протокола допроса обвиняемого ГОРВАТ-ШМИЛЕВСКОГО/осужден/ видно, что он его знал, как националистически настроенного, который ставил своей задачей протаскивать шовинистическую пропаганду в литературе. Относится это к периоду 1932 года.

На основании изложенного и учитывая, что вышеуказанные лица показывают об антисоветской деятельности БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА, относящейся к периоду 1928-32 г.г. за что последний был осужден и отбыл наказание.

Других данных об антисоветской деятельности БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА следствием не добыто, кроме показаний свидетеля ДАНИЛЕНКО, которые не могут служить основанием для предания суду, ввиду их неконкретности и других доказательств не подтверждающих их, а посему

П О С Т А Н О В И Л:

Следственное дело № 68211 по обвинению БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА Ивана Павловича по ст.ст.54-10 и 54-11 УК УССР-прекратить дальнейшим производством в порядке ст.197 ч.2 УИК УССР.

Обвиняемого БАГРЯННОГО-ЛОЗОВЯГИНА И.П. из под стражи освободить, возвратив ему изъятые при аресте и обыске документы.

Дело сдать в I-я спецотдел УНКВД по Харьковской области. Копией постановления сообщить Областного Прокурора.

СТ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДЧАСТИ УНКВД *Мельник* МЕЧА ЕВА/
Сержант Госбезопасности

СОГЛАСЕН: ЗАМ НАЧАЛЬНИКА СЛЕДСТВЕННОЙ ЧАСТИ УНКВД *Лузнецов* ЛУЗНЕЦОВ/
Лейтенант Госбезопасности

№ 22

ОКРЕМА УХВАЛА СУДОВОЇ КОЛЕГІЇ СУМСЬКОГО ОБЛСУДУ ПРО ВІДСУТНІСТЬ
З БОКУ ОРГАНІВ ВЛАДИ ЛЕБЕДИНСЬКОГО РАЙОНУ НАЛЕЖНОЇ УВАГИ ДО ДІТЕЙ,
ЯКІ ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ ОПІКИ ⁸⁹

28 липня 1954 р.

ЧАСТНОЕ ОПРЕДЕЛЕНИЕ

28 июля 1954г. Судебная коллегия по уголовным делам Сумского областного суда в составе председателя КУЗНЕЦОВОЙ нарзаседателей ЕМЕЛЬЯНЕНКО и ПОМАВАН с участием прокурора ПЕТРЕНКО, адвоката ШИРШОВОЙ при секретаре ПОДОЙМА рассмотрев в закрытом судебном заседании дело по обвинению УДОВИЧЕНКО Секлетины Терентьевны БЕЗКОРОВАЙНОЙ Прасковьи Мефодиевны, ЛЯШКО Любови Романовны и ХОМЕНКО Федора Васильевича всех по ст.ст. 54-10 ч.2 и 54-11 УК УССР

У С Т А Н О В И Л А :

По данному делу осуждена ЛЯШКО Любовь Романовна 1931г. рождения к шести годам лишения свободы. До ее ареста на ее иждивении находилось трое несовершеннолетних детей. Мать этих детей умерла в 1951г., отец погиб на фронте Отечественной войны.

В настоящее время эти дети проживают в хуторе Дремлуга Лебединского района Сумской области. Одна из них ЛЯШКО Зинаида рождения 1931г. учится в ФЗУ. Двое детей: ЛЯШКО Антонина 1940г. ученица 6 класса и ЛЯШКО Лидия 1939г. рождения ученица 7 класса. Проживают одни без всякого надзора и соответствующей помощи

На основании изложенного Судебная коллегия считает необходимым поставить этот вопрос перед Райисполкомом Лебединского района на предмет назначения над этими детьми опеки и оказания этим детям соответствующей помощи в части их содержания и воспитания.

Судебная коллегия считает также необходимым довести до сведения Райисполкома о недопустимости длительного нахождения этих детей под влиянием их старшей сестры ЛЯШКО Любови, состоящей в антисоветской евангелистской секте, тогда когда в 1951г. после смерти их матери была полная возможность назначить над этими несовершеннолетними детьми опеку.

По этому же делу осужден ХОМЕНКО Федор Васильевич, проживающий на хуторе Тимофеевка Лебединского района, последний запретил своим детям учиться в силу своих антисоветских побуждений. Его дети рождения 1939г. и 1941г. окончили только 4 класса, эти дети также находилось под влиянием и принуждением своего отца ХОМЕНКО, не желающего чтобы они учились в школе. Этих детей также ~~желание~~ было оградить от этого антисоветского влияния, путем постановки вопроса по закону органами опеки и попечительства, об отобрании их от отца.

На основании изложенного судебная коллегия

О П Р Е Д Е Л И Л А :

Направить копию данного определения райисполкому Лебединского района для надлежащего реагирования.

Председательствующий КУЗНЕЦОВА
Нарзаседатели ЕМЕЛЬЯНЕНКО, ПОМАВАН

Верно: ПР Е Д С Е Д А Т Е Л Ъ Щ У Ю Щ И Я

Примітки.

1. Г.І. Коняев на той час комендант ревкому, у грудні 1918 р. обраний членом його президії. Біографічні довідку і нарис „За ґратами – партизанський командир” про нього див. у розділі „Путивльський район”. Відомості про згаданого в документі Мачуліна в архівній справі відсутні. Можливо, він – С.М. Мачулін, біоґр. довідку про якого див. у розділі „Путивльський район”. – *Документ (далі – Док.) № 1.*
 2. Надзвичайний штаб п’яти створено при відділі управління виконкому на підставі відповідної телеграми губернської надзвичайної комісії. Склад штабу: голова повітвиконкому Роменець (голова штабу), секретар повітового парткому Решетник, повітовий військомком Безуглий, завідувач відділу управління Сущенко, член секретно-агентурної частини Валовий, секретар штабу – секретар повітвиконкому Рашин. – *Док. № 2.*
 3. Допитаний член експедиційного загону Путивльського повітпродкому Колоусов свідчив, що племінної худоби в с. Веселе не реєстрували і громадян села шомполами ніхто не бив. Повітовий продкомісар Лебедев пояснював: „Что касается избияния шомполами, то мне, как руководителю, не было донесено гражданами села во время моего присутствия на месте. Что касается котных овец, то таковые брались в очень редких случаях и раздавались на месте неимущим в обмен на яловых, а на скотном дворе Райпродкома был один или два случая, когда отъегнились две овцы. Что касается тельных и, главным образом, племенных [корів], то таковых случаев не было. Добавляю, что при въезде в д. Весёлое граждане собрались огромной толпой со словами „грабители” и на наши уговоры разойтись не захотели. И для спокойствия была объявлена деревня на осадном положении с ночными патрулями, после чего началась реквизиция”.
 4. Політбюро при управлінні начальника повітової міліції 24 серпня 1920 р. розглянуло справу про незаконні дії реквизиційної комісії і, враховуючи, що „скот как племенной, так и тельный не брался” і що був випадок, коли агент воєнізованої охорони Абодеев декілька разів ударив селянина шомполом, постановило: „Для привлечения к ответственности ВОХагента за нанесение побоев шомполом дело передать в народный суд 1 участка Путивльского уезда”. Нарсуд 1 грудня 1920 р. ухвалив: „Применить акт амнистии за 7 ноября 1920 г., утверждённый ВЦИК”. – *Док. № 6.*
 4. Біоґр. довідку про К.Я. Баумана див. у розділі „Путивльський район”. – *Док. № 8.*
 5. Цілком імовірно, що відомості про передачу відчуженого майна склалися на вимогу повітового комнезаму. Тому волкомнезам пояснює: „Список граждан, коим вручена земля, отобранная как излишки у кулацкого элемента, а также кому дана на два или три хозяйства и возвращена Волземотделом и У[езд]земотделом для ведения культурных хозяйств, и сколько остаётся для Волфонда и разным учреждениям, будут присланы добавочно”.
 6. Згадані в документі міри довжини (сажень) і земельної площі (десятина) дорівнюють, відповідно, 2,134 м і 2400 кв. сажнів (1, 0925 га). – *Док. № 10.*
 6. Див. також док. № 12. – *Док. № 11.*
 7. Біоґр. довідки про І.Т. Гуророва і згаданого в документі І.М. Шафранова див. у розділі „Путивльський район”. – *Док. № 11.*
 8. В Україні передача церковних цінностей до фонду допомоги голодуючим здійснювалась згідно з відповідною постановою ВУЦВК від 8 березня 1922 р., якою місцевим радам запропоновано в місячний термін вилучити із церковного майна всі речі з платини, золота, срібла, дорогоцінних каменів, слонові кістки, вилучення яких не може суттєво зачепити інтереси самого культу, і передати їх органам Уповноваженого Наркомфіну зі спеціальним призначенням до фонду ЦК допомоги голодуючим. Див. також док. № 11. – *Док. № 12.*
 9. Пуд – 16,38 кг, фунт – 409,5 г, золотник – 4,266 г, доля (рос.) – 1/96 частина золотника (0,044 г). – *Док. № 12.*
 10. Уповноважений Чернігівського губвідділу ДПУ по Кролевецькому повіту подав 19 жовтня 1922 р. до повітвиконкому список осіб, узятих у заручники в зв’язку з пораненням командира взводу Ханіна. У списку 15 мешканців с. Поґрібки і 2 мешканці с. Бистрик. – *Док. № 13.*
 11. Ворожбянський райвиконком на початку квітня 1923 р. надіслав до Сумської окружної комісії незможних селян „список незможных селян Межиричского комнезаможа и [со] своей стороны ходатайствует о закреплении за ними имущества, данного им при раскулачивании села”.
- Раніше, 24 лютого 1920 р., відділ комунального господарства Лебединського повітвиконкому повідомляв відділ управління цього ж виконкому про те, що „дома бежавших [з денікінцями] контрреволюционеров

конфисковані с надлежащими им постройками и имуществом в количестве 73. Имущество таковых распределено по Советским учреждениям и неимущим служащим таковых и беднейшим населением города. Дальнейшая конфискация проходит. [...] Вернувшейся буржуазии ничто не возвращается, впредь до разрешения Ревкома, квартиры предоставляются на окраине города". (ДАСО, ф.Р-60, оп. 3, спр. 1, арк. 50). – Док. № 15.

12. Путивльський повітвиконком 19 січня 1924 р. повідомив Курському губернському виконкому: „Означенные мельницы [у слободі Пруди приміської волості] сданы в аренду группе, в состав которой входят трое бывших монахов Молчанского монастыря и только один не монах. Рабочие на них главным образом тоже монашествующие [...] создалось такое положение, что нет возможности документально установить факт бесхозяйственного отношения арендаторов к мельнице [...] произведены и производятся все необходимые и довольно солидные ремонты. Президиум УИКа считает необходимым, с политической точки зрения, настоящих арендаторов снять, так как мельница в настоящий момент является опорным пунктом монашества. Так как найти юридического основания для расторжения договора нельзя, происходит пересмотр договора с целью повысить как требования на ремонт, так и арендную плату, чтобы заставить арендаторов самих отказаться от неё. Если это не удастся, то необходимо будет расторжение судом”.

Курський губвиконком 12 лютого 1924 р. відповів Путивльському повітвиконкому: „[...] если аренда мельниц монашествующими не вызывает на месте политических осложнений, то оставит договор в силе, так как арендаторы аккуратно исполняют свои договорные обязательства”. – Док. № 17.

13. Відомості надійшли від 10 волосних виконкомів, а також повітової міліції (стосовно міста Путивль) до повітового виконкому на його вимогу від 5 лютого 1924 р. – терміново (до 20 лютого) здійснити облік усіх білогвардійців, які служили в арміях Петлюри, гайдамаків, Денікіна, Врангеля і т. д. – Док. № 18.

14. Тепер територія колишньої Шалигинської волості у межах Глухівського району, Глушечької, Успенської та Миколаївської – Буринського району, Гружчанської та Козацької – Конотопського району. Відомостей не надійшло з волостей: Приміської – Путивльського району, Воскресенської, Клепальської та Поповослобідської – тепер Буринського району, Крупецької – тепер Курської області. – Док. № 18.

15. Резолюція на документі: „Отд. Милиции. 1. С разделением и направлением дела согласен. 2. От отстранения т. Козлова от службы врем. воздержаться, запросив сведения от Нарследа по первому делу. [Підпис]. 13/VIII.”

17 серпня 1926 р. начальник міліції та розшуку Сумського округу звернувся до начальника Ворожбянської райміліції з листом: „При цьому надсилається листування по справі кобзаря Ляшенка для негайного утворення дознання і надіслання по підсудності”. (ДАСО, ф.Р-7, оп. 2, спр. 33, арк. 320).

ДПУ УСРР 20 жовтня 1925 р. видало документ, в якому йдеться:

„Останнім часом на Україні з'явилась велика кількість мандрівних (бродячих) акторів, акробатів, співаків, музикантів та інших осіб, характер репертуарів яких нерідко розкладаюче діє на масу слухачів. Крім того, є підстави припускати, що серед мандрівних акторів зустрічається антирадянський і просто кримінальний елемент.

Внаслідок чого пропонується:

– начальникам окрміліції і розшуку та окрвідділів ДПУ вийти з клопотанням до місцевого окрвиконкому про видання обов'язкових постанов, згідно з якими мандрівні актори, акробати, музиканти і т. д. зобов'язані були зареєструватися самі і зареєструвати свій репертуар в органах Політконтролю окрвідділів ДПУ;

– начальникам окрвідділів ДПУ зобов'язати представників Політконтролю ДПУ слідкувати за тим, щоб мандрівні актори мали відповідну реєстрацію свого репертуару в органах ДПУ;

– начальникам окрміліції і розшуку зобов'язати представників міліції здійснювати спостереження за мандрівними акторами та їхнім репертуаром. У випадку виявлення серед них злочинного елементу, а також у випадку встановлення відсутності реєстрації в органах Політконтролю ДПУ затримувати цих осіб і притягати до законної відповідальності.” (Золотарьов В.А. ЧК-ДПУ-НКВС на Харківщині: люди та долі (1919-1941). – Х., 2003. – С. 72). – Док. № 19.

16. Загальна кількість населення району за переписом навесні 1925 р. складала 40676 чол. – Док. № 20.

17. Біогр. довідки про Ф.І. Авраменка і Я.Г. Сліпченка див. у розділі „Липоводолинський район”. Г.І. Авраменко і С.Г. Наулко не реабілітовані. – Док. № 21.

18. Характеристики на голів кооперативних товариств та висновки (пропозиції) до характеристик затверджено на засіданні бюро Лебединського РК КП(б)У 28 серпня 1928 р. – Док. № 23.

19. Біогр. довідки про згаданих у документі М.А. Авраменка та І.І. Максименка див. у розділі „Лебединський район”. – Док. № 23.

20. На той час у віданні Сумського окрпарткому були 17 райпарткомів, у тому числі Миропільський, Лебединський, Ворожбянський, Чупахівський, Жовтневий, Краснопільський, Тернівський, Вільшанський, Штепівський. – Док. № 24.

21. Статтею 58 КК УСРР (1927 р.) передбачалося застосування до куркульських елементів позбавлення волі на строк не менше, як на один рік, або виправно-трудових робіт з конфіскацією всього або частини майна, якщо вони в установлені терміни не сплачували податки і збори, не виконували завдань загальнодержавного значення або за інші форми опору соціалістичному будівництву. – Док. № 24.

22. Охтирський райвиконком 7 січня 1930 р. повідомив секретаріат Харківського окрвиконкому про те, що „гр-н Колодяжний є куркуль, має 18 дес. землі, двоє коней, вітряк, молотарку, хату, клуню та ін. До хлібозаготівлі та здачі лишків ставився злісно, за що було продано частину майна, а нарсудом накладено штраф в сумі 200 крб., присуд якого окрсуд затвердив. Гр-н Колодяжний штрафу і накладеного самооподаткування в сумі 114 крб. 85 коп. теж не сплатив, за що було продовжено опис та продаж майна”. (ДА Харківської обл., ф.Р-845, оп. 3, спр. 3348, арк. 83).

В архівній справі не виявлено відомостей про наслідки розгляду заяви Л.Д. Колодяжного. Він, за його свідченням, громадянин хутора Захухря Мошенської сільради, напевно, – батько М.Л. Колодяжного, біогр. довідку про якого див. у розділі „Охтирський район”. – Док. № 26.

23. Біогр. довідку про В.Д. Іноземцева див. у розділі „Путівльський район”. – Док. № 27.

24. Біогр. довідки про перелічених у документі осіб див. у розділі „Охтирський район”, за винятком А.В.Забашти і С.К.Полоуса, відомостей про яких не виявлено. – Док. № 28.

25. Раніше, 23 квітня 1929 р., фракція, розглянувши на своєму засіданні питання про члена селищної ради Кондратьєву, яка „відмовилась від підпису на відібрання бувшої Соборної церкви під культустанову”, ухвалила: „Констатувати поведінок Кондратьєвої як члена Селищної Ради, члена культсекції й заступника голови секції нетактичним і такий поведінок підриває роботу секції, а тому фракція рахує необхідним відкликати її з роботи культсекції”. (ДАСО, ф.П-438, оп. 1, спр. 53, арк. 4). – Док. № 29.

26. Лаврентій – Л.Й. Картвелішвілі (1891-1937) і згаданий нижче в документі П.П. Любченко (1897-1937) на той час секретарі ЦК КП(б)У. – Док. № 30.

27. Всеукраїнська газета „Радянське село” – друкований орган ЦК КП(б)У. Редакцією газети лист надісланий „до відома” першому секретарю ЦК С.В. Косіору.

Витяг з іншого листа М.В. Кукулевського до згаданої газети про події 3 березня 1930 р. у Краснопіллі опубліковано в книзі першої Сумського обласного тому „Реабілітовані історією” (С. 24). – Док. № 31.

28. На двох засіданнях президії РВК, про які йдеться в документі, розглянуто матеріали тільки частини сільських рад колишнього Чупахівського району.

Рішення президії РВК надіслано 27 лютого 1930 р. для затвердження до Сумського окрвиконкому.

Серед „ворожих елементів” були: „експлуататор”, „виходець з куркульської сім’ї”, „бувний торговець”, „ростовщик”, „батько був купцем, обидва тікали з білими”, „закабалював бідноту”, „зривав землеустрій”, „шалено агітує проти колективізації”, „весь час шкодив міроприємствам партії та влади”, „бувш. земський начальник”, „бувний денікінський таємний агент”, „баптистський проповідник”, „терорист”, „вся сім’я налаштована контрреволюційно” тощо. – Док. № 32.

29. При застосуванні до громадян вислання і виселення одночасно приймалося, у більшості випадків, рішення: „Майно розкуркулити і передати колгоспу”. – Док. № 32.

30. Село Берюх тепер село Рудневе. Колишній Понорницький і згадані в документі нижче Новгород-Сіверський і Семенівський райони – Чернігівської області. Ярославецький район у лютому 1931 р. приєднано до Глухівського району, пізніше частина території колишнього Ярославецького району приєднана до Кролевецького району. – Док. № 33.

31. Біогр. довідку про О.І. Скляра див. у розділі „Охтирський район”. – Док. № 34.

32. На той час у складі Роменського округу було 8 районів у теперешніх межах Сумщини: Великобубнівський, Глинський, Засульський, Липоводолинський, Недригайлівський, Перекопівський, Синівський, Смілівський. – Док. № 35.

33. Біогр. довідки про В.П. Коновалова та його синів О.В. Коновалова і С.В. Коновалова див. у розділі „Кролевецький район”. – Док. № 36.

34. Йдеться про кримінальну справу стосовно згаданих у документі осіб: вироком Конотопського окружного суду від 4 червня 1930 р. вони засуджені за ст. 54-10 КК УСРР до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців кожний. Верховний Суд УСРР 17 вересня 1930 р. „знайшов, що вирок [окрсуду] обґрунтований на фактах, що не містять в собі ознаків будь-якого кримінального злочину, а тим більше за 54-10 арт.”, ухвалив вирок скасувати, справу судовим переведенням закрити, засуджених „звільнити негайно від ув'язнення.” – Док. № 36.

35. У вересні 1930 р. до Миропільського району приєднано Юнаківський район. У червні 1957 р. Миропільський район ліквідовано з приєднанням частин його території до Краснопільського, а також до Хотінського (з грудня 1962 р. у складі Сумського) районів, Юнаківську сільраду включено до Хотінського району. – Док. № 37.

36. Серед „позбавленців” найбільшу кількість (461 чол., з урахуванням членів родин) склали особи, які застосовували найману працю, а також приватні торгівці, перекупники та комерційні посередники – 381 чол. – Док. № 38.

37. В.М. Молотов (Скрябін) – політичний діяч СРСР, на той час голова РНК СРСР. – Док. № 39.

38. Постановою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1931 р. за згадану слідчою справою до обвинувачених застосовані (по осередках так званої контрреволюційної організації):

	2-й Саївський	Поділь- ківський	Зеленківський і Вільшанський	Усього
ВМП (розстріл)	-	2	-	2
Ув'язнення в концтаборі:				
на 10 років	1	5	4	10
на 3-8 років	9	19	9	37
на 3 роки умовно	4	2	3	9
Вислання до Північного краю:				
на 8 років	1	-	-	1
на 3-5 років	2	15	11	28
Звільнення з-під варти	3	10	5	18
РАЗОМ:	20	53	32	105

Серед репресованих громадян 68 уродженців або мешканців Липоводолинського району, 32 – Недригайлівського, 2 – Лебединського, по одному – Білопільського району, Лебедина і Полтавської області. Біоґр. довідки про репресованих див. у розділах відповідних районів за архівними справами 647* або 899*, 556* (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6).

За звинуваченням в участі в контрреволюційній організації (ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР) було затримано ще 69 осіб, більшість із них з Липоводолинського району. Згодом їх звільнено за недоведеністю вини.

Згаданий у документі Л.М. Клітка в 1928 р. позбавлений волі на 8 років за конокрадство, загинув у червні 1931 р. – Док. № 40.

39. Про перший Саївський осередок та його керівника М.О. Голуба відомостей не виявлено. – Док. № 40.

40. Документ (таблиця) під грифом „Не підлягає оприлюдненню” складений станом на 1 травня 1932 р. сектором обліку та звітності Харківського обласного земуправління за відомостями районних та міських земвідділів. – Док. № 42.

41. У звіті РКК-РСІ про роботу з 1 червня 1932 р. по 1 грудня 1933 р. зазначено факти „перекручувань лінії партії та порушень революційної законності” у Великовисторопському, Межиріцькому, Московсько-Бобриському та Олександрівському партосередках.

Кількість притягнутих до партійної відповідальності в згаданий період (1.06.1932 – 1.12.1933) складає (за „характером проступків”, [ДАСО, ф.П-29, оп. 1, спр. 17, арк. 6-9, 13, 15]):

	Усього	з партії
Опортуністичні ухили (правий, лівий, примиренство)	16	7
Викривлення класової лінії в колгоспному будівництві	40	11
Соціально-чуждий елемент і зв'язок з ним	10	5
РАЗОМ:	66	23. – Док. № 43.

42. Як свідчить довідка Ворожбянської сільради від 19 січня 1933 р. за підписами її голови і секретаря, „майно гром. Яковенка Степана Васильовича продано повністю сільрадою на погашення державних боргів, які з нього причиталися”. – Док. № 44.

43. Кримінально-касаційна колегія Харківського обласного суду ухвалою від 17 жовтня 1934 р. скасувала обмеження в правах С.В. Яковенка.

Помічник Генерального прокурора УСРР, розглянувши 16 листопада 1935 р. „порядком нагляду” справу С.В.Яковенка, „знайшов, що вирок [нарсуду Лебединського району] вірний, Яковенко, з’являючись класово-ворожою людиною, не виконав своїх державних завдань і міра покарання відповідає заповідному, а тому постановив: наглядне переведення по справі закрити та справу повернути до Нарсуду”.

Біогр. довідку про С.В.Яковенка див. у розділі „Лебединський район”. – Док. № 44.

44. Біографічні довідка та нарис „Тоді було не до гумору...” про П.М. Губенка (Остапа Вишню) див. у розділі „Охтирський район”. – Док. № 46.

45. Згадані в документі: П.П. Постишев (1887-1939) на той час секретар ЦК КП(б)У, одночасно перший секретар Харківського обкому КП(б)У; В.А. Балицький (1892-1937) на той час голова ДПУ УСРР. – Док. № 46.

46. Масова чистка партії була розгорнута відповідно до постанови січневого (1933 р.) об’єднаного пленуму ЦК і ЦКК ВКП(б). Чистка передбачала очищення рядів партії від ненадійних, нестійких і „примазавшихся” елементів.

Бюро Чернігівського обкому КП(б)У та обласна комісія з чистки партії в постанові від 27 вересня 1934 р. відзначили, що „повністю підтвердились викриті райкомісією факти злочинних зловживань [у Кролевецькому районі]. Секретар РПК т. Митницький, замість більшовицького реагування на викриті факти [...] став на антипартійний шлях змазування помилок, спроб дискредитувати роботу комісії”. Бюро обкому і облкомісія постановили: „Розпустити бюро Кролевецького РПК [...] Секретаря РПК т. Митницького з роботи зняти [...] Прийняти до відома заяву т. Тимофєєва [начальник облуправління НКВС], що виключений з партії начальник райвідділення НКВС Йосипенко з роботи знятий і притягнутий до судової відповідальності”. – Док. № 48.

47. Кролевецькою райкомісією з чистки партії 17 вересня 1934 р. виключені, як переродженці, народний суддя району з вересня 1930 р. Ю.Я. Цветков і згаданий нижче в документі прокурор району з 1933 р. В.І. Каплунов.

Біогр. довідку про згаданого в документі М.М. Ветрова див. у розділі „Кролевецький район”. – Док. № 48.

48. На зборах активу КП(б)У в Путивльському районі 17 лютого 1937 р. начальник РВ НКВС повідомляв: „[...] Мы имеем в с. Литвиновичах [це село, а також згадане у документі нижче с. Воргол тепер Кролевецького району] 330 хозяйств, на эти хозяйства приходится 48 человек врагов – контрреволюционеров разных мастей. Там же в колхозе и в управлении сидят 10 человек, исключенных из партии, обиженных и часто недовольных на Советскую власть. Такое же положение в с. Воргол, на это село приходится 51 человек врагов, отъявленных бандитов, занимающихся убийствами и грабежами. В с. Н-Слобода [Путивльського району] 115 чел. врагов – монахов, попов, кулаков. Почти все эти люди работают в колхозах. В самом гор. Путивле 620 чел. врагов разных мастей, из этих лиц немало работают в районных организациях, в школах, учебных заведениях и др”. (ДАСО, ф.П-5, оп. 1, спр.167 г, арк. 284). – Док. № 49.

49. Біогр. довідки про заарештованих священників М.О. Іваненка, С.І. Іллінського, А.П. Космінського, К.І. Костюка, М.Г. Смирнова та І.М. Шафранова див. у розділі „Путивльський район”. – Док. № 49.

50. Серед заарештованих у Новій Слободі 17 осіб – 9 черниць: Г.Є., К.Є., Н.Є. і П.Є. Чернякови, К.Є. Чернякова-Приміна, Г.Є., Н.Є. та У.Є. Приміни, Г.С. Кострова. Біогр. довідки про них, а також про згаданих у документі Є.Г. Нікітіна та Є.Г. Діттерта див. у розділі „Путивльський район”. – Док. № 49.

51. Груньський район у березні 1959 р. приєднано до Охтирського району.

Учасники так званої організації заарештовані в період з 23 вересня по 24 жовтня 1937 р., репресовані за рішенням трійки при управлінні НКВС по Харківській області від 8 листопада 1937 р., реабілітовані 8 жовтня 1957 р. військтрибуналом Київського ВО. Біогр. довідки про них див. у розділі „Охтирський район” (довідки позначені: ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*). – Док. № 50.

52. Див. також ілюстрацію № 18, примітки: 48 до док. № 49 і 85 до іл. № 18. – Док. № 52.

53. Ф.М. Букасов, 1885 р. н., уродженець с. Берюх (тепер с. Рудневе) Путивльського району, проживав у с. Черепівка Буринського району, освіта середня духовна, священник без парафії. У листопаді 1937 р.

трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області за керівництво контрреволюційною фашистською повстанською організацією церковників підданих до ВМП. Розстріляний у Чернігові. Реабілітований у 1960 р. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 265). – Док. № 52.

54. Йдеться про постанову „Об арестах, прокурорском надзоре и ведении следствия”, в якій викриті серйозні недоліки та перекручення в роботі органів НКВС і прокуратури. Наказом НКВС від 26 листопада 1938 р. № 00762 було передбачено припинення масових операцій щодо арештів і виселення, проведення арештів в індивідуальному порядку за попереднім погодженням їх з прокурором, направлення слідчих справ через прокурора на розгляд, як правило, суду, максимальне скорочення кількості справ для розгляду особливою нарадою при НКВС СРСР, скасування практики продовження покарань у засланні та таборах тощо. – Док. № 53.

55. На той час територія Сумщини в її теперішніх межах входила частинами до складу зазначених у документі областей. – Док. № 53.

56. Спеціальні звання начальницького складу Головного управління державної безпеки (ГУДБ) НКВС СРСР установлені відповідно до постанов ЦВК СРСР і РНК СРСР від 7 жовтня і 26 листопада 1935 р.

Співвідношення таких звань у ГУДБ і РСЧА:

сержант державної безпеки
 молодший лейтенант держбезпеки
 лейтенант держбезпеки
 старший лейтенант держбезпеки
 капітан держбезпеки
 майор держбезпеки
 старший майор держбезпеки
 комісар держбезпеки 3 рангу
 комісар держбезпеки 2 рангу
 комісар держбезпеки 1 рангу
 Генеральний комісар держбезпеки

57. М.Х. Микуловський, 1899 р. н., уродженець м. Кельцер Польщі, проживав у м. Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Заарештований 14.08.1937, звинувачений за ст.ст. 54-6, 54-10 ч.1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.09.1939 справа закрита, з-під варті звільнений. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1409). – Док. № 54.

58. Див. також у першій книзі Сумського обласного тому „Реабілітовані історією” док. №№ 38 і 39, а також № 40 – довідку про рух заарештованих в області в 1940 р. – Док. № 56.

59. Біогр. довідку про П.П. Лаврика див. у розділі „Недригайлівський район”. – Док. № 57.

60. Військтрибунал Волховського фронту 19 червня 1942 р. визначив, що в матеріалах кримінальної справи О.І. Кіктенка немає даних про те, що він читав німецьку листівку і розповсюджував її контрреволюційний зміст, що за цих обставин немає підстав розглядати діяння Кіктенка як навмисне зберігання листівки в будь-яких контрреволюційних цілях, і тому не було підстав для обвинувального вироку. Вирок військтрибуналу дивізії скасовано, справу закрито, засудженого з-під варті звільнено.

Біогр. довідку про О.І. Кіктенка див. у розділі „Лебединський район”. – Док. № 58.

61. Постановою Державного Комітету Оборони СРСР від 24 червня 1942 р. „Про членів сімей зрадників Батьківщини” визначено, що повнолітні члени сімей осіб, засуджених судовими органами або особливою нарадою при НКВС СРСР до вищої міри покарання (ст. 58-1 „а” або 58-1 „б” КК РРФСР [ст. 54-1 „а” або 54-1 „б” КК УРСР]) підлягають арешту і засланню у віддалені місцевості СРСР терміном на 5 років. Така міра покарання застосовувалася, в основному, до дружин засуджених до ВМП. До сімей засуджених за зраду до позбавлення волі репресії не застосовувалися. – Док. № 59.

62. Дружина засудженого заслана на 5 років у Північноказахстанську область без дітей. В одному із документів архівної справи зазначено: „Трое детей ссыльной переданы на воспитание близким родственникам, поскольку нет обуви и одежды для них”. – Док. № 59.

63. Т.П. Ведерников народився в незаможній селянській сім’ї. Член ВКП(б) з 1914 р. У 1918-1919 рр. – командир червоного партизанського загону, який діяв у Путивльському та інших повітах Курської губернії. У 1922-1934 рр. на різних господарських і партійних посадах у Путивлі. У липні 1936 р. Чернігівським обкомом КП(б)У виключений з партії як троцькіст.

Сумське облуправління МДБ у постанові на арешт Ведерникова від 9 жовтня 1948 р. відзначило, що він у 1921 р. став на позиції троцькізму, не погоджуючись з НЕПом, добровільно вийшов з ВКП(б). У 1927 р. знову вступив у партію і тоді ж, працюючи завідувачем парткабінету в Путивлі, „установил связь с кадровым троцкистом Михеевым и вошел в состав троцкистской организации. В 1934-1936 гг. проводил троцкистскую агитацию”.

Біогр. довідки про Т.П. Ведерникова і В.І. Михеева див. у розділі „Путивльський район”. – Док. № 61.

64. З часу звільнення території області від німецьких окупантів (початок звільнення 8 серпня, завершення 16 вересня 1943 р.) по вересень 1950 р. органами МДБ заарештовано „разного рода контрреволюционного враждебного элемента” – по районах:

Білопільський	– 354	Лебединський	–	153	Сумський	–	85
Буринський	– 215	Миропільський	–	196	Талалаївський	–	107
Великописарівський	– 180	Недригайлівський	–	90	Тростянецький	–	156
Глинський	– 148	Охтирський	–	155	Улянівський	–	130
Грунський	– 38	Путивльський	– близько	200	Хотінський	–	63
Зноб-Новгородський	– 62	Середино-Будський	–	32	Червоненський	–	180
Конотопський	– 266	Синівський	–	64	Шалигинський	–	76
Кролевецький	– 214	Смілівський	–	77	Шосткинський	– понад	300
					Штепівський	–	35

Відомості по інших районах у характеристиках відсутні.

Ворожими елементами вважалися учасники колишніх політбанд та особи, репресовані в період Великої Вітчизняної війни за антирадянську, контрреволюційну діяльність, які під час німецької окупації стали активними пособниками та агентурою противника, інші службовці німецької окупаційної влади, які за різних обставин не втекли з окупантами за кордон. Крім заарештованих „елементів”, певна кількість осіб „взята на оперативный учет и разрабатывается”. У Миропільському районі таких 124 чол. У Шалигинському районі 54 чол. „разрабатываются”, інші знаходяться „на подсобном учете”.

По області вислано за межі України 356 колишніх поліцейських: у 1946 р. – 304, у 1947 р. – 43, у 1948 р. – 9. (ГДА СБУ, ф. 13, спр. 372, т. 95, арк. 101).

Відповідно до директиви МВС СРСР від 20 квітня 1946 р. висланню підлягали колишні поліцейські, власовці та інші особи, які служили в німецьких стройових формуваннях.

Згідно із Законом України від 17 квітня 1991 р. „Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні” реабілітації не підлягають особи, обгрунтовано притягнуті до відповідальності за „... зраду Батьківщині... каральні акції щодо мирного населення, вбивства, мордування громадян і пособництво в цьому окупантам під час Великої Вітчизняної війни”. Згідно з постановою Верховної Ради України від 24 грудня 1993 р. про тлумачення згаданого Закону „... не можуть бути реабілітовані... засуджені громадяни колишнього СРСР... які під час другої світової війни служили у військових формуваннях фашистської Німеччини та її сателітів, охоронних військах СС, поліції, адміністративних органах окупантів”. – Док. № 62.

65. Йдеться про „Православное крестовоздвиженское первое трудовое братство”, яке засноване в 1888 р. богословом М.М. Неплюевим (1851, Ямпіль – 1908, Воздвиженське). – Док. № 62.

66. Див. також док. № 42 в книзі першій Сумського обласного тому „Реабілітовані історією” („Із статистичного огляду оперативно-слідчої роботи органів НКДБ УРСР з моменту звільнення України від німецько-фашистських загарбників до 1 січня 1945 р.”). – Док. № 63.

67. Біогр. довідки про О.М. Корнієнка і згаданих у документі нижче С.Т. Удовиченко, П.М. Безкоровайну, Л.Р. Ляшко та Ф.В. Хоменка див. у розділі „Лебединський район”. Див. також ілюстрацію (далі – Іл.) № 22. – Док. № 64.

68. О.О. Сопільняк, 1903 р.н., уродженець Полтавської області. З 1937 р. по 1941 р. та з листопада 1945 р. по грудень 1949 р. – начальник Краснопільського райвідділення НКВС (НКДБ, МДБ). На час допиту, як свідка, інспектор відділу кадрів і спецроботи Сумської меблевої фабрики.

За поданням Головного військпрокурора УРСР від 8 лютого 1957 р. військколегія Верховного Суду УРСР 23 квітня 1957 р. відзначила, що „со времени совершения Сопильняком преступления прошло свыше 18 лет”, і прийняла рішення про передачу матеріалів щодо фальсифікації ним слідчих справ до партійних органів. (Сопільняк особисто ініціював арешт 17 педагогічних працівників, причому на 11 осіб [5 директорів шкіл і 6 вчителів] очолюване ним райвідділення НКВС не мало будь-яких

компрометуючих матеріалів. До всіх заарештованих трійкою при Харківському облуправлінні НКВС була застосована ВМП. [ДАСО, ф.П-1, оп. 1, спр. 324, арк. 237]).

7 червня 1957 р. бюро Сумського обкому КПУ прийняло постанову: „Беручи до уваги активну участь О.О. Сопільняка у Вітчизняній війні, визнання ним своєї провини, залишити його членом КППС, а за порушення соціалістичної законності... оголосити сувору догану із занесенням до облікової картки”. (Там само, ф.П-4, оп. 1, спр. 1784, арк. 79, 80). Рішенням парткомісії при ЦК КПУ від 24 грудня 1958 р. Сопільняка... виключений з рядів КППС. Це рішення затверджене 23 січня 1959 р. ЦК КППС. (Там само, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 449, арк. 297). – Док. № 66.

69. Біогр. довідки про П.П. Андрухова і згаданого в документі Д.М. Дудікова див. у розділі „Краснопільський район”. Останній Сумським обкомом КПУ 7 червня 1957 р. реабілітований у партійному відношенні.

Відомості про інших згаданих у документі осіб:

Ф.Ф. Вишня, 1883 р.н., народився і проживав у с. Верхня Сироватка Сумського району, українець, освіта початкова, ветфельдшер ветеринарного пункту; Ю.Й. Криштоп, 1901 р.н., уродженець с. Вільшана Недригайлівського району, проживав у с. Верхня Сироватка, українець, освіта вища, дільничний ветеринарний лікар. Обидва заарештовані 19 квітня 1938 р., звинувачені в участі в українській військово-націоналістичній повстанській організації. За рішенням трійки при управлінні НКВС по Харківській області від 21 квітня розстріляні в Харкові 7 червня того ж року. Реабілітовані в 1956 р.;

А.К. Зеленський, 1898 р.н., уродженець колишнього х. Разнівка (тепер с. Хмелівка) Краснопільського району, у 1938 р. проживав у с. Веселе цього ж району, працював завідувачем школи; А.І. Душка, 1902 р.н., уродженець м. Білопілья, проживав і працював учителем початкової школи в с. Залізник Сумського району, потім (1938 р.) – секретар профкому конярського радгоспу в с. Великий Бобрік Краснопільського району; М.З. Туранський, 1891 р.н., уродженець с. Білка Тростянецького району, освіта вища, проживав у Лебедині, потім (1937-1938 рр.) – у Краснопіллі, працював старшим ветлікарем району й одночасно – завідувачем районної ветеринарної лікарні. – Док. № 66.

70. Міжрайонні оперативно-слідчі групи створені при обласних управліннях НКВС на початку 1938 р. для проведення операції з ліквідації контрреволюційних організацій і груп та проведення слідства. Ці групи мали широкі повноваження, в оперативній роботі їм підпорядковувалися районні відділення НКВС. На південно-східній території Сумщини в її теперішніх межах функціонували Сумська та Охтирська міжрайоперслідгрупи Харківського облуправління НКВС. У зону діяльності Сумської групи входило 8 районів, у тому числі Краснопільський. – Док. № 66.

71. Див. також док. № 43 в книзі першій Сумського обласного тому „Реабілітовані історією” – про кількість виселених у 1948 р. в розрізі районів Сумщини. – Док. № 67.

72. Біогр. довідки про М.З. Гайову і Б.М. Грипича див. у розділі „Кролевецький район”. – Ілюстрація (далі – Іл.) № 2.

73. 28 грудня 1920 р. колегія відділу управління розглянула список „куркульського елементу” в с. Добротове, складений повітовим столом комнезаму, і ухвалила: „Принимая во внимание объявление белого террора кулацким элементом по отношению к ответственным Советским работникам, выразившегося в поджоге дома председателя Уисполкома и жертвах двух членов семьи (отец и жена брата), в 1-й раз наложить на кулаков с. Добротова контрибуцию в сумме пяти миллионов рублей, из числа которых часть выдать пострадавшему на восстановление убытков, а остаток сдать в доход республики. Копию настоящего постановления передать в Уисполком на утверждение”. Відомостей про наслідки розгляду зазначеної ухвали не виявлено. (ДАСО, ф.П-461, оп. 1, спр. 81а, арк. 31). – Іл. № 3.

74. У наступній доповіді, від 1 березня 1921 р., райпродкомісар Серeda повідомляв, що в Гринівській волості в другій половині лютого „взыскано 20000 пудов зерновых продуктов”. В інших волостях району, де озброєних загонів немає, виконання продрозкладки йде дуже слабо, а в Червонослобідській „ничего не поступило”. Доставці хліба перешкоджає „недостаток мешочной тары”. Транспортне питання слід урегулювати в повітовому масштабі таким чином, щоб наряди на вивіз дров давалися не тепер, а після „викачки” хліба. – Іл. № 4.

75. У період з 18 січня по 2 березня 1929 р. заарештовано 31 учасника організації, у тому числі 2 уродженців с. Литвиновичі. У квітні того ж року 7 осіб з-під варті звільнено. Судовою колегією ОДПУ СРСР 10 червня 1929 р. репресовано 24 особи: до М.Н. Медведя застосована ВМП, до І.О. Антюха – теж ВМП із заміною її на 10 років концтабору, на такий же строк ув'язнено в концтабір 11 осіб, на 5 років – 10 осіб, Л.В. Корч позбавлений волі на 1 рік.

Верховним Судом УРСР 17 липня 1990 р. обвинувачення стосовно репресованих визнані необґрунтованими (щодо зброї – вона непридатна для використання, добровільно здана заарештованими), рішення колегії ОДПУ скасоване і справа закрита за відсутністю в діях обвинувачених складу злочину.

Біогр. довідки про 27 заарештованих див. у розділі „Кролевецький район” (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

Інші заарештовані: С.С. Лобанов, 1900 р.н., і В.Й. Пашенко, 1904 р.н. – уродженці та мешканці с. Духанівка Конотопського району, ув'язнені на 10 років у концтабір; П.З. Калачевський, 1906 р.н., уродженець с. Литвиновичі, студент Шосткинського технологічного технікуму, ув'язнений на 5 років у концтабір; О.М. Маркс, 1907 р.н., уродженець Кіровоградської області, учень Глухівської профтехшколи, звільнений з-під варти в квітні 1929 р. – *Лл. № 5.*

76. Село Берюх з 1962 р. село Рудневе. Путивльський район з жовтня 1925 р. по липень 1930 р. перебував у складі Глухівського округу.

У доповідній записці комісії Глухівського окрпарткому від 19 грудня 1929 р. йшлося про те, що 14 грудня того ж року 6 активістів с. Берюх вирішили, за зговором, самостійно здійснити зняття церковних дзвонів і тим прискорити закриття церкви та відкриття в ній місцевого закладу культури. Ця акція викликала обурення багатьох селян, і натовп близько 300 осіб почав бити сільських активістів, які прибули на місце події. „Толпа произвела разгром сельбуда, разбив мебель, изорвал и уничтожил всю библиотеку, музыкальные инструменты, радио [...]. Окна и двери как в сельсовете, так и в сельбуде были выломаны [...] было подожжено помещение”.

Бюро ОПК 18 грудня 1929 р. прийняло рішення „слідство проводити швидким темпом, суд провести в с. Берюх”. Окружному прокуророві запропоновано домагатися в суді застосування до трьох найбільш активних заводіїв заворушення вищої міри соцзахисту – розстрілу.

Про події в с. Берюх стало відомо в окремому запасному ескадроні 3 Бесарабської кавалерійської дивізії ім. Котовського (м. Дніпропетровськ), де служили червоноармійці – вихідці з Глухівської округи, у тому числі з Путивльщини. Військовий комісар ескадрону вимушений був 25 грудня 1929 р. звернутися до окрпарткому з проханням надіслати інформацію про „восстание крестьянства” в с. Берюх.

Відомостей про подальший перебіг подій та їх кінцеві наслідки не виявлено. – *Лл. № 6.*

77. Біогр. довідку про М.Т. Тучу див. у розділі „Лебединський район”. Про інших осіб, згаданих у документі, відомостей не виявлено. – *Лл. № 7.*

78. Редакція газети направила лист червоноармійця Вакуленка першому секретарю ЦК КП(б)У С.В.Косіору. Відомостей про наслідки розгляду листа, а також про згаданого в ньому Борцова не виявлено. – *Лл. № 8.*

79. Трійка при Лебединському РПК, розглянувши характеристики „уповноважених по сільрадам” на куркулів району, ухвалила: „Приймаючи на увагу, що нижче зазначені куркулі [йдеться про списки куркулів по сільрадах, у тому числі по Михайлівській – у списку 28 осіб] з'являються соціально небезпечними та взагалі підривають роботу по перебудові села, виселити з сімейством за межі [Сумської] округи, як злісних куркулів, бувших поліцаїв, бандитів, які здібні до організації терористичних актів, та доручити органам ДПУ негайно із'ять в першу чергу з села голів таких дворів...” (У списку зазначені прізвища куркулів, у тому числі по Михайлівській сільраді – М.П. Карпенка, Ф.А. Сільченка, Х.А. Харченка, І.Т. Харченка).

Склад трійки: секретар РПК Никоненко, голова райвиконкому Славченко, уповноважений ДПУ Поліщук. На засіданні трійки були присутні працівники ДПУ Горяїнов і Мацієв, члени райвиконкому Бобров, Павленко, начальник райміліції Бабін, діловод таємної частини РПК Герус.

У характеристиках згадані: О.В. Капніст (1879-1956, за інш. даними 1958) – громадський діяч і благодійник, у 1917 р. вибув з Лебединського повіту, проживав у Франції; Г.О. Глазенап (близько 1850 – близько 1920) – громадський діяч і філантроп, у 1917 р. вибув з Лебединського повіту в Путивль, у 1920 р. переїхав до Криму. Обидва в згаданому повіті мали маєтки, володіли землею і підприємствами. – *Лл. № 10.*

80. Біогр. довідки про згаданих у документі громадян див. у розділі „Краснопільський район”. Звинувачення їх за ст. 56-16 КК УСРР (участь у масових заворушеннях) перекаваліфіковано на ст. 54-13.

Колишній Жовтневий район (січень 1926 р. – лютий 1931 р.) складався з частин територій теперішніх Краснопільського і Сумського районів. – *Лл. № 12.*

81. Склад трійки, яка розглядала справи Путивльського райвідділення НКВС: голова трійки – начальник Чернігівського облуправління НКВС, капітан держбезпеки Корнєв-Капелюс, члени трійки – 1-й секретар Чернігівського обкому КП(б)У Маркітан і прокурор Чернігівської області Склярський.

Доповідав на засіданні трійки Свинціоник – начальник Путивльського райвідділення НКВС з січня 1936 р., 1890 р.н., уродженець м. Миколаїв, у березні 1938 р. звільнений з посади та з органів НКВС і призначений директором Путивльського плодокомбінату.

Біогр. довідки про згаданих у документі П.М. Єршова, П.І. Яцина і С.Т. Венедиктова див. у розділі „Путивльський район”. – *Лл. № 14.*

82. Біогр. довідку про С.Ф. Голобородька див. у розділі „Липоводолинський район”.

Зміст зазначених у документі ст.ст. КК УСРР (1927 р.): 56-27 – порушення правил про валютні операції; 180 ч.1 – шахрайство; 54-10 ч. 1 – контрреволюційна агітація і розповсюдження контрреволюційних провокаційних чуток. – *Лл. № 15.*

83. Біогр. довідку про М.О. Єремчука див. у розділі „Охтирський район”.

Згадані в документі:

– М.І. Єжов (1895-1940) – нарком внутрішніх справ СРСР з вересня 1936 р., генеральний комісар держбезпеки (1937 р.). З його іменем пов’язаний період масових політичних репресій 1937-1938 рр., який дістав назву „єжовщина”. Заарештований у червні 1939 р., розстріляний у лютому 1940 р. в Москві;

– А.Я. Вишинський (1883-1954) – заступник Прокурора СРСР, Прокурор СРСР у 1933-1939 рр., у 1940-1953 рр. на керівних посадах у Міністерстві закордонних справ СРСР.

У документі згадано наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р. про ворожу діяльність польської розвідки в СРСР, яким, зокрема, було передбачено: „С 20 августа 1937 г. начать широкую операцию, направленную к полной ликвидации местных организаций „ПОВ” [Польської організації військової] и, прежде всего, её диверсионно-шпионских и повстанческих кадров в промышленности, на транспорте, в совхозах и колхозах. Вся операция должна быть закончена в 3-х месячный срок”. – *Лл. № 16.*

84. Біогр. довідки про згаданих в акті громадян див. у розділах: про В.М. Базилевича і Є.І. Гамагіна – „Липоводолинський район”, про М.К. Балинського і Є.І. Сірика – „Лебединський район”, про І.І. Кривушу – „Охтирський район”. С.Т. Романенко, 1883 р.н., на час арешту (7.08.1937) – колгоспник у с. Розсоші Великописарівського району. П.К. Третяк, 1888 р.н., на час арешту (6.08.1937) – колгоспник у Великій Писарівці. І.Т. Лук’яніхін, 1906 р.н., на час арешту (9.08.1937) – колгоспник у с. Новгородське Тростянецького району. До перелічених тут осіб трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 застосована ВМП з конфіскацією майна за контрреволюційну агітацію (ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР). Усіх їх реабілітовано.

Про І.Ф. Гончаренка і О.О. Ключка відомостей не виявлено. – *Лл. № 17.*

85. Обвинувальний висновок складений начальником 3 відділення 4 відділу УДБ управління НКВС по Чернігівській області Арбутським, погоджений начальником цього ж відділу Тейтелем, затверджений заступником начальника згаданого управління, капітаном держбезпеки Геплером. Резолюція на документі про розстріл А.П. Космінського і К.І. Костюка та про позбавлення волі на 10 років М.О. Іваненка, І.М. Шафранова і М.Г. Смирнова підписана членами трійки при згаданому управлінні.

Заарештовані священники під час слідства утримувались у Конотопській в’язниці. Біогр. довідки про них див. у розділі „Путивльський район”. – *Лл. № 18.*

86. Біогр. довідку про О.Ф. Гринька див. у розділі „Місто Лебедин”. Згадані в документі Й.І. Могила, 1883 р.н., уродженець Київської області, ветлікар Сумської протичумної станції і П.І. Ковальов, 1887 р.н., уродженець Харківської області, ветінспектор при Сумській міськраді в березні 1931 р. ув’язнені на 10 років у концтабір (Й.І. Могила в травні 1935 р. покарання пом’якшено до 7 років ВТГ), реабілітовані в 1969 р. Про І.П. Демченка і Ф.А. Штенька відомостей не виявлено. – *Лл. № 19.*

87. Продовження тексту документа – обвинувального висновку: „Проведенным предварительным следствием было установлено, что все перечисленные выше лица являлись участниками группы, основной целью которой было совершение террористических актов над руководителями ВКП(б) и Советской власти. Указанная группа была создана в январе 1938 года по инициативе воспитанника детдома Сержанта.

Участники группы неоднократно проводили подпольные собрания в комнате – общежитии детдома, а также в лесу. На этих собраниях обсуждались практические вопросы террористической и антисоветской деятельности ... приобретения оружия путем нападения на милиционера ... искали таковое в подземном монастырском ходе по указанию проживавшего там сына монаха.

... состоялось собрание группы, на котором ее участники выступили с речами, восхвалявшими троцкистов ... систематически распевали частушки злобно-антисоветского содержания, всячески пытались дезорганизовать работу детдома, организованно били окна, посуду, резали салфетки, одеяла ... Тростенюк Павел лыжной палкой пробил портреты руководителей ВКП(б) и Советской власти в книге „Краткий курс истории народов СССР”.

Участники группы неоднократно пытались организовать забастовку воспитанников, а также сорвать общественно-массовые мероприятия, проводившиеся в детдоме ... физкультурные выступления в день 1-го Мая...

Кривенко Яков Васильевич [чоботар дитбудинку] непосредственного участия в деятельности группы не принимал, но, зная о существовании таковой, своими советами и указаниями направлял деятельность группы, искусственно разжигая в отдельных ее участников ненависть к Советской власти”.

Обвинувальний висновок підписаний старшим слідчим слідчастини управління НКВС по Сумській області, погоджений начальником слідчастини і затверджений начальником згаданого управління.

На допитах у справі „контрреволюційної групи ” окремі свідки показували: „Сержант Олег развитий хорошо, всесторонне, стал группировать детей репрессированных родителей в ударную террористическую группу... говорит: „Наши родители страдают от советской власти невинно... мы должны организовать банды, делать налеты на банки, разоружать милицию. Сержант избран в группе атаманом... эта организация зашла очень высоко[так у документі] и уже имеет целью ограбить кооператив, ограбила столовую, в колбуде в Новой Слободе украли музические инструменты”.

Оперативним наказом НКВС СРСР від 15 серпня 1937 р. № 00486 було передбачене репресування дружин зрадників Батьківщини, членів правотроцькістських шпигунсько-диверсійних організацій, засуджених військовою колегією Верховного Суду СРСР або військовими трибуналами, з одночасним розміщенням дітей (віком від 3 до 15 років) репресованих батьків у дитячих будинках наркоматів освіти союзних республік. Діти могли залишитись і на утриманні своїх нерепресованих родичів. Спостереження за політичними настроями дітей засуджених, їх навчанням і вихованням покладалося згаданим наказом на начальників обласних управлінь НКВС.

Репресовані батьки і близькі родичі підслідних: Сержанта – мати була заарештована в листопаді 1937 р.; Ледомського – батько наприкінці 1937 р. позбавлений волі на 10 років, мати в грудні того ж року вислана, як дружина „ворога народу”, на 8 років (звільнена з місця висилки через 2 роки), сестра (1926 р.н.) померла в згаданому дитбудинку через хворобу; Тростенюка Павла – батько у вересні 1937 р. підданий до ВМП, мати в червні 1938 р. вислана на 5 років у Казахстан; Тростенюка Івана – батько у вересні 1937 р. підданий до ВМП, мати в листопаді 1937 р. вислана на 5 років у Казахстан (звільнена з місця висилки через 2 роки), брат (1915 р.н.) і сестра (1918 р.н.) заарештовані в листопаді 1937 р., звільнені з-під варті через півроку; Никоновича – батько у вересні 1937 р. підданий до ВМП, мачуха заарештована в тому ж році; Звержховського – батько в жовтні 1937 р. підданий до ВМП, мати заарештована як дружина „ворога народу”.

Згаданих у документі підлітків доставлено в Путивльський дитбудинок № 3 у 1937 р.: Звержховського – у жовтні, Сержанта і Тростенюків – у листопаді, Ледомського (разом із сестрою) і Никоновича – у грудні.

Звинувачувані, крім Сержанта, утримувалися в Сумській слідчій в’язниці. Кримінальна справа колишніх вихованців дитбудинку закрита на підставі роз’яснення пленуму Верховного Суду СРСР від 26 вересня 1939 р.: неповнолітні не можуть нести відповідальність за контрреволюційні злочини.

Прізвище О.В. Сержанта в наведеному фрагменті документа (ілюстрації) відсутнє: він помер 4 жовтня 1938 р. у Чернігівській в’язниці.

Біогр. довідки про всіх учасників групи див. у розділі „Путивльський район”.

Дитбудинок („шкільного типу”) розташовувався до середини вересня 1939 р. на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу села Нова Слобода. – *Іл. № 20.*

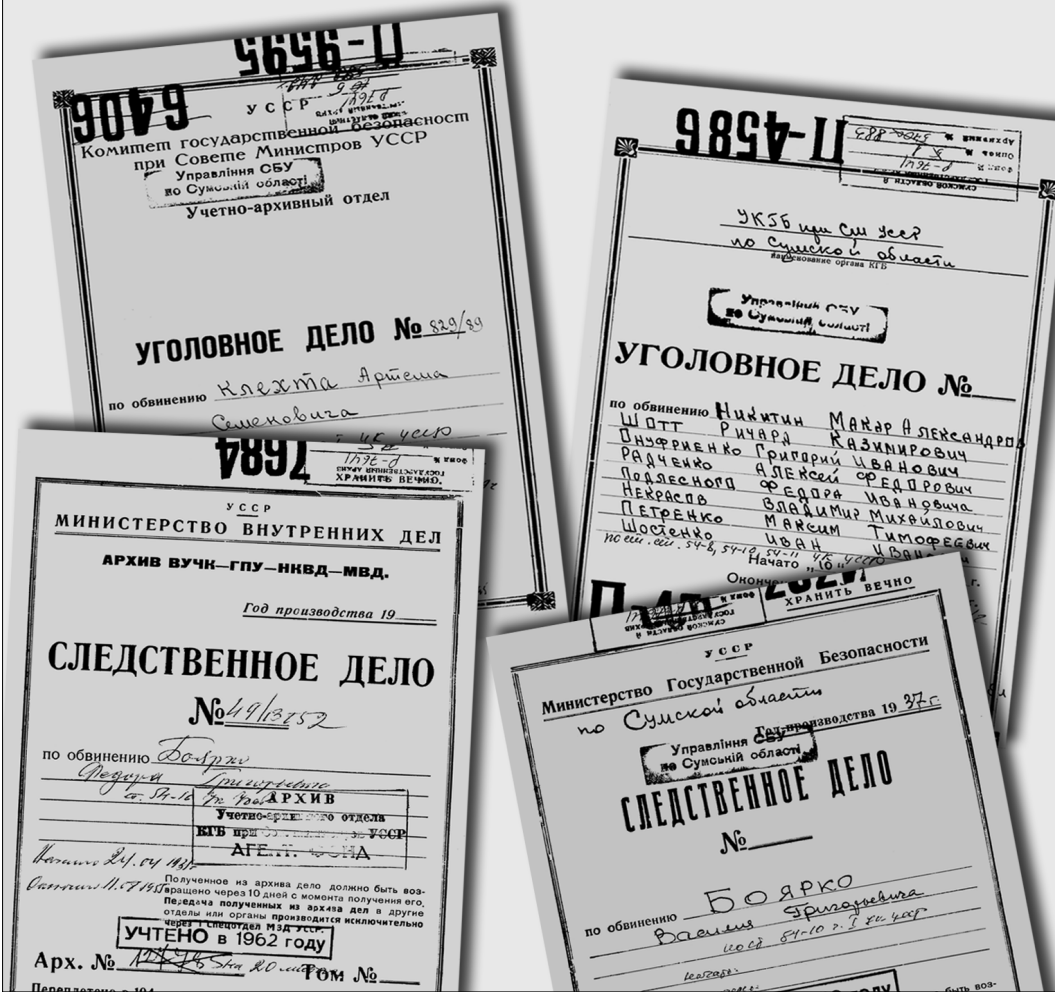
88. Біогр. довідки про І.П. Лозов’ягіна (Багряного) і згаданого в документі М.Л. Довгополюка, а також біогр. нарис „Чим завинив...” про останнього див. у розділі „Місто Охтирка”. – *Іл. № 21.*

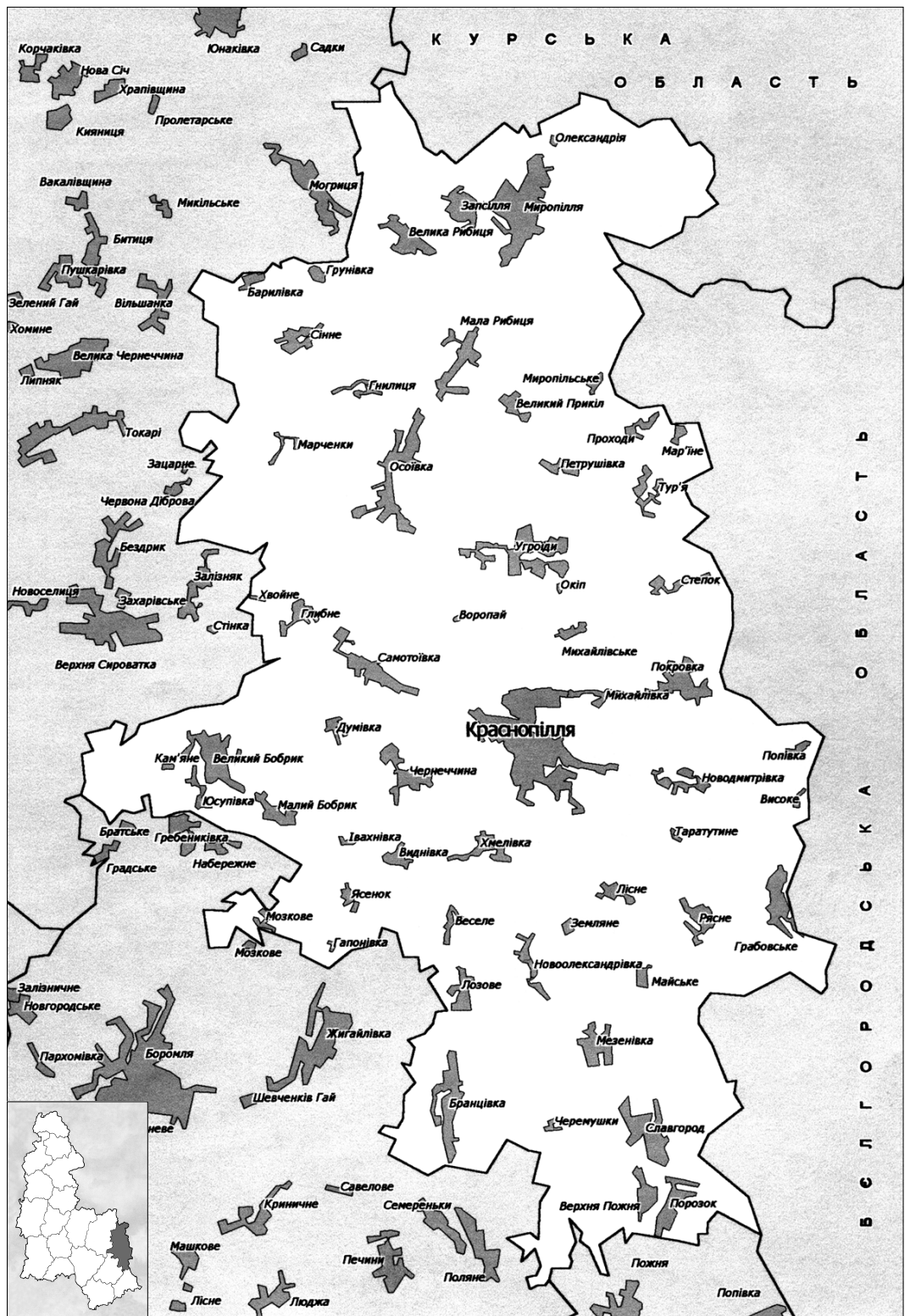
89. Біогр. довідки про згаданих у документі П.М. Безкоровайну, Л.Р. Ляшко, С.Т. Удовиченко і Ф.В. Хоменка див. у розділі „Лебединський район”.

Див. також док. № 64. – *Іл. № 22.*

Упорядники: О. Рубанов
О. Бажан

КРАСНОПІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

ДВІЧІ РЕАБІЛІТОВАНИЙ

ОРЛОВ

Олександр Никифорович

Народився в 1897 році в м. Выборг Ленінградської області, Росія, у бідняцькій селянській сім'ї. Трудову діяльність розпочав у 1906 році в Санкт-Петербурзі. Учасник першої світової та громадянської воєн. Член ВКП(б) з 1918 року. З 1922 року працював на цукрових заводах України, з червня 1932 року – директор Михайлівського заводу вогнетривких матеріалів (Краснопільський район на Сумщині). У березні 1938 року заарештований, звинувачений у зв'язках з польською розвідкою. Трійкою при Харківському обласному управлінні НКВС у жовтні 1938 року до нього застосована вища міра покарання. Розстріляний у жовтні 1938 року в Харкові. Реабілітований у 1956 році та в 1990 році (стосовно його партійності).

Між документами, датованими 6 березня, рівно 51 рік. Перший – постанова Красно-пільського райвідділення НКВС за 1938 рік про арешт Орлова Олександра Никифоровича, другий – заява Георгія Олександровича Орлова з Польщі на ім'я Голови Верховного Військового Суду СРСР за 1989 рік з проханням з'ясувати долю батька. А зійшлися документи в кримінальній справі за № 10310. Звичайна собі тека: пожовклі від часу папери, сліди іржі від скріпок, вицвілі чорнила... Звичайна кримінальна справа тих часів, страшна саме своєю звичайністю, буденністю і типовістю...

„Прошло уже более 50-ти лет, наша мама умерла, но нам оставшимся детям (мне уже 60 лет) очень хотелось бы узнать о судьбе нашего отца”,¹ – звертається до суду Георгій Орлов.

Більше ніж півстоліття родина нічого не знала про долю Олександра Орлова, а між тим він ще в 1956 році був реабілітований. Лише в листопаді 1989 року до Вроцлавського воєводства Польщі надійшов скупий лист про його розстріл та посмертну реабілітацію.

Хто ж такий „ворог народу” Орлов Олександр Никифорович? Ким, за що і чому його було страчено?

Родина Орлових була інтернаціональною. Дружина Яніна (або як її називали вдома – Ніна) Антонівна Валявська – полька, працювала вчителькою. Олександр Никифорович – росіянин, робітник, мав тільки початкову освіту, до всього доходив своїм розумом і наполегливістю. Вони були разом із серпня 1923 року, мали трьох синів, яких намагалися виховати освіченими і працюючими.

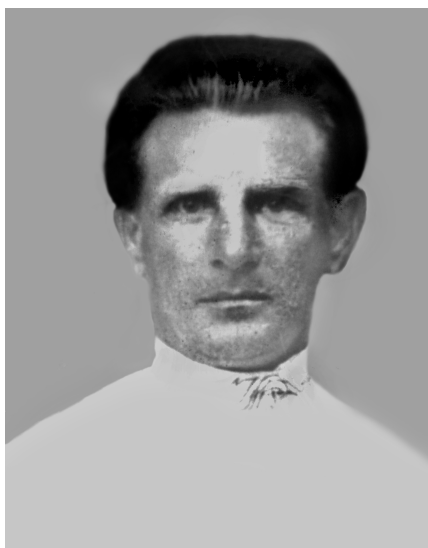

Фото 1-ї пол. 1930-х рр.

Та настав день, що назавжди закарбувався в пам'яті Яніни Антонівни, дванадцятирічного Олександра та дев'ятирічного Георгія – тоді вони востаннє бачили чоловіка і батька. А маленькому Володимирі було лише місяць від народження. . .

„В наших глазах, – продовжує Георгій Орлов, – отец оставался человеком бесконечно преданным партии и советской власти. Разве мог оказаться „врагом народа” человек, который советской власти был обязан выдвижением из простого рабочего на должность директора крупного, в то время самого нового типа завода, который участвовал в революции и гражданской войне, обороняя завоевания Великого Октября”².

Підтвердження цих слів знаходимо в матеріалах Сумського обласного комітету Компартії України, а саме – у реєстраційному бланку члена ВКП(б) Орлова Олександра Никифоровича, датованому 26 травня 1936 року³.

За свідченням онуки В.Г. Валявської Олександр Никифорович від народження виховувався у прийомній родині зі статками, отримав належну освіту. Так сталося, що з огляду на революційний час, робітничо-селянське походження відіграло неабияку роль у житті пересічного мешканця СРСР. А тому Орлов змушений був зазначати в офіційних біографіях, що народився на території Калінінської області в селянській родині, а трудову діяльність розпочав на Санкт-Петербурзькому заводі у віці 9 років. На початку Першої світової війни О.Н. Орлов був призваний до армії. Служив на Балтійському флоті, згодом потрапив на російсько-німецький фронт (Білорусь). У вересні 1916 року його контузило, після одужання він повернувся до Петрограду. Звістку про Лютневу революцію в Росії зустрів у якості робітника механічного заводу. Був учасником жовтневих подій 1917 року.

За партійною мобілізацією з листопада 1918 року по лютий 1922 року Олександр Никифорович був, по чергово, співробітником особливого відділу Всеросійської надзвичайної комісії (ВЧК – рос.) 6 армії, помічником начальника політичного сектору особливого відділу 14 армії, комісаром особливого відділу Київського військового округу. Після закінчення громадянської війни (1918-1920) партія направляє О.Н. Орлова на відбудову цукрової промисловості України. Більше 10 років він працює на заводах Вінницької і Хмельницької областей помічником керуючого, механіком, заступником директора, директором. У червні 1932 року Олександра Никифоровича призначають директором Михайлівського заводу вогнетривких матеріалів⁴.

Заміна у ВКП(б) партійних квитків старого зразка на новий супроводжувалась найретельнішою перевіркою членів партії. У травні 1936 року комуніст Орлов її пройшов, сумнівів у його відданості справі більшовиків не виникло. Проте 19 листопада 1937 року Краснопільським РК КП(б)У він виключений з партії за шкідницькі антирадянські дії, спрямовані на провал робочої програми заводу та проти розгортання стахановського руху, за надання матеріальної допомоги (тягловою силою) куркулям і створення на заводі куркульського прошарку, за дружні стосунки зі слюсарем Яновським,⁵ який підтримує зв'язок із Польщею⁶.

Чому саме в цей період О.Н. Орлов перестав бути гідним звання комуніста⁷? А тому, що 11 серпня 1937 року НКВС СРСР видав оперативний наказ за № 00485, яким були передбачені „разгром антисоветской работы польской разведки и полная ликвидация незатронутой до сих пор широкой диверсионно-повстанческой низовки „ПОВ” [„Польська організація військова” – Л.П.] и основных людских контингентов польской разведки в СССР.” Від органів державної безпеки вимагалось „начать широкую операцию, направленную к полной ликвидации диверсионно-шпионских и повстанческих кадров в промышленности, на транспорте, совхозах и колхозах”⁸.

4 березня 1938 року Харківським обласним управлінням НКВС було видане розпорядження Краснопільському РВ НКВС: „Немедленно арестуйте Орлова и для ведения следствия направьте его спецконвоем в г. Сумы”⁹. Доручення було виконане негайно. У той же день заарештованого направили до Сумської в'язниці.

Допитувати О.Н. Орлова почали лише 17 травня, це тривало три доби.

„В о п р о с : Когда и кем Вы завербованы в шпионско-диверсионную повстанческую организацию?

О т в е т : Моя шпионско-вредительская контрреволюционная работа началась в 1924 году на Браиловском сахарном заводе [Вінницька область – Л.П.]. В эту организацию я был завербован неким Вольнским¹⁰.

В о п р о с : В каком направлении протекала деятельность вашей организации?

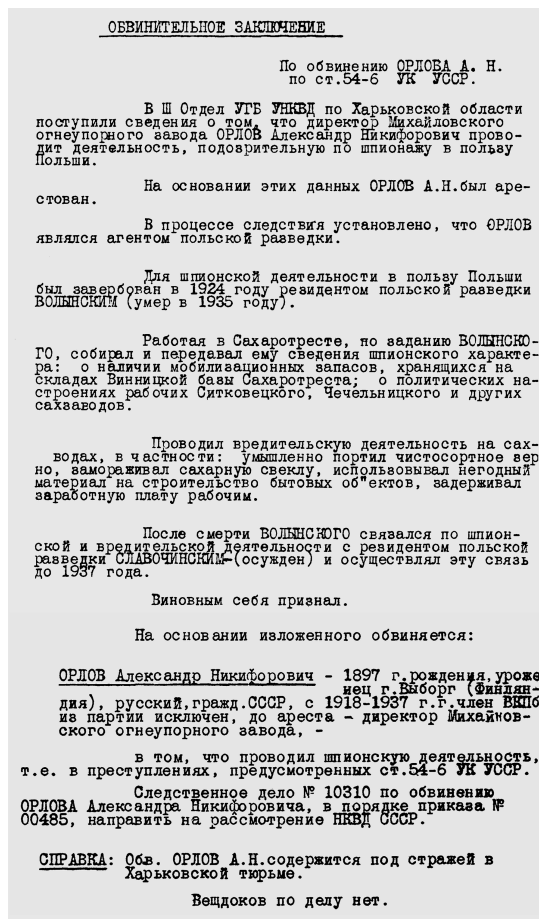
О т в е т : Деятельность нашей организации протекала по двум линиям: по линии экономического шпионажа и по линии вредительства. Кроме того, имелось ввиду – выявлять лиц, враждебно настроенных по отношению к Советской власти, чтобы на случай войны с Польшей знать, на кого можно опереться и, подняв восстание в тылу, тем самым помочь Польше осуществить захват Украины.

В о п р о с : Какую практическую работу провела ваша организация и лично Вы, как участник этой организации?

О т в е т : В целях конспирации о практической работе организации в целом я никем не был проинформован. Моя же практическая деятельность в этой организации свелась к следующему: по заданию Вольнского я собрал и передал ему сведения о наличии материалов неприкосновенного фонда по Винницкому складу сахаротреста, собирал сведения о настроениях рабочих на Бродецком, Ильинецком, Ситковецком, Чечельницком [Вінницька область – Л.П.] и других заводах.

По Михайловскому огнеупорзаводу – Обвинувальний висновок по слідчій справі О.Н. Орлова. Початок жовтня 1938 р. по заданию бывшего зам. директора Харьковского сахаротреста Славочинского¹¹ мной осуществлены следующие вредительские акты: добивался отпуска ассигнований не на механизацию завода, а на коммунальное хозяйство, вследствие чего завод остался недостроенным; нормы выработки умышленно завышались; задерживалась заработная плата рабочим. Для проведения вредительских актов я проводил вербовку новых участников организации. На протяжении всего периода завербовано 8 человек¹².

9 жовтня 1938 року на засіданні трійки при управлінні НКВС по Харківській області слухали: „Дело № 10310. По делу обвиняется: Орлов Александр Никифорович, 1897 г. рождения, уроженец г. Выборг (Финляндия)¹³, гражданства СССР, русский, в 1937 г. исключен из ВКП(б). В том, что с 1924 г. являлся агентом польской разведки. По ст. 54-6 УК УССР.

П о с т а н о в и л и : Орлова Александра Никифоровича расстрелять. Лично ему принадлежало имущество – конфисковать¹⁴.

Вирок виконано 19 жовтня 1938 року в Харкові¹⁵.

Глави родини вже не було в живих, а дружина і діти все ще сподівалися на те, що він незабаром повернеться до своєї домівки.

Георгій Орлов пише: „Все старания нашей мамы узнать о его судьбе не дали никаких результатов. Я не стану писать о том, сколько наша семья перетерпела горя и унижений. Всем известно, как в те страшные времена относились к семьям „врагов народа”. Наша мама – образованная женщина, не могла нигде получить работы: к физическому труду она была не способна, т.к. была инвалидом от рождения. У нас не было накопленных денежных средств и надо было продавать вещи, которых и так не хватало. Нас выбросили из квартиры и приказали выехать с завода¹⁶.

Та все ж їхній сім’я ще в якійсь мірі пощастило, бо не заарештували матір-польку, не відправили дітей до спецпритулків. Орловим навіть дозволили виїхати до Польщі в 1946 році. Проте в 1954 р. Олександра і Георгія як членів родини „ворога народу” звільнили з армії, а Яніну Антонівну – з роботи.

Удруге до справи № 10310 повернулися 3 серпня 1956 року, коли вона вивчалася на предмет реабілітації О.Н. Орлова. Протягом серпня-вересня були направлені запити до різних установ, допитані численні свідки.

Розповідає колишній завідувач майстерні на Михайлівському заводі, одночасно – секретар первинної партійної організації: „Орлова Александра Никифоровича я хорошо знаю, будучи директором, он принимал меры к тому, чтобы завод имел положительные результаты. Ежегодно заводом план выполнялся. Мне не приходилось замечать, чтобы Орлов имел какие-либо антисоветские или аполитичные проявления. До Великой Отечественной войны не ставился вопрос о выделении ассигнований на механизацию Михайловского завода. Случаев завышения норм выработки и задержки выплаты зарплаты рабочим вообще не было¹⁷.

Колішній начальник охорони Михайлівського заводу свідчить: „Орлова я хорошо помню. Он по своему характеру был вспыльчив, иногда допускал грубость в обращении с работающими в заводе. Однако, чутко реагировал на запросы рабочих. Как директор и являвшийся членом Коммунистической партии часто выступал с докладами на производственные и политические темы. Мне неизвестно, что Орлов А.Н. со своей стороны допускал какие-либо антисоветские проявления. О существовании какой-либо контрреволюционной организации на заводе мне ничего не известно¹⁸.

Колішній завідувач бурякопункту Іллінецького цукрозаводу пояснював слідчому: „Никогда не было случаев порчи зерна. Орлов никакого отношения к зерну не имел¹⁹.

Серед допитаних був і колишній слідчий, розповідь якого 8 вересня 1956 року розкриває таємниці слідства тих років:

„Периодически, как чекист запаса, я привлекался к следственной работе Сумским горотделом НКВД.

В о п р о с : Не можете ли Вы объяснить, почему Орлов А.Н. был арестован 6 марта 1938 года, а допрошен, как это видно из протокола его допроса, 17-20 мая 1938 года?

О т в е т : Тогда я работал начальником отдела сбыта Сумского завода им. Фрунзе и периодически привлекался к ведению следствия. Таким образом, руководство горотдела НКВД давало дела на арестованных, при этом же указывало, в каком направлении я должен их допрашивать. Почему обвиняемый Орлов со дня его ареста 6 марта до 17 мая не допрашивался, я сказать не могу.

В о п р о с : Из протокола допроса обвиняемого Орлова А.Н. явствует, что Вы его допрашивали в течение 3-х суток.

О т в е т : В течение трех суток я лично допрашивать обвиняемого Орлова не мог и лишь потому, что я тогда работал на заводе до конца рабочего дня, т. е. до 17 час. 30 минут. Затем у меня был обеденный перерыв, а уже в 20-21 час я начинал работать на следствии в Сумском горотделе НКВД. Если конкретно касаться допроса обвиняемого Орлова, то может быть он мною допрашивался в течение 3-х суток по несколько часов, а протокол его допроса составлен один и датирован 17-20 мая. В мое отсутствие в межрай-опергруппе мне неизвестно подвергался ли допросу обвиняемый Орлов.

В о п р о с : Мог ли обвиняемый Орлов на первичном допросе признать свою вину?

О т в е т : Судя по протоколу допроса Орлова, я считаю, что он мог на первичном допросе сознаться в совершенных им преступлениях, следственного дела на Орлова я не заканчивал. Я также по данному делу и не начинал следствия²⁰.

У липні 1956 року було допитано колишнього помічника оперуповноваженого Сумського міськвідділу НКВС, який на запитання про ставлення до заарештованих відповів: „Арестованные, которые первое время не давали о себе никаких показаний, подвергались физическому изнурению, а именно: их допрашивали по несколько суток без сна. Это же делал и я, по приказанию начальника горотдела Кудринского²¹, который также получил на это приказание от Харьковского областного управления НКВД, некоторые оперативные работники во время допросов подвергали избиению своих арестованных. Обстановка, которая в то время существовала в Сумском горотделе НКВД, т. е. незаконные методы ведения следствия, приводили к тому, что некоторые арестованные оговаривали себя²²”.

Нарешті військовий трибунал Київського військового округу на засіданні 16 жовтня 1956 року встановив: „Основанием для обвинения Орлова послужило только его личное признание на допросе о том, что в 1924 г. он был завербован в качестве агента польской разведки Вольнским и лично сам привлек к шпионской вредительской деятельности [названо 8 осіб – Л.П.], в 1935 г. установил связь с участником контрреволюционной организации Славочинским, по поручению которого проводил вредительскую деятельность на сахарных заводах.

При проверке установлены доказательства, опровергающие показания Орлова и его обвинение в принадлежности к шпионской организации и проведении вредительской деятельности.

Допрошенные по делу свидетели [названо 4 особи – Л.П.], знавшие Орлова по совместной работе на заводе, отрицают факты вредительской деятельности на заводе и характеризуют Орлова положительно.

Рассмотрев материалы дела военный трибунал КВО определил:

Постановление особой тройки УНКВД по Харьковской области от 9 октября 1938 года в отношении Орлова Александра Никифоровича отменить и дело о нем производством прекратить за отсутствием состава преступления²³.

Так О.Н. Орлов був реабілітований уперше. Ухвала військтрибуналу свідчить про те, що його кримінальна справа була сфальсифікована від початку до кінця.

У 1989 році втретє звернулися до справи Олександра Никифоровича, коли готували відповідь Георгію Орлову. Тоді з управління КДБ УРСР в Сумській області до відділу РАГС Краснопільського району надійшов лист з пропозицією зареєструвати смерть О.Н. Орлова як смерть через розстріл у далекому 1938 році²⁴.

Минув ще один рік. У постанові бюро Сумського обкому Компартії України від 13 березня 1990 року зазначено: „Учитывая, что обвинения, предъявленные Орлову А.Н. при исключении из партии в 1937 году и осуждении в 1938 году, не подтвердились, реабилитировать Орлова А.Н. в партийном отношении (посмертно)²⁵”.

Так закінчилась історія життя, смерті та подвійної реабілітації О.Н.Орлова. На жаль, й досі не встановлене точне місце його поховання, бо „в 1938 году места погребения осужденных не фиксировались”²⁶. Прах Орлова Олександра Никифоровича покоїться на одному з харківських цвинтарів серед тисяч невинно загублених.

Примітки.

1. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 359, арк. 140.
2. Там само, арк. 140 зв.
3. Там само, ф.П-4, оп. 78, спр. 58, арк. 11.
4. Завод заснований у 1930 році як керамічний, згодом виготовляв вогнетривку цеглу для цукрових заводів і доменних печей.
5. Біогр. довідку про О.С. Яновського див. у розділі „Краснопільський район”.
6. ДАСО, ф.П-4, оп. 78, спр. 58, арк. 9.
7. Виключення О.Н. Орлова з ВКП(б) підтвержене постановою Харківського обкому КП(б)У від 7 червня 1938 р.
8. З архівів ВУЧК – ГПУ – НКВД – КГБ. – К., 1997. – № 1/2 (4/5). – С. 15,16.
9. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 359, арк. 3.
10. В.А. Волинський – поляк. З 1924 року працював бухгалтером, потім змінним помічником технічного директора Браїлівського цукрозаводу (Жмеринський район Вінницької області), згодом – помічником головного інженера цукрокомбінату ім. Ілліча Київського цукробурякотресту (Яготинський район Київської області). Загинув у 1935 році.
11. В.Б. Славочинський, 1892 р. народження, уродженець колишньої Катеринославської губернії. Заступник директора Харківського цукротресту. Заарештований 27 серпня 1937 р., звинувачений за ст. ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) за участь у контрреволюційній шпигунській організації до Славочинського застосована вища міра покарання. Розстріляний 21 жовтня 1937 р.
12. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 359, арк. 10, 11, 14-17.
Серед „завербованих” – колишні працівники Михайлівського заводу: головний бухгалтер І.Б. Новицький і слюсар О.С. Яновський. Однак в їхніх кримінальних справах відсутні будь-які відомості як про О.Н. Орлова, так і про „вербовку”.
13. Біогр. довідку про І.Б. Новицького див. у розділі „Краснопільський район”.
14. На допиті О.Н. Орлов пояснював: „Я уроженець Коново бывш. Грименской волости Ржевского уезда Тверской губернии, а не уроженец гор. Выборга (Финляндия), как это указано в моем паспорте”.
15. ДАСО, ф.Р - 7641, оп. 1, спр. 359, арк. 29.
16. Там само, арк. 31.
17. Там само, арк. 140, 141.
18. Там само, арк. 41-45.
19. Там само, арк. 57-60.
20. Там само, арк. 127.
21. Там само, арк. 65-72.
22. О.І. Кудринський, 1900 р. народження. В органах держбезпеки з 1922 року. З січня 1936 р. по вересень 1938 р. – начальник Сумського міського відділу НКВС. З жовтня 1938 р. – на керівних посадах в управлінні НКВС по Харківській області. Заарештований у червні 1939 р., звинувачений у застосуванні незаконних методів ведення слідства. Звільнений з-під варти в листопаді 1939 р. у зв’язку з хворобою.
Див. також „Реабілітовані історією. Сумська область”. – Кн. 1. – Суми, 2005. – С. 33, 100, 120, 122.
23. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 819, арк. 82.
24. Там само, спр. 359, арк. 134, 135.
25. Там само, арк. 137.
26. Там само, ф.П-4, оп. 78, спр. 58, арк. 1.
27. Там само, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 359, арк. 150.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АЗМУКІН Олексій Трохимович, 1909 р.н., м. Таганрог Ростовської області (Росія), проживав у смт Угроїди, росіянин, освіта початкова, мільціонер. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав на Донбасі та в смт Угроїди. Арешт 21.04.1943. У зв'язку з бойовими діями евакуйований на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської області 31.08.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.01.1947 вирок військтрибуналу скасований, справа направлена на дослідження. У травні 1947 р. етапований до м. Сталіно (тепер м. Донецьк). Військовим трибуналом військ МВС Сталінської області 9.08.1947 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2521*).

АКИМЕНКО Василь Олексійович, 1924 р.н., уродженець с. Бранцівка, українець, освіта неповна середня. Перебував у складі спецконтингенту табору НКВС № 258 (м. Харків). У 1942-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 24.08.1944. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 14.11.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13486*).

АЛЕКСЕНКО Микола Павлович, 1918 р.н., м. Оболянь Курської області (Росія), проживав у с. Миропілля, українець, освіта вища – закінчив Курський державний педагогічний інститут, без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території – у с. Миропілля. Арешт 16.03.1943. У зв'язку з бойовими діями евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКДБ по Кіровській області 4.02.1944 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5651*).

АЛТУХОВ Андрій Дмитрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, рахівник колгоспу „Більшовик”. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3234**).

АНАЄНКО Михайло Трохимович, 1919 р.н., уродженець с. Веселе, українець, освіта неповна середня. Військовослужбовець збірно-пересильного пункту 37 армії. Арешт 24.06.1944. Військовим трибуналом згаданої армії 26.07.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13241*).

АНДРЕЄВ Андрій Михайлович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, конюх радгоспу цукрокомбінату. Арешт 26.03.1943. У зв'язку з бойовими діями евакуйований до м. Старобільськ Сталінської (тепер Луганської) області. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області 14.08.1943 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовим трибуналом 3 Українського фронту 3.12.1943 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3023*).

АНДРІЄНКО Свирідон Миколайович, 1874 р.н., с. Могриця Сумського району, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 700*).

АНДРУХОВ Петро Прокопович, 1902 р.н., с. Павлівка Білопільського району, проживав у с. Хмелівка, українець, освіта середня, завідувач початкової школи. Арешт 17.04.1938. Особливою

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 21.09.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 635*).

АНИКЄСНКО Петро Іванович, 1923 р.н., уродженець с. Сінне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 498 СП. Арешт 23.07.1942. Військовим трибуналом 132 СД 14.08.1942 за висловлювання зрадницьких настроїв засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13964).

АНОШИН Михайло Антонович, 1908 р.н., с. Велика Рибиця, проживав у м. Кіровськ Луганської області, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець. Військовим трибуналом 114 СБ 22.11.1942 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.11.1946 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований у 1988 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

АНТОНЕНКО (ХОЛОД) Микола Степанович, 1919 р.н., уродженець с. Славгород, українець, освіта неповна середня. У 1941 р. вивезений до Німеччини, у 1945 р. репатрійований до СРСР. Проживав у Західній Білорусі, без визначених занять. Арешт 14.06.1947, звинувачення за ст. 63-1 КК БРСР (ст. 54-1 КК УРСР).

БАБЕНКО Костянтин Лукич, 1888 р.н., с. Ясенок, проживав у с. Гапонівка, українець, освіта початкова, робітник колгоспу „Нове життя”. Арешт 11.03.1938. Харківським обласним судом 16.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 1.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11477).

БАБИЧ Олександр Єгорович, 1890 р.н., с. Самотоївка, проживав у с-щі Караван Харківського району однойменної області, українець, освіта початкова, будівельник-десятник спиртзаводу. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 1.03.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.01.1944 як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УРСР) ув'язнений

Транспортним відділом МДБ Брест-Литовської залізниці 14.08.1947 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6045).

АНТОНЕНКО Петро Іллч, 1897 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, завідувач кравецької майстерні. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч.1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1446).

АРТЕМЕНКО Микола Тимофійович, 1900 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у смт Угроїди, українець, освіта неповна середня, священник Іллінської церкви. Арешт 4.07.1945. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 1.08.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 5.09.1946 вирок залишений у силі. Покарання відбував у м. Норильськ Красноярського краю (Росія). Реабілітований 19.01.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12444*).

АРХАЛОВ Іван Назарович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Славгород, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.01.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6082).

Б

на 5 років у ВТТ. Реабілітований 24.02.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 249).

БАЙЦУР Іван Йосипович, 1914 р.н., с. Байцур Боржовського району Белгородської області (Росія), проживав у с. Мозкове, росіянин, освіта початкова, сторож місцевого радгоспу. У 1941-1942 рр. перебував у німецькому полоні. Арешт 19.06.1949, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Управлінням МДБ у Сумській області 3.10.1949 справа закрита в зв'язку з тим, що за згаданою статтею відбув покарання раніше. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2703).

БАЛАК Микита Григорович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Мезенівка, українець, освіта початкова, електрик цукрозаводу. Арешт 21.01.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-6 КК

УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 27.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1460*).

БАЛО Олександр Порфирівич, 1884 р.н., с. Миропілля, проживав у м. Суджа Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, чинбаркустар. Арешт 1.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 195*).

БАРАННИК Кіндрат Павлович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Баранника П.К. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 509*).

БАРАННИК Прокіп Кіндратович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Попівка, українець, освіта початкова, швець у колгоспі. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.12.1962 Сумським обласним судом. Син Баранника К.П. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 825*).

БАРАНОВ Єгор Миколайович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР та за участь у масових заворушеннях (ст. 56-16) застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-9427*).

БАРАНОВ Іван Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, вагар Шебелинського цукрозаводу (Балаклійський район Харківської області). Арешт 19.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 146*).

БАРАНОВ Мартин Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, робітник Гонтаровського радгоспу (Беловський район Курської області, Росія). Арешт 19.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.03.1933 за ст. 54-10 КК

УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 351*).

БАТЮК Степан Гаврилович, 1873 р.н., смт Краснопілля, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, робітник колгоспу „Паризька комуна”. Арешт 12.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 196*).

БАЧИНСЬКИЙ Антон Адамович, 1903 р.н., м. Львів, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, культпрацівник цукрозаводу. Арешт 16.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1931 за ст. ст. 54-6, 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 520*).

БЕГМЕНКО Ларіон Павлович, 1903 р.н., с. Малий Бобрик, проживав у с. Глибне, українець, освіта неповна середня, курсант Лебединської районної колгоспшколи. Арешт 11.03.1937. Харківським обласним судом 29.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2148*).

БЕГМЕНКО Павло Тарасович, 1876 р.н., с. Малий Бобрик, проживав у с. Глибне, українець, неписьменний, вартвий радгоспу ім. Фрунзе (с. Бездрик Сумського району). Арешт 15.02.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським ОВ ДПУ 4.04.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-865*).

БЕЗДВЕРНИЙ Микола Євдокимович, 1914 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, перукар. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території – за місцем народження. Арешт 28.04.1943. Сумським обласним судом 3.06.1944 як соціально небезпечна особа засуджений до висилки на 4 роки у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 10.07.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13868*).

БЕЗУС Єфросинія Дмитрівна, 1917 р.н., с. Попівка, проживала в с. Мезенівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.04.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „б” КК УСРР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 8778**).

БЕСАРАБ Андрій Омелянович, 1903 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 24.04.1937. Лінійним судом Південної залізниці 16.06.1937 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 4.03.1964 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7998*).

БЕСАРАБ Іван Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 23.03.1930 за участь у масових заворушеннях (ст.56-16 КК УСРР) висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 4.06.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-9436*).

БЕСАРАБ Олександр Андрійович, 1895 р.н., с. Степок, до мобілізації проживав у с. Хмелівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 835 СП 237 Пирятинської СД. Арешт 31.08.1943, звинувачення (заочно) за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. У грудні 1944 р. оголошений у всесоюзний розшук. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданої дивізії 6.01.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6365*).

БЕСАРАБ Степан Степанович, 1923 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта середня. Червоноармієць-зв'язківець 136 окремого мінометного полку – 70 армії Резерву Головного Командування. Арешт 13.05.1943. Військовим трибуналом згаданої армії 1.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1991 військовою прокуратурою Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11678*).

БЄЛЯВЦЕВ Пилип Григорович, 1879 р.н., с. Поляне Тростянецького району, проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, робітник Славгородського лісництва. Арешт 24.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 184*).

БЄЛЯВЦЕВ Сергій Кузьмич, 1898 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, чоботар філії Великописарівської промартілі. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по

Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.02.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 524*).

БЄЛЯВЦЕВ Тихон Петрович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, заготівельник контори „Заготхудоба”. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстансько-диверсійній групі застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 27.05.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 269**).

БИЧЕНКО Максим Семенович, 1912 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня, учитель фізкультури семирічної школи. У 1942-1943 рр. перебував у німецькому полоні. Арешт 14.09.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.02.1951 за ст. 54-1 „б” КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 409*).

БІБІКОВ Микола Гнатович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 3.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-338*).

БІДОЛЕНКО Йосип Якович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 592*).

БІЛИК Григорій Панасович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Грабовське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 8.04.1939 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 29.08.1939 обвинувачення за ст. 54-11 зняте, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 та засуджений на 2 роки. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3314*).

БІЛОКОВАЛЕНКО Тит Тимофійович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Покровка,

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопілським РВ ДПУ 4.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-821*).

БЛІДНОВ Єгор Іванович, 1905 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, вантажник пункту „Заготзерно”. Арешт 29.08.1940. Сумським обласним судом 11.11.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія), де й помер у 1942 р. Реабілітований 28.11.1969 Верховним Судом УРСР. Брат Бліднова П.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8578**).

БЛІДНОВ Павло Іванович, 1907 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, тесляр пункту „Заготзерно”. Арешт 29.08.1940. Сумським обласним судом 11.11.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.11.1969 Верховним Судом УРСР. Брат Бліднова Є.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8578**).

БОБРАКОВ Петро Миколайович, проживав у смт Угроїди, директор радгоспу. Арешт 16.10.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УСРР. Краснопілським РВ ДПУ 22.10.1932 справа закрита. [Інших відомостей не виявлено]. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6260**).

БОНДАРЕВ Іван Купріянович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Грунівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 14.10.1937. Харківським обласним судом 19.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 24.01.1939 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 27.07.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1097*).

БОНДАРЕВ Федір Архипович, 1894 р.н., уродженець с. Осоївка, українець, освіта початкова. Рядовий 69 полку військ НКВС з охорони залізниці в м. Вінниця. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження. Арешт 12.02.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.06.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12312*).

БОРДЮГ Омелян Зіновійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Гапонівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 14.11.1936. Харківським обласним судом 13.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР

засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13119*).

БОРИСЕНКО Афанасій Никанорович, 1892 р.н., с. Веселе, проживав у с. Ясенок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 18.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 180*).

БОРОНОС Іван Гнатович, 1896 р.н., с. Самоївка, проживав у м. Брянка Луганської області, українець, освіта початкова, робітник шахти № 1-біс. Арешт 28.06.1942, звинувачення в контрреволюційному саботажі. Військовим трибуналом військ НКВС з охорони тилу 12 армії 29.06.1942 [так у документі] виправданий. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

БОРТНИК Никанор Мусійович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Миропільським РВ ДПУ 20.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1403*).

БОРТНИК Петро Макарович, 1900 р.н., с. Запсілля, до мобілізації проживав у м. Харків, українець, освіта початкова. Червоноармієць 163 СП. Арешт 29.05.1944. Військовим трибуналом 11 СД 5.07.1944 за ст. ст. 58-2, 58-10 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.09.1962 військовим трибуналом Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6070*).

БОХЕНИК Карл Мар'янович, 1897 р.н., м. Краків (Польща), проживав у с-щі Михайлівське, поляк, освіта початкова, комендант заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 8.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 28.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.02.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 839*).

БОЯРКО Василь Григорович, 1900 р.н., с. Осоївка, проживав у м. Краматорськ Донецької області, українець, освіта початкова, експедитор індустріального будівництва 6 району міста. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 13.08.1958 Сумським обласним судом. Брат Боярка Ф.Г. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 997**).

БОЯРКО Федір Григорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.07.1931 справа закрита. Працював на Наумівському спиртзаводі, робітник. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Боярка В.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 998, 997).

БРАЙКО Іван Дмитрович, 1896 р.н., с. Михайлівка Новоукраїнського району Кіровоградської області, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, старший лісничий державного лісгоспу. Арешт 9.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-7 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 791).

БРЕУС Іван Павлович, 1912 р.н., с. Покровка, проживав у с. Степок, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Опергрупою НКВС 232 СД 10.05.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3583).

БРЕЧКО Антон Павлович, 1918 р.н., уродженець с. Покровка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць (старшина) – санінструктор 170 окремого автотранспортного батальйону (м. Рязань). Арешт 21.04.1942. Військовим трибуналом 70 району авіа базування Московського ВО 28.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12751).

БУГАСНКО Павло Карпович, 1870 р.н., м. Богодухів Харківської області, проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, священник без парафії. Арешт 1.08.1937. Сумським обласним судом 28.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 24.03.1993 Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1351).

БУДЕНЧУК Іван Павлович, 1874 р.н., Польща, проживав у с. Порозок, українець, освіта початкова, священник. Арешт 28.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 16.10.1995 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 198).

БУНЗЯ Юхим Тимофійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 25.11.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1757).

БУНІНА-КЛОЧКО Марія Іванівна, 1910 р.н., смт Краснопілля, проживала в с. Бочманівка Котовського району Одеської області, українка, освіта вища педагогічна, учителька української мови та літератури неповно-середньої школи. Арешт 21.07.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Котовським РВ НКДБ згаданої області 30.08.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в Одеській обл., спр. П-1479).

БУРЛАКА Іван Якович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.08.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 20.10.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-889*).

БУРЛАКА Павло Юхимович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.08.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 20.10.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-889*).

БУРЛАКА Федір Михайлович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ НКВС 28.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2301).

В

ВАКУЛЕНКО Антон Трохимович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.10.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР.

Прокурором Сумського оперсектора ДПУ 5.02.1931 справа закрита. Арешт 23.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за антирадянську агітацію проти заходів

влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. спр. 351*, 353).

ВАКУЛЕНКО Афанасій Мойсейович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.10.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ 5.02.1931 справа закрита. Арешт 23.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за антирадянську агітацію проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 1, спр. 351*; оп. 3, спр. 916).

ВАКУЛЕНКО Каленик Павлович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ 5.02.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 351*).

ВАСИЛЕЦЬ Михайло Омелянович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 856).

ВАСИЛЕЦЬ Петро Олексійович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 95).

ВАСИЛЬКІВСЬКА Людмила Дмитрівна, 1923 р.н., смт Угроїди, проживала в м. Полтава, українка, освіта незакінчена вища, студентка. Арешт 21.12.1948. Військовим трибуналом військ МВС Полтавської області 29.01.1949 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 25 років. Від подальшого відбуття покарання звільнена 27.03.1953. Реабілітована 28.03.1963 Верховним Судом СРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

ВАСЮК Василь Григорович, 1892 р.н., народився і проживав на колишньому х. Васьків (тепер с. Новоолександрівка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в

концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. Брат Васюка М.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 802*).

ВАСЮК Максим Григорович, 1899 р.н., народився і проживав на колишньому х. Васьків (тепер с. Новоолександрівка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. Брат Васюка В.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 802*).

ВЕЛИТЧЕНКО Федора Прокопівна, 1881 р.н., народилася і проживала в с. Малий Бобрик, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 13.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР вислана на 5 років у Північний край. Реабілітована 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 769*).

ВЕРЕЩАГІН Михайло Іванович, 1890 р.н., с. Великий Бобрик, проживав у с. Хитці Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, священник. Арешт 5.08.1951. Військовим трибуналом [інші відомості про трибунал відсутні] Полтавської області 29.01.1952 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР та за розголошення закритих відомостей засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 15.06.1990 Полтавським обласним судом. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

ВЕРТИЛЕЦЬКИЙ Володимир Васильович, 1925 р.н., народився і проживав у с. Самотоївка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження, потім служив у Червоній армії. Арешт 13.03.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 26.07.1948 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.11.1954 вирок скасований, справа закрита. Реабілітований 30.06.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3613).

ВЕРХОВ Митрофан Панасович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Сінне, українець, неписьменний, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 1.10.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Харківським обласним судом 25.12.1936 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2290).

ВЕТРОВ Григорій Олексійович, 1907 р.н., уродженець с. Самотоївка, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б). Електротехнік 860 стаціонарної авторемонтної майстерні 2 повітряної

армії, технік-лейтенант. Арешт 27.07.1946. Військовим трибуналом згаданої армії 25.10.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ, позбавлений військового звання. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13676*).

ВИСОЦЬКИЙ Олександр Миколайович, 1873 р.н., м. Суджа Курської області (Росія), проживав у с. Запсілля, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 371*).

ВЛАСЕНКО Анастасія Григорівна, 1891 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Студенок (тепер с. Миропілля), українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 28.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 971**).

ВОЛЕВАЧ Федот Григорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.12.1932, підписка про невізід від 11.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 17.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1863*).

ВОЛКОВ Олексій Іванович, 1916 р.н., уродженець с. Запсілля, росіянин, освіта початкова.

Червоноармієць 168 будівельного батальйону (Приморський край, Росія). Арешт 17.01.1938. Військовим трибуналом Приморської групи військ 20.02.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував у копальні Північного гірничо-промислового управління (Росія). Реабілітований 26.06.1961 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6220*).

ВОЛКОВ Петро Андрійович, 1891 р.н., народився і проживав в с. Миропілля, росіянин, освіта початкова, чоботар майстерні промартілі „Шлях до соціалізму”. Арешт 9.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою області 21.07.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-31*).

ВОЛКОВА Ганна Григорівна, 1908 р.н., народилася і проживала у с. Миропілля, росіянин, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.07.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Кустанайську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 11117**).

ВОРУШЕВ Федір Гаврилович, 1898 р.н., с. Сінне, проживав у м. Маріуполь Донецької області, українець, освіта вища, столяр водної поліклініки. Арешт 23.02.1937. Воднотранспортним судом Азовського морського та Доно-Кубанського річкового басейну засуджений до позбавлення волі на 8 років. Помер у 1938 р. у в'язниці. Реабілітований у 1959 р. (Реабілітовані історією. Донецька область. – Кн. 2. – 2005).

Г

ГАВЕНКО Георгій Пилипович, 1917 р.н., с. Грязне, до мобілізації проживав у м. Харків однойменної області, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 31 кавалерійського полку. Арешт 10.09.1941. Військовим трибуналом гарнізону м. Харків 14.09.1941 за дезертирство з полку та зберігання листівки антирадянського змісту засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР у вересні 1941 р. покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Помер 4.01.1942 під час етапування з м. Харків до м. Іркутськ однойменної області (Росія). Реабілітований 13.01.2003 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 12946*).

ГАЛАЙКО Алім Григорович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець,

освіта початкова, член ВКП(б), голова Юнаківської сільради (тепер Сумський район). Арешт 12.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 3.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-203*).

ГАЛАЙКО Андрій Григорович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, чоботар майстерні промартілі „Шлях до соціалізму”. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 936**).

ГАСАЙ Іван Мусійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, бригадир городньої бригади колгоспу „Переможець”. Арешт 17.07.1947. Сумським обласним судом 11.08.1947 за наклепи на вождів партії та уряду засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 5.09.1947 вирок залишений у силі. Президією Верховної Ради УРСР 21.01.1955 покарання пом'якшене до 7 років і 6 місяців, за відбуттям терміну покарання з-під варту звільнений. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13290*).

ГЕЙКО Олександр Тимофійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Запсілля, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Зоря”. Арешт 12.09.1936. Харківським обласним судом 13.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 13.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2162*).

ГЕЙЛИХ Михайло Васильович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Самогівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 8.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1580*).

ГЕРАСИМЕНКО Олексій Олексійович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чубаря. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 17.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1*).

ГІЛЬЧЕНКО Павло Григорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Челюскінець”. Арешт 8.02.1938. Харківським обласним судом 19.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 30.12.1957 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4404*).

ГЛАДЧЕНКО Гаврило Михайлович, 1898 р.н., уродженець с. Юсупівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 545 СП 389 СД (м. Кутаїсі, Грузія). Арешт 29.07.1942. Військовим трибуналом 46 армії 28.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Закавказького фронту 15.10.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12722*).

ГЛУХОВЦЕВ Іван Семенович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.10.1936. Харківським обласним судом 8.03.1937 за образи уряду та місцевої влади засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2802*).

ГЛУЩЕНКО Павло Леонтійович, 1913 р.н., с. Гонтарівка Беловського району Курської області (Росія), проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта вища агрономічна, директор радгоспу. У 1942-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 15.04.1943, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Евакуйований до Свердловської області, у квітні 1944 р. етапований до м. Курськ, у липні 1944 р. – до м. Суми. Управлінням НКДБ по Сумській області 26.08.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6342*).

ГЛЯНЬКО Степан Іванович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та наміри вчинити терористичний акт (ст. 20-54-8) застосована ВМП. Розстріляний 5.02.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, спр. 657*).

ГОЛУБЦОВ Кіндрат Степанович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Хмелівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Калініна. Арешт 15.06.1940. Сумським обласним судом 19.08.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Термін покарання відбував у Самарській області (Росія), де й помер 15.08.1943. Реабілітований 26.11.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11840*).

ГОЛЬДФЕЛЬД Беніамін-Герш Хаскелевич, 1913 р.н., м. Крашник (Польща), проживав у с. Миропілля, єврей, освіта початкова, перукар промартілі „Паризька комуна”. Арешт 5.08.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.09.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2434*).

ГОЛЬЦЕВ Леонід Павлович, 1926 р.н., уродженець с. Петрушівка, з вересня 1944 р. проживав у Польщі, потім у Німеччині (м. Потсдам), українець, освіта неповна середня. Перекладач російсько-німецької мови опергрупи відділу МДБ Потсдамського округу. Арешт 29.07.1946. Військовим трибуналом військ МВС

СРСР у Німеччині 6.09.1946 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13488*).

ГОНТАР Євдокія Іллівна, 1917 р.н., народилася і проживала в с. Осоївка, українка, освіта початкова, рахівник колгоспу „Червоні стрільці”. У 1941-1943 рр. проживала на окупованій німцями території. Арешт 10.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 15.04.1944 виправдана. Військовим трибуналом Харківського ВО 30.05.1944 справа направлена на дослідження. Управлінням НКДБ по Сумській області 19.07.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3715*).

ГОНТАР Кіндрат Данилович, 1884 р.н., народився і проживав у колишньому с. Олександрівка (тепер с. Лісне), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.12.1930 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 860*).

ГОНТАР Степан Омелянович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Рясне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав за місцем народження. Арешт 23.08.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.12.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3546*).

ГОНЧАРЕНКО Григорій Агапійович, 1911 р.н., уродженець с. Петрушівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць взводу зв'язку 16 танкової бригади, молодший сержант. Арешт 12.06.1943. Військовим трибуналом 8 армії 21.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Термін покарання відбував у Вологодській та Тюменській областях (Росія). Реабілітований 12.05.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12685*).

ГОНЧАРЕНКО Григорій Максимович, 1894 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пінянка (тепер с. Миропілля), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 3, спр. 73*).

ГОНЧАРЕНКО Петро Карпович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Студенок

(тепер с. Миропілля), українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. 8 Березня. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою області 29.08.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2349*).

ГОНЧАРЕНКО Юхим Олексійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. Брат Гончаренка Я.О. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 3, спр. 151*).

ГОНЧАРЕНКО Яків Олексійович, 1894 р.н., с. Миропілля, проживав у м. Південне Харківської області, українець, освіта незакінчена вища, помічник бухгалтера крамниці Харківського відділку Укрфізкультвійськспорту. Арешт 20.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.05.1933 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Термін покарання відбував у м. Алмати (Казахстан). Реабілітований 23.08.1989. Брат Гончаренка Ю.О. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГОНЧАРОВ Федір Максимович, 1896 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 859*).

ГОРБЕНКО Олександр Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.12.1930, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР та в бандитизмі (ст. 56-17). Прокурором Сумського оперсектора ДПУ 17.03.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-805*).

ГОРБЕНКО Федір Павлович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 6.03.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 31.05.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки на Урал (Росія), 13.04.1932 – позбавлений на 3 роки після відбуття покарання права проживання в режимних місцевостях СРСР. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 678*).

ГОРДЄЄВ Микола Петрович, 1892 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта неповна середня, бухгалтер промартілі чоботарів.

Арешт 28.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 110).

ГОРДІСНКО Андрій Дем'янович, 1894 р.н., народився і проживав у колишньому с. Піянка (тепер с. Миропілля), українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 9.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Миропільським РВ НКВС 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-228).

ГОРЕНКО Григорій Дмитрович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Думівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у с. Великий Бобрик, робітник лісгоспу. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 30.09.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. спр. 821, 150).

ГОРДОВИЙ Василь Михайлович, 1921 р.н., уродженець с. Мезенівка, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 1 окремого мотострілецького полку 17 армії, молодший сержант (Забайкалля, Росія). Арешт 20.09.1942. Військовим трибуналом згаданої армії Забайкальського ВО 24.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував на шахті в Читинській області (Росія). Реабілітований 10.06.1969 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8589).

ГОЧКИС Сергій Миколайович, 1904 р.н., уродженець с. Тур'я, українець, освіта середня. Старшина батареї Харківського артилерійського училища. Арешт 25.06.1945. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 25.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12910).

ГРЕБЕНИК Кирило Феодосійович, 1884 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у

м. Харків. Реабілітований 28.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 177*).

ГРЕСЬ Іван Федорович, 1884 р.н., с. Стригуни Борисовського району Белгородської області (Росія), проживав у смт Угроїди, росіянин, освіта початкова, священик. Арешт 12.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором Сумського округу 4.05.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-801).

ГРИЦАСНКО Володимир Матвійович, 1910 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта незакінчена вища, інженер цукрового заводу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження. Арешт 7.05.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „б”, 54-11 КК УРСР. У зв'язку з воєнними діями евакуйований до м. Саратов (Росія). Відділом у спецправах Прокуратури СРСР 28.09.1943 звинувачення за ст. 54-1 „б” перекваліфіковане на ст. 54-3, з обвинувального висновку виключена ст. 54-11. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.10.1943 за ст. 58-3 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.11.1993 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 168*).

ГРИЩЕНКО Павло Агапійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ 5.02.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 351*).

ГУЗЕНКО Григорій Ларіонович, 1909 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, робітник Мезенівського цукрового заводу. Арешт 19.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Комісією управління НКВС, прокуратури та управління Наркомату юстиції по Сумській області 28.08.1941 у зв'язку з наближенням фронту з-під варти звільнений. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 17.06.1964 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8219).

ГУЗЕНКО Іван Андрійович, 1876 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 23.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1574).

ГУЗЬ Тимофій Олександрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Осівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР

22.04.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 711).

ГУНЬКО Михайло Ілліч, 1904 р.н., уродженець Краснопільського району, проживав у с. Халтурине Карлівського району Полтавської області, українець, освіта початкова, директор радгоспу. Арешт 12.07.1937. Верховним Судом СРСР 7.12.1937 за контрреволюційну діяльність засуджений до ВМП. Розстріляний 8.12.1937. Реабілітований 6.12.1957 Верховним Судом СРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

ГУРА Анастасія Наумівна, 1907 р.н., народилася і проживала в с. Івахнівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 13.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР вислана на 7 років у Північний край. Реабілітована 11.07.1989 прокуратурою області. Дружина Гури В.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 769*).

ГУРА Василь Матвійович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Івахнівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 7 років у Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. Чоловік Гури А.Н. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 769*).

ГУРА Степан Олександрович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Івахнівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

13.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 30.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 8 років у концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав у с. Чернеччина, формувальник цегельного заводу Грязнянського цукрокомбінату. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 11.07.1989 та 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 769*, 812).

ГУРГУРА Максим Степанович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 12.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2480).

ГУРОВ Яків Федорович, 1870 р.н., с. Погребки Суджанського району Курської області (Росія), проживав у с. Михайлівка, росіянин, освіта початкова, робітник заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 188).

ГУСЕЛЬНИКОВ Олександр Данилович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрин, українець, освіта початкова, касир радгоспу Грязнянського цукрокомбінату. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 23.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1443).

Д

ДАВИДОВ Степан Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, продавець сільського споживтовариста. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3234*).

ДАНЬКОВ Данило Кузьмич, 1890 р.н., народився і проживав у с. Славгород, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 25.11.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1757*).

ДВОРНИКОВ Олександр Леонтійович, 1925 р.н., уродженець колишнього х. Стрілки (тепер с. Осоївка), українець, освіта неповна середня. Старший кухар в/ч 61533, молодший сержант. У 1941-1943 рр. проживав і працював в окупованому німцями м. Суми. Арешт 5.11.1948. Військовим трибуналом в/ч 67138 10.02.1949 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.12.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11867).

ДВОРОВЕНКО Іван Миколайович, 1910 р.н., уродженець с. Глибне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 132 окремої СБ. Арешт 14.06.1942. Військовим трибуналом згадані

СБ 2.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12665*).

ДЕГТЯРЕНКО Дмитро Павлович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикід, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.08.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 322*).

ДЕГТЯРЕНКО Степан Кузьмич, 1878 р.н., народився і проживав у колишньому с. Малий Прикід, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Миропільським РВ ДПУ 20.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1406*).

ДЕГТЯРЬОВ Степан Пилипович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.10.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ УСРР 5.02.1931 справа закрита. Арешт 23.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 5.05.1992 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. спр. 351*, 352*).

ДЕМ'ЯНЕНКО Григорій Федорович, 1895 р.н., с. Бранцівка, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, тесляр на будівництві. Арешт 11.11.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 8.01.1934 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 19.08.1994. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ДЕМ'ЯНЕНКО Леонтій Демидович, 1902 р.н., уродженець с. Бранцівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер 186 танкової бригади (м. Нижній Новгород, Росія). Арешт 12.05.1942. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону 30.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13036*).

ДЕМ'ЯНЕНКО Олексій Гнатович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.06.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Боромлянською райміліцією (тепер

Тростянецький район) 9.07.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-622, оп. 2, спр. 6**).

ДЕНИСЕНКО Григорій Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Гапонівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу Грязнянського цукрокомбінату. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 314*).

ДЕНИСЕНКО Іван Васильович, 1875 р.н., м. Суджа Курської області (Росія), проживав у с. Чернеччина, росіянин, освіта початкова, агроном Грязнянського цукрового заводу. Арешт 22.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Управлінням НКВС по Сумській області 15.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-140*).

ДЕНИСЕНКО Кіндрат Дмитрович, 1881 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Челюскіна. Арешт 7.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 800*).

ДЕНИЩЕНКО Ганна Афанасіївна, 1921 р.н., уродженка с. Миропілля, українка, освіта незакінчена вища педагогічна. Перекладачка 615 СП 167 СД (с. Миропілля). Арешт 16.05.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.11.1943 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УСРР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 21.12.1993 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 175*).

ДЕНИЩЕНКО Степан Тимофійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, бухгалтер артілі „Червоний кондитер”. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 653*).

ДЕРГАЧОВ Василь Ілліч, 1898 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3234**).

ДЕРЕВИЦЬКИЙ Григорій Миколайович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Переможець”. Арешт 4.03.1938, звинувачення в антирадянській діяльності. Миропільським РВ НКВС 22.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-325**).

ДЕРЕВИЦЬКИЙ Дмитро Якимович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, тесляр за найму. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 6.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. У зв’язку з бойовими діями евакуйований на схід СРСР. Слідчою групою НКДБ УРСР (у м. Саратов, Росія) 30.07.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2537*).

ДЕРЕВИЦЬКИЙ Пилип Якимович, 1883 р.н., с. Мала Рибиця, проживав у с. Дубове Близнюківського району Харківської області, українець, освіта початкова, дільничний агротехнік м’ясорадгоспу. Арешт 23.09.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Харківським обласним судом 10.04.1936 справа направлена на дослідження, звільнений під підписку про невиїзд. Прокуратурою Харківської області 9.06.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1835*).

ДЕРЕВИЦЬКИЙ Сергій Гнатович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Переможець”. Арешт 9.05.1938, звинувачення в антирадянській діяльності. Миропільським РВ НКВС 22.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-325**).

ДЕРЕВ’ЯНЧЕНКО Петро Миколайович, 1888 р.н., с. Славгород, проживав у м. Алмазна Луганської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 29.12.1937 застосована ВМП. [Відомості про виконання вироку відсутні]. Реабілітований у 1989 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

ДЗЮБАН Степан Андрійович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.05.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1562*).

ДИЧЕНКО Михайло Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у колишньому с. Успенка (тепер смт Краснопілля), українець, освіта початкова, візник-односібник. Арешт 5.10.1937.

Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 909*).

ДІДОРЕНКО Никифор Кузьмич, 1885 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-односібник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 852*).

ДІЖЕВСЬКИЙ Петро Герасимович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 1.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР, евакуйований з території бойових дій (прифронтової смуги) на схід СРСР. Управлінням НКДБ по Кіровській області 17.09.1943 справа закрита, направлений в управління НКДБ по Сумській області, яким 4.12.1943 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. Помер 21.02.1944. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2715*).

ДІЖЕВСЬКИЙ Петро Остапович, 1926 р.н., уродженець с. Велика Рибиця, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць радянської військової комендатури у м. Анклам (Німеччина, радянська зона окупації). Під час німецької окупації (1941-1943) вивезений до Німеччини, утримувався в концтаборі, у травні 1945 р. звільнений та мобілізований до Червоної армії. Арешт 10.12.1947. Військовим трибуналом Радянської Військової Адміністрації землі Мекленбург 8.01.1948 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13680*).

ДОВЖЕНКО Іван Захарович, 1877 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у с. Мозкове, українець, освіта початкова, робітник Грязнянського бурякорадгоспу. Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 110*).

ДОВЖИК Петро Мойсейович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець,

освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.09.1937. Харківським обласним судом 29.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Військовим трибуналом Харківського ВО 10.03.1939 засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 29.01.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11900*).

ДОКАЛЕНКО Юхим Романович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 21.04.1938, звинувачення за ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 20.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-565*).

ДОВГОПОЛОВ Яків Васильович, 1914 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], проживав у с. Осоївка, росіянин, освіта початкова. У 1942 р. проживав і працював на окупованій німцями території – у згаданому селі, згодом – військовослужбовець Червоної армії. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 11.01.1951 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 15.03.1955 справа закрита. (ДАСО, *ф.П-4, оп. 3н, спр. 272*).

ДОЛЕНГО-ГИКОВА Любов Якимівна, 1911 р.н., смт Летичів однойменного району Хмельницької області, проживала в с. Миропілля, українка, освіта середня, учителька неповно-середньої школи. Арешт 24.11.1932, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 3.03.1933 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ДОРОШЕНКО Андрій Захарович, 1894 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, старший бухгалтер районної контори „Заготхудоба”. Арешт 31.10.1940. Сумським обласним судом 13.01.1941 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11835*).

ДОЦЕНКО Григорій Гнатович, 1904 р.н., с. Глибне, проживав у с. Наумівка, українець, освіта початкова, коваль спиртзаводу. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.09.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.П-7641, оп. 4, спр. 294*).

ДРИЖОВ Андрій Захарович, 1893 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пінянка (тепер с. Миропілля), українець, освіта початкова,

без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 5.03.1943. Військовим трибуналом 40 армії Воронезького фронту 7.05.1943 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений до ВМП, 18.05.1943 – покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13520*).

ДУБЧЕНКО Іван Олексійович, 1901 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, завідувач пункту „Союз-утиль”. Арешт 16.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.П-7641, оп. 6, спр. 96*).

ДУДКОВ Дмитро Миколайович, 1903 р.н., м. Воронеж (Росія), проживав у с. Великий Бобрик, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар Грязнянського цукрового заводу. Арешт 19.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 21.09.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.П-7641, оп. 1, спр. 635**).

ДУДКА Андрій Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць – старший писар 145 запасного СП. Арешт 16.09.1942. Військовим трибуналом гарнізону м. Твер (Росія) 6.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12989*).

ДУДКА Софрон Опанасович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, столяр колгоспу „Переможець”. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 22.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-325*).

ДЯГОВЕЦЬ Іван Аврамович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.П-7641, оп. 1, спр. 220*).

ДЯГОВЧЕНКО Дмитро Архипович, 1918 р.н., уродженець с. Попівка, українець, освіта середня економічна. Помічник командира 76 окремого робітничого батальйону з матеріального забезпечення, капітан. У 1941-1942 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 9.03.1946. Військовим трибуналом 2 повітряної армії 26.06.1946 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР та за наклеп засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.03.1994 військовою прокуратурою Балтійського флоту. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12667).

ДЯЧЕНКО Ганна Олександрівна, 1920 р.н., народилася і проживала в с. Попівка, українка,

освіта початкова, медичний фельдшер. Підписка про невіїзд від 16.10.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 як член сім’ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 8778*).

ДЯЧЕНКО Дмитро Дмитрович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 28.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1964).

Є

ЄВТЄЄВ Андрій Данилович, 1889 р.н., уродженець смт Угроїди, росіянин, освіта середня. В’язень будівельної колонії НКВС при Харківському паровозобудівельному заводі. Нова слідча справа відкрита 26.12.1935. Харківським обласним судом 15.02.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 13.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12583).

ЄВТЄЄВ Олексій Данилович, 1893 р.н., смт Угроїди, проживав у с. Петрушівка, росіянин, освіта неповна середня, священник. Арешт 30.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 698*).

ЄРЕМЕНКО Федір Васильович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

22.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Сумським оперативним сектором ДПУ 4.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1862).

ЄРМОЛЕНКО Петро Семенович, 1906 р.н., с. Глибне, проживав у смт Угроїди, українець, освіта середня технічна, змінний інженер цукрозаводу. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 26.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 26.05.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3581).

ЄШЕНКО Семен Михайлович, 1902 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1931, підписка про невіїзд від 20.01.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Краснопільської дільниці 21.05.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1861).

Ж

ЖАБОТИНСЬКИЙ Андрій Гнатович, 1895 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта вища – закінчив Воронежський університет (Росія). Автотехнік дивізіону 1516 артилерійського полку 50 артилерійської бригади, старший технік-лейтенант. Арешт 21.04.1945. Військовим трибуналом 4 гвардійської армії 16.01.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12916).

ЖАБОТИНСЬКИЙ Іван Іванович, 1911 р.н., смт Краснопілля, проживав у м. Львів, українець, освіта середня, член ВКП(б), прокурор Шевченківського району згаданого міста. Арешт 30.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 26.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.04.1959 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4902).

ЖАБОТИНСЬКИЙ Іван Максимович, 1883 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.01.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Краснопілляським РВ ДПУ 23.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1367*).

ЖАБОТИНСЬКИЙ Никифор Максимович, 1895 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Єжова. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопілляським РВ НКВС 6.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2078*).

ЖАБОТИНСЬКИЙ Сергій Гаврилович, 1889 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів партії та уряду на селі. Краснопілляським РВ ДПУ 23.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-803*).

ЖЕЖЕЛЄВ Семен Васильович, 1895 р.н., смт Краснопілля, проживав на з.ст. Свекловична Белгородської області (Росія), росіянин, освіта початкова, вагар на станції. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 26.05.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Транспортним відділом НКДБ Південної залізниці (м. Харків) 16.09.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5562*).

ЖЕРНОВСЬКИЙ Віктор Павлович, 1895 р.н., смт Красна Яруга Белгородської області (Росія), проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, керівник драматичного гуртка будинку культури. Арешт 6.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 666*).

З

ЗАБАРА Євген Петрович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 9.03.1943. У зв'язку з бойовими діями евакуйований до м. Старобільськ Луганської області. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської (тепер Донецької) області 26.07.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 21.12.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12637*).

ЗАБАРА Іван Корнійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Мар'їне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Калініна. Арешт 15.09.1936. Харківським обласним судом 21.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 13.06.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1788*).

ЗАБАРА Кузьма Петрович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957

Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544**).

ЗАГОРУЛЬКО Антон Мойсейович, 1882 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Хвиля революції”. Арешт 16.07.1937. Харківським обласним судом 4.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 18.06.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2791*).

ЗАГОРУЛЬКО Василь Маркович, 1909 р.н., уродженець смт Угроїди, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Секретар політвідділу 41 СД (м. Кривий Ріг Дніпропетровської області). Арешт 14.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.01.1938 за участь в антирадянській військово-фашистській змові засуджений до ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м. Київ. Реабілітований 24.10.1957 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5690*).

ЗАГОРУЛЬКО Мойсей Пилипович, 1881 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на

3 роки в Північний край. Реабілітований 10.10.1989 прокуратурою області. Брат Загорулька Н.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 941).

ЗАГОРУЛЬКО Никифор Пилипович, 1886 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.04.1931 за проведення агітації проти заходів влади на селі висланий на 5 років за межі України. Реабілітований 25.01.1995 Сумським обласним судом. Брат Загорулька М.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 219).

ЗАГОРУЛЬКО Омелян Прокопович, 1884 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий умовно на 3 роки в Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 473).

ЗАЄЦЬ Григорій Федорович, 1899 р.н., уродженець с. Виднівка, українець. Військово-службовець. Військовим трибуналом Уральського ВО 15.11.1947 за ст.ст. 58-1 „б”, 58-10 ч. 1 КК РРФСР та за співучасть у терористичному акті засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 31.03.2003 військовою прокуратурою Приволзько-Уральського ВО. (Довідка згаданої прокуратури від 31.03.2003 №7/3565).

ЗАЙКА Микола Трохимович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 7 з'їзду Рад. Арешт 24.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 20.11.1940 справа направлена на дослідження. Управлінням НКВС по Сумській області 20.12.1940 рішення залишене без змін. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 815).

ЗАЙКА Роман Іванович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Помер 5.09.1933 в місці вислання. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 847).

ЗАЛІВАКІН Василь Семенович, 1881 р.н., уродженець Трубчевського району Брянської області (Росія), проживав у смт Краснопілля, росіянин,

освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Управлінням НКВС по Сумській області 14.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3409).

ЗАРУДСЬКИЙ Андрій Іванович, 1876 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], проживав у с. Петрушівка, директор радгоспу. Арешт 16.10.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 22.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6260*).

ЗАХАРЕНКО Василь Захарович, 1897 р.н., с. Покровка, проживав у Стрільківському відділенні радгоспу Угройдського цукрокомбінату, українець, освіта початкова, бригадир тракторної бригади Осоївського відділення згаданого радгоспу. Арешт 26.09.1936. Харківським обласним судом 14.12.1936 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 18.06.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2808).

ЗЕЛЕНІН Василь Олександрович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Колишній голова колгоспу „Шлях до соціалізму”. Арешт 12.10.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 25.03.1939 справа закрита. Брат Зеленіна М.О. та Зеленіна Я.О. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1336).

ЗЕЛЕНІН Михайло Олександрович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях до соціалізму”. Арешт 4.09.1936. Харківським обласним судом 22.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.07.1937 вирок залишений у силі, 30.05.1958 – реабілітований. Брат Зеленіна В.О. та Зеленіна Я.О. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4667*).

ЗЕЛЕНІН Яків Олександрович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.09.1936. Харківським обласним судом 22.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.07.1937 вирок залишений у силі, 30.05.1958 – реабілітований. Брат Зеленіна В.О. та Зеленіна М.О. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4667*).

ЗИМА Петро Минович, 1909 р.н., уродженець колишнього х. Червоні Стрільки, українець, освіта початкова. Червоноармієць розвідувального взводу 89 СП 23 СД. Арешт 23.11.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії

19.12.1941 за ст. 58-1 „г” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13885*).

ЗИМЕНКО Павло Тимофійович, 1908 р.н., с. Виднівка, проживав у с. Самотоївка, українець, освіта початкова, бригадир тракторної бригади Краснопільської МТС. Арешт 29.09.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Курської області 18.10.1941 за розповсюдження у воєнний час свідомо неправдивих чуток про війну засуджений до позбавлення волі на 5 років, направлений на фронт. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13165*).

ЗИНЧЕНКО Яків Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Малий Бобринь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кірова. Арешт 6.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів партії та влади. Краснопільським РВ НКВС 3.08.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2218*).

ЗИНЬКО Дмитро Іванович, 1904 р.н., колишнє с. Лишків (тепер с. Залиження) Сокальського району Львівської області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта вища педагогічна, учитель середньої школи. Арешт 9.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 7.10.1937 за підозрою в шпигунстві на користь Польщі застосована ВМП.

Розстріляний 12.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 928**).

ЗУБОВ Микола Йосипович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 816**).

ЗУЄВ Олександр Іванович, 1910 р.н., с. Порозок, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 41 окремого батальйону зв’язку (м. Харків). Арешт 12.08.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 21.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.09.1941 у м. Харків. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13061*).

ЗУЄВ Тимофій Федорович, 1890 р.н., с. Порозок, проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, коваль бурякорядгоспу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за контрреволюційну повстанську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 413***).

I

ІВАНЕНКО Антон Степанович, 1902 р.н., с. Могриця Сумського району, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідувач Миропільського районного фінансового відділу. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території. Арешт 22.04.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, *спр. 213**).

ІЛЛЯШЕНКО Іван Терентійович, 1902 р.н., с. Великий Прикід, проживав у колишньому с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Хвиля революції”. Арешт 3.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.01.1938 за антирадянську діяльність позбавлений волі на 5 років. Згаданим управлінням НКВС 20.10.1939 рішення трійки скасоване, справа

направлена на дослідження. Управлінням НКВС по Сумській області 25.07.1940 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1721*).

ІЛЛЯШЕНКО Лазар Степанович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикід, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 справа закрита. Батько Ілляшенка Т.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 139**).

ІЛЛЯШЕНКО Тихін Лазарович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикід, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР та за незаконне зберігання зброї (ст. 196) ув’язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. Син Ілляшенка Л.С. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 336**).

ІЛЛЯШЕНКО Юхим Євграфович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикіл, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу „Новий світ”. Арешт 6.11.1937. Сумським обласним судом 28.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки з відбуттям покарання у віддалених місцевостях СРСР. Верховним Судом УРСР 5.09.1939 вирок облсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1111*).

ІЛЬЧЕНКО Михайло Тимофійович, 1885 р.н., с. Славгород, проживав у м. Харків, росіянин, освіта початкова, токар паровозобудівного заводу. Арештований 19.08.1920 як меншовик. Центральним управлінням надзвичайних комісій при РНК України 4.09.1920 справа

закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

ІЛЬЧЕНКО Степан Андрійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Славгород, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 6.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2217*).

ІСКРИЧ Марко Тимофійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Петрушівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 8.02.1938. Сумським обласним судом 21.05.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11486*).

К

КАВЦЕВИЧ Євген Романович, 1906 р.н., с. Городенко колишньої Мінської губернії (Білорусь), проживав у с. Миропілля, поляк, освіта незакінчена вища, старший землевпорядник районного земельного відділу. Арешт 4.10.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 28.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-241*).

КАНДИБА Віра Петрівна, 1906 р.н., м. Білопілля, проживала в м. Київ, українка, освіта середня медична, член ВКП(б), без визначених занять. У 1941 р. – начальник медичної служби батальйону 96 СП 9 армії, згодом – у німецькому полоні. Під час німецької окупації (1942-1943) проживала в с. Миропілля. Арешт 8.04.1943. У зв'язку з бойовими діями евакуйована до м. Саратов (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.11.1943 за ст. 54-1 „б” КК УРСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в Карагандинському ВТТ (Казахстан). Комісією згаданого ВТТ 31.05.1948 заслана на поселення в м. Каркаралінськ Карагандинської області. Реабілітована 26.02.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 945*).

КАРАБУТ Яків Дмитрович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ ДПУ 31.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2099*).

КАРЛЮКОВА Феопанія Порфиріївна, 1911 р.н., народилася і проживала в с. Сінне, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невіїзд від 23.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 „а” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. №10478**).

КАРПЕНКО Василь Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Грунівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 28.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації та антирадянській діяльності. Миропільським РВ НКВС 20.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-27*).

КАРПЕНКО Іван Макарович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Сінне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 5*).

КАРПЕНКО Максим Гнатович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „8 Березня”. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-102*).

КАРПЕНКО Павло Максимович, 1894 р.н., с. Грунівка, проживав у м. Курськ (Росія), росіянин, освіта вища – закінчив Київський політехнічний інститут, начальник квартирно-експлуатаційної частини Курського гарнізону, військовий інженер 2 рангу. Арешт 31.08.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації та шкідницькій діяльності. Управлінням НКВС Орловського округу 9.03.1940 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6074*).

КАРПЕНКО Свирид Боніфатійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.06.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Боромлянською районною міліцією (тепер Тростянецький район) 9.07.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-622, оп. 2, спр. 6**).

КАРПЕНКО Трохим Панасович, 1899 р.н., с. Успенка Буринського району, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.09.1936. Харківським обласним судом 14.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 7 років і 6 місяців. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12013*).

КАРПЕНКО Феодосій Петрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Сінне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 947*).

КАЧУРА Марія Северинівна, 1900 р.н., с. Поповка Курської області (Росія), проживала в с. Великий Прикіл, росіянка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1945 як член сім’ї [дружина] засудженого за ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 25.01.2000 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. №8760**).

КВЯТКОВСЬКИЙ Федір Никифорович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, керівник інструментальної групи заводу № 75. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у смт Краснопілля. Арешт 28.04.1943. Військовим трибуналом 40 армії Воронежського фронту 12.05.1943 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР застосована ВМП, 19.05.1943 – покарання пом’якшене до

10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13519*).

КЕКІН Семен Михайлович, 1873 р.н., с. Петрушівка, проживав у м. Луганськ, українець, освіта початкова, робітник рибкоопитильного заводу. Арешт 4.12.1937, звинувачення в контрреволюційній діяльності. 29.12.1939 справа закрита. Реабілітований у 1994 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КЕКІН Тимофій Пилипович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Петрушівка, українець, освіта початкова, бригадир артілі „Гідрозембуд” на будівництві залізничної колії Червоний Лиман-Куп’янськ. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Миропільським РВ НКВС 22.02.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3297*).

КЕСЕЛЬ Яків Аронович, 1913 р.н., с. Дубянка Пустомитівського району Львівської області, проживав у с. Миропілля, єврей, освіта початкова, кравець артілі „1 Травня”. Арешт 5.08.1941, звинувачення в антирадянській агітації та розповсюдженні провокаційних чуток і пораженьських настроїв. Управлінням НКВС по Сумській області 14.09.1941 справа закрита. З наближенням фронту евакуйований до м. Новосибірськ (Росія), 6.04.1942 з-під варті звільнений. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2434*).

КИРИЧЕНКО Назар Ілліч, 1881 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 22.04.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1344*).

КИРИЧЕНКО Сергій Сергійович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Виднівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 19.02.1964 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 137*).

КИСЕЛЬОВ Олександр Федорович, 1890 р.н., колишнє с-ще Грязнянського радгоспу (тепер с. Чернеччина), проживав у с. Чернеччина, українець, освіта неповна середня, старший агроном Грязнянського цукрового заводу. Арешт 22.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Краснопільським РВ НКВС 28.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-309*).

КІПРЕНКОВА Параскева Федорівна, 1882 р.н., народилася і проживала в с. Великий Бобрік, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 7.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР та за участь у масових заворушеннях (ст. 56-16) ув'язнена умовно на 3 роки в концтабір, з-під варти звільнена. Реабілітована 29.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 9427**).

КЛАДЬКО Андрій Ісакович, 1914 р.н., смт Градизьк Глобинського району Полтавської області, проживав у с. Мезенівка, українець, освіта незакінчена вища – заочник 3 курсу педагогічного інституту в м. Кременчук згаданої області, учитель неповно-середньої школи. Арешт 19.08.1940. Сумським обласним судом 28.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Помер 19.05.1942 в місці ув'язнення (Верхньокамський район Кіровської області, Росія). Реабілітований 26.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1840*).

КЛЕХТА Артем Семенович, 1883 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 242*).

КЛИМАНШЕВСЬКИЙ Іван Євдокимович, 1875 р.н., с. Миропілля, проживав у м. Полтава, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 23.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 28.09.1938 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938. Реабілітований 9.04.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

КЛИМАНШЕВСЬКИЙ Іван Степанович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, чоботар промартілі „Шлях до соціалізму”. Арешт 9.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Миропільським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-260*).

КЛИМАНШЕВСЬКИЙ Федір Йосипович, 1913 р.н., уродженець смт Угроїди, українець,

освіта неповна середня. Червоноармієць-писар штабу 92 артилерійського полку 92 стрілецької дивізії. Арешт 6.09.1937. Військовим трибуналом 39 СК Приморської групи військ Особливої Червонопрапорної Далекосхідної армії 8.01.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13052*).

КЛИМОВ Борис Борисович, 1930 р.н., с. Биковка Орловської області (Росія), проживав у с. Новодмитрівка, росіянин, освіта початкова, неповнолітній. Арешт 20.04.1943, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Військовим трибуналом 40 армії Воронежського фронту 17.05.1943 справа закрита (за неповноліттям), з-під варти звільнений. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданої армії 2.08.1943 направлений до колонії НКВС. Термін покарання відбував у Богословському ВТТ Свердловської області (Росія). Управлінням НКДБ по згаданій області 25.01.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5062*).

КЛЮЄВ Антон Григорович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931, звинувачення у контрреволюційній агітації. Харківським оперативним сектором ДПУ 15.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8381*).

КЛЮЄВ Федір Петрович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3234**).

КОВАЛЕНКО Катерина Іллівна, 1916 р.н., с. Берізки Великобурлуцького району Харківської області, проживала в с. Чернечина, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 3 роки у віддалені райони СРСР. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10619**).

КОВАЛЕНКО Олександр Харитонович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Юсупівка, українець, освіта початкова, конюх Захарівського лісництва. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження. Арешт 2.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 23.11.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ.

Термін покарання відбував у Ярославській області (Росія). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.12.1948 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Управлінням МДБ по Сумській області 4.06.1949 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2884*).

КОВАЛЬОВ Григорій Федорович, 1901 р.н., с. Битиця Сумського району, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, картотетник Наумівського спиртзаводу. Арешт 13.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за проведення контрреволюційної агітації, вихваляння Польщі, „ворогів народу” Троцького і Тухачевського та висловлювання терористичних тенденцій застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 12.10.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 337*).

КОВАЛЬЧУК Андрій Петрович, 1924 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта неповна середня. Відбував термін покарання. Арешт 2.02.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 7.03.1945 за контрреволюційну агітацію серед ув'язнених засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12326*).

КОВЕРНИК Іван Степанович, 1908 р.н., уродженець с. Проходи, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 527 СП 48 СД Ленінградського фронту. Арешт 7.01.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 22.01.1942 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 21.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12807*).

КОВЕРНИКОВА Євгенія Степанівна, 1921 р.н., с. Красна Яруга Ракитянського району Белгородської області (Росія), проживала в с. Мезенівка, росіянка, освіта середня, без визначених занять. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала в м. Харків. Арешт 27.08.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.01.1944 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 28.06.1996 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 209*).

КОЗЛОВ Володимир Іванович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, росіянин, освіта середня військова (артилерист), член ВКП(б), виконувач обов'язків військового комісара районного військкомату. На початку

Великої Вітчизняної війни – військовослужбовець Червоної армії, згодом – у ворожому полоні, після втечі з нього проживав на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 1.05.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 29.08.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3658*).

КОЛЕСНИК Іван Трохимович, 1909 р.н., уродженець с. Мезенівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць мотоциклетного взводу 16 винищувальної бригади. Арешт 11.10.1942. Військовим трибуналом 100 СД 2.11.1942 за намір перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13961*).

КОЛОДКА Олексій Миколайович, 1915 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1131 СП 337 СД. Арешт 27.07.1944, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом згаданої дивізії 4.10.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5121*).

КОЛОМІЙЧЕНКО (КОЛОМІЧЕНКО) Максим Антонович, 1897 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 51 полку 6 дивізії. Арешт 18.04.1921 за підозрою в шпигунстві. Особливим відділом надзвичайної комісії Західного фронту 18.04.1921 справа закрита, направлений у діючу армію. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3087*).

КОНДРАТЬЄВ Олександр Антонович, 1884 р.н., м. Розсош Воронежської області (Росія), проживав у с. Запсілля, росіянин, освіта середня, директор неповно-середньої школи. Арешт 9.04.1938, звинувачення в участі в антирадянській українській націоналістичній організації. Миропільським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-130**).

КОНОВАЛЕНКО Георгій Олександрович, 1907 р.н., м. Санкт-Петербург (Росія), проживав у с. Миропілля, росіянин, освіта середня, зоотехнік районного земвідділу. Арешт 19.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 936**).

КОНОНЕНКО Антон Сидорович, 1898 р.н., уродженець с. Самотоївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-їздовий 361 санітарного батальйону 206 СД40 армії. Арешт 14.05.1943. Військовим трибуналом згаданої армії 14.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13010*).

КОНОНЕНКО Іван Никифорович, 1925 р.н., народився і проживав у с. Самотоївка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. У 1943 р. перебував у м. Замбров (Польща). Арешт 20.08.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 17.09.1943 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.04.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12103*).

КОНОНЕНКО Степан Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, бухгалтер взуттєвої майстерні. Арешт 22.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 910***).

КОПАНИЦЯ Іван Якимович, 1920 р.н., уродженець с. Бранцівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 67 артилерійського полку 83 горнострілецької Туркменської дивізії (м. Мешхед, Іран). Арешт 31.03.1942. Військовим трибуналом Ашхабадського гарнізону Середньо-Азійського ВО 17.07.1942 за контрреволюційну агітацію у военній обстановці засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.08.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 9.07.2001 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-14034*).

КОПАНИЦЯ Костянтин Авер'янович, 1881 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, завідувач складу цукрового заводу. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.09.1938 за шпигунську діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 14.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.04.1959 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 144**).

КОПАНИЦЯ Макар Іванович, 1911 р.н., уродженець с. Бранцівка, українець, освіта

початкова. Червоноармієць-курсант 10 навчального танкового полку, сержант. Арешт 28.04.1944. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону 8.06.1944 за розповсюдження недостовірних чуток про життя населення засуджений на 3 роки ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 30.07.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13531*).

КОПАНИЦЯ Микола Авер'янович, 1885 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у смт Угроїди, українець, освіта середня педагогічна, директор Краснопілля сільгоспшколи. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у смт Угроїди. Арешт 22.04.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР. У зв'язку з воєнними діями евакуйований до м. Саратов (Росія). Прокуратурою СРСР 28.09.1943 звинувачення за ст. 54-1 „а” перекваліфіковане на ст. 54-3, ст. 54-11 з обвинувального висновку виключена. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.10.1943 ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 18.11.1993 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, *спр. 168***).

КОРДА Іван Миколайович, 1873 р.н., с. Нижня Сироватка Сумського району, проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ілліча. Арешт 5.03.1938. Харківським обласним судом 15.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-437*).

КОРНІЄНКО Андрій Якович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.06.1941. Сумським обласним судом 21.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 19.05.1970 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8591*).

КОРНІЄНКО Дмитро Григорович, 1920 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць. Арешт 10.11.1941. Військовим трибуналом 25 СД 21.11.1941 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Помер 20.01.1942 в місці ув'язнення. Реабілітований 17.01.1964 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7988*).

КОРНІЄНКО Іван Петрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, каменяр за наймом. Арешт 24.09.1937. Особливою трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. Син Корнієнка П.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 667).

КОРНІЄНКО Петро Савич, 1872 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 12.03.1939 справа закрита. Батько Корнієнка І.П. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-211).

КОРОБЧЕНКО Андрій Андрійович, 1906 р.н., уродженець с. Мезенівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 722 СП 206 СД. Арешт 24.05.1943. Військовим трибуналом 40 армії Воронежського фронту 2.06.1943 за намір перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений до ВМП. Розстріляний 17.06.1944. Реабілітований 17.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13979*).

КОРОБЧЕНКО Іван Євдокимович, 1904 р.н., уродженець с. Михайлівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 149 курсантської стрілецької бригади. Арешт 22.04.1942. Військовим трибуналом гарнізону м. Томськ (Росія) 3.08.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.08.1942 звинувачення перекваліфіковане на ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР, покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 4.02.1993 Головним управлінням за нагляду за виконанням законів у Збройних Силах Генеральної Прокуратури Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12461).

КОРОБЧЕНКО Прокопій Єлисейович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Мезенівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. До арешту – священик. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 164).

КОРОБЧЕНКО Федір Євдокимович, 1902 р.н., с. Михайлівка, проживав у м. Новоград-Волинський Житомирської області, українець, освіта вища – закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут, виконувач обов'язків помічника командира з технічної частини 140 будівельного батальйону. Арешт 9.06.1937. НКВС СРСР 23.12.1937 за шпигунство на користь Польщі та

шкідницьку діяльність застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 835).

КОРОЛЬ Іван Миколайович, 1921 р.н., с. Грабовське, до мобілізації проживав у с. Рясне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-санінструктор 1257 СП 379 СД. Арешт 25.07.1942. Військовим трибуналом 30 армії 26.09.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12747).

КОРОЛЬОВ Петро Михайлович, 1907 р.н., с. Покровка, проживав у колишньому м. Чистякове (тепер м. Торез) Донецької області, українець, освіта початкова, агроном радгоспу „Гірник”. Арешт 15.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області ув'язнений у ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р. (Реабілітовані історією. Донецька область. – Кн. 4. – 2008).

КОРОЩЕНКО Володимир Миколайович, 1927 р.н., с. Покровка, проживав у м. Харків, українець, освіта неповна середня. Військово-службовець-лаборант фотолабораторії в/ч 77906, молодший сержант. Арешт 7.01.1952. Військовим трибуналом Київського ВО 18.04.1952 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.06.1990 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11433).

КОРОЩЕНКО Данило Дорофійович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.12.1932, підписка про невиїзд від 7.01.1933, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ ДПУ 17.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1742).

КОРОЩЕНКО Тихін Васильович, 1868 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 26.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2251).

КОРХ Іван Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ УСРР 14.12.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1757*).

КОРХ Олексій Васильович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта почат-

кова, селянин-одноосібник. Арешт 29.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації з метою зриву весняної посівної кампанії. Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1565*).

КОРХ Павло Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 11.03.1938. Сумським обласним судом 21.05.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 9.08.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-532*).

КОСАРЕНКО Микола Митрофанович, 1895 р.н., с. Біловоди Сумського району, проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, робітник Угрюдського цукрового заводу. Арешт 5.06.1936. Харківським обласним судом 3.10.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 8.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11920*).

КОТЕЛЬНИКОВ Панас Петрович, 1898 р.н., с. Смородино Грайворонського району Белгородської області (Росія), проживав у смт Краснопілля, росіянин, освіта середня, учитель Покровської неповно-середньої школи. Арешт 26.02.1936. Харківським обласним судом 21.07.1936 за контрреволюційну агітацію засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12010*).

КОТЕНКО Андрій Антонович, 1895 р.н., народився і проживав на колишньому х. Степок 3-й, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 1.09.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1570*).

КОТЕНКО Яким Наумович, 1886 р.н., с. Верхня Сироватка Сумського району, проживав у с. Глибне, українець, освіта початкова, медичний фельдшер. Арешт 9.03.1938. Сумським обласним судом 7.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 3.02.1961 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5425*).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1901 р.н., м. Суми, проживав у с. Тур'я, українець, освіта початкова, робітник Угрюдського цукрового заводу. Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 467*).

КОТОК Олексій Іванович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1564*).

КОЧКУР Михайло Олександрович, 1894 р.н., колишне с. Папірня Тербовлянського району Тернопільської області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова районного виконкому. Арешт 3.09.1937, підписка про невийзд від 17.07.1939, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації та антирадянській агітації. Сумським обласним судом 13.08.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1153*).

КОЧУРА Іван Григорович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, працівник районної лікарні. Арешт 8.09.1938, звинувачення в антирадянській діяльності. Прокуратурою Харківської області 17.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1876*).

КРАВЧЕНКО Мойсей Андрійович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова колгоспу „Червоний Жовтень”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 18.03.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням НКДБ по Сумській області 29.12.1943 справа закрита, направлений у Березниковський спецтабір НКВС № 0302 (Пермська область, Росія) для фільтрації. Відділом контррозвідки „Смерш” згаданого табору 20.05.1944 направлений у військкомат. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8530*).

КРАВЧЕНКО Семен Самійлович, 1895 р.н., с. Велика Рибиця, проживав у м. Аральськ одногоменного району Кзил-Ординської області (Казахстан), українець. Арешт 27.09.1932. Трійкою при ОДПУ в Казахстані 28.12.1932 за ст. 58-7 КК РСФРР ув'язнений у ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований 23.04.1997 прокуратурою згаданої області. („Книга пам'яті жертв політичних репресій у СРСР”).

КРАВЧЕНКО Яків Офонович (Афонович), 1914 р.н., с. Самогоївка, проживав у м. Алчевськ Луганської області, українець, освіта початкова, робітник коксових печей коксохімічного заводу. Арешт 4.06.1936, звинувачення в шкідництві. 12.08.1936 справа закрита. Реабілітований у

1994 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

КРАВЧЕНКО-КРАВЦОВСЬКИЙ Сергій Андрійович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта середня, директор середньої школи. Арешт 28.04.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований до м. Єкатеринбург (Росія). Свердловським обласним судом 25.09.1942 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5758*).

КРАМІНСЬКИЙ Дмитро Овксентійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрік, українець, освіта початкова, рахівник лісництва. Арешт 7.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українському повстанському осередку та проведення контрреволюційної підривної роботи застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 841**).

КРУГЛЯК Григорій Іванович, 1925 р.н., с. Мала Рибиця, проживав у м. Волгоград (Росія), українець, освіта неповна середня, слюсар заводу „Красный Октябрь”. Арешт 3.12.1946. Направлений до м. Суми. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 25.02.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 23.09.1955 покарання пом’якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.12.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12644*).

КРУГЛЯК Дмитро Антимонович [так у документах], 1873 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, сторож цукрового заводу. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 28.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 177**).

КРУГЛЯК Леонтій Автономович, 1879 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938. Сумським обласним судом 8.04.1939 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 24.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11429*).

КРУГЛЯК Харитон Антонович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-2, 54-11 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 22.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-325**).

КРУПОДЕР Єгор Петрович, 1886 р.н., с. Верхня Пожня, проживав у с. Мезенівка, українець, освіта початкова, машиніст Грязнянського радгоспу. Арешт 14.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 593*).

КРУПОДЕР Павло Єгорович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, машиніст Ницахської МТС (Тростянецький район). Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 665*).

КУДЛАЙ Панас Леонтійович, 1911 р.н., уродженець колишнього с. Студенок (тепер с. Миропілля), українець, освіта початкова. Червоноармієць 1082 зенітно-артилерійського полку. Арешт 3.03.1944. Військовим трибуналом Мурманського корпусного району ППО 22.03.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12735*).

КУЗЬМЕНКО Семен Іванович, 1880 р.н., смт Кириківка Великописарівського району, проживав у с. Верхня Пожня, українець, освіта початкова, священик. Арешт 19.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув’язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 123*).

КУЛИК Павло Антонович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським облвідділом ДПУ 20.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1572*).

КУРАСОВ Андрій Стратонович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрік, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ілліча. Під час німецької окупації (1941-1943)

проживав у згаданому селі. Арешт 26.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13151*).

КУРОЧКА Феодосій Якович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.09.1929. Військовим трибуналом 14 СК 31.10.1929 за написання листів антирадянського змісту до односельців – червоноармійців діючої армії – засуджений до позбавлення волі на 5 років із суворою ізоляцією. Реабілітований 28.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12032**).

КУРСАКІН Прокіп Іванович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 1.10.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 10.10.1941 за антирадянську агітацію та розповсюдження пораженьських чуток застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12321*).

КУТАХОВ Олексій Федорович, 1875 р.н., колишне с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), проживав у смт Краснопілля, росіянин, освіта середня, священник. Підписка про невізд від 22.08.1930, звинувачення в намірі підризу кредитної системи (ст. 7-54-7 КК УСРР). Уповноваженим ДПУ УСРР у м. Суми 4.09.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4159*).

КУЦ Іван Григорович, 1896 р.н., с. Олексине Тростянецького району, проживав у смт Крас-

нопілля, українець, освіта початкова, лісовод районного лісгоспу. Арешт 13.07.1938, звинувачення в антирадянській агітації, шкідництві та участі в контрреволюційній націоналістичній організації. Управлінням НКВС по Харківській області 20.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5611*).

КУЦАРЕНКО Петро Сергійович, 1914 р.н., уродженець с. Покровка, українець, освіта середня. Червоноармієць 57 дивізіону внутрішніх військ НКВС Уральського округу. Арешт 14.07.1937. Військовим трибуналом внутрішньої охорони Кіровської області 14.07.1937 за ухилення від військової служби (ст.193-13 КК РРФСР) засуджений на 2 роки ВТТ. Військовим трибуналом внутрішніх військ НКВС Московського округу 25.08.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР та з урахуванням попереднього обвинувачення строк покарання збільшений до 4 років і 6 місяців. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13275*).

КУЧМЕНКО Іван Самсонович, 1896 р.н., с. Покровка, проживав у с. Ясенок, українець, освіта початкова, священник. Арешт 30.04.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ НКВС 27.06.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2450*).

КУЧМІЙ Михайло Єгорович, 1891 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, завідувач відділу постачання Грязнянського цукрового заводу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 23.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-305*).

Л

ЛАВРИНЕНКО Василь Якович, 1878 р.н., с. Попівка, проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.09.1931, підписка про невізд від 3.11.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 12.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1646*).

ЛАВРИНЕНКО Іван Єгорович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Попівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у

згаданому селі. Арешт 27.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області (у с. Миропілля) 19.06.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3571*).

ЛАДНА Надія Василівна, 1922 р.н., народилася і проживала в с. Миропілля, росіянка, освіта середня, діловод районного земвідділу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала і працювала в згаданому селі. Арешт 30.03.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. У зв'язку з воєнними діями евакуйована до м. Казань

(Республіка Татарстан, Росія). Управлінням НКДБ по Сумській області 14.02.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3470*).

ЛАЗАРЕВ Олександр Георгійович, 1887 р.н., с. Миропілля, проживав у м. Харків, росіянин, освіта середня, завідувач господарства гуртожитку № 15. Арешт 19.11.1933, звинувачення в участі в закордонній терористичній організації РОВС (Російський загальновійськовий союз) та дезінформації органів ДПУ. Харківським обвідділом ДПУ 1.12.1933 справа закрита. 9.12.1934 розпочате нове слідство за звинуваченням в антирадянській агітації та контрреволюційній терористичній діяльності. Управлінням НКВС по Харківській області 19.12.1934 справа закрита. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.06.1935 ув'язнений на 3 роки у ВТТ. [Відомості про дату та мотиви арешту відсутні]. Реабілітований 22.06.1989. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ЛАЗАРЕНКО Панас Єпіфанович, 1907 р.н., уродженець с. Рясне, українець, освіта неповна середня. Зубний лікар 67 автобригади (Хабаровський край, Росія). Арешт 20.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.03.1938 за ст. ст. 58-1 „б”, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.03.1938 у м. Хабаровськ. Реабілітований 6.06.1957 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6131*).

ЛАЗНЯ Василь Андрійович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Хмелівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.08.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопілльським РВ ДПУ 12.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1857*).

ЛАЗОРЕНКО Григорій Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544**).

ЛАЗОРЕНКО Остап Леонтійович, 1906 р.н., с. Бранцівка, проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, водій Мезенівського відділку Грязнянського радгоспу. Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Туринськ (Свердловська область, Росія). Прокуратурою Харківської області 9.08.1939 справа направлена на дослідження. Краснопілльським РВ НКВС 8.10.1939 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 259*).

ЛАЗОРЕНКО Пантелеймон Васильович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, робітник за наймом. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544**).

ЛАЗОРЕНКО Юхим Володимирович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, робітник за наймом. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544**).

ЛЕБЕДИНСЬКИЙ Микита Васильович, 1888 р.н., с. Великий Бобрик, проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, секретар Грязнянського цукрового заводу. Арешт 22.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.05.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 76**).

ЛЕУНОВ Іван Семенович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Миропілльським РВ НКВС 19.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-564*).

ЛЕЩЕНКО Кузьма Олексійович, 1872 р.н., м. Богодухів Харківської області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта середня, священник без парафії. Арешт 27.07.1937. Сумським обласним судом 28.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.09.1939 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1172*).

ЛИЗОГУБ Андрій Іванович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, працював листоношею в колгоспі „2 з'їзд колгоспників-ударників”. Арешт 24.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Помер 5.09.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 204).

ЛИЗОГУБ Андрій Свиридович, 1918 р.н., уродженець с. Осоївка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць кравецької майстерні управління внутрішніх справ у м. Хабаровськ (Росія). Арешт 5.08.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Хабаровського краю 7.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12885).

ЛИМАРЕНКО Петро Леонтійович, 1884 р.н., с. Новомиколаївка Скадовського району Херсонської області, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, фельдшер-інструктор районної санстанції. Арешт 16.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 135).

ЛИСЕНКО Василь Омелянович, 1925 р.н., с. Юсупівка, до мобілізації проживав у м. Харків, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 47 гірськострілецької дивізії. З 28.12.1941 – у німецькому таборі військовополонених Червоної армії (м. Харків). З квітня 1942 р. проживав на окупованій німцями території, у тому числі в Краснопільському районі. Арешт 14.12.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.06.1943 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1948 склад злочину перекваліфікований на ст. 7-35 (соціально небезпечна особа), покарання пом'якшене до фактично відбутого строку. Реабілітований 18.08.1956 військовим трибуналом Південно-Уральського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 629).

ЛИСЕНКО Володимир Федорович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 16.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1647).

ЛИТВИНОВ Єгор Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.03.1930 за антирадянську агітацію ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 730).

ЛИТВИНОВ Микола Васильович, 1924 р.н., уродженець смт Угроїди, українець, освіта середня. Червоноармієць 137 запасного СП. Арешт 22.03.1944. Військовим трибуналом 46 запасної СБ Приволзького ВО 5.06.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Електросталь Московської області (Росія). Реабілітований 9.06.1963 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7137).

ЛИТВИНОВ Микола Денисович, 1913 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 95 запасного СП. Арешт 22.09.1942. Військовим трибуналом 14 запасної СБ (м. Чебоксари Республіки Чувашія, Росія) 30.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12745).

ЛИТОВЧЕНКО Іван Васильович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.08.1931 за підозрою в підпалі садиби голови колгоспу „Червоні стрільці”, підписка про невиїзд від 3.11.1931. Миропільським РВ ДПУ 27.11.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1398*).

ЛИТОВЧЕНКО Ілля Титович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.12.1930. Народним судом Краснопільського району 18.04.1931 за розповсюдження наклепницьких чуток засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 3.12.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1125).

ЛОБАНЦЕВ Петро Гнатович, 1904 р.н., уродженець с. Верхня Пожня, українець, освіта початкова. Червоноармієць 263 гвардійського СП 86 гвардійської СД. Арешт 17.07.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 25.08.1943 за антирадянську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12869).

ЛОБОДА Микола Карпович, 1896 р.н., уродженець с. Нижня Сироватка Сумського району, українець, освіта неповна середня.

Червоноармієць 605 СП 232 СД. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у с. Осоївка. Арешт 27.07.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.01.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.04.1993 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 153).

ЛОШАКОВ Іван Федотович, 1887 р.н., с. Почаєво Белгородської області (Росія), проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, бригадир-свинар Мезенівського відділку Грязнянського бурякорадгоспу. Арешт 29.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 534).

ЛУК’ЯНЕНКО Василь Іванович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Великий Прикід, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Новий світ”. Арешт 4.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Миропільським РВ НКВС 22.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-275).

ЛУПКА Дмитро Григорович, 1906 р.н., смт Краснопілля, проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, робітник Грязнянського бурякорадгоспу. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.09.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 331).

ЛУСТА Феодосій Омелянович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.09.1941 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11973).

ЛУШПА Амвросій Гнатович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Проходи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.10.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ УСРР 5.02.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 351*).

М

МАЗАЛОВ Іван Григорович, 1868 р.н., с. Чернеччина, проживав у м. Чугуїв Харківської області, росіянин, освіта вища, ветеринарний лікар школи-розплідника військових собак. Арешт 23.01.1931, звинувачення в руйнуванні з контрреволюційною метою військового зв’язку. Харківським оперсектором ДПУ 12.05.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

МАЙБОРОДА Михайло Денисович, 1922 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня. Військово-службовець 2 ударної армії. З червня 1942 р. перебував у Західній Європі, спочатку як військовополонений. Після депортації в СРСР направлений у Балтвійськтехфлот, працював машиністом землечерпалки „Біломорська” (м. Ліепая, Латвія). Арешт 27.06.1947. Особливою нарадою при МДБ СРСР 3.01.1948 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув’язнений на 6 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1958 військовим трибуналом Прибалтійського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 497).

МАЙБОРОДА Яким Максимович, 1874 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 18.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопілляським РВ ДПУ 1.09.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1555).

МАКАРЕНКО Борис Трохимович, 1926 р.н., м. Суми, проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта неповна середня. Начальник ремонтно-технічної апаратури в/ч 13996 (м. Санкт-Петербург, Росія). Арешт 28.09.1950. Військовим трибуналом в/ч 65214 7.12.1950 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1991 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11830).

МАКАРЕНКО Панас Трохимович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544*).

МАКІЄНКО Кузьма Матвійович, 1909 р.н., уродженець с. Мала Рибиця, українець, освіта незакінчена вища – закінчив 3 курси Харківського

університету. Червоноармієць-зарядник 45 мм гармат 1050 СП 301 СД. Арешт 15.10.1945. Військовим трибуналом згаданої дивізії 14.12.1945 за антирадянську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13194).*

МАКСИМЕНКО Федір Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544*).*

МАКУХА Антон Федотович, 1896 р.н., с. Горобівка Білопільського району, проживав у с. Самогоївка, українець, освіта середня педагогічна, завідувач неповно-середньої школи. Арешт 6.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.04.1957 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 470).*

МАЛОУХ Дмитро Олексійович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 21.06.1932 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1674).*

МАРКІН Максим Панасович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР та за участь у масових заворушеннях (ст. 56-16) висланий на 10 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. № 9427*).*

МАРТИНЕНКО Іван Пимонович, 1914 р.н., с. Грабовське, українець, освіта неповна середня. Курсант Московського військового училища ім. ВЦВК. Арешт 23.11.1937. Військовим трибуналом Московського ВО 2.01.1938 за контрреволюційну троцькістську націоналістичну агітацію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 10.04.1958 військовою колегією Верховного Суду СРСР. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5734).*

МАРТИНЕНКО Микола Олексійович, 1913 р.н., народився і проживав у смт Краснопіл-

ля, українець, освіта початкова, тесляр 8 дистанції служби колії залізниці. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селищі. Арешт 25.05.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Транспортним відділом НКДБ Південної залізниці 26.09.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5561).*

МАРЧЕНКО Анатолій Трохимович, 1914 р.н., уродженець с. Мезенівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1036 СП 296 СД. Під час бойових дій під с. Алтинівка Кролевецького району 3.09.1941 потрапив у німецький полон, після втечі проживав на окупованій німцями території. Арешт 2.02.1942 в м. Челябінськ (Росія), звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Транспортним відділом НКВС Південно-Уральської залізниці 9.01.1943 справа закрита, направлений у Колтубанський спецтабір НКВС № 252 (Оренбурзька область, Росія) для перевірки. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5625).*

МАТЮШКО Іван Петрович, 1906 р.н., с. Даценківка Лебединського району, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 11.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за участь у військово-націоналістичній організації та шкідницьку роботу застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.06.1957 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 483*).*

МАТЯШ Дмитро Федотович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, перекупник великої рогатої худоби. Арешт 29.07.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським обласним відділом ДПУ 26.10.1932 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1410).*

МЕЩАН Тимофій Васильович, 1911 р.н., уродженець с. Мезенівка, українець, освіта неповна середня. Помічник командира взводу окремого саперного батальйону. Арешт 16.10.1936. Військовим трибуналом 16 СК 3.12.1936 за контрреволюційну агітацію (ст. 72 „а” КК БСРР) засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12857).*

МИГАЛЬ Лука Андрійович, 1891 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, майстер з розробки лісу місцевого лісництва. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому

селищі. Арешт 15.07.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 1.10.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 9.08.1946 склад злочину перекваліфікований на ст. 54-3, покарання пом’якшене до 3 років. Реабілітований 14.08.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11811*).

МИЛАСНКО Григорій Павлович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Миропільським РВ ДПУ 15.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1404*).

МИРОНОВ Федір Антонович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 11.07.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 285*).

МИХАЙЛЕНКО Василь Олександрович, 1893 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 8.04.1939 за антирадянську агітацію та участь у контрреволюційній організації засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.08.1939 вирок скасований, справа закрита. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3314**).

МИХАЙЛИЧЕНКО Володимир Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, робітник вагонного депо з.ст.Лозова (Харківська область). Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 20.03.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.05.1945 справа закрита, направлений у Сумський міський військкомат. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6272*).

МИХАЙЛИЧЕНКО Микола Давидович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Петрушівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 4.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-2, 54-11 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-560*).

МИШЕНКО (МЩЕНКО) Федір Семенович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Тур’я, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.05.1931 за агітаційну роботу проти колективізації та заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у смт Угроїди, працював теслярем на цукровому заводі. Арешт 12.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за антирадянську агітацію проти стахановського руху ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 25.12.1989 та 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 3, спр. 447; оп. 4, спр. 941*).

МИЩЕНКО (МЩЕНКО) Григорій Савич, 1901 р.н., с. Луговики Чорнухинського району Полтавської області, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта середня, член ВКП(б), секретар районного парткому. Арешт 9.06.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській терористичній організації. Управлінням НКВС по Харківській області 26.11.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1836*).

МИРОШНИЧЕНКО Ілля Гаврилович, 1903 р.н., колишнє с. Калантаївка Новосанжарського району Полтавської області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, технік районного відділу зв’язку. Арешт 29.12.1937, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 17.08.1939 справа закрита, 30.09.1998 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-134*).

МОЙСЕЄНКО Микола Федорович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938. Харківським обласним судом 21.02.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 18.05.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12528*).

МОЛОДОВ Костянтин Іванович, 1891 р.н., м. Охтирка, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта середня, учитель географії неповно-середньої школи. Арешт 17.04.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.11.1939 за участь в антирадянській контрреволюційній українській повстанській організації ув’язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував на Колимі (Росія). Реабілітований 22.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 648*).

МОРОЗ (МОРОЗОВ) Матвій Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Тур'я, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 17.09.1936. Харківським обласним судом 15.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 25.05.1937 вирок скасований, справа направлена на нове розслідування, з-під варті звільнений під підписку про невиїзд. Харківським обласним судом 16.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 5.11.1937 вирок залишений у силі. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1900).

МОШКОВСЬКА Ганна Броніславівна, 1909 р.н., м. Житомир, проживала в смт Краснопілля, українка, освіта середня, учителька школи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.04.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10468*).

НАД'ЯРНИЙ Єгор Карпович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Самогоївка, українець, освіта початкова, завідувач господарства колгоспу „Велетень”. Арешт 22.04.1931, звинувачення в шкідницькій діяльності. Краснопільським РВ ДПУ 23.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1715).

НАЗАРЕНКО Андрій Сергійович, 1905 р.н., уродженець с. Славгород, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 30 прожекторного полку (поблизу м. Ногінськ Московської області, Росія). Арешт 28.12.1942. Військовим трибуналом Московського фронту ППО 29.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12830).

НАЗАРЕНКО Олексій Григорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Сумським оперсектором ДПУ 25.11.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1757*).

НАЙДОВСЬКИЙ Прокіп Євдокимович, 1902 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля,

МУРЗА Костянтин Петрович, 1924 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, колгоспник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав у згаданому селищі. Арешт 23.03.1943, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” 38 армії 24.05.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5024).

МУРЗА Семен Матвійович, 1884 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931, звинувачення в антирадянській діяльності. Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1761).

МУРЗА Степан Павлович, 1892 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1938. Сумським обласним судом 19.10.1939 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки і 6 місяців. Верховним Судом УРСР 11.12.1939 вирок скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-664).

Н

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.08.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 3.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5196).

НАЛИВАЙКО Павло Олексійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.08.1931 за підозрою в підпалі садиби голови колгоспу „Червоні стрільці”. Миропільським РВ ДПУ 27.11.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1398*).

НАУМОВ Олексій Дмитрович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. Працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 12.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за контрреволюційну повстанську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3234*. ДАСО, ф.Р-7641, он. 2, спр. 413*).

НАУМОВ Феофан Пилипович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, комірник колгоспу „Червоний Жовтень”. Арешт 9.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Після відбуття терміну покарання проживав у згаданому селі, працював опалювачем у Миропільському районному військкоматі. Арешт 19.08.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 30.10.1946 за ст. 54-1 „а” КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований відповідно 30.12.1989 та 8.10.1991 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он.3, спр.600. ГДА УСБУ в СО, спр. П-11818).

НЕКРАСОВ Володимир Михайлович, 1885 р.н., с. Каменка Пензенської області (Росія), проживав у с. Грунівка, росіянин, освіта вища, учитель неповно-середньої школи. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 882*).

НЕКРАСОВ Дмитро Іванович, 1893 р.н., с. Содом Кіровської області (Росія), проживав у смт Угроїди, росіянин, освіта вища, старший хімік спиртзаводу. Арешт 25.04.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.11.1935 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 698).

НЕМЧЕНКО Іван Петрович, 1903 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, неписьменний. Червоноармієць 16 мотострілецького полку. Арешт 30.05.1942, звинувачення в намірі перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР). У зв’язку з обставинами воєнного часу особливим відділом НКВС 8 мотострілецької дивізії 5.07.1942 розстріляний у бойовій обстановці. Реабілітований 6.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13976).

НЕСВІТ Григорій Тимофійович, 1903 р.н., с. Запсілля, проживав у с. Миропілля, українець, освіта незакінчена вища – навчався на 4 курсі мовно-літературного факультету Харківського педінституту, учитель середньої школи. Арешт 9.04.1938, звинувачення в участі в антирадянській українській націоналістичній організації. Миропільським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-130*).

НЕСВІТ Микола Михайлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „8 Березня”. Арешт 23.07.1941, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР. Управлінням НКДБ по Сумській області 31.07.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2349*).

НЕСТЕРЕНКО Іван Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Славгород, українець, освіта початкова. Червоноармієць 87 шорно-сідельної майстерні 19 армії. Арешт 30.04.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом згаданої армії 3.07.1943 справа закрита, направлений для проходження подальшої військової служби. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5094).

НЕЧИПОРЕНКО (НИЧИПОРЕНКО) Іван Михайлович, 1923 р.н., уродженець с. Славгород, українець, освіта неповна середня. Командир відділення 775 артилерійського полку 243 СД 8 гвардійської армії. Арешт 20.06.1943. Військовим трибуналом згаданої армії 27.08.1943 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.11.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11889).

НІКІЄНКО Олександра Карпівна, 1923 р.н., с. Воронине Білопільського району, проживала, у тому числі під час німецької окупації (1941-1943), у с. Бранцівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 26.03.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням НКДБ УСРР 2.08.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3022*).

НІКІТІН Віктор Макарович, 1928 р.н., с. Осоївка, росіянин, освіта середня. Військово-службовець-радіотелеграфіст в/ч 51130. Арешт 31.10.1952. Військовим трибуналом в/ч 10866 17.12.1952 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12943).

НІКІТІН Макар Олександрович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, росіянин, освіта середня, учитель середньої школи. Арешт 3.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 882*).

НІКІТІН Микола Павлович, 1886 р.н., с. Крива Лука колишньої Орловської губернії (Росія), проживав у смт Краснопілля, росіянин, освіта початкова, кондитер Нижньосиротського

сільського споживтовариства (Сумський район). Арешт 16.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 28.11.1943 в місці ув'язнення (Хабаровський край, Росія). Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 725).

НИКОЛАЄНКО Григорій Миколайович, 1900 р.н., с. Миропілля, проживав у с. Запсілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 282).

ОБУХОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Славгород, росіянин, освіта початкова, робітник лісництва. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 29.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1975).

ОВСІЄНКО Максим Іванович, 1891 р.н., с. Запсілля, проживав у с. Покровка, українець, освіта середня, завідувач навчальної частини неповно-середньої школи. Арешт 11.09.1936. Харківським обласним судом 14.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Владивосток (Росія). Реабілітований 30.04.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12155).

ОЗЕРОВ Іван Тимофійович, 1895 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, заготівельник худоби споживчої кооперації. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 858).

ОНУФРІЄНКО Григорій Іванович, 1907 р.н., с. Горби Глобинського району Полтавської області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, член ВКП(б), завідувач районного відділу народної освіти. Арешт 5.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській

НИКОНЕНКО Іван Дмитрович, 1885 р.н., с. Тур'я, проживав у м. Краснодон Луганської області, українець, освіта початкова, кондитер фабрики-кухні. Донецьким обласним судом 26.02.1937 засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований у 1965 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

НОВИЦЬКИЙ Іван Болеславович, 1884 р.н., Польща, проживав у смт Краснопілля, поляк, освіта початкова, старший бухгалтер чоботарної майстерні. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 910*).

О

області 10.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 882*).

ОПАРА Іван Павлович, 1916 р.н., с. Мезенівка, проживав у с. Славгород, українець, освіта неповна середня. Відбував термін покарання, 14.09.1940 розпочате нове слідство, звинувачення в розповсюдженні серед ув'язнених наклепів антирадянського напрямку. Сумським обласним судом 30.11.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1842).

ОРЛОВ Олександр Никифорович, 1897 р.н., с. Коново Тверської області (Росія), проживав у с-щі Михайлівське, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), директор заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.10.1938 за шпигунську діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 19.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.10.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 359).

ОСАДЧИЙ Іван Данилович, 1902 р.н., с. Великий Бобрік, проживав у м. Перевальськ Луганської області, українець, освіта початкова, котельник шахти ім. Сталіна. Трійкою при

управлінні НКВС по Луганській області 5.09.1938 застосована ВМП. [Відомості про виконання вироку відсутні]. Реабілітований у 1959 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

ОСАДЧИЙ Яків Данилович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, бухгалтер Грязнянського бурякорадгоспу. Арешт 22.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.05.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 76**).

ОСИЧНИЙ Петро Пилипович, 1917 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня, учень пекарні споживчого товариства. Арешт 12.07.1937. Харківським обласним судом 9.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12078*).

ОСТАПЕНКО Олександр Семенович, 1921 р.н., уродженець с. Великий Бобрик, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 17 кінного полку НКВС Північно-Кавказького ВО. Арешт 26.11.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою згаданого ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 75*).

ОСТАПЕНКО Павло Якович, 1915 р.н., уродженець с. Михайлівка, українець, освіта неповна середня. Командир взводу 539 СП 108 СД, молодший лейтенант. Арешт 15.08.1942, звинувачення в антирадянській агітації пораженьського напрямку. Військовим трибуналом згаданої дивізії 19.08.1942 справа закрита,

направлений в одну з військових частин дивізії. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5835*).

ОСТАПОВИЧ В'ячеслав Леонардович, 1880 р.н., с. Нетечинці Могильовської області (Білорусь), проживав у с. Мозкове, поляк, освіта середня, керуючий відділку радгоспу Грязнянського цукрокомбінату. Арешт 2.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 6.12.1937 за антирадянську націоналістичну діяльність та шкідництво застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 301*).

ОСТАЩЕНКО Марко Давидович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Сінне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 468*).

ОСТРОГА Сергій Петрович, 1902 р.н., уродженець с. Чернеччина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 2 робітничого батальйону 21 армії Південно-Західного фронту. Арешт 23.04.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 9.05.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13644*).

ОТИЧ Пилип Савич, 1899 р.н., уродженець с. Ясенюк, українець, освіта початкова. Червоноармієць 707 СП 215 Смоленської СД. Арешт 19.09.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 27.10.1943 за розповсюдження недостовірних чуток у військовий час засуджений до позбавлення волі на 5 років. Виконання вироку відстрочене до закінчення бойових дій, направлений у діючу армію. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13041**).

П

ПАВЛЕНКО Григорій Трохимович, 1904 р.н., с. Вири Білопільського району, проживав у с. Славгород, українець, освіта середня, директор неповно-середньої школи. Арешт 29.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована

ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.06.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 500**).

ПАВЛОВСЬКИЙ Нифонт Олексійович, 1901 р.н., с-ще Гулівці Калинівського району Вінницької області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта вища, завідувач ветеринарної дільниці. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 936**).

ПАНЧЕНКО Михайло Миколайович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, сільгоспробітник радгоспу ім. Андреева (ст. Пересічна Південної залізниці). Арешт 28.07.1932. Лінійним судом згаданої залізниці 19.11.1932 за антирадянську агітацію та шкідництво в радгоспі засуджений до ВМП. Колегією в транспортних справах Верховного Суду СРСР 16.12.1932 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.07.1964. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 2 – 2008*).

ПАНЧЕНКО Олексій Митрофанович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 11.03.1933, звинувачення в антирадянській діяльності проти весняної посівної кампанії. Краснопільським РВ ДПУ 12.03.1933 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2480*).

ПАНЬКОВ Нестор Андрійович, 1892 р.н., с. Верхня Сироватка Сумського району, проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, робітник лісництва. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 715*).

ПАРЧЕНКО Олександр Маркович, 1893 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, робітник Наумівського спиртзаводу. Арешт 17.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 586*).

ПАТЮТЬКО Петро Денисович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „2 з'їзд колгоспників-ударників”. Арешт 4.12.1937. Сумським обласним судом 17.10.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 13.12.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-665*).

ПАЧКУН Михайло Овксентійович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.08.1932 за антирадянську агітацію проти колгоспів та розповсюдження недостовірних чуток висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. Брат Пачкуна О.О. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 348**).

ПАЧКУН Олексій Овксентійович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.08.1932 за антирадянську агітацію проти колгоспів та розповсюдження недостовірних чуток висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. Брат Пачкуна М.О. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 348**).

ПАЩЕНКО Омелян Орестович, 1913 р.н., уродженець с. Бранцівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 5 окремої Сахалінської СБ. Арешт 4.06.1943. Військовим трибуналом згаданої бригади 23.06.1943 за наміри терористичних дій проти командного складу (ст.19-58-8 КК РРФСР) засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.04.1999 прокуратурою Харківської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13978*).

ПАЩЕНКО Пантелій Федорович, 1892 р.н., с. Рясне, проживав у с. Славгород, українець, освіта середня педагогічна, учитель неповно-середньої школи. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за участь у військово-націоналістичній організації та антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.06.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 483**).

ПЕЛЕПЕЦЬ Тимофій Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, завідувач господарства сільгоспартілі „П'ятирічка”. Арешт 22.11.1932, звинувачення в саботажі державного замовлення щодо здачі хліба державі. Краснопільським РВ ДПУ 23.11.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1698*).

ПЕЛШЕЦЬ Павло Іванович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській діяльності.

Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1700*).

ПЕРЕВЕДЕНКО Павло Петрович, 1914 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта середня. Червоноармієць 8 окремої інженерної бригади спецпризначення. Арешт 2.07.1943. Військовим трибуналом згаданої бригади 10.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13001*).

ПЕРЕДІЛЬСЬКИЙ Микола Титович, 1884 р.н., с. Любятів Ковельського району Волинської області, проживав у с. Миропілля, росіянин, освіта середня, учитель середньої школи. Арешт 3.09.1937, звинувачення в антирадянській агітації та зв'язках з контрреволюційними елементами. Миропільським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-40*).

ПЕТРЕНКО Василь Пилипович, 1926 р.н., с. Велика Рибиця, проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта неповна середня. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. На час арешту 10.08.1948 – помічник командира взводу в/ч 74907. Військовим трибуналом ППО Північно-Західного округу (м. Санкт-Петербург, Росія) 1.10.1948 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Верховним Судом СРСР 24.05.1956 справа закрита. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11673*).

ПЕТРЕНКО Ганна Семенівна, 1907 р.н., с. Миропілля, проживала в с. Запсілля, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.08.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Кзил-Ординську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10370*).

ПЕТРИЧЕНКО Яків Йосипович, 1913 р.н., уродженець с. Малий Бобрик, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого розвідувального батальйону 87 СД. Арешт 19.08.1937. Військовим трибуналом 15 СК Київського ВО 12.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13262*).

ПИЛИПЕЦЬ Василь Якович, 1866 р.н., смт Краснопілля, проживав у с. Земляне, украї-

нець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.02.1938 у м. Суми. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 875*).

ПИЛИПЕЦЬ Іван Іванович, 1881 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 587*).

ПИЛИПЕЦЬ Павло Федорович, 1924 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта середня. Червоноармієць 575 СП 161 СД. Арешт 22.05.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 22.07.1943 за розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час засуджений до позбавлення волі на 5 років. Виконання вироку відстрочене до закінчення бойових дій, направлений у штрафну роту діючої армії. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13018*).

ПИМОНЕНКО Дмитро Микитович, 1903 р.н., с. Велика Чернеччина Сумського району, проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, голова правління споживчого товариства. Арешт 25.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 642**).

ПИРОГОВ Андрій Павлович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.06.1930, звинувачення в участі в масових заворушеннях (ст. 56-16 КК УСРР). Сумським окружним відділом ДПУ 8.09.1930 справа закрита. Арешт 7.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українському повстанському осередку та контрреволюційну роботу застосована ВМП. Помер 3.06.1938 у лікарні Харківської в'язниці. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3066. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 841**).

ПІВЕНЬ Василь Кузьмич, 1907 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

22.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 250).

ПВЕНЬ Володимир Антонович, 1915 р.н., уродженець колишнього с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), українець, освіта початкова. Червоноармієць-кулеметник 10 запасного СП 26 гвардійської танкової бригади. Арешт 21.06.1944. Військовим трибуналом 2 гвардійського танкового корпусу 18.07.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років, 27.07.1944 – направлений на 3 місяці в штрафну роту згаданої бригади. Військовим трибуналом 3 Білоруського фронту 12.08.1944 вирок скасований, справа закрита. Направлений на лікування як поранений у бою. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5689).

ПІДДУБНИЙ Андрій Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 23.07.1941, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою області 29.08.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2349).

ПІДДУБНИЙ Іван Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Запсілля, українець, освіта середня, завідувач контори „Табаксировина”. Арешт 19.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. (Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою області). Після відбуття терміну покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі „Зоря”. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Миропільським РВ НКВС 11.02.1939 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 54. ГДА УСБУ в СО, спр. П-10371).

ПІДДУБНИЙ Михайло Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 118).

ПІДДУБНИЙ Яків Юхимович, 1924 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1343 СП 399 СД. Арешт 9.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 28.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР

засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13008).

ПІДЛІСНИЙ Федір Іванович, 1898 р.н., с. Запсілля, проживав у с. Грунівка, українець, освіта середня, директор школи. Арешт 27.03.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 882*).

ПІДОПРИГОРА Григорій Олексійович, 1885 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, дезінфектор районної санстанції. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 224).

ПІДОПРИГОРА Іван Андрійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Виднівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 319).

ПІДОПРИГОРА Олексій Антонович, 1907 р.н., смт Краснопілля, проживав у смт Тьоткіно Глушковського району Курської області (Росія), українець, освіта початкова, стрілець взводу охорони залізничного мосту. Арешт 8.07.1932, підписка про невиїзд від 27.07.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Конотоп 14.09.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2316).

ПІДОПРИГОРА Яків Іванович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.05.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ ДПУ 26.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1745).

ПІКОВЕЦЬ Іван Миронович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10.05.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений на 3 роки права проживання в режимних місцевостях СРСР з

прикріпленням до визначеного місця проживання. Реабілітований 31.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 829).

ПЛЕСКАЧ Павло Олександрович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, пенсіонер – інвалід І групи. Арешт 22.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 6.10.1941 за розповсюдження провокаційних чуток пораженого настрою застосована ВМП. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12182).

ПЛІЧКО Петро Гаврилович, 1925 р.н., колишнє с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), проживав у с. Рясне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 14.08.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 7.08.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 7.12.1954 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 15.12.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13797).

ПЛЮЩЕНКО Борис Максимович, 1892 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], українець, освіта початкова, голова завкому профспілки Наумівського спиртзаводу. Арешт у 1936 р., звинувачення в зв'язках з ворогом народу. Органами НКВС справа закрита. (ДАСО, ф.П-4, оп. 1, спр. 36).

ПОЛОШКІН Василь Григорович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Миропільським РВ ДПУ 20.05.1931 справа зарита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1421).

ПОЛОШКІН Данило Михайлович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.10.1943 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 22.05.1963 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 209).

ПОНОМАРЬОВ Василь Іванович, 1919 р.н., уродженець с. Барилівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 199 полку 16 дивізії військ НКВС. Арешт 11.11.1942. Військовим трибуналом окремої мотострілецької дивізії особливого призначення військ НКВС 28.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років

ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13687).

ПОНОМАРЬОВ Феодосій Андрійович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Грунівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім. Леніна. Під час німецької окупації (1941-1942) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 30.04.1943. З наближенням фронту евакуйований до м. Саратов (Росія). Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської області 20.08.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13754).

ПОНЯТОВСЬКИЙ Адольф Миколайович, 1892 р.н., с. Адампіль Старосинявського району Хмельницької області, проживав у смт Угроїди, поляк, освіта початкова, старший бухгалтер цукрового заводу. Арешт 24.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 14.10.1937 за участь у контрреволюційній польській шпигунській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.03.1964 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 258).

ПОПОВ Єгор Миколайович, 1903 р.н., с. Гринцеве Лебединського району, проживав у с. Рясне, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), голова колгоспу ім. Леніна. Арешт 1.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.12.1937 за участь в антирадянській терористичній організації правих та наміри здійснення терористичних дій (ст. ст. 54-7, 54-11, 20-54-8 КК УРСР) засуджений до позбавлення волі на 10 років. Пленумом Верховного Суду СРСР 13.03.1941 вирок скасований, справа направлена на нове розслідування. Помер 14.11.1941 у місці ув'язнення (м. Магадан, Росія). Управлінням НКВС з будівництва на півночі СРСР 27.10.1942 справа закрита. Реабілітований 22.11.1957 військовою прокуратурою Київського ВО. Особливою нарадою НКВС СРСР його дружина як соціально небезпечний елемент 2.06.1939 віддана на 2 роки під гласний нагляд за місцем народження. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4078. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 169).

ПРИБИТЬКО Дмитро Михайлович, 1866 р.н., колишнє с. Тернове Вовчанського повіту Харківської губернії, проживав у с. Тур'я, українець, освіта середня педагогічна, учитель школи. Арешт 23.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі.

Миропільським РВ ДПУ 3.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1401).

ПРИХОДЬКО Іван Іванович, 1918 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць Тихоокеанського флоту (о.Руський, Росія). Арешт 16.01.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданого флоту 26.12.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6222).

ПРИХОДЬКО Дмитро Михайлович, 1894 р.н., смт Краснокутськ однойменного району Харківської області, проживав у смт Миропілля, українець, освіта вища, технічний керівник лісовиробничої ділянки. Арешт 21.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 20.03.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 446*).

ПРЯДКО Іван Семенович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу „Друга п'ятирічка”. Арешт 4.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Миропільським РВ НКВС 14.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-410).

ПТАШНИК Петро Єгорович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, голова сільського споживчого товариства. Арешт 28.07.1937. Харківським обласним судом 9.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1638).

ПУСТОВАР Іван Іванович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській діяльності. Краснопільським РВ ДПУ 1.09.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1545).

ПУСТОВОЙТ Василь Тимофійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 15.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 725).

ПУСТОВОЙТ Григорій Павлович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Запсілля, українець, освіта початкова, слюсар Миропільської МТС. Арешт 3.06.1936. Харківським обласним судом 23.07.1936 за контрреволюційні висловлювання на адресу вождів партії та уряду засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 13.05.1969 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1892).

ПУСТОВОЙТ Микола Васильович, 1886 р.н., с. Мальцево Курської області (Росія), проживав у с. Миропілля, росіянин, освіта середня, священник без парафії. Арешт 23.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 419).

ПУСТОВОЙТ Яків Михайлович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931, підписка про невізд від 3.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Харківським облвідділом ДПУ 19.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1654).

П'ЯТИКОП Іван Григорович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 923).

Р

РАДИВІЛОВ Андрій Аполлонович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР.

Миропільським РВ НКВС 3.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-338*).

РАЄВСЬКИЙ Сидір Миколайович, 1889 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, рахівник МТС.

Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 28.10.1959 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 177**).

РЕВА Георгій Фокович, 1912 р.н., уродженець смт Угроїди, українець, освіта середня технічна. Червоноармієць загороджувального загону 1253 СП 379 СД. Арешт 25.07.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 26.08.1942 за антирадянську агітацію пораженьського характеру, а також за висловлювання наміру здатися в полон ворогові (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.08.1997 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13739*).

РЕВА Іван Гаврилович, 1917 р.н., уродженець с. Глибне, українець, освіта неповна середня, кандидат у члени ВКП(б). Колишній червоноармієць (молодший командир) – начальник радіостанції при штабі 3 артилерійського полку 18 СД, з 18.02.1940 перебував у полоні у Фінляндії. Арешт 25.08.1940 – після звільнення з полону. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.06.1942 за здачу в полон білофінам ув’язнений у ВТТ на період війни, 15.02.1946 – звільнений з правом проживання на території СРСР, крім режимних місцевостей. Реабілітований 17.07.1958 військовим трибуналом Московського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 114*).

РЕЗНИЧЕНКО Михайло Павлович, 1926 р.н., уродженець колишнього с. Василівка (тепер с. Грунівка), українець, в’язень тюрми № 2 (м. Казань Республіки Татарстан, Росія). Арешт 28.10.1944. Верховним Судом Татарської АРСР 30.12.1944 за наклепи на радянську владу та пресу засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 20.10.1995. (*„Книга пам’яті жертв політичних репресій у СРСР”*).

РИБАЛКА Йосип Іванович, 1914 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня, шофер районної споживспілки. Арешт 17.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував на будівництві: залізниці Печора-Воркута, нафтопроводу Сахалін-Софіївка, у Комсомольську-на-Амурі, Советській Гавані.

Реабілітований 2.03.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 268*).

РИБАЛКО Іван Семенович, 1909 р.н., уродженець с. Тур’я, українець, освіта початкова. Червоноармієць 82 СП 33 СД. Арешт 5.06.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 16.06.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Помер 17.08.1944 в Кіровоградському ВТТ. Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2860*).

РІДНИЙ Сергій Якович, 1894 р.н., с. Мала Рибиця, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, референт районного уповноваженого з децентралізованих заготівель Мінзагу УРСР. Арешт 21.10.1937. Харківським обласним судом 12.03.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 31.07.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11497*).

РОЖЧЕНКО Фірс Терентійович, 1898 р.н., українець, освіта середня, працював у колгоспі ім. Постишева колишнього Миропільського району. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 1.10.1937 застосована ВМП. Розстріляний. Реабілітований 6.10.1965 Луганським обласним судом. (*ДАСО, ф.П-4, оп. 77, спр. 11а*).

РОЗЕН Федір Васильович, 1885 р.н., м. Курськ (Росія), проживав у с. Великий Бобрик, росіянин, освіта вища агрономічна, заступник директора радгоспу Грязнянського цукрокомбінату. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 67*).

РОМАНЕНКО Іван Савелійович, 1905 р.н., уродженець с. Олександрія, українець, неписьменний. Червоноармієць 244 полку 82 гвардійської Запорізької СД. Арешт 4.12.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 23.12.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.07.1965 військовим трибуналом Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8357*).

РОМАНЕНКО Олексій Опанасович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Тур’я, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.08.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 321*).

РОЩИН Павло Іванович, 1891 р.н., с. Коробовка Воронежської області (Росія), проживав у смт Угроїди, росіянин, освіта вища технічна, головний інженер цукрового заводу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у смт Угроїди. Арешт 12.04.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР. У зв'язку з бойовими діями евакуйований до м. Саратов (Росія). Відділом у спецсправах Прокуратури СРСР 28.09.1943 звинувачення за ст. 54-1 „а” перекваліфіковане на ст. 54-3, ст. 54-11 з обвинувачення виключена. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.10.1943 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.11.1993 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 168*).

РОЩУПКІН Роман Платонович, 1860 р.н., с. Руська Тростянка Воронежської області (Росія), проживав у с. Думівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 6.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ НКВС 27.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2329).

РУДАКОВ Марко Михайлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин,

освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за контрреволюційні висловлювання та зв'язок з антирадянськими елементами ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.06.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 570).

РУДЕНКО Василь Гаврилович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1595).

РУДНЄВ Григорій Дмитрович, 1911 р.н., уродженець с. Самотоївка, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 1 кінно-артилерійського полку 1 кінного корпусу Червоного козацтва Українського ВО. Арешт 9.04.1935. Військовим трибуналом згаданого корпусу 27.04.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12898).

С

САВЧЕНКО Семен Григорович, 1908 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.12.1930 за антирадянську агітацію та розповсюдження контрреволюційних чуток висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 786).

САЄВ Василь Петрович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Самотоївка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав у згаданому селі. Арешт 14.01.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.02.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11665).

САЄВ Іван Якович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Самотоївка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Краснопільським РВ ДПУ

31.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1737).

САМБУР Роман Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 480).

САМОЙЛЕНКО Федір Олександрович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта неповна середня, учитель школи. Арешт 8.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Миропільським РВ НКВС 17.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-52).

САМОХВАЛОВ Іван Михайлович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, секретар районного земельного відділу. Арешт 23.01.1937. Харківським обласним судом 15.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.11.1966 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2223).

САМСОНЕНКО Василь Микитович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, конюх комунгоспу. У 1942-1945 рр. перебував у німецькому полоні. Арешт 8.12.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 7.04.1951 за ст. 54-1 „б” КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Воркута (Республіка Комі, Росія). Реабілітований 12.12.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 471).

САМУСЬ Прокіп Маркович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 26.03.1938. Сумським обласним судом 13.05.1939 за антирадянську агітацію засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 20.04.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11416).

СВИНАРЕНКО Іван Михайлович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 8.02.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації СВУ. Краснопілляським РВ НКВС 8.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-145).

СВИНАРЕНКО Микола Іванович, 1905 р.н., м. Суми, проживав у с. Мезенівка, українець, освіта середня педагогічна, директор неповно-середньої школи. Арешт 27.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.06.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 497*).

СВИНАРЕНКО Семен Вікторович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь в антирадянській групі баптистів та контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 544*).

СВИНАРЕНКО Степан Пилипович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чубаря. Арешт 6.03.1938. Харківським обласним судом 21.02.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 31.01.1974 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-33).

СВІТЛИЧНИЙ Никанор Андрійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Червоний Жовтень”. Арешт 7.12.1932, звинувачення в контрреволюційній агітації проти хлібозаготівель. Харківським облвідділом ДПУ 4.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1680).

СВІТЛИЧНИЙ Федір Макарівч, 1884 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Під час німецької окупації (1941-1942) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 12.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. У зв'язку з бойовими діями евакуйований до м. Саратов (Росія). Маріупольським [так у документі] МВ НКВС 31.07.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3558).

СЕВЕРИН Данило Єгорович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, конюх колгоспу „1 Травня”. Арешт 15.10.1933, звинувачення в антирадянській агітації та розповсюдженні недостовірних чуток. Прокурором Краснопілляської дільниці 3.11.1933 з-під варті звільнений, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1679).

СЕВЕРИН Пилип Єгорович, 1926 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-шофер в/ч 75238 Прикарпатського ВО (м. Мукачеве Закарпатської області). Арешт 1.04.1950. Військовим трибуналом в/ч 73852 22.05.1950 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений державних нагород. Термін покарання відбував у Комсомольську-на-Амурі та Магадані (Росія). Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 4.12.1954 покарання пом'якшене до 5 років, за амністією звільнений, нагороди повернуті. Реабілітований 5.10.1994 військовою прокуратурою Західного регіону України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13028).

СЄДИХ Микита Іванович, 1902 р.н., с. Тазово Курської області (Росія), проживав у смт Краснопілля, росіянин, неписьменний, без визначених занять. Арешт 25.03.1935. Харківським обласним судом 15.08.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 29.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12223*).

СЕЛІСЮТІН Федір Андрійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за контрреволюційну повстанську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 413*).

СЕМЕНОВ Сергій Пилипович, 1909 р.н., м. Белгород (Росія), проживав у смт Угроїди, росіянин, освіта незакінчена вища, електрослюсар цукрового заводу. Під час німецької окупації (до квітня 1943 р.) перебував і працював у Німеччині. Арешт 2.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Головною військовою прокуратурою Червоної Армії 7.02.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2718).

СЕРБСЬКИЙ Омелян Якимович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Веселе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.07.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 325).

СЕРГІЄНКО Іван Герасимович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.02.1938. Сумським обласним судом 8.04.1939 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітований 11.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-557).

СЕРЕДА Семен Григорович, 1910 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 748 СП 206 СД. Арешт 17.03.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданої дивізії 17.03.1943 застосована ВМП. Розстріляний 17.03.1943 в зоні бойових дій згаданого полку. Реабілітований 12.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13969*).

СИВОКОЗОВ Андрій Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, лимар Мезенівського буряко-радгоспу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за контрреволюційну повстанську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 413*).

СИВОКОЗОВ Василь Герасимович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 604).

СИВОКОЗОВ Іван Михайлович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3234*).

СИЛЕНКО Іван Федотович, 1897 р.н., с. Рясне, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, дезінструктор санстанції. Арешт 16.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за контрреволюційну агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 42).

СИТЕНКО Петро Іванович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Велика Рибиця, українець, освіта початкова. Червоноармієць, згодом – у німецькому полоні. Після втечі з нього перебував і працював на окупованій німцями території (1941-1942) у згаданому селі. Арешт 27.03.1943. У зв'язку з воєнними діями евакуйований до м. Саратов (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.11.1943 за ст. 58-1 „б” КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Татарстан (Росія). Реабілітований 30.07.1998 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 229).

СКЛЯРЕНКО Григорій Іванович, 1893 р.н., колишне с. Грицаківка Сумського району, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, завідувач господарства радгоспу. Під час німецької окупації (1941-1942) проживав і працював у смт Угроїди. Арешт 3.05.1943. У зв'язку з воєнними діями евакуйований до м. Саратов (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.10.1943 за пособництво німецькій окупаційній владі ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував у с-щі Долинка (Карагандинська область, Казахстан). Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 215).

СКЛЯРОВ Никифор Іванович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Покровка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1932, підписка про невиїзд від 13.05.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти хлібозаготівель та колективізації. Харківським облвідділом ДПУ 15.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1666).

СКРИПКА Федір Омелянович, 1904 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 31 запасного СП 10 запасної СБ. Арешт 23.09.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 29.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12702*).

СЛІПЧЕНКО Панас Панасович, 1916 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта середня. Військовий фельдшер батареї Кримського укріпайону. Арешт 12.06.1937. Військовим трибуналом Чорноморського флоту 10.08.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 14.06.1967 Верховним Судом СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8500*).

СЛІПЧЕНКО Степан Трохимович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), голова колгоспу. Арешт 8.02.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації. Миропільським РВ НКВС 14.01.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-28*).

СМИРНОВ Антон Семенович, 1901 р.н., уродженець с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова. Начальник продовольчої служби окремого батальйону зв'язку 8 СК. Арешт 2.03.1938, звинувачення в антирадянських висловлюваннях та службовій халатності. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.10.1939 у покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, справа закрита. Реабілітований 2.09.1967 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 470*).

СМОЛЕНКО Євдокія Тимофіївна, 1876 р.н., народилася і проживала в с. Самотіївка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 1.07.1937. Народним судом Краснопільського району 7.09.1937 за розповсюдження листівок релігійного змісту (ст. 110 КК УРСР) засуджена до штрафу в сумі 200 крб. та вислання на 4 роки в північні райони СРСР. Харківським обласним судом 2.12.1937 справа направлена в органи прокуратури для остаточного вирішення. 24.02.1938 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2331*).

СМОЛЯКОВ Федір Миколайович, 1914 р.н., колишнє с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта середня педагогічна, учитель неповно-середньої школи. Арешт 17.08.1940. Сумським обласним судом 28.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки.

Верховним Судом УРСР 23.11.1940 справа направлена на дослідження. Сумським обласним судом 17.03.1941 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 26.05.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1840**).

СОБИНА (САБИНА) Василь Миронович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, робітник головного буфету залізничної станції Суми. Арешт 5.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 169*).

СОБИСЕВИЧ Євген Іларіонович, 1889 р.н., м. Дрогичин однойменного району Брестської області (Білорусь), проживав у с. Малий Бобрик, білорус, освіта середня, директор неповно-середньої школи. Арешт 27.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.06.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 497**).

СОКОЛИК Петро Петрович, 1887 р.н., уродженець с. Миропілля, без визначених місяця проживання та занять, українець, освіта початкова. Арешт 16.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 101*).

СОЛОВІЙОВ Денис Пилипович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Верхня Пожня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях до соціалізму”. Арешт 7.10.1935. Харківським обласним судом 31.01.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1356*).

СОЛОДОВНИК Григорій Гнатович, 1927 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць караульної команди складу №705 Ярославського гарнізону. Арешт 6.09.1946. Військовим трибуналом згаданого гарнізону 8.10.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13677*).

СОЛЯНИК Федір Іванович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і

проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 21.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 1.10.1941 справа тимчасово припинена в зв'язку з евакуацією Сумської в'язниці (з наближенням фронту) та до встановлення місця знаходження звинувачуваного. Управлінням КДБ при РМ УРСР по Сумській області 2.07.1964 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8212).

СОРОКА Пелагея Іванівна, 1898 р.н., смт Краснопілля, проживала в колишньому с. Птушка, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі „Серп і молот”. Арешт 9.11.1938, підписка про невиїзд від 24.12.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та в підозрі підпалу майна голови колгоспу (ст. 75 ч.1). Прокурором Краснопільського району 10.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-313).

СОТНИК Іван Артемович, 1908 р.н., с. Люджа Тростянецького району, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, член ВКП(б), без визначених занять. У 1941-1942 рр. проживав на окупованій німцями території. Арешт 3.07.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 2.10.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3549).

СТАРОСТЕНКО Кирило Павлович, 1890 р.н., народився і проживав у с-щі Михайлівське, українець, неписьменний, кріпильник заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 9.04.1943, звинувачення в антирадянських висловлюваннях. У зв'язку з воєнними обставинами евакуйований до м. Саратов (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.10.1943 в термін покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 179).

СТАРЧЕНКО Дмитро Федорович, 1918 р.н., с. Алексеевка Белгородської області (Росія), проживав у с-щі Михайлівське, росіянин, освіта неповна середня, рахівник заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1955 Верховним Судом СРСР. Син Старченка Ф.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 273).

СТАРЧЕНКО Федір Васильович, 1879 р.н., с. Алексеевка Белгородської області (Росія), проживав у с-щі Михайлівське, росіянин, освіта початкова, робітник заводу вогнетривких матеріалів. Арешт

9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 3.02.1969 Сумським обласним судом. Батько Старченка Д.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 210).

СТЕПАНЕНКО Олександр Петрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Новоолександрівка, українець, освіта початкова, робітник на приватних роботах. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за керівництво сектою та контрреволюційну роботу позбавлений волі на 10 років. Помер 8.06.1940 у Бурейському ВТТ НКВС Далекосхідної залізниці. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 126).

СТЕПАНЕНКО Пилип Савич, 1878 р.н., с. Осоївка, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 20.10.1937. Сумським обласним судом 1.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 2.04.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-93).

СТЕПАНКО Уляна Василівна, 1908 р.н., народилася і проживала в с. Рясне, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 3.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 15.07.1941 за пораженьські висловлювання засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 10.01.1968 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8509).

СТОЦЬКИЙ Антон Прокопович, 1886 р.н., с. Ключинівка Лебединського району, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, завідувач заготівельного пункту. Арешт 15.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.09.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 22.10.1958 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4817).

СТУПАЧЕНКО Яків Андрійович, 1889 р.н., с. Нова Січ Сумського району, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, керуючий Миропільського відділку Угроїдського бурякорадгоспу. Арешт 21.07.1937. Харківським обласним судом 23.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11543).

СУКАЧОВ Гаврило Іванович, 1905 р.н., с. Боромля Тростянецького району, до мобілізації проживав у с. Ясенок, українець, освіта середня. Червоноармієць-писар 31 запасного СП 10 запасної СБ. Арешт 28.12.1941. Військовим трибуналом згаданої бригади 26.01.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.03.1942 в м. Волгоград (Росія). Реабілітований 11.09.1975 військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8654*).

СУМЦОВ Василь Григорович, 1896 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.04.1932. Народним судом Краснопільського району 20.08.1932 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 23.10.1989 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-10372*).

СУМЦОВ Іван Михайлович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. ст. 54-10, 54-7 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 744*).

СУМЦОВ Павло Данилович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в розповсюдженні провокаційних чуток щодо колгоспів. Краснопільським РВ ДПУ 31.08.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1779*).

СУМЧЕНКО Катерина Іванівна, 1919 р.н., народилася і проживала в с. Мезенівка, українка, освіта середня спеціальна – закінчила Сумський хіміко-технологічний технікум цукрової промисловості, змінний хімік цукрового заводу.

ТАРАСЕНКО Денис Григорович, 1880 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 10.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 719*).

ТАРАСЕНКО Марія Василівна, 1920 р.н., народилася і проживала у с. Покровка, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Сталіна.

Арешт 26.03.1943, звинувачення за ст.ст. 58-1 „а” КК РРФСР, 54-10 ч. 1 КК УСРР. Опергрупою НКДБ УРСР 2.08.1943 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3022**).

СУПРУН Андрій Іванович, 1899 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, директор заготівельної контори районної споживспілки. Арешт 15.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УСРР. Управлінням НКВС по Харківській області 1.04.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6276*).

СУПРУН Василь Іванович, 1883 р.н., смт Краснопілля, проживав у м. Харків однойменної області, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 23.05.1933, звинувачення в шпигунській діяльності. 5.06.1933 переведений до Психоневрологічної академії для проведення експертизи. Особливим відділом Харківського облвідділу ДПУ 28.06.1933 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 2. – 2008*).

СУПРУН Федір Федорович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.01.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 894*).

СУШКО Григорій Федорович, 1899 р.н., с. Вербка Летичівського району Хмельницької області, проживав у с. Миропілля, українець, освіта вища, старший агроном районного земвідділу. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 22.07.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням НКДБ по Сумській області 27.07.1944 звинувачення перекваліфіковане на ст. 33, визнаний соціально небезпечною особою. Сумським обласним судом 14.08.1944 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6319*).

Т

Підписка про невиїзд від 21.02.1945 як члена сім'ї [дружина] засудженого до ВМП. Наркоматом держбезпеки СРСР 16.04.1945 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7985*).

ТАРАСЕНКО Федір Юхимович, 1911 р.н., с. Тур'я, проживав у смт Угрюди, українець, освіта початкова, пожежник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у смт Угрюди. Арешт 1.09.1947. Сумським обласним судом 10.11.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на

5 років ВТТ. Реабілітований 22.09.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12302*).

ТАТАРЕНКО Діомид Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта початкова, робітник-буртовик Грязнянського цукрового заводу. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українському повстанському осередку та контрреволюційну підривною роботу застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 841**).

ТАТАРЕНКО Кузьма Кирилович, 1881 р.н., с. Малий Бобрик, проживав у с. Самоївка, українець, освіта початкова, робітник Грязнянського цукрового заводу. Арешт 12.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за контрреволюційну агітацію позбавлений волі на 10 років. Помер 17.04.1938 у місці ув'язнення (Томська область, Росія). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 200*).

ТЕМЧЕНКО Хома Федорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Запсілля, українець, освіта початкова, завідувач кустарної артілі „Шлях до соціалізму”. Арешт 9.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 936**).

ТЕРЕЩЕНКО Василь Микитович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім. Молотова. Арешт 4.02.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації та антирадянській агітації. Миропільським РВ НКВС 21.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1374*).

ТЕТЯНЧЕНКО Іван Порфирійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.08.1931 за підозрою в підпалі садиби голови колгоспу „Червоні стрільці”, підписка про невіїзд від 1.10.1931. Миропільським РВ ДПУ 27.11.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1398**).

ТКАЧЕНКО Андрій Петрович, 1888 р.н., с. Шапошникове Сумського району, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова,

завідувач господарства місцевого лісництва. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст. ст. 54-6, 54-1 „а”, 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 8.10.1939 справа закрита в зв'язку зі смертю підслідного 21.04.1939 у Сумській центральній лікарні. Реабілітований 30.12.1959 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1355*).

ТКАЧЕНКО Віктор Андрійович, 1920 р.н., колишне с. Унів Львівської області, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта середня, студент Сумського педагогічного інституту. Арешт 6.03.1938. Харківським обласним судом 14.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.05.1939 покарання пом'якшене до 3 років, 11.05.1990 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11513*).

ТКАЧЕНКО Григорій Ілліч, 1905 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 841 СП 237 СД. Арешт 24.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 9.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13039*).

ТКАЧЕНКО Федір Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пушкарне (тепер с. Грабовське), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ НКВС 31.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2302*).

ТКАЧОВ Феодосій Никонівич (Миколайович, Микитович), 1885 р.н., народився і проживав у с. Грунівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації та участі в контрреволюційній організації. Миропільським РВ НКВС 20.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3229*).

ТОБІЛЕВИЧ Іван Михайлович, 1896 р.н., с. Білка Перемишлянського району Львівської області, проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта середня, учитель мови та літератури неповно-середньої школи. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за діяльність зі створення повстанських груп та участь у військово-націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.06.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 483**).

ТОВСТОНОЖЕНКО Олександр Тарасович, 1905 р.н., с. Мезенівка, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, помічник

бухгалтера маслозаводу. Арешт 22.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 910*).

ТОКАР Дем'ян Юхимович, 1884 р.н. Арешт 21.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Краснопілляським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. [Інших відомостей не виявлено]. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1636).

ТОКАР Степан Андрійович, 1867 р.н., народився і проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 6.04.1932, звинувачення в контрреволюційній агітації проти колгоспів. Краснопілляським РВ ДПУ 13.04.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1586).

УСЕНКО Іван Іванович, 1911 р.н., уродженець с. Миропілля, українець, освіта середня війська, член ВКП(б). Пілот 3 авіаційного загону Київської особливої авіагрупи, молодший лейтенант. Арешт 24.04.1942. Військовим трибуналом Казанського гарнізону 21.01.1943 за розповсюдження недостовірних чуток у военний час засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Службу проходив рядовим у 1258 СП 378 Червонопрапорної СД. Військовим трибуналом згаданої дивізії 15.02.1944 виправданий. Реабілітований 16.08.1990 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12824).

УСИК Тимофій Прокопович, 1903 р.н., с. Верхня Сирватка Сумського району, проживав

ТРЕСНИЦЬКИЙ Андрій Архипович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, голова сільської ради. Арешт 13.10.1937. Харківським обласним судом 24.10.1937 за ст. ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР засуджений до ВМП. Верховним Судом СРСР 30.12.1937 покарання пом'якшене до 20 років ВТТ, 14.04.1960 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5241).

ТРЕТЯКОВ Єгор Давидович, 1905 р.н., уродженець с. Новодмитрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-артилерійський майстер 286 артилерійського полку 111 СД, сержант. Арешт 22.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 18.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12759*).

У

у смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня, секретар-рахівник районної санстанції. Арешт 1.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у військово-повстанській групі застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 23.09.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 169*).

УШКАЛОВ Іван Панасович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, освіта вища педагогічна, учитель німецької та російської мов неповно-середньої школи в с. Токарі Сумського району. Арешт 10.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 701).

Ф

ФАСТОВЕЦЬ Андрій Максимович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 183).

ФЕДОРКОВСЬКИЙ Іван Савич, 1882 р.н., народився і проживав у с. Запсілля, росіянин, осві-

та початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Миропілляським РВ ДПУ 30.03.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1412).

ФЕДОРОВ Володимир Іванович, 1914 р.н., уродженець смт Краснопілля, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць музичного взводу 10 запасного СП 1 запасної СБ (м. Нижній Новгород, Росія). Арешт 7.09.1943. Військовим

трибуналом згаданої бригади 8.11.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12731*).

ФЕДОРОВ Микола Іванович, 1905 р.н., с. Рясне, проживав у с. Малий Бобрик, росіянин, освіта середня педагогічна, учитель неповно-середньої школи. Арешт 15.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській військово-націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.06.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, *спр. 500***).

ФЕДОРОВ Олексій Якович, 1889 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, *спр. 940**).

ФЕДОРОВА Марія Дмитрівна, 1908 р.н., м. Яготин однойменного району Київської області, проживала в с. Бранцівка, українка, освіта середня педагогічна, учителька школи. У 1941-1942 рр. проживала на окупованій німцями території. Арешт 19.12.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.03.1945 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджена до 15 років каторжних робіт. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.04.1954 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Термін покарання відбувала в м. Караганда (Казахстан). Реабілітована 17.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11945*).

ФЕСЕНКО Степан Григорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, неписьменний, робітник Михайлівського заводу вогнетривких матеріалів. Під час німецької окупації (1941-1942) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 8.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 29.04.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3578*).

ФІАЛКОВСЬКИЙ Іван Макарович, 1899 р.н., с. Слобода Буринського району, проживав у с. Мезенівка, українець, освіта середня технічна, головний інженер цукрового заводу. Арешт 22.02.1936. Харківським обласним судом 11.04.1936 за контрреволюційний саботаж шахтовського руху (ст. 54-14 КК УСРР) засуджений

до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УСРР 7.05.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2303*).

ФІЛПЧАК Богдан Петрович, 1898 р.н., м. Долина однойменного району Івано-Франківської області, проживав у с. Великий Бобрик, українець, освіта середня педагогічна, учитель неповно-середньої школи. Арешт 21.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за участь у військово-націоналістичній організації та підготовку контрреволюційних повстанських груп застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.06.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, *спр. 483***).

ФІРСОВ Володимир Кононович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Проходи, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ УСРР 5.02.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, *спр. 351**).

ФОМЕНКО Антон Єгорович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 3, *спр. 902**).

ФОМЕНКО Єгор Федорович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, працював пічником за наймом у Беловському районі Курської області (Росія). Арешт 10.02.1933, направлений до Миропільського РВ ДПУ. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. Син Фоменка Ф.С. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, *спр. 20***).

ФОМЕНКО Петро Петрович, 1915 р.н., уродженець с. Славгород, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 10 прикордонного загону НКВС. Арешт 17.04.1937. Військовим трибуналом прикордонних та внутрішніх військ НКВС Ленінградського округу 30.11.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР та за підбурювання до національної ворожнечі засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 28.12.1996 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13634*).

ФОМЕНКО Сергій Єгорович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

22.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Краснопілським РВ ДПУ 23.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1753*).

ФОМЕНКО Федір Степанович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, працював чоботарем за наймом у Беловському районі Курської області (Росія). Арешт 10.02.1933, направлений до Миропільського РВ ДПУ. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою

Сумської області. Батько Фоменка Є.Ф. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 20**).

ФУРСОВ Михайло Олексійович, 1904 р.н., смт Велика Писарівка однойменного району, проживав у смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), статистик районного відділу народної освіти. Арешт 31.08.1935, підписка про невиїзд від 23.10.1931, звинувачення в приховуванні контрреволюційних дій завідувача райвідділу народної освіти (ст. 72 КК УСРР). Краснопілським РВ НКВС 25.12.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2246*).

Х

ХАНДРОВ Денис Карпович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 3.12.1937. Сумським обласним судом 17.10.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 13.12.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-665*).

ХАРЧЕНКО Андрій Тимофійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта неповна середня, працював у радгоспі Беловського району Курської області (Росія). Арешт 30.01.1933, звинувачення за ст. 58-10 КК РСФРР. Краснопілським РВ ДПУ 26.03.1933 справа закрита. Під час німецької окупації (1941-1942) проживав і працював у згаданому селі. На час арешту – бухгалтер цукрового комбінату. Арешт 6.04.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 29.04.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2486, П-3580*).

ХВОСТИЧЕНКО Олександр Іванович, 1912 р.н., уродженець с. Великий Бобрик, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-надстроковик, завідувач речового складу 18 СК. Арешт 1.09.1937. Військовим трибуналом 18.12.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував на Далекому Сході Росії. Реабілітований 6.05.1957 військовим трибуналом Далекосхідного ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6133*).

ХИЦЕНКО Іван Іванович, 1887 р.н., с. Славгород, проживав на залізничній станції на Донбасі, українець, освіта початкова, завідувач поштового агентства на шахті. Арешт 10.07.1932,

звинувачення за ст. 54-9 КК УСРР. Етапований до Краснопілського РВ ДПУ, яким 9.11.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3239*).

ХОМЕНКО Михайло Семенович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, рахівник лікарні. Арешт 8.09.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.08.1942 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 924*).

ХОХА Леонід Маркович, 1905 р.н., колишнє с. Скопці (тепер с. Веселинівка) Баришівського району Київської області, проживав у с. Рясне, українець, освіта вища, учитель середньої школи. Арешт 4.03.1938, підписка про невиїзд від 7.08.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопілським РВ НКВС 7.08.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1926*).

ХРИСТЕНКО Іларіон Трохимович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.06.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Боромлянською райміліцією (тепер Тростянецький район) 9.07.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-622, оп. 2, спр. 6**).

ХРИСТЕНКО Степан Трохимович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Бранцівка, українець, освіта початкова, робітник Мезенівського радгоспу. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Дмитров Московської області (Росія). Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 507*).

ХРУПАЛО Михайло Пилипович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 182).

Ц

ЦИРУЛИК Григорій Пилипович, 1899 р.н., с. Біликівка Білопільського району, проживав у с. Тур'я, українець, освіта середня, директор школи. Арешт 21.04.1938, звинувачення в

участі в антирадянській українській націоналістичній організації. Миропільським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-130*).

Ч

ЧАПКО Федір Леонтійович, 1918 р.н., уродженець колишнього с. Тимофіївка (тепер с. Осоївка), українець, освіта початкова. Червоноармієць 101 гвардійського СП 35 гвардійської СД. З 1.07.1941 р. до березня 1945 р. перебував у полоні в Німеччині. Арешт 19.12.1945. Військовим трибуналом згаданої дивізії 8.04.1946 за наміри перейти в американську зону окупації Німеччини (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13981*).

ЧЕПУСЕНКО Петро Семенович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ 14.12.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1757*).

ЧЕРГІНЕЦЬ Іван Митрофанович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 265).

ЧЕРГІНЕЦЬ Микола Іванович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ ДПУ 3.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1678).

ЧЕРГІНЕЦЬ Олександр Семенович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Славгород,

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1266).

ЧЕРГІНЕЦЬ Степан Олексійович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Краснопільським РВ ДПУ 4.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1424).

ЧЕХОВСЬКИЙ Іван Геронимович [так у документах], 1887 р.н., м. Варшава (Польща), проживав у смт Краснопілля, поляк, освіта середня, рахівник взуттєвої майстерні. Арешт 13.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 1.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 838).

ЧИШКО Кузьма Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 2.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-563).

ЧОБОТОК Олександр Якович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Виднівка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу „Комінтерн”. Арешт 27.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12.01.1933 за ст. 54-14 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 19.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 146).

ЧОБОТОК Павло Семенович, 1913 р.н., без визначених місця народження, проживання та занять, українець, неписьменний. Арешт 25.03.1935. Харківським обласним судом 15.08.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 29.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12223**).

ЧОБОТОК Степан Семенович, 1915 р.н., без визначених місця народження, проживання та занять, українець, неписьменний. Арешт 25.03.1935. Харківським обласним судом 15.08.1935 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УСРР 25.09.1936 звинувачення перекваліфіковане на ст. 54-12, строк покарання залишений без змін. Реабілітований 29.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12223**).

ЧОРНЕНЬКИЙ Стефан Ілліч, 1903 р.н., народився і проживав у с. Покровка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, підписка про невиїзд від 13.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.08.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований

29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 329*).

ЧОРНОМАЗ Степан Степанович, 1912 р.н., с. Велика Чернеччина Сумського району, проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, робітник млина. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 24.06.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 1.10.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Після відбуття терміну покарання – на спецпоселенні в м. Кокчетав (Казахстан). Реабілітований 13.04.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3270*).

ЧУДНЕНКО Федір Прокопович, 1876 р.н., колишне с. Макарів Яр Краснодонського району Луганської області, проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, священник автокефальної української церкви. Арешт 17.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.01.1931 за антирадянську агітацію та розповсюдження контрреволюційних чуток висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.01.1996 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 197*).

Ш

ШАБАЄВ Іван Лукич, 1901 р.н., народився і проживав на колишньому х. Стрілки (тепер с. Осоївка), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.08.1931 за підозрою в підпалі садиби голови колгоспу „Червоні стрільці”, підписка про невиїзд від 3.11.1931. Миропільським РВ ДПУ 27.11.1931 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1398**).

ШАБАНОВ Олександр Кузьмич, 1912 р.н., с. Ровнець Орловської області (Росія), проживав у с. Мезенівка, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), токарь цукрового заводу. У 1941-1942 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 26.03.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. У зв’язку з воєнними обставинами евакуйований до м. Старобільськ Луганської області. Управлінням НКДБ УРСР 21.08.1943 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3817*).

ШАПОВАЛОВ Порфирій Федорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, працював у колгоспі

„Переможець”. Арешт 18.10.1935. Харківським обласним судом 21.12.1935 за антирадянську агітацію та висловлювання терористичних настроїв засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УСРР 27.01.1936 вирок залишений у силі. Реабілітований 24.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12245*).

ШАПОШНИКОВ Платон Миколайович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, росіянин, освіта початкова, заступник голови районної ради. У 1941-1942 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 24.07.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 1.11.1943 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3643*).

ШАПОШНИКОВА Олександра Петрівна, 1917 р.н., народилася і проживала в с. Миропілля, росіянка, офіціантка їдальні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.09.1942 як член сім’ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на

5 років у Кзил-Ординську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10373*).

ШАПРАН Марія Тимофіївна, 1918 р.н., народилася і проживала в с. Виднівка, українка, освіта неповна середня, приймальниця молока від населення. Під час німецької окупації (1941-1942) проживала і працювала в згаданому селі. Арешт 24.12.1943, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-3 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 14.06.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2713*).

ШАРКОВ Данило Максимович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта середня, учитель школи. Арешт 2.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Великописарівським РВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3234**).

ШАРКОВ Ілля Наумович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Порозок, росіянин, освіта початкова, робітник Мезенівського буряко-радгоспу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за контрреволюційну повстанську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 413**).

ШЕВЧЕНКО Григорій Степанович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Глибне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Краснопільським РВ НКВС 21.01.1939 справа закрита. Згодом – червоноармієць 1144 СП 340 СД. Арешт 30.07.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 11.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Помер 20.08.1943 в місці ув'язнення. Військовим трибуналом 1 Українського фронту 11.11.1943 звинувачення перекваліфіковане на розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час (Указ Президії Верховної Ради СРСР від 6 липня 1941 р.), покарання пом'якшене до 5 років із відстрочкою виконання вироку до кінця війни [так у документі]. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3412, П-4892*).

ШЕВЧЕНКО Михайло Омелянович, 1905 р.н., уродженець с. Виднівка, українець, освіта вища військова – закінчив Військову академію тилу, член ВКП(б). Помічник командира військчастини з постачання, майор інтендантської служби. Арешт 13.09.1942. Військовим трибуналом Чорноморської групи військ Закавказького

фронту 15.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1962 військовим трибуналом Закавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5731*).

ШЕВЧЕНКО Потап Варфоломійович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Веселе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.11.1930, підписка про невиїзд від 19.01.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Краснопільським РВ ДПУ 23.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1695*).

ШЕВЧЕНКО Федір Васильович, 1877 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], проживав у смт Угроїди, українець, освіта початкова, керуючий радгоспів цукрового комбінату. Арешт 16.10.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УСРР. Краснопільським РВ ДПУ 22.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6260**).

ШЕВЦОВ Яків Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Осоївка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Миропільським РВ ДПУ 20.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1405*).

ШЕЙЧЕНКО Андрій Федорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Славгород, українець, освіта початкова, слюсар Михайлівського заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 25.12.1935. Харківським обласним судом 21.07.1936 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2287*).

ШКИРЯ Пилип Петрович, 1910 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 748 СП 206 СД. Арешт 17.03.1943. Особливим відділом НКВС згаданої дивізії 17.03.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 17.03.1943 в зоні бойових дій згаданого полку. Реабілітований 12.02.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13969**).

ШКУРКА Яків Фролович, 1912 р.н., с. Велика Рибиця, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, столяр на будівництві ветеринарної станції. Арешт 26.11.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Миропільським РВ НКВС 3.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-254*).

ШЛИК Панас Сергійович, 1910 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пінянка (тепер с. Миропілля), українець, освіта початкова, без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території. Арешт

30.06.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Миропільським РВ НКДБ 7.08.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2543*).

ШОВКУН Іван Дмитрович, 1897 р.н., уродженець с. Мала Рибиця, росіянин, освіта неповна середня. Начальник 1 частини штабу 7 СД. Арешт 1.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Київ. Реабілітований 11.02.1958 згаданою військовою колегією. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5822*).

ШПАК Юхим Якович, 1895 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Краснопілляським РВ ДПУ 26.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1736*).

ШПАЧЕНКО Іван Артемович, 1910 р.н., м. Одеса, проживав у с. Рясне, українець, освіта вища, інженер-гідротехнік районної лабораторії. Арешт 1.10.1937. Верховним Судом СРСР 20.01.1938 за приховування терористичного акту та за ст. 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 1.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13986*).

ШПОЛИНСЬКИЙ Владислав Францевич, 1870 р.н., м. Житомир, проживав у смт Угроїди, поляк, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 5.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 15.12.1937 за контрреволюційну шпигунську діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 300*).

ШТЕПОВСЬКИЙ Іван Осипович, 1915 р.н., уродженець с. Рясне, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць-командир відділення 18 навчально-танкового фронтового полку, старший сержант. Арешт 11.11.1942. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 31.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.01.1992 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11910*).

ШУРУЙ Григорій Павлович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Миропільським РВ ДПУ 2.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1411*).

Щ

ЩАВИНСЬКИЙ Степан Вікентійович, 1879 р.н., м. Полоцьк Вітебської області (Білорусь), проживав у с. Миропілля, білорус, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Миропільським РВ НКВС 21.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-239*).

ЩАСЛИВЦЕВ Леонід Васильович, 1926 р.н., колишнє с-ще Грязнянського радгоспу, проживав у с. Великий Бобрик, росіянин, освіта неповна середня, без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями

території. Арешт 16.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 15.09.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3620*).

ЩЕРБАК Іван Терентійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Мала Рибиця, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 2.08.1937. Харківським обласним судом 13.07.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 13.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12578*).

Ю

ЮРЧЕНКО Борис Володимирович, 1924 р.н., уродженець с. Славгород, українець, освіта неповна середня. Авіатехнік 61 гвардійського авіаційного полку ВПС Тихоокеанського флоту (м. Порт-Артур), молодший лейтенант. Арешт 30.12.1946.

Військовим трибуналом Порт-Артурської військово-морської бази 17.03.1947 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.10.1959 військовим трибуналом Тихоокеанського флоту. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6050*).

Я

ЯКУШЕНКО Йосип Дем'янович, 1897 р.н., с. Бездрик Сумського району, проживав у с. Миропілля, українець, освіта початкова, робітник промартілі „Шлях до комунізму”. Арешт 29.01.1938, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Миропільським РВ НКВС 11.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3367*).

ЯКУЩЕНКО Семен Петрович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, візник Грязнянського цукрового заводу. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 965*).

ЯНКОВ Андрій Іванович, 1907 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 835 СП 237 СД. Арешт 25.06.1943. Військовим трибуналом 40 армії 25.07.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13971*).

ЯНКОВ Михайло Якович, 1919 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта неповна середня. Військовослужбовець 11 бригади ППО, лейтенант. Арешт 9.07.1941. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 13.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1990

Головною військовою прокуратурою СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11691*).

ЯНКОВ Олександр Митрофанович, 1906 р.н., уродженець смт Краснопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць-кулеметник 3 окремого стрілецького батальйону, молодший сержант. Арешт 31.01.1943. Військовим трибуналом 70 морської стрілецької бригади 8.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12746*).

ЯНОВСЬКИЙ Олександр Сигизмундович, 1905 р.н., с. Погребище однойменного району Вінницької області, проживав у с-щі Михайлівське, поляк, освіта початкова, слюсар-інструментальник заводу вогнетривких матеріалів. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 28.09.1938 за шпигунську діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 28.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.09.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 983*).

ЯРОШЕНКО Павло Пилипович, 1895 р.н., народився і проживав у смт Краснопілля, українець, освіта початкова, електромонтер електростанції. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 693*).

КРОЛЕВЕЦКИЙ РАЙОН

Министерство Государственной Безопасности СССР
Центральный архив
ОБЩИЙ СЛЕДСТВЕННЫЙ ФОНД
ДЕЛО по обвинению
Медведев Михаил
Сидорова Мария
и др. Всего 24 чел.
с 19-3, 83-9, 96, 100-9
УЧТЕНО в 1962 году
АРХ. № 575233
Количество томов "2", том "2"
Роль черк.
№ 2869 НК
в 3-х томах
Полковник Д. Д. Д.

С. С. С. Р.
Н. К. В. Д.
ДОРОЖНО-ТРАНСПОРТНЫЙ ОТДЕЛ
ЗАПАДНОЙ Ж. Д.
ИНВЕНТАРИЗОВАНО
ДЕЛО № 269941
684
УЧТЕНО в 1962 году
УКГБ
№ 8746

у. с. с. р. П. Е. Н. О в 1962 го.
ДЕРЖАВНЕ ПОЛІТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ
СПРАВА № 74/28625
По обвин. *Мартенко Александр*
Степановича по 54-й ст. УК УССР
Речеві докази №

Черниговский Губернский Отдел Государственного
Политического Управления.
по борьбе с контр-революцией, бандитизмом и шпионажем.
ДЕЛО
по регистрации № 41
№ 40
По обвин. *Забина Федора Евсеевич*
с укр. своей армии
11436

У С С Р
Н К В Д
Управление Государственной Безопасности
ДЕЛО № 672 46
По обвин. *ЛЕВЧЕНКО*
Иосифа Прокопьевича
по ст.ст. 54з, 54б, 54г, 2 м
54 ж ч.к. УССР.
УЧТЕНО в 1962 году
ТОМ № 1
Количество томов 1

1932 г.
1984 г.
Имя
Имя

ПОНЕВІРЯННЯ ПИСЬМЕННИКА

ЛУКАШ

Микола Олексійович

Український письменник-перекладач. Народився 19 грудня 1919 року в Кролевіці. Навчався в Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка. З 1943-го по 1945-й рік перебував у лавах діючої Червоної армії. У 1947 році закінчив Харківський педагогічний інститут іноземних мов. Оволодів майже 30 мовами світу. За підтримку репресованого літературного критика Івана Дзюби в червні 1973 року був виключений зі Спілки письменників України, згодом поновлений. За переклади українською мовою творів видатних зарубіжних письменників удостоєний літературної премії імені Максима Рильського. Помер у серпні 1988 року. Похований на Байковому кладовищі в Києві.

Ганна Олексіївна Лукаш-Кравченко, найстарша сестра Миколи Лукаша, пригадує:

– Народився брат на свято Миколи Чудотворця. Сусідки, які приходили провідувати маму, говорили:

– Це добрий знак. Якщо народився в такий чудовий день, то бути йому великим чоловіком!...

Батько, Олексій Якович, працював прикажчиком у крамниці кролевецького підприємця, який скуповував у місцевих ткачів рушники та скатерки, майстерно оздоблені українським орнаментом. Він продавав ті вироби художнього ткацтва на близьких і далеких ярмарках.

Після приходу більшовиків до влади в 1917 році підприємець став „ворогом народу” і безслідно щез. Його сім'я залишилась без годувальника. Олексій Якович запросив її до своєї родини. За цю доброзичливість місцева влада відбрала в нього хату, коней, частину землі. Та знайшлися добрі люди, які допомогли сім'ї Лукашів повернутися у свою хату¹.

Душею сімейства була мати, Васса Іванівна. Вона змолоду працювала в панському маєтку квітникаркою. Під час роботи співала. Здебільшого виконувала українські народні пісні. Пан помітив чарівний голос і запросив її до створеної ним хорової капели. І, ставши матір'ю, вона прилучила своїх дітей до народної пісенної творчості.

Крім того, пан мав чималу бібліотеку. Нею удосталь користувався син квітникарки – Микола. Він з великим захопленням читав твори Олександра Пушкіна, Михайла Лермонтова, Льва Толстого, Івана Тургенєва, Тараса Шевченка, Пантелеймона Куліша...

Фото поч. 1980-х років.

Брат Іван красиво малював. Деякі свої картини продав і за виручені гроші купив гітару, скрипку й мандоліну. Отак Іван та Микола навчилися грати на цих музичних інструментах. І коли вечорами в домівці Лукашів збиралося чимало юнаків та дівчат, брати акомпанували, а гості співали²...

Микола звернув увагу, що місцеві євреї говорять не так, як його батьки. І він захопився вивченням мови ідиш. На її базі швидко опанував німецьку. Циганську мову вивчив, спілкуючись із ровесниками з циганського табору, який стояв у передмісті Кролевця. У школі оволодів українською та російською мовами. За допомогою словників вивчив іспанську, італійську та португальську.

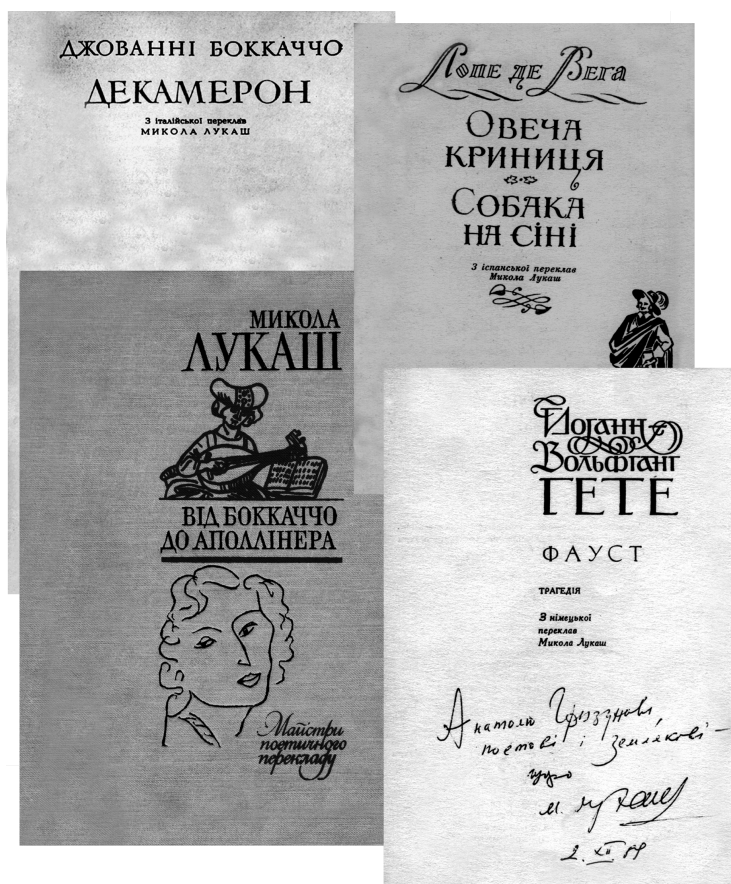
Микола Лукаш був великим книголюбом. Усі розуміли, що після десятирічки йому необхідно обов'язково продовжити навчання. З великою вдячністю згадував Микола вчителів С.Л. Пружанського та Д.Ф. Залеського, які підтримали його в той час морально і матеріально. Він поїхав до столиці України і вступив на історичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка³. Там опанував латинську мову...

Напад фашистської Німеччини на Радянський Союз перервав навчання. Микола разом зі студентами копав протитанкові рови. А коли ворог наблизився до Києва, вирушив до Кролевця.

Уже в місті потрапив під наліт ворожих бомбардувальників і був поранений осколком авіабомби.

... 2 вересня 1943 року частини 60-ї Червоної армії під командуванням генерал-лейтенанта І.Д. Черняхівського звільнили місто Кролевець від німецько-фашистських окупантів⁴. І тоді Микола Лукаш прийшов до райвійськкомату і попросив, щоб його направили перекладачем у військову частину.

Коли закінчилася Велика Вітчизняна війна, М.О. Лукаш поїхав навчатися до Харкова. У 1947 році тут він закінчив педагогічний інститут іноземних мов. Одержавши диплом педагога, працював у харківських вузах, викладав німецьку, французьку та англійську мови. Згодом переїхав до Києва і завідував відділом поезії громадсько-політичного і літературно-мистецького журналу „Всесвіт”.

Титульні аркуші книг з перекладами М.О. Лукаша.

Працюючи в Києві, Микола Лукаш художньо переклав українською мовою драматичну поему „Фауст” німецького поета Й.-В. Гете, роман „Мадам Боварі” французького письменника Г. Флобера, поему „Бал в опері” польського поета Ю. Тувіма, роман „Вигадливий ідальго Дон-Кіхот Ламанчський” іспанського письменника Сервантеса де Сааведра та ряд творів інших видатних зарубіжних авторів. Крім того, писав власні прозові й поетичні твори.

Колега М.О. Лукаша, український письменник і перекладач Григорій Кочур ось як характеризує його творчість у передмові до виданої збірки новел „Декамерон” італійського письменника Д. Боккаччо: „Перекладач володіє всіма ресурсами української стилістики. Відтворюючи всю барвистість, усю примхливу рясноту мови оригіналу, він не втрачає такту й не перетворює свій переклад на збірку мовних раритетів”.

Великі труднощі для перекладу будь-якою мовою становить лірика іспанського письменника Ф. Гарсія Лорки. Однак Микола Олексійович виявився новатором. Цикл „Шість поезій по-галісійськи” він переклав лемківським діалектом української мови, поширеним на південних схилах Карпат. Український поет Іван Драч відзначав: „Микола Лукаш орієнтувався в даному випадку на фольклорний принцип. Його переклад – справді нове слово в українському освоєнні прекрасної поезії Лорки”.

Я був свідком, як Микола Олексійович вивчав японську мову. Через транзистор „Спідола” він слухав навчальні передачі з Токіо для тих, хто володів англійською мовою. Запам’ятовував почуте. З допомогою японсько-російського словника вивчив ієрогліфи. І вже через рік перекладав твори поетів країни висхідного сонця.

Помічаємо тісний взаємозв’язок між художнім перекладом Миколи Лукаша і доробком його великих попередників Тараса Шевченка, Пантелеймона Куліша, Івана Франка, Лесі Українки, Максима Рильського.

Микола Олексійович висловлював щире стурбованість збільшенням російських шкіл у великих промислових і культурних центрах України, невинуватим скороченням шкільних програм з української мови і літератури.

– Чи варто дивуватися, що в столиці України майже не чути рідної мови! – гарячкував він. – Я поважаю мову Пушкіна і Достоевського... Але рідною мовою може бути лише одна. Як одна в кожного мати. Якщо їх дві, то одна з них неминуче мачуха⁵.

Микола Лукаш бачив, як у другій половині 1950-х – на початку 1960-х років зростало напруження в усіх прошарках українського суспільства: у середовищі інтелігенції, робітників, селян, молоді, викликане політикою русифікації України, зневагою до національних, історичних, культурних традицій народу. Він був свідком того, як формувалися сили, здатні до активної боротьби за духовне відродження Батьківщини, її ствердження як незалежної держави.

Характерною в цьому відношенні стала праця відомого в колах української інтелігенції критика та літературознавця, члена Спілки письменників України Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?”.

Не приховуючи власних поглядів, Іван Дзюба вважав за доцільне ознайомити з результатами своєї роботи вищих посадових осіб СРСР та УРСР. Однак єдиною можливою відповіддю на неї з боку ЦК КПРС та ЦК КПУ стало здійснення спеціально розроблених заходів, спрямованих на дискредитацію як самої праці, так і її автора. У висновках комісії ЦК КП України від 15 лютого 1972 року йшлося: „...підготовлений Дзюбою матеріал „Інтернаціоналізм чи русифікація?” є від початку до кінця пасквілем на радянську дійсність”⁶.

І все ж праця І. Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?” широко розповсюджувалася в Україні, інших республіках СРСР та за кордоном, витримала кілька окремих видань українською, російською, французькою, італійською, китайською мовами, отримала високу оцінку науковців, політичних і громадських діячів української діаспори у світі⁷.

Більше року протримався критик і літературознавець Іван Дзюба, заарештований за антирадянську діяльність у квітні 1972 року. Щоб зламати опір авторитетного українського дисидента, у хід були пущені всі можливі засоби: від широкого засудження в засобах масової інформації до залякування родини. Не готовий до цього Іван Дзюба в жовтні 1972 року звернувся до Президії Верховної Ради УРСР з проханням про помилування, визнавши всю свою колишню діяльність „політично шкідливою”⁸.

Одним з перших на захист свого товариша виступив Микола Лукаш. Він не тільки не захотів приєднатися до кампанії засудження Івана Дзюби, а й назвав арешт літературного критика незаконним і висловив бажання відбутися покарання за нього⁹...

Перший раз Миколу Лукаша викликано до письменницького департаменту 24 квітня 1973 року. Ось протокол засідання керівної частини правління Київської організації СПУ.

С л у х а л и : Пояснення М. Лукаша з приводу його листа, в якому він вважає засудження І. Дзюби несправедливим і висловлює бажання відбутися кару за нього.

Лукаш дає високу позитивну оцінку діяльності й особистості І. Дзюби, вважає, що його виключено із членів СПУ та засуджено несправедливо. Діяльність І. Дзюби, мовляв, не заперечує статутним вимогам Спілки письменників СРСР.

У х в а л и л и : Розглянути персональну справу М. Лукаша на предмет подальшого його перебування в членах Спілки письменників України на наступному засіданні правління Київської організації СПУ.

Того ж дня зібралося правління Президії Спілки письменників України, яке о б г о в о р и л о питання „Про редколегію журналу „Всесвіт”. І тут знову йшлося про Миколу Олексійовича.

У х в а л и л и : У зв’язку із заявою т. Лукаша М.О., недостойною члена Спілки письменників України і члена редколегії журналу „Всесвіт”, не рекомендувати його до редколегії¹⁰.

Удруге Миколу Лукаша викликали до Київської письменницької організації 23 травня 1973 року.

С л у х а л и : Про персональну справу М. Лукаша.

Г о л о в у ю ч и й : Хочу проінформувати правління про суть справи... Ми тривалий час займалися вихованням І. Дзюби. Вірили, що він таки відмовиться від своєї антирадянської діяльності, буде служити своєму народу, дотримуватиметься вимог статуту Спілки письменників СРСР... Нещодавно він був засуджений за підривною діяльністю і відбуває покарання. Та знайшовся серед колишніх товаришів захисник – М. Лукаш, написав заяву у високі органи, в якій називає І. Дзюбу найчеснішою людиною в СПУ, вважає несправедливими виключення його із Спілки та вирок суду, а також пропонує відсидіти строк ув’язнення замість Дзюби, оскільки в того слабке здоров’я. Ми думаємо, що справа Лукаша – іти й відсиджувати строк за Дзюбу, але ми не допустимо, щоб ішов він туди членом Спілки письменників. Тож хай сам Лукаш скаже, що він думає зробити із заявою.

Л у к а ш : Я написав заяву тому, що не був згоден з вирок суду. Це не суперечить статуту Спілки письменників СРСР.

Г о л о в у ю ч и й : Ви не ухиляйтесь від прямої відповіді, скажіть, чи не відмовляєтесь від заяви?

Л у к а ш : Не відмовляюсь.

У х в а л и л и : ... виключити зі Спілки письменників М. Лукаша за недотримання вимог статуту Спілки письменників СРСР¹¹.

І третій раз покликано Миколу Олексійовича на розгляд його персональної справи 12 червня 1973 року в президії правління Спілки письменників України.

С л у х а л и : Персональну справу Миколи Лукаша.

Інформує голова правління Київської організації СПУ:

– Товариші, на ваш розгляд виноситься постанова правління Київської організації СПУ про виключення Миколи Лукаша із членів Спілки письменників СРСР. Справа в тому, що Микола Лукаш звернувся з листом до Голови Президії Верховної Ради УРСР, Голови Верховного Суду УРСР, Прокурора УРСР, а також надіслав копію листа президії правління Спілки письменників України, в якому написав таке:

„В зв’язку з тим, що я нижчепідписаний, цілком поділяю погляди літератора Дзюби Івана Михайловича на певне офіційно у нас неіснуюче питання, за яке, наскільки мені відомо, його засудив нещодавно один з нарсудів м. Києва, та беручи до уваги:

а) стан здоров’я засудженого;

б) ту обставину, що в даний період (кінця якого ми з вами не можемо передбачити бодай наближено) для мене особисто перебування на будь-якому режимі видається майже рівновартним і через те більш-менш байдужим, – прошу ласкаво дозволити мені відбутися замість вищеназваного Дзюби І.М. визначене йому судом покарання. З належною повагою Лукаш Микола Олексійович, член СПУ [...] 23.03.1973 р.”

Як бачимо, позиція чітка і недвозначна в Миколи Лукаша. Ми не могли не здивуватися з такої заяви. Ми мали розмову з Миколою Лукашем. У цій розмові він підтвердив свою заяву. На правлінні теж підтвердив. Навіть хотів нам нав’язати дискусію. Ми не пішли на це й виключили М. Лукаша зі Спілки письменників. Просимо підтвердити наше рішення.

У х в а л л и : Затвердити рішення правління Київської письменницької організації про виключення Миколи Олексійовича Лукаша зі Спілки письменників СРСР за дії, що суперечать статуту Спілки письменників СРСР¹²...

Завжди веселий, відкритий перед людьми, доброзичливий, жартівливий, Микола Олексійович покинув те збіговисько, де всі були одностайними. Нічого іншого від них і не чекав. Але в серці пекло – „мені дуже шкода з вами розлучатися”.

Микола Бажан, що як член президії не брав участі в процедурі відлучення його від літературного світу, виключення зі Спілки письменників, яке потягло за собою цілий ланцюг репресивних акцій, пішов за допомогою до найверховнішого – до самого Щербицького. Той пообіцяв поетові-академіку працевлаштувати безробітного Лукаша¹³.

Йшли роки. Він не мав права друкуватися, ніде в пресі не згадувалося його ім’я. Значну частину свого життя Микола Лукаш провів у крайній нужденній становищі. Бувало йому, популярному далеко за межами Радянського Союзу літератору, доводилося позичати копійки на проїзд трамваем або на невеличку булочку.

Та, не дивлячись на жорстокі утиски тоталітарної системи, життєві прикрощі, Лукаш залишився кришталево чесним і мужнім, він не йшов на компроміси зі своїм світоглядом і совістю.

Український письменник Євген Гуцало, який у тяжкі часи підтримував опального колегу, відзначав: „Згадуючи про Миколу Лукаша, думаєш про нього, насамперед, як про людину рідкісної обдарованості, душевної чуйності, непоступливості й того особливого гатунку інтелігентності, коріння якої – в народі, в його споконвічно вродженому прагненні й поступуванні до культури, до краси, до вершин духу”¹⁴.

14 років переслідувалася геніальна людина. Після демократизації суспільного життя, розвитку державотворчих процесів, формування політичної і правової культури Миколу Лукаша поновили в лавах письменників України. У 1988 році Держкомвидав і Спілка письменників України присудили йому премію імені Максима Рильського за переклади шедеврів світової літератури на українську мову.

Він помер 22 серпня 1988 року. Похований на Байковому кладовищі в Києві...

Згодом у видавництві художньої літератури „Дніпро” започатковано серію „Майстри поетичного перекладу”. І читачі одержали в 1990 році книгу перекладів Миколи Лукаша „Від Боккаччо до Аполлінера” – антологію творів світової поезії. Для заохочення

Меморіальна дошка на приміщенні школи в Кролевіці.

українських перекладачів редколегія журналу „Всесвіт” установила премію імені Миколи Лукаша.

... До віку берегтиму пам’ять про людину, яка, на мій погляд, здійснила творчий подвиг, підняла українську мову до нових вершин світової культури.

Портрет Миколи Лукаша розміщений у Сумському державному педагогічному університеті імені А.С. Макаренка на почесному місці, поряд із всесвітньо відомими країнами – письменником, критиком та істориком Пантелеймоном Кулішем і поетом, революціонером-демократом Павлом Грабовським.

З нагоди 80-річчя з дня народження М.О. Лукаша в Кролевіці на приміщенні міської середньої школи, де він навчався, відкрита меморіальна дошка. Одну з вулиць кролевчани назвали іменем свого видатного земляка.

Жити вічно письменникові в пам’яті українського народу.

Примітки.

1. Вітушко Ніна. „Бути йому великим...” / Спогади Г.О. Лукаш-Кравченко // Сумщина. – 1999. – 18 грудня.
2. Там само.
3. Вертіль Олександр. Дон Кіхот ХХ століття // Сумщина. – 1999. – 18 грудня.
4. Історія міст і сіл УРСР. Сумська область / АН України. Ін-т історії, Гол. редакція УРЕ. – К., 1973. – С. 331.
5. Ігнатенко Михайло. За книжками йому завжди було ніколи / Спогади // Сумщина. – 1999. – 18 грудня.
6. Данилюк Ю.З., Бажан О.Г. Опозиція в Україні / НАН України. Ін-т історії України. – К., 2000. – С. 44-46.
7. Там само. – С. 47.
8. Там само. – С. 199.
9. Там само. – С. 222.
10. Коваль Віталій. „Ласкаво прошу дозволити мені відбути замість нього ув’язнення...” // Дніпро. – 1991. – № 11-12. – С. 198.
11. Там само. – С. 198-199.
12. Там само. – С. 200-201.
13. Там само. – С. 202.
14. Гуцало Євген. Від імені сучасників // Сумщина. – 1999. – 18 грудня.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АБАКУМЕЦЬ Павло Степанович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник торфозробки. Арешт 16.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 31.01.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.02.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.02.1962 Верховним Судом УРСР. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 526*).

АГАЛАКОВ Леонід Аркадійович, 1913 р.н., уродженець с. Черешеньки Коропського району Чернігівської області, росіянин, освіта вища – закінчив Київський ветеринарний інститут. Молодший ветлікар 9 кавалерійського полку 23 кавдивізії (Прикарпатський ВО), військовий ветлікар 3 рангу. Арешт 7.03.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 6.10.1938 за ст. ст. 54-7, 20-54-8 (співучасть у військовій змові), 54-11 КК УРСР засуджений до тюремного ув'язнення на 12 років, позбавлений військового звання. Пленумом згаданого суду 10.02.1940 вирок згаданій військколегії скасований, справа направлена на новий розгляд. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.06.1941 ув'язнений на 5 років у ВТТ. Після відбуття строку покарання на Північному Сході та в Нижегородській області (Росія) проживав у м. Кролевець, працював головним ветлікарем райвідділу сільського господарства. Арешт 3.02.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.07.1950 за належність до антирадянської військової змови засланий на поселення в Новосибірську область (Росія). Реабілітований 20.02.1957 військовим трибуналом згаданого військкокругу. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3943*).

АЛФЕРОВ Касян Савелійович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на

3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 767*).

АНДРІЄНКО Іван Дмитрович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта середня педагогічна, учитель середньої школи. Арешт 3.06.1935. Чернігівським обласним судом 5.11.1935 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12254*).

АНИКІЄНКО Федір Дмитрович, 1854 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, освіта початкова, купець. Арешт 31.12.1919, підписка про невиїзд від 17.01.1920, звинувачення у переховуванні від радянської влади. Справу припинено 26.03.1920. Реабілітований 29[30].12.1998. [Інші відомості відсутні]. (*Реабілітовані історією. Чернігівська область. – Кн. 2. – 2010*).

АНТЮХ [АРТЮХ] Іван Опанасович, 1906 р.н., уродженець с. Литвиновичі, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремої кулеметної роти 133 СП (м. Київ). Арешт 2.02.1929, звинувачення в участі в підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі (ст. ст. 54-8, 54-11 КК УСРР). Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 застосована ВМП із заміною її ув'язненням на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія). Звільнений 6.01.1936. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

АРТЮХ Григорій Гаврилович, 1879 р.н., с. Любитове, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.11.1919, звинувачення в антирадянській діяльності. Особливим відділом 12 армії 9.12.1919 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3991*).

АРТЮХ Олександр Михайлович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець,

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

освіта середня, приватний візник. Арешт 5.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання гострих терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 73).

АРТЮХ Павло Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 5.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 677).

АРТЮШЕНКО Тихін Олександрович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу „Червоний Жовтень”. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українсь-

кому націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 299*).

АФНАСЕНКО Василь Євменович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 10.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.11.1937 за контрреволюційну діяльність та розкладницьку роботу в колгоспі ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Афанасенка П.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 109).

АФНАСЕНКО Павло Євменович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім. Шевченка. Арешт 10.07.1937, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Управлінням НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 справа закрита. Брат Афанасенка В.Є. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1018).

Б

БАЛИК (БАЛИКА) Нестор Лукич, 1875 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 478).

БАЛЮК Іван Петрович, 1881 р.н., уродженець с. Реутинці, українець, освіта початкова. Відбував термін покарання в Чернігівській в'язниці. До ув'язнення проживав у м. Кролевець, працював бригадиром робітників у дитячому будинку. Звинувачення від 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ, 8.05.1938 – за антирадянську агітацію пораженьського характеру серед ув'язнених та висловлювання терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 16.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 23.07.1958 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. спр.7, 964*).

БАУМШТЕЙН Варвара Павлівна, 1870 р.н., народилася і проживала в м. Кролевець, росіянка,

освіта неповна середня, учителька. Арешт 6.01.1920, підписка про невізд від 22.01.1920, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом 19.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 43*).

БАША Марина Павлівна, 1907 р.н., народилася і проживала в с. Червоний Ранок, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1945 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10581*).

БЕЗВЕРХИЙ Яків Гнатович (Прокопчук Іван Дмитрович), 1913 р.н., с. Обтове, проживав у Краснодарському краї (Росія), українець, освіта початкова, робітник на ремонті шосейного шляху Новоросійськ-Сухумі. Арешт 5.05.1935. Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 26.09.1935 справа направлена на дослідження, 11.10.1935 – за ст. 58-6 ч. 1 КК РСФРР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1935 вирок залишений у силі. Розстрі-

ляний 30.12.1935. Реабілітований 31.01.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12657**).

БЕЗПАЛА Ніна Йосипівна, 1922 р.н., народилася і проживала в с. Алтинівка, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. З початку Великої Вітчизняної війни по квітень 1942 р. і з липня по вересень 1943 р. проживала в згаданому селі, окупованому німцями, з травня 1942 р. по червень 1943 р. і з жовтня цього ж року по 9 квітня 1945 р. проживала і працювала в Німеччині. Арешт 29.05.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.07.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13994*).

БЕНЗИК Федора Семенівна, 1896 р.н., с. Лушники Шосткинського району, проживала в с. Губарівщина, українка, освіта початкова, інвалід праці. Під час Великої Вітчизняної війни проживала на території, окупованій німцями. Арешт 21.08.1946, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управління МДБ УРСР по Сумській області 10.10.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3670*).

БИКОВ Григорій Петрович, 1904 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, росіянин, освіта неповна середня, учень. Арешт 26.09.1919, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом у січні 1920 р. справа закрита. (ДА Чернігівської обл., *ф.Р-415, оп. 1, спр. 43**).

БИКОВЕЦЬ Данило Севастьянович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 429*).

БІБІК Феодосій Каленикович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова Алтинівської сільської ради. Арешт 16.01.1938. Військовим трибуналом Київського ВО 29.08.1938 за участь в антирадянському військово-фашистському закладі під час перебування в 1932 р. на посаді політкерівника роти в ОЧДСА, а також за участь у контрреволюційній українській націоналістичній організації засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.10.1938 покарання пом'якшене до

10 років ВТТ, яке відбував у Республіці Комі (Росія), де й помер 8.06.1943. Реабілітований 9.03.1961 згаданою військколегією. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6354**).

БІГУН Дмитро Іванович, 1878 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, священник без парафії. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12005**).

БІЛОДІД Григорій Лукич, 1897 р.н., уродженець с. Ленінське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1135 СП 56 армії. Арешт 15.01.1943. Військовим трибуналом згаданої армії 22.01.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Чорноморської групи військ 11.02.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12987*).

БІЛОДІД Федір Васильович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за антирадянську агітацію ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 509*).

БЛИС Никифор Савелійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Локня, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.03.1930 за антирадянську агітацію проти колективізації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 65**).

БОБРОВИЦЬКА Марія Гаврилівна, 1902 р.н., колишне с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), проживала в с. Білогриве, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі „Комінтерн”. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.06.1944 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „а” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Кустанайську область (Казахстан) разом з дочкою Бобровицькою Катериною Сергіївною, 1926 р.н. Реабілітовані 28.06.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10368**).

БОГДАНОВСЬКИЙ Михайло Тимофійович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.04.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 43).

БОГДАНОВСЬКИЙ Борис Семенович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

БОГОЛЮБОВ Євген Іванович, 1872 р.н., смт Медведицький Жирновського району Волгоградської області (Росія), проживав у с. Тулиголове, росіянин, освіта вища – закінчив юридичний факультет Київського університету, член колегії адвокатів Глухівського округу. Арешт 18.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 справа направлена на дослідження. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ УСРР 5.02.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1032).

БОЙКО Ілля Андрійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 10.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 260*).

БОНДАРЕНКО Василь Митрофанович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня агрономічна, технолог Харківського науково-дослідного інституту текстильної промисловості. Арешт 21.10.1933, підписка про невиїзд від 25.01.1934, звинувачення в участі в повстанській організації „Селянська демократична партія”. Чернігівським облвідділом ДПУ 29.01.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3604).

БОНДАРЕНКО Іван Никифорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Мугин, українець, освіта початкова, маркувальник Конопотського лісгоспу. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюцій-

ному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 9.08.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 482*).

БОНДАРЕНКО Логвин Йосипович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.02.1933 за антирадянську агітацію проти колективізації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 18.11.1989 прокуратурою області. Брат Бондаренка С.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 952*).

БОНДАРЕНКО Микита Никифорович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 793*).

БОНДАРЕНКО Павло Логвинович, 1922 р.н., уродженець с. Буйвалове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 57 СП Привользького ВО. Арешт 5.06.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.11.1944 за участь в Українській повстанській армії (ст. ст. 58-1 „а”, 58-11 КК РРФСР) ув'язнений на 6 років у ВТТ. Після відбуття строку покарання направлений на спецпоселення у Венгеровський район Новосибірської області (Росія). Реабілітований 15.05.1996 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 208).

БОНДАРЕНКО Степан Йосипович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.02.1933 за антирадянську агітацію проти колективізації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 18.11.1989 прокуратурою області. Брат Бондаренка Л.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 952*).

БОРИСЕНКО Марфа Савівна, 1900 р.н., с. Погорілівка, проживала в м. Кролевець, українка, освіта початкова, робітниця текстильної фабрики [так у документах]. У 1941-1943 рр. проживала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 5.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 10.04.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 12.11.1954 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8527).

БОРОВИЙ Степан Васильович, 1892 р.н., уродженець Донецької області, проживав у колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, член ВКП(б), без визначених занять. До арешту – директор коноплезаводу в згаданому селі. Арешт 11.02.1937. Чернігівським обласним судом 9.05.1937 за ст. ст. КК УРСР 54-10 ч. 1, 196 (незаконне зберігання зброї) засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 23.07.1937 вирок облсуду залишений у силі. Реабілітований 15.06.1964 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8241**).

БОРОВСЬКИЙ Володимир Віталійович, 1894 р.н., уродженець Кролевецького району, проживав у м. Полтава, українець, освіта вища, співробітник науково-дослідного інституту свинарства. Арешт 11.03.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 26.08.1938 за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років, 27.04.1940 – справа закрита. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

БОРОВСЬКИЙ Яків Павлович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.09.1929. Конотопським окружним судом 3.11.1929 за агітацію проти хлібозаготівель засуджений на 2 роки ВТТ, позбавлений на 3 роки права проживання в Конотопському, Ніжинському (тепер Чернігівська область), Глухівському та Роменському округах. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-4776, он. 1, спр. 255*).

БОСАК Яків Якович, 1914 р.н., уродженець с. Мутин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 28 авіапарку колишнього м. Ворошилов (тепер м. Уссурийськ) Приморського краю (Росія). Арешт 7.08.1937. Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 16.10.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 16.05.1991 військовою прокуратурою Далекосхідного ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11727*).

БРАТУСЬ Денис Митрофанович, 1881 р.н., с. Рогозів Бориспільського району Київської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, фельдшер медичного пункту в с. Добротове. Арешт 9.10.1936. Чернігівським обласним судом 2.03.1937 за розповсюдження чуток про смерть колгоспників від голоду засуджений на 6 років ВТТ.

Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12158**).

БРУЯКА Іван Федорович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у м. Кролевець, працював візником на торфорозробці. Арешт 11.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток про війну та загибель радвлади застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 16.11.1989 та 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Бруяки М.Ф. (*ДАСО, ф.Р-7641: он. 3, спр. 63; он. 5, спр. 282*).

БРУЯКА Митрофан Федорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Отрохове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. Брат Бруяки І.Ф. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 919*).

БУГОСЛАВСЬКИЙ Володимир Віталійович, 1902 р.н., м. Чернігів, проживав у м. Кролевець, українець, освіта вища – закінчив Чернігівський сільськогосподарський інститут, учитель Алтинівської середньої школи. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у м. Кролевець, окупованому німцями. Арешт 10.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.05.1944 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 18.06.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 29.01.1996 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13430*).

БУЗОВСЬКИЙ Михайло Родіонович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання гострих пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 74*).

БУЙВОЛ Панас Дмитрович, 1905 р.н., м. Кролевець, проживав у м. Харків, українець, освіта незакінчена вища, студент Харківського

автодорожного інституту. Арешт 25.04.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Харківським облвідділом ДПУ 5.06.1933 справа закрита. *(Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).*

БУР Антон Васильович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грузьке, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів.

Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417*)*.

БУТЕНКО Степан Степанович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник сінопункту. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання гострих пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 2.11.1960 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 392).*

В

ВАЛИНОВСЬКИЙ Іван Матвійович, 1915 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта неповна середня, завідувач складу „Заготзерно”. Арешт 1.11.1947. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1948 за участь у контрреволюційній банді українських націоналістів та розповсюдження антирадянських листівок ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Норильськ (Росія). Реабілітований 7.02.1955 Центральною комісією СРСР з перегляду справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 11*)*.

ВАРЕНИК Петро Касянович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Васильківщина, українець, освіта початкова, лісник Воронізького лісництва (Шосткинський район). Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 11.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.09.1944 за пособництво окупаційній владі засуджений на 12 років каторжних робіт. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1945 вирок згаданого трибуналу скасований, визнаний винним за ст. 54-1 „а” КК УРСР та засуджений на 10 років ВТТ. Помер 12.12.1944 [так у документах] у місці ув'язнення. Реабілітований 30.01.1993 Генеральною Прокуратурою України. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12463*)*.

ВАРЕНИК Федір Антонович, 1919 р.н., уродженець с. Васильківщина, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць окремої мотострілецької дивізії військ НКВС особливого

призначення ім. Дзержинського (м. Реутов Московської області). Арешт 9.10.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 24.10.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.03.1963 військовим трибуналом Московського ВО. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-6762).*

ВАСИЛЕНКО Йосип Михайлович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Дідівщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1920, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом 8.03.1920 справа закрита. *(ГДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 96).*

ВАСИЛЬКО Андріян Лук'янович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 102).*

ВАСИЛЬКО Іван Петрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, завідувач цегельного заводу. Арешт 24.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 138).*

ВАСИЛЬКО Михайло Петрович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, об'їждчик Глухівського лісгоспу. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-13 КК

УСРР. Прокурором Глухівської дільниці 8.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7862*).

ВАЩЕНКО Євдокія Харитонівна, 1895 р.н., народилася і проживала в с. Боцманів, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 13.03.1920, звинувачення в контрреволюційній агітації. Чернігівським губернським ревтрибуналом 6.04.1920 виправдана. (ДА Чернігівської обл., *ф.Р-4609, оп. 1, спр. 985*).

ВАЩЕНКО Іван Мефодійович, 1903 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, вантажник на залізничній станції. Арешт 22.01.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Відділенням дорожньо-транспортного відділу ГУДБ НКВС СРСР з.ст. Конотоп 19.05.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5635*).

ВАЩЕНКО Овдій Федорович, 1889 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 629**).

ВАЩЕНКО Павло Терентійович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. Батько Ващенко Я.П. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 143*).

ВАЩЕНКО Яким Павлович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, конюх бурякопункту. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. Син Ващенко П.Т. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 696*).

ВЕРНИГОРА Григорій Дем'янович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Секретним відділом ДПУ УСРР 3.05.1931 справа закрита. Син Вернигори Д.В. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2505**).

ВЕРНИГОРА Дем'ян Васильович, 1868 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Сумським оперсектором ДПУ 3.05.1931 справа закрита. Батько Вернигори Г.Д. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2505**).

ВЕРНИГОРА Марія Тихонівна, 1915 р.н., народилася і проживала в с. Воргол, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 23.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.07.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 23.03.1998 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13836*).

ВЕРНИГОРА Прокіп Гнатович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.11.1930 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 235*).

ВЕРНИГОРА Тихін Васильович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Секретним відділом ДПУ УСРР 14.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2505**).

ВСТРОВ Микола Михайлович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Реутинці, українець, освіта середня, десятник-будівельник Роменської контори „Укрсільбуд”. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював агрономом-землевпорядником Семенівського районного земвідділу Чернігівської області. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 3.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.08.1944 за ст. 54-3 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований відповідно 11.12.1989 та 23.09.1991 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 114. ГДА УСБУ в СО, спр. П-11815*).

ВИННИЧЕНКО Михайло Савелійович, 1912 р.н., с. Мутин, проживав у м. Київ, робітник. Репресований у 1937 р. Реабілітований у 1991 р. [Інші відомості відсутні]. (Київ: *жертви репресій/ Упор. Л. Абраменко. – Т. 1 – К., 1997*).

ВИСЛОБОКИЙ Микола Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Секретним відділом ДПУ УСРР 14.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2505*).

ВЛАСЕНКО Іван Костянтинівич, 1911 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта середня агрономічна, член ВКП(б), директор неповно-середньої школи. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 12.05.1944. Сумським обласним судом 6.09.1944 як соціально небезпечна особа (ст. 33 КК УРСР) висланий на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 15.12.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13794).

ВОВКУЛА Михайло Якович, 1899 р.н., с. Алтинівка, проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за антирадянську агітацію ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 914).

ВОЗНЯК Андрій Назарович, 1911 р.н., уродженець колишнього с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова. Червоноармієць 51 СП 93 СД. Арешт 2.11.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 12.12.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12696).

Г

ГАВРИШ Пилип Ісакович, 1913 р.н., уродженець с. Ярославець, українець, освіта початкова. Молодший командир 30 УТП[?], сержант. Арешт 6.11.1942. Військовим трибуналом Челябінського гарнізону 18.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував у Казахстані. Реабілітований 8.08.1971 військовим трибуналом Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11301).

ГАГІН Максим Кузьмич, 1905 р.н., народився і проживав у с. Калашинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 947).

ГАГІН Микола Іванович, 1922 р.н., уродженець с. Дубовичі, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер 135 курсантської СБ. Арешт 10.05.1942. Військовим трибуналом згаданої стрілецької бригади 25.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13791).

ГАГІН-КВАСНИК Павло Пилипович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР

ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 958).

ГАЙДАК-ЛОГОВ Костянтин Матвійович, 1900 р.н., м. Київ, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова виконкому районної ради. Арешт 15.08.1937. Чернігівським обласним судом 26.08.1937 за недбайливе ставлення до виконання службових обов'язків (ст. 97 КК УРСР) та дискредитацію влади (ст. 101) засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 26.10.1937 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 13.01.1939 за недоведенням обвинувачення в участі в правотроцькістській організації справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1485).

ГАЙОВА Ганна Петрівна, 1903 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 28.02.1920, звинувачення в „контрреволюції”. Револуційним трибуналом 12 армії 6.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 1033).

ГАЙОВА Мотрона Захарівна, 1859 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 28.02.1920, звинувачення в „контрреволюції”. Револуційним

трибуналом 12 армії 4.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 43*).

ГАЙОВА Парасковія Семенівна, 1871 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 1.03.1920, звинувачення в контрреволюції. Революційним військтрибуналом 12 армії 26.03.1920 виправдана. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 43*).

ГАЙОВИЙ Іван Трохимович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Андріївка (тепер м. Кролевець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.05.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Київським облвідділом ДПУ 15.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5911).

ГАЙОВИЙ Федір Трохимович, 1911 р.н., с. Боцманів, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.02.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 872).

ГАЛЛА Марія Петрівна, 1887 р.н., народилася і проживала в с. Грузьке, українка, неписьменна, працювала в колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 31.10.1935. Чернігівським обласним судом 28.02.1936 за участь у масовому заворушенні проти закриття в селі церкви засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 27.03.1992 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12117).

ГАМАГА Кузьма Степанович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1920, звинувачення в контрреволюції. Революційним військтрибуналом 12 армії 8.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 96).

ГАМАГА Михайло Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 561).

ГАПОНЕНКО Яків Степанович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УСРР 4.03.1930 за активну участь у куркульському угрупованні висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 764*).

ГАРКАВЕНКО Кирило Назарович, 1891 р.н., с. Алтинівка, проживав у с. Хрещатик, українець, освіта початкова, експедитор Чернігвоторгу на Шосткинських торфорозробках. Арешт 2.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 28.07.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 347).

ГАРКУША Григорій Іванович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.04.1931 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 913).

ГАРУСТ Василь Андрійович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу „Червоний Жовтень”. Арешт 14.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Кролевецьким РВ НКВС 4.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2031).

ГАРУСТ Іван Андрійович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, заступник голови колгоспу „Червоний Жовтень”. Арешт 7.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області за участь в есерівській контрреволюційній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.02.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 418*).

ГЕРАСИМЕНКО Михайло Васильович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929, звинувачення в участі в підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі. Прокурором Глухівського округу 11.04.1929 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ГЛУШКО Григорій Сергійович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки

в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 13).

ГЛУШКО Іван Павлович, 1918 р.н., уродженець с. Червоний Ранок, українець, освіта неповна середня. Механік-водій 429 окремого танкового батальйону 19 армії Карельського фронту, старший сержант. Арешт 26.08.1942. Військовим трибуналом згаданого фронту 19.10.1942 за ст. ст. 58-1 „б”, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 26.10.1942 в м. Біломорськ (Республіка Карелія, Росія). Реабілітований 27.05.1958 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7982*).

ГЛУЩЕНКО Дмитро Васильович, 1915 р.н., уродженець с. Тулиголове, українець, освіта середня педагогічна. 3 липня 1941 р. по липень 1944 р. перебував у румунському полоні як червоноармієць 262 артилерійського полку 1 СК 10 армії. Арешт 15.10.1944. Військовим трибуналом 27 армії 23.12.1944 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував на Далекій Півночі СРСР. Реабілітований 18.11.1958 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4972).

ГОЛЕНКО Іван Макарович, 1914 р.н., уродженець с. Мутин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 64 військово-дорожнього загону 46 армії. Арешт 8.10.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 11.12.1942 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.07.1947 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12739).

ГОНЧАРЕНКО Петро Васильович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, слюсар механічного заводу. Арешт 25.01.1920, підписка про невізід від 4.02.1920, звинувачення в антирадянській агітації. Чернігівським губернським трибуналом 18.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 579).

ГОРБАЧ Григорій Савелійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кірова. Арешт 25.06.1938. Сумським обласним судом 3.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Термін покарання відбував на Далекому Сході СРСР. Реабілітований 11.05.1992

прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-298).

ГОРКУН Петро Андрійович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Реутинці, українець, освіта початкова, вагонний майстер з. ст. Конотоп. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 16.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 18.11.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2602).

ГОРОВИЙ Василь Данилович, 1905 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, ткач-надомник кустарно-ткацької артілі „Відродження”. Арешт 1.02.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Конотопським окрвідділом ДПУ 28.04.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-980).

ГРИБАЧ Андрій Демидович, 1882 р.н., народився і проживав у колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.09.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського оперсектора ДПУ УСРР 7.02.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8166).

ГРИПІЧ Борис Миколайович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, учень. Арешт 3.02.1920, звинувачення в службі офіцером у петлюрівській армії. Особливим народним слідчим Кролевецького повіту 10.02.1920 справа закрита. Працював бухгалтером пекарні Чернігівторгу. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.12.1958 Сумським обласним судом. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 43*. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 299*).

ГРИШИН Петро Олексійович, 1915 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), інструктор райкому згаданої партії. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 8.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.06.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у бухті Находка (Приморський край, Росія). Військовим

трибуналом військ НКВС Українського округу 26.12.1944 вирок попереднього військтрибуналу скасований, справа направлена на новий розгляд. Управлінням МДБ по Сумській області 12.06.1947 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2824*).

ГРИЩЕНКО Пантелеймон Дмитрович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Грузьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за контрреволюційну діяльність та за участь в українському націоналістичному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 9.08.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 2, спр. 482**).

ГРИЩЕНКО Федір Васильович, 1876 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, касир масло-сирзаводу. Арешт 26.04.1939. Сумським обласним судом 19.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.11.1939 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. 3.13.12.1939 – під підпискою при невізді. Згаданим обласним судом 16.17.1940 засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 20.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1590*).

ГУБЕНКО Григорій Пантелеймонович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, рахівник радгоспу ім. Петровського. Арешт 28.08.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Конотопським РВ ДПУ 23.10.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-846*).

ГУБСЬКИЙ Данило Іванович, 1900 р.н., колишній х. Рудів Валківського району Харківської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова правління торфоартілі. Арешт 17.04.1938, звинувачення в участі в антирадянській українській націоналістичній організації. Кролевецьким РВ НКВС 19.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1232*).

ГУДИМ Микола Іванович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, старший кондуктор на з.ст.Конотоп. Арешт 29.01.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації. Дорожньо-транспортним відділом УДБ НКВС Московсько-Київської

залізниці 23.05.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5855*).

ГУЗЕНКО (ГУДЗЕНКО) Василь Омелянович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, колгоспник-гесляр. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 1, спр. 348**).

ГУЗЕНКО Тимофій Андрійович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.04.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 7, спр. 45*).

ГУЗЬ Юхим Омелянович, 1897 р.н., с. Жолдаки Конотопського району, проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.07.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою області 16.11.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1204*).

ГУРЕВИЧ Семен Борисович, 1883 р.н., м. Кролевець, проживав у м. Харків, єврей, освіта початкова, інструктор Всеукраїнської спілки. Арешт 22.03.1921, звинувачення в членстві в РСДРП(м). [Інші відомості відсутні]. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГУСАК Дмитро Степанович, 1878 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, завідувач ремісничого училища. Арешт 3.01.1920, підписка про невізді від 3.02.1920, звинувачення в контрреволюції. Чернігівським губернським ревтрибуналом 19.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, *оп. 1, спр. 882*).

ГУТАК Максим Гнатович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 12.09.1937 за висловлювання настроїв пораженого характеру та погрози активістам села ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 4, спр. 883*).

Д

ДАВИДЕНКО Микита Зотович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Любитове, українець, освіта початкова, без визначених занять (колишній червоноармієць, демобілізований через хворобу). Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 8.02.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.12.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3477*).

ДАВИДЕНКО Степан Антонович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 22.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8249*).

ДАВИДЕНКО Трохим Григорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, неписьменний, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Глухівської дільниці 4.04.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7752*).

ДАХНО Григорій Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, конюх Конотопської контори „Союзутиль”. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання порожених настроїв застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 965*).

ДАХНО Іван Павлович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Відділенням дорожньо-транспортного відділу ОДПУ з.ст. Конотоп 6.03.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-4776, оп. 1, спр. 345**).

ДАХНО Ларіон Федорович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, робітник однойменної залізничної станції. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспів, виборів до Верховної Ради СРСР та висловлювання гострих порожених настроїв застосована ВМП. Розстріляний

2.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 962*).

ДАХНО Микита Спиридонович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 23.05.1937. Чернігівським обласним судом 23.07.1937 за зберігання листівки антирадянського релігійного змісту засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 31.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2773*).

ДЕГТЯРЬОВ Іван Семенович, 1891 р.н., м. Полонне однойменного району Хмельницької області, проживав у м. Кролевець, росіянин, освіта початкова, обхідник 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 845*).

ДЕМИДЕНКО Василь Петрович, 1902 р.н., м. Ніжин Чернігівської області, проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 781*).

ДЕМИДЕНКО Ісак Максимович, 1910 р.н., уродженець с. Алтинівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць залізничного полку в/ч 3203 (м. Валуйки Белгородської області, Росія). Арешт 8.03.1933. Військовим трибуналом згаданій в/ч за ст. 58-10 ч.1 КК РСФРР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13689*).

ДЕМЧЕНКО Ілля Михайлович, 1873 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, неписьменний, чоботар-кустар. Арешт 19.01.1920, підписка про невізд від 24.02.1920, звинувачення в антирадянській агітації. Чернігівським губернським ревтрибуналом 17.03.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., *ф.Р-4609, оп. 1, спр. 974*).

ДЕМ'ЯНОВСЬКИЙ Никодим Васильович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Городище колишнього Кролевецького повіту, українець,

освіта середня духовна, священник. Арешт 25.08.1920, звинувачення в контрреволюційній агітації. Чернігівським губернським ревтрибуналом 5.09.1920 справа закрита. (ГДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 180).

ДЗЮБА Яків Григорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Заболотове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 721).

ДІДУХ Федір Васильович, 1906 р.н., с. Крайня Деражня Новоград-Волинського району Житомирської області, проживав у с. Воргол, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 18.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 151).

ДМИТРЕНКО Яків Андрійович, 1912 р.н., уродженець с. Ярославець, українець, освіта початкова. Червоноармієць 26 запасного зенітного артилерійського полку. Арешт 11.12.1941. Військовим трибуналом 468 СД 13.01.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.03.1942 в м. Волгоград (Росія). Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12788).

ДОРОШЕНКО Микола Микитович, 1910 р.н., уродженець с. Камінь, українець, освіта початкова. Командир відділення 14 окремого зенітно-артилерійського дивізіону ППО, молодший сержант. Арешт 30.06.1942. Військовим трибуналом 12 армії 14.07.1942 за ст. 54-10 ч.2 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11649).

ДОРОШОК Федір Дмитрович, 1883 р.н., м. Семенівка однойменного району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 14.02.1940. Сумським обласним судом 27.04.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 9.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1558).

ДРАГА Дмитро Минович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна.

Арешт 9.12.1937. Сумським обласним судом 2.08.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 17.04.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-648).

ДУБРОВСЬКИЙ Соломон Нафанаїлович, 1908 р.н., м. Кролевець, проживав у с. Червона Гірка, єврей, освіта неповна середня, робітник млина. Арешт 15.09.1926, підписка про невізд від 21.09.1926, звинувачення в антирадянській діяльності. Глухівським окружним відділом ДПУ 28.10.1926 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3957).

ДУЛЯ Пилип Григорович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, працював у колгоспі. Арешт 17.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 24.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 795).

ДЯЧЕНКО Леонід Денисович, 1906 р.н., уродженець с. Дубовичі, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Помічник начальника відділу артпостачання центральної розподільної бази РСЧА, капітан (м. Вологда, Росія). Арешт 3.12.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК РРФСР. Прокурором 29 запасної СБ 19.08.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5875).

ДЯЧОК Кузьма Лазарович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 874).

ДЯЧОК Мотрона Іванівна, 1918 р.н., народилася і проживала в с. Червоний Ранок, українка, освіта початкова, колгоспниця. На початку Великої Вітчизняної війни самовільно залишила роботу на Магнітогорському (Росія) металургійному заводі, під час війни проживала в згаданому селі, окупованому німцями, де після закінчення війни переховувала чоловіка, який співробітничав з окупаційною владою. Арешт 4.01.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 31.03.1948 за ст. 20-54-1 „а” КК УСРР засуджена на 25 років ВТТ. Термін

покарання відбувала в м. Ангарськ Іркутської області (Росія). Військовим трибуналом Київського ВО 12.08.1955 покарання пом'якшене до 7 років, за відбуттям строку покарання з-під варти звільнена. Реабілітована 15.05.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 5612*).

ДЯЧОК Олександр Іович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за проведення антирадянської агітації та висловлювання гострих настроїв пораженого і терористичного порядку застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований

20.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 986*).

ДЯЧОК Омелян Кузьмич, 1907 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.02.1933, звинувачення в проведенні антирадянської агітації. Кролевецьким РВ ДПУ 16.04.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2265*).

ДЯЧОК Павло Фокович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 923*).

Є

СРЕМЕНКО Василь Михайлович, 1924 р.н., уродженець с. Алтинівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць маневрової групи 80 прикордонного СП військ НКВС. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 24.02.1944. Військовим трибуналом 32 армії 23.04.1944 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Термін покарання відбував у м. Воркута (Республіка Коми, Росія). Військовим трибуналом Північного ВО 16.04.1955 склад злочину перекваліфікований на ст. 58-3, покарання пом'якшене до 10 років ВТТ, за відбуттям його строку звільнений. Реабілітований 17.03.1959 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5896*).

СФИМЕНКО Григорій Максимович, 1926 р.н., уродженець с. Алтинівка, українець, освіта неповна середня. Перебував у перевірочно-фільтраційному таборі НКВС № 300 як репатріант з американської зони окупації Австрії. Арешт 29.04.1949, звинувачення в самовільному

залишенні в 1946 р. місця роботи на 2 Березниковському калійному комбінаті (Пермський край, Росія), в антирадянській агітації на комбінаті та в нелегальному перетині західного кордону СРСР. Військовим трибуналом в/ч 28990 12.08.1949 за ст. ст. 58-1 „а”, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Комісією Президії Верховної Ради СРСР з перегляду справ на осіб, які відбувають покарання за політичні злочини, 15.06.1956 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13503*).

СФИМЕНКО Опанас Павлович, 1885 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 23.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 299**).

Ж

ЖИДЧЕНКО Федір Андрійович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник промартілі „Метал”. Арешт 5.03.1949. Сумським обласним судом

18.05.1949 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував в Іркутській області (Росія). Реабілітований 5.07.1960 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5279*).

З

ЗАБАРНИЙ Василь Михайлович, 1888 р.н., народився і проживав в с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 10.06.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Секретно-політичним відділом ДПУ УСРР 21.08.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2662*).

ЗАЄЦЬ Домна Іванівна, 1912 р.н., с. Добротове, проживала в с. Погорілівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10539**).

ЗАКАЛЮЖНИЙ Ілля Данилович, 1902 р.н., уродженець с. Обтове, українець, освіта початкова. З початку Великої Вітчизняної війни до вересня 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями, з кінця вересня 1943 р. по листопад 1944 р. – начальник фінансової частини евакошпиталю № 6042, з початку грудня 1944 р. перебував у перевірочно-фільтраційному таборі № 258 (м. Харків). Арешт 16.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.09.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12244*).

ЗАЛЄСЬКИЙ Пантелеймон Силевич, 1894 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. Брат Залеського Ф.С. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, спр. 721*).

ЗАЛЄСЬКИЙ Федір Силевич, 1892 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Брат Залеського П.С. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 281*).

ЗАХАРЕЙКО Антон Іванович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-2 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 14.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2505**).

ЗАХАРЧЕНКО Микола Данилович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 8.04.1920, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Особливим народним слідчим Кролевецького повіту 20.04.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., *ф.Р-415, он. 1, спр. 43**).

ЗБАРАЦЬКИЙ Василь Андрійович, 1914 р.н., уродженець с. Камінь, українець, освіта початкова. Червоноармієць 68 окремої артилерійської бригади. Арешт 27.11.1943. Військовим трибуналом 42 СК 8.12.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12734*).

ЗИБІН Феодосій Євгенович, 1899 р.н., м. Новоград-Волинський Житомирської області, проживав у м. Кролевець, росіянин, освіта середня, без визначених занять (репатріант з Болгарії). Арешт 5.04.1923, звинувачення в боротьбі з РСФРР у складі білої армії Денікіна. Чернігівським облвідділом ДПУ 30.05.1923 направлений у ДПУ УСРР (м. Харків) для фільтрації. [Відомості про подальшу долю, у тому числі про закриття слідчої справи, відсутні]. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8128*).

І

ІВАНИЦЬКИЙ Василь Васильович, 1890 р.н., м. Кролевець, проживав у с. Луч, українець, освіта початкова, обхідник 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 22.01.1938. Трійкою при управлінні

НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 5.07.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 485*).

ІВАНИЦЬКИЙ Іван Никифорович, 1876 р.н., народився і проживав у колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Кролевецьким РВ НКВС 23.11.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2177).

ІВАНИЦЬКИЙ Кирило Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, ремонтний робітник 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 20.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за контрреволюційну агітацію проти колективізації та розповсюдження наклепницьких чуток застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м. Конотоп. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 170).

ІВАНИЦЬКИЙ Федір Германович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 926).

ІВАНЧЕНКО Іван Федорович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1929, підписка про невиїзд від 13.03.1929.

КАВУН Стефан Гаврилович, 1886 р.н., м. Київ, проживав у с. Реутинці, українець, освіта середня духовна, священник. Арешт 9.10.1929, підписка про невиїзд від 27.12.1929, звинувачення в агітації, спрямованій на підбурювання населення до релігійної ворожнечі. Конотопським окрвдділом ДПУ 8.06.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-979).

КАДІНЦОВ Максим Якович, 1903 р.н., с. Литвиновичі, проживав у м. Макіївка Донецької області, українець, освіта початкова, комірник металургійного заводу ім. Томського. Арешт 2.02.1929, звинувачення в участі в підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі. Глухівським окрвдділом ДПУ 20.02.1929 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

КАЛИШ Петро Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець,

Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ІЛЛЕНКО Григорій Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за активну участь у куркульському угрупованні ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 764*).

ІЛЛЕНКО Лаврентій Аркадійович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 6 років у Північний край. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 911).

ІЛЛЕНКО Прокіп Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Тулиголове, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 357).

К

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край умовно. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 894).

КАЛІЙ Петро Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу. Арешт 20.02.1937. Чернігівським обласним судом 14.07.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11627).

КАНАВЕЦЬ Павло Якимович, 1904 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, ткач артілі „Відродження”. Арешт 1.02.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР.

Конотопським окрввідділом ДПУ 28.04.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-980*).

КАПТАН Гнат Андрійович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Любитове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Україна”. У червні-серпні 1941 р. і з жовтня 1943 р. по листопад 1945 р. – червоноармієць, з вересня 1941 р. по вересень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 10.11.1946, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Військовим трибуналом 27 гвардійського СК 10.06.1947 справа направлена на дослідження. Управлінням МДБ по Сумській області 22.07.1947 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3465*).

КАПТОНЕНКО Григорій Гаврилович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому Кролевецькому повіті, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1920, звинувачення в контрреволюційній агітації. Особливим народним слідчим згаданого повіту 15.04.1920 справа закрита. (ГДА Чернігівської обл., *ф.Р-415, оп. 1, спр. 43**).

КАРАБУТ Сергій Дем'янович, 1905 р.н., [відомостей про місце народження та про дату арешту не виявлено], проживав у с. Камінь, українець, освіта вища педагогічна, член ВКП(б). Слухач курсів командно-політичного складу Червоної армії. Військовим трибуналом Московського ВО 9.08.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.06.1957 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДАСО, *ф.П-4, оп. 1, спр. 1904*).

КАРАСЬ Іван Степанович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.08.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.11.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 511*).

КАРАСЬ Михайло Петрович, 1882 р.н., с. Алтинівка, проживав у с. Медведеве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.10.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 394*).

КАРАСЬОВ Василь Георгійович, 1887 р.н., уродженець Курської області (Росія), проживав у с. Зазірки, росіянин, освіта початкова, священник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії

ДПУ УСРР 27.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1959 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 150**).

КАРПЕНКО Дмитро Романович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 178*).

КАРПОЛЮК Йосип Іванович, 1881 р.н., м. Брест (Білорусь), проживав у м. Кролевець, білорус, освіта початкова, квитковий касир залізничної станції. Арешт 10.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Західний Сибір (Росія). Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 690*).

КАСЯН (БЕЛОБОН) Євдоким Федорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1937, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Кролевецьким РВ НКВС 12.01.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3458*).

КИРИЛЕНКО Григорій Микитович, 1916 р.н., уродженець с. Воргол, українець, освіта середня. Хімініструктор 30 навчально-танкового полку 4 навчально-танкової бригади. Арешт 4.01.1945. Військовим трибуналом Челябінського гарнізону (Росія) 27.02.1945 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 3.08.1948 покарання пом'якшене до фактично відбутого строку. Реабілітований 23.12.1996 військовою прокуратурою Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13668*).

КИРИЛЕНКО Омелян Феодосійович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 559*).

КИРИЧЕНКО Борис Андрійович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта неповна середня, селянин-одноосібник (бондар). Арешт 5.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений

на 5 років у концтабір. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

КИРИЧЕНКО Григорій Антонович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.05.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 29.07.1931 справа закрита. Брат Кириченка І.А., Кириченка П.А. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1592*).

КИРИЧЕНКО Іван Антонович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.05.1931, підписка про невізд від 22.07.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 29.07.1931 справа закрита. Брат Кириченка Г.А., Кириченка П.А. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1592*).

КИРИЧЕНКО Петро Антонович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.05.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 29.07.1931 справа закрита. Брат Кириченка Г.А., Кириченка І.А. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1592*).

КИСЛЮК Іван Дмитрович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта неповна середня, старший піонервожатий неповно-середньої школи. Арешт 8.09.1936. Чернігівським обласним судом 7.02.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 28.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11987).

КЛЕБА Данило Микитович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Мути́н, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1932, звинувачення в контрреволюційній агітації. Кролевецьким РВ ДПУ 28.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2680).

КЛИМЕНКО Тимофій Васильович, 1887 р.н., с. Бистрик, проживав у с. Червона Гірка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417*).

КЛИНДУХ Кирило Максимович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Мути́н, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 4.09.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2652).

КЛИНДУХ Устин Євгенович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Мути́н, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтнева перемога”. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження наклепницьких чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 447).

КЛИНДУХ Федот Васильович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Мути́н, українець, освіта початкова, працював на лісопилці в м. Дружба Ямпільського району. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання гострих пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 72).

КЛОК Филмон Олексійович, 1893 р.н., уродженець с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1461 саперного батальйону 22 саперної бригади, демобілізований через хворобу. Арешт 30.03.1942. Військовим трибуналом 41 СД 9.04.1942 за зберігання німецької листівки-перепустки на бік ворога засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12430).

КНИШ Антон Юхимович, 1883 р.н., народився і проживав у колишньому с. Спаське (тепер с. Ленінське), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у м. Кролевець, працював візником торфопартілі. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 16.11.1989 та 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Книша Д.Ю. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 62*; оп. 5, спр. 738).

КНИШ Дмитро Юхимович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. Брат Книша А.Ю. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 62*).

КНИШ Микола Никифорович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта неповна середня, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 62*).

КОБЛЮК Андрій Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 924).

КОБЛЮК Георгій Пилипович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 27.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 332).

КОБЛЮК Яків Остапович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1932, підписка про невізд від 10.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 31.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2283).

КОВАЛЕНКО Андрій Порфирівич, 1903 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за активну участь у куркульському угрупованні ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 764*).

КОВАЛЕНКО Йосип Леонтійович, 1887 р.н., с. Ярославець, проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 59).

КОВАЛЕНКО Микита Семенович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.09.1928. Конотопським окружним судом 22.02.1929 за вчинення терористичного акту проти представника сільської влади засуджений до ВМП. Всеукраїнським Центральним Виконавчим Комітетом 25.02.1929 прохання про помилування залишене без наслідків. Розстріляний 27.02.1929 у м. Конотоп. Реабілітований 19.09.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13746).

КОВАЛЕНКО Семен Павлович, 1902 р.н., уродженець с. Обтове, українець, освіта початкова. Колишній червоноармієць 1089 СП 322 СД, на час арешту перебував у перевірочно-фільтраційному таборі №258 (м. Харків). У 1941-1943 рр. проживав у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 19.06.1944, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданого табору 2.09.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5110).

КОВАЛЬЧУК (РУДНИК) Андрій Васильович (Семенович), 1895 р.н., с. Угільня Стрийського району Львівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня педагогічна, учитель Обтовської середньої школи. Арешт 21.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 185).

КОВБАСА Павло Миколайович, 1925 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Червоноармієць 11 запасного СП (група радянських окупаційних військ у Німеччині). З початку Великої Вітчизняної війни по травень 1942 р. проживав у згаданому місті, окупованому німцями, потім вивезений до Німеччини, де перебував по квітень 1945 р., репатрійований до СРСР у травні 1945 р., мобілізований у Червону армію. Арешт 18.06.1946. Військовим трибуналом 7 гвардійської механізованої дивізії 6.08.1946 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Реабілітований 2.02.1967 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8470).

КОВТУН Йосип Михайлович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, мостовий майстер 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 25.07.1937. Військовою колегією Верхов-

ного Суду СРСР 7.10.1937 за ст. ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Москва (Росія). Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. Чоловік Ковгун М.В. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5811*).

КОВТУН Марфа Володимирівна, 1890 р.н., народилася і проживала в м. Кролевець, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 25.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 як член сім'ї засудженого за ст. ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР ворога народу до ВМП ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 29.12.1989 прокуратурою області. Дружина Ковгуна Й.М. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 15*).

КОЗЛОВСЬКИЙ Василь Трохимович, 1896 р.н., м. Брест (Білорусь), проживав у м. Кролевець, білорус, освіта початкова, бухгалтер 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 7.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 360*).

КОЗЛОВСЬКИЙ Віктор Миколайович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта середня, учитель Козацької неповно-середньої школи Конотопського району. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.01.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав за місцем народження, працював вантажником Конотопської фабрики „Союзутіль”. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 19.06.1989 – прокуратурою Сумської області, 6.03.1957 – Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 6, спр. 142; оп. 1, спр. 450**).

КОЗЯ Трохим Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 374*).

КОЛЕСНИК Василь Сильвестрович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Камінь,

українець, освіта початкова, робітник Путивльського маслозаводу. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 844*).

КОЛЕСНИК Панас Антонович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Камінь, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2660*).

КОЛОСОВСЬКИЙ Михайло Максимович, 1890 р.н., уродженець колишньої Гродненської губернії, проживав у с. Алтинівка, білорус, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.01.1931 за дезертирство з Червоної армії, зв'язок з бандформуванням та агітацію проти колективізації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 58*).

КОМЕЛЬСЬКИЙ (КОМИЛЯЙ) Михайло Овсійович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. Брат Комельського С.О., Комельського Ф.О. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

КОМЕЛЬСЬКИЙ Сергій Овсійович, 1898 р.н., с. Литвиновичі, проживав у м. Макіївка Донецької області, українець, освіта початкова, слюсар металургійного заводу. Арешт 2.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував у Республіці Карелія (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. Брат Комельського(Комиляя) М.О., Комельського Ф.О. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

КОМЕЛЬСЬКИЙ Федір Овсійович, 1908 р.н., с. Литвиновичі, проживав у м. Макіївка Донецької області, українець, освіта початкова, слюсар металургійного заводу. Арешт 2.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 5 років у концтабір.

Термін покарання відбував у м. Омськ (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. Брат Комельського (Комиля) М.О., Комельського С.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

КОНДРАТЕНКО Федір Никифорович, 1885 р.н., с. Усок Ямпільського району, проживав на колишньому х. Яценків (тепер с. Буйвалове), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.12.1919, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом 20.08.1920 виправданій. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 129).

КОНОВАЛОВ Володимир Павлович, 1863 р.н., м. Рильськ Курської області, проживав на з.ст. Алтинівка, росіянин, освіта середня, пенсіонер-інвалід. Арешт 22.02.1930, підписка про невиїзд від 9.03.1930, звинувачення в антирадянській діяльності, агітації проти заходів влади та в зв'язках з куркульським елементом. Конотопським окружним судом 4.06.1930 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців умовно, з-під варті звільнений. Верховним Судом УСРР 17.09.1930 справа закрита. Батько Коновалова О.В., Коновалова С.В. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 345*).

КОНОВАЛОВ Олексій Володимирович, 1907 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], проживав на з. ст. Алтинівка, росіянин, освіта неповна середня, телеграфіст згаданої станції. Арешт 22.02.1930. Конотопським окружним судом 4.06.1930 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Верховним Судом УСРР 17.09.1930 справа закрита. Син Коновалова В.П., брат Коновалова С.В. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 345*).

КОНОВАЛОВ Сергій Володимирович, 1902 р.н., з.ст. Охочевка (Щигровський район Курської області, Росія), проживав на з.ст. Алтинівка, росіянин, освіта неповна середня, працював стрілочником. Арешт 22.02.1930. Конотопським окружним судом 4.06.1930 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Верховним Судом УСРР 17.09.1930 справа закрита. Після звільнення з-під варті працював рахівником дослідної бази на з.ст. Конотоп. Арешт 3.07.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.10.1931 справа закрита. Син Коновалова В.П., брат Коновалова О.В. (ДАСО: ф.Р-4776, оп. 1, спр. 345*; ф.Р-7641, оп. 2, спр. 592).

КОНОПЛЯ Павло Тимофійович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Білогриве, українець,

освіта початкова, голова колгоспу ім. Комінтерна. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 12.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 11.04.1944 за ст. 54-3 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 21.01.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12454).

КОНОПЛЯ Павло Федорович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 934*).

КОПАНЬКО Олексій Андрійович, 1890 р.н., уродженець Гродненської області (Білорусь), проживав у с. Алтинівка, білорус, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 1.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 25.12.1937 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 213).

КОРНІЄНКО Микита Павлович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 13-річчя Жовтня. Арешт 7.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 4.11.1937 за ст. 54-6 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.02.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 840).

КОРОПЕЦЬ Петро Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.06.1933, підписка про невиїзд від 18.07.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній організації „Демократична селянська партія”. Чернігівським облвідділом ДПУ 29.01.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3563).

КОРОТКЕВИЧ Микита Іванович, 1889 р.н., с. Московське Шосткинського району, проживав у с. Дідівщина, українець, освіта початкова, бригадир колгоспної будівельної бригади. Арешт 29.06.1941. Сумським обласним судом 31.07.1941 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР засуджений до ВМП. [Відомостей про виконання вироку не

виявлено]. Реабілітований 29.03.1963 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6772*).

КОРЧ Лука Васильович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

КОРЧ Петро Лукич, 1910 р.н., с. Литвиновичі, проживав у м. Макіївка Донецької області, українець, освіта середня, електрик металургійного заводу ім. Томського. Арешт 2.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Звільнений 10.09.1936. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

КОРЧ Пилип Семенович, 1909 р.н., с. Литвиновичі, проживав у м. Чернігів, українець, освіта неповна середня, студент 2 курсу технікуму землеустрою. Арешт 2.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 5 років у концтабір. Термін покарання відбував на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

КОХАН Андрій Петрович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний ударник”. Арешт 27.09.1936. Чернігівським обласним судом 19.07.1937 за ст. ст. КК УРСР 54-10 ч.1, 69-1 ч.1 (погроза посадовим особам) засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.04.1996 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13472*).

КОХАН Григорій Парфенович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.06.1938. Чернігівським обласним судом 13.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 22.12.1967 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8506*).

КОХАН Ісак Григорович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований

30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 769*).

КОХАН Павло Харитонович, 1896 р.н., с. Кривоносівка Середино-Будського району, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, член ВКП(б), старший шляховий майстер 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 25.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10.1937 за участь в антирадянській диверсійно-шкідницькій організації засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Москва (Росія). Реабілітований 22.03.1958 згаданою військколегією. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5845*).

КОЧУР Петро Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, рахівник районної контори „Укрзаготплодоовоч”. Арешт 1.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.01.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 264*).

КОШУК Петро Павлович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 4.11.1936, підписка про невізд від 20.01.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Чернігівським обласним судом 16.04.1937 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1985*).

КРАМАРЕНКО Єрмил Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 227*).

КРАСНОПЄВЦЕВ Костянтин Іванович, 1873 р.н., уродженець колишньої Рязанської губернії (Росія), проживав у с. Любитове, росіянин, освіта середня духовна, священик. Арешт 23.06.1935. Чернігівським обласним судом 28.10.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11941*).

КРАСНОПОЛЬСЬКИЙ Андрій Васильович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 2.08.1937, підписка про невізд від 31.10.1937, звинувачення в контрреволюційній агітації. Кролевецьким РВ НКВС 1.11.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1955*).

КРАСНОПОЛЬСЬКИЙ Іван Сергійович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Камінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2691*).

КРЕМІНЬ Іван Андрійович, 1924 р.н., колишне с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), проживав у м. Медвежєгорськ (Республіка Карелія, Росія), українець, освіта неповна середня. Суднопропускник шлюзу № 7 „Біломорбуду” МВС СРСР. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 20.08.1946, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Військовим трибуналом Біломорського ВО 25.10.1946 справа направлена на додаткове розслідування. Оперативним відділом „Біломорбуду” та перевірконо-фільтраційним табором № 0313 МВС СРСР 28.12.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8653*).

КРИВЕНКО Феодосій Олексійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Лапшине, українець, освіта початкова, стрілочник на залізничному роз’їзді в згаданому селі. Арешт 24.03.1934, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Чернігівським облвідділом ДПУ 24.06.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4131*).

КРИВОНОС Іван Лаврентійович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за активну участь у куркульському угрупованні висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, робітник місцевої лісосільниці Глухівського лісгоспу. Арешт 7.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 10.07.1989 та 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 5, *спр. 764**; оп. 6, *спр. 672***).

КРОНБЕРГ Віра Іванівна, 1908 р.н., м. Кролевець, проживала в с. Реутинці, українка, освіта середня, учителька неповно-середньої школи. У 1941-1943 рр. проживала і працювала в

згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 22.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.10.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області (Росія). Реабілітована 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. Сестра Кронберга М.І., Кронберга П.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 599**).

КРОНБЕРГ Микола Іванович, 1906 р.н., с. Краснопілля Коропського району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня спеціальна, технік-будівельник районного земвідділу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на території, окупованій німцями. Арешт 31.01.1947. Особливою нарадою при МВС СРСР 13.10.1947 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув’язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 31.05.1993 прокуратурою Сумської області. Брат Кронберга В.І., Кронберга П.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, *спр. 155**).

КРОНБЕРГ Петро Іванович, 1904 р.н., с. Краснопілля Коропського району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта вища економічна – закінчив Одеський інститут народного господарства, без визначених занять. До початку Великої Вітчизняної війни – начальник планового відділу Шосткинського заводу № 9, з листопада 1941 р. по вересень 1943 р. проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями, з вересня 1943 р. – військовослужбовець Червоної армії. Арешт 19.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув’язнений на 7 років у Черногорський (Росія) спеціальний ВТТ, 19.11.1945 – у перегляді справи відмовлено. Прокуратурою Сумської області 6.02.1963 в реабілітації відмовлено. Сумським обласним судом 15.04.1964 в скасуванні постанови згаданої особливої наради відмовлено. Реабілітований 31.10.1964 Верховним Судом УРСР. Брат Кронберга В.І., Кронберга М.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 307**).

КУДРИЦЬКИЙ Семен Пилипович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Глухівської дільниці 8.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7747*).

КУЖОЛЬНИЙ Степан Лаврентійович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931, звинувачення в контрреволю-

ційній агітації проти колективізації та хлібозаготівель. Кролевецьким РВ ДПУ 22.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2276*).

КУКЛОВСЬКИЙ Олександр Федотович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, режисер і художник будинку колективіста [так у документі] колгоспу „Зірка”. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському куркульському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 299***).

КУЛИНИЧ Олександр Семенович, 1899 р.н., с. Гірськ Щорського району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта вища – закінчив Київський інститут народної освіти, учитель середньої школи. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.03.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 450***).

КУЛІШ Гнат Михайлович, 1892 р.н., с. Бистрик, проживав у м. Київ, українець, освіта середня, завідувач підсобного господарства індустріального технікуму. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 31.05.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 10.10.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Термін покарання відбував у Республіці Мордовія (Росія). Реабілітований 22.01.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3928*).

КУЛІШ Іван Матвійович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 30.08.1933, звинувачення за ст. 54-12 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 2.03.1934 справа закрита. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3685*. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 417***).

КУЛІШ Іван Прохорович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 2.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 454**).

КУЛІШ Михайло Семенович, 1913 р.н., м. Запоріжжя, проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоне сьйво”. Арешт 5.02.1937. Чернігівським обласним судом 27.04.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11952*).

КУЛІШ Павло Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 929**).

КУЛІШ Пантелеймон Леонтійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював теслярем у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 417***).

КУПРІЄНКО Антон Лук’янович, 1891 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, працював завгоспом у колгоспі „13 років РСЧА”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 30.05.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.11.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6333*).

КУРОК Григорій Іванович, 1906 р.н., с. Мутин, проживав у м. Макіївка Донецької області, українець, освіта неповна середня, начальник шляхового відділу. Арешт 20.03.1939, Трійкою при управлінні НКВС Донецької області 10.11.1939 засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований у 1990 р. (Реабілітовані історією. Донецька область. – Кн. 5. – 2008).

КУРОК Мефодій Антонович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 140).

КУРОК Юхим Григорович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.10.1937 за контрреволюційну діяльність, висловлювання гострих пораженьських настроїв та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 976).

КУЧЕРЯВИЙ Панас Іванович, 1923 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Червоноармієць 2 запасного СП. Арешт 13.01.1943. Військовим трибуналом 30 армії 14.03.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Норильськ Красноярського краю (Росія). Реабілітований 17.10.1968 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8555).

КУЧЕРЯВСЬКИЙ Тарас Михайлович, 1885 р.н., с. Бачівськ Глухівського району, проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 187).

Л

ЛАЗУТКА Степан Васильович, 1897 р.н., с. Зазірки, проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в с. Литвиновичі ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ЛАТА Григорій Іванович, 1914 р.н., уродженець с. Тулиголове, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Червоноармієць 980 СП (Читинська область, Росія). Арешт 11.09.1944, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Військовим трибуналом Забайкальського фронту 23.11.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6021).

ЛЕБІДЬКО Іван Миколайович, 1894 р.н., с. Краснопілля Коропського району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, старший бухгалтер міжрайонної контори „Укрзаготплодоовоч”. Арешт 17.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 5.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 260*).

ЛЕВЕНКО Дмитро Михайлович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 912).

ЛЕВЧЕНКО Антон Юхимович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 195).

ЛЕВЧЕНКО Йосип Павлович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, завідувач поштового відділення. Арешт 31.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за агентурну діяльність на користь польської розвідки, участь в українській націоналістичній повстанській організації та проведення антирадянської агітації проти колгоспного ладу застосована ВМП. Розстріляний 22.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 28.11.1968 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 440).

ЛЕВЧЕНКО Марко Васильович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 9.09.1933, підписка про невиїзд від 17.01.1934, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 29.01.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3562*).

ЛЕВЧЕНКО Михайло Іванович, 1927 р.н., уродженець с. Реутинці, українець, освіта неповна середня. Молодший командир в/ч 7456, сержант. Арешт 17.04.1951. Військовим трибуналом військ МДБ Московської області 19.07.1951 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.06.1952 справа направлена на нове розслідування. Згаданим військтрибуналом 12.09.1952 за антирадянську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 14.10.1954 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5645*).

ЛЕВЧУК Дмитро Васильович, 1902 р.н., уродженець Польщі, проживав у колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта середня, рахівник коноплезаводу. Арешт 16.07.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.03.1942 за активну боротьбу проти революційного руху застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1942 в м. Новосибірськ (Росія). Реабілітований 11.11.1968 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, спр. 441*).

ЛЕПЕРТ Степан Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 779*).

ЛИСЕНКО Олександр Матвійович, 1898 р.н., с. Райгородок Коропського району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 19.09.1919, звинувачення в командуванні вартою при Директорії. Особливим відділом Всеросійської надзвичайної комісії 14 армії 15.10.1919 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4012*).

ЛИСМАН Йосип Андрійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, рахівник бази „Головспирт”. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС

по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 875**).

ЛИСОГОР Андрій (Арсеній) Мусійович, 1881 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, колишній ієромонах. Арешт 31.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.04.1933 за участь у нелегальній контрреволюційній організації істинно православних церковників висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому місті, без визначених занять. Арешт 1.03.1937. Народним судом Кролевецького району 25.04.1937 за неправдиві свідчення (ст. 89 КК УРСР) засуджений до позбавлення волі на 6 місяців. Чернігівським обласним судом 11.05.1937 склад злочину перекваліфікований на ст. 90 (неправдивий донос), вирок нарсуду залишений у силі. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 622**; ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1305*).

ЛИТВИНЕНКО Петро Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Медведєве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 451*).

ЛИТВИНЧУК (ЛИТВЕНЧУК) Сидір Юхимович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.02.1930 за ст. 54-11 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, спр. 38*).

ЛИТВИШКО Іван Гаврилович, 1894 р.н., смт Комишня Миргородського району Полтавської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 3.02.1920, підписка про невиїзд від 10.02.1920, повторний арешт 18.03.1920, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом 26.03.1920 виправданий. (ДА Чернігівської обл., *ф.Р-4609, он. 1, спр. 980*).

ЛОЗІН Василь Дмитрович, 1908 р.н., уродженець Курської області (Росія), проживав у с. Добротове, росіянин, освіта вища – закінчив Ленінградський педагогічний інститут, агроном опорного пункту згаданого села. У 1942 р. вивезений до Німеччини, незабаром повернувся в згадане село, окуповане німцями. Арешт 2.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 14.02.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою прокуратурою Київського ВО 22.10.1955 судимість скасована. Реабілітований 9.09.1991 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11804*).

ЛОМАКА Андрій Максимович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97**).

ЛОСИЦЬКИЙ Пилип Тимофійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 9.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 868*).

ЛУГИНЕЦЬ Омелян Архипович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Третій виршальний”. Арешт 18.08.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ УСРР по Кролевецькому району 1.09.1931 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-2471**).

ЛУКАШ Данило Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, двірник середньої школи. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за антиколгоспну агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 24.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 328*).

ЛУКАШ Микола Олексійович, 1919 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта вища – закінчив Харківський педагогічний інститут іноземних мов, український письменник-перекладач. Учасник Великої Вітчизняної війни. Удостоєний літературної премії України ім. Максима Рильського. За підтримку репресованого літературного критика Івана Дзюби 12.06.1973 виключений зі Спілки письменників України, у 1987 р. поновлений. Помер 22.08.1988. Похований на Байковому кладовищі в м. Київ. (*Біографічний нарис „Поневіряння письменника” в розділі „Кролевецький район” цієї книги*).

ЛУЧИНСЬКИЙ Самійло Мойсейович (Семен Михайлович), 1905 р.н., с. Алтинівка, проживав у смт Нова Одеса однойменного району Миколаївської області, єврей, освіта вища – закінчив Харківський інститут народного господарства, юрисконсульт з організації праці колгоспоб'єднання. Арешт 19.05.1930. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.06.1930 за належність до харківської підпільної організації троцькістів висланий на 3 роки в Середню Азію, 20.10.1932 – від покарання достроково звільнений. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр. 773*).

М

МАЗНЕНКО Євген Васильович, 1898 р.н., м. Кролевець, проживав у м. Київ. Трійкою при управлінні НКВС по Київській області 19.09.1938 застосована ВМП. Розстріляний. Реабілітований 7.04.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. [Інші відомості відсутні]. (*Пам'ять Биківні: документи та матеріали. – К., 2000*).

МАКАРОВЕЦЬ Іван Овксентійович, 1920 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта неповна середня. Курсант Астраханського

кулеметного училища (Росія). Арешт 31.01.1941. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 2.03.1941 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13076*).

МАЛИНОШЕВСЬКИЙ Андрій Павлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС

по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417*).

МАНЬКО Павло Григорович, 1904 р.н., с. Реутинці, проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 1.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 25.11.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 991).

МАНЬКО Степан Андрійович, 1907 р.н., уродженець с. Реутинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць роти керування 235 вогнеметної танкової бригади. Арешт 26.11.1942. Військовим трибуналом 64 армії 15.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13059).

МАРЕЙ Роман Омелянович, 1878 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, швець промартілі. Арешт 18.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 6.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1392).

МАР'ЄНКО Йосип Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Добробут”. Арешт 13.03.1938. Чернігівським обласним судом 5.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1984).

МАРЧЕНКО Григорій Савич, 1887 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, торговець. Арешт 30.10.1930, звинувачення в участі в контрреволюційному угрупованні. Чернігівським облвідділом ДПУ 6.02.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2322).

МАРЧЕНКО Панас Степанович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край, звідки втік у серпні 1932 р. Перебував нелегально в згаданому селі. Затриманий 18.09.1932. Згаданою особливою нарадою 19.12.1932 за ст. 54-10 ув'язнений на

3 роки в концтабір. Реабілітований відповідно 28.12.1989 та 31.03.1994 прокуратурою області. Брат Марченка П.С., Марченка Т.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. спр. 386, 386 „а”).

МАРЧЕНКО Петро Степанович, 1889 р.н., с. Бистрик, проживав у с. Червона Гірка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Удруге заарештований 18.11.1932 після втечі 25.08.1932 з місця вислання. Згаданою особливою нарадою 19.12.1932 за ст. 54-10 КК висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Марченка П.С., Марченка Т.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 930).

МАРЧЕНКО (КРАСНЕНКО) Тимофій Степанович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, робітник Кролевецького цегельного заводу. Арешт 5.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання гострих пораженьських та терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Марченка Панаса С., Марченка Петра С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 76).

МАСЛЮК Сергій Данилович, 1921 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта неповна середня, тракторист МТС. З осені 1941 р. – у німецькому полоні як червоноармієць, де перебував до травня 1944 р., потім – у партизанському загоні. Наприкінці Великої Вітчизняної війни – у Червоній армії, учасник штурму німецького рейхстагу. Арешт 25.12.1948. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 10.03.1949 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія). Реабілітований 27.06.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13734).

МАТЮЩЕНКО Андрій Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-2 КК УСРР. Сумським оперативним сектором ДПУ 14.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2505*).

МАЧУЛЬСЬКИЙ Григорій Никифорович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, член ВКП(б), колгоспник. Арешт 31.01.1935. Чернігівським обласним судом 19.05.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував на будівництві Байкало-Амурської магістралі (Росія) та в м. Лисичанськ Луганської області. Верховним Судом УСРР 31.10.1935 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Кролевецьким РВ НКВС 18.11.1936 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-2326).*

МЕДВЕДСВ Георгій Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Воргол, українець, освіта середня технічна, член ВКП(б). Молодший технік 166 окремого будівельного батальйону (Далекосхідний край, Росія), військтехнік 2 рангу. Арешт 26.10.1937, звинувачення за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Військовою прокуратурою Приморської групи військ ОЧДСА 17.01.1938 справа направлена на дослідження. Управлінням КДБ при Раді Міністрів СРСР по Приморському краю 7.01.1956 справа закрита. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою Сумської області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-6062).*

МЕДВЕДСВ Семен Васильович, 1868 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, росіянин, освіта початкова, завідувач дорожніх споруд. Арешт 3.01.1920, підписка про невиїзд від 28.01.1920, звинувачення в антирадянській агітації. Чернігівським губернським ревітрибуналом 19.03.1920 справа закрита. *(ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 1039).*

МЕДВЕДСВ Яків Степанович, 1898 р.н., уродженець с. Воргол, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць кулеметно-артилерійського батальйону 154 укріпрайону. Арешт 21.08.1942. Військовим трибуналом 18 району авіабазування 29.08.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1999 прокуратурою Харківської області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13960).*

МЕДВІДЬ Іван Григорович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Вільний край”. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 959*).*

МЕДВІДЬ Максим Никифорович, 1900 р.н., с. Литвиновичі, проживав у колишньому м. Дмитрівськ (тепер м. Макіївка) Донецької області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі застосована ВМП. Розстріляний 24.06.1929 у м. Харків.

Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).*

МЕДВІДЬ Степан Григорович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Воргол, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 10.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 959*).*

МЕРОПОЛЕЦЬ Петро Олександрович, 1918 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Червоноармієць 675 батальйону авіаобслуговування (м. Рассказово Тамбовської області, Росія). Арешт 11.10.1941. Військовим трибуналом 71 району авіабазування Орловського ВО 31.10.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 17.11.1941 у м. Тамбов. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою Сумської області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13593).*

МИРОНЕНКО Марко Тимофійович, 1903 р.н., колишне с. Погребки (тепер с. Ярове), проживав у с. Загорівка, українець, освіта початкова, лісник Кролевецького лісництва. Арешт 23.01.1935. Чернігівським обласним судом 17.07.1935 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УСРР 27.08.1936 вирок залишений у силі. Реабілітований 30.10.1968 Верховним Судом УРСР. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-2318).*

МИХАЙЛЕНКО Яків Іванович, 1896 р.н., [відомості про місце народження відсутні], проживав у Кролевецькому районі, українець, освіта початкова. Козак штабної сотні 4 Київської дивізії УНР, узятий у полон 2 кавалерійським корпусом (командир Г.І. Котовський). За антирадянську діяльність розстріляний 22.11.1921 у с. Базар Народицького району Житомирської області. Реабілітований 27.04.1998. *(Рейд у вічність: збірка документів. – К., 2000).*

МИХАЛКО Василь Степанович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, швець місцевої промартілі. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 14.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 10.04.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. 29.08.1953 звільнений з ВТТ та засланий у Карагандинську область (Казахстан) на спецпоселення, звідки звільнений 21.01.1955. Реабілітований 3.12.1954 військовим трибуналом Київського ВО. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-3609).*

МИХАЛКО Іван Петрович, 1868 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.02.1920, звинувачення в контрреволюційній агітації. Секретним підвідділом виконкому Кролевецької повітової ради 15.04.1920 справа закрита. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 43*).

МИХАЛКО Михайло Петрович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.10.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 553*).

МИШАК Панас Пилипович, 1890 р.н., с. Собичеве Шосткинського району, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, без визначених занять. До 1930 р. – псаломщик Преображенської церкви. Арешт 2.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 311).

МІНЯЙЛО Євдоким Петрович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 567).

МІНЯЙЛО Михайло Денисович, 1920 р.н., уродженець с. Ленінське, українець, освіта середня. Солдат 5 експлуатаційного полку залізничних військ. У 1942-1945 рр. перебував у Німеччині як цивільна особа. Арешт 12.07.1946. Військовим трибуналом 4 корпусу залізничних військ 29.10.1946 за ст. ст. КК РРФСР: 58-1 „а”, 193-7 „г” (дезертирство), 193-12 „б” (ухилення від військової служби) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.07.1996 військовою прокуратурою Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13534).

МІНЯЙЛО Овсій Петрович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 5.05.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 25.08.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2659).

МІНЯЙЛО Сергій Петрович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 155).

МІНЯК Семен Михайлович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 395).

МІЩЕНКО Дмитро Климович, 1913 р.н., с. Городище Бахмацького району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, рахівник тракторної бригади радгоспу „Конопляр”. Арешт 5.11.1936, підписка про невізд від 23.03.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Чернігівським обласним судом 8.10.1937 оголошений у розшук. [Відомостей про місце перебування та про покарання не виявлено]. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 24.11.1976 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8794*).

МОВЧАН Андрій Миколайович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сухомли-на. Арешт 14.03.1938. Чернігівським обласним судом 16.02.1939 за ст. 54-10 ч.2 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 15.05.1939 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 30.06.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1828).

МОЙСЄНКО Євген Гнатович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

МОЙСЄНКО Марія Прокопівна, 1911 р.н., народилася і проживала в с. Бистрик, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УСРР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 18.10.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 12768).

МОМОТ Кузьма Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Реутинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1920, звинувачення в контрреволюційній агітації. Чернігівським губернським ревтрибуналом 18.03.1920 справа закрита. (*ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 1038*).

МОРГУН Андрій Васильович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за участь в есерівській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 6.02.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 418*).

МОРГУН Василь Григорович, 1908 р.н., уродженець с. Обтове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 117 полку 32 дивізії військ НКВС. Арешт 23.09.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Рівненської області 8.12.1945 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12799*).

МОРЕНЕЦЬ Тимофій Охрімович, 1902 р.н., уродженець с. Алтинівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 27 окремого залізничного батальйону. Арешт 20.12.1942. Військовим трибуналом 44 окремої залізничної бригади 14.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13034**).

МОРОЗ Михайло Наумович, 1876 р.н., с. Бистрик, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, податковий інспектор. Арешт 10.10.1929, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Секретно-політичним відділом ДПУ УСРР у червні 1931 р. справа закрита. Трійкою при управлінні НКВС по Київській

області 23.08.1938 застосована ВМП. Розстріляний 2.09.1938 у м. Київ. Реабілітований 11.03.1959. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. 2005*).

МОРОЗ Михайло Петрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.417**).

МОРОЗ Петро Гаврилович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 179*).

МОРОЗ Порфир Наумович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 9.09.1933, підписка про невийзд від 17.01.1934, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Чернігівським облвідділом ДПУ 29.01.1934 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3605*).

МУСІЯКА Василь Антонович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, член Кролевецького повітового відділу соціального забезпечення [так у документі]. Арешт 3.12.1919, підписка про невийзд від 17.12.1919, звинувачення в контрреволюційній агітації. Чернігівським губернським ревтрибуналом 19.03.1920 справа закрита. (*ГДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 1034*).

Н

НАЗАРЕНКО Овдій Лаврентійович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, вантажник млина. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.04.1962 Сумським

обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 629**).

НАЗАРЕНКО Степан Тихонович, 1906 р.н., с. Червоний Ранок, проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Червоний ударник”. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській військово-націоналістичній українській організації

застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 23.09.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6354**).

НЕВОДНИЧИЙ Борис Григорович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931, звинувачення в контрреволюційній агітації проти колективізації та хлібозаготівель. Кролевецьким РВ ДПУ 28.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2952*).

НЕРОВНЯ Дмитро Васильович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он.4, спр. 162**).

НЕРОВНЯ Петро Пилипович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он.4, спр. 162**).

НЕРОВНЯ Федір Васильович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Бувайлове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР.

Кролевецьким РВ ДПУ 8.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2277*).

НЕРОВНЯ Яків Іванович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 4.09.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2654*).

НІТТА Йосип Антонович, 1892 р.н., уродженець Польщі, проживав на з.ст. Кролевець, поляк, освіта початкова, тесляр 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 28.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.10.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 26*).

НОВИКОВА Анастасія Григорівна (БРАУН Антоніна Давидівна), 1921 р.н., м. Запоріжжя, проживала в м. Ашхабад (Туркменістан), росіянка, освіта неповна середня, десятник будівельно-монтажної контори бавовництва. У 1941-1943 рр. проживала і працювала в м. Кролевець, окупованому німцями. Арешт 20.11.1950, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. У червні 1951 р. етапована до м. Суми. Управлінням МДБ по Сумській області 26.11.1951 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6584*).

О

ОБОЛОНСЬКИЙ Микола Петрович, 1878 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник артілі інвалідів з лозоплетіння. Арешт 7.12.1932, звинувачення в участі в нелегальній контрреволюційній організації істинно православних церковників. Чернігівським облвідділом ДПУ 22.02.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 622**).

ОВСІЄНКО Григорій Романович, 1923 р.н., уродженець с. Дубовичі, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 7 інженерно-саперної бригади. У 1941-1943 рр. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 25.04.1947. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 7.02.1948 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.03.1963 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8187*).

ОВЧАР Павло Григорович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 8.11.1937, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-10 ч.1 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 20.01.1939 справа направлена на нове розслідування, з-під варті звільнений під підписку про невиїзд. УДБ управління НКВС по Сумській області 28.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-96*).

ОВЧАР Степан Григорович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929, підписка про невиїзд від 17.02.1929, звинувачення в участі в підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі. Прокурором Глухівського округу 11.04.1929 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 7, спр. 97**).

ОВЧАРЕНКО Андрій Прокопович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Камінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929, звинувачення в зв'язках з підпільною організацією анархістської молоді в с. Литвиновичі. Прокурором Глухівського округу 11.04.1929 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ОВЧАРЕНКО Іван Климович, 1915 р.н., уродженець с. Камінь, українець, освіта початкова. До німецького полону з жовтня 1942 р. – командир взводу протитанкових рушниць окремого батальйону 6 армії Південно-Західного фронту. Арешт 20.12.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.01.1944 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 16.11.1996 прокуратурою Житомирської області. (ГДА УСБУ в Житомирській обл., спр. 30892).

ОЗОЛІНЬ Ян Петрович, 1884 р.н., колишне м. Марієнбург (Латвія), проживав у м. Кролевець, латиш, освіта початкова, машиніст ткацької артілі ім. Постишева. Арешт 19.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.02.1938 за проведення антирадянської агітації, спрямованої на дискредитацію політики партії та уряду, сталінської Конституції та радянської преси, ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 841).

ОЛИФІР Василь Михайлович, 1923 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-електромеханік в/ч 32912. З грудня 1943 р. по лютий 1945 р. перебував у німецькому полоні. Арешт 7.02.1948. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 24.02.1949 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Львівською обласною комісією з перегляду кримінальних справ 2.02.1955 покарання пом'якшення до 10 років. Реабілітований 18.11.1991 прокуратурою згаданого військочастини. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11846).

ОЛІЙНИК Варвара Григорівна, 1899 р.н., уродженка м. Новгород-Сіверський Чернігівської області, проживала в м. Кролевець, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 4.10.1939. Сумським обласним судом 8.01.1940 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 56-21 (збудження релігійної ворожнечі) КК УРСР засуджена до позбавлення волі у віддалених місцевостях на 5 років. Верховним Судом УРСР 5.02.1940 вирок облсуду залишений у силі. Реабілітована 17.07.1998 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13314).

ОЛІЙНИК Гаврило Євменович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 624).

ОЛЬШЕВСЬКИЙ Іван Гілярович, 1889 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Кролевець, поляк, освіта середня спеціальна, директор районного лісгоспу. Арешт 6.08.1938. Сумським обласним судом 31.05.1939 за проведення антирадянської агітації засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 11.08.1939 вирок облсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3394).

ОНИШКО Іван Трифонович, 1897 р.н., с. Іваньків Бориспільського району Київської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, старший бухгалтер лісгоспу. Арешт 31.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ, 4.12.1940 – попередня ухвала залишена без змін. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія). Особливою нарадою при МВС СРСР 27.05.1946 покарання пом'якшене на 6 місяців. Реабілітований 8.03.1960 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 275).

ОНИЩЕНКО Іван Йосипович, 1897 р.н., с. Марківці Бобровицького району Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня технічна, помічник начальника 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 20.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10.1937 за участь у контрреволюційній шкідницькій організації, а також за співучасть у терористичному акті (ст. 17-58-8 КК РРФСР) засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Москва. Реабілітований 27.07.1957 згаданою військколегією. Чоловік Оніщенко О.О. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5808).

ОНИЩЕНКО Олександра Омелянівна, 1897 р.н., с. Монастирище Ічнянського району Чернігівської області, проживала в м. Кролевець, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 25.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 як член сім'ї засудженого за участь у контрреволюційній троцькістсько-терористичній організації до ВМП ув'язнена на

8 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в колишній Акмолінській області Казахстану. Реабілітована 12.11.1956 військовим трибуналом Московського ВО. Дружина Онищенко І.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 578).

ОРЛИК Степан Павлович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 31.08.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2661).

ОРЛОВСЬКИЙ Василь Іларіонович, 1891 р.н., м. Київ, проживав у м. Кролевець, українець, освіта вища – закінчив Київський комерційний інститут, викладач української та російської мов технікуму художнього текстилю. Арешт 8.09.1937, звинувачення в участі в українському контрреволюційному націонал-фашистському підпіллі. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 27.05.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6259).

ПАВЛЕНКО Борис Микитович, 1910 р.н., уродженець с. Алтинівка, українець, освіта початкова. Червонофлотець човна „Червоний Аджарстан”. Арешт 28.04.1932, звинувачення за ст. 58-10 КК РСФРР. Військовою прокуратурою м. Севастополь 14.05.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2857).

ПАВЛЕНКО Данило Павлович, 1870 р.н., с. Обтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.09.1929. Конотопським окружним судом 13.08.1930 за ст. ст. КК УСРР 54-10, 54-16 ч. 2 (участь у масовому заворушенні) засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.02.1993 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1164).

ПАВЛОВСЬКИЙ Яків Андрійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, член ВКП(б), працював у колгоспі ім. Молотова. До арешту – голова колгоспу в с. Литвиновичі, потім – заступник директора Ярославської МТС, згодом – інструктор Глухівського райпарткому. Арешт 25.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР та в бандитизмі. Чернігівським обласним судом 6.03.1939 справа направлена на дослідження, з-під варті звільнений під підписку про невиїзд. УДБ управління НКВС по Сумській області 27.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1380).

ОСИПЕНКО Степан Петрович, 1889 р.н., с. Попівка Конотопського району, проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, бухгалтер контори „Укрзаготплодоовоч”. У 1917 р. обирався членом Центральної Ради України. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.06.1957 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4030).

ОСТАПЕНКО Федір Васильович, 1906 р.н., с. Усок Ямпільського району, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, виконувач обов’язків начальника колони з ремонту колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 26.03.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10.1937 за ст. ст. 17-58-8 (співучасть у терористичному акті), 58-9, 58-11 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Москва. Реабілітований 15.03.1967 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8469).

П

ПАДАЛКА Іван Родіонович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, працював теслярем у с. Обложки Глухівського району. Арешт 7.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 590).

ПАДАЛКА Михайло Федорович, 1886 р.н., с. Дубовичі, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник промкомбінату. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 875*).

ПАНЧЕНКО Андріян Григорович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, працював на будівництві неповно-середньої школи. Арешт 3.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за участь в есерівській контрреволюційній організації ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.02.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 418*).

ПАПКА Степан Олексійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.11.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 370).

ПЕКА Олексій Петрович, 1894 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Робітник мостобудівного потягу №418. Арешт 21.01.1944. Військовим трибуналом залізничних військ 1 Білоруського фронту 1.04.1944 за ст. 72 „б” КК БРСР (антирадянська агітація) засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. Брат Пеки Ф.П. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12770*).

ПЕКА Федір Петрович, 1899 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Робітник мостобудівного потягу №418. Арешт 21.01.1944. Військовим трибуналом залізничних військ 1 Білоруського фронту 1.04.1944 за ст. 72 „б” КК БРСР (антирадянська агітація) засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. Брат Пеки О.П. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12770*).

ПЕЛЕЩУК Сергій Степанович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, рахівник виконкому сільської ради. Арешт 25.04.1941. Сумським обласним судом 30.06.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.06.1968 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8532).

ПЕРЛИНСЬКИЙ Йосип Антонович, 1892 р.н., уродженець Польщі, проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), поляк, освіта початкова, коваль кустарної промартілі ім. Кірова. Арешт 20.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 15.12.1937 за ст. 54-10 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 13.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 24.06.1971 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 472).

ПЕТРИКЕЙ Семен Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу „Жовтнева революція”. Арешт 10.07.1937, звинувачення в контрреволюційній агітації проти заходів влади та уряду. Кролевецьким РВ НКВС 7.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1440).

ПЕТРУСЕНКО Варвара Савелівна, 1905 р.н., народилася і проживала в с. Бистрик, українка,

освіта початкова, робітниця торфорозробок. Арешт 20.06.1938. Чернігівським обласним судом 15.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована 26.08.1988 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1078).

ПЕТРУСЕНКО Леонтій Павлович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 750).

ПИРОЖНИКОВ Михайло Трохимович, 1898 р.н., колишній с. Плахівка Путивльського району, проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в с. Литвиновичі ув’язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ПИСАРЕНКО Василь Єрофійович, 1903 р.н., с. Литвиновичі, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, студент 3 курсу інституту народної освіти. Арешт 26.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув’язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ПИШУН Савелій Миннович, 1918 р.н., уродженець с. Ленінське, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 48 СП 38 СД. Арешт 20.12.1940. Військовим трибуналом 34 СК 18.01.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13073).

ПІДОПРИГОРА Ісай (Іван) Боніфатійович (Ваніфатійович), 1886 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, священник без парафії. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12005*).

ПІЛЬТЯЙ Микола Кузьмич, 1926 р.н., уродженець с. Добротове, українець, освіта початкова. Солдат в/ч 20119. Арешт 6.03.1950. Військовим трибуналом в/ч 55590 12.05.1950 за

ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Приволзького ВО 25.02.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 30.12.1992 військовою прокуратурою згаданого військочугу. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12478*).

ПЛЮЙКО Пантелеймон Семенович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 2.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 42*).

ПОДА-ЧИКОЛЕНКО Іван Ілліч, 1922 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у с. Буховецьке Бобринецького району Кіровоградської області, потім – в Смельяновському районі Красноярського краю (Росія). Арешт 17.10.1947. Військовим трибуналом Східно-Сибірського ВО 3.03.1948 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія). Реабілітований 4.07.1956 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6458*).

ПОЗДНЯК [ПОЗНЯК] Данило Федорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.03.1930 за ст. ст. 54-7, 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 13.03.1930 у м. Глухів. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. Багько Поздняка [Позняка] П.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 910*).

ПОЗДНЯК [ПОЗНЯК] Петро Андрійович, 1903 р.н., [відомостей про місця народження та проживання, а також про виконання вироку не виявлено], директор Алтинівської середньої школи. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській військово-націоналістичній українській організації застосована ВМП. Реабілітований 23.09.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6354**).

ПОЗДНЯК [ПОЗНЯК] Петро Данилович, 1916 р.н., уродженець с. Тулиголове, українець, освіта початкова. Червоноармієць-водій 461 окремого автотранспортного батальйону Київського особливого ВО (Дарницький район, м. Київ). Арешт 17.07.1941. Військовим трибуналом Південно-

Західного фронту 27.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Бровари Київської області. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою Сумської області. Син Поздняка [Позняка] Д.Ф. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13002*).

ПОНОМАРЕНКО Семен Остапович, 1915 р.н., уродженець с. Мутин, українець, освіта неповна середня. Курсант полкової школи молодшого начальницького складу військ внутрішньої охорони НКВС (м. Березники Пермської області, Росія). Арешт 24.03.1937. Військовим трибуналом військ внутрішньої охорони Свердловської області 20.06.1937 за ст. ст. 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 28.12.1993 військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12651*).

ПОПРАВКО Таїсія Василівна, 1913 р.н., с. Дорошівка Ямпільського району, проживала в м. Кролевець, українка, освіта середня технічна, домогосподарка. Заарештована 6.05.1938 як дружина ворога народу – головного інженера Шосткинського заводу № 53 О.П. Куліша, засудженого до ВМП. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 8.06.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2029*).

ПОЧЕПЕНЕЦЬ Степан Антонович, 1891 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, бухгалтер професійно-технічної школи. Арешт 12.08.1939. Військовим трибуналом Харківського ВО 20.12.1939 за ст.ст. КК УРСР 17-54-8 (співучасть у терористичному акті), 54-10 ч. 1 засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія). Реабілітований 19.05.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12183*).

ПРИЛУЦЬКИЙ Єгор Фокович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 226*).

ПРИЛУЦЬКИЙ Іван Антонович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за активну участь у куркульському угрупованні висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 764**).

ПРИМАК Яків Юліанович, 1894 р.н., м. Кролевець, проживав у м. Мелітополь Запорізької області, єврей, освіта вища, завідувач селекційної станції. Помер 17.02.1932 під час слідства в Дніпропетровській інфекційній лікарні. Реабілітований у 1991 р. [Інші відомості відсутні]. *(Реабілітовані історією. Запорізька область. – Кн. 1. – 2004).*

ПРОТИВЕНЬ Максим Данилович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. К. Маркса. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.04.1949 за ст. ст. 54-9, 54-10 ч. 1 КК РРФСР засланий на поселення в Туруханський район Красноярського краю (Росія). Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 388).*

ПРОЦЕНКО Григорій Семенович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Секретним відділом ДПУ УСРР 11.01.1931 справа направлена на дослідження. Прокурором Сумського оперсектора згаданого ДПУ 5.02.1931 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1029).*

ПРОЦЕНКО Михайло Савич, 1906 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтнева революція”. Арешт 27.02.1936. Народним судом Кролевецького району 11.03.1936 за ст. 14-138 „а” КК УСРР (замах на вбивство сільського активіста) засуджений на 5 років ВТТ. Чернігівським обласним судом 26.03.1936 вирок нарсуду залишений у силі. Верховним Судом УСРР 16.08.1936 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-4165).*

РАДЧЕНКО Олексій Тимофійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. К. Маркса. Арешт 2.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання гострих пораженьських та терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 15.05.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований

ПРЯДКО Степан Євтихійович, 1897 р.н., уродженець с. Локня, українець, освіта середня. Червоноармієць 196 банно-прального загону Улан-Баторського гарнізону (Монголія). Арешт 9.10.1942. Військовим трибуналом 17 армії 19.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Президією Верховної Ради СРСР 11.01.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ, яке відбував у м. Свободний Амурської області (Росія). Реабілітований 11.05.1960 Пленумом Верховного Суду СРСР. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5874).*

ПУГАЧ Петро Павлович, 1896 р.н., народився і проживав у колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ НКВС 17.08.1935 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-2312).*

ПУЗИНА Андрій Володимирович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Грузьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Брат Пузини Г.В. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 377).*

ПУЗИНА Григорій Володимирович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грузьке, українець, освіта початкова, сезонний робітник лісництва. Арешт 9.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за проведення антирадянської агітації, висловлювання гострих пораженьських та терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 17.06.1961 Сумським обласним судом. Брат Пузини А.В. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 460).*

Р

30.05.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 906).*

РАЧИНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1876 р.н., с. Жадове Семенівського району Чернігівської області, проживав у с. Добротове, українець, освіта середня духовна, священик. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований

29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 793*).

РЕВА Микола Михайлович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, касир контори „Заготхудоба”. Арешт 17.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 299*).

РСЗНИК Корній Миронович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, вантажник млина. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 629*).

РИЛАЧ Мусій Якович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім. Щорса. Арешт 20.05.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації. Кролевецьким РВ НКВС 16.09.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-931).

РИЛАЧ Федір Степанович, 1882 р.н., с. Обтове, проживав у шахтарському селищі колишнього Чистяківського району Донецької області, українець, освіта початкова, старший фельдшер фельдшерсько-акушерського пункту. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 4.11.1943. Сумським обласним судом 6.03.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.04.1944 вирок залишений у силі. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13295).

РОМАНЕНКО Григорій Михайлович, 1898 р.н., уродженець с. Хрешатик, українець, освіта початкова. Червоноармієць-автоматник, перебував на лікуванні в евакошпиталі № 3734 (м. Грязовець однойменного району Вологодської області, Росія). Арешт 28.12.1943. Військовим трибуналом гарнізону м. Вологда Архангельського ВО 6.03.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13137*).

РОМАНЕНКО Михайло Васильович, 1896 р.н., с. Локня, проживав у с. Стрільники

Бахмацького району Чернігівської області, українець, освіта середня, директор неповно-середньої школи. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь у контрреволюційній повстанській націоналістичній українській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія). Реабілітований 1.04.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 245).

РОМАНЕНКО Федір Дмитрович, 1901 р.н., уродженець с. Локня, українець, освіта початкова. Червоноармієць 29 окремої вантажної мінометної бригади. Арешт 13.10.1944. Військовим трибуналом 5 гвардійської СД 26.11.1944 за контрреволюційну агітацію засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12778).

РОНИС Павло Олександрович, 1871 р.н., уродженець Естонії, проживав у м. Кролевець, естонець, освіта середня, без визначених занять. До арешту – технічний керівник крохмального заводу. Арешт 19.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.12.1944 за зрадницьку поведінку під час проживання в згаданому місті, окупованому німцями, висланий на 5 років у Сузунський район Новосибірської області (Росія). Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 254).

РУБАН Павло Йосипович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім. Сталіна. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

РУБІНСОН Мойсей Бенціонович, 1914 р.н., м. Кролевець, проживав у м. Бердичів Житомирської області, єврей, освіта початкова. Арешт 28.12.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. [Відомості про рід занять та про долю після арешту відсутні]. Реабілітований 15.03.1996 прокуратурою Житомирської області. (ГДА УСБУ в Житомирській обл., спр. П-30643).

РУДНЄВ Василь Миколайович, 1899 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, дяк Преображенської церкви. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 19).

РУДЬ Сергій Петрович, 1906 р.н., уродженець с. Литвиновичі, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1 кавалерійської дивізії (колишнє м. Проскурів, тепер м. Хмельницький). Арешт 2.03.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував у Ленінградській області (Росія). Звільнений 4.03.1933. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

РУДЬ Федір Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.02.1930 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 449).

РУППА Іван Костянтинівич, 1888 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, священник Троїцької церкви. Арешт 6.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.04.1933 за участь у нелегальній контрреволюційній організації істинно православ-

них церковників ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому місті. Арешт 21.08.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Чернігівським обласним судом 28.03.1937 справа закрита. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. Чоловік Руппи Т.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 622*. ГДА УСБУ в СО, спр. П-2070).

РУППА Тетяна Василівна, 1890 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 6.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.04.1933 за участь у нелегальній контрреволюційній організації істинно православних церковників ув'язнена на 3 роки в концтабір. Реабілітована 28.12.1989 прокуратурою області. Дружина Руппи І.К. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 622*).

РУТ Володимир Олександрович, 1880 р.н., колишнє смт Хутір-Михайлівський (тепер м. Дружба) Ямпільського району, проживав у м. Кролевець, німець, освіта вища юридична, рахівник каси пункту „Заготзерно”. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 774).

С

САВРОВ Тимофій Іванович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Ретик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських та терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 16.11.1989 та 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 61; оп. 5, спр. 75).

САЄНКО Іван Григорович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 658).

САЛТИШ Григорій Антонович, 1910 р.н., уродженець с. Бистрик, українець, освіта початкова. Червоноармієць Конотопського авіаційного училища (м. Грозний, Росія). Арешт 31.10.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Грозненського гарнізону 16.02.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5008).

САМКО Єгор Гаврилович, 1880 р.н., с. Ярове, проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний ударник”. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюцій-

ному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 9.08.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 482*).

САМОБРОД Федір Прохорович, 1926 р.н., уродженець с. Тулиголове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 267 окремого робітничого батальйону. Арешт 11.08.1947. Військовим трибуналом Брестського гарнізону (Білорусь) 9.09.1947 за ст. 72 „а” КК БРСР (контрреволюційна пропаганда та агітація) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.05.1991 військовою прокуратурою Білоруського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11686).

САМОЙЛЕНКО Йосип Тимофійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Третій вирішальний”. Арешт 6.11.1936, підписка про невізд від 9.03.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Глухівського району 10.04.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1797).

САМОЙЛЕНКО Наталія Омелянівна, 1920 р.н., народилася і проживала в с. Камінь, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі „1 Травня”. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.08.1945 як член сім’ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область разом із сином Самойленком Михайлом Михайловичем, 1942 р.н. Реабілітовані 8.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10481*).

САМОЙЛЕНКО Тимофій Онупрійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), працював у колгоспі „Жовтнева Перемога”. Арешт 10.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 4.08.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2689).

САМОХА Григорій Олімпович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув’язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

САМОХА Іван Терентійович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.10.1929. Конотопським окружним судом 9.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до

позбавлення волі на 3 роки та до вислання після відбуття строку покарання за межі Конотопського, Ніжинського (тепер Чернігівської області) та Глухівського округів на 3 роки. Реабілітований 9.02.2004 прокуратурою Сумської області. Син Самохи Т.І., брат Самохи П.Т. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 353*).

САМОХА Павло Юхимович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув’язнений на 5 років у концтабір. Термін покарання відбував у Республіці Карелія (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

САМОХА Петро Терентійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.11.1929. Конотопським окружним судом 9.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки та до вислання після відбуття строку покарання за межі Конотопського, Ніжинського (тепер Чернігівської області) та Глухівського округів на 3 роки. Реабілітований 9.02.2004 прокуратурою Сумської області. Син Самохи Т.І., брат Самохи І.Т. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 353*).

САМОХА Терентій Іванович, 1862 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.11.1929. Конотопським окружним судом 9.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки та до вислання після відбуття строку покарання за межі Конотопського, Ніжинського (тепер Чернігівської області) та Глухівського округів на 3 роки. Термін покарання відбував у колишньому м. Сталінськ (тепер Новокузнецьк Кемеровської області, Росія). Звільнений 6.10.1930 умовно-дostroково. Реабілітований 9.02.2004 прокуратурою Сумської області. Батько Самохи І.Т., Самохи П.Т. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 353*).

САМУСЕНКО Іван Трохимович, 1891 р.н., м. Кролевець, проживав у с. Червоний Ранок, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.03.1938. Чернігівським обласним судом 13.01.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 29.04.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12142).

САМЧЕВСЬКИЙ Петро Матвійович, 1881 р.н., м. Ніжин Чернігівської області,

проживав у с. Камінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.11.1937 за зв'язки з контрреволюційним елементом та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 14.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 423).

САПРИКА Олександр Леонтійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.01.1920, звинувачення в контрреволюції. З-під варті звільнений 12.03.1920. Працював теслярем у колгоспі ім. К. Маркса. Арешт 28.02.1938. Чернігівським обласним судом 23.07.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 5.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-415, оп. 1, спр. 43*. ГДА УСБУ в СО, спр. П-1242).

САЧЕНКО Ганна Гаврилівна, 1918 р.н., с. Литвиновичі, проживала в с. Камінь, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.10.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Кустанайську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 9276).

СЕБЕР Ілля Миколайович, 1873 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12005*).

СЕЛЮЧЕНКО Василь Семенович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, сторож складу пункту „Заготзерно”. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12005*).

СЕМЕНЕЦЬ Яків Йосипович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 903).

СЕНЧЕНКО Іван Андріянович, 1880 р.н., с. Обтове, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, табельник промислової артілі „Метал”. Арешт 4.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за участь в есерівській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 6.02.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.418*).

СЕНЬКО Михайло Юхимович, 1910 р.н., уродженець с. Ленінське, українець, освіта початкова. Командир батареї 76 артилерійського полку, молодший лейтенант. Арешт 20.08.1941. Військовим трибуналом 13 запасної СБ 29.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 20.09.1941 вирок військтрибуналу скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3179).

СЕРГІЄНКО Григорій Сергійович, 1891 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, вантажник млина. Арешт 19.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 629*).

СЕРГІЄНКО Еммануїл Самсонович, 1883 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким райапаратом Чернігівського обласного відділу ДПУ 3.04.1933 звинувачення перекваліфіковане на ст. 67 (підбурювання до непокори представникам влади), 22.05.1933 – справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4171).

СЕРГІЄНКО Павло Мусійович, 1899 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 677).

СЕРГІЄНКО Петро Іванович, 1909 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, робітник пункту „Заготзерно”. Арешт 19.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в анти-

радянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 629*).

СЕРГІЄНКО Петро Сергійович, 1905 р.н., народився і проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, ремонтний робітник 9 дистанції служби колії Московсько-Київської залізниці. Арешт 22.01.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Відділенням дорожньо-транспортного відділу ГУДБ НКВС СРСР на з.ст. Конотоп 19.05.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-5357).

СЕРДЮК Іван Григорович, 1922 р.н., уродженець с. Дубовичі, українець, освіта неповна середня. Молодший командир 189 окремого артилерійського батальйону 18 СБ, сержант. Арешт 28.08.1945. Військовим трибуналом військ НКВС у м. Київ 12.09.1945 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 25.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-11657).

СЕРДЮК Семен Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Дубовичі, українець, освіта початкова. Червоноармієць господарського взводу 1082 СП 310 СД. Арешт 19.11.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.01.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Волховського фронту 26.01.1943 вирок згаданого військтрибуналу скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-5033).

СЕРЕБРЯНЕЦЬ (СРЕБРЯНЕЦЬ) Семен Микитович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, касир радгоспу „Конопляр”. Арешт 11.10.1936. Чернігівським обласним судом 2.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Термін покарання відбував у м. Біробіджан Єврейської АО (Росія). Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-12158).

СЕРЕБРЯНЕЦЬ Яків Степанович, 1881 р.н., уродженець м. Кролевець, росіянин, освіта початкова, тимчасово перебував у с. Коханівка Конотопського району. До арешту – помічник начальника Одеської в'язниці. Арешт 13.06.1920. Особливим відділом Всеросійської надзвичайної комісії при реввійськраді 12 армії 16.06.1920 за звинуваченням у контрреволюційній діяльності направлений у концтабір (м. Орел, Росія) на весь період громадянської війни. Реабілітований 18.07.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 109).

СЕРЕДА Денис Минович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 28.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-2679).

СЕРЕДА Іван Макарівч, 1889 р.н., с. Литвиновичі, проживав у с. Ярове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. Брат Середи С.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 811).

СЕРЕДА Кузьма Дмитрович, 1880 р.н., с. Литвиновичі, проживав у с. Ярове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 787).

СЕРЕДА Порфир Семенович, 1896 р.н., с. Локня, проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Секретним відділом ДПУ УСРР 14.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-2505*).

СЕРЕДА Семен Макарівч, 1894 р.н., с. Литвиновичі, проживав у с. Ярове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Середи І.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 928).

СЕРЕДА Семен Михайлович, 1867 р.н., с. Локня, проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930, звинувачення в активній участі в куркульському угрупованні. Глухівським окружним відділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 764*).

СЕРЕЖКО Гнат Миколайович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, бухгалтер електростанції. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. ст. 54-11, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 29).

СИЧ Василь Маркович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 366*).

СІРИЙ Василь Митрофанович, 1915 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта неповна середня. Молодший командир-штурманський електрик на підводному човні М-60 2 бригади підводних човнів Чорноморського флоту (військовий порт у м. Очамчира Республіки Абхазія, Росія), старшина 2 статті. Арешт 19.04.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч.2 КК Грузинської РСР. Військовим трибуналом Потійської військово-морської бази згаданого флоту 24.07.1942 справа направлена на дослідження. Військовим трибуналом Головної військово-морської бази згаданого флоту 13.10.1942 засуджений до ВМП. Військовим трибуналом флоту 8.11.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ, направлений на фронт. Помер 8.12.1942 в лікарні (Грузія). Реабілітований 10.11.1960 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-5839*).

СЛЮСАР Григорій Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім. Шевченка. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417**).

СЛЮСАР Семен Павлович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.01.1961 Сумським обласним судом. Брат Слюсаря Ф.П. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417**).

СЛЮСАР Федот Павлович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім. Шевченка. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП.

Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. Брат Слюсаря С.П. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417**).

СНІЖКО Йосип Романович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта середня, ветеринарний фельдшер колгоспу. Арешт 23.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Прокурором Шосткинського району 14.01.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-340*).

СОКИРКО Никон Антонович, 1897 р.н., с. Теренці Володарсько-Волинського району Житомирської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, секретар-касір артілі промкомбінату. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.03.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 450**).

СОЛОВІЙОВ Василь Петрович, 1895 р.н., с. Червоний Ранок, проживав на з.ст. Доч (Борзнянський район Чернігівської області), українець, освіта неповна середня, начальник відділення зв'язку. Арешт 26.06.1937. Чернігівським обласним судом 21.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-11545*).

СОЛОВІЙОВ-КАМІНСЬКИЙ Костянтин Михайлович, 1890 р.н., с. Червоний Ранок, проживав у с. Алтинівка, українець, освіта вища педагогічна, учитель середньої школи. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.12.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.299**).

СОЛОДУХА Авксентій Миколайович, 1893 р.н., уродженець Гродненської області (Білорусь), проживав у колишньому с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), українець, освіта початкова, конюх цегельного заводу. Арешт 1.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 8 років ВТТ. Реабілітований 19.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 147*).

СОРОКА Антон Демидович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець,

освіта початкова, покрівельник на приватних роботах. Арешт 2.02.1920, підписка про невізд від 3.03.1920, звинувачення в контрреволюційній агітації. Чернігівським губернським ревтрибуналом 24.04.1920 виправданий. (ДА Чернігівської обл., оп. 1, спр. 43*).

СОСНИЦЬКИЙ Іван Юхимович, 1887 р.н., с. Чапліївка Шосткинського району, проживав у с. Дідівщина, українець, освіта початкова, секретар-касір крохмального заводу. Арешт 12.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.08.1937 за розповсюдження провокаційних чуток та невдоволення політикою партії та уряду застосована ВМП. Розстріляний 7.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 935).

СПОДІН Харитон Григорович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Ярославець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.01.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 474).

СТІХАРЬОВ Кирило Севастьянович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, робітник за наймом. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за зв'язки з колишніми куркулями, участь в організації СВУ, антирадянську агітацію проти колгоспного устрою, тлумачення Конституції СРСР у контрреволюційному дусі та висловлювання поразеньських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 13.04.1938, відбуваючи термін покарання у Свердловській області (Росія). Реабілітований 7.03.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 608).

СУВИД Трохим (Трифон) Степанович, 1901 р.н., уродженець с. Литвиновичі, українець, освіта початкова. Червоноармієць діючої армії. Арешт 29.03.1944. Військовим трибуналом Молотовського гарнізону (Росія) 25.08.1944 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.12.1993 військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12652).

СУГІН Василь Єгорович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, бригадир колгоспної шляхової бригади. Арешт 22.06.1941. Сумським обласним

судом 12.08.1941 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Самарській області (Росія). Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11717).

СУЛИМА Олександр Макарівч, 1891 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, рахівник Кролевецького районного сільбанку. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 23.01.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1028).

СУПРУН Борис Леонтійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.08.1933, підписка про невізд від 2.03.1934, звинувачення за ст. 54-12 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 2.03.1934 справа закрита. Працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3686. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417*).

СУРМАЧ Василь Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Грузьке, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 1.11.1939. Сумським обласним судом 7.01.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 30.08.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1498).

СУХОВІЙ Денис Прохорович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Любитове, українець, освіта початкова, пожежник колгоспу „Українець”. Арешт 5.09.1947. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1948 за участь у контрреволюційній банді українських націоналістів та розповсюдження антирадянських листівок ув'язнений на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 7.02.1955 Центральною комісією СРСР із перегляду справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 11*).

СУХОВІЙ Костянтин Олексійович, 1898 р.н., м. Курськ, проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, кондуктор залізничної станції. Арешт 26.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.08.1930 за ст. ст. 54-2,

54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 627).

СУХОВІЙ Микола Федорович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12.1932 за підозрою у вчиненні терористичного акту, підписка про невиїзд від 1.05.1933. Чернігівським обласним судом 26.07.1933 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2547*).

СУХОВІЙ Петро Корнійович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12.1932 за підозрою у вчиненні терористичного акту, підписка про невиїзд від 1.05.1933. Чернігівським обласним судом 26.07.1933 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2547*).

СУХОВІЙ Роман Митрофанович [Петрович?], 1911 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12.1932 за підозрою у вчиненні терористичного акту, підписка про невиїзд від 1.05.1933. Чернігівським обласним судом 26.07.1933 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2547*).

СУХОДУБ Василь Вакулович, 1903 р.н., [відомостей про місце народження, національність,

освіту, виконання вироку не виявлено], голова Мутинської сільської ради. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській військово-націоналістичній українській організації застосована ВМП. Реабілітований 23.09.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6354*).

СУЩЕНКО Петро Петрович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 788).

СУЯРКО Михайло Андрійович, 1923 р.н., уродженець с. Грибаньове, українець, освіта неповна середня. Завідувач складу паливно-мастильних матеріалів в/ч 62329, старший сержант (м. Брянськ, Росія). Арешт 24.01.1951. Військовим трибуналом в/ч 56705 4.05.1951 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Відділом контррозвідки МДБ в/ч 05770 вирок скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4800).

Т

ТАРАБАН Микола Олексійович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, священик без парафії. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12005*).

ТАРАБАН Петро Микитович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, завідувач цегельного заводу. Арешт 3.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 584).

ТАРАСЕНКО Тихін Євдокимович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, завідувач тваринницької ферми колгоспу „Червоний Жовтень”. Арешт 14.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.10.1937 за участь в есерівській контрре-

волюційній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у 1938 р., відбуваючи термін покарання в Новосибірській області (Росія). Реабілітований 6.02.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 418*).

ТЕРЕЩЕНКО Петро Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 510).

ТЕРЕЩЕНКО Степан Тимофійович, 1908 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, токар артілі „Метал”. Арешт 9.08.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області (Росія) 29.04.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2435).

ТИМОШЕНКО Григорій Якович, 1879 р.н., с. Тулиголове, проживав у с. Дубовичі, українець, освіта початкова, робітник Кролевецького лісництва. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за проведення антирадянської агітації, висловлювання терористичних настроїв та співчуття розстріляним троцькістам ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 96).

ТИМОШЕНКО Олексій Григорович, 1900 р.н., колишне с. Поділове (тепер у межах м. Кролевець), проживав у с. Білогриве, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 15.08.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 642).

ТИТАРЕНКО Семен Петрович, 1914 р.н., уродженець с. Реутинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць Головної ремонтної майстерні № 15 управління військово-відбудовних робіт Брянського фронту. Арешт 29.01.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Орловської області (Росія) 23.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13606*).

ТИТЕНКО Павло Тимофійович, 1908 р.н., с. Мельня Конотопського району, проживав у с. Любитове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 674).

ТКАЧЕНКО Дмитро Хомич, 1884 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 103).

ТКАЧЕНКО Костянтин Романович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР

всланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 214).

ТКАЧЕНКО Макар Васильович, 1910 р.н., уродженець с. Свидня, українець, освіта початкова. Червоноармієць військ НКВС Хабаровського округу (Росія). Арешт 4.08.1942. Військовим трибуналом військ НКВС згаданого округу 15.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.11.1942 вирок скасований, справа направлена на нове розслідування. Військовим трибуналом військ НКВС СРСР 15.01.1943 засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Далекосхідного ВО 4.05.1943 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11405).

ТРЕТЯК Микита Степанович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Мутин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтнева Перемога”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 16.08.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13291).

ТРИПОЛЬСЬКИЙ Олексій Семенович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 14.02.1929, підписка про невиїзд від 15.03.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 756).

ТРИПОЛЬСЬКИЙ Степан Олексійович, 1902 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта середня, бухгалтер районної споживспілки. Арешт 24.06.1941. Сумським обласним судом 1.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.04.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12102).

ТРОМАН Павло Карпович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 10.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за участь в есерівській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 6.02.1957

Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 418*).

ТУЗНИК Олександр Семенович, 1910 р.н., уродженець с. Ленінське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 77 СП Приморської групи військ ОЧДСА. Арешт 30.07.1933. Судовою трійкою при повноважному представництві ОДПУ по Далекосхідному краю (Росія) 17.09.1933 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 8.08.1989 військовою

прокуратурою Далекосхідного ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 808).

ТУЛУПОВ Федір Павлович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Тулиголове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 191).

У

УСЕНКО Пилип Григорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 5.08.1935. Направлений до місця розслідування групової кримінальної справи в м. Ростов-на-Дону (Росія). Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 26.09.1935 справа направлена на дослідження, 11.10.1935 – за ст. 58-6 ч.1 КК РСФРР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1935 вирок військ-трибуналу залишений у силі. Реабілітований 31.01.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12657*).

УСЕНКО Тихін Григорович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 24.09.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7761).

УСТИМЕЦЬ Лаврентій Якович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.10.1929. Конотопським окружним судом 17.12.1929 за ст. 67 ч. 1 КК УСРР (непокоря представникам влади) засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 9.02.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 322).

Ф

ФЕДОРОВ Митрофан Миколайович, 1914 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 окремого запасного дегазаційного батальйону. Арешт 15.11.1941, звинувачення за ст. 19-58-8 КК РРФСР (погрози розправою з командиром). Військовим трибуналом Сталінградського ВО 4.12.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5134).

ФЕДЧЕНКО Яким Мусійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 449).

ФЕДЧЕНКО Яків Якович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шев-

ченка. Арешт 15.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 417*).

ФЕДЮР Микола Хомич, 1908 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував у Кемеровській області (Росія). Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ФЕДЮР Пилип Григорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

ФЛОНОВИЧ Софія Василівна, 1896 р.н., м. Ічня однойменного району Чернігівської області, проживала в с. Дубовичі, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 1.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.02.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 10 років у ВТТ. Спеціальним судом Карагандинсь-

кого ВТТ 21.05.1947 за скаргу засуджена до позбавлення волі ще на 2 роки. 21.05.1952 заслана на поселення в Кустанайську область (Казахстан). 21.02.1955 з поселення звільнена. Реабілітована 1.09.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 298).

ФІЛЬ Митрофан Іванович, 1892 р.н., с. Гути Конотопського району, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 9.10.1936. Чернігівським обласним судом 2.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12158*).

Х

ХАРЧЕНКО Євламій Юхимович, 1884 р.н., с. Мезин Коропського району Чернігівської області, проживав у с. Зазірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 177).

ХАРЧЕНКО Павло Гаврилович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 385).

ХОЛОДЬОН Микита Семенович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 715).

ХОМЕНКО Василь Якович, 1904 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта незакінчена вища, агроном-плановик МТС. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.03.1957 Сумським

обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 450*).

ХОМЕНКО Павло Семенович, 1874 р.н., с. Локня, проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, пенсіонер-інвалід. Арешт 24.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 69).

ХОМЕНКО Панас Остапович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, слюсар з.ст. Кролевець. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 23.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 4.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до 20 років каторжних робіт. Реабілітований 22.06.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3113).

ХОМЕНКО Хома Олексійович, 1902 р.н., колишне с. Погребки (тепер с. Ярове), проживав у с. Загорівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нова Україна”. Арешт 23.01.1935. Чернігівським обласним судом 17.07.1935 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УСРР 27.08.1936 покарання пом'якшене до 1 року і 6 місяців. Реабілітований 30.10.1968 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2318).

Ц

ЦВЕТУС Гнат Леонтійович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, старший рахівник контори з.ст. Хутір-Михайлівський (Ямпільський район). Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 184).

ЦИРУЛИК Корній Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), голова колгоспу ім. Сталіна. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія), де й помер 16.03.1942.

Реабілітований 21.04.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 334).

ЦИТРЕНКО Андрій Михайлович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 228).

ЦИТРЕНКО Трифон Лукич, 1906 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1929. Судовою колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

Ч

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Антон Григорович, 1889 р.н., уродженець Чернігівської області, проживав у м. Кролевець, українець, освіта вища – закінчив Казанський університет і духовну семінарію, священник без парафії. Арешт 19.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 5.04.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12005*).

ЧЕРНЯХОВСЬКИЙ Іван Омелянович, 1911 р.н., с. Чорні Лози Шосткинського району, проживав у с. Грибаньове, українець, освіта початкова, робітник пекарні районної споживспілки. Арешт 12.01.1938. Трійкою при управлінні

НКВС по Орловській області (Росія) 14.02.1938 за співчуття розстріляним ворогам народу, виступи проти виборів до Верховної Ради УРСР, висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 173).

ЧУБ Григорій Корнійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Дідівщина, українець, освіта початкова, столяр крохмального заводу. Арешт 14.12.1934. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.05.1935 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 2 роки в Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 697).

Ш

ШЕВЛЮГА Степан Миронович, 1896 р.н., уродженець Чернігівської області, проживав у с. Реутинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 30.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28.08.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 19.05.1992

прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12195).

ШЕВЧЕНКО Андрій Герасимович, 1913 р.н., с. Клишки Шосткинського району, проживав у с. Дідівщина, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Червона Есмась”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у с. Дідівщина, окупованому німцями. Арешт 27.09.1945, звинувачення за ст. ст. 54-1 „б”, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР.

Управлінням НКДБ в Сумській області 15.02.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6264).

ШЕВЧЕНКО Ганна Юхимівна, 1903 р.н., с. Стрільники Путивльського району, проживала в с. Зазірки, українка, освіта початкова, працівниця ошадкаси колгоспу ім. Шевченка. У 1941-1942 рр. проживала в с. Зазірки, окупованому німцями. Арешт 25.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.12.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена до 15 років каторжних робіт. Реабілітована 13.12.1955 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3112).

ШЕВЧЕНКО Федір Антонович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 194).

ШЕРЕМЕТ Василь Прохорович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929, підписка про невізд від 8.02.1929, звинувачення в участі в підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі. Прокурором Глухівського округу 11.04.1929 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 7, спр. 97*).

ШЕРЕМЕТ Іван Антонович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 116*).

ШИРОКА Катерина Броніславівна, 1902 р.н., уродженка Польщі, проживала в м. Кролевець, українка, освіта початкова, касирка крамниці. Арешт 6.10.1938, звинувачення в незаявленні про контрреволюційну діяльність чоловіка. Управлінням НКВС по Чернігівській області 19.11.1938 справа закрита. Дружина Широкого Л.Л. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2132).

ШИРОКИЙ Леонід Людвигович, 1902 р.н., уродженець м. Одеса, українець, освіта початкова, колишній секретар Кролевецького райкому КП(б)У, перебував у Конопотській в'язниці як засуджений за зловживання службовим становищем. Нове звинувачення від 16.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР

29.09.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній терористичній організації (ст. ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР) засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Чернігів. Реабілітований 1.12.1956 згаданою військколегією. Чоловік Широкої К.Б. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4341).

ШКАРУПА Аркадій Антонович, 1879 р.н., колишній х. Малинів, проживав у с. Боцманів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 697).

ШКОЛА Іван Семенович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ 7.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6924).

ШКОЛА Пилип Прохорович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 123).

ШКОЛА Пилип Семенович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 809).

ШКУРО [ШКУРА] Василь Ілліч, 1900 р.н., уродженець м. Кролевець, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер при штабі протиповітряної оборони м. Севастополь. Арешт 16.11.1941. Військовим трибуналом Севастопольської морської бази Чорноморського флоту 20.12.1941 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12842).

ШКУРО [ШКУРА] Петро Іванович, 1872 р.н., народився і проживав у м. Кролевець, українець, освіта початкова, сторож крамниці

Чернігівторгу. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 15.02.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12005**).

ШЛЯХОВИЙ Григорій Митрофанович, 1926 р.н., уродженець с. Хрещатик, українець, освіта неповна середня. Солдат-сапер в/ч 62096 (колишне м. Станіслав, тепер м. Івано-Франківськ). Арешт 30.12.1949. Військовим трибуналом в/ч 78687 17.03.1950 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 1.04.1950 вирок залишений у силі. Термін покарання відбував у Тюменській області (Росія). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років, за відбуттям якого звільнений. Реабілітований 25.01.1965 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8341*).

ШМІДТ Фрідріх Фрідріхович, 1884 р.н., уродженець с. Розівка Широківського району Дніпропетровської області, проживав у с. Дубовичі, німець, освіта початкова, механік крохмально-мелясного заводу колгоспу ім. К. Маркса. Арешт 1.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 17.12.1937 за ст. ст. 54-6, 54-10 ч.1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 13.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 12.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 953*).

ШТЕПА Андрій Полікарпович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Бистрик, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.08.1933, підписка про невізд від 17.01.1934, звинувачення в участі в демократичній селянській партії. Чернігівським облвідділом ДПУ 29.01.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3603*).

ЩЕРБАНЬ Іван Панасович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Буйвалове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Кролевецьким РВ ДПУ 27.08.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2653*).

ЩЕРБАНЬ Ілля Остапович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений

ШУБА Василь Петрович, 1881 р.н., с. Дубовичі, проживав у с. Бучки Новгород-Сіверського району Чернігівської області, українець, освіта початкова, робітник лісництва. Арешт 18.10.1930, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 31.03.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1126*).

ШУЛЬГА Яків Васильович, 1899 р.н., с. Малярівщина Роменського району, проживав у м. Кролевець, українець, освіта неповна середня, старший бухгалтер коноплезаводу в колишньому с. Поділове. Арешт 11.02.1937. Чернігівським обласним судом 9.05.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1964 Верховним Судом УСРР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8241**).

ШУМЕЙКО Іван Федорович, 1905 р.н., уродженець Харківської області, проживав у с. Обтове, українець, освіта початкова, шофер колгоспу ім. Чапаєва. Арешт 1.12.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Чернігівським обласним судом 16.04.1937 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1803*).

ШУТКА (ШУТКО) Василь Макарович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Третій вирішальний”. Арешт 12.08.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ УСРР по Кролевецькому району 1.09.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2471**).

ШУТКА (ШУТКО) Яків Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Добротове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Третій вирішальний”. Арешт 18.08.1931, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ УСРР по Кролевецькому району 1.09.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2471**).

Щ

на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 603*).

ЩЕРБАНЬ Федір Якович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Ленінське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 822*).

Ю

ЮРЧЕНКО Григорій Дмитрович, 1898 р.н., уродженець с. Камінь, українець, освіта початкова. Червоноармієць збройно-кулеметного складу 44 СД. Арешт 28.01.1920, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом 22.04.1920 виправданий. (ДА Чернігівської обл., ф.Р-4609, оп. 1, спр. 1068).

ЮРЧЕНКО Феодосія Олександрівна, 1902 р.н., народилася і проживала в с. Дубовичі, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.11.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР

до ВМП вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 8908*).

ЮЩЕНКО Василь Филімонович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Литвиновичі, українець, освіта неповна середня, рахівник меліоративного товариства Кролевецького району. Арешт 21.01.1929, підписка про невиїзд від 17.02.1929, звинувачення в участі в підпільній організації анархістської молоді в згаданому селі. Прокурором Глухівського округу 11.04.1929 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 97*).

Я

ЯКОВЕНКО Олександр Федорович, 1893 р.н., м. Кролевець, проживав у смт Новий Биків Бобровицького району Чернігівської області, українець, освіта середня, секретар цукрового заводу. Арешт 16.02.1936, звинувачення за ст. 54-13 КК УСРР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 16.04.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2157).

ЯКОВИНА Аркадій Родіонович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Ярове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УСРР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 875).

ЯЩЕНКО Микола Антонович, 1894 р.н., с. Червоний Ранок, проживав у с. Алтинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.12.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 540).

МІСТО ЛЕБЕДИН

ОБЕДИНЕННОЕ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ПОЛИТИЧЕСКОЕ УПРАВЛЕНИЕ

ЗАИНВЕНТАРИЗОВАНО в 1942 г. 4527

ДЕЛО № 71150/2086

Управление СБУ
Сумський області

По обвинению гр. Бусак
Тавол Михайлович
по ст. 54-10 УК УССР

РЕВ. 214
1928 г.

9999 СССР
НКВД
УКРАИНСКОЙ ССР

Заинвентаризовано в Лебединское райотделение в 1940 г.

ДЕЛО № 8900.

По обвинению Мозилбного
Эмилорія Дмитріевича
по ст. 54-10 УК УССР

УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

УКБ Армии УССР по
Офицерской

Управление СБУ
Сумський області

ДЕЛО № 1676

По обвинению Дуситослав Семена
Дедоровича по ст. 54-10 УК УССР

Начато 18. декабря 1937 г. В 1 томах
Окончено 27. января 1938 г. Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в УКБ Армии УССР

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 0039 от 10.IV 1939 г.

Передача следственного дела оформляется постановлением.

УКБ Армии УССР

Особый отдел НКВД
8-й саперной армии

ДЕЛО № 3223

По обвинению Штепа
Степана Фомичевича ст. 58-10-2 УК УССР

Начато 9-ФЕВРАЛЯ 1942 г. В 1 томах
Окончено 21-МАРТА 1942 г. Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в УКБ Армии УССР

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 0039 от 10.IV 1939 г.

Передача следственного дела оформляется постановлением.

РОЗСТРІЛЯНИЙ НАРКОМ – ПОКАРАНИ РОДИЧІ

ДЕМЧЕНКО

Микола Несторович

Радянський державний і партійний діяч. Народився 21 травня 1896 року в місті Лебедин. Член РСДРП з 1916 року. У 1929-1932 роках – нарком землеробства УСРР. З 1932 року – секретар Київського, з 1934 року – Харківського обкомів КП(б)У. З 1936 року – перший заступник наркома землеробства СРСР. У 1937 році – нарком зернових і тваринницьких радгоспів СРСР. Заарештований у липні 1937 року. Звинувачувався в належності до „антирадянського змовницького центру на Україні”. Військовою колегією Верховного Суду СРСР у жовтні 1937 року засуджений до вищої міри покарання – розстрілу. Реабілітований у грудні 1954 року згаданою військовою колегією.

Коли почалася перша російська революція 1905-1907 років, у Лебединському повіті широкого розмаху набрав селянський рух¹. Даючи характеристику літнім революційним подіям 1905 року, вождь РСДРП В.І.Ленін у статті „Боротьба пролетаріату і холопство буржуазії” писав: „Повстання і збройна битва на барикадах в Лодзі, побойще в Іваново-Вознесенську, загальні страйки і стрільба в робітників у Варшаві й Одесі – такі головні політичні події минулого тижня. Коли додати до цього повідомлені в женеvських газетах вісті про селянські заворушення в Лебединському повіті Харківської губернії, про розгром п’яти маєтків і посилку туди війська, то перед нами в подіях одного тижня відб’ється характер всіх основних суспільних сил, який так відкрито і виразно виступає тепер під час революції”².

У травні-червні 1905 року селяни Лебединського повіту подавали царському урядові петиції, в яких вимагали зниження найвищої в губернії орендної плати за землю. Але ніякої відповіді не отримали. Доведені до відчаю непомірними податками селяни піднімалися на боротьбу проти своїх гнобителів, громили й палили поміщицькі економії, рубали панські ліси, випасали худобу на луках багатіїв. Сільськогосподарські робітники організовували страйки і вимагали підвищення заробітної плати, установлення 8-годинного робочого дня, поліпшення медичного обслуговування.

Для придушення революційного руху царські власті направили в Лебединський повіт загони із драгунських і козачих полків, а також спеціальну слідчу комісію. Однак революційний рух наростав. 16 грудня 1905 року лебединці намагалися звільнити з

Фото 1937 р.

поліцейського управління одного із селянських керівників. Загін солдатів і поліцейські не змогли розігнати людей. Лебединці озброїлися кілками, спорудили барикаду. І тоді драгуни пустили в хід шаблі. Поранених холодною зброєю і потоптаних кіньми було багато. Власні жорстоко придушили цей виступ, активних учасників його заарештували³.

У 1906-1907 роках боротьба трудящих продовжувалася, але в значно менших масштабах. Почався наступ самодержавної реакції. Більшість соціал-демократичних організацій була розгромлена, серед них і лебединська⁴.

Перша світова війна, що розпочалася в 1914 році, призвела до дальшого погіршення становища робітників і селян. Мобілізація до царського війська відірвала від продуктивної праці чимало робочих рук. Увесь тягар війни і розрухи ліг на плечі трудящих мас. Різко підвищилися ціни на сільськогосподарські продукти і товари широкого вжитку. Крім того, збільшення податків і повинностей, безсоромна спекуляція, махінації торгівців викликали гнівний протест населення. Доведені до відчаю голодні робітники і селяни не раз чинили розправу над крамарями. А в травні 1916 року 400 новобранців до царського війська розгромили в Лебедині булочну й кілька крамниць. Невдоволення трудящих війною переростало в революційне піднесення.

З метою посилення політичної діяльності серед трудящих Лебедина Харківський комітет РСДРП(б) направив сюди в другій половині жовтня 1917 року групу більшовиків (уродженців міста). Вони провели кілька мітингів. Один із них 20 листопада ухвалив рішення: „Вітати владу Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів та Раду Народних Комісарів, як справжню владу трудящих!”⁵. Далі в резолюції зазначали, що Україна повинна бути республікою трудящого народу, а не буржуазною.

Ось у таких суспільно-політичних умовах формувався світогляд Миколи Демченка. Він народився 21 травня 1896 року в місті Лебедин в багатодітній трудовій сім'ї. З дитинства бачив, як робітники бідують, а буржуї жирують... Ще з юних літ долучився до революційної літератури, яку таємно розповсюджували більшовики.

У 1915 році Микола закінчив гімназію і вступив навчатися на медичний факультет Харківського університету. Тут він включився в студентський революційний рух і вже в 1916 році став членом Російської соціал-демократичної робітничої партії. Відтоді його життя пов'язане з революційним рухом, він стає пристрасним агітатором і пропагандистом більшовицьких ідей. Приїжджаючи до рідного міста, Микола в підпільній друкарні, що знаходилася в будинку брата Данила, друкував революційні листівки, в яких викривалися грабіжницький характер світової війни, реакційна політика царизму.

Після повернення до Лебедина в березні 1917 року Микола Несторович був на педагогічній роботі, брав участь у житті місцевої більшовицької організації. У жовтні того ж року його обрали головою Лебединської міської ради робітничих депутатів. Після жовтневого перевороту більшовиків у Петрограді М.Н. Демченко відразу ж включився в активну діяльність по встановленню Радянської влади в повіті.

У роки іноземної воєнної інтервенції і громадянської війни М.Н. Демченко всі сили віддавав захисту Країни Рад. Із січня по квітень 1918 року був головою Лебединського ревкому, проводив активну роботу по мобілізації трудящих на боротьбу з ворогами, створенню загонів Червоної гвардії.

Тривожні дні переживала тоді Україна. Австро-німецькі загарбники наближалися до Харкова і необхідно було терміново евакуювати цінне устаткування промислових підприємств, сировину, продовольство. 3 травня по червень Микола Несторович займався евакуацією державного майна через Таганрог, Ростов-на-Дону до Москви⁶.

У грудні 1918 року ЦК РКП(б) направив М.Н. Демченка до Воронежа (Росія), де він працював у губернському земельному відділі заступником, а потім завідувачем відділу, головою Задонського міського ревкому⁷.

Коли Добровольча армія царського генерала Денікіна захопила Донбас, частину України і перейшла в наступ на Москву, Задонський ревком мобілізує молодь до

лав Червоної армії, постачає їй продукти консервної промисловості та інше продовольство.

З грудня 1919 року Микола Несторович перебував на відповідальній радянській і партійній роботі в Самарській губернії: завідувач губернського земельного відділу, член секретаріату і бюро Самарського губкому РКП(б), з червня 1920 по січень 1921 року – секретар цього ж губернського комітету. Із січня 1921 року по серпень 1923 року працював керівником управління радгоспів Наркомзему РСФРР⁸.

У серпні 1923 року ЦК РКП(б) направляє Миколу Несторовича в Україну. Він очолює Волинську губернську партійну організацію. За час його діяльності вона чисельно збільшилася вдвічі⁹.

У 1925-1927 роках Демченко – заступник наркома робітничо-селянської інспекції УСРР, заступник голови Центральної контрольної комісії КП(б)У. У березні 1928 року Микола Несторович на об'єднаному пленумі Київського окружного КП(б)У та окружної контрольної комісії був обраний секретарем окружного партії. Під його керівництвом Київська партійна організація провела значну роботу щодо розвитку промисловості, надання сільському господарству технічної допомоги...

У 1927 році XV з'їзд ВКП(б) визнав центральним завданням роботи партії на селі проведення курсу колективізації (об'єднання дрібних одноосібних господарств у кооперативні підприємства-колгоспи) на основі суспільної власності на засоби виробництва та колективної праці. Масовий перевід селян на шлях створення колгоспів розпочався в другій половині 1929 року. У той складний період в історії села керівництво республіки призначило М.Н. Демченка народним комісаром землеробства України. Перебуваючи на важливому посту, Микола Несторович провів значну роботу відносно організаційно-господарського зміцнення колгоспів, забезпечення їх технікою, керівними кадрами. З питань колективізації він доповідав на XVI з'їзді ВКП(б).

У січні 1932 року М.Н. Демченко був обраний першим секретарем Київського обкому КП(б)У і працював на цій посаді до літа 1934 року.

В історії українського народу це був трагічний період. Із села вилучили все зерно і вивезли до зарубіжних країн за обладнання для індустріалізації – створення великого машинного виробництва в усіх галузях народного господарства. А тим часом селяни, залишені без хліба, вимирали сім'ями, вулицями... Дійшло до того, що озброєні продовольчі загони вигрібали зерно із насінневих фондів. У той страхітливий час М.Н. Демченко і секретар Дніпропетровського обкому партії М.М. Хатаєвич звернулися до керівників республіки з настійливою вимогою припинити вилучення зерна з цих фондів, повернути його господарствам, щоб забезпечити весняну посівну кампанію. Їх підтримали командувачі Київського і Харківського військових округів Й.Е. Якір та І.Н. Дубовий. З цього питання вони оперативного звернулися до ЦК ВКП(б). У результаті подальша викачка зерна із насінневих фондів України була припинена...

З червня 1934 року Микола Несторович – перший секретар Харківського обкому партії. Він займається організацією шефства робітничих колективів над селянством, розвитком стахановського руху за підвищення продуктивності праці.

Справі будівництва нових соціально-економічних відносин Демченко віддавав не тільки свої організаторські здібності, але й талант публіциста. У 1920-1930 роках у видавництвах України вийшов друком ряд його праць. Серед них – „Який нам потрібен агроном”, „Про стахановський рух”, „За тисячні загони п'ятисотниць”, „Шляхи перебудови селянського господарства України” та інші. Проблема українізації та вдосконаленню національних відносин він присвятив працю „Національне питання і пролетаріат”.

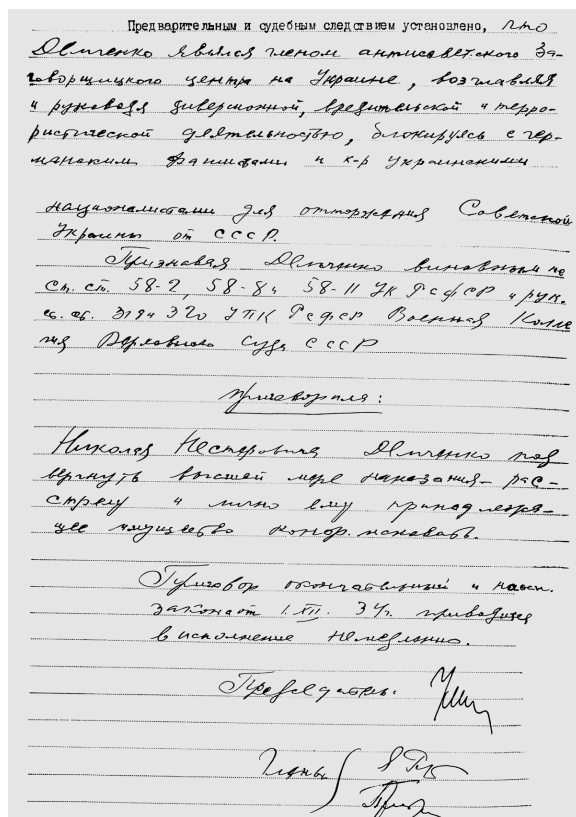
20 грудня 1935 року Микола Несторович Демченко за видатні заслуги нагороджений орденом Леніна.

У вересні наступного року його відкликали до Москви і призначили на посаду заступника наркома землеробства СРСР. З 11 квітня 1937 року він – нарком зернових і тваринницьких радгоспів СРСР.

Протягом усього свідомого життя М.Н. Демченко був відданим більшовиком, брав участь у роботі найвищих державних і партійних органів. Він був членом Центрального Виконавчого Комітету СРСР. На XVII з'їзді партії обирався кандидатом у члени ЦК ВКП(б)¹⁰...

Чим же заплатив сталінський режим щирому більшовикові?

Йшов 1937 рік. 22 липня Микола Несторович був заарештований і звинувачений в організації „антирадянського змовницького центру на Україні”. Після того нарком внутрішніх справ УРСР І.М. Леплевський (у 1938 році розстріляний) у листі до наркома внутрішніх справ СРСР М.І. Єжова (теж розстріляний) серед активних учасників „центру” упереджено назвав М.Н. Демченка¹¹. Це й визначило трагічний розвиток подальших подій.

З вироку військової колегії Верховного Суду СРСР про розстріл М.Н. Демченка. 29 жовтня 1937 р.

Несторович – відбув 5 років виправно-трудових таборів.

Ганна Ларіонівна Даценко-Демченко, член РСДРП з 1915 року, була заарештована 15 березня 1938 року як дружина „ворога народу”, хоча з 1930 року перебувала в шлюбі з іншим чоловіком. У грудні 1942 року вона померла у виправно-трудовому таборі. Не уникла арешту й друга дружина М.Н. Демченка – Міра Абрамівна Шмайнонок-Демченко.

Старший син Микола закінчив середню школу і став студентом Московського авіаційного інституту. Але навчався там лише рік. Після арешту батька був виключений з вузу, потім заарештований. Довгих 18 років він провів у виправно-трудових таборах та на висилці.

29 жовтня 1937 року відбулося засідання військової колегії Верховного Суду СРСР. На ньому розглянуто справу Демченка. Засідання тривало лише 5 хвилин. Підсудний відкинув усі звинувачення щодо нього. Однак був засуджений до найвищої міри покарання – розстрілу. На другий день вирок було виконано.

Тіло М.Н. Демченка кремовано, прах поховано на території Донського цвинтаря в Москві, де встановлено меморіальний знак¹².

Після розкриття культу особи Сталіна, беззаконня, що творили його прибічники, почався процес реабілітації репресованих з політичних мотивів. Військова колегія Верховного Суду СРСР 18 грудня 1954 року переглянула кримінальну справу Демченка Миколи Несторовича і скасувала вирок від 29 жовтня 1937 року відносно нього за новими обставинами, що відкрилися...

Завдяки пошукам члена Національної Спільки письменників України, місцевого краєзнавця Б.І. Ткаченка та науковців вдалося простежити трагічну долю родичів та близьких М.Н. Демченка.

Брат Данило Несторович, у будинку якого знаходилася підпільна друкарня і друкувалися революційні листівки, був заарештований, і подальша його доля невідома. Другий брат – Семен

лестницею. Найденное и отобранное оружие свидетельствует вне всякого сомнения о том, что курсант Демченко получил это оружие у своего дяди, врага народа, для совершения контрреволюционных действий по его заданию. Прошу о немедленном аресте Демченко»¹⁴.

27 вересня 1937 року управлінням НКВС по Харківській області Т.А. Демченко був заарештований і відправлений до в'язниці. В обвинувальному висновку, зокрема, йшлося: „За время нахождения в училище красных старшин обвиняемый Демченко проводил среди курсантов контрреволюционную агитацию, направленную на дискредитацию руководителей партии и правительства”. 4 серпня 1938 року його кримінальну справу розглянула особлива нарада при наркомі внутрішніх справ СРСР. Вона постановила: „Демченко Тихона Андреевича – за к.-р. агитацию и незаконное хранение оружия – заключить в исправтрудлагерь сроком на пять лет, считая срок с 27/IX 1937 г.”. Покарання відбував на Колими заїльник на копальні „Ударник”. Після відбуття зазначеного строку його перевели на іншу – „Мальдак” Західного гірничо-промислового управління „Дальбуду” НКВС СРСР. З 4 листопада 1942 року по 30 вересня 1946 року Т.А. Демченко працював чорноробом, заїльником, бригадиром шурфувальної бригади. За виконання державного плану металовидобутку в 1944 році нагороджений значком „Отличник дальстроелектростроения”, потім – медаллю „За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.”¹⁵

Після повернення до Лебедин Тихон Андрійович звертався до різноманітних державних інстанцій, і навіть до Сталіна, з проханням, щоб з нього зняли судимість. Та йому кожного разу відмовляли. І лише 19 липня 1957 року військовий трибунал Київського військового округу постановою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 року стосовно Т.А. Демченка скасував і справу провадженням припинив.

Доля другого племінника Івана була також трагічною. У боротьбі з німецько-фашистськими окупантами І.А. Демченко в травні 1944 року пропав безвісти¹⁶.

...Краяни шанують пам'ять про видатного земляка. У Лебедині на фасаді ошатного будинку біля автовокзалу вони встановили меморіальну дошку. На ній викарбувані слова: „В цьому будинку в 1918 році знаходився революційний комітет, головою якого був Демченко Микола Несторович, пізніше радянський і партійний діяч”.

Примітки.

1. Історія міст і сіл УРСР. Сумська область / АН України. Ін-т історії, Гол. редакція УРЕ. – К., 1973. – С. 358.
2. *Ленін В. І.* ПЗТ. – Т. 10. – К., 1970. – С. 294.
3. ДА Харківської обл., ф.3, оп.287, спр. 2881, арк. 105, 106.
4. *Дудченко К.М., Тичина В.Є.* Лебедин: історико-краєзнавчий нарис. – Х., 1974. – С.17.
5. Історія міст і сіл УРСР. Сумська область... – С. 360.
6. *Щедріна Д. С.* 90-річчя з дня народження М.Н. Демченка // Український історичний журнал. – 1986. – № 5. – С. 144.
7. Там само. – С.144.
8. *Случевська С.Я.* Полум'яний більшовик, талановитий організатор // Український історичний журнал. – 1971. – № 5. – С. 134.
9. Там само. – С. 135.
10. *Щедріна Д.С.* 90-річчя з дня народження М.Н. Демченка... – С. 147.
11. *Шаповал Ю.І.* Сталінізм і Україна // Український історичний журнал. – 1999. – № 4. – С. 16-19.
12. Довідка управління реєстрації та архівних фондів ФСБ Російської Федерації. – 14.06.2006, №10/А – 2383.
13. *Ткаченко Б.І.* Демченки // Ленінська правда. – 1989. – 21 лютого. – С. 3.
14. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 637, арк. 10, 11.
15. Там само, арк. 46.
16. Книга Пам'яті України. Сумська область. – Т. 7. – Суми, 1996. – С. 62.

СЛІДСТВО ПРИПИНЕНО

ФРОЛОВ

Харитон Мусійович

Народився 15 вересня 1892 року в селі Семенівка Лебединського району в бідній селянській сім'ї. Під час громадянської війни (1918-1920) був командиром місцевого червоного партизанського загону. У 1920-х роках очолював сільськогосподарські комуні (артілі) на Лебединщині. У 1934-1936 роках працював головою Лебединської районної ради ТСОАВІАХІМу, потім – головою колгоспу „Червоний стяг” у Лебединському районі. У червні 1938 року заарештований. У січні 1939 року управлінням НКВС по Харківській області кримінальну справу щодо Х.М. Фролова закрито, тому що слідством не було здобуто доказів його контрреволюційної діяльності. Помер у січні 1940 року, похований у м. Лебедин.

Х.М. Фролов рано залишився без батька. Уже підлітком йому довелося ходити по наймах, щоб заробити на шматок хліба. Працював у колишніх Чупахівській та Оленинській економіях (тепер у межах Охтирського району) на заготівлях сіна, догляді та збиранні цукрових буряків. Умови праці та побуту були тяжкими. Косили траву ручними косами, прополювали рослини сапами, викопували корені за допомогою лопат. Як і всі сезонні сільськогосподарські робітники, працював від ранньої до вечірньої зорі, обливаючись потом від спекотного сонця, ночував у бараках на нарах, застелених солом'яно. Харчування – борщ та пшоняна каша.

Він бачив, як жителі Чупахівки, що тоді входила до Лебединського повіту, піднялися на боротьбу зі своїми гнобителями. Робітники місцевого цукрового заводу влаштували страйк, вимагаючи підвищення заробітної плати, скорочення робочого дня.

За робітниками почали вимагати поліпшення свого становища і селяни. До них приєднався Харитон Фролов. Вони висунули перед адміністрацією економії вимоги – платити в косовицю не з четвертої, а з третьої копиці, погрожуючи у разі відмови забрати собі все сіно¹. Однак та не поспішала вирішувати це питання. Тоді були спалені скирти хліба Чупахівського товариства цукрових заводів².

У зв'язку із селянським заворушенням улітку 1905 року до Чупахівки було введено драгунів. Поліція почала розслідування. Протягом 1906 року з Лебединського та сусідніх Сумського та Охтирського повітів було вислано 100 селянських агітаторів. Число заарештованих досягло кількох сотень³. За участь у забастовці Х.М. Фролов був засуджений на 3 роки тюремного ув'язнення⁴.

Фото 1924 р.

У 1910 році Харитон Мусійович приїздить до Москви і влаштовується працювати помічником наїзника на кінному заводі. З цього часу йому стають близькими більшовицькі гасла та ідеї. У листопаді 1917 року Реввійськрада Російської республіки призначає його командиром сформованого в Орлі загону кіннотників.

До Х.М. Фролова долинають повідомлення про події, що відбуваються в Україні. Під час австро-німецької окупації її території, коли іноземці грабували населення, хліб та цінності ешелонами вивозили до своїх країн, Харитон Мусійович за завданням Наркомату у військових справах РСФРР нелегально повертається на Лебединщину. Разом із двоюрідним братом Андрієм Фроловим створює партизанський загін. Підпільний повітовий комітет РСДРП(б) направляє до нього робітників-добровольців з Чупахівського цукрового заводу. Партизани в районі сіл Бишкінь, Михайлівка, Червлене, Пристайлове, Кам'яне виводять з ладу мости через ріку Псел, руйнують залізничні колії, переривають зв'язок, не дають можливості австро-німецьким окупантам вивозити хліб і худобу, награвані в селян. Це дуже непокоїло загарбників. Німецький комендант Лебедина за видачу Харитона Фролова оголосив винагороду в розмірі 100 тисяч карбованців.

У той час, коли в Лебединському повіті діяв партизанський загін Фролова, північніше розташувалися партизанські загопи Багацького і Лепехи⁵. Довідавшись, де базується загін Фролова, вони пішли на з'єднання і спільними силами звільнили на початку січня 1919 року Штепівку. Незабаром сюди прибув 9-й полк 2-ї Української радянської дивізії. Х.М. Фролов запропонував червоноармійцям і партизанам непомітно підійти до Лебедина, де знаходився гарнізон Директорії УНР. Петлюрівці були змушені залишити місто. У ньому відразу ж створено повітовий ревком. Налагоджувалася робота місцевої промисловості, відкривалися школи, бібліотеки. Почала виходити газета „Крестьянин и рабочий”.

Проте мирний перепочинок був недовгим – на Україну вторглися денікінці. У серпні 1919 року вони захопили Лебедин і почали наводити свій суворий порядок. Партизанський загін під командуванням Фролова на початку грудня 1919 року за допомогою бійців Червоної армії звільнив від білогвардійців увесь Лебединський повіт. Радянська влада в краї встановилася остаточно⁶.

Розгром штабу махновців у Ворожбі (Лебединський район), звільнення від них Чупахівки, успішні бої під Гадячем на Полтавщині, знищення махновського потягу на залізничній станції Мерчик на Харківщині – далеко не повний перелік бойових дій загону Фролова.

Вороги тремтіли навіть при згадуванні імені грізного командира. У лютий ненависті вони шаблями зарубали його дружину Мотрону, закололи багнетами дочку Таню, спалили їхню хату в селі Семенівка⁷. Та вороги не зламали залізної волі Харитона Мусійовича...

Х.М. Фролов командував 1-м Кубанським козацьким кавалерійським полком, потім – кавалерійською бригадою. За видатні ратні заслуги Реввійськрада нагородила його орден Червоного Прапора.

Відгрімла громадянська війна. У роботу щодо зміцнення сільськогосподарського виробництва активно включився і більшовик з 1919 року Фролов Харитон Мусійович. За його ініціативи демобілізовані червоноармійці та біднота рідної Семенівки в 1922 році об'єдналися в першу в повіті сільськогосподарську комуну „Червоний прапор”. 26 бідняцьких родин зі своїм майном переїхали в село Березів Яр і розмістилися в маєтку колишнього поміщика. Головою ради колективного господарства було обрано Х.М. Фролова. Обставини в той час були складними, комунари працювали з гвинтівкою в руках. Їм довелося оборонятися від банд, які три роки тероризували селян повіту. І коли в квітні 1923 року Х.М. Фролов звернувся до Лебединського райкому КП(б)У з проханням виділити сільському загонові самооборони набої, райком постановив: „Виділити 600 патронів”⁸.

Той же райком КП(б)У з метою вивчення передового досвіду і впровадження прогресивних прийомів праці в сільськогосподарському виробництві відрядив у вересні 1923 року на Всеросійську сільськогосподарську виставку 13 спеціалістів районної ланки, членів сільгоспспілки, у тому числі й Х.М. Фролова⁹. На виставці Харитон Мусійович побачив

корів-рекордисток. Зацікавився, записав адресу, де їх вирощують. І після повернення з Москви закупив 3 племінних корови для поліпшення молочного стада сільгосптовариства.

У липні 1924 року Х.М. Фролов на засіданні райкому партії звітував про діяльність і стан артілі „Червоний прапор”: „Сільгоспспількою і Держбанком був наданий кредит. У чистому полі створили технічну базу. Збудували майстерню по виготовленню возів та ремонту господарського інвентаря. Придбали 6 плугів, 2 сівалки, молотарку, зерноочисну машину. Для оранки ґрунту, сівби зернових і технічних культур, перевезення вирощеного врожаю купили 4 пари волів. Селяни колективно обробляють 17 гектарів озимини, 20 гектарів ярвини, 7 гектарів цукрових буряків, 1,5 гектара картоплі, 9 гектарів овочевих культур. У їх розпорядженні – 7 гектарів луків і пасовиськ, 25 гектарів лісу.

На чолі артілі – рада. Господарство прибуткове. І селяни дивляться на нього як на найкраще підприємство. Регулярно, щотижня, відбуваються колективні збори, на яких розглядаються актуальні виробничі та соціально-культурні питання. Для хати-читальні придбана художня і політична література, передплачені газети”¹⁰.

Пізніше за допомогою держави придбали трактор „Фордзон-Путиловець” – перший у повіті. „Сталевого коня” осідлав Харитон Мусійович. На ньому орав колективну землю, засівав її, збирав урожаї зернових і технічних культур. Підготував молодих механізаторів та передав їм трактор.

У 1928 році Х.М. Фролов очолює комуну „Новий світ” у селі Лифине Лебединського району. За його ініціативи тут створюється ферма високопорідних корів. За рішенням Всесоюзної сільськогосподарської академії вона стала базою для поповнення молодняком усупільнених господарств.

Орденоносець Харитон Мусійович Фролов користувався великою повагою серед своїх земляків і громадськості району. У грудні 1934 року постановою президії Лебединської міської ради з нагоди 15-річчя звільнення України від білогвардійців йому як червоному партизану було надано в довічне користування будинки з надвірними спорудами в місті Лебедин.

У середині 1930-х років Х.М. Фролов працював головою Лебединської районної ради ТСОАВІАХІМу (Товариство сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву). Разом з райкомом комсомолу він проводив значну військово-патріотичну роботу серед молоді. За зразкову підготовку її до служби в армії нарком оборони СРСР К.Є. Ворошилов нагородив Харитона Мусійовича бойовим конем та іменною зброєю...

(Одним із перших, хто в наш час ознайомився з документальними сторінками біографії Х. М. Фролова кінця 1930-х років, був П. Т. Тронько,¹¹ який у той час перебував у Лебедині на педагогічній та комсомольській роботі. Він добре знав відомого орденоносця. За порадою Петра Тимофійовича і з’явився цей нарис...)

По делу № 4

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(об избрании меры пресечения)

Гор. Лебедин Шлях 13 1938 года Я. Математик

Лебединская Ра. Ком. сел. Лебединский вол. Лебединского - Бояры

рассмотрев материалы по обвинению гр. Фролова Харитона Мусиевича

1892 г. р. Украинца х. Селеховский Борозинский Ч. Лебедин

ука, Харьковской и Лебедин, Украинца зр. ба СССР, на

ВК П.С.

в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54-2, 54-11 УК УССР

выразивших в том, что он Фролов Х. М. объявивший отказ от

СНТКовской общественной организации

наше, что (привести мотивы избрания меры пресечения) Фролов Х. М. отказ

по статье 54-11 УК УССР от службы и суда

и не явился на ход следствия.

На основании изложенного и руководствуясь ст. ст. 143, 145 и 156 УПК УССР

П О С Т А Н О В И Л:

1. Избрать меру пресечения способом уклонения от суда и следствия по отношению к обвиняемому Фролову Х. М. объявившему отказ от

СНТК Лебединского РАМ Математик

на основании в Указе № 1 и Хиртов

2. Настоящее постановление представить Лебединскому Райотделу

Прокурору:

Хиртов

СОГЛАСЕН:

УТВЕРЖДАЮ:

Постанова Лебединського РВ НКВС про застосування до Х.М. Фролова запобіжного заходу – тримання під вартою. 13 червня 1938 р.

Слідча справа Фролова виникла, коли один із заарештованих на допиті повідомив:

„В 1937 году, примерно в конце ноября месяца, я повстречался с Фроловым Харитоном Моисеевичем в Харькове, в городском саду. Я, разговорившись с Фроловым на антисоветские темы, критиковал, что Советская власть не дает преимуществ для партизан. Фролов полностью согласился со мной [...] убедившись в антисоветских настроениях, я сообщил [...] о существовании антисоветской организации, которая формирует повстанческие отряды из бывших партизан. Сообщив об этом Фролову, я предложил ему принять участие в указанной антисоветской повстанческой организации, на что он дал согласие”.

Дивимось протокол допиту від 16 жовтня 1938 року цього ж арештанта:

„Вопрос:

– Когда вы в последний раз виделись с Фроловым?

Ответ:

– В 1920 году Фролов в бою с деникинцами был ранен, а я в том же году уехал во 2-ю конную армию и Фролова не видел до 1927 года. Встретил я его случайно в Харькове, где он лечился в водолечебнице. Поговорив с ним 3 или 5 минут, мы разошлись.

Вопрос:

– На допросе 20 сентября 1938 года вы показали, что в 1937 году завербовали в военно-повстанческую организацию Фролова Харитона Моисеевича. Вы подтверждаете это?

Ответ:

– Нет, не подтверждаю, так как тогда я дал ложные, клеветнические показания. Утверждаю, что с 1927 года Фролова Харитона Моисеевича я не видел и его не вербовал...”¹⁵

15 грудня 1938 року під час допиту слідчий назвав Фролову кілька імен „единомышленников, именно они все рассказали”. На те Харитон Мусійович відповів, що одного з них не бачив уже сімнадцять років, другого взагалі не знає...

3 Лебедина до Харкова надійшло повідомлення такого змісту:

„Начальнику 3-го отдела УНКВД по Харьковской области. Сообщаю, что Лебединское Р/О НКВД компрометирующими материалами на Х.М. Фролова не располагает. Начальник Р/О НКВД [підпис] 11.12.38”.

13 січня 1939 року на допиті свідок – начальник житлово-комунального управління Лебединської міської ради – на запитання слідчого:

– „Что вам известно об антисоветской деятельности Фролова?”

Відповів:

– „Об антисоветских проявлениях Фролова мне ничего не известно”¹⁶.

Того ж дня на допиті свідок – завідувач готелю в місті Лебедин – на те ж запитання слідчого відповів:

– „Мне, лично, ничего не известно об антисоветской деятельности Фролова и за ним я никогда не замечал каких-либо антисоветских проявлений”¹⁷.

Полегшено зітхнув Харитон Мусійович після того, як 28 січня 1939 року ознайомився з постановою Харківського обласного управління НКВС:

„Данных, изобличающих Х.М. Фролова в контрреволюционной деятельности, не добыто. Следствие по делу Фролова прекратить. Арестованного Х.М. Фролова, содержащегося под стражей в Харьковской тюрьме, из-под стражи освободить, возвратив ему изъятые при обыске документы и ценности”¹⁸.

1 лютого 1939 року Харитон Мусійович вирушив із Харкова до Лебедина. За спогадами старожилів, по дорозі від залізничної станції до центру міста він помітив свого бойового коня, запряженого в тачанку. Правив конем ... начальник районного відділення НКВС. Харитон Мусійович відняв свого вороного...

Після того, як вирвався з казематів НКВС, Х.М. Фролов знаходився на пенсії.

18 січня 1940 року до нього прийшли друзі, щоб провідати. У господаря захвилювалося серце... Він вийшов до сусідньої кімнати і не повернувся до своїх гостей... Поховали Харитона Мусійовича Фролова в Лебедині.

Трудящі Лебединського району свято шанують світлу пам'ять про свого земляка. У 1967 році в центрі міста вони встановили йому пам'ятник. Х.М. Фролова зображено на повний зріст, у гімнастерці, військовому кашкеті. На ліве плече накинута кавалерійська бурка. Права рука піднята над головою, як заклик до бою за свободу рідного краю. На лицевому боці постаменту пам'ятника накладними буквами напис: „Легендарному герою Громадянської війни Фролову Харитону Мусійовичу від трудящих Лебединщини”.

Увічнена пам'ять людини, яка була безпідставно піддана політичній репресії.

Примітки.

1. Історія міст і сіл Української РСР. Сумська область / АН України. Ін-т історії, Гол. редакція УРЕ. – К., 1973. – С. 443.
2. *Ткаченко Б. І.* Лебедія. – Суми, 2000. – С. 198.
3. Там само. – (С.198).
4. ДА Харківської області (далі – ДАХО), ф.Р-6452, оп. 1, спр. 280, арк. 14 зв.
5. П.С. Багацький – селянин-бідняк с. Покровка Краснопільського району. К.Г. Лепеха – робітник Бельгійського (згодом Сумського) машинобудівного заводу. У грудні 1918 р. партизанські загони Багацького і Лепехи визволили від німецько-гайдамацьких військ селище Краснопілля, у січні 1919 р. брали участь у визволенні від петлюрівців міста Суми.
6. Історія міст і сіл Української РСР. Сумська область... – С. 361, 362, 381.
7. *Дудченко К.М., Тичина В.С.* Лебедин: історико-краєзнавчий нарис. – Х., 1974. – С. 30.
8. ДАСО, ф. П-29, оп. 1, спр. 2, арк. 7.
9. Там само, арк. 37.
10. Там само, спр. 4, арк. 27 зв., 28.
11. П.Т. Тронько – відомий український державний та громадський діяч, видатний вчений-історик, академік НАН України, голова Головної редакційної колегії загальноукраїнської науково-документальної серії книг „Реабілітовані історією”, Герой України. У другій половині 1930-х років – керівник школи сільськогосподарського учнівства в Лебедині, директор Лебединського дитячого будинку, наприкінці 1930-х років – перший секретар Лебединського райкому комсомолу, згодом (червень-липень 1939 р.) – секретар Сумського обкому ЛКСМУ по кадрах. П.Т. Тронько був ініціатором створення пам'ятника Х.М. Фролову в Лебедині. Для цього він залучив видатного українського скульптора, народного художника СРСР М. Г. Лисенка – уродженця с. Шпилівка сусіднього Сумського району.
12. ДАХО, ф.Р-6452, оп. 1, спр. 280, арк. 1.
13. Там само, арк. 13.
14. Там само, арк. 15 зв.
15. Там само, арк. 20, 21.
16. Там само, арк. 34 зв.
17. Там само, арк. 36 зв.
18. Там само, арк. 41.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АВРАМЕНКО Захарій Іванович, 1893 р.н., колишнє с. Андріївка (тепер у межах м. Кролевець), проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, викладач української та російської мов медичної школи. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст. 54-2, 54-8, 54-11 ККУРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 715*).

АВРАМЕНКО Степан Андрійович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник взуттєвої артілі інвалідів „Перемога”. Арешт 3.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 ККУРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 504*).

АРТЮХ Андрій Малахійович, 1888 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Ізюм Харківської області, українець, освіта початкова, помічник завідувача

електростанції. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.02.1931 за ст. ст. 54-10, 54-13 ККУРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу. (Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області). Після відбуття строку покарання проживав у м. Ізюм, працював старшим мотористом млина № 55 тресту[?] „Харсільборошно”. Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 ККУРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.02.1939 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 608. ГДА УСБУ в СО, спр. П-3218*).

АРШИННИКОВ Ілля Васильович, 1901 р.н., м. Лебедин, проживав у смт Старобешеве однойменного району Донецької області, українець, освіта вища, лікар-хірург районної лікарні. Арешт 1.03.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької області засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1965 р. (*Реабілітовані історією. Донецька область. – Кн. 1. – 2004*).

Б

БАЗАВЛУК Сергій Іванович, 1884 р.н., с. Костів Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 29.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційному повстанському осередку та антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 7.01.1959 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 71**).

БАЛАБА Михайло Дмитрович, 1890 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, член РСДРП(м) з 1918 р., завідувач складу губернської споживспілки. Арешт 12.03.1921 за політичні переконання.

Харківською губНК 19.03.1921 звільнений на поруки профкому службовців та комуністичного осередку згаданої споживспілки. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

БАТЮТЕНКО Іван Дмитрович, 1893 р.н., с. Ревки Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища технічна – закінчив вечірній факультет Сталінського гірничого інституту, технік міської ради. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 26.10.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 9.01.1946 за ст. 54-1 „а” ККУРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 9.01.1946 склад злочи-

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

ну перекваліфікований на ст.54-3, засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-12402*).

БЕЗУГЛИЙ Андрій Федотович, 1898 р.н., колишне с. Пушкарі (тепер с. Корчани) Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач пункту райспоживспілки. Арешт 28.04.1937. Харківським обласним судом 8.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 21.05.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12220*).

БЕРЕГОВИЙ Микола Григорович, 1876 р.н., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта незакінчена вища, учитель вечірньої середньої школи. Арешт 19.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній військовій білогвардійській повстанській організації. УДБ управління НКВС по Сумській області 8.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3221*).

БИТЮКОВ Борис Сергійович, 1916 р.н., уродженець м. Лебедин, росіянин, освіта вища педагогічна. Командир взводу 201 окремого кулеметного батальйону 213 СД, лейтенант. Арешт 18.05.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 20.06.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Військовим трибуналом Воронезького фронту 29.06.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5892*).

БЛИК Григорій Авксентійович, 1905 р.н., с. Межиріч Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, дяк у церкви. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 4.02.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

БЛОДІД Андрій Давидович, 1921 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта середня. Червоноармієць окремого гвардійського артилерійського дивізіону 22 запасного артилерійського полку. Арешт 3.02.1942. Військовим трибуналом 7 запасної СБ Сталінградського ВО 12.02.1942 за підготовку терористичного акту (ст. 19-58-8 КК РРФСР) засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 22.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-14004*).

БЛОПІЛЬСЬКИЙ Михайло Федорович, 1878 р.н., м. Лебедин, проживав на з.ст.Чугуїв (Харківська область), українець, освіта початкова, кондуктор. Арешт 13.12.1932. Особливою нарадою

при колегії ДПУ УСРР 4.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану, 17.05.1933 – справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 144*).

БЛОПІЛЬСЬКИЙ Петро Миколайович, 1907 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, електромонтер дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 8.05.1938, звинувачення в участі в антирадянській організації. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-103*).

БЛОХА Іван Якимович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник племінної бази великої рогатої худоби. Арешт 14.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній білогвардійській повстанській організації та в антирадянській агітації. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3447*).

БОРИСЕНКО Олексій Васильович, 1909 р.н., с. Ворожба Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, фотограф артілі інвалідів. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 26.04.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-546*).

БОРОВСЬКИЙ Павло Євменович, 1907 р.н., м. Богодухів однойменного району Харківської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, член ВКП(б), референт при районному комітеті заготівель. Арешт 23.08.1936. Харківським обласним судом 7.06.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 17.10.1958 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4803*).

БОРЦОВ Іван Полікарпович, 1903 р.н., смт Новий Биків Бобровицького району Чернігівської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, слюсар-інструментальник дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 2.10.1936. Харківським обласним судом 2.10.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2779**).

БУРКОВСЬКИЙ Лаврентій Григорович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, механік механічних майстерень спиртротресту. Арешт 3.08.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Харківської області 22.12.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2076*).

В

ВАГНЕР Адам Кіндратович, 1908 р.н., колишнє с. Великий Вердер (тепер с. Зеленівка) Бахмацького району Чернігівської області, проживав у м. Лебедин, німець, освіта початкова, кучер дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 5.03.1938 за підозрою в шпигунстві та за проведення антирадянської агітації. Лебединським РВ НКВС у березні 1939 р. справа закрита. Працював комірником-табельником згаданої дільниці. Арешт 4.09.1941. З наближенням фронту евакуйований до м. Новосибірськ (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.12.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Канськ Красноярського краю (Росія). Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 632, 633).

ВАЛЬЦАН Петро Йосипович, 1882 р.н., м. Речиця (Латвія), проживав у м. Лебедин, латиш, освіта початкова, кустар. Арешт 7.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 6.09.1941 за ст. 54-2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.08.1995 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

ВАСИЛЕНКО Іван Микитович, 1914 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 5 окремого Проскурівського Червонопрапорного полку зв'язку, молодший сержант. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 19.09.1945, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управління МДБ по Сумській області 10.10.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3598).

ВАСИЛЕЦЬ Михайло Кузьмич, 1885 р.н., народився і проживав на колишньому х. Ясна Поляна (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, коваль транспортного відділу міської ради. Арешт 4.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за керівництво сектою баптистів та антирадянські, контрреволюційні наклепи на владу ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія), де й помер 26.03.1942. Реабілітований 23.05.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 137).

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Костянтин Миколайович, 1891 р.н., с. Петричі Чериковського району Могилівської області (Білорусь), проживав у

м. Лебедин, білорус, освіта початкова, бухгалтер артілі „Червона зірка”. Арешт 6.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь у контрреволюційному військово-бойовому білогвардійському осередку застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.08.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 829*).

ВЕРНИДУБ Яків Іванович, 1920 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Військовослужбовець – технічний секретар 207 СД. Арешт 6.05.1946. Військовим трибуналом згаданої дивізії 19.06.1946 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія). Реабілітований 11.07.1989 військовим трибуналом в/ч 75092. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-9514).

ВИХОДЦЕВСЬКИЙ Микола Миколайович, 1877 р.н., уродженець Республіки Дагестан (Росія), проживав у м. Лебедин, росіянин, освіта вища, технік-будівельник районного виконкому. Арешт 17.06.1927, звинувачення за ст. 54-13 КК УСРР. Сумським окрвідділом ДПУ 28.06.1927 з-під варті звільнений, 13.08.1927 – справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6374).

ВІЛЬГАЛЬМ Тамара Миколаївна, 1911 р.н., м. Харків, проживала в м. Лебедин, німкеня, освіта вища – закінчила Харківський медичний інститут, лікар районної лікарні. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйована до м. Новосибірськ (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.03.1943 як соціально небезпечний елемент ув'язнена на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в м. Норильськ Красноярського краю. Реабілітована 20.11.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 530).

ВОЛИНСЬКИЙ Василь Іванович, 1888 р.н., с. Червлене Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища – закінчив Белгородський учительський інститут, завідувач неповно-середньої школи. Арешт 25.10.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Сумським оперсектором ДПУ 24.11.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-808).

ВОЛКОВ Євдоким Федорович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, секретар державного племінного розплідника. Арешт 6.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь у контрреволюційному військово-

бойовому білогвардійському повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.08.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 829*).

ВОЛКОВ Олександр Савелійович, 1926 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць – гарматний майстер 1765 полку 58 зенітно-артилерійської дивізії особливої Московської армії ППО. Арешт 13.09.1944. Військовим трибуналом згаданої армії 26.10.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13198).

ВОЛКОВ Петро Данилович, 1886 р.н., уродженець колишньої Волинської губернії, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач господарства кінного двору дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 12.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою“) 14.10.1937 за ст. 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 26.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 922).

ВОЛОВИЧ Йосип Павлович, 1902 р.н., уродженець м. Лебедин, єврей, освіта початкова, член ВКП(б). Начальник клубу 60 морського прикордонного загону НКВС, політрук, секретар партійного бюро. Арешт 31.07.1938, звинувачення за ст. ст. 58-1 „б“, 58-7, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданого загону 11.12.1939 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6142).

ГАРБАР Павло Мартинович, 1917 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта середня. Червоноармієць 474 автороти 285 СП. Арешт 15.05.1942. Військовим трибуналом 254 СД 7.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12899).

ГЛУЩЕНКО Варвара Кіндратівна, 1913 р.н., народилася і проживала в с. Токарі Лебединської міської, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала в згаданому селі. Арешт 23.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.04.1944 за ст. 54-1 „а“ КК УРСР засуджена до ВМП. Розстріляна 21.07.1944 в м. Суми. Реабілітована

ВОСКОБОЙНИКОВ Степан Леонтійович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, бухгалтер дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724*).

ВОСКОБОЙНИКОВА Надія Сергіївна, 1924 р.н., м. Лебедин, проживала в м. Харків, українка, освіта середня, робітниця м'ясопереробного заводу. У 1941-1943 рр. проживала і працювала в м. Лебедин, окупованому німцями, згодом виїхала до Румунії. Арешт 25.03.1948. Військовим трибуналом в/ч 18909 19.05.1948 за ст. 58-1 „а“ КК РРФСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Термін покарання відбувала в м. Астрахань (Росія). Реабілітована 14.07.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12571).

ВЯЛКОВ Петро Миколайович, 1882 р.н., с. Пристайлове Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, сторож промартілі „Теплоенергія“. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 177).

Г

20.08.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13541).

ГЛУЩЕНКО Олександр Іванович, 1902 р.н., с. Буди Харківського району однойменної області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта незакінчена вища, секретар районного комітету КП(б)У. Арешт 9.06.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській терористичній організації. Управлінням НКВС по Харківській області 26.11.1939 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1836*).

ГМИРЯ Григорій Федорович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник пекарні Сумторгу. Арешт 9.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 307).

ГОЛОВКО Тіна Захарівна, 1906 р.н., с. Великий Вистороп Лебединського району, проживала в м. Лебедин, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. У 1941-1943 рр. проживала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 6.02.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1945 як соціально небезпечний елемент вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 24.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 401).

ГОНЧАРЕНКО Прокіп Іванович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Куданівка Лебединської міської ради, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Дзержинського. Арешт 6.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 15.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6282. Реабілітовані історією. Хмельницька область. – Кн. 2. – 2009).

ГОРБУНОВ Валентин Семенович, 1925 р.н., уродженець Єфремовського району Тульської області (Росія), росіянин, освіта неповна середня. Під час німецької окупації (1941-1942) проживав і працював у м. Лебедин, у 1942 р. вивезений до Австрії, де працював у сільського господаря до січня 1947 р. Арешт 21.02.1947. Військовим трибуналом Центральної групи радянських військ 24.05.1947 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 27.06.1957 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6364).

ГОРДІЄНКО Тетяна Яківна, 1912 р.н., народилася і проживала в м. Лебедин, українка, неписьменна, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область разом з дітьми: Гордієнком Віктором Івановичем, 1938 р.н.; Гордієнко Марією Іванівною, 1941 р.н. Реабілітовані 30.06.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. №10616*).

ГОРОШКО Микола Митрофанович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач матеріального складу дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957

військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724*).

ГРАБОВСЬКИЙ Павло Сергійович, 1886 р.н., с. Олексіївка Валківського району Харківської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, сортувальник деревообробної артілі „Новий побут”, до арешту – священник. Арешт 29.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній групі церковників та підривної роботи проти влади застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 588*).

ГРИГОРЕНКО Григорій Григорович, 1919 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Солдат 2 військово-будівельного батальйону МВС СРСР. Арешт 29.04.1947. Військовим трибуналом військ МВС Московської області 3.07.1947 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Томській області (Росія). Реабілітований 30.12.1968 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8558).

ГРИГОРОВИЧ Пилип Семенович, 1881 р.н., смт Безлюдівка Харківського району однойменної області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, священник. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за контрреволюційну агітацію та розповсюдження наклепницьких чуток пораженьського напрямку застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 394).

ГРИНЬКО Олексій Федорович, 1889 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Санкт-Петербург, (Росія), українець, освіта вища, ветеринарний лікар м'ясокомбінату. До арешту – ветлікар Михайлівського свинорадгоспу Лебединського району. Арешт 14.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.07.1939 за участь у контрреволюційній шкідницькій організації ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1957 Ленінградським міським судом. Брат Гринька Г.Ф. (див. у розділі „Лебединський район”). (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 449*).

ГРИЩЕНКО Микола Андрійович, 1878 р.н., колишній х. Сульський (тепер с. Верхосулка) Білопільського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища юридична – закінчив Харківський університет, учитель української мови вечірньої школи. Арешт 13.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за антирадянську фашистську

агітацію та розповсюдження контрреволюційних наклепів застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 505).

ГУЗЕНКО Степан Абрамович, 1903 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова. [Відомостей про останнє місце роботи не виявлено]. Арешт 5.05.1919, звинувачення в контрреволюції. Лебединською повітовою надзвичайною комісією того ж дня справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4730).

ГУРИН Володимир Тихонович, 1919 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, учень Лебединської середньої школи № 1. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за контрреволюційну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде (Республіка Бурятія, Росія). Реабілітований 13.09.1989 прокуратурою Сумської області. Син Гурина Т.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 764*).

ГУРИН Тихін Федорович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, старший майстер кооперативної артілі „Червона зірка”. Арешт 4.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за контрреволюційну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 13.11.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Гурина В.Т. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 764*).

ГУРИН Дем'ян Герасимович, 1893 р.н., с. Межиріч Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач торгового відділу робкоопу. Арешт 7.04.1938, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. УДБ управління НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3435).

ГУРЛАЙ Василь Андрійович, 1915 р.н., с. Новоселівка Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, арматурник дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.07.1959 Харківським обласним судом. Брат Гурлая Я.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 160).

ГУРЛАЙ Яків Андрійович, 1910 р.н., с. Новоселівка Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, вантажник будівельної дільниці № 1 залізничної станції Лебединська. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Северодвінськ (Архангельська область, Росія). Реабілітований 16.05.1960 Сумським обласним судом. Брат Гурлая В.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 299).

ГУРМАЖЕНКО Олександр Кузьмич, 1882 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Кременчук Полтавської області, українець, освіта середня, службовець заводу. Арешт 15.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.01.1938. [Відомості про місце розстрілу відсутні]. Реабілітований 30.08.1995 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

ГУСАК Павло Михайлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Токарі Лебединської міської ради, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.12.1928, підписка про невиїзд від 4.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.04.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений на 3 роки права проживання в режимних місцевостях СРСР. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 827).

Д

ДАНИЛЬЧЕНКО Степан (Стефан) Федорович, 1896 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта вища – закінчив Військову Академію ім. Фрунзе, член ВКП(б). Начальник 3 відділу штабу Забайкальського ВО, підполковник. Арешт 22.03.1938, звинувачення в участі в антирадянській військово-троцькістській організації та шпигунстві на користь Японії. Особливим відділом ГУДБ НКВС

згаданого округу 24.01.1940 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5902).

ДАХОВСЬКИЙ Володимир Панасович, 1891 р.н., с. Новий Любар Любарського району Житомирської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, секретар контори держмлина № 2. Арешт 19.05.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 3.09.1949 за належність

до антирадянської українсько-націоналістичної організації та антирадянську агітацію засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Термін покарання відбував у Великоулуйському районі згаданого краю. Реабілітований 8.06.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 136).

ДЕГТЯРЬОВ (ДІХТЯРЬОВ) Іван Данилович, 1902 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області, українець, освіта початкова, бригадир штукатурів 116 дільниці „Військбуду”. Арешт 15.02.1937. Вінницьким обласним судом 21.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 3.08.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12592).

ДЕМЧЕНКО Микола Несторович, 1897 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Москва (Росія), українець, освіта середня, член ЦК ВКП(б), народний комісар зернових і тваринницьких радгоспів СРСР. Арешт 22.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.10.1937 за ст. ст. 58-2, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний наступного дня в м. Москва. Реабілітований 18.12.1954 згаданою військовою колегією. Дядько Демченка Т.А. (Центральний архів Федеральної служби контррозвідки Російської Федерації).

ДЕМЧЕНКО Тихін Андрійович, 1918 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Курсант училища червоних старшин ім. ВУЦВК УРСР (м. Харків). Арешт 27.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.08.1938 за контрреволюційну агітацію та незаконне зберігання зброї ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував на копальні „Дальбуду” (Магаданська область, Росія). Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.04.1938 у знятті судимості відмовлено. Реабілітований 19.07.1957 військовим трибуналом Київського ВО. Племінник Демченка М.Н. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 637).

ДОМАШЕНКО Пантелеймон Матвійович, 1892 р.н., с. Рябушки Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища медична – закінчив Харківський університет, завідувач інфекційного відділення районної лікарні. Арешт

28.03.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 6.07.1949 за належність до антирадянської есерівської організації засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований 8.03.1958 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 180).

ДОЦЕНКО Яків Григорович, 1912 р.н., с. Ворожба Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, секретар комітету фізкультури районного виконкому. Арешт 9.12.1938, підписка про невиїзд від 9.01.1939, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській терористичній молодіжній організації. УДБ управління НКВС по Харківській області 10.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8176).

ДРОБ'ЯЗКО Андрій Петрович, 1902 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Колишній червоноармієць, у 1941-1942 рр. перебував у німецькому полоні, з якого втік, проживав на території, окупованій німцями. Згодом знову червоноармієць, потім перебував у перевірочно-фільтраційному таборі (Грузія), пізніше через хворобу йому дозволено проживати в згаданому місті. Арешт 5.05.1945. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 25.07.1945 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 17.03.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12950).

ДУСЬ Станіслав Петрович, 1905 р.н., уродженець Звенигородського району Черкаської області, проживав у м. Лебедин, поляк, освіта початкова, робітник дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 5.03.1938, звинувачення в шпигунстві та контрреволюційній агітації. Лебединським РВ НКВС 21.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1413).

ДЯТЛЕНКО Іван Платонович, 1894 р.н., с. Межиріч Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, бухгалтер фінансового відділу. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 4.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3217).

Є

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Олександр Федорович, 1893 р.н., м. Суми, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, керівник струнного оркестру Лебединського будинку культури.

Арешт 26.06.1941. Сумським обласним судом 22.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12170).

Ж

ЖУК Антон Павлович, 1904 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, листоноша районного відділення зв'язку. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній групі церковників та підвизну роботу проти влади застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 588**).

ЖУК Яків Олександрович, 1925 р.н., уродженець колишнього с. Білодідове (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта середня. Червоноармієць 174 Севастопольського полку 39 окремої винищувально-протитанкової артилерійської бригади резерву Головного Командування СРСР. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 25.10.1944. Військовим трибуналом 346 СД 17.11.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12794*).

ЖУКОВ Іван Панасович, 1902 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Харків, українець, освіта вища, викладач Державних курсів українознавства. Арешт 22.10.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.01.1934 за належність до контр-

революційної есерівської організації висланий на 3 роки в Північний край. Термін покарання відбував у с. Еллінське Вілегодського району Архангельської області (Росія). Судовою трійкою при НКВС УСРР 29.03.1936 звільнений достроково через хворобу. Реабілітований 20.10.1989. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

ЖУКОВ Олександр Георгійович, 1885 р.н., колишнє с. Аніно [так у документах] колишнього Ульянівського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, рахівник школи № 3. Арешт 12.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.06.1938 за участь у контрреволюційно-українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 949**).

ЖУРАВКА Федір Демидович, 1873 р.н., с. Червлене Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник дитячої консультації. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 111*).

З

ЗАБУГА Семен Якимович, 1881 р.н., колишній х. Забужин Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник електростанції. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 182*).

ЗАГРАФСЬКИЙ Олександр Миколайович (Никифорович), 1872 р.н., смт Чупахівка Охтирського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, без визначених занять (до 1935 р. – священик). Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за контрреволюційну роботу, висловлювання пораженьських наклепів та нелегальне здійснення церковних

обрядів застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 400*).

ЗАСЦЬ Антон Панасович, 1872 р.н., м. Лебедин, проживав у колишньому с. Білодідове (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, конюх районного відділення зв'язку. Арешт 4.08.1937. Харківським обласним судом 9.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1787*).

ЗАКАНДИРІН Трифон Сергійович, 1892 р.н., народився на з.ст. Колодище (Білорусь), проживав у м. Лебедин, росіянин, освіта середня, референт планової комісії районного виконкому. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь у контрреволюційному військово-бойовому

білогвардійському повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.08.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 829*).

ЗЕЛЕНЕЦЬКИЙ Євген Іванович, 1891 р.н., с-ще Качанівка Ічнянського району Чернігівської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища юридична – закінчив Московський університет, учитель середньої школи № 1. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 20.07.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3405).

ЗЕЛЕНИЙ Василь Степанович, 1907 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 5 прикордонної застави (Краснодарський край, Росія). Арешт 16.03.1943. Військовим трибуналом військ НКВС згаданого краю 25.09.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12749).

ЗЕЛЕНИЙ Іван Олексійович, 1912 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 1085 СП 322 СД. Арешт 24.07.1942, звинувачення в намірах здійснити терористичний акт проти командира (ст.19-58-8 КК РРФСР). Військовим трибуналом згаданої дивізії 1.08.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5180).

ІВАХНО Еммануїл Лукич, 1896 р.н., с. Боброве Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, столяр дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 27.10.1937. Харківським обласним судом 11.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Помер у місці ув'язнення (м. Магадан, Росія). Реабілітований 2.11.1960 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5346).

КАЛИНИЧЕНКО Олександр Федорович, 1933 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта середня. Пілот-технік в/ч 74479 Північного флоту (м. Североморськ Мурманської області,

ЗИМОГЛЯД Юхим Павлович, 1888 р.н., с. Штепівка, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач господарства районної споживспілки. У 1941-1943 рр. проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 9.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.06.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.02.1993 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10556).

ЗУБАХІН Степан Григорович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач шевського цеху кооперативно-виробничої артілі інвалідів „Перемога”. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь у контрреволюційному військово-бойовому білогвардійському повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.08.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 829*).

ЗУБКО Іван Іванович, 1882 р.н., с. Ляшки, проживав на колишньому х. Бережки Лебединської міської ради, українець, освіта початкова, сторож будинку відпочинку. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 181).

І

ІВАЩЕНКО Ілля Олександрович, 1913 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта середня. Червоноармієць мостовідбудовного поїзду №1. Арешт 4.10.1942. Військовим трибуналом військ НКВС з охорони тилу Волховського фронту 16.11.1942 за зберігання фашистської листівки та за крадіжку колгоспних буряків (ст. 162 „г” КК РРФСР) засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13274).

К

Росія). Арешт 17.01.1958, звинувачення за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Військовим трибуналом згаданого флоту 13.02.1959 справа закрита. Реабілітований 24.10.1989 військовою колегією

Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5648*).

КАЛЮЖНИЙ Павло Васильович, 1887 р.н., с. Калюжне Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, вантажник на залізничній станції. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 25.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3378*).

КАРАБАН Михайло Григорович, 1908 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Стаханов Луганської області, українець, освіта середня, десятник шахти „Максимівська”. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 14.10.1941 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований у 1990 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КАРАБАН Федір Мусійович, 1903 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, охоронець пожежної команди дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 10.08.1937. Харківським обласним судом 21.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2075*).

КАРГЕЛЬ Єлизавета Іванівна, 1887 р.н., м. Санкт-Петербург (Росія), проживала в с. Токарі Лебединської міської ради, німкеня, освіта середня, без визначених занять. Арешт 13.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в м. Маріїнськ Кемеровської області (Росія). Реабілітована 6.06.1962 Сумським обласним судом. Дочка Каргеля І.В., сестра Каргель М.І., Каргель О.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 574**).

КАРГЕЛЬ Іван Веніамінович, 1849 р.н., м. Білосток (Польща), проживав у м. Лебедин, німець, освіта вища – закінчив Гамбурзький університет (Німеччина), службовець Всесоюзної ради євангельських християн, на час арешту – без визначених занять. Арешт 4.08.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 16.08.1937 справа закрита через хворобу, з-під варті звільнений під поручительство дочки Каргель О.І. Помер 21.11.1937. Батько Каргель Є.І., Каргель М.І., Каргель О.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 506**).

КАРГЕЛЬ Марія Іванівна, 1886 р.н., уродженка Естонії, проживала в с. Токарі Лебединської міської ради, німкеня, освіта середня, домогосподарка. Арешт 13.08.1936. Особливою нарадою

при НКВС СРСР 13.05.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в м. Маріїнськ Кемеровської області (Росія). Реабілітована 6.06.1962 Сумським обласним судом. Дочка Каргеля І.В., сестра Каргель Є.І., Каргель О.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 574**).

КАРГЕЛЬ Олена Іванівна, 1883 р.н., уродженка Болгарії, проживала на колишньому х. Ясна Поляна (тепер у межах м. Лебедин), німкеня, освіта початкова, без визначених занять. До арешту-діловод бюро військовополонених у м. Санкт-Петербург (Росія). Арешт 9.11.1937, звинувачення за ст. 33 КК УРСР (соціально небезпечний елемент). Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.11.1937 справа направлена до НКВС СРСР, 9.12.1937 – за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 16.01.1938 у м. Суми. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. Дочка Каргеля І.В., сестра Каргель Є.І., Каргель М.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 506*).

КЛИМЕНКО Іван Гаврилович, 1896 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Шипувате Великобурлуцького району Харківської області, українець, освіта середня, учитель семирічної школи. Арешт 30.11.1932, звинувачення в антирадянському настрої, службі в армії УНР та в зв'язку з контрреволюційним елементом. Куп'янським РВ Харківського облвідділу ДПУ 20.02.1933 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

КЛИМЕНКО Петро Пилипович, 1906 р.н., колишній х. Над-Охтирка (тепер у межах м. Охтирка), проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища – закінчив медичний інститут, рецептор аптеки № 129. Арешт 28.02.1935. Харківським обласним судом 9.01.1936 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 26.03.1993 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12503**).

КЛИМЕНКО Пилип Петрович, 1897 р.н., уродженець с. Куданівка Лебединської міської ради, українець, освіта початкова. Червоноармієць 857 СП 294 СД. Арешт 22.04.1942. Військовим трибуналом 54 армії 26.04.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП (заочно). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.03.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5098**).

КЛИСЕНКО Григорій Кіндратович, 1896 р.н., м. Лебедин, проживав у смт Бугаївка

Перевальського району Луганської області, українець, освіта середня, учитель школи при шахті № 5. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 14.11.1937 застосована ВМП. Реабілітований у 1989 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КЛИСЕНКО Олександр Кіндратович, 1906 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Перевальськ Луганської області, українець, освіта вища, учитель середньої школи № 1. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 23.11.1937 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований у 1955 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КЛИСЕНКО Петро Якович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, рахівник квартирної частини військової частини. Арешт 27.03.1938. Сумським обласним судом 25.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 4.04.1962 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5620*).

КЛИСЕНКО Федір Никифорович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач магазину міського робітничого кооперативу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 1.11.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 20**).

КОВАЛЕВСЬКИЙ Григорій Федорович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, візник промартілі „Перебудова”. У 1941-1943 рр. проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 3.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 22.12.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Углич (Ярославська область, Росія). Реабілітований 22.05.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3820*).

КОВАЛЕНКО Федір Васильович, 1908 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Червоноармієць – молодший авіатехнік в/ч 70. Арешт 14.07.1937. Військовим трибуналом 13 СК Київського ВО 2.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1960 Верховним Судом СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7928*).

КОВТУНЕНКО Пилип Павлович, 1895 р.н., смт Жовтневе Білопільського району,

проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня спеціальна, агроном Будильського спиртзаводу. Арешт 5.04.1938, підписка про невиїзд від 17.07.1939, звинувачення в участі в антирадянській організації. Сумським обласним судом 10.08.1939 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-421*).

КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Максимович, 1911 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Красний Луч Луганської області, українець, освіта вища, учитель. Донецьким обласним судом 5.02.1938 засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований у 1990 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КОЗОЛУП Петро Семенович, 1886 р.н., с. Річки Білопільського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, майстер Лебединського сиромолочного товариства. Арешт 14.05.1929, підписка про невиїзд від 18.05.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським окрвідділом ДПУ 29.12.1929 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3399**).

КОЛІСНИЧЕНКО Микола Павлович, 1895 р.н., с. Межиріч Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, експедитор міського споживчого товариства. Арешт 11.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 26.04.1939 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-545*).

КОЛОМІЄЦЬ Іван Захарович, 1871 р.н., с. Межиріч Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, збирач утильсировини міського робкоопу. Арешт 25.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області того ж дня за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 961*).

КОРОБЧИНСЬКА-ПРИХОДЬКО Валентина Владиславівна, 1910 р.н., м. Суми, проживала в м. Лебедин, полька, освіта середня спеціальна – закінчила Сумський педагогічний технікум, обліковець-рахівник Лебединської районної споживспілки. Арешт 3.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 9.12.1937 згідно з наказом НКВС СРСР №00485 від 11.08.1937 „Про фашистсько-повстанську, шпигунську, диверсійну, пораженську і терористичну діяльність польської розвідки в СРСР” застосована ВМП. Розстріляна 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітована 12.07.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 470*).

КОРНЄВА-МАКАРЕНКО Ксенія Георгіївна, 1924 р.н., м. Лебедин, проживала в колишньому м. Ворошиловград (тепер м. Луганськ), українка, освіта середня, машиніст горілчаного заводу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала і працювала в м. Лебедин. Арешт 21.05.1945, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-3 КК УРСР. Управління МДБ по Сумській області 31.10.1946 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3671*).

КОРОСТИЛЬ Григорій Гаврилович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Куданівка Лебединської міської ради, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за шкідництво в колгоспі ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.02.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 248*).

КОРОТЕНКО Микола Тихонович, 1892 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Балаклія однойменного району Харківської області, українець, освіта незакінчена вища, кустар. Арешт 20.11.1930, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.03.1932 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

КОРЧАН Свирид Петрович, 1886 р.н., с. Корчани Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, рахівник цегельного заводу. Арешт 25.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за антирадянську агітацію, участь у куркульському угрупованні та незаконне зберігання зброї ув'язнений на 8 років у концтабір, 26.01.1934 – достроково звільнений. Термін покарання відбував на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу (Росія). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 640**).

КОСАЧ Іван Васильович, 1912 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Санінструктор мотострілецького батальйону 161 танкової бригади 29 армії, старшина. Арешт 10.01.1943, звинувачення в намірах перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) та здійснити терористичний акт щодо командирів (ст. 19-58-8 КК РРФСР). Особливим відділом НКВС згаданої бригади 18.01.1943 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5016*).

КОСОГОРОВ Олексій Петрович, 1896 р.н., уродженець колишньої Калузької губернії (Росія), проживав у м. Лебедин, росіянин, освіта початкова, приймальник на цукровому заводі. Арешт

9.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 21.01.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-140*).

КОЦИК Андрій Андрійович, 1915 р.н., смт Гоша однойменного району Рівненської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, робітник прилавку міської споживспілки. Арешт 13.07.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 23.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 22.03.1969 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 445*).

КРАВЧЕНКО Лаврентій Ілліч, 1884 р.н., колишній х. Софіївка (тепер с. Будилка), проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, рахівник шевської артілі „Нове життя”. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724**).

КРАМАРЕНКО Петро Іванович, 1879 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, кіоскер „Союздруку”. Арешт 6.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 11.01.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-255*).

КУЗЬМЕНКО Антон Степанович, 1890 р.н., с. Плетньове Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, бригадир лісників районного лісгоспу. Арешт 15.04.1938, звинувачення в антирадянській наклепницькій агітації. Лебединським РВ НКВС 18.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3374*).

КУЗЬМЕНКО Григорій Федорович, 1907 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 39 мотострілецького полку внутрішніх військ НКВС. Арешт 27.02.1946. Військовим трибуналом 10 СД згаданих військ 28.04.1946 за ст. 72 „а” КК Білоруської РСР (антирадянська агітація) засуджений на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом Білоруського ВО 22.01.1955 покарання пом'якшене до 5 років [так у документах]. Реабілітований 13.05.1991 військовою прокуратурою згаданого військочугу. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11684*).

КУЛІШ Онисим Омелянович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Куданівка Лебединської

міської ради, українець, освіта початкова, завідувач господарства колгоспу ім. Дзержинського. Арешт 10.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія), де й помер у 1942 р. Реабілітований 25.10.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 491*).

КУЛІШ Сидір Андрійович, 1909 р.н., уродженець колишнього с. Куданівка (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова. Червоноармієць-телеграфіст 379 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 28.06.1942. Військовим трибуналом 24 району авіабазування 29.06.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований

19.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11640*).

КУТОЛІЙ Василь Іванович, 1899 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, бухгалтер житлокоопу. Арешт 22.08.1936. Харківським обласним судом 5.10.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 19.06.1991 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2712*).

КУШНІРЕНКО Яків Панасович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, модельник механічних майстерень спиртотресту. Арешт 5.11.1937. Харківським обласним судом 21.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 26.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12063*).

Л

ЛАПІН Іван Михайлович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, сторож Будильського спиртзаводу. Арешт 26.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційно-українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 949**).

ЛАРЧЕНКО Іван Пантелеймонович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, покрівельник на приватних роботах. Арешт 24.12.1926, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Сумського округу 8.08.1928 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6336*).

ЛЕЩЕНКО Яків Іванович, 1883 р.н., с. Червона Слобода Недригайлівського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, агроном районного земвідділу. Арешт 17.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 256*).

ЛИСЕНКО Олександр Федорович (СОКОЛОВ Володимир Костянтинович), 1896 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, рахівник садогородного товариства. Арешт 16.05.1929,

звинувачення за ст. 54-6 КК УСРР. Сумським окривділом ДПУ 22.12.1929 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3683*).

ЛИТВИНЕНКО Ганна Сергіївна, 1915 р.н., народилася і проживала в м. Лебедин, українка, освіта початкова, робітниця племінної заготконтори. Арешт 30.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 23.07.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 23.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12246*).

ЛИННИК Єгор Федорович, 1911 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 2663. Арешт 22.07.1935. Військовим трибуналом 8 СК Київського ВО 18.08.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 30.03.1993 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7076*).

ЛОГВИНЕНКО Іван Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, працював малярем на будівлях м. Харків. Арешт 31.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1931 за активну контрреволюційну діяльність ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 21**).

ЛОЙЧЕНКО Павло Григорович, 1889 р.н., с. Кам'яне Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта вища педагогічна,

учитель школи № 1. Арешт 10.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727*).

ЛУБЕНСЬКИЙ Кузьма Пилипович, 1901 р.н., с. Червлене Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, статистик контори „Заготхудоба”. Арешт 14.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській

організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727*).

ЛОБЧЕНКО Іван Устинович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, експедитор Будильського спиртзаводу. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційно-українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 949*).

М

МАКАРЕНКО Пилип Созонтович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, табельник гудзикової фабрики. Арешт 29.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 15.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 30.01.1942 в місці ув'язнення (Казагандинська область, Казахстан). Реабілітований 22.09.1965 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-8367).

МАКУЩЕНКО Сергій Петрович, 1903 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, слюсар дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у українській повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 27.03.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 444*).

МАЛЬЧИКОВ Олександр Васильович, 1886 р.н., м. Рязань (Росія), проживав у м. Лебедин, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 18.05.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Головною військовою прокуратурою залізничного транспорту (м. Москва, Росія) 13.08.1944 справа закрита. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.09.1944 як соціально небезпечний елемент висланий на 3 роки в Актюбінську область (Казахстан), де й помер 28.11.1944. Реабілітований 20.01.1998 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 226).

МАМАЙ Федір Семенович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, цегляр Будильського спиртзаводу. Підтримував зв'язок з Польщею. Арешт 21.01.1938, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 21.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-544).

МАСЛОВ Олександр Дмитрович, 1910 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник будівельно-квартирного відділу дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 10.08.1937. Харківським обласним судом 29.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-11857).

МАСЬКО Денис Іванович, 1877 р.н., колишній х. Пушкарів (тепер с. Корчани), проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, сторож районного лісгоспу. Арешт 8.09.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Лебединського району 11.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-651).

МАШИН Павло Назарович, 1901 р.н., с. Червлене Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, старший бухгалтер Лебединського відділення держбанку. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727*).

МЕЛЬНИК Іван Васильович, 1896 р.н., с. Бишків Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, бухгалтер торфоартілі. Арешт 21.04.1938, звинувачення у створенні української контрреволюційної націоналістичної організації та участі в ній. Лебединським РВ НКВС 11.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3307).

МИХАЙЛОВСЬКИЙ Іван Сильвестрович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, бухгалтер маслобійного заводу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724*).

МОВЧАН Григорій Федотович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня педагогічна, інспектор районного відділу народної освіти. Арешт 16.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.09.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 812).

МОГИЛЬНИЙ Григорій Дмитрович, 1895 р.н., с. Пристайлове Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, рахівник Будильського радгоспу. Арешт 19.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.09.1989

прокуратурою області. Син Могильного Д.Т. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 161).

МОГИЛЬНИЙ Дмитро Трохимович, 1874 р.н., с. Пристайлове Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, рахівник цегельного заводу №1. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. Батько Могильного Г.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724*).

МОЙСЕСНКО Федір Михайлович, 1869 р.н., с. Костів Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник районного лісгоспу. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційному повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 768*).

МОРДАНЬ Хома Олександрович, 1886 р.н., с. Василівка Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, комірник дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 21.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації „Просвіта”, проведення антирадянської агітації та розповсюдження провокаційних наклепів застосована ВМП. Розстріляний 6.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 25.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 93).

Н

НЕЗДІЙМИШАПКА Іван Андрійович, 1911 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня спеціальна, технік районного шляхвідділу. Арешт 10.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 22.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3438).

НЕЗДІЙМИШАПКА Юхим Степанович, 1911 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 509 СП 236 СД. Арешт 28.12.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії

9.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12743).

НЕЙБРАНД Фердинанд Матвійович, 1896 р.н., с. Старе Село колишнього Бібрського району Львівської області, проживав у м. Лебедин, німець, освіта початкова, робітник ідальні робкоопу. Арешт 4.03.1938. Сумським обласним судом 26.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Верховним Судом УРСР 29.10.1939 вирок облсуду скасований, справа

направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 2.12.1939 справа закрита. Працював робітником артiлi „3 п'ятирiчка” обласної профспiлки. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований до м. Новосибiрськ (Росiя). Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.01.1943 за антирадянську агiтацiю ув'язнений на 8 рокiв у ВТТ. Термiн покарання відбував у Кемеровськiй облaстi (Росiя). Реабiлітований 18.05.1989 прокуратурою Сумськoї облaстi. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 617).

НИКОНОВА Лiдiя Рейнгольдiвна, 1909 р.н., м. Лубни Полтавськoї облaстi, проживала в м. Лебедин, росiянка, освiта середня, головний бухгалтер млина. У 1941-1943 рр. проживала на окупованiй нiмцями територiї. Арешт 15.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.06.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР вислана на 5 рокiв у Сузунськiй район Новосибiрськoї облaстi (Росiя). Реабiлітована 30.12.1989 прокуратурою Сумськoї облaстi. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 895).

О

ОЛIЙНИКОВ Iван Iванович, 1877 р.н., народився i проживав у м. Лебедин, украiнець, освiта середня, бухгалтер промислової артiлi „Перемога”. Арешт 6.04.1938. Особливою трiєюкою при управлiннi НКВС по Харкiвськiй облaстi

9.05.1938 за участь у контрреволюцiйнiй бiлогвардiйськiй повстанськiй органiзацiї застосована ВМП. Розстрiляний 4.06.1938 у м. Харкiв. Реабiлітований 29.11.1957 вiйськовим трибуналом Киiвськoго ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724*).

П

ПАВЛЮК Дмитро Григорович, 1902 р.н., м. Тростянець, проживав у м. Лебедин, украiнець, освiта неповна середня, член колегiї адвокатiв юридичної консултацiї. Арешт 13.08.1937. Наркомом внутрiшнiх справ СРСР i Прокурором СРСР („двiєюкою”) 23.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстрiляний 29.11.1937 у м. Харкiв. Реабiлітований 27.10.1962 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 824).

ПАДАЛКА Iван Павлович, 1897 р.н., колишнiй х. Чалiвка, проживав у м. Лебедин, украiнець, освiта середня спеціальна, головний бухгалтер промислової артiлi „Червона зiрка”. Арешт 10.04.1938. Особливою трiєюкою при управлiннi НКВС по Харкiвськiй облaстi 19.04.1938 за участь у контрреволюцiйнiй нацiоналiстичнiй повстанськiй органiзацiї застосована ВМП. Розстрiляний 9.06.1938 у м. Харкiв. Реабiлітований 29.11.1957 вiйськовим трибуналом Киiвськoго ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727*).

ПАНКРАТЬЄВ Олександр Никоневич, 1891 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Лебедин, украiнець, освiта середня – закінчив духовну семiнарiю, робiтник промислової артiлi з виготовлення виробiв з лози. Колишнiй священик. Арешт 8.02.1938. Особливою трiєюкою при управлiннi НКВС по Харкiвськiй облaстi 19.04.1938

за участь у контрреволюцiйнiй групi церковникiв та пiдривну роботу проти влади застосована ВМП. Розстрiляний 25.06.1938 у м. Харкiв. Реабiлітований 30.12.1989 прокуратурою Сумськoї облaстi. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 588*).

ПАНТЮШЕНКО Iван Йосипович, 1895 р.н., народився i проживав у м. Лебедин, украiнець, освiта початкова, працював у колгоспi iм. Сталiна. Арешт 21.09.1936. Харкiвським обласним судом 13.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабiлітований 22.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2151).

ПЛЕМЯННИКОВ Валентин Володимирович, 1867 р.н., народився i проживав у м. Лебедин, украiнець, освiта середня, дiловод-секретар вiддiлу соцiального забезпечення. Арешт 7.08.1919, звинувачення в службi в гайдамакiв i гетьмана. Лебединськoю повiтовою надзвичайною комiсiєю 14.08.1919 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4728*).

ПОВЗНЕР Зiновiй Борисович, 1908 р.н., народився i проживав у м. Лебедин, єврей, освiта початкова, без визначених занять. Пiдписка про невiзд вiд 20.12.1926, звинувачення в участi в контрреволюцiйнiй органiзацiї сiонiстськoго напрямку (ст. 61 КК УСРР 1924 р.). Сумським

окружним відділом ДПУ 30.12.1926 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3978*).

ПОДГУРСЬКИЙ Анастас Рафаїлович, 1891 р.н., м. Згеж (Польща), проживав у м. Лебедин, поляк, освіта неповна середня, завідувач лісопилного цеху промартілі „Новий побут”. Арешт 13.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 16.11.1937 за контрреволюційну агітацію та шпигунську діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 22.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 19.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 639).

ПОЛЯНСЬКИЙ Валерій Павлович, 1926 р.н., уродженець м. Богодухів Харківської області, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць-курсант 34 навчального танкового полку 1 навчальної танкової бригади (м. Нижній Новгород, Росія). У 1941-1943 рр. проживав і працював у м. Лебедин, окупованому німцями. Арешт 23.05.1944. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону 7.07.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом Московського ВО 11.08.1944 вирок залишений у силі. Реабілітований 26.08.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11796).

ПОНОМАРЕНКО Прокіп Дем'янович, 1917 р.н., с. Артемо-Растівка Тростянецького району, проживав у м. Лебедин, українець, студент 2 курсу Лебединського педагогічного технікуму. Арешт 29.06.1937. Харківським обласним судом 28.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 10.08.1962 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2152).

ПОСЛУШНИЙ Павло Минович, 1897 р.н., с. Майбородівка Кременчуцького району Полтавської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач контори Харківського плодоовочторгу в згаданому місті. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 20.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-178).

ПРИДАТЬКО Андрій Іванович, 1898 р.н., колишне с. Токарі Лебединської міської ради, проживав у цьому ж місті, українець, освіта початкова, приватний фотограф. Арешт 17.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.1.1937 у м. Суми. Реабілітований 11.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 798).

ПРИХОДЬКО Іван Дмитрович (ГУРАСЕНКО Гордій Прокопович), 1900 р.н., смт Варва однойменного району Чернігівської області, проживав у с. Битиця Сумського району, українець, освіта середня, священник. Арешт 26.04.1930, звинувачення в участі в контрреволюційній організації, яка мала на меті збройне повстання та повалення радянської влади. Утік з-під варти. Арешт 5.09.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.09.1930 за антирадянську пропаганду серед віруючих ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно. Проживав у м. Київ, працював вантажником-землекопом на залізничній станції. Арешт 2.10.1935. Харківським обласним судом 2.03.1936 за ст. 78 ч.2 КК УСРР (утеча заарештованого з-під варти), а також ст. ст. 54-4, 54-11 застосована ВМП. Судово-наглядовою колегією Верховного Суду СРСР 23.04.1936 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі, яке відбував у Красноярському краї (Росія). Після відбуття терміну покарання проживав у с. Білка Тростянецького району, священник. Арешт 22.04.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.09.1949 за участь в антирадянській націоналістичній організації засланий на поселення в Новосибірську область (Росія). Згідно з наказом Генерального прокурора СРСР, Міністра внутрішніх справ СРСР і Голови КДБ при Раді Міністрів СРСР від 16.07.1954 звільнений 27.08.1954. Реабілітований відповідно 26.10.1989 – прокуратурою Сумської області, 6.11.1992 – Верховним Судом УРСР, 20.07.1989 – згаданою прокуратурою. (ДАСО, ф.Р-7641: он. 7, спр. 147*; он. 2, спр. 862. ГДА УСБУ в СО, спр. П-12458*. ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 162). Мешканець м. Лебедин.

ПУСТОВІТ-ПОСТОВІТ Андрій Юрійович, 1896 р.н., уродженець Київської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта незакінчена вища, учитель фізики середньої школи № 1. Арешт 9.02.1938, звинувачення в участі в українській націоналістичній контрреволюційній організації. Управлінням НКВС по Сумській області 21.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3439).

ПУСТОГВАР Василь Федорович, 1895 р.н., м. Лебедин, проживав на колишньому х. Губчин (тепер у межах згаданого міста), українець, освіта початкова, столяр торфорозробки. Арешт 6.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційному угрупованні застосована ВМП.

Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.06.1959 Сумським обласним судом. Брат Пустогвара С.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр.135*).

ПУСТОГВАР Семен Федорович, 1897 р.н., народився і проживав на колишньому х. Губчин (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, слюсар державного млина № 9.

Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за антирадянську агітацію та контрреволюційну шкідницьку діяльність застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 12.10.1960 Сумським обласним судом. Брат Пустогвара В.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 366).

Р

РАПШ Оскар Павлович, 1903 р.н., м. Єлгава (Латвія), проживав у м. Лебедин, німець, освіта середня, інструктор державного племрозплідника. Арешт 24.06.1941. З наближенням фронту евакуйований до м. Актюбінськ (Казахстан). Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.12.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Казахстані. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 740).

РОМАНОВ Євген Павлович, 1898 р.н., с. Марківка Білопільського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, завідувач пивного складу. Арешт 8.04.1938. Сумським обласним судом 25.04.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік, покарання визнане відбутим. Реабілітований 5.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12).

РОМАНЮК Наум Іванович, 1908 р.н., с. Грабове Любомльського району Волинської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник Чернецького радгоспу. Арешт 18.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 6.12.1937 за шпигунську діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 15.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 12.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 489).

РУДЕНКО Григорій Автономович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, регент Буринської школи фабрично-заводського навчання. Арешт 7.04.1938, звинувачення в антирадянській агітації. УДБ управління НКВС по Сумській області 8.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3219).

С

САВЕНКО Василь Іванович, 1907 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 325 окремого батальйону морської піхоти Головної військово-морської бази Чорноморського флоту (м. Поті, Грузія). Арешт 3.12.1942. Військовим трибуналом згаданої бази 7.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12837).

САВЕНКО Михайло Олександрович, 1900 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, бухгалтер районного державного племрозплідника. Арешт 8.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний

4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 724*).

САВЕНКО Олексій Федорович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Токарі Лебединської міської ради, українець, освіта початкова, робітник районного лісгоспу. Арешт 13.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській, а також в Іркутській області (Росія), де й помер у 1942 р. Реабілітований 6.06.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 574*).

САВЧЕНКО Георгій Григорович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера складу контори[?] „Сільгоспостач”. Арешт 10.10.1937.

Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 361).

САВЧЕНКО Пилип Васильович, 1885 р.н., с. Костів, проживав у с. Олексенкове Лебединської міської ради, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 20.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційному повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 768*).

САГАЙДАК Михайло Кіндратович, 1892 р.н., колишне с. Мигулин, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 918).

САХНО Євдоким Свиридович, 1872 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник районного лісгоспу. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 8.04.1939 за контрреволюційну пороженьську агітацію проти влади засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 8.06.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-556).

СЕДЛЕЦЬКА Євдокія Іванівна, 1894 р.н., колишне с. Животів Київської області, проживала в м. Лебедин, українка, освіта початкова, продавець крамниці №9. Арешт 26.06.1941. Сумським обласним судом 22.07.1941 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 30.06.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12260).

СІК Володимир Якович, 1912 р.н., с. Віденське Новоазовського району Донецької області, проживав у с. Тишківка Добровеличківського району Кіровоградської області, українець, освіта вища – закінчив Ніжинський педагогічний інститут. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у м. Лебедин. З 25.12.1943 по 15.07.1945 – у Червоній армії, капітан. Арешт 20.09.1947. Військовим трибуналом Харківського гарнізону Київського ВО 8.01.1948 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ, позбавлений військового звання і державних

нагород. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія). Реабілітований 13.04.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12105).

СКВОРЦОВ Микола Миколайович, 1888 р.н., м. Усмани однойменного району Липецької області (Росія), проживав у м. Лебедин, росіянин, освіта початкова, бухгалтер відділу матеріального постачання 4 запасного винищувального авіаполку. Арешт 23.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 13.06.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11714).

СЛОБОДЯНИК Петро Лаврентійович, 1912 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта середня військова – закінчив Сумське артилерійське училище. Заступник командира дивізіону 5 гвардійського артилерійського полку, старший лейтенант. Арешт 5.05.1942. Військовим трибуналом 169 СД Південно-Західного фронту 28.05.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13585).

СОЛОХА Костянтин Демидович, 1898 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, неписьменний. Червоноармієць 857 СП 294 СД. Військовим трибуналом 54 армії 26.04.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП (заочно). Верховним Судом СРСР 2.03.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5098).

СПІВАК Гнат Денисович, 1912 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта вища – закінчив Київський інститут народної освіти та університет. Командир 590 санітарного батальйону 289 СД, капітан. З вересня 1941 р. утримувався в німецькому таборі військовополонених „Бухенвальд”. Арешт 7.08.1945. Військовим трибуналом групи радянських військ у Німеччині 17.11.1945 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Реабілітований 26.02.1993 Центральною прокуратурою з нагляду за виконанням законів у Збройних Силах Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12485).

СТАРАНЧАК Олександр Францевич, 1894 р.н., м. Суми, проживав у м. Лебедин, поляк, освіта неповна середня, член правління Лебединського районного споживчого товариства. Арешт 13.04.1931, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-7 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УСРР 8.09.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4430**).

СТЕБЛЯНКО Григорій Зіновійович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 6.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 1.11.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 20**).

СТЕГНІЙ Олександр Данилович, 1910 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта середня. Червоноармієць музичного взводу 310 СД. Арешт 24.12.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 18.02.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Волховського фронту 25.03.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5035*).

СТЕПАНЕНКО Борис Олексійович, 1916 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, бухгалтер-ревізор споживспілки. Арешт 11.09.1937. Харківським обласним судом 27.09.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Помер 29.03.1944 в місці ув'язнення. Реабілітований 24.02.1989 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-9090*).

СТЕЦЕНКО Василь Семенович, 1867 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, вартовий міського споживчого товариства. Арешт 14.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 1.11.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 20**).

СТЕЦЕНКО Митрофан Семенович, 1872 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, бухгалтер районного шляхвідділу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній білогвардійській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 1.11.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 20**).

СТЕЦЕНКО Федір Павлович, 1881 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, вантажник районного лігоспу. Арешт 3.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за антирадянську агітацію та контрреволюційну діяльність ув'язнений у ВТТ на 10 років. Реабілітований 28.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 208*).

СТЕШЕНКО Олександр Павлович, 1925 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому місті. Згодом червоноармієць-навідник гармати 1178 винищувального протитанкового артилерійського полку. Арешт 24.09.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 5.01.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3917*).

СТОРЖИНСЬКИЙ Станіслав Доменикович, 1885 р.н., с. Куданівка Лебединської міської ради, проживав у м. Лебедин, литовець, освіта початкова, рахівник промислової артілі „Нове життя”. Арешт 7.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 807*).

СТРЕЛЬНИК Данило Семенович, 1899 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, швець-комірник шевської промартілі „Нове життя”. Арешт 19.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за контрреволюційну сектантську діяльність, антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 17.10.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 650*).

СУХАЧОВ Петро Федорович, 1901 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, завідувач крамниці „Книгокультторгу”. Арешт 23.04.1938, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Лебединським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1511*).

Т

ТАРАНУШЕНКО Іван Петрович, 1870 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.09.1932, звинувачення за ст. 54-7 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 21.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1687*).

ТАРАНУШЕНКО Стефан Андрійович, 1889 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Харків, українець, освіта вища, викладач Харківського художнього інституту. Арешт 14.10.1933. Особливою трійкою при колегії ДПУ УСРР 24.02.1934 за контрреволюційну антирадянську діяльність та участь у російсько-українському фашистському блоці ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 3.09.1958 Харківським обласним судом. (ДА Харківської обл., *спр. 12975[?]*).

ТАРАНУШЕНКО (ТАРАНУЩЕНКО) Федір Андрійович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня спеціальна, фельдшер Лебединської поліклініки. Арешт 16.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у бухті Нагаєва (Магаданська область, Росія). Реабілітований 16.06.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 573*).

ТАРАСЕНКО Кіндрат Павлович, 1892 р.н., с. Капустинці Липоводолинського району, проживав у колишньому с. Репівка (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, машиніст механічних майстерень спиртотресту. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 924*).

ТИМЧЕНКО-РУБАН Андрій Олександрович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта незакінчена вища (2 курси Харківського держуніверситету), старший уповноважений оперативного відділу управління робітничо-селянської міліції Анапського району Азово-Чорноморського краю. Арешт 28.01.1935. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УСРР 31.12.1935 за ст. 54-13 КК УСРР засуджений на 6 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.01.1936 вирок залишений у силі. Реабілітований 26.05.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13945*).

ТИХОНОВ Іван Федорович, 1889 р.н., с. Теплеєво Порховського району Псковської області (Росія), проживав у м. Лебедин, росіянин, освіта початкова, завідувач будинку інвалідів. Арешт 4.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 922*).

ТИЩЕНКО Дмитро Петрович, 1887 р.н., с. Луциківка Білопільського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, робітник квартирної відділу дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 25.05.1936. Харківським обласним судом 2.10.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2779**).

ТКАЧЕНКО Марія Пантелеймонівна, 1909 р.н., народилася і проживала в м. Лебедин, українка, неписьменна, домогосподарка. Підписка про невіїзд від 20.12.1943, звинувачена як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП (заочно). НКДБ СРСР 23.12.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8682*).

ТОНКОНОГОВ Микита Григорович, 1884 р.н., колишній х. Хрещатик Воронезької області (Росія), проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, столяр на приватних роботах. Арешт 4.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 248*).

ТРАУТМАН Теодор Рудольфович, 1907 р.н., колишнє с. Вормсово (тепер с. Виноградне) Березівського району Одеської області, проживав у м. Лебедин, німець, освіта початкова, робітник племінної бази. Арешт 19.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за контрреволюційну пропаганду і агітацію проти влади застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 877*).

ТРАЧУК Іван Гнатович, 1898 р.н., с. Кулаківці Заліщицького району Тернопільської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор засолзаводу районної

споживспілки. Арешт 19.02.1937. Харківським обласним судом 5.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 9.08.1957 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4077*).

ТРОХИМЕНКО Михайло Григорович, 1899 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, бухгалтер кооперативної артілі „Червона зірка”. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.05.1937 за контрреволюційну агітацію

та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 13.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 764**).

ТЮРІН Федір Іванович, 1914 р.н., м. Лебедин, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, токарь тракторного заводу. Арешт 15.05.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.01.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув’язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 3.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7 спр. 141*).

У

УДОВИЧЕНКО Харитон Гордійович, 1880 р.н., колишній х. Тарасенків Липоводолинського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 8 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 25.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-127*).

УЛЛЕ Готліб Йоганович, 1879 р.н., уродженець колишньої Волинської губернії, проживав у м. Лебедин, німець, освіта початкова, механік де-

ревообробної артілі „Новий побут”. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 18.01.1939 справа закрита. Працював механіком гудзикової фабрики. Арешт 24.06.1941, звинувачення в антирадянській агітації та в участі в контрреволюційній партії соціалістів-революціонерів. У зв’язку з воєнними обставинами евакуйований до колишнього м. Свердловськ (тепер Єкатеринбург, Росія). Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 16.03.1964 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1912*).

Ф

ФЛЕНКО Євдоким Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 28.01.1930, звинувачення в антирадянській агітації та участі в нелегальному угрупованні. Сумським окружним відділом ДПУ 4.02.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ФОГЕЛЬ Семен Самуїлович, 1895 р.н., колишнє м. Станіслав (тепер м. Івано-Франківськ), проживав у м. Лебедин, єврей, освіта початкова, годинниковий майстер. Арешт 13.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 22.10.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 12.07.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 62*).

ФОМЕНКО Андрій Миколайович, 1886 р.н., смт Котельва однойменного району

Полтавської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, священик. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній групі церковників та підривною роботу проти влади застосована ВМП. Розстріляний 20.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 588**).

ФРОЛОВ Харитон Мусійович, 1892 р.н., с. Семенівка Лебединського району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, член ВКП(б), пенсіонер. До арешту – голова колгоспу „Червоний стяг” у Лебединському районі, одночасно виконував обов’язки голови районної ради ТСОАВІАХІМ. Арешт 13.06.1938, звинувачення в участі в антирадянській повстанській організації. Управлінням НКВС по Харківській області 28.01.1939 справа закрита. (ДА Харківської обл., *ф.Р-6452, оп. 1, спр. 280*).

Х

ХАРЧЕНКО Іван Валер'янович, 1914 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня, моторист 300 САМ[?], сержант. Арешт 19.12.1944. Військовим трибуналом в/ч 53833 (м. Лебедин) 3.02.1945 в обвинуваченні за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР виправданий, за розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час засуджений до позбавлення волі на 2 роки з відстрочкою виконання вироку до закінчення війни, направлений у діючу армію (130 окрему штрафну роту). Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12895*).

ХАРЧЕНКО Петро Федорович, 1895 р.н., народився і проживав на колишньому х. Бережки (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, робітник лісгоспу. Арешт 6.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.06.1959 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 135**).

ХАРЧЕНКО Серафим Григорович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, священик Вознесенської церкви. Арешт 29.06.1945. Військовим трибуналом військ МВС по Сумській області 1.08.1946 у звинуваченні за ст. 54-11 КК УРСР виправданий, за ст. 54-10 ч.2 засуджений на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 5.09.1946 вирок залишений у силі. Реабілітований 19.01.1993 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12444**).

ХИЖНЯК Григорій Васильович, 1914 р.н., уродженець м. Лебедин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 3 кавалерійського полку. Арешт 11.09.1937. Військовим трибуналом 1 кінного корпусу Київського ВО 20.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12893*).

ХОБОТ Іван Васильович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Токарі (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Покарання відбував у Хабаровському краї, Азербайджані, Туркменістані, Узбекистані, Сталінській (тепер Донецькій) області. Реабілітований 6.06.1962 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 571*).

ХОРУЖЕНКО Дмитро Гаврилович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера районного споживтовариства. Арешт 3.11.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Уповноваженим 9 сектору ДПУ УСРР 7.12.1930 справа закрита. Працював бухгалтером дитячого будинку. Арешт 6.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727**).

Ш

ШЕРЕДЕГА Марко Григорович, 1889 р.н., с. Семенів Яр Богодухівського району Харківської області, проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, колишній майстер 9 дистанції служби колії залізниці (станція Смородине, Тростянецький район). Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював на з.ст. Лебединська. Арешт 16.01.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 10.03.1944 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11723*).

ШКУРКО Марія Максимівна, 1915 р.н., уродженка Донецької області, проживала в м. Лебедин, українка, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31.05.1944 як член сім'ї [дружина]засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Кустанайську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. № 10472*).

ШОРДУКАЛО Андрій Кирилович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, десятник державного племрозплідника.

Арешт 18.12.1936. Харківським обласним судом 9.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 14.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12413).

ШТАНЬОВ Федір Андрійович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня технічна, завідувач транспорту Будильської торфорозробки. Арешт 19.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1937 за участь у контрреволюційному військово-бойовому білогвардійському повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.08.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 829*).

ШТЕПА Степан Фокійович, 1904 р.н., уродженець с. Товста Білопільського району, до мобілізації проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова. Тимчасовий виконувач обов'язків командира взводу 40 окремого батальйону 8 саперної армії. Арешт 9.02.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом згаданої армії 30.04.1942 справа направлена на дослідження. У зв'язку з воєнними обставинами 25.07.1942 слідство припинено, 10.12.1947 оголошений у всесоюзний розшук. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 26.02.1964 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8220).

ШУВАЛОВ Сергій Михайлович, 1906 р.н., уродженець м. Лебедин, росіянин, освіта початкова.

Червоноармієць 593 батальйону авіаційного обслуговування. Арешт 29.09.1942. Військовим трибуналом 50 району авіаційного базування 28.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.12.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Помер 25.04.1943 в місці ув'язнення (Хабаровський край, Росія). Реабілітований 20.01.1993 військовою прокуратурою Далекосхідного ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12464).

ШУЛЬГА Єлизавета Федорівна, 1912 р.н., народилася і проживала в м. Лебедин, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП (заочно) вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Особливою нарадою при МВС СРСР 6.10.1946 у покарання зарахований відбутий строк, з вислання звільнена. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 979).

ШУЛЬГА Іван Дмитрович, 1898 р.н., народився і проживав на колишньому х. Шувльгівка (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 5.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній білогвардійській організації. Лебединським РВ НКВС 4.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3216).

Я

ЯКОВЛЄВ В'ячеслав Павлович, 1896 р.н., с. Семереньки Тростянецького району, проживав у м. Лебедин, українець, освіта середня духовна, священник без парафії. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній групі церковників та підкину роботу проти влади застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 588*).

ЯРОШЕНКО Григорій Павлович, 1899 р.н., народився і проживав у м. Лебедин, українець, освіта початкова, приватний торговець худобою. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647*).

ЛЕБЕДИНСЬКИЙ РАЙОН

3 КОГОРТИ БОРОТЬБИСТІВ

ГРИНЬКО Григорій Федорович

Державний і громадський діяч. Народився 30 листопада 1890 року в селі Штепівка Лебединського району. У роки громадської війни (1918-1920) брав участь у боротьбі за встановлення влади Рад в Україні. Як представник ЦК УКП (боротьбистів) у 1919 році входив до складу ЦВК Рад і Раднаркому України та ЦВК РСФРР, Всеукраїнського військово-революційного комітету. З березня 1920 року – член КП(б)У. У 1920-1926 рр. – нарком освіти, голова Держплану УСРР, у 1926-1929 рр. – заступник голови Держплану СРСР, з 1930 року – нарком фінансів СРСР. Заарештований у серпні 1937 року, звинувачувався в участі в „правотроцькістському блоці”. Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 15 березня 1938 року. Реабілітований у березні 1959 року.

Після 1917 року процес становлення народної освіти в Україні був дуже складним і проблемним. Народний комісаріат освіти заперечував спадщину старої школи. 1 липня 1920 року було проголошено „Декларацію про соціальне виховання дітей”, що стала основним документом у подальшій діяльності освітньо-виховних установ. У „Декларації” пропонувалося відкинути виховання в сім’ї та школі, замінивши його соціальним вихованням, ідеальним виявом якого вважався дитячий будинок.

Економічна криза після громадянської війни, проблема безпритульних дітей вимагали рішучих дій. На ринках, вокзалах та в інших місцях масового скупчення дітей організовувалися пункти „швидкої соціальної допомоги”, збільшувалася мережа дитячих будинків і трудових комун.

У 1920-1922 роках на посаді наркома освіти Української СРР працював Григорій Федорович Гринько. Він відав не лише закладами освіти, а й театрами, бібліотеками, музеями, архівами, видавничою справою¹.

Г.Ф. Гринько народився 30 листопада 1890 року в селі Штепівка в сім’ї службовця земської управи. Навчався на історико-філологічному факультеті Московського і Харківського університетів (не закінчив). У 1906 році вступив у партію соціалістів-революціонерів. З 1913 року служив у царській армії молодшим офіцером гренадерського полку. Брав участь у Першій світовій війні. Після демобілізації в 1917 році працював учителем гімназії у Харкові.

Фото 1920 р.

У листопаді 1917 року на III з'їзді української партії українських соціалістів-революціонерів виокремилися делегати, які виступали з різкою критикою Центральної ради: вона зволікала з виконанням закону про соціалізацію землі². Одним із лідерів лівої опозиції був Г.Ф. Гринько.

Гетьманський переворот (29 квітня 1918 року на чолі з царським генералом Павлом Скоропадським) посилив відхід найбільш революційно налаштованих на той час членів Української партії есерів. На її нелегальному з'їзді, що відбувся на початку травня, завершився фактичний розкол. Виділилося ліве крило на чолі з В. Блакитним, Г. Гриньком, О. Шумським та іншими. Було обрано ЦК цієї частини партії, яка дістала назву боротьбистів (за назвою нелегального друкованого органу „Боротьба”). Ліве крило, засудивши гетьманський переворот і праву частину партії соціалістів-революціонерів, яка продовжувала співробітничати з німецько-австрійськими окупантами, перейшло у підпілля³.

Боротьбисти мало відрізнялися від комуністів. Вони визнавали радянську владу, диктатуру пролетаріату і біднішого селянства, керівну роль Комінтерну, а ось у національному питанні виступали за утворення незалежної Української Соціалістичної Радянської Республіки зі своєю Червоною армією, своїм Раднаргоспом і т. п. Кінцевою метою партія ставила побудову комунізму в незалежній Україні.

Улітку 1919 року і в наступні місяці боротьбисти стали організаторами трудящих мас, головним чином селянства, на боротьбу проти денікінців. Керовані ними партизанські загони сприяли руйнації тилів денікінської армії і забезпечили швидке просування Червоної армії на південь⁴.

У той час Григорій Федорович Гринько очолював Закордонне бюро УКП (боротьбистів), що знаходилося в Москві. Він редагував журнал „Український комуніст”, на сторінках якого висвітлював хід боротьби з денікінцями.

Пізнавальними є думки Г.Ф. Гринька, як одного з лідерів боротьбистів, стосовно революції та тодішньої ситуації в Україні. Він, зокрема, писав, що в пригнічених окраїнах бувшої держави боротьба за соціальне визволення була й боротьбою за визволення національне... Підкреслював, що потрібно „зрозуміти Україну не як відсталий об'єкт революційних впливів, а як самостійний і глибоко своєрідний суб'єкт революційного розвитку”⁵.

Відновлення органів радянської влади відбувалося в умовах триваючої боротьби проти денікінської армії, тяжкого внутрішнього становища республіки. І в центрі, і на місцях не вистачало досвідчених партійних і радянських працівників.

Умови воєнного часу вимагали запровадження жорстких форм державного апарату, здатного мобілізувати всі сили на остаточний розгром ворога, організувати допомогу Червоній армії і сприяти її успішному наступові на фронті, навести революційний порядок на визволеній території. Необхідно було створити гнучкі, оперативні надзвичайні органи, які б об'єднали військову і цивільну влади. Такими стали революційні комітети – ревкоми.

11 грудня 1919 року за постановою ЦВК і РНК УСРР було створено Всеукраїнський революційний комітет – тимчасовий найвищий надзвичайний орган радянської влади. На нього поклалися завдання: усебічно сприяти радянським військам визволення території республіки, остаточно ліквідувати поміщицьке землеволодіння, сформувати губернські, повітові, волосні та сільські ревкоми.

Всеукраїревком став найвищим органом державної влади в республіці, що об'єднав законодавчу і виконавчу влади. Від боротьбистів до Всеукраїревкому було введено Г.Ф. Гринька. 22 грудня 1919 року затверджено тимчасове положення „Про організацію Радянської влади на Україні”. На початку січня 1920 року він у листі до місцевих ревкомів роз'яснив, що до свого складу вони можуть включати по одному представникові боротьбистів і борьбистів у тих випадках, якщо організації останніх користуються впливом серед населення⁶.

13 лютого 1920 року ЦК КП(б)У обговорив питання про доцільність подальшого існування Всеукрревкому і, вважаючи „гострий момент періоду відновлення Радянської влади на Україні закінченим”, визнав за необхідне, щоб Раднарком і ЦВК „вступили в свої права”.

На останньому засіданні Всеукрревкому 19 лютого 1920 року було вирішено відновити Раду Народних Комісарів УСРР у складі семи народних комісаріатів. Народним комісаром освіти було призначено Григорія Федоровича Гринька⁷.

Інтереси зміцнення Радянської влади в Україні вимагали консолідації всіх її революційних сил. Тому виконком Комінтерну схвалив курс ЦК боротьбистів на ліквідацію своєї партії та злиття з Комуністичною партією (більшовиків) України.

У березні-квітні 1920 року була проведена основна робота з розпуску парторганізацій УКП (боротьбистів) та вступу до складу КП(б)У, до якої перейшов і Г.Ф. Гринько...

Неабиякі організаторські здібності, самостійність мислення, високу освіченість виявив Григорій Федорович, працюючи наркомом освіти України. У серпні 1920 року під його безпосереднім керівництвом було затверджено „Схему освіти УСРР”, згідно з якою в республіці почала діяти єдина система соціального виховання, що охоплювала дітей віком від 2-х до 15-ти років. Для дітей, які не досягли 7-ми років, інструментом соціального виховання тоді вважався дитячий садок. Основним типом шкільного закладу ставала семирічка. Далі – професійна освіта.

Оскільки постала необхідність виробити єдині принципи і структуру народної освіти, наркоми освіти РСФРР А. Луначарський та УСРР Г. Гринько вирішили винести ці питання на Всеросійську партійну нараду. За дозволом на її проведення вони звернулися до голови РНК В.І. Леніна.

27 жовтня 1920 року Ленін прийняв Гринька, який активно виступав за професійну освіту, і поцікавився запропонованою ним схемою побудови народної освіти. Вождь більшовиків обстоював положення партійної програми про загальну політехнічну освіту. Схема, запропонована Гриньком, була визнана помилковою. Але ніхто не закидав йому цього. Сам факт постановки питання про перебудову системи освіти свідчив про широту поглядів, активну громадянську позицію, сміливість Григорія Федоровича, його бажання зробити потужний внесок у будівництво нового суспільства⁸.

... Процес українізації в системі народної освіти започаткувала постанова уряду республіки від 9 березня 1919 року „Про обов’язкове штудіювання в школах місцевої мови, а також історії і географії України”. Вона офіційно розширила сферу вживання української мови.

21 вересня 1920 року вийшла постанова Раднаркому УСРР „Про введення української мови в школах і радянських установах”. Це був документ, який проголосив остаточну українізацію всіх сфер суспільного життя. Активну участь у підготовці цієї постанови брав Г.Ф. Гринько. Завдяки йому особлива увага зверталася на вивчення української мови в закладах, що готують працівників освіти, а також видання достатньої кількості підручників українською мовою.

Однак реальне проведення в життя політики українізації в освітній сфері та залучення Григорієм Федоровичем до цього процесу національної інтелігенції наштовхнулися на запеклий опір частини партійних функціонерів, які були досить русифікованими. Вони вважали, що українська культура значно нижча за рівнем розвитку, ніж російська, тому вимагали перейти від політики українізації до радянзації. Зважаючи на це, жовтневий (1922 р.) пленум ЦК КП(б)У прийняв рішення про звільнення Гринька Григорія Федоровича з посади наркома освіти України.

Г.Ф. Гринько відомий не лише як організатор українізації освіти. Під його безпосереднім керівництвом Наркомос України ухвалив рішення про вшанування пам’яті Т.Г. Шевченка та І.Я. Франка. За пропозицією Гринька присвоєно ім’я відомого письменника Володимира Короленка Полтавському педагогічному інституту, до 200-річчя з дня народження видано твори видатного українського просвітителя-гуманіста, філософа і поета Григорія Сковороди⁹.

З 1922-го по 1926-й рік (з перервою) Григорій Федорович працював головою Держплану УСРР. Він користувався великим авторитетом в Україні. Про це свідчить той факт, що відомий політичний діяч О.Я. Шумський, зустрівшись з генеральним секретарем ЦК ВКП(б) Й.В. Сталіним у квітні 1926 року, пропонував на посаду голови Раднаркому України Григорія Федоровича Гринька. Однак Сталін того разу, посилаючись на недостатній партійний і революційний стаж останнього, відхилив його кандидатуру¹⁰.

У листопаді 1926 року Г.Ф. Гринька було призначено заступником голови Держплану СРСР і одночасно головою Центральної комісії перспективного планування. За його участі у співробітництві з господарськими відомствами та організаціями, республіканськими і місцевими плановими органами здійснювалося складання першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР на 1928-1933 роки.

Наприкінці 1929 року Григорія Федоровича призначено заступником наркома землеробства СРСР, а в жовтні 1930 року – наркомом фінансів СРСР.

14 травня 1934 року Г.Ф. Гринько звернувся з листами до начальників політвідділів МТС і радгоспів. Він писав: „В поточному році виключно велике господарське і політичне значення набувають питання обліку худоби, господарств та інших об'єктів обкладання. А між тим, саме на цій ділянці роботи наявні величезні цілком нетерпимі недоліки. Все це незвичайно збільшує політичну гостроту таких питань як правильне розподілення ставок податку між окремими сільрадами і колгоспами в залежності від рівня грошових доходів, як правильність надання встановлених господарських і політичних пільг колгоспам, колгоспникам і трудящим одноосібникам, таких питань як точний підрахунок прибутків і податку. Всю цю роботу проводять безпосередньо сільради. Ваша допомога, в першу чергу по лінії роз'яснювальної роботи в колгоспах і по лінії політичного нагляду за проведенням всіх цих заходів, буде мати вирішальне значення”¹¹.

Того ж року Григорій Федорович відправив листи народним комісарам фінансів союзних і автономних республік, завідувачам крайових, обласних і районних фінансових відділів. Він звертав їхню увагу на особливість нових обставин на селі. Вони полягали в тому, що в результаті розширення товарообігу, збільшення випуску товарів ширвжитку, подальшого розширення колгоспної торгівлі... карбованець став міцним і в зв'язку з цим роботу щодо мобілізації коштів колгоспного села потрібно організувати більш ретельно, ніж це було раніше¹²...

З метою одержання надпланового прибутку нарком фінансів СРСР Г.Ф. Гринько зробив чимало для залучення іноземного капіталу в розвиток промисловості, транспорту, сільського господарства, торгівлі та банківської системи.

У 1934 році на XVII з'їзді ВКП(б) Гринько Григорій Федорович був обраний кандидатом у члени Центрального Комітету ВКП(б). Та, як відомо, діяльність цього складу ЦК припала на період кульмінації сталінських репресій. XVII з'їзд партії більшовиків увійшов в історію як „з'їзд розстріляних”. Із 139 членів і кандидатів у члени ЦК, обраних на цьому з'їзді, заарештовано і розстріляно 98 чол., тобто 70 %¹³.

Найбільший до цього часу судовий процес відбувся в березні 1938 року по справі так званого „правотроцькістського блоку”, по якій проходили колишні члени Політбюро ЦК М.І. Бухарін, О.І. Риков, наркоми Крестинський, Розенгольц, Гринько та інші¹⁴.

Військова колегія Верховного Суду СРСР слухала цю справу з 2 по 13 березня 1938 року. Чим керувалося слідство, що вмів підсудним у вину прокурор? Про це свідчить обвинувальний висновок:

„... следствие считает, что в 1932-33-х годах по заданию разведок, враждебных СССР иностранных государств, обвиняемыми была создана заговорщическая группа под названием „правотроцкистский блок”, поставившая своей целью шпионаж в пользу иностранных государств, вредительство, диверсии, террор, подрыв военной мощи СССР, провокацию военного нападения на СССР, расчленение СССР и отрыв от него Украины, Белоруссии, Средне-Азиатских республик, свержение существующего общественного и государственного

строю. „Правотроцкистский блок” організував ряд терористических актів проти керівників ВКП(б) і Советского правительства”.

Здійсненою пізніше додатковою перевіркою кримінальної справи встановлено, що чимало протоколів допитів звинувачених, очних ставок та інші процесуальні документи сфальсифіковані... Застосовувались погрози, залякування, пряме насильство. Звинувачених змушували давати недостовірні свідчення. Працівники НКВС, готуючи заарештованих до очних ставок, обговорювали можливі запитання і відповіді на них¹⁵... Усе це й обумовило незвичайну поведінку „підсудних”. Так, наприклад, Гринько, даючи показання, заявив, що займався шкідництвом у сфері фінансів... Про це на слідстві розповідав: „Підризна робота по Наркомфіну переслідувала основну мету: послабити фінансову міць СРСР викликати невдоволення населення податками, поганим обслуговуванням ощадними касами, затримками з видачею заробітної плати і полегшити змовникам вербувати прибічників і розгортання повстанської діяльності”.

13 березня 1938 року „процес” у справі „правотроцькістського блоку” завершився винесенням суворого вироку. Військова колегія Верховного Суду СРСР засудила Гринька Григорія Федоровича та ще 17 чоловік до вищої міри покарання. 15 березня 1938 року він разом з іншими державними і громадськими діячами був розстріляний на спецполігоні НКВС „Комунарка”.

Сталінські поплічники обірвали життя 48-річного талановитого організатора, досвідченого керівника, високоєрудованого фахівця, який зміг би багато зробити для свого народу та держави.

Реабілітація Григорія Федоровича Гринька та інших репресованих стала можливою після XX з’їзду КПРС, викриття культу особи Сталіна та злочинів його прибічників. Верховний Суд СРСР 15 березня 1959 року постанову військової колегії Верховного Суду СРСР від 13 березня 1938 року відносно Гринька Григорія Федоровича скасував і його справу провадженням припинив за відсутністю складу злочину¹⁶...

На другий день після винесення смертного вироку Г.Ф.Гриньку управлінням НКВС по Ленінградській області був заарештований його рідний брат Олексій Федорович, 1889 року народження. На той час він працював ветеринарним лікарем Ленінградського м’ясокомбінату.

ВОПРОС:	У кого вы останавливались в Москве и для какой цели?
ОТВЕТ:	В Москве я остановился у своего родного брата, работающим тогда наркомфином СССР – ГРИНЬКО Григория Федоровича ныне осужденного. Остановился у него только с той целью чтобы повидаться с ним, как с родным братом.
ВОПРОС:	В каком году вы с братом встречались тогда?
ОТВЕТ:	Встреча была в 1932 году сразу же после моего выезда с Украины в Ленинград.
ВОПРОС:	До этой встречи какая у вас была с братом связь?
ОТВЕТ:	Встреча у меня с братом была одна в 1920 году в Харькове, когда он работал наркомпросом Украины, других встреч и связей у меня не было до самого 1932 года.
ВОПРОС:	Во время вашей встречи в Москве о чем вы говорили с братом ?
ОТВЕТ:	Только о личных и семейных делах, других разговоров у меня с ним не было.
ВОПРОС:	В течение этих трех дней нахождения у брата ГРИНЬКО Г.Ф. где вы бывали с ним ?
ОТВЕТ:	Больше всего я был у него на квартире, помню один раз мы с ним ездили в машине по городу в течение 2-х часов, выезжали на окраину города.
ВОПРОС:	После выезда из Москвы в Ленинград где вы поступили на работу?
ОТВЕТ:	После моего приезда в Ленинград я по ходатайству своего брата, который согласовал вопрос с Микояном был направлен на Ленмясокомбинат им.Кирова в качестве ветврача.
ВОПРОС:	Вы кроме встречи с братом в 1932 году еще имели?
ОТВЕТ:	После встречи в 1932 году я больше не имел с ним никаких встреч, за исключением того, что в 1936 году у меня умерла на Украине дочь и когда я был вызван туда, я по пути на Украину и обратно заезжал в Москву к брату, но самого его я не видел.
ВОПРОС:	Письменная связь у вас с братом была после 1932 года?
ОТВЕТ:	Никакой письменной связи я с братом не имел.

З протоколу допиту обвинуваченого брата Г.Ф. Гринька – О.Ф. Гринька. 20 березня 1939 р. Копія¹⁷.

Звинувачувався в тому, що, працюючи в 1926 році ветлікарем у Лебединському районі Сумського округу, був залучений до так званої контрреволюційної шкідницької групи ветеринарних лікарів, проводив антирадянську діяльність, розповсюджував серед худоби епідемічні захворювання, а в 1932 році, у зв'язку з арештом ветлікарів, боячись викриття, виїхав до Москви до свого брата Г.Ф. Гринька, від якого одержав завдання „на продолжение антисоветской вредительской деятельности”¹⁸.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 липня 1939 року О.Ф. Гринько за статтями 58-7, 58-11 КК РРФСР ув'язнений у ВТТ на 8 років¹⁹.

У 1956 році його дружина І.М. Гринько зверталася до керівників держави та Верховного Суду СРСР з клопотанням про реабілітацію чоловіка. У заявах вона вказувала, що її чоловік після відбуття покарання проживав у м. Магадан (Росія) і в 1951 році помер від паралічу серця.

Президія Ленінградського міського суду 2 березня 1957 року скасувала постанову особливої наради при НКВС СРСР від 2 липня 1939 року стосовно Гринька Олексія Федоровича і справу провадженням припинила за відсутністю в його діях складу злочину²⁰.

Брати Гриньки, які постраждали від тоталітарного режиму, реабілітовані. 15 червня 1959 року Григорій Федорович Гринько був поновлений у рядах КПРС.

Примітки.

1. *Полянничко А.О.* Г.Ф. Гринько: Єдина система соціального виховання в Україні у 1920-1922 рр. // Матеріали третьої Сумської обласної наукової історико-краєзнавчої конференції [Суми, 7-8 грудня 1999 р.]. – Суми, 1999. – С. 112-114.
2. *Курас І.Ф.* Торжество пролетарского интернационализма и крах мелкобуржуазных партий на Украине. – К., 1978. – С. 236.
3. Українська РСР в період громадянської війни 1917-1920 рр. / Ін-т історії партії при ЦК КП України. – Т. 1. – К., 1967. – С. 337.
4. Документи трагічної історії України (1917-1927 рр.) / Ред.-упоряд. П.П. Бачинський. – К., 1999. – С. 615.
5. *Панчук М.І.* Партії українського національного комунізму: наукові праці з питань політичної історії // Міжвідомчий науковий збірник. – Вип. 172. – К., 1992. – С. 99.
6. Українська РСР в період громадянської війни... – Т. 3. – К., 1970. – С. 35-39.
7. Там само. – С. 43.
8. *Польовий Л.П.* Нарком Григорій Гринько: збірник „Про минуле – заради майбутнього” / Ін-т історії партії при ЦК КПУ; Упоряд. Ю.І. Шаповал; Редкол.: І.Ф. Курас та ін. – К.: Вид-во при Київ. ун-ті, 1989. – С. 336, 337.
9. *Полянничко Ю.В.* Г.Ф. Гринько і другий етап українізації освіти // Матеріали третьої Сумської обласної... конференції... – С. 115, 116.
10. Документи трагічної історії України... – С. 575.
11. ДАСО, ф.П-711, оп. 1, спр. 8, арк. 49.
12. Там само, арк. 50.
13. *Білокінь С.І.* Масовий терор як засіб державного управління в СРСР: джерелознавче дослідження / НАН України. Ін-т історії України, Ін-т укр. археографії... – К., 1999. – С. 280.
14. *Курицын В.М.* 1937 год: истоки и практика культа // Сборник „Реабилитирован посмертно”. – Вып. 1. – М.: „Юрид. лит-ра”, 1989. – С. 32.
15. *Темушкин Олег.* Голос времени – голос истины // Сборник „Реабилитирован посмертно”. – М.: „Юрид. лит-ра”, 1989. – С. 159, 163.
16. *Залесский К.А.* Империя Сталина // Биографический энциклопедический словарь. – М.: „Вече”, 2000.
17. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 449, арк. 293.
18. Там само, арк. 291.
19. Там само. Біогр. довідку про О.Ф. Гринька див. у розділі „Місто Лебедин” цієї книги.
20. Там само, арк. 298.

БІДА ПРИЙШЛА НЕСПОДІВАНО

ЛІСОВИЦЬКИЙ Спиридон Якович

Заможний селянин-одноосібник. Народився 25 грудня 1868 року в селі Будилка Лебединського району. У 1929 році розкуркулений. Заарештований у серпні 1937 року, звинувачувався в контрреволюційній пропаганді. Особливою трійкою Харківського обласного управління НКВС у серпні 1937 року до нього застосована вища міра покарання. Розстріляний у вересні того ж року в місті Суми. Реабілітований у травні 1988 року. Його сини Михайло та Григорій також зазнали репресій. У роки Великої Вітчизняної війни (1941-1945) вони зі зброєю в руках захищали рідний край від німецько-фашистських окупантів.

Спиридон Якович Лісовицький мав 9 десятин орної землі. У місцевого поміщика взяв 7 десятин землі в оренду. Крім того, в його користуванні було 1,7 десятини сінокошу та 1,5 десятини лісу¹.

Для проведення сільськогосподарських робіт господар мав четверо коней, два вози, двоє саней, два плуги, важку і легку борони, сівалку, косарку, віялку та інший інвентар. Для зберігання врожаю зернових і технічних культур збудував 3 комори. У 4 хлівах, ним же споруджених, тримав п'ять корів, п'ятеро свиней, півтора десятка вівців². Сім'я Лісовицького не знала нестатків. Було що їсти й пити.

Лишки сільськогосподарської продукції Спиридон Якович возив за одинадцять кілометрів до Лебедина і продавав там на ярмарках. А за виручені гроші купував для своєї родини одяг, взуття, речі домашнього вжитку. Він вчасно сплачував подушний, тягловий, земельний та майновий податки. Крім того, виділяв кошти на всілякі громадські потреби.

Допомагала по господарству дружина Пелагея Юхимівна. Підросли двоє синів. Під батьківською рукою вони прилучалися до хліборобської справи...

Настав 1917 рік. Повсталі робітники, солдати і матроси Петрограда прогнали з престолу „царя-батюшку” та царедворців. На мітингах залунали гасла більшовиків: „Вся влада – радам!”, „Землю – селянам!”, „Заводи і фабрики – робітникам!”.

У зверненні II Всеросійського з'їзду Рад до робітників, солдатів і селян від 26 жовтня 1917 року про встановлення Радянської влади, зокрема, йшлося: „Тимчасовий уряд скинутий [...] Радянська влада запропонує негайний демократичний мир усім народам і негайне перемир'я на всіх фронтах. Вона забезпечить безоплатну передачу поміщицьких,

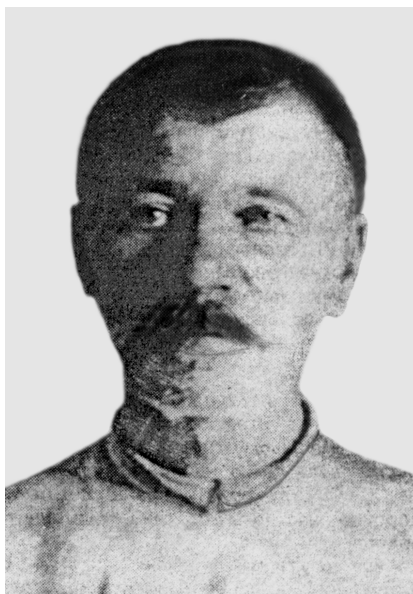

Фото 1937 р.

удільних і монастирських земель у розпорядження селянських комітетів, відстоїть права солдата, провівши повну демократизацію армії, встановить робітничий контроль над виробництвом, подбає про доставку хліба в міста і предметів першої потреби на село, забезпечить усім націям, які населяють Росію, справжнє право на самовизначення.

З'їзд постановляє: вся влада на місцях переходить до Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів, які й повинні забезпечити справжній революційний порядок⁷³.

Волею історії протягом 1918-1920 років Україна була ареною жорстокої збройної боротьби з іноземними інтервентами, білогвардійською контрреволюцією⁴...

У той буремний час сім'я Лісовицького, як і багато інших, не знала спокою: червоні прийдуть – вимагають для армії коней, продовольство, одяг, взуття. Білі – те ж саме, а ще й розстрілювали всіх, хто співчував радянській владі... Щоб не бути мобілізованим до денікінської армії, Спиридон Якович кілька місяців переховувався в лісі.

3 грудня 1919 року до Лебединя вступила 41-а дивізія Червоної армії⁵. Того ж дня Лебединський військово-революційний комітет видав наказ про перехід влади в місті та повіті в його відання⁶.

Селяни покладали великі надії на нову владу. Та не так сталося, як гадалося...

На конференції аграрників-марксистів з питань аграрної політики в СРСР 29 грудня 1929 року генеральний секретар ЦК ВКП(б) Й.В. Сталін зазначив: „від політики обмеження експлуататорських тенденцій куркульства ми перейшли до політики ліквідації

куркульства, як класу. Тепер у нас є достатня матеріальна база для того, щоб ударити по куркульству, зломити його опір, ліквідувати його, як клас, і замінити його виробництво виробництвом колгоспів і радгоспів⁷⁷”.

Спиридон Якович тримав у своєму господарстві одного постійного робітника та наймав десять сезонних робітників, мав сільськогосподарську машину – віялку. І за цими ознаками місцева влада визначила його селянське господарство як куркульське⁸.

У 1929 році викликали Лісовицького в комбід (такий орган влади створювався для розкуркулення) і сказали: „Підеш розкуркулювати заможних селян⁹”.

Він відмовився.

„– Якщо не підеш, з тебе почнемо...”⁹

Після першого розкуркулення в нього залишилося 6 десятин землі, 2 коней, 2 корови та будинок з господарськими спорудами. Зі збільшенням податку він змушений був розпродавати рухоме й нерухоме майно.

ЛЕБЕДИНСКИЙ РАЙОН.

ХАРАКТЕРИСТИКА.

с. Будылка, тогожже сельсовета.

<p>ЛІСОВЕЦЬКИЙ Сверидон Яковлевич.</p> <p>55 лет, трудосп., налога платил в 1928/29 г. - 77 р. в 1929/30 г. - 62 руб.к.</p> <p>Семья состоит: жена Федора Лисовецкая 54 г. трудосп.</p>	<p>До революции имел 9 дес. собственной земли, 7 дес. арендованой, 1,5 дес. леса, 1,75 дес. сенокоса, в 1930 году обременен землей, в 1932 г. вторично и оставлено 6 дес. имел 2 усадьбы 2 дома с большими жоз. постройками и полным с.х. инвентарь: коню; косарка, сеялка, букер, 4 лошадей, 5 коров, 5 свиней, и 15 шт. овец, эксплуатировал наемный труд по несколько человек на сезонных работах, после первого раскулачивания имел 6 дес. земли, 2 лошади 2-3 коровы, 2 хаты с постройками и тот-же с.х. инвентарь, в 1928 г. в связи с хлебозаготовкой постепенно ликвидирует свое хозяйство. В 29г. обнаружен закопанный хлеб в бочках, в 1930 году за невыполнение хлебозаготовочных хозяйств полностью ликвидировано. Лисовецкий С.Я. во время Ленинщины имел связь с офицерами вызывая партизан, принимал участие в избивании населения, с приходом совхоза долговое время скрывался. Сын его Григорий за вооруженный обрядные кооп. давни и уголовный бандитизм выслан на Север.-</p>
---	--

РАДУПОЛНОМОЧЕНИИ ГПУ / БЕЛАНОВ

Виза: [Підпис]

Характеристика С.Я. Лісовицького уповноваженим Лебединського РВ ДПУ. Серпень 1937 р.

А в 1930 році за невиконання завдання щодо здачі хліба державі місцева влада повністю ліквідувала господарство Лісовицького¹⁰. Вона видворила його з власної садиби, і він змушений був іти з дружиною та молодшим сином до старшого сина, якому раніше спорудив будинок на дві кімнати. Заробляти кошти на прожиття довелося розкуркуленому селянинові по наймах.

Під час зустрічей деякі з односельців цікавилися:

– Як живеш, Спиридоне Яковичу?

Він інколи відповідав:

– Раніше, до революції, жилося краще, ніж тепер, при радянській владі, після розкуркулення.

Про таку оцінку життя за часів царизму та радвлади голова сільської ради повідомив працівникам Лебединського райвідділення НКВС. З цього приводу 3 серпня 1937 року начальник райвідділення Бояров видав постанову про арешт Лісовицького Спиридона Яковича за ознаками антирадянського настрою, проведення контрреволюційної агітації¹¹.

– Літнім ранком 1937 року до будинку, де квартирувала наша сім'я після розкуркулення, – пригадувала онука діда Марія Михайлівна Юнаш, – під'їхав автомобіль з чорною будкою (в народі його нарекли „чорний ворон”). На подвір'я зайшло кілька озброєних чоловіків і запитали:

– Де дід?

Відповіли:

– На торфорозробці.

Енкаведисти поїхали туди і не знайшли його.

Коли увечері дід прийшов до сім'ї, порадилися і вирішили, що ховатися йому не варто. А вже за нього можуть забрати в заручники сина Михайла. А в нього – молода сім'я.

Енкаведисти приїхали знову. Дід покірно, зі сльозами на очах пішов до „чорного ворона”.

Син Михайло та його дружина кілька разів посилали старшу дочку з передачею для Спиридона Яковича, але її не приймали.

Йшли допити заарештованого, свідків, влаштовувалися очні ставки.

Працівники райвідділення НКВС ставили свідкам одне й те ж саме стандартне запитання:

– Що вам відомо про антирадянську діяльність куркуля Лісовицького Спиридона Яковича?

Перший із свідків відповів:

– Лісовицький Спиридон казав публічно, що нам ця влада не підходяща. І говорив, що колгоспи скоро розпадуться...

Другий свідок:

– У колгоспах не буде хорошого життя...

Третій свідок:

– Не буде діла з колгоспів, ось побачите потім самі...

20 серпня 1937 року помічник оперуповноваженого райвідділення НКВС Бондар влаштовує очну ставку Лісовицького з членом колгоспу ім. Петровського.

Свідок:

– Лісовицький у 1919 році мене видав гайдамакам як учасника червоного партизанського загону Фролова¹². Я був підданий тортурам і одержав інвалідність.

Лісовицький:

– Із свідком я жив у поганих стосунках, оскільки він під час розкуркулення вигнав мене з хати. А гайдамакам у 1919 році я його не видавав.

І поставив Спиридон Якович у протоколі очної ставки свій підпис¹³.

В обвинувальному висновку від 22 серпня 1937 року сержант держбезпеки Бондар написав: „Лісовицький Спиридон Яковлевич, будучи ворожебно настроєним проти Соввласти, систематически среди населения с. Будылки высказывал свои контрреволюционные взгляды, опошляя мероприятия ВКП(б) и Сов. правительства”.

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА № 6	
ЗАСЕДАНИЯ ОСОБОЙ ТРОЙКИ УНКВД ПО ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ	
от 25 августа 1937 г.	
С Л У Ш А Л И	ПОСТАНОВИЛИ
<p>38. Дело № 709/62 Лебединского РО НКВД по обвинению:</p> <p>ЛИСОВИЦКОГО Спиридона Яковлевича, 1868 г. рождения, урож. с. Будники, Лебединского р-на, Харьковской области, кулака, без определенных занятий.</p> <p>ЛИСОВИЦКИЙ в 1918-19 г.г. был тесно связан с райдамами, которыми выдавал красных партизан. Хозяйство ЛИСОВИЦКОГО было раскулачено. ЛИСОВИЦКИЙ, будучи антиобщ. настроен, активно выступал в 1935-36 г. против коллективизации.</p> <p>С 1930 г. ведет паразит. образ жизни, занимается кражей колхозного имущества. Сыновья ЛИСОВИЦКОГО осуждены один за вредительство, другой за грабёж.</p> <p>Из протяжении последних лет вел антисов. к-р агитацию среди колхозников, организуя мероприятия партии и правительства.</p>	<p>ЛИСОВИЦКОГО Спиридона Яковлевича –</p> <p>РАОСТРЕЛЯТЬ.</p>

Витяз з протоколу засідання особливої трійки при управлінні НКВС по Харківській області про розстріл С.Я. Лісовицького. 25 серпня 1937 р.

мысли, что с ним было после ареста, где и как дожил свои последние дни¹⁶. Це звернення було уважно розглянуто. До заявиці приїхав слідчий управління і ознайомив її з кримінальною справою С.Я. Лісовицького.

Марія Михайлівна потім розповідала:

– Побачила фотографію, яку зробив тюремний фотограф перед розстрілом діда. Глянула – і серце зайшлося: він, але який худий, мучений, у полотняній сорочці. І такі рідні зчологі вуса. А поглядом ніби докоряє: за що ж кара така? За те, що землю любив, трудився на ній до сьомого поту усе життя, перепочинку не знав? Болить серце не тільки за рідну людину, а й за тисячі таких, як він, які невинно пішли з життя. Гірко, що це частка нашої історії. Кривава частка¹⁷...

Додатковим слідством по справі Лісовицького встановлено: „Матеріали, що знаходяться у справі, не містять достатніх доказів, які б підтверджували вину Лісовицького С.Я. в інкримінованому йому

З таким висновком погодився начальник відділення Бояров. Обвинувальний висновок 23 серпня 1937 року затвердив начальник міжрайонної оперативної групи НКВС Кудринський¹⁴.

Відправили лебединські енкаведисти заарештованого С.Я. Лісовицького до Сумської в'язниці. Потім його кримінальну справу було подано на розгляд особливої трійки при управлінні НКВС по Харківській області. 25 серпня 1937 року вона постановила: „Лісовицького Спиридона Яковлевича – розстріляти¹⁵. Вирок виконано 6 вересня 1937 року в місті Суми.

Довгий час рідні та близькі С.Я. Лісовицького нічого не знали про його подальшу долю. Після розвінчання культу особи Й.В. Сталіна та розкриття злочинів його режиму вчителька-пенсіонерка М.М. Юнаш написала начальнику управління КДБ УРСР по Сумській області заяву: „Обрашаюсь к Вам с просьбой о рассмотрении дела по оправданию честного имени моего деда Лесовицкого Спиридона Яковлевича [...]. Не дают покоя

Заявление

Обращаюсь к Вам с просьбой о рассмотрении дела по оправданию честного имени моего деда, Лесовицкого Спиридона Яковлевича, жителя села Будника Лебединского района, арестованного летом 1937 года и исчезнувшего без суда и следствия.

Не дают покоя мысли, что с ним было после ареста, где и как дожил свои последние дни, где похоронен. Никогда бы этого не узнаю. Это наиболее вероятно. Но и шириться с этим не могу.

Когда ему было лет 70. Богдися он в селе Будника приблизительно в 1867 году. Что я помню с детства о его жизни и жизни семьи?

Будучи молодым сельвешником, ездил на заработки за 18 километров, в чухаровский сахарный завод. Н 1929 году был в одноклассовой крестьянской хате (каната и кухня).

Злиста онуки С.Я. Лісовицького до управління КДБ по Сумській області про реабілітацію діда. 11 березня 1988 р.

злочині. Слідство по справі в 1937 році проводилось з грубим порушенням соціалістичної законності. Лісовицький С.Я. був заарештований без санкції прокурора. Правом на захист не користувався¹⁸.

Допитані на додатковому слідстві жителі села Будилка Ф.М. Рудь, С.Н. Березова, М.К. Удовиченко не підтвердили антирадянської діяльності С.Я. Лісовицького. Що стосується його зв'язку з гайдамаками в 1918 році, то нікому з допитаних і про це нічого невідомо.

Ф.Д. Березова засвідчила: „Я добре пам'ятаю Спиридона Яковича Лісовицького як колишнього односельця, як людину добродушну, чесну і трудолюбиву. Він завжди допомагав односельцям, які зверталися до нього з проханням дати в позику зерно. І ніколи за те не брав ніякої платні. Він не був ворогом радянської влади і дітей своїх виховав відданими своїй Вітчизні¹⁹”.

Президія Сумського обласного суду 16 травня 1988 року постанову особливої трійки при управлінні НКВС по Харківській області від 25 серпня 1937 року стосовно Лісовицького Спиридона Яковича відмінила, кримінальну справу провадженням припинила „за недоказанністю вини в преступлении, за которое он осужден²⁰”.

А яка ж доля його синів?

М.М. Юнаш розповідала:

– У мого батька, Михайла Спиридоновича, було таке ж господарство, як і в діда. Він також любив хліборобську справу. І від нього ми чули дідові слова, що його на подушці сонце не заставало. Батько в числі перших записався в колгосп. Працював конюхом. Колгоспний кінь захворів, бився в припадках і поранився. Начальство колгоспу звинуватило батька в шкідництві. Його виключили з колгоспу. Місцева влада розкуркулила, забрала все майно і передала в загальне користування. Навіть видворила з житлового будинку, не зважила на те, що сім'я складалася з двох чоловіків, двох жінок та трьох дітей. Це сталося в травні 1934 року. Не пам'ятаю, щоб у сім'ї висловлювали якесь обурення тим, що сталося. Усі були налякані до крайності. Мовчки переносили горе. Люди боялися пускати на квартиру „ворогів народу”. Виручила жінка, яка приїхала з Донбасу. Вона мала в селі хату і впустила нашу сім'ю на квартиру.

Було в нашого діда два сини – Михайло та Григорій. Тяжка їм випала доля. Щоб не сталося, звинувачували їх, куркульських синів.

У селі був здійснений замах на життя активіста з метою заволодіння наганом. Називали й злочинця, який відразу ж зник із села. Однак звинуватили Григорія, заарештували і відправили до Новосибірської в'язниці.

Одного разу до камери в'язня зайшов начальник тюрми і поцікавився:

– За що сидиш, Лісовицький?

– Не знаю... – відповів Григорій.

Начальник в'язниці повів його до свого кабінету, переглянув справу і сказав:

– Не бачу причини, щоб тебе тут тримати.

Він покликав чергового в'язниці і наказав: „Лісовицького нагодувати і надати медичну допомогу”. Потім перевів його в гуртожиток. Григорій одержав посильну роботу в столярній майстерні...

У перші роки Великої Вітчизняної війни Червона армія несла значні втрати в боях з німецько-фашистськими окупантами. І тоді всеармійська газета „Красная Звезда”, щоб поповнити ряди червоноармійців, надрукувала статтю-звернення „Искупи свою вину кровью” до тих, хто знаходився у виправно-трудовах таборів. Багато в'язнів виявило бажання поїхати на фронт. В їх числі був і Григорій Лісовицький.

Він пройшов багатьма дорогами війни, був відзначений бойовими нагородами. І коли повернувся в рідне село, то часто пригадував, що завдяки начальнику Новосибірської

в'язниці був врятований від загибелі, наголошував, що і серед працівників каральних органів були порядні люди.

– Мій батько, – продовжувала розповідь М.М. Юнаш, – Михайло Спиридонович, також учасник Великої Вітчизняної війни. У „Книзі Пам'яті України. Сумська область” повідомлено: „Лісовицький Михайло Спиридонович, 1897 р. Мобілізований у 1943 р. Пропав безвісти, грудень 1943 р.”²¹.

Обоє синів Спиридона Яковича Лісовицького сповна виконали свій громадянський обов'язок.

Примітки.

1. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 514, арк. 1.
2. Там само, арк. 12.
3. Документи трагічної історії України (1917-1927 рр.) / Ред. – упоряд. П.П. Бачинський. – К., 1999, – С. 18, 19.
4. Українська РСР в період громадянської війни 1917-1920 рр. / Ін-т історії партії ЦК КПУ. – Т. 3. – К., 1970. – С. 432.
5. Історія міст і сіл УРСР. Сумська область / АН України. Ін-т історії, Гол. редакція УРЕ. – К., 1973. – С. 362.
6. Трудящиеся Сумщины в борьбе за власть Советов (1917-1920) // Сборник документов и материалов / СОГА. – Сумы, 1957. – С. 180.
7. Колективізація і голод на Україні (1929-1933) // Збірник документів і матеріалів / АН України. Ін-т історії України; Головархів України. ЦДАВОУ. – К., 1992. – С. 121, 122.
8. Постановою Раднаркому УСРР від 13 серпня 1929 року визначено, що до куркульського відноситься селянське господарство при наявності в ньому однієї з таких ознак: якщо в господарстві систематично використовується наймана праця для сільськогосподарських робіт...; якщо в господарстві є млин, олійниця, круподерня, просорюшка та ін. за умови використання живої тяглової сили та механічних двигунів...; коли господарство систематично здає в найми сільгоспмашини з механічними двигунами; коли члени господарства займаються торгівлею або мають інші нетрудові прибутки тощо.
9. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 514, арк. 29.
10. Там само, арк. 1.
11. Там само, арк. 14.
12. Біографічний нарис „Слідство припинено” і довідку про Х.М. Фролова див. у розділі „Місто Лебедин”.
13. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 514, арк. 9.
14. Про О.І. Кудринського див. прим. 21 до нарису „Двічі реабілітований” у розділі „Краснопільський район”.
15. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 514, арк. 22.
16. Там само, арк. 28.
17. *Кужель Р. П.* Не відхрестилась, вірила... // Життя Лебединщини. – 1993. – 13 січня. – С. 2, 3.
18. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 514, арк. 82.
19. Там само, арк. 55-58.
20. Там само, арк. 90.
21. *Кужель Р. П.* Не відхрестилась, вірила... – С. 2, 3.

СТРАЧЕНИЙ ЗА ОСОБЛИВИМ СПИСКОМ

ПЛЕТНЬОВ

Дмитро Дмитрович

Доктор медичних і доктор біологічних наук, професор, заслужений діяч науки РРФСР. Народився 7 січня 1872 року на Сумщині – у селі Московський Бобрик Лебединського району. У 1895 році закінчив Московський університет. У 1932 році очолив Інститут функціональної діагностики та експериментальної терапії наркомату охорони здоров'я СРСР. Військовою колегією Верховного Суду СРСР у березні 1938 року засуджений на 25 років тюремного ув'язнення, на початку вересня 1941 року – до вищої міри покарання. 11 вересня 1941 року розстріляний. Реабілітований у квітні 1985 року Пленумом Верховного Суду СРСР.

У 1890 році Д.Д. Плетньов закінчив гімназію із золотою медаллю і вступив на медичний факультет Харківського університету, з третього курсу перейшов до Московського університету, який закінчив у 1895 році.

Одержавши диплом лікаря з відзнакою, він залишився там і вступив до ординатури факультетської терапевтичної клініки. Протягом року Дмитро Дмитрович працював у Віденському університеті. Після повернення до Москви молодий лікар, який уже володів кількома іноземними мовами, протягом п'яти років перекладав статті з європейських медичних журналів, публікував свої реферати в російських наукових виданнях.

У 1902 році Московський університет присудив Д.Д. Плетньову премію за плідну працю в галузі медичної науки.

Два роки Дмитро Дмитрович працював у Москві та Празі над докторською дисертацією, успішно її захистив. У 1906 році він був затверджений доцентом терапевтичної клініки Московського університету, а також обраний до складу організаційного комітету з підготовки з'їзду терапевтів Росії. Однак у 1911 році разом з групою професорів на знак протесту проти реакційної політики міністра освіти подав заяву про відставку.

Після цієї події Д.Д. Плетньов був обраний завідувачем кафедри терапії клініки Вищих жіночих курсів, професором. Там він продовжив експериментальну роботу з вивчення захворювань органів травлення, нервової системи, щитовидної залози, крові, використання в лікуванні мінеральних вод. Особливу увагу Дмитро Дмитрович приділяв розробці рентгенологічних методів діагностики.

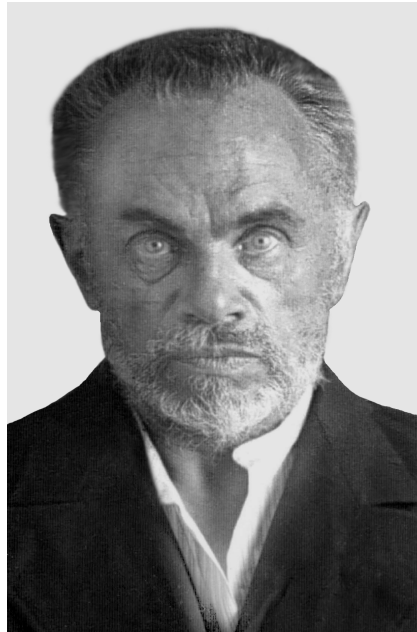
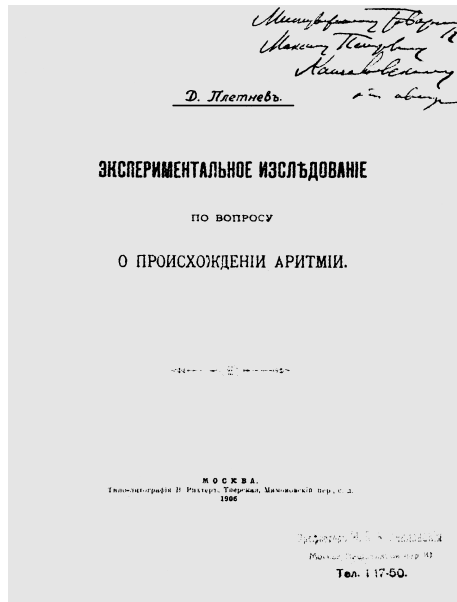

Фото 1937 р.

Титульний аркуш дисертації Д.Д. Плетньова з дарчим надписом М.П. Кончаловському. 1906 р.

затеял очередную политическую „чистку”. Он любил такие акции – во время них проверялись не профессиональные качества сотрудников, а „политическая благонадежность”. Становилось ясно, кто чем дышит: кто кипит „благородной ненавистью” к „врагам”, кто отмалчивается, а кто и не согласен. К последним – немногим смельчакам принадлежал и Плетнев. Он просто отказался участвовать в этой „аттестации”²⁴.

Після звільнення з університету професор Д.Д. Плетньов одержав декілька пропозицій від закордонних клінік із запрошенням на роботу, але відмовився від них. З кінця 1929 року він стає штатним консультантом лікувально-санаторного управління Кремля, 1-го Комуністичного госпіталю (тепер Головний військовий госпіталь імені М.Н. Бурденка). Надалі працює в Московському обласному клінічному інституті, на базі якого організував другу кафедру внутрішніх хвороб Центрального інституту вдосконалення кваліфікації лікарів. У 1932 році Дмитро Дмитрович створив і очолив науково-дослідний інститут функціональної діагностики та експериментальної терапії. Він незабаром став широко відомим не лише в країні, а й далеко за її межами, брав участь у багатьох міжнародних з’їздах і конференціях.

У 1933 році вся медична громадськість країни урочисто відзначала 35-річчя лікарської, наукової і педагогічної діяльності Дмитра Дмитровича Плетньова. Його ім’ям була названа клініка Московського обласного клінічного інституту. Постановою ВЦВК РСФРР від 5 січня 1933 року вченому присвоєно звання заслуженого діяча науки. До кінця 1936 року преса величала його „ударником фронту охорони здоров’я”, „найкрупнішим світовим авторитетом у галузі клінічної медицини”, „ентузіастом радянської медицини.”

– Незадовго до арешту Дмитро Дмитрович запросив мене, Сперанського, Черногорова до себе додому, – розповідав професор В.Г. Попов. – Говорили про справи, але наприкінці зустрічі, коли прощалися, Плетньов раптом промовив:

– Даю вам чесне слово, що я ніколи не був членом будь-яких антирадянських організацій. – Напевне, він відчував, що над ним знову згущуються хмари, що дійшла черга і до нього.

У 1916 році очолив організаційний комітет 1-го з’їзду рентгенологів і радіологів Росії.

На початку 1917 року Д.Д. Плетньов був обраний керівником факультетської терапевтичної клініки Московського університету. На цій посаді він зробив значний внесок у розвиток медичної науки. У 1919 році введений до складу Вченої ради народного комісаріату охорони здоров’я¹.

У серпні 1920 року вийшов перший номер журналу „Клиническая медицина”. Ініціатором його випуску і відповідальним редактором був Дмитро Дмитрович Плетньов². Він також брав участь у підготовці першого видання „Большой медицинской энциклопедии”.

Зі спогадів професора В.Г. Попова, Героя Соціалістичної Праці: „Между прочим, в 1921 году по просьбе В.И. Ленина к серьезно заболевшему П.А. Кропоткину, ветерану русской революции и выдающемуся ученому, выехали для консилиума лучшие московские врачи, среди них – и Кончаловский, и Плетнев, и Левин”³.

Ректором Московського університету в 1925-1928 роках був А.Я. Вишинський. Він і посприяв тому, що Д.Д. Плетньов залишив університет. Професор В.Г. Попов згадував: „Вышинский

Саме „знову”, оскільки незадовго до арешту йому вже довелося поспілкуватися із судово-слідчими органами після публікації влітку 1937 року листа в газеті „Правда”. Пацієнтка Плетньова стверджувала, що професор під час огляду ... вкусив її за груди. Звичайно, багато різного можна було прочитати в газетах у той час, усьому вірили, але такої публікації зустрічати ще не доводилося. Однак коментар у „Правді” вимагав вжити найсуворіших заходів до насильника і садиста, що й було зроблено.

За мірками того часу ця кампанія проти Плетньова одержала досить скромне завершення: суд визначив професору лише два роки позбавлення волі умовно. Однак ім’я видатного діяча науки було скомпрометовано.

– Плетньов був невисокого зросту, – згадував В.Г. Попов, – можливо, франт – костюми шив на замовлення, любив білі стоячі комірці... Одружився пізно, своїх дітей так і не завів. Лекції читав блискуче. До підлеглих був вимогливий. Доповіді про хворих потрібно було робити, не заглядаючи в історію хвороб, клінічні аналізи знати напам’ять⁵...

2 березня 1938 року. На лаві підсудних – 21 чоловік. Їх звинувачували в участі в антирадянському „правотроцькістському блоці”. Серед них – три лікарі: Л.Г. Левін, Д.Д. Плетньов і Г.М. Казаков. Головував на суді голова військової колегії Верховного Суду СРСР В.В. Ульянов, державний обвинувач – Прокурор СРСР А.Я. Вишинський.

Поява медиків у політичних процесах ознаменувала нову стадію сталінської каральної політики. Перш за все, вона повинна була підкреслити підступність „ворога”, підлу винахідливість членів цього самого „блоку”. Усі повинні були побачити, наскільки широкі сітки розставлені „шпигунами і диверсантами”. Відповідно і хвиля ненависті „до ворогів народу” повинна була досягти майже кульмінаційної вершини: для людини немає нічого дорожчого, ніж її здоров’я і життя, і які ж почуття викликають ті, хто під виглядом лікування калічать і вбивають! Для них повинно бути неминуче покарання.

Лікарі звинувачувались у тому, що „методами завідомо неправильного лікування” умертвили О.М. Горького, його сина, а також В.В. Куйбишева і В.Р. Менжинського⁶.

Ніби-то керував цими акціями безпосередньо Г.Г. Ягода, який також знаходився в залі суду в якості звинувачуваного. Грізний Ягода, який перетворив ще недавно очолюваний ним величезний апарат НКВС у добре відлагоджений каральний механізм, який відправив на муки і смерть тисячі безвинних, свою роль виконав, і потрібно було прибрати головного свідка – палача. Тепер він давав „показання”, як вербував, зокрема, Левіна, Плетньова, Казакова. Узятий у „ежові рукавиці”, він „зівнався”, що „по прямому сговору с японской и германской разведками и по заданию „врага народа” Л. Троцкого, „правотроцкистский блок” организовал и совершил ряд террористических актов против лучших людей нашей родины”⁷.

7 березня наприкінці ранкового засідання військової колегії Верховного Суду СРСР черга, нарешті, дійшла до медиків. Допит Левіна відбувся 8-го березня, Плетньова і Казакова – 9-го. Вишинський зачитав заяву лікаря санітарного управління Кремля, який був відряджений під час останнього захворювання Горького до нього на дачу „для производства внутривенных вливаний”. Від його пильного ока не прослизнуло навіть те, що ліки, які призначали Плетньов і Левін, були німецькі. Отже – фашистські.

У той же день за пропозицією Вишинського була призначена медична експертна комісія. Щоб її члени не мали сумніву, що потрібно відповідати, Прокурор СРСР заздалегідь поставив запитання: „Возможно ли допустить, чтобы врачи достаточной квалификации могли применить такой неправильный метод лечения без злого умысла?”.

Дійсною причиною репресій проти Д.Д. Плетньова та його колег була реальна подія 1932 року: самогубство Н.С. Аллілуєвої, дружини Й.В. Сталіна. Вона бачила гульбища чоловіка, зневірилася в ньому і покінчила своє життя пострілом з револьвера у скроню. Істинну причину її смерті знали головний лікар Кремлівської лікарні А.Ю. Канель, її заступник Л.Г. Левін та професор Д.Д. Плетньов. І вони відмовилися підписати фальшивий документ про причину смерті від апендициту. Документ підписали інші лікарі, тому доля непокірних стала трагічною.

Характерні й відповіді, які дали експерти на запитання, поставлене державним обвинувачем: „Можно ли считать установленным, что метод лечения А.М. Горького был заведомо вредительским, направленным к ускорению его смерти?” Усі три експерти відповіли однаково: „Да, безусловно, можно считать установленным”.

Дивно, що цей висновок зробили медичні експерти. Завжди вважалося, що питання встановлення юридичного факту – прерогатива суду.

Витончене знущання Вишинський поєднував з примітивом до того незатійливим, що деякі місця судової стенограми могли б показатися сьогодні дитячою грою в обвинувача і обвинувачуваного, якби за всім цим не поставала жахлива реальність.

„Вышинский. (Плетневу). Как вы характеризуете свои настроения в то время, когда были приглашены Ягодой для сговора об убийстве Куйбышева и Горького? Были у вас тогда антисоветские настроения?”

Плетнев. Были.

Вышинский. А вы маскировали эти настроения?

Плетнев. Да.

Вышинский. Каким образом?

Плетнев. Неоднократно говорил о полной поддержке всех тех мероприятий, которые проводились Советской властью.

Вышинский. А в действительности?

Плетнев. Я был несоветским человеком.

Вышинский. Антисоветским?

Плетнев. Да.

Вышинский. Маскировались?

Плетнев. Да.

Вышинский. Двuruшничали?

Плетнев. Да.

Вышинский. Лгали?

Плетнев. Да.

Вышинский. Обманывали?

Плетнев. Да.

Читаючи подібне, думаєш: що ж довелося пережити професору Плетневу, перш ніж примусили його грати в цю примітивну гру в піддавки. Перед тим, як примусили зректися від самого себе⁸...”

За вироком військової колегії Верховного Суду СРСР від 12-13 березня 1938 року Дмитра Дмитровича Плетньова засуджено до тюремного ув’язнення на 25 років „как не принимавшего непосредственно участия в умерщвлении В.В. Куйбышева и А.М. Горького, хотя и содействовавшего этому преступлению”⁹.

І у в’язниці він продовжував працювати. Звернувся до керівництва НКВС з проханням дати книги. Йому доставили 20 названих ним книг на чотирьох мовах. Знаходячись за ґратами, він написав монографію, доля якої, на жаль, невідома...

Військова колегія Верховного Суду СРСР на закритому судовому засіданні 8 вересня 1941 року розглянула справу близько 100 обвинувачених осіб.

„Судом установлено, что одновременно в прошлом осужденные за активную контрреволюционную, шпионско-диверсионную, террористическую деятельность, подсудимые, отбывая наказания в Орловской тюрьме, проводили антисоветскую агитацию и распространяли клеветнические измышления о мероприятиях ВКП(б) и Советского правительства.

С момента же нападения фашистской Германии на Союз ССР антисоветская деятельность всех подсудимых приобрела организованный характер и каждый из них проводил злостную пораженческую и изменническую агитацию, чем все они совершили преступление, предусмотренное ст. 58-10 ч. 2 УК РСФСР.

На основании изложенного военная коллегия Верховного Суда СССР приговорила:

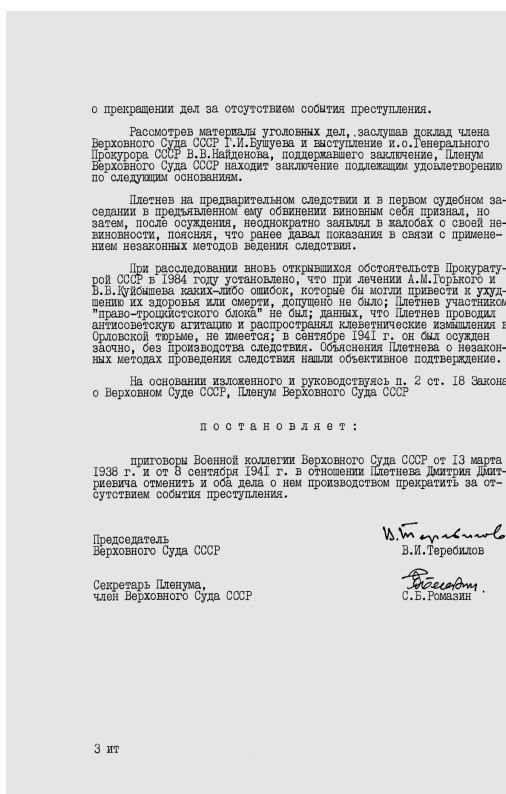
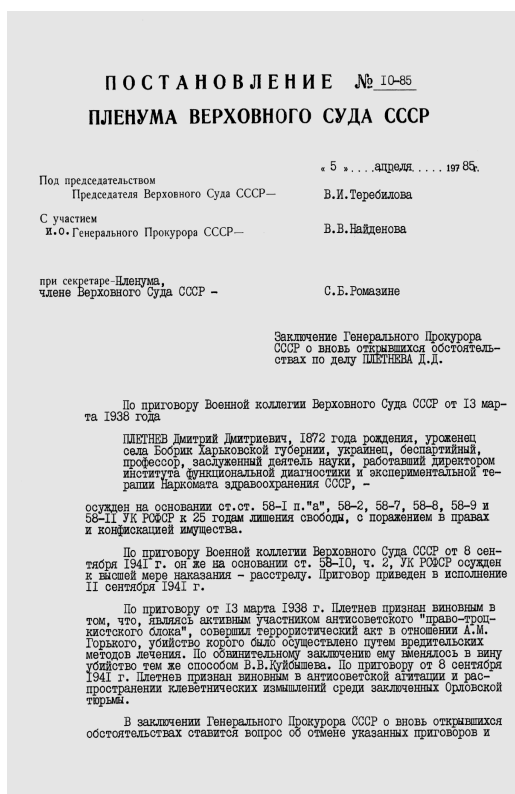
... 94. Плетнева Дмитрия Дмитриевича подвергнуть высшей мере наказания – расстрелу. Приговор окончательный и обжалованию не подлежит”¹¹.

До цього дня Д.Д. Плетньов писав листи. Писав про те, що оговорив себе тому, що до нього застосовували фізичне і психічне насилля. До кого він тільки не звертався – доведений до відчаю, навіть до свого найзлішого ворога Вишинського. Він закликав до справедливості: „Покажіть, будьте ласкаві, що добитися істини у нас, у Союзі, також можливо, як і в інших культурних країнах”...

Медичну експертизу проводила комісія лікарів під керівництвом начальника Центральної судово-медичної лабораторії Міністерства Оборони СРСР, заслуженого діяча науки РРФСР, доктора медичних наук, професора, генерал-майора медичної служби В.В. Томіліна. Він сказав категорично:

– Горького, Куйбишева, Менжинського лікарі лікували правильно.

„В действиях Левина, Плетнева и Казакова мы (имеются в виду прежде всего профессор В.Г. Попов, академик АМН СССР А.Г. Чучалин) не обнаружили каких-либо „неверных назначений”. К стати, ведь не только эти трое медиков делали назначение больным. В лечении, скажем, М. Горького принимали участие также Г.Ф. Ланг, М.П. Кончаловский, А.Д. Сперанский [...] Но их даже на процесс не пригласили”¹¹...

Постанова Пленуму Верховного Суду СРСР про реабілітацію Д.Д. Плетньова. 5 квітня 1985 р.

Справу Д.Д.Плетньова та інших 5 квітня 1985 року розглянув Пленум Верховного Суду СРСР, який відзначив: „При расследовании вновь открывшихся обстоятельств Прокуратурой СССР в 1984 году установлено, что при лечении А.М. Горького и В.В. Куйбышева каких-либо ошибок, которые бы могли привести к ухудшению их здоровья или смерти, допущено не было; Плетнев участником „правотроцкистского блока” не был; данных, что Плетнев проводил антисоветскую агитацию и распространял клеветнические измышления в Орловской тюрьме, не имеется; в сентябре 1941 г. он был осужден заочно, без производства следствия. Объяснения Плетнева о незаконных методах проведения следствия нашли объективное подтверждение.” Пленум Верховного Суду СРСР вироки військової колегії стосовно Д.Д. Плетньова скасував і обидві справи про нього провадженням закрити за відсутністю події злочину...¹²

Важко навіть уявити, у що обійшлося нашому народові виключення з використання наукових праць Д.Д. Плетньова, яких він опублікував понад 100. Його клініко-експериментальні дослідження з проблем аритмії серця, інфаркту міокарда, серцевої недостатності, а також підсумкова праця „Болезни сердца” дозволяють вважати Дмитра Дмитровича Плетньова одним з основоположників кардіології в СРСР. У 1989 році в Москві вийшли друком його вибрані твори. Вони – складова золотого фонду медичної науки.

Примітки.

1. *Плетнев Д.Д.* Избранное. – М., 1989. – С. 348.
2. Сумщина в іменах // Енциклопедичний довідник. – Суми, 2003. – С. 352.
3. *Плеханов Б., Манн А.* Процесс 38-го: три судьбы // Сборник „Реабилитирован посмертно”. – Вып. 1. – М.: „Юрид. лит-ра”, 1989. – С. 363.
4. Там само. – С. 361.
5. Там само. – С. 361-364.
6. Максим Горький (О.М. Пешков) – (1868-1936) – основоположник літератури соціалістичного реалізму, радянської літератури. В.В. Куйбишев (1888-1935) – радянський партійний і державний діяч, з 1934 р. – перший заступник голови Раднаркому і Ради Труда та Оборони СРСР. В.Р. Менжинський (1874-1934) – радянський державний і партійний діяч, з 1926 р. – голова ОДПУ.
7. *Плеханов Б., Манн А.* Процесс 38-го... – С. 347.
8. Там само. – С. 360, 361.
9. Архівно-слідча справа щодо Д.Д. Плетньова та ін. / Довідка управління реєстрації та архівних фондів ФСБ Російської Федерації. – 14.06.2006, № 10/А-2383.
10. Там само.
11. *Плеханов Б., Манн А.* Процесс 38-го... – С. 365.
12. Архівно-слідча справа щодо Д.Д. Плетньова та ін... – 14.06.2006, № 10/А-2383.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АВРАМЕНКО Андрій Антонович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, рахівник меліоративного товариства. Арешт 15.06.1929, підписка про невізд від 12.07.1929, звинувачення в антирадянській діяльності проти хлібозаготівель та посівних кампаній. Сумським окр відділом ДПУ 1.08.1929 справа закрита. Батько Авраменка М.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 861*).

АВРАМЕНКО Микита Андрійович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта середня, голова кредитного товариства. Арешт 15.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за антирадянську діяльність проти хлібозаготівельних та посівних кампаній ув'язнений на 3 роки в концтабір. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою Сумської області. Син Авраменка А.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.861*).

АВРУЦЬКИЙ Андрій Іванович, 1894 р.н., с. Катеринівка Білопільського району, проживав у с. Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Улянівським РВ ДПУ 26.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-833).

АНДРІЄВСЬКИЙ Віктор Миколайович, 1891 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 8.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній білогвардійській повстанській організації. Лебединським РВ НКВС 18.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1330*).

АНТИПОВ Павло Андрійович, 1897 р.н., народився і проживав на колишньому х. Жадько (тепер с. Штепівка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний перекоп”. Арешт

20.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 29.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3408).

АНТОНОВ Іван Іванович, 1875 р.н., с. Межиріч, проживав у с. Євсуг Біловодського району Луганської області, українець, освіта середня, священник. Народним судом Біловодського району 18.07.1931 засуджений до позбавлення волі на 5 років і 6 місяців. Реабілітований у 1989 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

АНТОНОВ Микола Григорович, 1859 р.н., м. Білопілля, проживав у с. Межиріч, українець, освіта середня, священник Успенської церкви. Арешт 19.02.1930, звинувачення в участі в куркульському угрупованні та антирадянській діяльності проти колективізації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 761*).

АНЦИФЕРОВ Никон Гнатович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Гринцеве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.03.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Анциферова (Анцифора) С.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 618).

АНЦИФЕРОВ (АНЦИФОР) Степан Гнатович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Гринцеве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 8.02.1938, підписка про невізд від 11.04.1939, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів партії та уряду. Штепівським РВ НКВС 21.06.1939 справа закрита. Брат Анциферова Н.Г. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-328).

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

Б

БАБИЧ Іван Сергійович, 1892 р.н., народився і проживав у колишньому с. Ополонівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 27.02.1939 справа закрита. Брат Бабича Т.С. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-208*).

БАБИЧ Савелій Родіонович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 950**).

БАБИЧ Тихін Сергійович, 1902 р.н., народився і проживав у колишньому с. Ополонівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за контрреволюційну терористичну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 20.01.1960 Сумським обласним судом. Брат Бабича І.С. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 234*).

БАГУЛЯ Ольга Василівна, 1891 р.н., колишня с. Боровицьке, проживала в м. Харків, [відомості про національність відсутні], освіта неповна середня, робітниця 2 обмундирувальної майстерні. Арешт 25.11.1920, звинувачення в зриві роботи майстерні та анархізмі. Секретним відділом Цупнадзвичкому при Раді Народних Комісарів УСРР 12.12.1920 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

БАЛАБАН Давид Гаврилович (Гаврило Давидович), 1892 р.н., народився і проживав у с. Жовтневе, українець, освіта початкова, колгоспник. Наприкінці вересня – на початку жовтня 1941 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 5.10.1941. Військовим трибуналом 2 кавалерійського корпусу Південного фронту 6.10.1941 за ст. 54-1 „а” КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в с. Коломійці. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13482*).

БАЛИНСЬКИЙ Микита Кузьмич, 1897 р.н., колишній х. Гамалівка, проживав у с-щі Мирне,

українець, освіта початкова, пічник Новопетрівського радгоспу. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 454*).

БАНДУР Андрій Максимович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Топчії, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.01.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.07.1932 за спробу нелегально перейти радянсько-польський кордон (ст. 16-80 КК УСРР) висланий на 3 роки до Казахстану. Прокурором Харківського облвідділу ДПУ 20.07.1932 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 289*).

БАНДУР Андріан Іванович, 1870 р.н., с. Топчії, проживав на колишньому х. Велико-Озерний, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.08.1936, звинувачення в контрреволюційній агітації. Лебединським РВ НКВС 17.08.1936 справа закрита. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР, спекуляцію (ст. 127) та самоправність (ст. 154) позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 192*).

БАШВНИК (БАШЕВНИК) Степан Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта середня, учитель з ліквідації неписьменності дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 22.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 28.10.1937 за шпигунство на користь Німеччини застосована ВМП. Розстріляний 8.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 27.06.1961 військовим трибуналом Київського ВО. Батько Башівника (Башевника) С.С. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 465*).

БАШВНИК (БАШЕВНИК) Степан Степанович, 1924 р.н., уродженець с. Рябушки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-курсант окремого навчального батальйону 100 СД. Арешт 6.05.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 17.05.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 3.03.1993 військовою прокуратурою Московського ВО. Син Башівника (Башевника) С.М. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12526*).

БЕЗВЕРХІЙ Григорій Митрофанович, 1902 р.н., народився і проживав у колишньому с. Ситники (тепер с. Гарбузівка), українець, освіта початкова, робітник місцевої дільниці лісництва. Арешт 25.02.1941. Сумським обласним судом 10.12.1941 за участь у релігійній баптистській організації засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12505**).

БЕЗКОРОВАЙНА Парасковія Мефодіївна, 1908 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Тимофіївка, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 19.05.1954. Сумським обласним судом 28.07.1954 за участь в антирадянській нелегальній секті євангелістів засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 11.05.1992 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12150**).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Микита Никандрович, 1915 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка, українець, освіта початкова, пічник за найму. Арешт 6.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія). Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 787*).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Федір Андрійович, 1909 р.н., народився і проживав у колишньому с. Тимофіївка, українець, освіта початкова, пічник за найму. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за контрреволюційну діяльність проти заходів влади та вербування мешканців села до секти баптистів застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 863*).

БЕЗКРОВНИЙ Пилип Миколайович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 470*).

БЕЗЗУБЕЦЬ Григорій Сергійович, 1890 р.н., с. Руда, проживав у с. Привілля Близнюківського району Харківської області, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.02.1930 за антирадянську агітацію висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований

7.07.1989. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

БЕЗУГЛИЙ Єлисей Андрійович, 1903 р.н., колишній х. Безуглий, проживав у колишньому с. Ішенки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Радянське село”. Арешт 10.01.1937. Харківським обласним судом 16.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.04.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2722**).

БЕЗУГЛИЙ Нестор Захарович, 1897 р.н., колишній х. Безуглий, проживав у с. Корчани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1930, звинувачення в антирадянській агітації, участі в куркульському угрупованні та незаконному зберіганні зброї. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 640**).

БЕЗУГЛОВ Григорій Федотович, 1912 р.н., уродженець колишнього х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, освіта початкова. Червоноармієць 20 окремого стрілецького батальйону 41 окремої СБ. Арешт 14.12.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 12.02.1943 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12860*).

БЕНЬКОВСЬКИЙ Володимир Костянтин, 1890 р.н., м. Павлоград Дніпропетровської області, проживав у с. Рябушки, українець, освіта середня військова, учитель фізики та математики неповно-середньої школи. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 11.01.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-202*).

БЕРЕЗОВ Степан Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Боровенька, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць стрілецького батальйону 12 СД. Арешт 1.12.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 20.12.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12845*).

БЕРЕСТ Дмитро Андрійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта середня, завідувач навчальної частини середньої школи. Арешт 20.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний

3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 683*).

БЕРЕСТ Степан Іванович, 1920 р.н., народився і проживав у колишньому с. Савониха, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Підписка про невізд від 19.06.1937. Харківським обласним судом 11.11.1937 за знищення портретів керівників партії та уряду засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 14.08.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1851*).

БЕСТИК Михайло Гнатович, 1898 р.н., уродженець с. Куличка, українець, освіта середня. Командир відділення 103 польової ремонтної бази 5 гвардійського Сталінградсько-Київського танкового корпусу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 15.08.1944. Військовим трибуналом згаданого корпусу 21.09.1944 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.10.1962 військовим трибуналом Одеського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6752).

БІЛАН Матвій Матвійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Катеринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Улянівським РВ ДПУ 18.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-823).

БІЛИК Василь Семенович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за контрреволюційну терористичну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 1.06.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 389).

БІЛИК Іван Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15*).

БІЛИК Йосип Семенович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, тесляр-покрівельник у колгоспі. Арешт 9.07.1940. Сумським обласним судом 31.10.1940

за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.06.1960 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5277*).

БІЛИК Олексій Дем'янович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Калюжне, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Фрунзе. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований до м. Актюбінськ (Казахстан). Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 423).

БІЛОДІД Павло Федорович, 1897 р.н., с. Ворожба, проживав у м. Сімферополь (АР Крим), помічник начальника міліції. Репресований у 1921 р. Реабілітований у 1993 р. [Інші відомості відсутні]. (Київ: жертви репресій / Упоряд. Л. Абраменко. – Т.1. – К., 1997).

БІЛОДІД Петро Іванович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Бишкін, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край, 3.09.1929 – справа направлена на дослідження, 18.01.1930 – ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 801*).

БОБОКАЛО Дмитро Кузьмич, 1883 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Підписка про невізд від 11.05.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським облвідділом ДПУ 13.09.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1133*).

БОГОСЛАВСЬКИЙ Павло Власович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Панченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1933, звинувачення в невиконанні державних зобов'язань щодо хлібоздачі та ухиленні від завдань посівної кампанії. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 50).

БОЖЕНКО Степан Петрович, 1910 р.н., уродженець с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова. Червоноармієць-кухар окремої роти зв'язку 5 повітряно-десантного корпусу. Арешт 27.06.1942. Військовим трибуналом згаданого корпусу 20.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13651).

БОЖКО Артем Антонович, 1895 р.н., уродженець колишнього с. Тимофіївка, українець, освіта початкова. З 11.12.1929 відбував термін покарання у виправно-трудоцій установі. Нове звинувачення від 19.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.11.1931 за ст. 54-13 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у зазначеному селі, робітник Будильського спиртзаводу. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 20.07.1989 та 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 5, спр. 42; оп. 4, спр. 879).

БОЙКО Євтихій Сергійович, 1888 р.н., с. Івангород Христинівського району Черкаської області, проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, бригадир городньої бригади радгоспу. Арешт 27.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 790).

БОЛЬМЕНКО Петро Анатолійович, 1896 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, українець, освіта середня. Начальник ветеринарної служби 41 СД, військовий лікар 2 рангу. Арешт 28.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 27.11.1937 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м. Дніпропетровськ. Реабілітований 21.11.1957 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5695).

БОНДАР Архип Овер'янович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Сумським облвідділом ДПУ 15.02.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1710*).

БОНДАРЕНКО Микита Федорович, 1865 р.н., с. Штепівка, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за контрреволюційну агітацію та висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м. Суми. Реабіліто-

ваний 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 511).

БОРИСЕНКО Андрій Савич, 1903 р.н., колишнє с. Русанівка, проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 30 СД. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 25.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УСРР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.04.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3714).

БОРИСЕНКО Григорій Васильович, 1874 р.н., уродженець Лебединського району, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, приватний торговець. Арешт 30.01.1920, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Особливим відділом Всеросійської надзвичайної комісії 14 армії 20.02.1920 справа закрита. Помер 15.02.1920 у Кременчуцькій в'язниці. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

БОРОДЕНКО Іван Юхимович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.07.1940. Сумським обласним судом 31.10.1940 за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.06.1960 Верховним Судом УСРР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5277*).

БОРОДЕНКО Костянтин Євдокимович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „20 років Жовтня”. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15*).

БОРОДЕНКО Михайло Євдокимович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.09.1940. Сумським обласним судом 31.10.1940 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Ухта (Республіка Комі, Росія). У 1949 р. засланий на поселення в Снісейський район Красноярського краю. Реабілітований 3.06.1960 Верховним Судом УСРР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5277*).

БРАТЧЕНКО Тимофій Федорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Радянське, українець, освіта неповна середня, учитель

початкової школи. Арешт 30.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 290).

БУДЕЦЬКИЙ Іван Сергійович, 1931 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Луганськ, українець, освіта неповна середня, учень школи фабрично-заводського навчання № 30. Луганським обласним судом 25.06.1949 засуджений до позбавлення волі на 8 років. Верховним Судом УРСР 3.06.1955 строк покарання пом'якшений до 6 років. Реабілітований у 1990 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

БУЛИГА Григорій Ілліч, 1903 р.н., с. Терешківка Сумського району, проживав у с. Зелений Гай, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 12.05.1939 за антирадянську агітацію проти колгоспного устрою засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11459).

БУРИК Григорій Арсенійович, 1920 р.н., с. Костів, проживав у с. Рябушки, українець, освіта неповна середня, студент Лебединського педагогічного технікуму. Арешт 27.06.1937. Харківським обласним судом 28.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 10.08.1962 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2152*).

БУРЛЮК Олександр Іванович, 1884 р.н., с. Рябушки, проживав у м. Луганськ, українець, освіта початкова, дворник будинкоуправління №3. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської області 22.01.1942 засуджений до позбавлення волі

на 6 років. Реабілітований у 1990 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

БУРЛЮК Павло Семенович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, кравець колгоспу „Нове життя”. Арешт 6.04.1938, звинувачення в контрреволюційній діяльності та належності до есерівської організації. Прокуратурою Сумської області 30.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1436).

БУРЛЮК Пантелеймон Йосипович, 1899 р.н., уродженець с. Рябушки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 565 окремого саперного батальйону 294 СД. Арешт 30.04.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.05.1942 за зберігання німецької листівки з перепусткою на бік ворога засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Волховського фронту 10.06.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4901).

БУРЛЮК Петро Петрович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931, звинувачення в участі в банд-угрупованні та антирадянській агітації. Прокурором Лебединської дільниці 14.06.1931 справа закрита. Батько Бурлюка С.П. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1265).

БУРЛЮК Сергій Петрович, 1907 р.н., уродженець с. Рябушки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 9 Донської СД (м. Ростов-на-Дону Ростовської області, Росія). Арешт 24.01.1930. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ в Північно-Кавказькому краї 1.04.1930 за ст.54-10 КК УСРР ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 16.01.1990 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. Син Бурлюка П.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 854*).

В

ВАКУЛА Павло Лукич, 1896 р.н., народився і проживав у с. Сіробабине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Вірний шлях”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 245).

ВАСИЛЕНКО Михайло Федотович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетар” [так у документах]. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 15.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1327).

ВАСИЛЕНКО Терентій Михайлович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Курилівка,

українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 7.04.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації. Лебединським РВ НКВС 30.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1306*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Григорій Михайлович, 1913 р.н., уродженець с. Будилка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 41 окремого батальйону охорони штабу 12 армії. Арешт 29.07.1941. Військовим трибуналом згаданої армії 30.07.1941 за розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13179*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Михайло Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.12.1930 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток висланий умовно на 3 роки в Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 951**).

ВАСИЛЬЧЕНКО Петро Пилипович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Син Васильченка П.Г. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 699**).

ВАСИЛЬЧЕНКО Семен Хрисанфович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.12.1930 за антирадянську агітацію проти колективізації та розповсюдження провокаційних чуток висланий умовно на 3 роки в Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Брат Васильченка Ф.Х. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 951**).

ВАСИЛЬЧЕНКО Федір Хрисанфович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.11.1930, звинувачення в антирадянській агітації та розповсюдженні провокаційних чуток. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.12.1930 справа закрита. Брат Васильченка С.Х. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 951**).

ВАСИС Павло Іванович, 1898 р.н., уродженець с. Бишкінь, українець, освіта початкова. Червоноармієць 857 СП 294 СД. Арешт 22.04.1942. Військовим трибуналом 54 армії 26.04.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП (заочно). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.03.1943 вирок військтрибуналу згаданої армії скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5098**).

ВАСЮХНО Захар Іванович, 1876 р.н., с. Капустинці Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, тесляр за наймом. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 502*).

ВАСЮХНО Прокіп Степанович, 1901 р.н., колишній х. Васюхни (тепер с. Колядинець) Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, робітник племінного свинорадгоспу. Арешт 20.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській правесервіській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 234**).

ВЕЛИКОДНИЙ Костянтин Михайлович, 1899 р.н., колишній х. Великодний, проживав у с. Підпригори, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 4.03.1938, звинувачення в контрреволюційній повстанській організації та проведенні антирадянської агітації. Прокурором Штепівського району 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3305**).

ВЕЛИКОДНИЙ Сергій Іванович, 1895 р.н., колишній х. Великодний, проживав у с. Підпригори, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 4.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації та проведенні антирадянської агітації. Прокурором Штепівського району 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3305**).

ВЕЛИЧКО Мокій Філатович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

5.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 4.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1866*).

ВЕЛИГОНЬ Іван Степанович, 1912 р.н., народився і проживав у колишньому с. Мала Ворожба (тепер с. Ворожба), українець, освіта початкова, тракторист. Арешт 10.05.1948. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 20.05.1950 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 13 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.08.1954 вирок військтрибуналу гарнізону скасований, справа направлена на дослідження. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 14.12.1954 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13749**).

ВЕПРИЦЬКА Агафія Павлівна, 1898 р.н., народилася і проживала в с. Ляшки, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 5.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.10.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнена в концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнена. Реабілітована 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 34**).

ВЕПРИЦЬКИЙ Ілля Сидорович, 1870 р.н., колишній х. Тригубів, проживав у с. Ляшки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 34**).

ВЕРБИЦЬКИЙ Никифор Малахійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, робітник МТС. Арешт 4.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 6.04.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 548*).

ВЕЧЕРКО Микола Євтихійович, 1921 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Стаханов Луганської області, українець, освіта середня, учень інструментального технікуму. Луганським обласним судом 20.07.1941 засуджений до позбавлення волі на 10 років. [Відомості про дату арешту та про зміст обвинувачення відсутні]. Реабілітований у 1992 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

ВИДРА Павло Антонович, 1923 р.н., уродженець с. Будилка, українець, освіта

початкова. Червоноармієць 11 окремої автосанітарної роти. Арешт 6.07.1944. Військовим трибуналом тилу 2 Українського фронту 22.04.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13301*).

ВИСОЧИН Сергій Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 15 кавалерійського полку 3 кавдивізії. Арешт 27.03.1937. Військовим трибуналом 2 кавкорпусу 10.06.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 20.05.1991 військовою прокуратурою Білоруського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11681*).

ВЛЕЗЬКОВ Кузьма Сидорович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 8.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за антирадянську діяльність проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 838**).

ВЛЕЗЬКОВ Никифор Данилович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за антирадянську діяльність проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. Брат Влезькова П.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 838**).

ВЛЕЗЬКОВ Петро Данилович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за антирадянську діяльність проти заходів влади на селі ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. Брат Влезькова Н.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 838**).

ВОЛИНСЬКИЙ Василь Григорович, 1904 р.н., м. Харків, проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у підпільному контрреволюційному угрупованні та антирадянську діяльність ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ВОЛИНСЬКИЙ Іван Васильович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у підпільному контрреволюційному угрупованні та антирадянську діяльність застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

ВОЛОШКО Тимофій Федорович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 6.03.1938, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Лебединським РВ НКВС 11.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-349).

ВОРОЖКО Григорій Дмитрович, 1920 р.н., уродженець колишнього х. Ворожчин (тепер с. Підпригори), українець, освіта початкова. Червоноармієць-курсант 13 навчально-танкового полку. Арешт 28.09.1944. Військовим трибуналом Челябінського гарнізону 11.11.1944 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований 21.06.1988 військовим трибуналом Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8867).

ВОРОЖКО Іван Павлович, 1888 р.н., народився і проживав на колишньому х. Ворожчин (тепер с. Підпригори), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 16.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 760).

ВОРОНА Михайло Юхимович, 1871 р.н., с. Ворожба, проживав у с. Малий Вистороп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.09.1937. Особливою трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 748).

ВОРОНА Никифор Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 25.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 739).

ВЯЛКОВ Андрій Семенович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Пристайлове, українець, освіта початкова, псаломщик у церкві. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за антирадянську агітацію проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 780*).

ВЯЛКОВ Григорій Костянтинович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта неповна середня, слюсар колгоспу ім. Чубаря. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727*).

ВЯЛКОВ Олексій Михайлович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному угрупованні та антирадянській діяльності. Сумським окрввідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

Г

ГАЙКОВИЙ Григорій Петрович, 1926 р.н., уродженець с. Влізьки, українець, освіта неповна середня. Курсант школи сержантського складу 31 зенітно-артилерійської дивізії. Арешт 8.06.1946. Військовим трибуналом 2 гвардійської механізованої армії 16.08.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР

засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13682*).

Герман Максим Кузьмич, 1885 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

29.08.1936. Харківським обласним судом 13.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 27.06.1991 Прокуратурою УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2182*).

ГЕРМАШ Григорій Якович, 1899 р.н., с. Малий Вистороп, проживав у м. Київ, українець, освіта вища – закінчив Харківський медичний інститут, лікар І робітничої поліклініки. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у м. Суми. Арешт 18.01.1946, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управління МДБ по Сумській області 24.04.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3476*).

ГЕТЬМАН Петро Степанович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.02.1930 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 7.12.1930 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6158**).

ГЕЦЬ Гнат Васильович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетар” [так у документах]. Арешт 2.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за антирадянську агітацію проти заходів влади на селі ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 173*).

ГЛОБА Федір Михайлович, 1894 р.н., с. Ревки, проживав на колишньому х. Другий Перелісок (тепер с. Переліски), українець, освіта початкова, псаломщик у церкві с. Великий Вистороп. Арешт 2.12.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.07.1944 як соціально небезпечний елемент (ст. 35 КК РРФСР) ув’язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 22.02.1999 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 244*).

ГЛОБІН Василь Григорович, 1925 р.н., уродженець с. Ревки, українець, освіта початкова. Курсант 8 окремого навчального бронетанкового полку. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював на території Лебединського району. Арешт 20.12.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” І навчальної танкової бригади 14.03.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5164*).

ГЛУШКО Василь Миколайович, 1900 р.н., колишній х. Олексіївський, проживав на колишньому х. Корінний, українець, освіта початкова, обліковець тракторної бригади Штепівської МТС. Арешт 16.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 8.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 105**).

ГЛУЩЕНКО Петро Якович, 1909 р.н., уродженець с. Майдаки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1032 СП. 3 31.08.1941 перебував у німецькому полоні (м. Новгород-Сіверський Чернігівської області), з якого 14.09.1941 утік, затриманий у м. Білопілля. Арешт 15.09.1941. Військовим трибуналом 40 армії 22.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.09.1941. Реабілітований 20.11.1998 військовим судом Центрального регіону України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13900*).

ГЛЯНЕНКО Ілля Антонович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Кам’яне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. УДБ управління НКВС по Сумській області 18.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1522*).

ГМИРЯ Пилип Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.12.1930 за антирадянську агітацію проти колективізації та розповсюдження провокаційних чуток висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у с. Новоселівка, працював у колгоспі ім. Єжова. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 29.12.1989 та 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 2, спр. 951**; *оп. 4, спр. 822*).

ГОЛІКОВ Онуфрій Ларіонович, 1886 р.н., с. Даценківка, проживав у с. Боброве, українець, освіта початкова, завідувач ветеринарної дільниці. Арешт 28.11.1937. Харківським обласним судом 6.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на

4 роки ВТТ. Реабілітований 30.01.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11903*).

ГОЛУС Степан Антонович, 1926 р.н., уродженець с. Курилівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 40 запасного СП (Республіка Башкортостан, Росія). Арешт 20.03.1944. Військовим трибуналом 12 запасної СБ 7.04.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.04.1973 військовим трибуналом Приволзького ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8635*).

ГОЛОВЧЕНКО Петро Антонович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ГОЛУБ Артем Павлович, 1898 р.н., уродженець Лебединського району [відомості про місце народження відсутні], українець, освіта початкова. Санітар лазарету 4 Київської дивізії УНР. У листопаді 1921 р. потрапив у полон 2 кавалерійського корпусу [командир Г.І. Котовський]. Розстріляний 23.11.1921 у с. Базар Народицького району Житомирської області. Реабілітований 25.03.1998. (*Рейд у вічність: збірка документів. – К., 2001*).

ГОЛУБ Архип Степанович, 1894 р.н., колишній х. Помірки, проживав у колишньому с. Руське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр. 244*).

ГОЛУБ Борис Васильович, 1904 р.н., уродженець с. Василівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 3 комендантської дільниці 7 військово-автомобільної дороги. Арешт 11.11.1942. Військовим трибуналом Тамбовського гарнізону Приволзького ВО 17.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 7 років у ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13693*).

ГОЛУБ Ілля Лукич, 1914 р.н., народився і проживав на колишньому х. Помірки, українець,

освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 109**).

ГОЛУБ Матвій Фокійович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. Син Голуба Ф.Г. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 109**).

ГОЛУБ Михайло Никандрович, 1865 р.н., народився і проживав у с. Яроші, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 16.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755**).

ГОЛУБ Фокій Герасимович, 1866 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Правда”. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Голуба М.Ф. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 878*).

ГОЛУБЕНКО Микола Савелійович, 1919 р.н., уродженець с. Штепівка, українець, освіта середня. Червоноармієць 561 гаубичного артилерійського полку 111 СД. Арешт 14.04.1942. Військовим трибуналом військ НКВС при управлінні будівництва Північно-Печорської залізничної майстерні 3.08.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.10.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 23.01.1957 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5643*).

ГОНЧАРЕНКО Іван Іванович, 1865 р.н., народився і проживав у колишньому с. Куданівка (тепер у межах м. Лебедин), українець, неписьменний, сторож колгоспу ім. Дзержинського. Арешт 10.10.1937, звинувачення в антирадянській

агітації проти колективізації. Лебединським РВ НКВС 3.11.1937 через похилий вік з-під варті звільнений, 26.08.1941 – справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2374*).

ГОНЧАРЕНКО Сергій Павлович, 1902 р.н., с. Василівка, проживав у м. Одеса, українець, освіта початкова, начальник клубу артилерійського училища. Арешт 11.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Одеській області 20.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Одеса. Реабілітований 18.12.1959 військовим трибуналом Одеського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 83*).

ГОНЧАРЕНКО Юхим Григорович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетар” [так у документах]. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.01.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 518*).

ГОНЧАРОВ Антон Феодосійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Кам’яне, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім. Молотова. Арешт 21.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 25.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-73*).

ГОНЧАРОВ Іван Феодосійович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Кам’яне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 21.03.1938, підписка про невізд від 20.05.1939, звинувачення в контрреволюційній агітації проти заходів влади. Сумським обласним судом 29.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1102*).

ГОРБЕНКО Іван Пантелеймонович, 1896 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта незакінчена вища, завідувач педагогічної частини середньої школи і вчитель математики. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 402*).

ГОРДІЄНКО Василь Логвинович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному угрупованні та антирадянську агітацію ув’язнений

на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ГОРДІЄНКО Григорій Семенович, 1928 р.н., уродженець с. Курган, українець, освіта неповна середня. Солдат – електрослюсар військово-будівельного батальйону МВС в/ч 0556 (м. Єкатеринбург, Росія). Арешт 18.12.1950. Спеціальним судом „ВО” [так у документі] 6.06.1951 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Судовою колегією у справах табірних судів Верховного Суду СРСР 28.09.1951 вирок залишений у силі. Термін покарання відбував у Свердловській області. Реабілітований 10.11.1992 військовою прокуратурою Приуральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12357*).

ГОРДІЄНКО Максим Петрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ГОРДІЄНКО Назар Данилович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному угрупованні та антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ГОРОШКО Яків Андрійович, 1910 р.н., колишній х. Горошок, проживав у с. Ревки, українець, освіта початкова, робітник дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 194*).

ГРЕБЕНЮК Михайло Іванович, 1919 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць 24 мотострілецького полку. 3 22.09.1942 перебував у фінському полоні, з якого втік. Арешт 28.08.1944, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Управлінням військової контррозвідки „Смерш” Карельського фронту 18.10.1944 справа закрита, направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8461*).

ГРЕСЬ Василь Миколайович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Курган-Озак (тепер с. Курган), українець, освіта початкова, робітник дільниці Сумського лісгоспу. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 746).

ГРИМАЙЛО (ГРИМАЙЛОВ) Іван Артемович, 1912 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць 472 СП 100 СД. Арешт 14.07.1943, звинувачення в намірі зрадити Батьківщину (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР). Військовим трибуналом 40 армії 3.08.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4801*).

ГРИМАЙЛО Тихін Гнатович, 1873 р.н., с. Костів, проживав у смт Рогань Харківського району однойменної області, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським оперсектором ДПУ 15.04.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГРИНЬКО Григорій Федорович, 1890 р.н., с. Штепівка, проживав у м. Москва (Росія), українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), нарком фінансів СРСР. Арешт 30.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 13.03.1938 за участь в антирадянському блоці засуджений до ВМП. Розстріляний 15.03.1938 у м. Москва. Реабілітований 15.03.1959 Верховним Судом СРСР. Брат Гринька О.Ф. (див. у розділі „м. Лебедін”) (Залеский К.А. *Империя Сталина // Биографический энциклопедический словарь*. – М., 2000).

ГРИЦАЙ Федір Іванович, 1890 р.н., смт Недригайлів, проживав у колишньому с. Верхне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 15.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 980*).

ГРИЦЕНКО Андрій Дмитрович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Миронівщина, українець, освіта початкова, чоботар-кустар.

Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 11.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік 1 місяць і 15 днів – до фактично відбутого під вартою строку. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-521).

ГРИЦЕНКО Василь Дмитрович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Миронівщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 16.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-74).

ГРИЦЕНКО Михайло Матвійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Ключинівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім. Чапаєва. Арешт 4.03.1938. Сумським обласним судом 11.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 10.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4).

ГРИЦИНА Авксентій Васильович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації та проведенні антирадянської агітації. Прокурором Штепівського району 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3305*).

ГРИЦИНА Нестор Федотович, 1889 р.н., с. Підопригори, проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 16.10.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 759).

ГРИЦИНА Пилип Фадейович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім. 15-річчя ЛКСМУ. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 28.06.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Прокуратурою області 28.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4759).

ГРИЦИНА Тит Платонович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930, підписка про невиїзд від 25.01.1931, звинувачення в антирадянській діяльності проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором

ДПУ 13.02.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1683*).

ГРИШКО Петро Петрович, 1884 р.н., с. Капустинці Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, робітник відгодівельного пункту. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 683**).

ГУЗЬ (ГУЗ'ЄВ) Василь Пилипович, 1900 р.н., с. Кам'яне, проживав у с. Василівка, українець, освіта незакінчена вища, завідувач навчальної частини середньої школи. Арешт 28.12.1936. Харківським обласним судом 10.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.12.1937 вирок залишений у силі. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11514*).

ГУЗЬ Іван Семенович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде (Республіка Бурятія, Росія). Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 745*).

ГУЙВА Костянтин Якимович, 1905 р.н., с. Штепівка, проживав у с-щі Мирне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 453*).

ГУРЕВИЧ Євген Самійлович, 1901 р.н., с. Лифине, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, завідувач групи автотранспорту „Укрдержторгу”. Арешт 5.01.1930. Харківським обласним судом 28.03.1930 за економічне шпигунство, злочинні зв'язки з німецькими фірмами „Густав Геншоф” і „Зауер” засуджений до ВМП. Верховним Судом УСРР 9.05.1930 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі в концтаборі, яке відбував у Соловецькому таборі особливого призначення, з 15.04.1932 – у Республіці Комі і на Далекому Сході СРСР. Реабілітований 22.04.1958. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГУРНАК Микола Пилипович, 1923 р.н., уродженець с. Курилівка, українець, освіта середня. Червоноармієць 169 запасного СП 40 армії. У 1941-1942 рр. проживав і працював у с. Малий Вистороп, окупованому німцями. Арешт 24.03.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданого полку 29.06.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5040*).

ГУТНИК Демид Феоктистович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, тесляр спиртзаводу. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія). Реабілітований 12.12.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 569*).

Д

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Михайло Максимович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Боровенька, українець, освіта початкова, робітник торфозробки. Арешт 15.11.1936. Харківським обласним судом 9.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2141*).

ДАНИЛЬЧЕНКО Панас Маркович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 500*).

ДАЧКО Степан Прокопович, 1911 р.н., с. Марківка Білопільського району, проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, завідувач спецчастини Штепівського районного виконкому.

Арешт 20.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Прокуратурою області 27.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1373**).

ДВУНОС Іван Авксентійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 9.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 18.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3445*).

ДЕЙНЕКА Охрім Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Катеринівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Косіора. Арешт 7.03.1938. Сумським обласним судом 23.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 20.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-221*).

ДЕЙНЕКА Федір Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Катеринівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона Зірка”. Арешт 8.02.1938. Сумським обласним судом 13.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Норильськ Красноярського краю (Росія). Реабілітований 11.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11430*).

ДЕМА Павло Абрамович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Бишків, українець, освіта початкова, робітник дільниці управління військово-будівельних робіт № 124 Харківського ВО. Арешт 26.05.1937. Харківським обласним судом 29.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 10.04.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12106*).

ДЕМ'ЯНЕНКО Василь Іванович, 1897 р.н., с. Василівка, проживав у с. Новосільське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 950**).

ДЕРКАЧ Семен Матвійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Улянівським РВ ДПУ 8.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1656*).

ДЕРКАЧ Юхим Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний

партизан”. Підписка про невіїзд від 14.04.1939. Сумським обласним судом 22.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 1 рік ВТТ. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-529*).

ДІГТЯР Григорій Климович, 1902 р.н., колишній х. Кищиків, проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 4.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації та проведенні антирадянської агітації. Прокурором Штепівського району 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3305**).

ДІДЕНКО Ілля Степанович, 1868 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ДІДЕНКО Кирило Уварович, 1887 р.н., с. Малий Бобрик, проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, коваль радгоспу. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий умовно на 3 роки в Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 305*).

ДІДЕНКО Савелій Карпович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 950**).

ДМИТРІЄВ Василь Павлович, 1900 р.н., с. Вільшана Недригайлівського району, проживав у колишньому с. Ополонівка, українець, освіта неповна середня, учитель школи. Арешт 18.12.1936. Харківським обласним судом 14.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 20.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11965*).

ДМИТРІЄВ Іван Олександрович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930

за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

ДОМАШЕНКО Іроним Данилович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, священник. Арешт 22.08.1930, підписка про невиїзд від 24.08.1930, звинувачення в намірах підризу державної кредитної системи (ст. 7-54-7 КК УСРР). Сумським окривдділом ДПУ 4.09.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4148).

ДОМАШЕНКО Микита Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, бригадир-тегляр колгоспної будівельної бригади. Арешт 23.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Лебединським РВ НКВС 10.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6285).

ДОЦЕНКО Григорій Петрович, 1893 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім. Чубаря. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.10.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 737).

ДРЕМЛЮГА Іван Данилович, 1881 р.н., с. Дремлюги, проживав у с. Гірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 17.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 161).

ДРЕМЛЮГА Максим Степанович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Дремлюги, українець, освіта початкова, робітник-сезонник Будильського спиртзаводу. Арешт 1.06.1935, підписка про невиїзд від 29.10.1935, звинувачення в контрреволюційній пропаганді. Лебединським РВ НКВС 5.12.1935 справа закрита. Працював теглярем у Синівському районному виконкомі (Липоводолинський район). Арешт 3.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-830. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 766).

ДУБОВИК Андрій Іванович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта середня, сторож племінного свинорадгоспу. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 501).

ДУБОВИК Василь Іванович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки на дільниці „Галине”. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Лебединським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3323).

ДУБОВИК Денис Миколайович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 2.11.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Сумським оперсектором ДПУ 25.01.1931 з-під варті звільнений під підписку про невиїзд, 13.02.1932 – справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-835).

ДУБОВИК Михайло Тадейович, 1900 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Київ, освіта вища – закінчив Дніпропетровський інститут народної освіти, письменник. Арешт 25.06.1941. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) за підготовку документів, що анонімно розповсюджувались у м. Київ, застосована ВМП. Розстріляний 7.07.1941. [Відомості про місце виконання вироку відсутні]. Реабілітований 28.09.1955 Верховним Судом СРСР. (Київ: *жертви репресій / Упоряд. Л. Абраменко. Т.І. – К., 1997*).

ДУБОВИК Семен Маркович, 1902 р.н., с. Підпригори, проживав у с. Мартинці, українець, освіта початкова, інструктор-бухгалтер Штепівського районного земвідділу. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 683*).

ДУБОВИК Сергій Григорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Малий Вистороп, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 4.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 31.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 826).

Є

ЄМЕЦЬ Федір Степанович, 1867 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 693*).

ЄРЕМЕНКО Єгор Кіндратович, 1895 р.н., уродженець с. Курган, українець, освіта початкова. Червоноармієць 13 будівельного батальйону (залізнична станція в Красноярському краї, Росія). Арешт 23.05.1942. Військовим трибуналом гарнізону м. Красноярськ 18.08.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, 21.09.1943 – звільнений через хворобу. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12888*).

ЄФРОСИНІН Гаврило Тихонович, 1909 р.н., уродженець с. Московський Бобрин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 263 СП 51 СД 9 армії. Арешт 27.01.1942. Військовим трибуналом гарнізону м. Ростов-на-Дону 20.02.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 11.03.1942 в згаданому місті. Реабілітований 29.11.1999 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-14012*).

ЄФРОСИНІН Сергій Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Московський Бобрин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 903*).

Ж

ЖЕЛІЗНИЙ Денис Євтухович, 1914 р.н., уродженець с. Курилівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 174 гвардійського СП 57 СД. Арешт 9.07.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 25.07.1943 за антирадянську агітацію та наклепи на радянську дійсність засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 10.08.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 27.02.1993 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12481*).

ЖИЛЬЦОВ Павло Тимофійович, 1905 р.н., уродженець с. Бурівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць роти автоматників 1111 СП 330 СД. Арешт 13.07.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 6.08.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1999 прокуратурою Харківської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13958*).

ЖУК Андрій Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Бишкін, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край, 3.09.1929 – справа направлена на дослідження в УСРР, 18.01.1930 – висланий на 3 роки в Північний край.

Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 801**).

ЖУК Петро Артемович, 1904 р.н., уродженець с. Василівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 943 СП 257 СД 3 ударної армії, перебував у німецькому тилу в складі розвідгрупи. Постанова на арешт від 27.07.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 23.08.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП (заочно). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 11.11.1942 вирок згаданого військтрибуналу скасований, справа направлена на дослідження, провадження по справі припинене до розшуку обвинувачуваного. Оголошений у всесоюзний розшук. Після війни проживав у м. Суми, працював слюсарем м'ясокомбінату. Арешт 9.02.1946. Військовим прокурором військ МВС Сумської області 8.04.1946 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4991*).

ЖУЧЕНКО Прокіп Іванович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17.04.1930 за ст. 54-10 та за участь у масових заворушеннях (ст. 56-16 КК УСРР) висланий на 8 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 881**).

3

ЗАБУГА Дмитро Іванович, 1922 р.н., уродженець с. Гудимівка, українець, освіта середня медична. Командир санітарного взводу 391 СП 170 СД, старший лейтенант медичної служби. Арешт 13.05.1945. Військовим трибуналом згаданої дивізії 16.05.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 21.01.1963 військовим трибуналом Московського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6347*).

ЗАГОРУЛЯ Кузьма Панасович, 1870 р.н., с. Куличка, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, інвалід. Арешт 14.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 24.04.1931 за активну контрреволюційну діяльність позбавлений права проживання в режимних місцевостях СРСР. (Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області). Працював сторожем їдальні № 4 на іподромі. Арешт 27.04.1938. Сумським обласним судом 19.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 11.11.1939 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.21**. *ГДА УСБУ в СО, спр. П-954*).

ЗАГОРУЛЯ Микита Йосипович, 1913 р.н., уродженець с. Куличка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 72 окремого інженерно-аеродромного батальйону. Арешт 18.04.1943. Військовим трибуналом 16 повітряної армії 8.05.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 11.12.1968 військовим трибуналом Південно-Кавказького ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8556*).

ЗАМУДРЯКОВ Іван Семенович, 1888 р.н., с. Великий Вистороп, проживав у м. Луганськ, росіянин, освіта середня, агроном міського земвідділу. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.07.1933 висланий за межі України. Реабілітований у 1989 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

ЗАПЛЮСВІЧКА Никифор Опанасович, 1910 р.н., уродженець с. Будилка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1089 СП 322 СД. Арешт 24.05.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 18.06.1942 за намір перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Західного фронту 6.07.1942 покарання пом'якшене до 8 років ВТТ.

Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13384*).

ЗАРВА Іван Якович, 1885 р.н., с. Руда, проживав у с. Одринка Нововодолазького району Харківської області, українець, освіта початкова, дяк Троїцької церкви. Арешт 1.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15.12.1929 за антирадянську агітацію ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття строку покарання в Соловецькому таборі (м. Котлас, Архангельська область Росії) проживав у м. Харків, робітник апаратно-радіаторного заводу. Під час німецької окупації проживав і працював у згаданому місті. [Відомості про арешт відсутні]. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 7.02.1944 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований відповідно 31.05.1995 та 20.01.1990. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

ЗАХАРКО Євстафій Іванович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Радчуки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.09.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 11.01.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки на Урал. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ по Уралу 1.10.1932 позбавлений права проживання в режимних місцевостях СРСР після відбуття строку висилки. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 866**).

ЗАХАРЧЕНКО Прохор Якович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Новоселівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім. Сталіна. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 2.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 16.11.1943 справа направлена на дослідження. Управлінням НКДБ по Сумській області 24.12.1943 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3543*).

ЗГОННИК Іван Мартинович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Московський Бобрік, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 369*).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Іван Захарович, 1917 р.н., народився і проживав у с. Курган, українець, освіта неповна середня, працював у колгоспі „Червоний день”. Арешт 17.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 787).

ЗНИЧ Іван Іванович, 1888 р.н, м. Лебедин, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта середня педагогічна, директор Андріївської неповно-середньої школи. Арешт 6.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній

білогвардійській повстанській організації. Лебединським РВ НКВС 18.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1339).

ЗМІЯК Андріан Федорович, 1896 р.н., уродженець с. Червлене, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 312 (Красноярський край, Росія). Арешт 8.05.1943. Військовим трибуналом в/ч 34004 13.07.1943 за розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення воєнних дій, направлений у діючу армію. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12797).

I

ІВАНЕНКО Василь Петрович, 1856 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

ІВАНЕНКО Іван Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 781).

ІВАНЕНКО Максим Павлович, 1898 р.н., уродженець с. Червлене, українець, освіта початкова. Червоноармієць 33 штрафної роти 67 армії. Арешт 3.12.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 1.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 4.04.1943. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12805).

ІВАНОВ Аврам Якович, 1880 р.н., колишній х. Великодний, проживав у с. Підпригори, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації. УДБ управління НКВС по Сумській області 7.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-185).

ІВАНОВ Євтихій Йосипович, 1865 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Сумським оперсектором ДПУ УСРР 5.11.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1867).

ІВАНЧЕНКО Кіндрат Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР та за участь у масових заворушеннях (ст. 56-16) висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 881*).

ІВАШИНА Василь Федорович, 1920 р.н., уродженець с. Бишкінь, українець, освіта неповна середня. Пілот навчального батальйону 1 запасного авіаполку (м.Саранськ Республіки Мордовія, Росія). У 1941 р. перебував у німецькому полоні. Арешт 6.03.1942, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданого полку 19.06.1942 справа закрита, направлений у Рязанський спецтабір для фільтрації. Табірною комісією 24.07.1944 з-під варті звільнений, направлений у розпорядження військкомату. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3177).

ІВАЩЕНКО Микола Павлович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, бригадир рослинницької бригади колгоспу „Червоний Жовтень”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 16.12.1943. Військовим

трибуналом військ НКВС Сумської області 22.08.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.04.1965 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8324*).

ІВАЩЕНКО Михайло Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Бишків, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за підривної роботу проти влади та участь в українському контрреволюційному націоналістичному осередку застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 75**).

ІВАЩЕНКО Олександр Гаврилович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Бишків, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 23.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 20.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3440*).

ІЛЬЧЕНКО Михайло Григорович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець,

освіта початкова, двірник лікарні. Арешт 9.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 9.04.1938 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2079*).

ІЩЕНКО Юхимія Семенівна, 1912 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Іщенки, українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.04.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. №8715**).

ІЩЕНКО Яким Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Костів, українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства в с. Рябушки. Арешт 6.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційному повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 768**).

К

КАЙДАШ Дмитро Семенович, 1891 р.н., с. Штепівка, проживав на колишньому х. Руда, українець, освіта початкова, слюсар Штепівської МТС. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.02.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 242**).

КАЙДАШ Микола Панасович, 1926 р.н., уродженець с. Штепівка, українець, освіта неповна середня. Солдат 275 авіаційно-ремонтної бази 9 повітряної армії. Під час Великої Вітчизняної війни в травні 1943 р. вивезений до Австрії, де перебував до 1945 р. Арешт 26.11.1946. Військовим трибуналом згаданої армії 25.01.1947 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.04.1991 військовою прокуратурою СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11626*).

КАЛАШНИКОВ Олексій Павлович, 1919 р.н., уродженець с. Межиріч, українець,

освіта початкова. Червоноармієць 125 окремого саперного батальйону. Арешт 29.11.1941. Військовим трибуналом 23 армії 17.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.12.1941. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13268*).

КАЛИТІН Віктор Олексійович, 1938 р.н., уродженець с. Василівка, українець, освіта вища. Старший лікар в/ч 89520. Арешт 18.04.1967, звинувачення в розголошенні військової таємниці (ст. 253 „а” КК УРСР). Особливим відділом КДБ при Раді Міністрів СРСР по Київському ВО 17.07.1967 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8551*).

КАЛЮЖНИЙ Іван Хомич, 1897 р.н., народився і проживав у с. Калюжне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 29.05.1936. Харківським обласним судом 22.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2077*).

КАЛЮЖНИЙ Олександр Іванович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Гудимівка, українець, освіта початкова, мірошник колгоспу. Арешт 29.04.1941. Сумським обласним судом 9.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11706*).

КАМЧАТНИЙ Михайло Платонович, 1908 р.н., уродженець с. Московський Бобрик, українець, освіта початкова. Червоноармієць 791 СП 135 СД (Краснодарський край, Росія). Арешт 7.01.1942. Військовим трибуналом Керченської військово-морської бази Чорноморського флоту 12.01.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 18.01.1942 у станиці Тамань. Реабілітований 17.08.1998 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13882*).

КАМЧАТНИЙ Олексій Пилипович, 1907 р.н., уродженець с. Московський Бобрик, українець, освіта початкова. Червоноармієць 30 СД. На початку Великої Вітчизняної війни перебував у німецькому полоні, у 1941-1943 рр. проживав і працював у с. Влізьки, окупованому німцями. Арешт 31.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.04.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3714*).

КАПЛІН Василь Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Боровенька, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.03.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Лебединським райапаратом Харківського обласного відділу ДПУ 3.05.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1140**).

КАРПЕНКО Герасим Максимович, 1885 р.н., с. Василівка, проживав у с. Новосільське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 950**).

КАРПЕНКО Григорій Мойсейович, 1919 р.н., уродженець с. Михайлівка, українець, освіта неповна середня. Командир відділення в 239 полку конвойних військ НКВС, молодший сержант (м. Єкатеринбург, Росія). Арешт 30.03.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Свердловської області 28.04.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР

засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13248*).

КАРПЕНКО Максим Микитович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1929. Сумським окружним судом 23.12.1929 за ст. 54-8 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ суворого режиму. Реабілітований 19.10.1990 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11590*).

КАРПЕНКО Микола Іванович, 1920 р.н., уродженець с. Гутницьке, українець, освіта середня. Червоноармієць 177 гвардійського СП 60 гвардійської СД. Арешт 13.06.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР та в намірах уникнення від військової служби (ст. 17-106-12 „в”). Відділом військової контррозвідки „Смерш” 3 ударної армії 31.08.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5163*).

КАРПЕНКО Петро Микитович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Голубівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Шляхом Сталіна”. Арешт 7.03.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 31.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 16.10.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13397**).

КАРПЕНКО Петро Миколайович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Павленкове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Шляхом Сталіна”. Арешт 25.02.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 31.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 16.10.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13397**).

КАРПОВА Олена Лук'янівна, 1922 р.н., с. Боровенька, українка, освіта середня медична. Під час німецької окупації (листопад 1942 р.) вивезена до Німеччини. З 1945 р. перебувала в м. Прага (Чехія, потім – у м. Відень, Австрія). Арешт 22.03.1946. Військовим трибуналом Віденського гарнізону Центральної групи радянських військ 29.07.1946 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Термін покарання відбувала в Красноярському краї (Росія). Військовим трибуналом згаданої групи військ 26.08.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3863*).

КИРЮШКО Іван Павлович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Катеринівка, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Улянівським РВ ДПУ 8.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1668*).

КИСЛІБОВ Михайло Фотійович, 1881 р.н., с. Баратівка Снігурівського району Миколаївської області, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, завгосп лікарні. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 406*).

КИСЛІБОВ Павло Іванович, 1911 р.н., уродженець с. Куличка, українець, освіта початкова. Червоноармієць застави 26 прикордонного полку. Арешт 2.10.1942. Військовим трибуналом Орджонікідзевської дивізії військ НКВС 27.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12831*).

КИЩИК Данило Іванович, 1905 р.н., колишній х. Кищиків, проживав на колишньому х. Ворожчин, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 5.02.1960 Сумським обласним судом. Брат Кищика І.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 241*).

КИЩИК Іван Іванович, 1908 р.н., колишній х. Кищиків, проживав на колишньому х. Сіреньків, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1939. Сумським обласним судом 9.05.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. Брат Кищика Д.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1360*).

КІКТЕНКО Олександр Іванович, 1899 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць 565 окремого саперного батальйону 294 СД. Арешт 25.04.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 4.05.1942 за зберігання листівки з перепусткою на бік ворога засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Вологодській області (Росія). Військовим трибуналом Волховського фронту 19.06.1942 вирок військтрибуналу дивізії скасований, справа закрита. Звільнений 23.07.1942. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4855*).

КІРПІКІН Василь Дмитрович, 1915 р.н., уродженець с. Гірки, українець, освіта початкова.

Червоноармієць будівельного батальйону 10 прикордонного загону. Арешт 4.07.1937, звинувачення в контрреволюційній агітації, а також ухиленні від військової служби (ст. 193-13 КК РРФСР). Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони Ленінградського ВО 12.08.1937 виправданий. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.10.1937 вирок згаданого трибуналу скасований, справа направлена на дослідження. Згаданим трибуналом 29.03.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12941*).

КЛІЩОВ Михайло Максимович, 1912 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта середня педагогічна. Червоноармієць-телеграфіст дивізіону зв'язку 3 прикордонного загону НКВС (м. Петрозаводськ Республіки Карелія, Росія). Арешт 24.10.1937. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони Ленінградського ВО 19.11.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ, 25.12.1937 – вирок скасований, 22.01.1938 – засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13051*).

КЛІЩОВ [КЛЕЩОВ] Пилип Петрович, 1913 р.н., с. Ворожба, проживав у м. Луганськ, українець, освіта початкова, слюсар лікеро-горілчаного заводу. Луганським обласним судом 18.09.1946 засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований у 1991 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

КЛОЧКОВ Прокіп Семенович, 1894 р.н., с. Будилка, проживав у с. Калмиківка Старобільського району Луганської області, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Комінтерна. Військовим трибуналом військ НКВС з охорони тилу 9 армії 3.07.1942 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований у 1990 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

КЛЮЧКО Петро Хомич, 1888 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-110*).

КЛЮШНИЧЕНКО Іван Прокопович, 1904 р.н., уродженець с. Михайлівка, українець, освіта початкова. Начальник автомаєстерні

689 батальйону аеродромного обслуговування, технік-лейтенант. Арешт 13.04.1942. Військовим трибуналом 24 району авіаційного базування 26.04.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Саратовській області (Росія), де й помер 3.03.1943. Реабілітований 25.03.1981 військовим трибуналом Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8829*).

КОВАЛЕВСЬКИЙ Гаврило Кузьмич, 1902 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Свердловськ Луганської області, українець, освіта початкова, десятник шахти №14-17. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.10.1936 позбавлений волі на 5 років. Реабілітований у 1962 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КОВАЛЕНКО Андрій Петрович, 1905 р.н., уродженець с. Бишків, українець, освіта незакінчена вища. Командир батареї 126 артилерійського полку (м. Єкатеринбург, Росія), старший лейтенант. Арешт 2.11.1937. Військовим трибуналом 82 СД Уральського ВО 30.01.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1960 Пленумом Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5831*).

КОВАЛЕНКО Василь Васильович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 700**).

КОВАЛЕНКО Василь Іванович, 1895 р.н., колишній х. Пушкарів (тепер с. Корчани), проживав у с. Ляшки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 34**).

КОВАЛЕНКО Василь Якович, 1896 р.н., уродженець с. Бишків, українець, освіта початкова. Червоноармієць 580 СП 188 СД. Арешт 1.02.1945 Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.02.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13235*).

КОВАЛЕНКО Григорій Іванович, 1922 р.н., уродженець с. Бишків, українець, освіта неповна

середня. Молодший командир 262 СП 184 СД, сержант. Арешт 22.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 21.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР застосована ВМП. Військовим трибуналом Калінінського фронту 7.09.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13043*).

КОВАЛЕНКО Давид Тарасович, 1902 (1903) р.н., народився і проживав на колишньому х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за антирадянську агітацію та участь у куркульському угрупованні, а також за зберігання зброї (ст. 196 КК УСРР) ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 640**).

КОВАЛЕНКО Іван Потапович, 1905 р.н., уродженець с. Курилівка, українець, освіта початкова, без визначених місця проживання та занять. Арешт 19.09.1951. Сумським обласним судом 10.11.1951 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 5.07.1955 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 20.02.1993 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12477*).

КОВАЛЕНКО Микола Павлович, 1878 (1882) р.н., народився і проживав на колишньому х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1930, звинувачення в антирадянській агітації та участі в куркульському угрупованні, а також у незаконному зберіганні зброї (ст. 196 КК УСРР). Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 640**).

КОВАЛЕНКО Устина Прокопівна, 1880 р.н., с. Вири Білопільського району, проживала в с. Корчани, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 5.04.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 34**).

КОВАЛЕНКО Федір Ісакович, 1902 р.н., с. Малий Вистороп, українець, освіта вища – закінчив Військово-повітряну академію ім. Жуковського (м. Москва), член ВКП(б). Помічник начальника штабу 15 розвіскадрильї 13 авіабригади, старший лейтенант. Арешт 28.07.1937.

Військовим трибуналом Київського ВО 7.12.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-7 КК УРСР засуджений до ВМП, позбавлений військового звання. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 11.01.1938 покарання пом'якшене до 25 років позбавлення волі. Помер 15.12.1944 в місці ув'язнення. Реабілітований 1.02.1962 Верховним Судом СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5584*).

КОВАЛЕНКО Яків Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 132*).

КОВАЛЕНКО Яків Іванович, 1903 (1904) р.н., народився і проживав на колишньому х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930, звинувачення в антирадянській агітації та в участі в куркульському угрупованні, а також у незаконному зберіганні зброї (ст. 196 КК УСРР). Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. Арешт 5.04.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Згаданою трійкою 7.05.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 640*; оп. 7, спр. 34**).

КОЛЕСНИК Григорій Степанович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Переможець”. Арешт 16.07.1933. Харківським обласним судом 31.07.1933 за ст. 54-7 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Солікамськ Пермської області (Росія). Реабілітований 1.03.1960 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5243*).

КОЛІСНИЧЕНКО Михайло Максимович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетар”. Арешт 24.06.1938. Сумським обласним судом 5.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 25.07.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-554*).

КОЛОМІЄЦЬ Степан Федорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, скупник худоби. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у

ВТТ. Термін покарання відбував в Іркутській області (Росія), де й помер 4.01.1938. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 69*).

КОПИЦЯ Максим Іванович, 1892 р.н., с. Ключинівка, проживав у с. Миронівщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 555*).

КОПИЦЯ Олексій Демидович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Сіробабине, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Вірний шлях”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт у 1950 р. Народним судом Штепівського району 28.12.1950 за розкрадання колгоспної худоби, розповсюдження провокаційних чуток та образи уряду і місцевої влади засуджений на 10 років ВТТ, за амністією покарання пом'якшене до 5 років. Сумським обласним судом 27.01.1951 вирок нарсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. Згаданим нарсудом 24.04.1951 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.05.1951 останній вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Згаданим обласним судом 8.08.1951 справа направлена на дослідження. Управлінням МДБ по Сумській області 18.12.1951 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3612*).

КОПИЦЯ Степан Юрійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Сіробабине, українець, освіта початкова, касир колгоспу ім. Шевченка. Арешт 31.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.08.1937 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 266*).

КОРНІЄНКО Йосип Трифонович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Радчуки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.09.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 11.01.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки на Урал (Росія). Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 866**).

КОРНІЄНКО Олександр Максимович, 1896 р.н., с. Ворожба, перебував на нелегальному становищі в Сумській, Полтавській та Курській областях, українець, освіта неповна середня, служитель релігійного культу. Арешт 31.01.1951. Сумським обласним судом 31.08.1951 за належність до релігійної секти євангелістів засуджений на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.03.1955 покарання пом'якшене до 10 років, комісією Верховної Ради СРСР – до 6 років. Реабілітований 22.12.1966 Пленумом Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8459**).

КОРОБКА Федір Платонович, 1863 р.н., народився і проживав у с. Червене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окривдділом ДПУ 4.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

КОРОБОВ Дмитро Данилович, 1885 р.н., с. Бишкін, проживав у м. Красний Луч Луганської області, українець, освіта початкова, бухгалтер шахти „Сталінський вибій”. Трійкою при управлінні НКВС по Луганській області 10.09.1938 застосована ВМП. [Відомості про виконання вироку відсутні]. Реабілітований у 1962 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

КОРОВНИЧЕНКО Матвій Ілліч, 1905 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, табельник колгоспу ім. 17 партз'їзду. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-199*).

КОРОТИЧ Іван Данилович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Московський Бобрик, українець, освіта початкова, робітник Жовтневого відділку Чупахівського бурякорядгоспу (Охтирський район). Арешт 3.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 5.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 265*).

КОРОТЧЕНКО Іван Семенович, 1870 р.н., народився і проживав у колишньому с. Ополонівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за контрреволюційну терористичну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у

м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Коротченка І.С. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 801*).

КОРОТЧЕНКО Іпатій Семенович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Ополонівка (тепер с. Гринцеве), українець, освіта початкова, шофер колгоспу „Червоний прапор”. Арешт 9.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 22.05.1939 виправданий. Брат Коротченка І.С. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-80*).

КОСЕНКО Микита Петрович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 391**).

КОСТЮК Василь Миколайович, 1893 р.н., с. Бишкін, проживав на колишньому х. Ревчин, українець, освіта початкова, столяр дільниці управління військово-будівельних робіт №124 Харківського ВО. Арешт 15.05.1937. Харківським обласним судом 28.08.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 14.09.1966 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8445*).

КОСТЮК Сергій Арсенійович, 1922 р.н., уродженець с. Павленкове, українець, освіта середня. Червоноармієць 82 артилерійського полку 17 армії. Арешт 27.04.1941. Військовим трибуналом згаданої армії 29.05.1941 за спробу втечі в Маньчжурію (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений до ВМП. Розстріляний 14.07.1941. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.07.1941 вирок залишений у силі. Реабілітований 30.09.1998 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13892*).

КОТЕНКО Григорій Васильович, 1916 р.н., с. Ганнівка-Вирівська Білопільського району, проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.12.1937. Харківським обласним судом 20.02.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 26.04.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11419*).

КОТЕНКО Микола Макарович, 1922 р.н., уродженець с. Малий Вистороп, українець, освіта неповна середня. Молодший командир загороджувального загону 423 СП 185 СД, сержант.

У 1941-1942 рр. проживав і працював у згаданому селі та в м. Охтирка, окупованих німцями. Арешт 25.06.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” Степного фронту 25.09.1943 справа закрита, направлений у діючу армію. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5079**).

КОТЛЯРЕНКО Василь Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 612***).

КОТОВ Микола Ілліч, 1903 р.н., с. Миколаївка Буринського району, проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), механік МТС. Арешт 29.04.1938, підписка про невиїзд від 2.06.1939, звинувачення в участі в контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації. Прокуратурою області 7.07.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-49**).

КРАВЧЕНКО Григорій Прокопович, 1923 р.н., уродженець с. Малий Вистороп, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 285 СП. У 1941-1942 рр. проживав і працював у м. Охтирка, окупованому німцями. Арешт 25.06.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” Степного фронту 25.09.1943 справа закрита, направлений у діючу армію. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5079**).

КРАВЧЕНКО Семен Данилович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР та за участь у масових заворушеннях (ст. 56-16) висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 881***).

КРАВЧЕНКО Уляна Свиридівна, 1923 р.н., народилася і проживала в с. Боровенька, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. У 1943 р. проживала і працювала на окупованій німцями території Лебединського району. Арешт 21.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 6.10.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена до каторжних робіт на 15 років. Термін покарання відбувала в Іркутській та

Кемеровській областях (Росія). У 1955 р. заслана на поселення в Красноярський край. Звільнена через хворобу в 1957 р. Реабілітована 23.07.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12285*).

КРАМАРЕВ Петро Прокопович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Сумським окрвідділом ДПУ 25.01.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3236**).

КРАМАРЕВ Прокіп Матвійович, 1866 (1864) р.н. народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Сумським окрвідділом ДПУ 28.01.1930 справа закрита. Арешт 19.02.1930, звинувачення за ст. 54-10. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3236**. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 761***).

КРЕВСУН Сергій Тихонович, 1883 р.н., с. Капустинці Липоводолинського району, проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 87***).

КРИВЕНКО Йосип Лукич, 1914 р.н., уродженець с. Василівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць – молодший спеціаліст 16 авіаційної бригади. Арешт 29.07.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 4.12.1937 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12803*).

КРИВОХАТА Кузьма Семенович, 1912 р.н., уродженець с. Зелений Гай, українець, освіта початкова. Червоноармієць 616 артилерійського полку 184 СД. Арешт 3.07.1942. Військовим трибуналом Сталінградського фронту 24.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11855*).

КРИВОШЕЙ Григорій Артемович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Кулики,

українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім. Сталіна. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Владивосток, потім – у м. Комсомольськ-на-Амурі (Росія), де й помер 10.08.1938. Сумським обласним судом 8.10.1955 рішенням згаданої трійки залишене без змін [так у кримінальній справі]. Реабілітований 24.02.1956 Верховним Судом УРСР. Брат Кривошея М.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 324).

КРИВОШЕЙ Микола Артемович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Кулики, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 6.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 22.04.1938 справа направлена на дослідження, з-під варті звільнений під підписку про невиїзд. [Інші відомості в справі відсутні]. Брат Кривошея Г.А. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2446).

КРИВОШЕЙ Микола Федотович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Кулики, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), бригадир будівельної бригади колгоспу ім. Сталіна. Арешт 4.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 272).

КРИПАК Петро Іванович, 1907 р.н., с. Межиріч, проживав на Донбасі, українець, освіта початкова, шахтар. Арешт 23.01.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Сумським окрввідділом ДПУ 28.01.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3236*).

ЛАПОНОГ (ЛАПОНОГОВ) Григорій Пимонович, 1906 р.н., уродженець с. Кам'яне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1592 саперного батальйону. Арешт 30.04.1942. Військовим трибуналом 25 саперної бригади 9.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.06.1942 в м. Ровеньки Луганської області. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13005).

КУЛІШ Сидір Андрійович, 1909 р.н., уродженець колишнього с. Куданівка (тепер у межах м. Лебедин), українець, освіта початкова. Червоноармієць-телеграфіст 379 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 28.06.1942. Військовим трибуналом 24 району авіабазування 29.06.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.04.1991 прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11640).

КУРИЛОВ Федір Степанович, 1909 р.н., уродженець с. Курилівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 53 запасного артилерійського полку. Арешт 28.11.1942. Військовим трибуналом Сталінградського фронту 18.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12965).

КУЦЕНКО Яків Омелянович, 1883 р.н., с. Грунь, проживав у с. Олексіївка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „20 років Жовтня”. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.683*).

КУЩОВ Порфирій Васильович, 1905 (1907) р.н., народився і проживав у с. Боровенька, українець, освіта початкова, десятник Будильської торфорозробки. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр. 948).

Л

ЛАПОНОГ (ЛАПОНОГОВ) Петро Андрійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, селянин-односібник. Арешт 3.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки в Північний край. Трійкою при повноважному представництві по згаданому краю 21.04.1932 направлений на спецпоселення в цей же край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 840*).

ЛАПОНОГ Пилип Пимонович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, вантажник Будильської торфорозробки. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 8.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-364*).

ЛАСШЕВИЧ Тадеуш Гілярович, 1899 р.н., с. Зольня Олевського району Житомирської області, проживав у с. Межиріч, поляк, освіта середня педагогічна, учитель неповно-середньої школи. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 25.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.09.1939 справа закрита. Брат Лашевича Ю.Г. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3288*).

ЛАСШЕВИЧ Юзеф Гілярович, 1916 р.н., смт Олевськ однойменного району Житомирської області, проживав у с. Межиріч, поляк, освіта початкова, робітник черепичного заводу. Арешт 12.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 14.10.1937 за ст. ст. 54-6, 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. Брат Лашевича Т.Г. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 202*).

ЛЕВЧЕНКО Григорій Трохимович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, начальник пожежної команди колгоспу „Пролетар”. Арешт 8.06.1949. Сумським обласним судом 30.08.1949 за ст. ст. 54-9, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Верховним Судом УРСР 14.03.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 25.02.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13832*).

ЛЕВЧЕНКО Іван Леонтійович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Катеринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Улянським РВ ДПУ 8.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1760*).

ЛЕВЧЕНКО Кузьма Петрович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 11.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-246*).

ЛЕВЧЕНКО Устим Михайлович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець,

освіта початкова, голова сільської ради. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 105**).

ЛЕГКИЙ Стефан Данилович, 1901 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Червоноармієць 51 окремої роти охорони артилерійської бази 38 армії. Арешт 28.03.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 26.04.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11646*).

ЛЕЩЕНКО Григорій Йосипович, 1896 р.н., с. Бишкін, проживав у м. Красний Луч Луганської області, українець, освіта початкова, плановик артилі „Червоний переможець”. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 26.04.1938 застосована ВМП. [Відомості про виконання вироку відсутні]. Реабілітований у 1990 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

ЛЕЩЕНКО Дмитро Митрофанович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, комірник колгоспу ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 4.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації та проведенні антирадянської агітації. Прокурором Штепівського району 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3305**).

ЛЕЩЕНКО Тимофій Савелійович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 28.08.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 498*).

ЛИСЕНКО Михайло Дмитрович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Бишкін, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за підризву роботу проти влади та участь в українському контрреволюційному націоналістичному осередку застосована ВМП.

Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 75*).

ЛИСЕНКО Семен Іванович, 1895 р.н., с. Шенгаріївка Зінківського району Полтавської області, проживав у с-щі Першотравневе, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Калініна. Арешт 5.05.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Грунським РВ НКВС 9.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-584).

ЛИСЯНСЬКИЙ Іван Григорович, 1912 р.н., уродженець с. Штепівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-механік-водій танка „Т-34” 61 танкового полку. Арешт 22.01.1943. Військовим трибуналом Костирівського танкового військового табору (Чернігівська область) 2.02.1943 за ст. 58-2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-14010).

ЛИСЯНСЬКИЙ Іван Петрович, 1912 р.н., уродженець с. Штепівка, українець, освіта початкова. Начальник продовольчого постачання при 1 окремому дивізіоні бронепоездів (м. Тамбов, Росія), старший сержант. Арешт 21.10.1941. Військовим трибуналом Орловського ВО 11.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Реабілітований 20.10.1956 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5580).

ЛИСЯНСЬКИЙ Трохим Степанович, 1887 р.н., с. Маргинці, проживав у с-щі Новопетрівка, українець, освіта початкова, нічний конюх відділення Штепівського свинорадгоспу. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за активну участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 404*).

ЛИТОВКА Юхим Максимович, 1881 р.н., с. Сміле Роменського району, проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 87*).

ЛИХИНА Федір Корнійович, 1907 р.н., уродженець с. Червлене, українець, освіта початкова. Червоноармієць-їздовий транспортної роти 807 СП. Арешт 3.10.1941. Військовим трибуналом 304 СД 8.10.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 11.11.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 10.06.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11694).

ЛІСОВИЦЬКИЙ (ЛЕСОВИЦЬКИЙ) Свирид Якович, 1868 р.н., народився і проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за антирадянську агітацію проти колективізації застосована ВМП. Розстріляний 6.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 16.05.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 514).

ЛОЗА Лаврентій Матвійович, 1878 р.н., колишній х. Лозин, проживав у с. Майдаки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 9.03.1939 справа закрита. Батько Лози С.Л. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-173).

ЛОЗА Степан Лаврентійович, 1914 р.н., колишній х. Лозин, проживав у с. Майдаки, українець, освіта початкова, тесляр у колгоспі. Арешт 8.01.1938, підписка про невиїзд від 9.05.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 1.06.1939 виправданій. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1160).

ЛОПА Іван Олексійович, 1902 р.н., с. Грунь, проживав у с. Олексіївка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 591).

ЛОПА Іван Юрійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 785).

ЛОПА Павло Михайлович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.07.1940. Сумським обласним судом 31.10.1940 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Самарській області (Росія), де й помер 15.01.1943. Реабілітований 5.06.1960 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5277**).

ЛУБЕНСЬКИЙ Мойсей Степанович, 1909 р.н., уродженець с. Курган, українець, освіта початкова. Червоноармієць 532 батальйону аеродромного обслуговування 83 району авіабазування. Арешт 19.10.1942. Військовим трибуналом згаданого району авіабазування 30.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13020*).

ЛУГОВИК Дмитро Степанович, 1915 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Червоноармієць 105 окремої СБ (м. Буй Костромської області, Росія). Арешт 22.04.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР та за невиконання наказів за службою (ст. 193-2 „г”) засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 5.02.1998 військовим судом Центрального регіону України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13829*).

ЛУЦЕНКО Григорій Сергійович, 1908 р.н., колишній х. Марусенків, проживав в Орловській області (Росія), українець, освіта початкова, кухар Орджонікідзєградського військторгу. Арешт 25.06.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Московського округу 30.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13604*).

ЛЮБЧЕНКО Федір Миколайович, 1860 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 19.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 761***).

ЛЮЛІН Георгій Гаврилович, 1883 р.н., с. Кам'яне, проживав на колишньому х. Сторожівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 848**).

ЛЮТЕНКО Іван Прокопович, 1881 р.н., с. Ворожба, проживав у смт Котельва однойменного району Полтавської області, українець, освіта середня, священник. Арешт 24.09.1952. Полтавським обласним судом 5.11.1952 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований 11.03.1990 Верховним Судом УРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

ЛЯШКО Єгор Прокопович, 1879 р.н., уродженець с. Ляшки, українець, освіта початкова. Червоноармієць військової стрілецької частини. Арешт 5.08.1942. Військовим трибуналом гарнізону м. Красноярськ (Росія) 20.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Красноярському краї, де й помер 26.03.1943. Реабілітований 21.12.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12643*).

ЛЯШКО Любов Романівна, 1931 р.н., народилася і проживала на колишньому х. Дремлюжин, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.06.1954. Сумським обласним судом 28.07.1954 за участь в антирадянській нелегальній секті євангелістів засуджена на 6 років ВТТ. Реабілітована 11.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12150**).

М

МАГАЛЯС Микола Микитович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, машиніст Лебединської торфодобрилки. Арешт 25.04.1950, звинувачення за ст. ст. 58-6, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Управління МДБ по Сумській області 18.09.1950 справа закрита. Реабілітований 19.02.1965 військовим

трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3495*).

МАЗУРЕНКО Іван Фролович, 1914 р.н., уродженець с. Рябушки, українець, освіта неповна середня. Командир відділення штабної батареї 101 СД, старший сержант (м. Петропавловськ-Камчатський Камчатської області, Росія). Арешт

13.03.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 7.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12939*).

МАЙКОВСЬКИЙ Сергій Панасович, 1892 р.н., народився і проживав на колишньому х. Галанівка (тепер с. Підпригори), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 19.07.1941 за розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 30.09.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11814*).

МАКСИМЕНКО Василь Овксентійович, 1878(1879) р.н., с. Помірки, проживав у колишньому с. Савониха, українець, освіта середня, старший рахівник колгоспу „Червоний маяк”. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. Брат Максименка М.О. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 87**).

МАКСИМЕНКО Іван Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, голова споживчого товариства. Арешт 15.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за антирадянську діяльність проти хлібозаготівельних та посівних кампаній ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 861**).

МАКСИМЕНКО Макар Овксентійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. Брат Максименка В.О. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 109**).

МАКСИМЕНКО Никанор Федорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській

організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 950**).

МАКСИМЕНКО Панас Луквич, 1899 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 86**).

МАКСИЧКА Григорій Семенович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Харченки, українець, освіта початкова, чоботар промартілі в с. Гарбузівка. Арешт 25.02.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за участь у релігійній баптистській організації засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12505**).

МАЛИШЕВСЬКИЙ Степан Семенович, 1915 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Перебував у перевірочно-фільтраційному таборі №0317 як червоноармієць, звільнений з німецького полону (1941-1944, Естонія). Арешт 25.04.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.10.1945 за намір зрадити Батьківщину (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 25.01.1990 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 900*).

МАЛІК Яків Михайлович, 1915 р.н., уродженець колишнього с. Мала Ворожба, українець, освіта вища – закінчив Сумський педагогічний інститут. Командир батареї 757 запасного артилерійського полку ППО, лейтенант. Арешт 15.10.1943. Військовим трибуналом гарнізону м. Свободний (Амурська область, Росія) 15.11.1943 за ст. ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12721*).

МАЛЮТА Йона Федорович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований

11.07.1989 прокуратурою області. Батько Малюти О.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 761*).

МАЛЮТА Олексій Йонович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. Син Малюти Й.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 761*).

МАЛЯРЕВСЬКИЙ Федір Михайлович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Боровенька, українець, освіта початкова, тесляр Синівського будинку райактиву (Липоводолинський район). Арешт 20.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.01.1938 як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УСРР) ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 31.01.1991 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 78).

МАНДРИЧЕНКО Тимофій Семенович, 1900 р.н., уродженець с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Червоноармієць 845 артилерійського полку. Арешт 6.05.1943. Військовим трибуналом 267 СД 17.05.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 5.06.1993 військовим трибуналом Південно-Західного фронту. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5097).

МАРТИНЕНКО Олександр Дмитрович, 1910 р.н., с. Миколаївка Лозівського району Харківської області, проживав у с. Ворожба, українець, освіта неповна середня, радист МТС. Арешт 27.04.1938, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Лебединським РВ НКВС 27.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3441).

МАРТИНЕНКО Петро Кузьмич, 1903 р.н., с. Козельне Недригайлівського району, проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1936. Харківським обласним судом 16.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 27.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1850).

МАРТИНЕНКО Порфирій Купріянович, 1869 р.н., с. Межиріч, проживав у смт Крюків Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 17.02.1938. Полтавським обласним судом 31.03.1939 за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР

засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.12.1958 Верховним Судом УРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

МАРЧЕНКО Микола Денисович, 1929 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Луганськ, українець, освіта початкова, учень школи фабрично-заводського навчання № 30. Луганським обласним судом 25.07.1949 засуджений до позбавлення волі на 8 років. Верховним Судом УРСР 3.06.1955 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований у 1991 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

МАСТЕРОВ Семен Васильович, 1904 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць 579 батальйону аеродромного обслуговування військового гарнізону м. Барнаул (Алтайський край, Росія). У 1941-1942 рр. проживав і працював у м. Харків, окупованому німцями. Арешт 11.01.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Забайкальського фронту 18.02.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6465).

МАСЬКО Денис Іванович, 1877 р.н., народився і проживав на колишньому х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за антирадянську агітацію, участь у куркульському угрупованні та незаконне зберігання зброї (ст. 196 КК УСРР) ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 640*).

МАШИН Пилип Павлович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

МЕЛЕХЕДА Андрій Дмитрович, 1920 р.н., народився і проживав у колишньому с. Савониha, українець, учень 6 класу. Підписка про невийзд від 19.06.1937. Харківським обласним судом 11.11.1937 за знищення портретів керівників партії та уряду засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 14.08.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1851*).

МЕЛЕШКО Дмитро Григорович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 27.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів партії та уряду. Сумським окривідділом ДПУ 13.09.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1133*).

МЕЛЬНИК Василь Васильович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, рахівник сільської кооперації. Арешт 21.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації. УДБ управління НКВС по Сумській області 21.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3442*).

МЕЛЬНИК Федір Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край, 3.09.1929 – справа направлена на дослідження, 18.01.1930 – висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 801**).

МЕША Панас Якович, 1913 р.н., с. Михайлівка, проживав у м. Краснодон Луганської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.02.1943 за підозрою в добровільній здачі в полон німцям. 5.10.1943 справа закрита. Реабілітований у 1994 р. (*Реабілітовані історією. Луганська област. – Кн. 2. – 2005*).

МИНАК Борис Петрович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, робітник торфоартілі. Арешт 6.03.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації проти влади. Лебединським РВ НКВС 4.04.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3222*).

МИНАК Тимофій Петрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 840**).

МИРОНЕНКО Іван Антонович, 1910 р.н., уродженець с. Рябушки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 59 кавалерійського полку Новоград-Волинської кавалерійської дивізії 2 кавалерійського корпусу. Арешт 4.04.1933.

Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 4.06.1933 за ст. 54-14 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 531*).

МИСНИК Наум Митрофанович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта неповна середня, працював у колгоспі „Переможець”. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727**).

МИХАЙЛЕНКО Григорій Трохимович, 1918 р.н., с. Козельне Недригайлівського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, приймальник сировини спиртзаводу. Арешт 22.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 30.12.1937 за ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 5.11.1970 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 458*).

МИХАЙЛИК Максим Федорович, 1883 р.н., с. Пісківка, проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Харківським облвідділом ДПУ 13.09.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1133**).

МИХАЙЛИК Федір Іванович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Харківським обласним відділом ДПУ 13.09.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1133**).

МИРОШНИЧЕНКО Василь Михайлович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, сторож колгоспу „Червоний Жовтень”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 24.08.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 4.02.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.04.1944 вирок військтрибуналу скасований, справа направлена на новий розгляд. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області за

ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13726*).

МІРОШНИЧЕНКО Василь Федорович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1929. Сумським окружним судом 23.12.1929 за ст. 54-8 КК УСРР засуджений до ВМП. Верховним Судом УСРР 9.01.1930 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11590*).

МІРОШНИЧЕНКО Федір Павлович, 1893 р.н., с. Великі Будки Недригайлівського району, проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, обліковець комітету заготівель Штепівського райвиконкому. Арешт 10.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 31.10.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 533**).

МІЩЕНКО Семен Дмитрович, 1903 р.н., с. Межирич, проживав у с. Великі Луки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 30.06.1937, звинувачення в контрреволюційній агітації. Помер 6.08.1937 у Сумській в'язниці. Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 980**).

МОВЧАН Яків Павлович, 1897 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць пересувної артилерійської майстерні № 7. Арешт 2.05.1945. Військовим трибуналом 10 механізованого корпусу 4.06.1945 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12872*).

МОГИЛЬНИЙ Семен Артемович, 1925 р.н., уродженець с. Кам'яне, українець, освіта неповна середня. Солдат-швець шевської майстерні 652 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 26.06.1946. Військовим трибуналом гарнізону м. Барановичі (Білорусь) 9.07.1946 за антирадянську агітацію (ст. 72 „б” КК БРСР) засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1956 військовим трибуналом Білоруського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6046*).

МОЙСЄНКО Дмитро Макарович, 1918 р.н., уродженець с. Рябушки, українець,

освіта неповна середня. Червоноармієць музичного взводу 236 запасного СП. Арешт 25.07.1943, звинувачення в намірі розголошення відомостей, що не підлягають розголошенню (ст. 16-121 КК РРФСР). Відділом військової контррозвідки „Смерш” 69 армії 20.10.1943 справа закрита, направлений на 3 місяці в штрафну роту. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5086*).

МОЙСЄНКО Хома Семенович, 1890 р.н., смт Недригайлів, проживав у колишньому с. Верхне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 980**).

МОРДАНЬ Дмитро Олексійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, комірник відгодівельного пункту. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 683**).

МОРДАНЬ Іларіон Васильович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, рахівник спиртзаводу. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 950**).

МОРДАНЬ Кузьма Іванович, 1895 р.н., с. Василівка, проживав у колишньому с. Тирло, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Правда”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.01.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 70*).

МОРЕНЕЦЬ Пилип Степанович, 1908 р.н., уродженець с. Радчуки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 836 СП 240 СД. Арешт 22.08.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.09.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений

до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12818*).

МОСКАЛЕНКО Петро Данилович, 1891 р.н., с. Москаленки Глухівського району, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта вища – закінчив Київський політехнічний інститут, агроном-каучуківник обласного земвідділу. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 11.10.1943. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 9.05.1944 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3826*).

МУХА Андрій Аврамович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15**).

МУХА Андрій Андрійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 391**).

МУХА Іван Федорович, 1898 р.н., с. Олександрівка, проживав у с. Лозово-Грушеве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 327*).

МУХА Йосип Митрофанович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15**).

МУХА Кузьма Аврамович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15**).

МУХА Михайло Митрофанович, 1902 р.н., с. Грунь, проживав у с. Жовтнєве, українець, освіта початкова, рахівник у колгоспі „Жовтень”. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 105**).

МЯУС Василь Родіонович, 1898 р.н., колишній х. Ново-Новий (тепер с. Кердилівщина), проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу „Новий світ”. Арешт 28.11.1937. Харківським обласним судом 6.02.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 30.01.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11903*).

МЯУС Степан Арсенійович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським окрвідділом ДПУ 15.02.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1710**).

Н

НАУМЕНКО Ганна Іллівна, 1889 р.н., м. Рязань (Росія), проживала в с. Межиріч, росіянка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 20.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 6.04.1931 справа закрита. Дружина Науменка М.Я. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1394**).

НАУМЕНКО Михайло Якович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 6.04.1931 справа закрита. Чоловік Науменко Г.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1394**).

НАУМЕНКО Федір Трохимович, 1893 р.н., с. Межиріч, проживав у с. Великі Луки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр.980*).

НЕТОПИЛЬ Карл Янович, 1894 р.н., уродженець Чехії, проживав у с. Межиріч, чех, освіта вища технічна – закінчив лісне училище, лісничий лісництва. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований до м. Актюбінськ (Казахстан), де й помер 27.12.1943. Реабілітований 31.01.1961 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5410).

НЕМЦЕВ Пилип Тихонович, 1888 р.н., смт Недригайлів, проживав у колишньому с. Верхнє, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 7.03.1938, звинувачення в антирадянській діяльності проти заходів влади на селі. Штепівським РВ НКВС 2.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3225).

НОВОХАТСЬКИЙ Михайло Григорович, 1895 р.н., с. Межиріч, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, штукатур Харківського електромеханічного заводу ім. Сталіна. Арешт 26.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Новосибірській області (Росія). Реабілітований 24.10.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 474).

О

ОБУХОВСЬКИЙ Григорій Сергійович, 1885 р.н., с. Станичне Великописарівського району, проживав у с. Червлене, українець, освіта середня, священник Миколаївської церкви. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував у м. Дмитров Московської області (Росія). Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 612*).

ОГІСНКО Іона Терентійович, 1899 р.н., колишній х. Галанівка (тепер с. Підпригори), проживав у с. Павленкове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 4.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації та проведенні антирадянської агітації. Прокурором Штепівського району 2.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3305*).

ОЗЕРНИЙ Леонтій Артемович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 10.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 18.08.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3697).

ОЛІЙНИК Павло Іванович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Голубівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 31.07.1937 за співучасть у підготовці терористичного акту засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 31.12.1937 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 16.10.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13397*).

ОЛІЙНИКОВА Наталія Йосипівна, 1893 р.н., народилася і проживала в с. Курган, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в Бурейнському таборі НКВС Далекосхідної залізниці (Росія). Управлінням НКВС по Сумській області 11.03.1940 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 256).

ОЛЬХОВИК Володимир Матвійович, 1887 р.н., с. Бишкін, проживав на роз'їзді 48 км Південної залізниці, українець, освіта початкова, начальник роз'їзду. Арешт 30.07.1938, звинувачення в участі в антирадянській польській шпигунсько-диверсійній організації. Військовим трибуналом Харківського ВО 20.06.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1942).

ОЛЬХОВИК Федір Миколайович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 6.04.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1393*).

ОЛЬХОВИК Яків Самійлович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір, 3.09.1929 – справа направлена на дослідження, 18.01.1930 – висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 801**).

ОЛЬШАНЧЕНКО Василь Миколайович, 1886 р.н., с. Великий Вистороп, тимчасово перебував у м. Миргород Полтавської області, українець, освіта середня педагогічна, без визначених занять. Арешт 13.09.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.10.1939 як соціально небезпечний елемент ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 447*).

ОМЕЛЯНЕНКО Трохим Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, голова правління сільського споживчого товариства. Арешт 15.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 5.05.1992 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12145*).

ОМЕЛЬЧЕНКО Микола Опанасович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окружним відділом ДПУ 4.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ОНИЩЕНКО Костянтин Миколайович, 1924 р.н., уродженець с. Пристайлове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 44 окремого СП Тихоокеанського флоту (м. Владивосток, Росія). Арешт 1.12.1943. Військовим трибуналом Головної бази згаданого флоту 1.01.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер 12.03.1946 у місці ув'язнення. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12942*).

ОЧКОЛАС Євдокія Петрівна, 1882 р.н., народилася і проживала в с. Великі Луки, українка, неписьменна, колгоспниця. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала і працювала в згаданому селі. Арешт 28.08.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.11.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 19.10.1954 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2891*).

П

ПАВЛЕНКО Дмитро Леонтійович, 1881 р.н., народився і проживав на колишньому х. Галанівка (тепер с. Підпригори), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 659*).

ПАВЛЕНКО Корній Іванович, 1889 р.н., народився і проживав на колишньому

х. Галанівка (тепер с. Підпригори), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.06.1936. Харківським обласним судом 3.10.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 26.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12061*).

ПАВЛЕНКО Пилип Леонтійович, 1873 р.н., народився і проживав на колишньому х. Галанівка (тепер с. Підпригори), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15-річчя ЛКСМУ. Арешт 20.10.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 531).

ПАВЛЮЧЕНКО Григорій Федорович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, двірник МТС. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 880).

ПАВЛЮЧЕНКО Іван Григорович, 1892 р.н., с. Бездрик Сумського району, проживав у с. Лифине, українець, освіта неповна середня, слюсар-машиніст колгоспу „Новий світ”. Колишній червоноармієць, у 1941-1943 рр. проживав у селі за місцем народження, окупованому німцями. Арешт 9.10.1943. Військовим трибуналом 8 гвардійського механізованого корпусу 3.11.1943 за дезертирство з Червоної армії (ст. 123-7 „г” КК РРФСР) та за ст. 58-1 „б” засуджений до ВМП. Військовою радою 1 танкової армії 6.11.1943 вирок згаданого трибуналу затверджений. Розстріляний 12.11.1943. Реабілітований 5.07.1993 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12566).

ПАВЛЮЧЕНКО Максим Якович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Дзержинського. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 17.01.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 711).

ПАВЛЮЧЕНКО Семен Костянтинович, 1880(1879) р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу ім. Шевченка. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 6.04.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 547).

ПАВЛЮЧЕНКО Яків Семенович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, чоботар взуттєвої промартілі. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС

14.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1429).

ПАДАЛКА Михайло Петрович, 1913 р.н., уродженець с. Рябушки, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Помічник командира взводу 27 запасного СП, старший сержант. Арешт 18.01.1942. Військовим трибуналом 17 запасної СБ 14.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1992 військовою прокуратурою Південно-Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12279).

ПАДАЛКА Нестор Пилипович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 4.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1524).

ПАЛІЄНКО Дмитро Степанович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 700*).

ПАЛЬЧИК Андрій Євменович, 1908 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер 31 Київської зенітної дивізії резерву Головного командування СРСР. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 30.08.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 6.12.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4088).

ПАЛЬЧИК Катерина Андріївна, 1912 р.н., м. Самара однойменної області (Росія), проживала в с. Ворожба, німкеня, неписьменна, колгоспниця. У 1941-1943 рр. проживала і працювала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 27.02.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.01.1944 як соціально небезпечний елемент вислана на 5 років в Омську область. Реабілітована 23.04.1996 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 225).

ПАНЧЕНКО Василь Семенович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Панченки, українець, освіта початкова, ремонтник 1 околотку 9 дистанції служби колії залізниці (ст. Боромля, Тростянецький район). Арешт 29.09.1937.

Трійкою при управлінні НКВС по Сумській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія), де й помер 21.11.1941. Реабілітований 23.10.1959 Харківським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 532).

ПАНЧЕНКО Захарій Кузьмич, 1899 р.н., с. Пристайлове, проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, агроном-буряківник МТС. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 105*).

ПАНЧЕНКО Іван Микитович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. Працював у колгоспі „Переможець”. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 612*; оп. 5, спр. 818).

ПАНЧЕНКО Степан Павлович, 1901 р.н., колишній х. Стеблянка, проживав на з.ст.Рябушки, українець, освіта початкова, робітник місцевого лісництва. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 348).

ПАПЕТА Сергій Прокопович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Гірки, українець, освіта початкова, продавець споживчої кооперації в с. Червлене. Арешт 11.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 453).

ПАЩЕНКО Григорій Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

19.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 761*).

ПАЩЕНКО Михайло Прохорович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 699).

ПАЩЕНКО Олексій Самійлович, 1924 р.н., с. Межиріч, українець, освіта початкова, без визначених місця проживання та занять. Арешт 4.10.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Тульської області (Росія) 4.02.1943 за намір перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „а” КК РРФСР) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.10.1996 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13571).

ПЕЛЕШЕК [ПЕЛЕШКО] Григорій Тимофійович, 1888 р.н., с. Постоївка Гусятинського району Тернопільської області, проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта середня, завідувач медичної дільниці. Арешт 23.06.1938, звинувачення за ст. ст. 54-6, 54-11, 54-10 ч. 1 КК УСРР. Військовою прокуратурою Харківського ВО 31.08.1939 обвинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР зняте. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.10.1939 за шпигунство на користь Польщі ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 16.06.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 753).

ПЕРЕВОЗНИК Андрій Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Московський Бобрин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Заповіт Леніна”. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 23.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3436).

ПЕТРЕНКО Федот Іванович, 1884 р.н., колишній х. Коцарів, проживав у с. Сіробабине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Вірний шлях”. Арешт 28.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 9.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12004).

ПЕЧКО Петро Михайлович, 1893 р.н., с. Ворожба, проживав у м. Київ, українець, освіта

початкова, столяр автомаєстерні „Київ-2”. Арешт 4.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Київській області 13.12.1937 застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937. Реабілітований 24.04.1989. (*Пам'ять Биківні: документи та матеріали.* – К., 2000).

ПИГУЛЬ Григорій Данилович, 1897 р.н., с. Марківка Білопільського району, проживав у с. Штепівка, українець, освіта середня, старший агроном районного земвідділу. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 435**).

ПИЛИПЕНКО Михайло Васильович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ПИЛИПЕНКО Олексій Родіонович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ПИЛИПЕНКО Пимон Іванович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

ПИРОЖОК Олександр Маркович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Перекоп”. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 424**).

ПИРОЖОК Павло Юхимович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. Брат Пирожка Т.Ю. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 424**).

ПИРОЖОК Тихін Юхимович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Зелений Гай, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. Брат Пирожка П.Ю. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 424**).

ПІДМАЗКА Федір Іванович, 1881 (1885) р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, конюх племрадгоспу. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 87**).

ПІДОПРИГОРА Степан Никифорович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Грицини, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Підпригори Ф.Н. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 663*).

ПІДОПРИГОРА Феодосій Никифорович, 1887 р.н., с. Грицини, проживав у с. Радянське, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу „Комсомолец”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. 54-1 „а” КК УРСР та за участь у контрреволюційній куркульській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.01.1967 Сумським обласним судом. Брат Підпригори С.Н. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 404**).

ПІЩАНСЬКИЙ Микола Пантелеймонович, 1898 р.н., народився і проживав у

с. Московський Бобрік, українець, освіта початкова, лісник Репівського лісництва (урочище „Бобріцька дача“). Арешт 7.12.1938, звинувачення в участі в антирадянському угрупованні. Лебединським РВ НКВС 18.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3444*).

ПІЩОЛА Савелій Іванович, 1893 р.н., колишній х. Піщолін, проживав у с. Топчії, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, *спр. 34***).

ПЛЕТНЬОВ Дмитро Дмитрович, 1872 р.н., с. Московський Бобрік, проживав у м. Москва, українець, освіта вища – закінчив медичний факультет Московського університету, ректор інституту функціональної діагностики та експериментальної медицини. Арешт у грудні 1937 р. Верховним Судом СРСР 2.03.1938 за участь у правотроцькістському блоці засуджений до позбавлення волі на 25 років. У зв'язку з наближенням фронту розстріляний 11.09.1941 за окремим списком НКВС в Орловській в'язниці (Росія). Реабілітований 5.04.1985 Пленумом Верховного Суду СРСР. (*Верхратський С.М., Забудовський П.Ю. Історія медицини. – К., 1991*).

ПЛЕШИВИЙ Василь Федорович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Пристайлове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр. 341**).

ПЛОХОТЬКО Іван Кіндратович, 1899 р.н., с. Ревки, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, машиніст депо з.ст. Основа. Арешт 8.06.1929, звинувачення в контрреволюційній агітації проти влади. Сумським окружним відділом ДПУ 20.06.1929 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4156*).

ПЛОЩИК Василь Федотович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 14.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 171**).

ПЛЮВАКО Яків Лук'янович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 16.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.06.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 950***).

ПОВСТЕНКО Сергій Миколайович, 1895 р.н., уродженець с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова. Командир 2 вартової роти в м. Лебедин. Арешт 2.03.1920, звинувачення в участі в антирадянському повстанні в с. Межиріч. Особливим відділом надзвичайної комісії Південно-Західного фронту 30.03.1920 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3139*).

ПОДВЕЗЬКО Пилип Леонтійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.12.1930 за антирадянську агітацію проти колективізації та розповсюдження провокаційних чуток висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 951***).

ПОДОБНИЙ Гнат Гнатович, 1917 р.н., уродженець с. Влзьки, українець, освіта середня. Командир відділення 2 окремого парку інженерних машин. Арешт 15.06.1943, звинувачення за ст. ст. 58-10 ч. 2, 19-58-1 „б” КК РРФСР. Військовим трибуналом Воронежського фронту 20.07.1943 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5095*).

ПОДОЛЯКО Дмитро Петрович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1931, звинувачення у співучасті в підготовці повстання проти влади. Сумським оперсектором ДПУ 8.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3327*).

ПОКУТНІЙ Микола Антонович, 1897 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Червоноармієць 215 окремого дорожньо-будівельного батальйону. Арешт 21.11.1942. Військовим трибуналом Сталінградського фронту 18.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12705*).

ПОКУТНІЙ Петро Михайлович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Сумським окрвдділом ДПУ 28.01.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3236**).

ПОЛУЛЯХ Пантелеймон Петрович, 1897 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у с. Ворожба, українець, освіта середня педагогічна – закінчив учительську семінарію в м. Вовчанськ однойменного району Харківської області, завідувач агрокомнезамівської семирічної школи. Арешт 6.03.1931, звинувачення за ст. ст. 54-11, 54-13 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 23.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6278*).

ПОНОМАРЕНКО Іван Пилипович, 1890 р.н., с. Ключинівка, проживав у с. Комісарівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.05.1941. Сумським обласним судом 2.07.1941 за антирадянську агітацію та наклепи на керівників влади засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом УРСР 3.07.1941 вирок залишений у силі. Реабілітований 31.08.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12084*).

ПОПОВ Іван Свиридович, 1887 р.н., с. Великий Вистороп, проживав на колишньому х. Караван, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 16.03.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3214*).

ПОПОВИЧЕНКО Іван Васильович, 1891 р.н., с. Рашівка Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Падалки, українець, освіта вища – закінчив Київський медичний інститут, головний лікар Синівської районної лікарні (Липоводолинський район). Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у с. Падалки. Арешт 29.06.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.07.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2896*).

ПРИВАЛОВ Семен Юхимович, 1887 р.н., уродженець Брянської області (Росія), проживав у с. Ворожба, росіянин, освіта початкова, асистент аптекаря. Арешт 8.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації та хлібозаготівель. Харківським окрвдділом ДПУ 8.02.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1547*).

ПРИХОДЬКО Петро Карпович, 1896 р.н., уродженець с. Кам'яне, українець, освіта початкова. Червоноармієць-стрілець роти протитанкової зброї 781 СП. Арешт 2.10.1942. Військовим трибуналом 124 СД 30.10.1942 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 10 років. Термін покарання відбував у Нижегородській області (Росія), де й помер 21.08.1943. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13277*).

ПРИХОДЬКО Прокіп Васильович, 1909 р.н., с. Великий Вистороп, проживав у с. Ревки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „До нових перемог”. Арешт 31.07.1938, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським обласним судом 10.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-548*).

ПРОЦЕНКО Іван Михайлович, 1908 р.н., уродженець с. Боброве, українець, освіта початкова. Червоноармієць 966 СП 296 СД. Арешт 29.03.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 10.04.1942 за антирадянську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.04.1991 військовою прокуратурою Київської ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11642*).

ПРОЦЕНКО Степан Васильович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.04.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 699**).

ПРОЦАЙЛО Григорій Ілліч, 1909 р.н., уродженець с. Штепівка, українець, освіта середня. Командир взводу кулеметного батальйону, лейтенант. Арешт 2.11.1938, звинувачення за ст. ст. 58-1 „б”, 58-7, 58-11 КК РРФСР. Військовим трибуналом 1 окремої Червонопрапорної Далекосхідної армії 3.06.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6221*).

ПУКАЛО Іван Федорович, 1891 р.н., с. Михайлівка, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, головний бухгалтер спиртзаводу. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 1.09.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он.1, спр. 473**).

ПУШКАР Прокіп Юхимович, 1898 р.н., народився і проживав на колишньому х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930,

звинувачення в антирадянській агітації, в участі в куркульському угрупованні, а також у незаконному зберіганні зброї (ст. 196 КК УСРР). Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. Син Пушкаря Ю.Т. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 640*).

ПУШКАР Юхим Трохимович, 1868 (1878) р.н., народився і проживав на колишньому х. Пушкарів (тепер с. Корчани), українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт

30.01.1930, звинувачення в антирадянській агітації, в участі в куркульському угрупованні, а також у незаконному зберіганні зброї (ст. 196 КК УСРР). Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. Арешт 5.04.1930. Згаданою трійкою 7.05.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. Батько Пушкаря П.Ю. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.6, спр.640*; оп. 7, спр. 34*).

Р

РАДОВСЬКИЙ Андрій Федорович, 1887 р.н., с. Пристайлове, проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 276*).

РАДЧЕНКО Андрій Володимирович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Помірки, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 405).

РАДЧЕНКО Андрій Петрович, 1869 р.н., с. Покровське Зінківського району Полтавської області, проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Сумським окрвдділом ДПУ 30.03.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1141).

РАДЧЕНКО Іван Андрійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 109*).

РАДЧЕНКО Петро Федорович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 700*).

РЕВА Микола Олексійович, 1925 р.н., уродженець с. Грушеве, українець, освіта неповна середня. Заряджувач 214 гвардійського артилерійського полку 3 гвардійської артдивізії, молодший сержант. Арешт 10.05.1944. Військовим трибуналом згаданої дивізії 13.07.1944 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12982).

РЕВА Харитон Петрович, 1868 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

РИБАЛКО [РИБАЛКА] Сергій Микитович, 1882 р.н., с. Будилка, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення в участі в нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській агітації. Сумським окрвдділом ДПУ 4.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

РОВЕНСЬКИЙ Костянтин Никифорович, 1911 р.н., уродженець с. Михайлівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 224 окремого батальйону зв'язку Донського фронту. Арешт 18.01.1943. Військовим трибуналом 64 армії 5.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений

на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Волгоградській області (Росія), де й помер 27.05.1943. Реабілітований 4.03.1992 управлінням із реабілітації Головної військової прокуратури Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12094*).

РОГОВИК Іван Іванович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 761***).

РОГОЗА Євген Данилович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 838***).

РОГОЗА Федір Іванович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 838***).

РОМАНЧЕНКО Федір Остапович, 1912 р.н., с. Синівка Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, ветеринарний технік племінного свинорадгоспу. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській правесервській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 234***).

РУБАН Іван Петрович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.06.1929, підписка про невізд від 22.06.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським окрвдділом ДПУ 20.06.1929 [так у документах] справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 838***).

РУДЕНКО Євтихій Онисимович, 1880 р.н., с. Межиріч, проживав на колишньому х. Павловський (тепер с. Павленкове), українець, освіта

початкова, працював у колгоспі „Шляхом Сталіна”. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-7 КК УСРР. Прокурором Штепівського району 27.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-725*).

РУДЕНКО Марко Кузьмич, 1880 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1929, підписка про невізд від 22.06.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським окрвдділом ДПУ 20.06.1929 [так у документах] справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 838***).

РУДИК Данило Юхимович, 1884 р.н., с. Василівка, проживав у колишньому с. Савониха, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 87***).

РУДИК Іван Зотович, 1889 р.н., с. Грунь, проживав у с. Олексіївка, українець, освіта початкова, голова колгоспу „20-річчя Жовтня”. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 105***).

РУДИК Костянтин Корнійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 109***).

РУДИК Михайло Гаврилович, 1901 р.н., с. Василівка, проживав у с. Новосільське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 12.10.1938. Харківським обласним судом 19.12.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 9.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12012*).

РУДИК Терентій Павлович, 1906 р.н., уродженець с. Василівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-санітар евакуаційного відділення 258 медичного санітарного батальйону 250 СД. Арешт 17.11.1941.

Військовим трибуналом згаданої дивізії 29.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13638*).

С

САВЕНКО Петро Олексійович, 1890 р.н., с. Гарбузівка, проживав у с. Савенки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 792*).

САЙКО Олексій Йосипович, 1890 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Кам'яне, українець, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за участь у контрреволюційному осередку та антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 7.01.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 71**).

САЛАМАШКА Павло Федорович, 1926 р.н., уродженець колишнього х. Гарбарі, українець, освіта початкова. Перебував у перевірочно-фільтраційному таборі НКВС (м. Рава-Руська Нестеровського району Львівської області). У 1943-1945 рр. перебував у Німеччині. Арешт 29.06.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням НКДБ по Сумській області 24.09.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3762*).

САЛО Костянтин Андрійович, 1895 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Червоноармієць стрілецького батальйону. Арешт 12.01.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.06.1942 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР ув'язнений на 7 років у ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 191*).

СВЕНЦИЦЬКИЙ Аркадій Платонович, 1904 р.н., м. Слуцьк (Білорусь), проживав у с. Малий Вистороп, білорус, освіта вища агрономічна, викладач агрошколи. Арешт 6.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. УДБ управління НКВС по Сумській області 18.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3433*).

СЕЛІТЬ Василь Павлович, 1892 р.н., уродженець Німеччини, проживав у с. Межиріч, німець, освіта середня, завідувач сирного заводу. Арешт 25.10.1940. Сумським обласним судом 22.03.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 22.08.1964 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8247*).

СЕМА Петро Петрович, 1880 р.н., колишній х. Семени (тепер с. Голубівка), українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Політвідділ”. Арешт 8.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Штепівським РВ НКВС 10.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-172*).

СЕМЕНЮТА Олександр Логвинович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Ключинівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.08.1937 за підривною роботою та контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 25.08.1937 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 298*).

СЕРДЮК Кирило Назарович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Перекоп”. Арешт 30.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 424**).

СЕРДЮК Олександр Тихонович, 1910 р.н., уродженець с. Голубівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер автороти 689 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 4.10.1942. Військовим трибуналом 80 району аеродромного базування 16 повітряної армії 9.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 4.07.1996 прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13551*).

СЕРДЮК Пантелій Васильович, 1902 р.н., уродженець с. Дмитрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 695 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 8.10.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 9.10.1941 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 24.10.1941. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13202*).

СИВОКОНЬ Микола Прокопович, 1886 р.н., с. Грунь, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, механік-практикант спиртзаводу. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 1.09.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр.* 473**).

СИМОНЕНКО Архип Васильович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр.* 598*).

СИМОНЕНКО Григорій Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова. Командир відділення 277 СП. Арешт 28.12.1942. Військовим трибуналом військ НКВС з охорони тилу Чорноморської групи військ Закавказького фронту 4.01.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13970*).

СИНЬКОВСЬКИЙ Людвиг Миколайович, 1888 р.н., с. Велика Волиця Любарського району Житомирської області, проживав у с. Василівка, поляк, освіта середня, технічний керівник спиртзаводу. Арешт 5.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 14.10.1937 за ст. 54-1 „а” КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.09.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр.* 606*).

СІДАШ Сергій Якович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Катеринівка, українець, освіта початкова, продавець крамниці споживчої

кооперації. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 20.01.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр.* 233*).

СІЛЬЧЕНКО Демид Павлович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, завідувач господарства радгоспу. У 1941-1943 рр. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 18.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 13.01.1944 за ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.04.1998 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13844*).

СІЛЬЧЕНКО Дмитро Трохимович, 1903 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта неповна середня, працював у колгоспі „Комунар”. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.01.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр.* 517*).

СІЛЬЧЕНКО Макар Максимович, 1893 р.н., уродженець с. Олександрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 479 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 7.06.1944. Військовим трибуналом 2 повітряної армії 24.06.1944 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.08.1966 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8458*).

СІЛЬЧЕНКО Федір Андрійович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ в згаданому краї 17.07.1933 направлений на спецпоселення в цей же край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр.* 841**).

СІРЕНКО Андріан Прокопійович, 1872 р.н., с. Червлене, проживав у с. Чижове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по

Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 594).

СІРЕНКО Родіон Гнатович, 1879 р.н., с. Сіренки, проживав у с. Майдаки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 9.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-333).

СІРИК Григорій Якович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.11.1929. Сумським окружним судом 14.12.1929 як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УСРР) висланий на 4 роки за межі Сумської округи. Реабілітований 22.08.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13742).

СІРИК Євlampій Іванович, 1899 р.н., с. Василівка, проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 1.04.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 104).

СІРИК Іван Артемович, 1896 р.н., народився і проживав на колишньому х. Новоселівка (тепер с. Помірки), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ УСРР 18.12.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1576).

СІРОБАБА Григорій Савелійович, 1923 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Червоноармієць 7 гвардійської Червонопрапорної танкової бригади. Арешт 19.08.1942. Військовим трибуналом 4 армії 17.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13691).

СІРОБАБА Йосип Гнатович, 1899 р.н., с. Сіробабине, проживав у с. Василівка, українець, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 4.01.1935, звинувачення за ст. ст. 54-11, 54-10 КК УСРР. Управлінням держбезпеки НКВС УСРР 21.07.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6010).

СІРОБАБА Олексій Степанович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Підпригори, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Сумським окрвідділом ДПУ 18.12.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1665).

СІРОБАБА Павло Іванович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта незакінчена вища – закінчив 3 курси Харківського педагогічного інституту, військовий керівник неповно-середньої школи № 4. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 14.12.1943. Сумським обласним судом 22.04.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12093).

СІРОБАБА Семен Гаврилович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта неповна середня, бухгалтер колгоспу ім. Ворошилова. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 16.02.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 18.05.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 15 років ВТТ. Реабілітований 26.07.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4207).

СІРОБАБА Степан Юхимович, 1919 р.н., уродженець с. Підпригори, українець, освіта початкова. Червоноармієць-кулеметник 261 СП. Арешт 14.05.1942. Військовим трибуналом 5 СД військ НКВС 22.05.1942 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 6.06.1942. Реабілітований 28.03.1995 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13335).

СКАКУНЕНКО Іван Ілліч, 1915 р.н., уродженець с. Малий Вистороп, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого батальйону зв'язку 374 СД 59 армії. Арешт 2.12.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії 16.12.1941 за терористичні наміри стосовно командира (ст.19-58-8 КК РРФСР) засуджений до ВМП. Верховним Судом СРСР 19.01.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ, яке відбував у м. Вологда (Росія). Реабілітований 7.09.1999 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13942).

СКВАРЧА Іван Никифорович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, украї-

нець, освіта неповна середня, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 881).

СКЛЯР Василь Степанович, 1920 р.н., колишне с. Скляри, проживав у с. Підпригори, українець, освіта початкова, робітник Михайлівського свинорадгоспу. Колишній червоноармієць, у 1941-1942 рр. проживав і працював на території, окупованій німцями. Арешт 12.03.1953. Військовим трибуналом Київського ВО 24.04.1953 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 3.06.1953 вирок згаданого військтрибуналу залишений у силі. Реабілітований 30.07.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12584).

СКЛЯРЕНКО Григорій Данилович, 1901 р.н., с. Межиріч, проживав у с. Великі Луки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні ув’язнений на 10 років у ВТТ. Покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 980*).

СКОРОМНИЙ Федір Михайлович, 1883 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, робітник тракторної бригади сільгоспартілі „Друга п’ятирічка”. Арешт 6.04.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації проти заходів влади. Сумським обласним судом 28.05.1939 виправданний. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-425).

СКРИННИК Павло Олександрович, 1903 р.н., с. Штепівка, проживав у с. Верба Дубнівського району Рівненської області, українець, освіта початкова, майстер зв’язку районного радіовузла. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження. Арешт 20.04.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3481).

СКРИПЧЕНКО Іван Якович, 1877 р.н., с. Могриця Сумського району, проживав у с-щі

Новопетрівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 424*).

СЛИНЕНКО Федір Михайлович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, слюсар колгоспу. Арешт 21.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 86*).

СЛИНЬКО Єгор Григорович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Костів, українець, освіта початкова, робітник артілі з виробництва цегли. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційному повстанському осередку застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 768*).

СМОЛОВИЙ Олександр Дорофійович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, робітник районного лісгоспу. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 5.02.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 242*).

СМОЛЬНИК Павло Дмитрович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Харківським облвідділом ДПУ 13.09.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1133).

СОЛОВЕЙ Іван Павлович, 1925 р.н., уродженець с. Катеринівка, українець, освіта неповна середня. Писар батальйону в/ч 07305, сержант. Арешт 8.04.1949. Військовим трибуналом в/ч 28990 13.04.1949 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований 6.04.1993 Арешт

прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12493*).

СОЛОВЕЙ Лаврентій Опанасович, 1905 р.н., с. Грунь, проживав у с. Лифине, українець, освіта початкова, рільник колгоспу „Новий світ”. У 1942 р. проживав у с. Лифине, окупованому німцями. Арешт 23.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13827*).

СОЛОГУБ Тихін Андрійович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 11.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 870*).

СОЛОМАХА Павло Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде (Республіка Бурятія, Росія), де й помер у 1942 р. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 354*).

СОРОЧИНСЬКИЙ Панас Макарович, 1918 р.н., народився і проживав у с. Голубівка, українець, освіта початкова, тракторист Штепівської МТС. Арешт 25.02.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 31.07.1937 за наміри до терористичних дій (ст. 17-54-8 КК УРСР) та за ст. 54-11 засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 16.10.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13397**).

СПЕСИВИЙ Макар Юхимович, 1902 р.н., уродженець с. Курган, українець, освіта початкова. Командир відділення 1268 СП 385 СД. Арешт 5.02.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 19.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13029*).

СПІВАК Григорій Олександрович, 1878 (1872) р.н., народився і проживав у с. Ляшки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник.

Арешт 25.01.1930, звинувачення в антирадянській агітації, участі в куркульському угрупованні та незаконному зберіганні зброї (ст. 196 КК УСРР). Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 справа закрита. Арешт 5.04.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Згаданою трійкою 7.05.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 6, спр. 640*; оп. 7, спр. 34**).

СПІВАК Яків Карпович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Грамине, українець, освіта початкова, сторож колгоспу „Політвідділ”. Арешт 30.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 20.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1888*).

СТАСЬ Василь Гнатович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за підривною роботу проти влади та участь у контрреволюційному націоналістичному осередку застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. Брат Стася М.Г. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 75**).

СТАСЬ Михайло Гнатович, 1896 р.н., с. Бишкінь, проживав у м. Александров Владимирської області (Росія), українець, освіта початкова, виконавець робіт на капітальному будівництві радіозаводу № 3. Арешт 6.03.1938, звинувачення в участі в есерівській організації та антирадянській агітації. УДБ управління НКВС по Сумській області 25.03.1939 справа закрита. Брат Стася В.Г. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-329*).

СТЕБЛЯНКО Єлисей Олексійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Стеблянки, українець, освіта початкова, ремонтний робітник служби колії залізниці на ст.Рябушки. Арешт 23.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 11*).

СТЕБЛЯНКО Іван Леонтійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Стеблянки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.01.1933, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 22.04.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1664*).

СТЕБЛЯНКО Йосип Данилович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Стеблянки, українець,

освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях Леніна”. Арешт 6.03.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Лебединським РВ НКВС 8.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3446*).

СТЕБЛЯНКО Олексій Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Стеблянки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях Леніна”. Арешт 6.03.1938. Сумським обласним судом 22.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік, у покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований 12.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13*).

СТЕЦИШИН Михайло Степанович, 1893 р.н., с. Опори Дрогобицького району Львівської області, проживав у с. Будилка, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, учитель української і німецької мов середньої школи. Арешт 4.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 21.02.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 18.07.1961 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 475*).

СТОЖКО Леонід Васильович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 86**).

СТОНАСВ (СТАНАСВ) Василь Федорович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 8 років у концтабір. Термін покарання відбував у бухті Нагаєва (Росія). Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 372*).

СТРАХУН Панас Богданович, 1870 р.н., смт Антоніни Красилівського району Хмельницької області, українець, неписьменний, без визначених місця проживання та занять. Тимчасово перебував на території Лебединського району. Арешт 26.03.1938. Сумським обласним судом 13.10.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР

засуджений до позбавлення волі на 3 роки, позбавлений на 3 роки після відбуття строку покарання права проживання в Сумській області. Реабілітований 18.05.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-941*).

СУСІДЕНКО Олексій Іванович, 1917 р.н., с. Саї Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, робітник племінного свинорадгоспу. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській правесервіській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 234**).

СУХОВІЙ Василь Федорович, 1892 р.н., с. Курган, проживав у с. Олександрівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім. 16 партз'їзду. Арешт 10.07.1932, звинувачення в розповсюдженні недостовірних чуток про колективізацію. Харківським облвідділом ДПУ 1.11.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2105*).

СУХОВІЙ Федір Сергійович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.12.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 921*).

СУХОРУКОВ Іван Федотович, 1883 р.н., с. Катанське Великописарівського району, проживав у с. Будилка, українець, неписьменний, працював у радгоспі „Будильський”. Арешт 6.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 23.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1520*).

СУХОСТАВЕЦЬ Андрій Пилипович, 1917 р.н., народився і проживав у с. Деркачі, українець, освіта початкова, тракторист Штепівської МТС. Арешт 25.02.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 31.07.1937 за згоду участі в терористичному акті проти колгоспного активіста (ст. 17-54-8 КК УРСР) та за ст. 54-10 ч. 1 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом СРСР 31.12.1937 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 16.10.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13397**).

Т

ТАРАН Тимофій Сергійович, 1904 р.н., колишній х. Сагайдак, проживав у с. Березів Яр, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. До жовтня 1941 р. і з березня по липень 1943 р. – червоноармієць. З жовтня 1941 р. по січень 1942 р. і з липня 1943 р. по травень 1944 р. перебував у німецькому полоні, із січня 1942 р. по березень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 23.12.1948. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.02.1950 за ст. 54-1 „б” КК УРСР ув’язнений на 25 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Джеккаган однойменної області (Казахстан). Комісією Президії Верховної Ради СРСР із розгляду кримінальних справ 26.06.1956 покарання пом’якшене до фактично відбутого строку, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 242).

ТАРАНОВ Павло Макарович, 1886 р.н., м. Красноград Красноградського району Харківської області, проживав у с. Малий Вистороп, українець, освіта незакінчена вища, викладач математики агрономічної школи. Арешт 9.02.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній есерівській організації. Лебединським РВ НКВС 15.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3375).

ТАРАХНО Павло Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Бишків, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 30.04.1931 справа закрита. Працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за підвину роботу проти влади та участь в українському контрреволюційному націоналістичному осередку застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1254. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 75*).

ТЕБЕНКО Юхим Федорович, 1896 р.н., с. Тихоновичі Щорського району Чернігівської області, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, заступник головного бухгалтера спиртзаводу. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабіліто-

ваний 1.09.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 473*).

ТЕЛИЧКО Микола Кононович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 13-річчя Жовтня. Арешт 6.09.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 25.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3434).

ТЕРЕЩЕНКО Сергій Васильович, 1879 (1874) р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, городник колгоспу „Правда”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 87*).

ТЕРНОВСЬКИЙ Семен Якович, 1897 р.н., с. Грунь, проживав у колишньому с. Корінне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 20-річчя Жовтня. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15*).

ТЕРНОВСЬКИЙ Яків Йосипович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15*).

ТЕРНЮК Матвій Петрович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край, 15.06.1933 – через хворобу висилка визнана умовною, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Батько Тернюка П.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 391*).

ТЕРНЮК Павло Матвійович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта

початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.02.1965 Сумським обласним судом. Син Тернюка М.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 318).

ТИТАРЕНКО Олексій Прокопович, 1913 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта початкова. Червоноармієць 105 ОПБ[?] 109 укрпрайону. Арешт 8.10.1942. Військовим трибуналом 89 району авіабазування 19.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13053).

ТИТЯНЕЧКО Григорій Йосипович, 1906 р.н., с. Грузьке Тростянецького району, проживав у с. Курилівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць взводу розвідників 69 окремої СБ. Арешт 10.03.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 27.03.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 4.05.1942. Реабілітований 20.07.1992 прокуратурою Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12287).

ТИЩЕНКО Данило Петрович, 1885 р.н., с. Василівка, проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, листоноша. Арешт 3.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 19.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12352).

ТИЩЕНКО Савелій Іванович, 1897 р.н., с. Василівка, проживав у с. Помірки, українець, освіта початкова, бригадир будівельної бригади колгоспу „Червоний маяк”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.02.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 87*).

ТКАЧЕНКО Василь Олексійович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР та в участі в масових заворушеннях у згаданому селі проти СОЗів та весняної посівної кампанії (ст. 56-16). Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17.09.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 881*).

ТКАЧЕНКО Євтихій Федорович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Влізьки, українець, освіта початкова, священик. Підписка про невізд від 22.08.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УСРР (приховування срібних монет). Сумським окрвідділом ДПУ 4.09.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4163).

ТКАЧЕНКО Микола Дем'янович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 761*).

ТОКАР Василь Якович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Бишків, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір, 3.09.1929 – попередня постановою скасована, справа направлена на дослідження, 18.01.1930 – за згаданою статтею ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 801*).

ТОКОВИЙ Єгор Олексійович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, робітник племінного свино-радгоспу. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 798).

ТОНКИЙ Сергій Онуфрійович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Кам'яне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 17 партз'їзду. Арешт 6.03.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації проти заходів влади. Лебединським РВ НКВС 10.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-112).

ТОПЧІЙ Гнат Федорович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Топчії, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр. 737*).

ТРЕСКИН Іван Васильович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Ляшки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

5.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 34*).

ТРЕСКИН Олексій Васильович, 1886 р.н., с. Рябушки, проживав у с. Корчани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6158*).

ТРЕТЯКОВ Олексій Михайлович, 1926 р.н., с. Малий Вистороп, українець, освіта початкова, без визначених занять. З червня 1942 р. по січень 1951 р. перебував у Німеччині. Арешт 23.01.1951. Військовим трибуналом в/ч 07335 27.04.1951 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТГ. Реабілітований 23.08.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13542).

ТРИГУБ Антон Олексійович, 1879 р.н., с. Тригуби, проживав у с. Першозванівка Вільнянського району Запорізької області, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Луначарського. Трійкою при управлінні НКВС по Дніпропетровській області 2.09.1937 застосована ВМП. Розстріляний 11.09.1937 у м. Запоріжжя. [Відомості про мотиви репресії відсутні]. Реабілітований у 1958 р. (Реабілітовані історією. Запорізька область. – Кн. 1. – 2004).

ТРИХЛІБ Захар Павлович, 1916 р.н., уродженець колишнього с. Байрак, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1036 СП 293 СД Південно-Західного фронту. У вересні 1941 р. протягом тижня перебував у німецькому полоні (на території Кролевецького району), з якого втік і повернувся до військової частини Червоної армії. Арешт 5.10.1941, звинувачення за ст. ст. КК РРФСР 58-1 „б”, 193-14 „д” (розтрата казенного майна). Етапований до м. Уфа Республіка Башкортостан (Росія). Наркоматом внутрішніх справ згаданої автономної республіки 21.03.1942 справа закрита, направлений у будівельний батальйон. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3894).

ТРИЗНА Федір Єлисейович, 1896 р.н., с. Губарівка Богодухівського району Харківської області, проживав у с. Сіробабине, українець, освіта початкова, священник. Арешт 7.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на

3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 739).

ТРУФАНЕНКО Наталія Петрівна, 1909 р.н., народилася і проживала в с. Будилка, українка, освіта початкова, кравчиня-надомниця. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала в згаданому селі. Арешт 17.09.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 15.11.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3652).

ТУР-ЗАГОРУЛЯ Тетяна Семенівна, 1922 р.н., народилася і проживала в с. Куличка, українка, освіта середня, робітниця військбуду №156 Лебединського авіагарнізону. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала в згаданому селі. Арешт 24.06.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.09.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5174).

ТУЧА Андрій Єгорович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Яроші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським окривідділом ДПУ 23.02.1930 справа закрита. Син Тучі Є.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755*).

ТУЧА Єгор Іванович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Яроші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. Батько Тучі А.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755*).

ТУЧА Максим Тимофійович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Яроші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755*).

ТУЧА Яким Мартинович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Яроші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755*).

У

УДОВИЧЕНКО Никон Тихонович, 1894 р.н., уродженець с. Будилка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць санвзводу 100 СД. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 3.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 3.07.1944 виправданий. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5213).*

УДОВИЧЕНКО Секлета Терентіївна, 1915 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Тимофіївка, українка, освіта початкова, робітниця-поденниця Будильського відгодівельного радгоспу. Арешт 19.05.1954. Сумським обласним судом 28.07.1954 за участь в антирадянській нелегальній секті євангелістів засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 11.05.1992 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12150*).*

УЛАНВСЬКИЙ Олексій Микитович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, дільничний агроном МТС. Арешт 20.04.1938, підписка про невізд від 2.06.1939, звинувачення в участі в контрреволюційній націоналістичній повстанській організації. Прокуратурою області 7.07.1939 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-49*).*

УСЕНКО Данило Семенович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Старонове, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім. 15-річчя ДПУ. Під час німецької окупації (1942-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 26.11.1948, звинувачення за ст. 54-1 „а”

КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 3.08.1949 справа направлена на додаткове розслідування. Військтрибуналом Сумського гарнізону 20.05.1950 засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Військтрибуналом Київського ВО 17.06.1950 вирок залишений у силі. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.08.1954 попередні вироки скасовані, справа направлена на дослідження. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 16.12.1954 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13749*).*

УСИК Михайло Михайлович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 109*).*

УСОВ Олександр Михайлович, 1892 р.н., м. Сміла Черкаської області, проживав у с. Будилка, українець, освіта неповна середня, рахівник відгодівельного пункту. Арешт 1.07.1941. Сумським обласним судом 28.08.1941 як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УРСР) засуджений на 5 років примусових робіт. Реабілітований 26.12.1997 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13798).*

Ф

ФАЛЬКО Іван Федорович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Великий Вистороп, українець, освіта початкова, вантажник Низівського цукрозаводу (Сумський район). Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 28.05.1939 виправданий. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-420).*

ФЕДІРКО Григорій Андрійович, 1926 р.н., уродженець с. Мартинці, українець, освіта неповна середня. Солдат в/ч 61887. Арешт 31.01.1949. Військовим трибуналом в/ч 16058 (м. Кіров, Росія) 15.04.1949 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений

на 10 років ВТТ. Реабілітований 2.11.1955 військовою колегією Верховного Суду СРСР. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5730).*

ФЕСЕНКО Петро Федорович, 1904 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у с. Малий Вистороп, українець, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 4.04.1932, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 15.05.1932 справа закрита. Арешт 6.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в антирадянському куркульському осередку

застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 619*; оп. 2, спр. 16*).

ФУРДИЛО Петро Іванович, 1909 р.н., уродженець колишнього х. Фурдилів (тепер с. Гарбузівка), українець, освіта початкова. Червоноармієць 9 зенітно-артилерійського полку. Арешт 27.10.1941. Військовим трибуналом військ НКВС з охорони тилу 6 армії 30.10.1941 за ст. 54-

10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 19.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11637).

ФУРДИЛО Федір Петрович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Стеблянки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.04.1932, звинувачення в контрреволюційній агітації. Харківським облвідділом ДПУ 15.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1704).

Х

ХАВРАТЕНКО Демид Дем'янович, 1892 р.н., м. Лебедин, проживав у с. Лифине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Новий світ”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав у згаданому селі. Арешт 15.01.1944. Сумським обласним судом 19.03.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13146).

ХАЛЕПА Микита Антипович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 15*).

ХАРЧЕНКО Мамант Іванович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Боровенька, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Лебединським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 3.05.1932 справа закрита через похилий вік. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1140*).

ХАРЧЕНКО Прокіп Григорович, 1911 р.н., с. Боровенька, проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, тесляр відгодівельного пункту. Арешт 3.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 6.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 122).

ХІЛЬКО Омелян Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 12.02.1947. Сумським обласним

судом 19.05.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 27.06.1947 вирок залишений у силі. Покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 7.08.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11784).

ХІЛЬКО Семен Іванович, 1921 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідувач поштового відділення зв'язку. Арешт 21.03.1947. Сумським обласним судом 29.05.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.07.1947 вирок залишений без змін. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11608).

ХЛЄБКОВ Олексій Андрійович, 1862 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, староста церковної громади. Арешт 9.02.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації та заходів влади на селі. Сумським окрвідділом ДПУ 15.02.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1710*).

ХОМЕНКО Федір Васильович, 1908 р.н., с. Нижня Сироватка Сумського району, проживав у колишньому с. Тимофіївка, українець, освіта початкова, сторож радгоспу. Арешт 19.05.1954. Сумським обласним судом 28.07.1954 за участь в антирадянській нелегальній секті євангелістів засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12150*).

ХОМУТИННИК Іван Олександрович, 1914 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта середня зоотехнічна, кандидат у члени ВКП(б). Оперуповноважений особливого відділу НКВС 39 армії з обслуговування 360 гвардійського артилерійського полку, лейтенант

держбезпеки. 3 вересня 1942 р. – у німецькому полоні, з якого 19.09.1943 втік і повернувся в діючу армію. Арешт 14.10.1943. Військовим трибуналом Білоруського фронту 27.10.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років

ВТТ, позбавлений військового звання. Термін покарання відбував на будівництві залізниці (ст. Тайшет, Іркутська область Росії). Реабілітований 7.07.1959 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4963*).

Ц

ЦАПЕНКО Олександр Іванович, 1900 р.н., м. Богодухів однойменного району Харківської області, проживав у с. Штепівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор МТС. Арешт 28.07.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській терористичній організації та шкідницькій діяльності. УДБ управління НКВС по Сумській області 26.11.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1056*).

ЦЕБРО Павло Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 3, спр. 276**).

ЦИБУЛЬНИКОВА Наталія Семенівна, 1915 р.н., м. Суми, проживала в с. Сіробабине, українка, освіта середня, завідувачка початкової школи. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала і працювала в згаданому селі. Арешт 13.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 18.11.1943 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджена на 10 років ВТТ. Термін покарання відбувала в Республіці Комі (Росія). Реабілітована 11.10.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12609*).

ЦИГАН Сергій Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у с. Червлене, працював у колгоспі „Переможець”. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 29.12.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: он. 3, спр. 276**; *он. 1, спр. 163*).

ЦИКАЛО Іван Григорович, 1900 р.н., с. Пристайлове, проживав у с. Шевченкове,

українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 21.07.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УСРР засуджений до ВМП. Розстріляний 14.08.1941. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11707*).

ЦИКАЛО (ЦЕКАЛО) Степан Васильович, 1875 (1873) р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у с. Червлене, працював у колгоспі ім. Чубаря. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за контрреволюційну агітацію проти заходів партії та уряду застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 28.12.1989 та 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: он. 6, спр. 612**; *он. 7, спр. 76*).

ЦИСЬ Василь Дмитрович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, сторож спиртзаводу. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. Брат Цися О.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 109**).

ЦИСЬ Олександр Дмитрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, робітник спиртзаводу. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.03.1959 Сумським обласним судом. Брат Цися В.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 109**).

ЦУПРУН Іван Данилович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта незакінчена вища, учитель української мови середньої школи №1. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938

за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.11.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 727*).

Ч

ЧАБАН Василь Юхимович, 1914 р.н., с-ще Шевченко Дніпропетровського району однойменної області, проживав у с. Будилка, українець, освіта середня технічна, лісозаготівельник промартлі „Соцпраця” (м. Лебедин). Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 29.05.1943. Особливу нарадою при НКВС СРСР 9.10.1943 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.03.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 944).

ЧАЙКОВСЬКИЙ Микола Федорович, 1918 р.н., с. Капустинці Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, завідувач радгоспного клубу. Арешт 14.08.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 за участь у створенні контрреволюційної організації, проведення антирадянської агітації, а також за готування до терористичних дій (ст. 17-54-8 КК УРСР) засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.07.1938 ст. 17-54-8 з вироку виключена. Реабілітований 15.11.1991 Генеральною Прокуратурою України. Брат Чайковського В.Ф. (Липоводолинський район). (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11834*).

ЧЕГРИНЕЦЬ Дмитро Федорович, 1879 р.н., народився і проживав на колишньому х. Чегринців, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським окрвідділом ДПУ 23.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755*).

ЧЕПЕЛЬ (ЧЕПІЛЬ) Денис Савич, 1918 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 367 СП 71 СД. Арешт 1.05.1942, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Карельського фронту 20.06.1942 справа закрита, направлений у діючу армію. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4894).

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Степан Миколайович, 1900 р.н., уродженець с. Межиріч, українець, освіта початкова. Червоноармієць евакошпитало

№ 3679 (м. Баку, Азербайджан). Арешт 17.02.1942. Військовим трибуналом Бакинського гарнізону 6.03.1942 за контрреволюційні висловлювання засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 18.11.1954 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13082).

ЧЕРНИШ Іван Мойсейович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

ЧЕРНИШ СЕРГІЙ Мойсейович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.12.1930. Особливу нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.08.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 267).

ЧЕРНИШОВ Павло Васильович, 1916 р.н., уродженець с. Кам’яне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць Чорноморського флоту, перебував на лікуванні в шпиталі (м. Ялта, АР Крим). Арешт 2.10.1941. Військовим трибуналом згаданого флоту 24.10.1941 за контрреволюційну агітацію засуджений до ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12868).

ЧМЛЕНКО Пилип Дмитрович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув’язнений на 3 роки в концтабір умовно. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

Ш

ШАПОВАЛ Михайло Дмитрович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 27.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 164).

ШАПОВАЛ Михайло Петрович, 1888 р.н., с. Грунь, проживав у с. Михайлівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 6.03.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації проти заходів влади. Лебединським РВ НКВС 13.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-256).

ШАПОВАЛ Федір Кузьмич, 1877 р.н., народився і проживав у с. Бишкінь, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір, 3.09.1929 – справа направлена на дослідження, 18.01.1930 – ув'язнений на 3 роки в концтабір. Колегією ОДПУ 10.05.1932 достроково звільнений з позбавленням права проживання в режимних місцевостях СРСР на невідбутий строк покарання. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 801*).

ШАПОШНИК Іван Мойсейович, 1925 р.н., уродженець с. Будилка, українець, освіта неповна середня. Солдат радянської військової комендатури в м. Сольнок (Угорщина). Арешт 17.05.1947. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м. Будапешт згаданої країни 19.06.1947 за ст. 58-1 „б”, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.02.1958 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4584).

ШАРУНЕНКО Тимофій Андрійович, 1900 р.н., уродженець с. Ворожба, українець, освіта середня агрономічна. Червоноармієць 31 запасного СП 10 запасної СД. Арешт 13.05.1944. Військовим трибуналом згаданої дивізії 26.06.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12736).

ШЕВЧЕНКО Йосип Захарович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Олександрівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт

21.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 872*).

ШЕВЧЕНКО Мойсей Петрович, 1880 р.н., с. Олександрівка, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, конюх сільської ради. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 404).

ШЕВЧЕНКО Олексій Захарович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 872*).

ШЕВЧЕНКО Петро Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Олександрівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 29.10.1990 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 64).

ШЕВЧЕНКО Харитон Іванович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Грамине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Політвідділ”. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-7 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 27.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-302).

ШЕР Макс Лейбович, 1893 р.н., м. Брест (Білорусь), проживав у с. Ворожба, єврей, освіта початкова, керівник духового оркестру при будинку колективіста. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 10.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3220).

ШИЛО Іван Петрович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Боровенька, українець, неписьменний, робітник торфорозробки. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1

КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 373).

ШИЛО Микола Петрович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Московський Бобринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.01.1936. Харківським обласним судом 8.05.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12333).

ШИМКО Федір Петрович, 1904 р.н., уродженець с. Штепівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць кінного взводу 169 запасного артилерійського полку. Арешт 23.01.1943. Військовим трибуналом 40 армії 6.03.1943 за розповсюдження недостовірних чуток у воєнний час засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений у діючу армію. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13009).

ШКАНДАЛА Петро Сидорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 761*).

ШКАРУПА Роман Сергійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Рябушки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 21.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Лебединським РВ НКВС 31.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-562).

ШОЛОХ Варвара Григорівна, 1894 р.н., народилася і проживала в с. Грунь, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 6.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 19.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 18.08.1941 у м. Суми. Реабілітована 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12351).

ШОЛОХ Семен Гордійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації

застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр. 15*).

ШРАМКО Павло Пимонович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Голубівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 27.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-44).

ШУЛПА Матвій Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Перекоп”. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 424*).

ШУЛПА Павло Васильович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Дмитрівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Перекоп”. Арешт 31.07.1936. Харківським обласним судом 5.10.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УСРР 4.11.1936 покарання пом'якшене до 2 років. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2306).

ШУМИЛО Андрій Петрович, 1889 р.н., с. Межиріч, проживав у с. Великі Луки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 980*).

ШУМИЛО Іван Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Межиріч, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Сумським окривділом ДПУ 28.01.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3236).

ШУМИЛО Омелян Никифорович, 1898 р.н., с. Межиріч, проживав у с. Великі Луки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоні Луки”. Арешт 15.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні

ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 980*).

ШУТЬКО Антон Антонович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Філонівщина,

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Не заарештовувався. Допит 10.10.1926, звинувачення за ст. 54-6 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 19.08.1927 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1420).

Щ

ЩЕРБИНКІН Карпо Павлович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Пристайлове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія). Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Щербинкіна С.К. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 780*).

ЩЕРБИНКІН Степан Карпович, 1909 р.н., с. Пристайлове, проживав у с. Будилка, українець, освіта початкова, робітник відгодівельного пункту. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою Сумської області. Син Щербинкіна К.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 1).

Я

ЯКОВЕНКО Олексій Миколайович, 1902 р.н., колишній х. Яковенки (тепер с. Нестеренки) Липоводолинського району, проживав у с. Василівка, українець, освіта початкова, робітник спиртзаводу. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 512).

ЯКОВЕНКО Степан Васильович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.12.1932. Народним судом Лебединського району 23.12.1932 за злісне ухилення від здачі державі зернохліба (ст. 58 ч. 1 КК УСРР) засуджений до позбавлення волі на 7 років та до штрафу в сумі 500 крб. Реабілітований 9.12.1991 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-2451, оп. 2, спр. 449).

ЯРКОВИЙ Петро Павлович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Гринцеве, українець, освіта початкова, конюх школи в с. Ополонське Сумського району. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений

на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 651).

ЯРОШЕНКО Михайло Пилипович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Яроші, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 755*).

ЯЩЕНКО Антон Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським окрвідділом ДПУ 5.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

ЯЩЕНКО Микола Васильович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Червлене, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612*).

ЛИПОВОДОЛИНСЬКИЙ РАЙОН

Сумской Оперативный Сектор
Г. П. У.

по обвинению Дрозденко Т. П.
Сихо Я. М. Шаркина В. И.
Лерсбардау Т. И.

123760

1788 КВД
УКРАИНСКОЙ ССР

Инвентаризовано в 1970 г.

ДЕЛО № 4115
106154

по обвинению Далько Григорий
Вильямович и других в числе 18 человек
по ст.ст. 54-11 и 54-10-1 УК УССР.

УЧЕНО в 1962 году

дело в двух томах
ТОМ № 1

8371

УССР
МИНИСТЕРСТВО ВНЕШНИХ ДЕЛ

АРХИВ ВУЧК-ГПУ НКВД-МВД
АРХИВ
Учтенно-архивного отдела
КГБ при Сов. Министров УССР
СЛЕД. ФОНД

Управление ОБУ
по Сумской области
Архивное отделение

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО
№ Логомаренко А.

по обвинению 4 другие
730 ст. 54-2 и 54-11 ч. 1 ст. 102 УК

УЧЕНО в 1962 году

Получено из архива село должно быть возвращено через 10 дней с момента получения его. Передача полученных из архива дел и других документов производится по письменному распоряжению.

УЧЕТНО-АРХИВНЫЙ ОТДЕЛ
КГБ при СМ УССР
АРХ. № 21346

6
1928 р.

СПРАВА
Наorzиймайной сесії
ПО КРИМІНАЛЬНОМУ ВІДДІЛКУ

Рівненського Округу

Дрозденко Габрієла Іванівна
д. 54-87-1, в. 63, парт. ч. н. н.

Майська Степана Іванівна
Явля Гриневича і Дрозденка Григорія
р. 54-87-1, в. 54-87-1

16-62-2 арт. ч. н. н. в матеріалах
співідкої акції проти державної
Радничкої влади та класної партії
свідомої партії, засуджені до поз.
в. 1928 року.

Повістка № 170/1928
в порядку виконання постанови
сесії 1928 року.
Закінчена 14. грудня 1928 року.

ТРАГІЧНА ДОЛЯ КОМКОРА

ВАСИЛЕНКО Матвій Іванович

Військовий діяч. Народився 25 листопада 1888 року в селі Підставки Гадяцького повіту Полтавської губернії (тепер Липоводолинський район Сумської області). У 1909 році закінчив військове училище. Учасник першої світової війни (1914-1918). Під час громадянської війни (1918-1920) командував 11, 9 та 14 арміями, потім – дивізією та корпусами. Член ВКП(б) з 1932 року. У 1931-1935 роках – інспектор піхоти РСЧА. З 1934 року – член Військової ради при наркомі оборони СРСР. У 1935 році призначений на посаду заступника командувача військ Уральського ВО. Заарештований у травні 1937 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1 липня 1937 року за ст.ст. 58-6, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до вищої міри покарання. Розстріляний того ж дня. Реабілітований у листопаді 1956 року.

Повалення російського Тимчасового уряду в жовтні 1917 р. унаслідок більшовицького повстання та розгорнутий невдовзі „червоний терор” спричинили хвилю масових анти-радянських виступів. До них приєднався чехословацький корпус (близько 50 тисяч чоловік). Сформований у Росії з військово-полонених у 1917 році корпус відправлявся до Західної Європи через Далекий Схід Росії. Спровокований Антантою, він підняв бунт і разом з білогвардійськими загонами у травні-серпні 1918 року захопив ряд міст на заході і сході від Уралу, де були відновлені дореволюційні порядки. Бунтівний корпус створив велику небезпеку для Радянської Республіки¹.

До літа 1918 року більшовики втратили 3/4 території. Для керівництва воєнними діями Радянським урядом були створені Реввійськрада та Рада робітничо-селянської оборони. Вони формували армії та направляли їх на Західний, Український, Південний, Каспійсько-Кавказький, Східний та Північний fronti. Мобілізувалися генерали та офіцери старої армії, бо вважалося доцільним використати їх багатий бойовий досвід. Серед „воєнспеців” був і Матвій Іванович Василенко...

Фото першої половини 1930-х років.

м.п. 1937
Україна

АНКЕТА АРЕСТОВАННОГО

Цист. № _____
Число _____

1. Фамилия Василенко

2. Имя и отчество Матвей Иванович

3. Дата рождения: число 10 * месяц Август год 1888

4. Место рождения Потемкиной ул. Ювакского двора
Село Подставки

5. Место жительства (адрес) в Влудковск ул. 8^а марта
дом советов

6. Профессия и специальность Военнослужащий

7. Место службы и должность или род занятия Народный Военный
Округ. Зам. Командира. Военный округа
(указать без сокращений, название предприятия или учреждения и заребр происхождения)

8. Паспорт № 107274 не было
(когда и какому ведомству выдан, номер и категория, где прописан)

9. Социальное происхождение крестьяне - полсе
(род занятий родителей и их нынешнее положение)
был земледельцем

10. Социальное положение Военнослужащий не командир
(род занятий и нынешнее положение арестованного)

а) до революции Военнослужащий

б) после революции Военнослужащий

II Образование (общее и специальное) был Среднее
Военное образование

Занкети заарештованого М.І. Василенка.
18 травня 1937 р.

авторитетним командиром. Після Лютневої революції солдати обрали його членом військової ради 3-ї армії, потім, у званні штабс-капітана, – делегатом на 1-й Всеросійський з'їзд рад².

У січні 1918 року почалася демобілізація старої армії. У березні демобілізувався і Матвій Іванович, а в травні вступив до академії Генерального штабу. Для забезпечення сприятливих умов реорганізації вона була евакуйована до Єкатеринбурга, а потім – до Казані. У серпні це місто захопили частини чехословацького корпусу за підтримки білогвардійських загонів. Усіх слухачів Академії було взято в полон.

По дорозі з Казані на Далекий Схід Василенку вдалося вирватися з полону. На лінії Південно-Східного фронту він долучився до формування червоногвардійських загонів, на початку 1919 року об'єднав їх і став командиром бригади, яка в складі 8-ї армії воювала проти козаків і денікінців.

У липні 1919 року Реввійськрада Південно-Східного фронту призначила М.І. Василенка командиром 40-ї Богучарської стрілецької дивізії³. Вона вела жорстокі бої з кінним корпусом генерала Мамантова, який прагнув прорвати фронт і вийти в тил радянських військ. 5 серпня Матвій Іванович дістав тяжке поранення. Після лікування в Москві повернувся в бойовий стрій. Реввійськрада Республіки в листопаді 1919 року призначила його командувачем 11-ї армії, сформованої в жовтні 1918 року. У складі Південного та Каспійсько-Кавказького фронтів вона вела бойові дії за звільнення від білогвардійців західної частини Північного Кавказу. Певний час нею командував виходець із Сумщини І.Ф. Федько. В Астрахані, де знаходився штаб армії, Василенко прийняв рішення за несприятливих погодних умов розпочати

Як згадували його бойові друзі, Матвій Іванович часто розповідав про свій рідний край, родину, про сестричок та брата. Його турбувала тяжка доля передчасно овдовілого батька, який не одружився вдруге, а присвятив своє життя дітям. Після смерті дружини він переїхав до Гадяча і найнявся скотарем до заможного господаря. Працював від ранкової до вечірньої зорі, на зароблені гроші навчав синів у міському училищі.

Після закінчення цього навчального закладу Матвій та його старший брат вступили до Казанського університету. У 1905 році Матвія приголомшила звістка про арешт та страту брата за активну участь у революційному русі.

Закінчивши два курси університету, Василенко в 1906 році вступив до Тифліського військового училища. Через три роки він закінчив його у званні підпоручика, „по першому разряду со старшинством”.

Перша світова війна застала Василенка на посаді командира роти запасного піхотного полку Казанського військового округу. Командування направило його роту на Західний фронт.

Високий професіоналізм, особиста хоробрість, уважність до підлеглих, турбота про їхні потреби зробили Василенка

наступ і звільнити від білогвардійців місто Царицин (тепер Волгоград). Наступ розпочався 29 грудня 1919 року. Оволодівши кількома укріпленими населеними пунктами, червоноармійці перекрили залізничний зв'язок Царицина з Північним Кавказом.

О другій годині ночі 3 січня 1920 року бійці 450-го полку пішли по льоду Волги. Їх прикривала снігова хуртовина.

– Не скупчайтеся великими групами, щоб не провалилися під тонкий лід, тримайтеся один від одного на витягнуту руку, – радив бійцям командувач армії.

Місто на Нижній Волзі було повністю звільнено від білогвардійців. Коли звістка про це дійшла до Москви, мешканці столиці Росії влаштували мітинг і звернулися до уряду з проханням – нагородити 450-й полк, який найбільш відзначився під час звільнення Царицина, найвищим на той час орденом Червоного Прапора. Це прохання москвичів було задоволено.

Розвиваючи наступ, 11-а армія під командуванням М.І. Василенка успішно діяла в районах Ставрополя, Грозного та Баку.

У своїх спогадах командувач армії завдячував члену Реввійськради С.М. Кірову: „На автомобілі по контрреволюційних козачих районах, верхи по сипучих пісках, де треба, то й на літакові, товариш Кіров усюди встигав, щоб своєю присутністю і особистим прикладом підняти бійців на нові й нові подвиги...”²⁴

Радянський державний і партійний діяч С.М. Кіров також високо цінував військовий талант М.І. Василенка. Коли Сергій Миронович одержав з Москви повідомлення про переведення Матвія Івановича командувачем в іншу армію, то, жалкуючи з цього приводу, писав: „Робота Василенка відчувається в усьому. Підлегли звикли до нього... Не помилюсь, що всі відповідальні працівники армії дотримуються такої ж думки”²⁵.

У квітні 1920 року Матвій Іванович прийняв командування 9-ю армією. Він один з перших під час громадянської війни в Росії на стратегічних напрямках прориву оборони противника застосував масовані удари сотень гармат. Постійним правилом командарма було: „Не питай, де ворог, а скільки його – дізнаєшся, коли він буде розгромлений.” Під командуванням Василенка 9-та армія 20 травня 1920 року провела блискучу бойову операцію проти Кубанської козачої армії, яка завершилася тим, що 60 тисяч „нижчих чинів” і 5 тисяч офіцерів склали свою зброю. Було взято значні трофеї, у тому числі 20 тисяч бойових коней.

У ході радянсько-польської війни Реввійськрада 30 серпня 1920 року направла Матвія Івановича Василенка командувачем військ 14-ї армії. До її складу входили 8-а кавалерійська дивізія Червоного козацтва під командуванням В.М.Примакова, група військ на чолі з І.Е.Якіром, 135-а стрілецька бригада В.М.Голубенка, кавалерійська бригада Г.І. Котовського та інші військові формування. За бойові подвиги Василенко представив цих командирів до нагородження орденом Червоного Прапора⁶.

Заслуги самого М.І. Василенка були відзначені двома орденами Червоного Прапора (один із них – Закавказької Республіки).

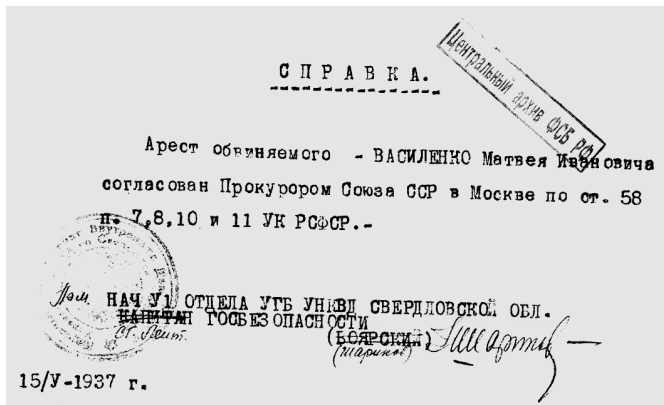
Після завершення громадянської війни М.І. Василенко перебував на посаді начальника військово-навчальних закладів Сибіру, командував 45-ю Волинською Червонопрапорною дивізією, 17-м та 9-м стрілецькими корпусами Київського військового округу.

З 1931 по 1935 рік Матвій Іванович очолював інспекцію з бойової підготовки частин РСЧА. За створення більше десятка посібників його було нагороджено орденом Червоної Зірки. У 1935 році він одержав звання комкора. З 1934 року – член Військової Ради при наркомі оборони СРСР. У 1935 році Василенка Матвія Івановича призначено заступником командувача військ Уральського військового округу.

...Поштовхом до посилення репресій в армії став пленум ЦК ВКП(б), що відбувся 23 лютого – 5 березня 1937 року. У своєму заключному слові Голова Ради Народних Комісарів СРСР В.М. Молотов, говорячи про стан справ в армії, констатував наявність незначних симптомів „шкідницької роботи, шпигунсько-диверсійно-троцькістської роботи”. Але, багатозначно додав він, „повинно бути більше”. Голова уряду твердо запевнив учасників пленуму: „Військове відомство – дуже велика справа, перевіритися його робота буде не зараз, а дещо пізніше і перевірятися дуже міцно”⁷⁷.

І почалися пошуки „ворогів народу” в РСЧА.

До 1 червня 1937 року серед заарештованих вже було 20 членів Військової Ради при наркомі оборони СРСР. В їх числі – учасники так званої „Антирадянської троцькістської військової організації” (або „Військово-фашистської змови”) у Червоній армії – командувач військ Приволзького військового округу, маршал Радянського Союзу М.М. Тухачевський, командувач військ Київського особливого військового округу, командарм 1-го рангу І.Е. Якір та ще шість високопоставлених радянських військовонаачальників, звинувачених „у змові з метою державного перевороту”. Усіх їх розстріляно.

Довідка IV відділу УДБ управління НКВС по Свердловській області про погодження арешту М.І. Василенка Прокурором СРСР. 15 травня 1937 р.

Прокуратура СРСР 15 травня 1937 року санкціонувала арешт Василенка Матвія Івановича. Управлінням НКВС по Свердловській області на третій день він був заарештований. Його звинуватили в шпигунстві, участі в терористично-му акті, у контрреволюційній організації.

Більше трьох місяців перебував М.І. Василенко під слідством. Пригадував походи армій, якими командував, командирів, які йшли поряд з ним під час громадянської війни. Боляче переживав за дружину, сина та дочку. Як складеться їхня доля після його арешту?

І ось, як грім серед ясного неба, суворий вирок: „Военная Коллегия Верховного Суда Союза ССР в закрытом судебном заседании, в городе Москве 1 июля 1937 года рассмотрела дело по обвинению Василенко Матвея Ивановича, 1888 г. рождения, быв. зам. командующего войсками Уральского военного округа, в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 58-6, 58-8, 58-11 УК РСФСР.

Предварительным и судебным следствием установлено, что, будучи в 1934 г. завербован Примаковым в качестве участника военно-фашистского заговора, Василенко проводил активную антисоветскую работу. Признавая, таким образом, обвинения, предъявленные Василенко доказанными, военная Коллегия Верховсуда Союза приговорила:

Василенко Матвея Ивановича к высшей мере уголовного наказания – расстрелу с конфискацией всего лично ему принадлежащего имущества и с лишением воинского звания „комкор”. Приговор окончательный, обжалованию не подлежит и на основании постановления ЦИК Союза от 1 декабря 1934 г. приводится в исполнение немедленно”⁷⁸.

Того ж дня М.І. Василенко був розстріляний.

... Репресії торкнулися 44 тисяч командирів і політпрацівників Червоної армії та флоту.

ПРИГОВОР

Именем Союза Советских Социалистических Республик
Военная Коллегия Верховного Суда Союза ССР

в составе:

Председательствующего Армогенриста В.В. УЛЬРИХ
Членов: Корвогенриста Л.А. ПАВЛОВИЧ и
Львовгенриста Я.П. ДМИТРИЕВА

При секретаре военном юристе 1 ранга А.Ф. КОСТЕШКО

В заседании судебного заседания, в городе М о с к в е
1 июля 1937 года

рассмотрела дело
по обвинению: **ВАСИЛЕНКО** Матвея Ивановича, 1888 г. рождения, быв. зам. командующего войсками Уральского военного округа, - в преступлении, предусмотренных ст.ст. 58-6, 58-8 и 58-11 УК РСФСР.

Предварительным и судебным следствием установлено, что будучи в 1934г. завербован Пришаровым как активный участник военно-фашистского заговора, Василенко проводил активную агитационную работу и сам лично завербовал в число участников заговора

б. начальника управления боевой подго-товки РККА Чайковского, его заместителем Урюмова и б. начальника штаба Ур Воианского, кроме того, Василенко являлся с 1924г. агентом Урманской разведки, он раздобыл лично, через резид. этой разведки - советника Урманского посольства в Москве передачу секретных сведений о боевой подготовке РККА за 1933г., об авиации, о кини о танках войск и о состоянии боеготовности укреплений районов.

Признавая, таким образом, обвиняемый, предусмотренное Василенко по ст.ст. 58-6, 58-8 и 58-11 У.Код. доказавшим, Военная Коллегия Верховного Суда, руководствуясь ст.ст. 319 и 320 УПК приговорила:

Василенко Матвея Ивановича к высшей мере уголовного наказания - расстрелу с конфискацией всего личного имущества летучего имущества и с лишением всего звания - кавалера.

Приговор отменен, а обвиняемый освобожден от наказания и на основании постановки УПК Союза от 1 декабря 1934г. приговор отменен и исполнение прекращено.

Председательствующий М.М.М.М.
Членов: 1. Корвогенрист М.А.А.А.
2. Львовгенрист В.П.П.П.

Вирок військової колегії Верховного Суду СРСР по кримінальній справі М.І. Василенка. 1 липня 1937 р.

Цей важкий історичний досвід має ... аспект – повчальний. Адже ніякий зовнішній ворог в умовах мирного часу ніколи не зможе завдати більшої шкоди країні та її народу, ніж злочинні дії власного державного керівництва, наслідком яких може бути підриг військового потенціалу в будь-якому вимірі, у тому числі і в кадровому. За висновками деяких фахівців, здійснені протягом 1937-1939 років масові репресії щодо військовослужбовців призвели до кількісного та якісного послаблення кадрового складу радянських Збройних Сил. Це стало одним із поштовхів до нападу Німеччини та її союзників на СРСР, зумовило катастрофічні військові поразки Червоної армії в 1941 році⁹ ...

Тривалий час ім'я видатного полководця Матвія Івановича Василенка було піддано забуттю. І, здавалося, назавжди викреслено з історії Червоної армії та громадянської війни. Лише в період демократичних перетворень, хрущовської „відлиги та потепління”, які настали після XX з'їзду КПРС, розвінчання культу особи Сталіна та злочинів його прибічників, історики, літератори та краєзнавці почали згадувати у своїх працях ім'я полководця.

Великий внесок у цю шляхетну справу зробили генерал-лейтенант О.І. Тодорський, учасник громадянської війни, автор книги „Год с винтовкой и плугом” (1918 р.), який двадцять років провів у північних виправно-трудоих таборах, В.Т. Сухоруков, автор книги „11 армія в боях на Північному Кавказі і Нижній Волзі в 1918-1920 роках” та інші. На основі архівних матеріалів у своїх публікаціях вони показали непохитну вірність М.І. Василенка радянській державі.

Військова колегія Верховного Суду СРСР 28 листопада 1956 року переглянула кримінальну справу Василенка Матвія Івановича, установила, що „Василенко был осужден необоснованно...”, й ухвалила: „Приговор Верховного Суда СССР от 1 июля 1937 года в отношении Василенко Матвея Ивановича по вновь открывшимся обстоятельствам отменить и дело о нем в уголовном порядке прекратить за отсутствием состава преступления”¹⁰.

Після реабілітації М.І. Василенка його бойовий друг Олександр Іванович Тодорський на далекій Колімі, на шахті, відшукав дружину комкора Євдокію Вікентіївну і розповів про трагічну долю її чоловіка.

– А де мої діти? – тривожно запитала вона.

– Ваші діти переховувалися в Харкові, у родичів. Син Віктор живий і сподівається на якнайшвидшу зустріч з матір’ю. А дочку Інну німецькі окупанти вивезли до Німеччини на каторжні роботи, її подальша доля невідома...

Шанують світлу пам’ять про видатного полководця Матвія Івановича Василенка земляки. Розповідь про його життєвий і бойовий шлях опублікована в 2003 році в енциклопедичному довіднику „Сумщина в іменах”.

Примітки.

1. Военный энциклопедический словарь / Мин.-во Оборонны СССР. Ин-т военной истории. – М., 1984. – С. 809.
2. Шафран М.Ф. Командарм М.І. Василенко // Український історичний журнал. – № 11. – К., 1985. – С. 105.
3. Там само. – С. 106.
4. Красная звезда. – 1934. – 3 декабря.
5. Шафран М.Ф. Командарм М.І. Василенко... – С. 107.
6. Гражданская война на Украине: сборник документов и материалов / Арх. управл. при СМ УССР. ЦГАОР УССР. – Т. 3. – К.: „Наукова думка”, 1967. – С. 748.
7. Кокін С.А., Пшенніков О.М. Без строку давності // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – К., 1998. – № 1/2. – С. 145, 146.
8. ГДА УСБУ в СО, спр. П-14065, арк. 13, 14.
9. Кокін С.А., Пшенніков О.М. Без строку давності... – К., 1997. – № 1/2. – С.137-139.
10. ГДА УСБУ в СО, спр. П-14065, арк. 16, 17.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АВРАМЕНКО Панас Лаврентійович, 1882 р.н., народився і проживав у колишньому с. Авраменки, українець, освіта початкова, завідувач господарства колгоспу „Заповіт Шевченка”. Арешт 25.10.1932. Народним судом Липоводолинського району 20.02.1933 за саботаж виконання планів хлібозаготівлі (ст. 99 КК УСРР) засуджений до примусової праці на 1 рік із конфіскацією майна на 100 крб. Реабілітований 4.03.1991 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2736*).

АВРАМЕНКО Федір Іванович, 1889 р.н., с. Колядинець, проживав у колишньому с. Авраменки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1928. Роменським окружним судом 21.02.1928 за агітацію проти самооподаткування на загальних зборах селян (ст. 67 ч. 1 КК УСРР) засуджений до позбавлення волі на 1 рік, 29.06.1928 – з-під варти звільнений умовно-достроково на невідбутий строк покарання. Реабілітований 11.02.2004 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-5839, оп. 1, спр. 1968**).

АНДРУЩЕНКО Матвій Юхимович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації (ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР) застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 30.05.1989

прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 935**).

АНТОНЕНКО Григорій Романович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Антоненкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

АРТЮХ Іван Якович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1925, підписка про невиїзд від 22.08.1925 (25.08.1925 анульована, звинувачення в участі в нелегальній організації анархістів, виготовленні та зберіганні антирадянської літератури з метою розповсюдження (ст. ст. 61, 72 КК УСРР 1924 р.). Прокурором НКЮ (Народний комісаріат юстиції) УСРР 10.03.1927 справа закрита. Проживав у смт Липова Долина, працював бригадиром швейної промартілі „Паризька комуна”. Арешт 18.02.1938, звинувачення в активній участі в контрреволюційній військово-повстанській організації. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 справа направлена на дослідження. Липоводолинським РВ НКВС 9.04.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7097. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934**. *ГДА УСБУ в СО, спр. П-3360*).

Б

БАЗИЛЕВИЧ Василь Митрофанович, 1878 р.н., с. Голубівка Прилуцького району

Чернігівської області, проживав у с. Семенівка, українець, освіта середня, священик без парафії.

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

Арешт 27.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 289).

БАХМЕТ-ЄМЕЦЬ Іван Данилович, 1911 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, конюх колгоспу „Комсомолец України”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за проведення контрреволюційної агітації проти розкуркулення та колгоспів застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 390).

БЕЛЬМАС Кирило Костянтинівич, 1913 р.н., с. Яснопільщина, проживав у с. Дар'ївка Свердловського району Луганської області, українець, освіта середня, учитель школи. Арешт 11.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за ст. 54-11 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 584).

БЕЛЬМАС Марко Сидорович, 1891 р.н., с. Яснопільщина, проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 23.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 501).

БИБКА Андрій Пилипович, 1891 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, періодично працював у колгоспі ім. Калініна на різних сезонних роботах. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.12.1937 за проведення контрреволюційної агітації проти колективізації та радянської влади застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м. Полтава. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 248).

БИБКА Захар Пилипович, 1894 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст.54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілі-

тований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 863).

БІБИК Іван Павлович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БІБИК Матвій Захарович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 7.11.1932 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 353).

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ Іван Васильович, 1888 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 640).

БЛАГИЙ Ілля Макарович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Рудоман, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 18.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 738).

БЛАГИЙ Кирило Макарович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Рудоман, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 12.07.1929 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 851).

БЛАГИЙ Федір Федорович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Рудоман, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 2.04.1930 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 509).

БОБКО Василь Зотович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній кур-

кульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Термін покарання відбував у Темніковському ВТТ (м.Явас Республіки Мордовія, Росія). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОБКО Григорій Дем'янович, 1906 р.н., народився і проживав у с.Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОБКО Кузьма Миколайович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОБКО Семен Іванович, 1888 р.н., колишній х. Бобков, проживав у с. Поділки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 27.02.1931, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 17.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-825).

БОБКО Федір Зотович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОГАТИРЕНКО Єлисей Семенович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОГАТИРЕНКО Іван Кирилович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР

25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОГАТИРЕНКО Іван Семенович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОГАТИРЕНКО Роман Семенович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОЙКО Василь Степанович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Бойка П.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОЙКО Павло Степанович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Бойка В.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БОЛТАВА Андріян Іванович, 1865 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932, звинувачення в здачі державі недоброякісної сільськогосподарської продукції (ст. 58 ч. 2 КК УСРР) та за ст. 54-10. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 20.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2250).

БОНДАР Сергій Юхимович, 1883 р.н., с. Максимівка Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Галаєвець, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Спільний колос”. Підписка про невіїзд від 15.06.1935. Харківським обласним судом 7.08.1935 за

антирадянську агітацію засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 20.06.1991 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6080*).

БОРОВИК Іван Семенович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Підставки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.10.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 12.05.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 628*).

БОРЯК (БУРЯК) Степан Максимович, 1900 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Сари Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта вища, директор неповно-середньої школи. Арешт 28.02.1936. Харківським обласним судом 11.08.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 27.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

БРОВАРЕНКО Іван Миколайович, 1921 р.н., уродженець с. Яснопільщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 69 СП 97 СД. Арешт 25.05.1942. Військовим трибуналом 16 армії 18.06.1942 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 6.12.1954 військовим трибуналом Московського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4819*).

БУГАЙ Дмитро Іванович, 1886 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Савинці Миргородського району Полтавської області, українець, освіта середня, з 1935 р. – священник церкви. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 2.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 6.02.1990 прокуратурою Полтавської області. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

БУРИК Григорій Власович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

БУРИК Іван Іванович 1-й [так у документах], 1888 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії

ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 8.06.1931 у м. Суми. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Батько Бурика І.І. 2-го, брат Бурика О.І. і Бурика Ф.І. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

БУРИК Іван Іванович 2-й [так у документах], 1907 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Син Бурика І.І. 1-го. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

БУРИК Михайло Йосипович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Бурика П.Й. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

БУРИК Онисим Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Батько Бурика С.О., брат Бурика І.І. 1-го і Бурика Ф.І. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

БУРИК Павло Йосипович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Бурика М.Й. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

БУРИК Семен Онисимович, 1908 р.н., народився і проживав на колишньому х. Відвід (тепер с. Поділки), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 8.06.1931 у м. Суми. Реабілітований

30.12.1989 прокуратурою області. Син Бурика О.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БУРИК Тимофій Власович, 1905 р.н., с. Поділки, проживав у с. Потопиха, українець, освіта початкова, завідувач господарства лікарні. Арешт 4.01.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.04.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2754).

БУРИК Федір Іванович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР

25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Бурика І.І. 1-го і Бурика О.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

БУРИК Федір Микитович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, контролер районного земвідділу. Арешт 6.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 3.02.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2822).

В

ВАКУЛА Роман Олександрович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1938, підписка про невийзд від 25.08.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Сумським обласним судом 25.08.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1210).

ВАКУЛЕНКО Михайло Пантелеймонович, 1914 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 9522 (с-ще Шкотово, Далекий Схід Росії). Арешт 30.07.1939, звинувачення за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. 431 військовим трибуналом (у складі 1 окремої Червонопрапорної армії) 26.10.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6016).

ВАЛЮХ Іван Іванович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Антоненкове, українець освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647*).

ВАРАВА Василь Степанович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 15.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2247).

ВАСИЛЕНКО Матвій Іванович, 1888 р.н., уродженець с. Підставки, українець, освіта вища військова – закінчив військове училище та прискорений курс академії Генштабу Збройних Сил СРСР, член ВКП(б). Заступник командувача

військ Уральського ВО, член Військової Ради при НКО (Народний комісаріат оборони) СРСР, комкор. Арешт 18.05.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.07.1937 за ст. ст. 58-6, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.07.1937 у м. Москва. Реабілітований 28.11.1956 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (Центральний архів ФСБ Російської Федерації).

ВАСЮХНО Антон Хомич, 1899 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, приймальник вантажу на з.ст. Кременчук (Полтавська область). Арешт 29.10.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 11.03.1930 ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 32).

ВАСЮХНО Захар Іванович, 1874 р.н., народився і проживав на колишньому х. Васюхни (тепер с. Колядинець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 39).

ВАЩЕНКО Антон Михайлович, 1910 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць будівельного батальйону. Арешт 4.02.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Омської області (Росія) 17.06.1942 за ст. 58 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1991 військовою прокуратурою Сибірського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11808).

ВАЩЕНКО Федір Митрофанович, 1908 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта середня. Командир ескадрону 28 полку 5 кінної дивізії, старший лейтенант. Арешт 5.07.1937. Військовим трибуналом 2 кінного корпусу Київського ВО 20.11.1937 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП, позбавлений військового звання. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.02.1938 склад злочину перекваліфікований на ст. 54-10, покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 17.01.1958 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5876*).

ВЕЛИКОДНИЙ Яків Іванович, 1881 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 179*).

ВЕРБИЦЬКА Марія Іванівна, 1922 р.н., с. Капустинці, проживала в смт Атаки Сорокського району Молдови, українка, освіта середня, майстер маслосирзаводу. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала в с. Синівка. Арешт 9.09.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням МВС по Сумській області 4.04.1946 справа закрита. Дочка Вербицької Х.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3741**).

ВЕРБИЦЬКА Харитина Степанівна, 1900 р.н., с. Капустинці, проживала в смт Атаки Сорокського району Молдови, українка, освіта початкова, домогосподарка. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала в с. Синівка. Арешт 26.10.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням МВС по Сумській області 4.04.1946 справа закрита. Мати Вербицької М.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3741**).

ВИННИЧЕНКО Кирило Єрофійович, 1902 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде Республіки Бурятія (Росія). Реабілітований 30.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 14*).

ВОВК Данило Андрійович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Бееве, українець, освіта по-

чаткова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5658*).

ВОВК Семен Єлисейович, 1900 р.н., с. Миропілля Краснопільського району, проживав у с. Поділки, українець, освіта неповна середня, бригадир взуттєвої майстерні колгоспу „Дев'яте січня”. Арешт 14.10.1939. Сумським обласним судом 7.02.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 1 рік примусових робіт, з урахуванням відбутого строку перебування під вартою звільнений. Реабілітований 12.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-687*).

ВОЛИК Антон Миколайович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований відповідно 28.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 16.08.1960 – Сумським обласним судом. Брат Волика С.М. (ДАСО, *ф.Р-7641:оп. 6, спр. 647*; оп. 5, спр. 934**).

ВОЛИК Савелій Миколайович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. Брат Волика А.М. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

ВОЛОСЯНИЙ Михайло Йосипович, 1919 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта неповна середня, статистик Синівської МТС, останні 5 місяців – на бухгалтерських курсах у м. Хорол Полтавської області. Арешт 30.10.1937. Сумським обласним судом 20.05.1939 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.08.1939 покарання пом'якшене до 2 років. Реабілітований 24.08.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1211*).

Г

ГАМАГІН Єрофій Іванович, 1868 р.н., с. Кустолове Новосанжарського району Полтавської області, проживав у с. Лучка, українець, освіта середня – закінчив Полтавську духовну семінарію, священник без парафії. Арешт 27.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 398*).

ГАМБУРСЬКИЙ Михайло Королевич, 1922 р.н., с. Василівка Лебединського району, проживав у с. Нестеренки, українець, учень неповно-середньої школи. Підписка про невиїзд від 19.06.1937. Харківським обласним судом 11.11.1937 за знищення портретів керівників партії та уряду засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Веоховним Судом УРСР вирок залишений у силі. Реабілітований 14.08.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1851**).

ГАРКАВЕНКО Михайло Федорович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Підставки, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 16.03.1938. Полтавським обласним судом 8.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12383*).

ГЕРАСИМЕНКО Віктор Олексійович, 1920 р.н., уродженець с. Великий Ліс, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць – радист батальйону зв'язку. Арешт 10.02.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Московського округу 14.04.1943 за антирадянську агітацію засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував у Хімкинському районі Московської області (Росія). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.08.1943 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Військовим прокурором військ НКВС Смоленської області (Росія) 8.01.1944 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5644*).

ГЕРАЩЕНКО Олексій Автономович, 1920 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, учень 9 класу місцевої школи. Арешт 29.09.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 у звинуваченні за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР виправданий, за незаявлення органам влади про існування контрреволюційної організації (ст. 54-12) та проведення серед учнів контрреволюційної агітації засуджений до позбав-

лення волі у ВТТ на 3 роки, як неповнолітньому строк покарання скорочений на третину – до 2 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.07.1938 вирок залишений у силі. Реабілітований 15.11.1991 Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11834**).

ГЛЄБОВ Кузьма Семенович, 1893 р.н., с. Глєбово Фатезького району Курської області (Росія), проживав у с. Синівка, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), заступник секретаря Синівського райкому КП(б)У. Арешт 15.05.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній правотроцькістській організації. Прокуратурою області 31.05.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1478**).

ГЛОВИНСЬКИЙ Іван Антонович, 1891 р.н., уродженець Польщі, проживав у с. Синівка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 11.05.1933 за ст. 54-6 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 439*).

ГЛУПАК Леонід Юрійович, 1902 р.н., уродженець смт Липова Долина, українець, освіта неповна середня. Вільнонайманий налагоджувач 84 військового складу (м. Нижній Новгород, Росія). Арешт 17.10.1942. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону 19.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.01.1991 Нижегородським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11651*).

ГОЛОБОРОДЬКО Полісвкт Михайлович, 1872 р.н., с. Семенівка, проживав у с. Вовківка Новосанжарського району Полтавської області, українець, освіта середня, священник. Арешт 28.03.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 31.05.1929 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Сибір. Реабілітований 17.11.1994 прокуратурою Полтавської області. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

ГОЛОБОРОДЬКО Степан Федорович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, колишній завідувач страхового відділення Синівського райвідділу зв'язку. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 813*).

ГОЛОВАЧ Микола Потапович, 1909 р.н., с. Гирина Ямпільського району, проживав у с. Русанівка, українець, освіта вища педагогічна, священник Миколаївської церкви. Арешт 4.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.11.1944 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Печорських таборах (Республіка Комі, Росія). Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13292*).

ГОЛОДНИЙ Георгій Васильович, 1898 р.н., с. Беєве, проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, на приватних роботах. Арешт 1.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру (ст. ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР) застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 246***).

ГОЛОДНИЙ Михайло Васильович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Куплеваха, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 898**).

ГОЛУБ Іван Микитович, 1918 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, до арешту – колгоспник. Арешт 24.04.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 2.09.1938 за ст. 54-9 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 13.08.1957 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4255*).

ГОЛУБНИЧИЙ Іван Петрович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським РВ ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5654*).

ГОНЧАРОВ Йосип Кирилович, 1883 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Костянтинівка Краснокутського району Харківської області, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.03.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.09.1989. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГОРОДНИЧИЙ Михайло Олексійович, 1904 р.н., с. Великий Ліс, проживав у с. Синівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.06.1947. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 13.10.1947 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.08.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13741*).

ГОСТРИЙ Трохим Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Рудоман, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 13.04.1932, звинувачення в зв'язках з куркулями та в антирадянській агітації. Липоводолинським РВ ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5659*).

ГРАБКО Іван Григорович, 1912 р.н., уродженець с. Потопиха, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 454 СП 100 СД. Арешт 13.06.1943. Військовим трибуналом 40 армії 8.07.1943 за ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13965*).

ГРАБКО Іван Климович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 899***).

ГРАБКО Трохим Климович, 1903 р.н., с. Подільки, проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.05.1931, звинувачений в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 899***).

ГРЕЧАНИК Семен Тимофійович, 1901 р.н., уродженець с. Панасівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 18 армійського інженерного батальйону. Арешт 17.02.1943. Військовим трибуналом 7 окремої армії 18.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13030*).

ГРИМБЕРГ Лев Михайлович, 1905 р.н., с. Русанівка, проживав у м. Лубни Полтавської області, єврей, освіта початкова. Начальник підрозділу річкового флоту. Арешт 27.02.1936.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.09.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан, 26.06.1937 – позбавлений волі на 5 років. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Полтавської області. *(Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).*

ГРИБОВОД Антон Михайлович, 1905 р.н., с. Липівка, проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Липоводолинського району 6.08.1933 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-8802).*

ГРИНЬ Андрій Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комсомольська правда”. Арешт 15.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Сумським обласним судом 21.05.1939 виправданий, як соціально небезпечний елемент залишений під вартою. Прокуратурою області 23.10.1939 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1096).*

ГРИЦЕНКО Федір Євтихійович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Зірка комунізму”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 18.01.1967 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 189).*

ГРИЦИК Петро Олексійович, 1901 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Прапор соціалізму”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській

області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 358).*

ГРИШКО Павло Федорович, 1915 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 45 окремої СБ. Арешт 3.06.1942. Військовим трибуналом 1 ударної армії за ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Покарання відбував у м. Нижній Тагіл (Свердловська область, Росія). Реабілітований 10.08.1990 військовим трибуналом Московського ВО. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-11480).*

ГРИЩЕНКО Іван Антонович, 1919 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, учень 8 класу середньої школи. Арешт 15.08.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 за участь у створенні контрреволюційної організації, проведення антирадянської агітації та наміри до терористичних дій (ст. ст. 54-11, 54-10 ч. 1, 17-54-8 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.07.1938 з вироку виключена ст. 17-54-8. Після відбуття терміну покарання проживав у м. Магадан однойменної області (Росія), працював начальником складу контори „Колимпостач” Дальбуду. Арешт 21.01.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР за належність до антирадянської націоналістичної організації засланий на поселення в Республіку Саха (Росія). Реабілітований відповідно 15.11.1991 – Прокуратурою України, 28.12.1989 – прокуратурою Сумської області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-11834*. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 104).*

Д

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Олександр Степанович, 1901 р.н., м. Гадяч Полтавської області, проживав у с. Підставки, українець, освіта початкова, рахівник редакції газети „За заможне життя”. Арешт 31.07.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 5.11.1937 ст. 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 17.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 27.03.1964 військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 260).*

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Сергій Іванович, 1903 р.н., уродженець с. Капустинці, українець,

освіта вища. Молодший командир окремого розвідувального батальйону 3 СД (м. Сімферополь, АР Крим). Арешт 25.09.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 24.11.1937 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.04.1938 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 13.11.1963 Пленумом Верховного Суду СРСР. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-7965).*

ДАНИЛЕЙКО Василь Павлович, 1876 р.н., с. Розбишівка Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Лучка, українець, освіта

початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 27.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3376*).

ДАНИЛЕНКО Григорій Васильович, 1915 р.н., уродженець с. Беєве, українець, освіта початкова. Червоноармієць 105 окремого дивізіону військ НКВС (м. Київ). Арешт 15.11.1937. Військовим трибуналом прикордонних та внутрішніх військ НКВС Київського округу 7.04.1939 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 19.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11656*).

ДАЦЬ Віктор Самійлович, 1913 р.н., м. Калуґа (Росія), проживав у с. Синівка, українець, освіта початкова, працівник відділення зв'язку. Арешт 9.09.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 39*).

ДАЦЬКО Григорій Васильович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 9.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934**).

ДВОРНІК Феодосій Петрович, 1909 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Єжова. Арешт 2.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 25.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 870*).

ДЕМЕНКО Олександр Іванович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Поділкі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр. 899**).

ДЕМЧЕНКО Степан Петрович, 1887 р.н., с. Семенівка, проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комуніст”. Арешт 30.07.1937, підписка про невізд від 28.06.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР.

Прокуратурою області 22.08.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-478*).

ДЖОУС Марко Мусійович, 1885 р.н., уродженець Могильовської області (Білорусь), проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 379*).

ДЖОУС Трохим Мойсейович, 1893 р.н., колишній х. Петрівщина (тепер с. Саханське) Роменського району, проживав у с. Вовкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.08.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР, незаконне виготовлення, зберігання та збут вибухових речовин і зброї (ст. 196 КК УСРР) ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 347*).

ДИГА Яків Іванович, 1897 р.н., колишній х. Бакутин Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Потопиха, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.11.1940. Сумським обласним судом 31.12.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12033*).

ДІВОЧИЙ Михайло Захарович, 1919 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 15 партз'їзду. Арешт 2.12.1937. Полтавським обласним судом 27.06.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12180*).

ДМИТРЕНКО Павло Семенович, 1881 р.н., с. Панасівка, проживав у с. Весела Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.12.1930 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 5.12.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 3, спр. 507; оп. 1, спр. 109*).

ДМИТРЕНКО Петро Павлович, 1905 р.н., уродженець с. Московське, українець, освіта

початкова. Червоноармієць – шофер 172 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 14.05.1944. Військовим трибуналом Київського ВО 22.09.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.05.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13368*).

ДОВГОПОЛИК Василь Явтухович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 25.03.1940. Сумським обласним судом 17.05.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11443*).

ДОМАШЕНКО Григорій Кононович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 24.03.1938, звинувачення в проведенні антирадянських контрреволюційних розмов серед колгоспників. Сумським обласним судом 27.06.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1099*).

ДРОБНИЙ Костянтин Тарасович, 1896 р.н., м. Гадяч Полтавської області, проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, інспектор державного страхування районного фінансового відділу. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою області 19.07.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-385*).

ДРЮК Іван Тимофійович, 1910 р.н., народився і проживав на колишньому х. Відвід (тепер с. Поділки), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

ДУХНО Степан Григорович, 1897 р.н., с. Супруни Лебединського району, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 811*).

ДЯЧЕНКО Андрій Андрійович, 1893 р.н., с. Стольне Менського району Чернігівської області, проживав у с. Синівка, українець, освіта середня, голова Синівського райвиконкому. Арешт 25.09.1937,

звинувачення в участі в контрреволюційній правотроцькістській організації. Прокуратурою області 31.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1478*).

ДЯЧЕНКО Василь Петрович, 1909 р.н., колишнє с. Гайки (тепер с. Іванівка), проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перше Травня”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 385*).

ДЯЧЕНКО Григорій Денисович, 1882 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 8.01.1934 достроково звільнений через хворобу. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 621*).

ДЯЧЕНКО Євдокія Федорівна, 1885 р.н., с. Капустинці, проживала в с. Московське, українка, неписьменна, працювала в колгоспі ім. Ілліча. Арешт 4.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 28.07.1941 за ст. 54-10 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Термін покарання відбувала і померла 9.01.1942 в Самарській області (Росія). Реабілітована 30.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12331*).

ДЯЧЕНКО Іван Денисович, 1891 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, мірошник колгоспу. Арешт 16.11.1937. Полтавським обласним судом 15.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 1.04.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12079*).

ДЯЧЕНКО Іван Олексійович, 1896 р.н., с. Іваниця Недригайлівського району, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 25.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував і помер 9.04.1939 у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 21.04.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 565*).

ДЯЧЕНКО Микола Григорович, 1908 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 3.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 738).

ДЯЧЕНКО Степан Васильович, 1904 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 648).

Є

ЄВЕНКО Гнат Михайлович, 1878 р.н., колишній х. Свин (тепер с. Панасівка), українець, освіта початкова, без визначених місця проживання та занять. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 151).

ЄВЖЕНКО Яків Михайлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.07.1937. Полтавським обласним судом 22.02.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12350).

ЄВЖЕНКО Степан Маркович, 1897 р.н., с. Капустинці, проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жінка-трудівниця”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 20.06.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 280).

ЄВТУШЕНКО Ілля Гордійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона нива”. Арешт 17.09.1936. Харківським обласним судом 11.03.1937 за контрреволюційну троцькістську агітацію засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.05.1937 вирок залишений у силі. Реабілітований 5.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11845*).

ЄВТУШЕНКО Семен Карпович, 1912 р.н., уродженець с. Бееве, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-моторист 102 авіабригади (м. Омськ, Росія). Арешт 9.08.1937. Військовим трибуналом 73 СД 31.10.1937 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення

волі на 7 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12924).

ЄМЕЦЬ Данило Матвійович, 1873 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Ємця Т.Т. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 159).

ЄМЕЦЬ Іван Трифонович, 1915 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, вантажник радгоспу ім. Калініна. Арешт 24.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 30.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 741).

ЄМЕЦЬ Тихін Трифонович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, працював у колгоспі ім. Єжова. Арешт 11.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 30.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 30.12.1964 – Сумським обласним судом. Брат Ємця І.Т. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 624; оп. 4, спр. 306).

ЄРЕМЕНКО Василь Никифорович, 1919 р.н., уродженець с. Байрак, українець, освіта початкова. Червоноармієць 381 СП. Арешт 12.03.1944, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 19.05.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3716).

Ж

ЖОГЛО Василь Степанович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 7.07.1939. Сумським обласним судом 31.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11509*).

ЖОГЛО Мусій Володимирович, 1903 р.н., с. Московське, проживав у с. Байрак, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Липоводолінським РВ ДПУ 23.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2740*).

ЖОГЛО Сергій Амосович, 1886 р.н., народився і проживав на колишньому х. Жогло

(тепер с. Саї), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

ЖУРБА Яків Максимович, 1920 р.н., уродженець с. Кимличка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1059 СП. Арешт 26.06.1942, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 297 СД Південно-Західного фронту 17.07.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4868*).

З

ЗАСУХА Федір Якович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 538**).

ЗАЦАРИННИЙ Трохим Дмитрович, 1879 р.н., с. Заруддя Роменського району, проживав у с. Яловий Окіп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1932. Народним судом Липоводолінського району 1.07.1932 за популяризацію контрреволюційної листівки „Борись за життя” та антирадянську агітацію засуджений на 1 рік позбавлення волі. Реабілітований 4.03.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2727*).

ЗВЕЗДУН Григорій Романович, 1899 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Коцупівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Новий світ”. Арешт 6.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській

області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.934**).

ЗДАНОВСЬКИЙ Йосип Станіславович, 1902 р.н., м. Северодвінськ Архангельської області (Росія), проживав у с. Поділки, поляк, освіта початкова, завгосп Синівського районного промкомбінату. Арешт 8.02.1947. Сумським обласним судом 28.04.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13133*).

ЗОЛОТАР Микола Семенович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 4.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 740*).

І

ІВАХНО Іван Федорович, 1919 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав і працював у

згаданому селищі, окупованому німцями. Арешт 10.10.1948. Сумським обласним судом 29.12.1948 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 15 років ВТТ, 8.09.1950 – покарання пом'якшене до 10 років.

Верховним Судом УРСР 25.09.1950 вирок суду від 8.09.1950 залишений у силі. Реабілітований 5.02.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11891*).

ІВАХНО Микола Іванович, 1909 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 400*).

ІВАШИНА Андрій Костянтинівич, 1902 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в агітації проти заходів партії та уряду на селі. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8441*).

ІВАШИНА Григорій Олексійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, городник колгоспу „За комунізм”. Арешт 23.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер 11.03.1947 у Карагандинському ВТТ (Казахстан). Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11711*).

ІВАШИНА Данило Григорович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

ЩЕНКО Іван Никифорович, 1914 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. У першій половині 1943 р.

проживав на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 12.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 16.11.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2590*).

ЩЕНКО Мусій Іванович, 1917 р.н., уродженець с. Колядинець, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 8 дивізіону торпедних катерів (м. Владивосток Приморського краю, Росія). Арешт 6.11.1940. Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту при Камчатській ВМБ (військово-морська база) 28.05.1941 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12931*).

ЩЕНКО Олексій Іванович, 1913 р.н., с. Колядинець, до мобілізації проживав у с. Капустинці, українець, освіта незакінчена вища. Старшина роти протитанкових рушниць 60 СП 20 гвардійської СД. Арешт 25.01.1944, звинувачення в дезертирстві. Військовим прокурором 46 армії 29.05.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5173*).

ЩЕНКО Тихін Данилович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта неповна середня, завідувач плодорозплідника Липоводолинського районного земвідділу. Арешт 17.12.1937. Полтавським обласним судом 14.02.1939 за активну контрреволюційну агітацію проти колективізації та вихвалання капіталістичного ладу засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.05.1939 покарання пом'якшене до 6 років. Після відбуття його терміну проживав за місцем народження, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 10.06.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 29.08.1946 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований відповідно 13.11.1992 та 28.09.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12349, П-12607*).

К

КАЛИНИЧЕНКО Петро Панасович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реа-

білітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 623*).

КАЛИНИЧЕНКО Сергій Гаврилович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Кулябчине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Калініна. Арешт

14.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділу ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8805*).

КАРПЕНКО Олександр Романович, 1914 р.н., уродженець с. Байрак, українець, освіта початкова. Помічник начальника речового складу 15 механізованої бригади. Арешт 21.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Кам'янець-Подільській (тепер Хмельницькій) області 16.10.1938 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 843*).

КАРПЕЦЬ Терентій Романович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Карпці, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за проведення розкладницької роботи в колгоспі та висловлювання в наклепницькій формі щодо керівників партії та уряду застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 346*).

КИВА Тимофій Петрович, 1902 р.н., уродженець с. Кимличка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 122 артилерійського полку. Арешт 24.07.1943. Військовим трибуналом 51 гвардійської СД 13.08.1943 за розповсюдження у воєнний час завідомо неправдивих чуток (Указ Президії Верховної Ради СРСР від 6.07.1941) засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12727*).

КИРИЧКО Іван Федорович, 1926 р.н., уродженець с. Колядинець, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 29 СП. Арешт 6.07.1944. Військовим трибуналом 7 запасної СД (м. Єкатеринбург, Росія) 8.08.1944 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13023*).

КИСІЛЬ Андрій Євтихійович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

КИСІЛЬ Андрій Петрович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

КИСІЛЬ Петро Якович, 1882 р.н., с. Поділки, проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.899**).

КИСІЛЬ Стефан Петрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона нива”. Арешт 17.09.1936, звинувачення в контрреволюційній троцькістській агітації. Харківським обласним судом 11.03.1937 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11845**).

КИСІЛЬ Тимофій Олексійович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Потопиха, українець, освіта середня. У 1937-1938 рр. – учитель початкової школи на колишньому х. Ілляшенків Гадяцького району Полтавської області. Арешт 13.04.1940. Сумським обласним судом 1.07.1940 за участь в українській націоналістичній організації „Просвіта”, антирадянську агітацію та висловлювання ворожих наклепів на радянську владу засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1988 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8887*).

КЛЕЦЬ Денис Никифорович, 1899 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.03.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 545*).

КЛЕЦЬ Никифор Іванович, 1873 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Гречанівка Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована

ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 383).

КЛЕЦЬ Федір Йосипович 1-й, 1883 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, неписьменний, тесляр колгоспу ім. Постишева. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 272).

КЛЕЦЬ Федір Йосипович 2-й, 1886 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 650).

КЛИМЕНКО Йона Миколайович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

КЛИМЕНКО Прокопій Петрович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

КЛИМЕНКО Федір Петрович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

КЛЮС Василь Йосипович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта почат-

кова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. Брат Ключа М.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647*).

КЛЮС Єлисей Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 663).

КЛЮС Іван Микитович, 1909 р.н., уродженець с. Ключи, українець, освіта початкова. Червоноармієць – прикордонник 10 кавалерійського полку Червоного козацтва. Арешт 2.05.1933. Військовим трибуналом прикордонної охорони та військ ОДПУ Західносибірського краю 18.07.1933 за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Військовим трибуналом Сибірського ВО 8.08.1933 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 4.02.1993 відділом реабілітації головного управління Генеральної Прокуратури Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12462).

КЛЮС Іван Свиридович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.02.1952. Сумським обласним судом 28.05.1952 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.02.1955 покарання пом'якшене до 6 років. Термін покарання відбував у ВТТ № 15 МВС СРСР (Актюбінська область Казахстану). Реабілітований 14.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12394).

КЛЮС Мефодій Йосипович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Антоненкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. Працював у колгоспі „Ленінський шлях”. Арешт 29.10.1937. Сумським обласним судом 14.06.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. Брат Ключа В.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647*. ГДА УСБУ в СО, спр. П-1782).

КЛЮС Петро Семенович, 1926 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 29 СП (м. Кунгур

Свердловської області, Росія). Арешт 6.07.1944. Військовим трибуналом 7 запасної СД Уральського ВО 8.08.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.12.1993 військовою прокуратурою Привольського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12650*).

КЛЮС Юхим Омелянович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Ключи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1930 за участь у нелегальному контрреволюційному угрупованні та антирадянській діяльності ув'язнений у концтабір на 3 роки. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 612**).

КОВАЛЕНКО Тимофій Дмитрович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 22.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 775*).

КОВАЛЕНКО Федір Федорович, 1908 р.н., народився і проживав на колишньому х. Вільшана (тепер с. Весела Долина), українець, освіта початкова, без визначених занять. До арешту – секретар сільської ради. Арешт 26.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

КОВАЛЕНКО Федір Юхимович, 1885 р.н., с. Поділки, проживав у с. Весела Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

КОВАЛЬ Іван Олексійович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Великий Ліс, українець, освіта середня. Студент педагогічного технікуму. Арешт 27.04.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.09.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 16.01.1990 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

КОВІНЬКО Іван Софонович, 1879 р.н., народився і проживав на колишньому х. Новаків-

щина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1928, звинувачення в агітації проти самооподаткування та намірі побиття представників влади (ст. ст. 54-10 ч. 1, 16-69 ч. 2 КК УСРР). Роменським окрвідділом ДПУ 16.02.1928 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-5839, оп. 1, спр. 1968**).

КОЗІН Олексій Силович, 1915 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1934. Військовим трибуналом 14 СК Українського ВО 28.02.1935 за теракт проти голови сільської ради з метою класової помсти засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 16.03.1935 вирок залишений у силі. Реабілітований 14.07.1995 прокуратурою області. Брат Козіна С.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13371**).

КОЗІН Сергій Силович, 1908 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1934. Військовим трибуналом 14 СК Українського ВО 28.02.1935 за теракт проти голови сільської ради з метою класової помсти засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 16.03.1935 вирок залишений у силі. Розстріляний 28.04.1935 у м. Суми. Реабілітований 14.07.1995 прокуратурою області. Брат Козіна О.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13371**).

КОЛІСНИК Нестор Васильович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, до арешту – колгоспник. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246**).

КОНОНЕНКО Євдокія Петрівна, 1923 р.н., уродженка с. Капустинці, українка, освіта неповна середня. Медична сестра при кулеметному підрозділі 53 СП 160 СД (м. Волгоград, Росія). Арешт 31.01.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.04.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в Сибіру (Росія). Реабілітована 2.03.1960 військовою трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 133*).

КОНОНЕНКО Опанас Васильович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Галаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 17.12.1937. Полтавським обласним судом 31.07.1938 за ст. 54-10 КК УРСР та за втечу з місця висилки засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 26.03.1993 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12525*).

КОРНІСНКО Кузьма Федорович, 1900 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 3.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 739*).

КОРНІСЦЬ Григорій Федотович, 1922 р.н., уродженець с. Лучка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець ансамблю пісні і танцю Архангельського ВО. Арешт 11.02.1947. Військовим трибуналом цього ж ВО 21.04.1947 за контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12809*).

КОСТЯН Євстафій Михайлович, 1912 р.н., уродженець с. Синівка, українець, освіта незакінчена вища педагогічна. Служив на окружних курсах артилерійських техніків в/ч 4107, технік-інтендант 2 рангу. Арешт 17.11.1942. Військовим трибуналом Чкаловського гарнізону Південно-Уральського ВО 3.01.1943 за антирадянську агітацію та висловлювання пороженьських настроїв засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12870*).

КОТЕНКО Петро Тимофійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Побиванка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу „Шлях Леніна”. Арешт 19.10.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 25.08.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2833*).

КОЦЮБІНСЬКИЙ Володимир Олександрович, 1888 р.н., с. Тростянець Тиврівського району Вінницької області, проживав у с. Синівка, українець, освіта початкова, тимчасово працював начальником групи Харківського обласного земельного управління. Арешт 31.07.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.12.1937 за ст. ст. 54-7, 54-10, 54-13 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 472*).

КРАМАРЕНКО Петро Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 21.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.03.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246**).

КРАСНОНІС Григорій Васильович, 1908 р.н., уродженець с. Синівка, українець, неписьменний. Червоноармієць 237 окремої СБ. Арешт 5.10.1942. Військовим трибуналом 132 СД 13.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Тавда Свердловської області (Росія), де й помер 25.02.1945. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12690*).

КРЕВСУН Іван Миколайович, 1918 р.н., с. Капустинці, проживав у с. Березівка Талалаївського району Чернігівської області, українець, освіта вища педагогічна. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому районі. Арешт 12.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 30.12.1943 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.04.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 5487**).

КРЕВСУН Йосип Григорович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Рудоман, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

КРЕВСУН Макар Макарович, 1913 р.н., народився і проживав на колишньому х. Кревсунів, (тепер с. Саї), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

КУЗЕМА Олексій Степанович, 1920 р.н., народився і проживав у с. Синівка, українець, освіта початкова, конюх районного промкомбіна-ту. Арешт 20.01.1946. Військовим трибуналом

військ МВС Сумської області 8.06.1946 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.05.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13722*).

КУЗЬМЕНКО Василь Васильович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, тесляр на приватних роботах. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 392**).

КУЗЬМЕНКО Григорій Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, до арешту працював у колгоспі ім. 17 партз'їзду. Арешт 28.07.1935, звинувачення в тісному зв'язку з кримінальними елементами, ухилянні від суспільно-корисної праці, зриві планів збору врожаю. Опервідділом управління робітничо-селянської міліції Харківської області 31.08.1935 справа закрита. Працював теслярем у згаданому колгоспі. Арешт 12.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ, де й помер 6.11.1940. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 660**).

КУКАВСЬКИЙ Андрій Маркович, 1903 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 22.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 349**).

КУЛИНИЧ Андрій Кіндратович, 1885 р.н., с. Сватки Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр. 585**).

КУЛИНИЧ Григорій Федорович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного

характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 246***).

КУЛИНИЧ Орна Іванівна, 1889 р.н., народилася і проживала в с. Капустинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 664**).

КУЛИНИЧ Федір Абрамович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 899***).

КУЛИНИЧ Яків Федорович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Велика Лука, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Термін покарання відбував у Свірському ВТТ (м. Лодейне Поле Ленінградської області, Росія). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 899***).

КУПАЛЬНИЙ Григорій Тихонович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комуніст”. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 634**).

КУРАС Іван Юхимович, 1905 р.н., с. Тарасенки, проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 666**).

КУРИЛО Андрій Тарасович, 1912 р.н., уродженець с. Русанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 86 СП 180 СД. Арешт

21.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 6.04.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2895).

КУРИЛО Олексій Іванович, 1906 р.н., с. Русанівка, проживав на колишньому х. Савин, українець, освіта початкова, бригадир теслярів колгоспу ім.Чкалова. Арешт 6.02.1938. Полтавським обласним судом 21.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований

20.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12346).

КУЧЕРЕНКО Іван Кирилович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5655).

Л

ЛАВРИНЕНКО Іван Андрійович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Грабщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Робітничо-селянська Червона Армія”. Арешт 10.10.1943, звинувачення в пособництві німецькій окупаційній владі. Управлінням НКДБ по Сумській області 16.03.1944 справа закрита, направлений до спецтабору № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4117).

ЛЕВАНДОВСЬКИЙ Юзеф Петрович, 1886 р.н., м. Лодзь (Польща), проживав у с. Мар’янівка, поляк, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 7.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 14.10.1938 за ст. ст. 54-6, 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1938 у м. Полтава. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 968).

ЛЕВІТ Василь Кирилович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 646).

ЛЕВОН Антон Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта середня спеціальна, агроном-насіневод Липоводолинської МТС. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 25.10.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 2, спр. 492).

ЛЕВЧЕНКО Василь Миколайович, 1913 р.н., с. Галаєвець, проживав у с. Байрак, українець,

освіта неповна середня, працював у колгоспі ім. 17-річчя Жовтня. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував у ВВТ смт Біра Хабаровського краю (Росія). Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 659).

ЛЕВЧЕНКО Тарас Іванович, 1892 р.н., с. Бірки Гадацького району Полтавської області, проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.07.1937. Полтавським обласним судом 19.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Верховним Судом УРСР 14.05.1938 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 8.05.1939 засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 17.10.1939 вирок скасований. Сумським обласним судом 8.02.1940 засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 5 місяців, за відбуттям строку покарання звільнений. Реабілітований 20.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-95).

ЛЕГУША Павло Якович, 1908 р.н., смт Липова Долина, проживав у м. Горлівка Донецької області, українець, освіта початкова, бригадир на залізниці. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 14.10.1937 за контрреволюційну діяльність позбавлений волі на 10 років. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1944 покарання пом’якшене на 6 місяців, 25.02.1946 згаданою нарадою – на 1 рік. Реабілітований 20.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 7, спр. 135).

ЛИСЬКО Купріян Демидович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

21.05.1939. Сумським обласним судом 10.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-768*).

ЛИТВИНЕНКО Василь Михайлович, 1930 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, учень неповно-середньої школи. Арешт 20.08.1947. Сумським обласним судом 10.11.1947 за розповсюдження листівок антирадянського націоналістичного змісту засуджений до позбавлення волі на 10 років у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11662*).

ЛИТВИНЕНКО Іван Григорович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Калініна. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 391*).

ЛИТВИНЕНКО Іван Дорофійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Молодий комунар”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 940*).

ЛИТВИНОВСЬКИЙ Григорій Григорович, 1898 р.н., с. Лучка, проживав у с. Пирятинщина Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 306*).

ЛИХВАР Степан Вікторович, 1897 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта початкова. Командир відділення 104 СП 39 запасної СБ, сержант. Арешт 30.12.1942. Військовим трибуналом військового з'єднання № 330 15.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12926*).

ЛИХО Йосип Макарович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта

початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. Брат Лиха М.М. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

ЛИХО Михайло Макарович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав у с. Мар'янівка, колгоспник. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 25.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Реабілітований відповідно 28.12.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Лиха Й.М. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 6, спр. 647*; оп. 1, спр. 262*).

ЛІСНЕНКО Прокопій Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 630*).

ЛОБОДА Григорій Никифорович, 1861 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ УСРР по Липоводолинському району 21.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1728*).

ЛОПА Артем Гнатович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 8.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-13 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-389*).

ЛЯЩЕВСЬКИЙ Василь Андрійович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 855*).

ЛЯЩЕВСЬКИЙ Іван Андрійович, 1888 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 601).

ЛЯЩЕВСЬКИЙ Яків Тимофійович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 632).

М

МАЗУР Іван Дмитрович, 1890 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 634).

МАКІЄВСЬКИЙ Петро Феодосійович, 1912 р.н., уродженець с. Русанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 120 артилерійського полку. Арешт 3.11.1934. Військовим трибуналом 7 стрілецького корпусу 23.01.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12811*).

МАКІЄВСЬКИЙ Роман Степанович, 1897 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1932, підписка про невиїзд від 21.10.1932, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 27.01.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3595).

МАЛЮГА Терентій Мусійович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 384).

МАЛЯВКО (МОЛЯВКО) Михайло Лукич, 1897 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний

край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 541).

МАРТИЯН Костянтин Петрович, 1890 р.н., народився і проживав на колишньому х. Мартиянів (тепер с. Слобідка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 593).

МАРЧЕНКО Дмитро Улянович, 1903 р.н., с. Берестівка, проживав у с. Рубанівка Машівського району Полтавської області, українець, освіта початкова, агроном МТС. Арешт 17.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.03.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 14.11.1958 Полтавським обласним судом. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

МАРЮХА Микита Пилипович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3080).

МЕЛЬНИК Дмитро Семенович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, до арешту – колгоспник. Арешт 21.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246*).

МЕЛЬНИК Іван Дмитрович, 1887 р.н., с. Саї, проживав у м. Гадяч Полтавської області,

українець, освіта початкова, робітник будинку інвалідів. Арешт 5.05.1938. Полтавським обласним судом 10.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 11.06.1958 Верховним Судом УРСР. *(Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).*

МЕЛЬНИК Петро Григорович, 1924 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта неповна середня. У 1942 р. вибув до Німеччини, до березня 1945 р. працював робітником на авторемонтних заводах (м. Кельн). Репатрійований до СРСР, направлений у складі робочого батальйону до Юрлінського лісового промгоспу „Коміпермліс” (Пермська область Росії). Під час відпустки заарештований 12.01.1949 на залізничній станції в Одеській області, звинувачений за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням охорони МДБ Одеської залізниці 25.05.1949 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-6774).*

МЕЛЬНИК Пилип Іванович, 1886 р.н., с. Мельниково, проживав у с. Аршуки, українець, освіта початкова, до арешту працював у колгоспі „Зірка комунізму”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 676).*

МЕЛЬНИК Семен Тимофійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Мельниково, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.10.1937. Сумським обласним судом 28.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1180).*

МЕЛЬНИК Терентій Леонтійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона Зірка”. Арешт 1.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.04.1982 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 508).*

МЕЛЬНИК Федір Якович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, робітник Василівського племрадгоспу (Лебединський район). Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за зв’язок

з білими, виказування їм родин червоноармійців та за ворожі настрої до існуючого ладу застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 70).*

МИНТЯК Микола Панасович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1927. Народним судом Липоводолинського району 9.02.1928 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців та до вислання за межі округу на 3 роки після відбуття покарання (у м. Великий Устюг Вологодської області, Росія). Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р -5839, оп. 1, спр. 1966).*

МИХАЙЛЕНКО (МИХАЙЛОВСЬКИЙ) Тихін Олексійович, 1884 р.н., с. Грабщина, проживав у с. Іванівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Прапор соціалізму”. Арешт 16.11.1937. Полтавським обласним судом 15.05.1938 за контрреволюційну агітацію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12427).*

МИХАЙЛИК Микита Микитович, 1897 р.н., с. Поділки, проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув’язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).*

МИХНО Михайло Семенович, 1918 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, нормувальник Синівської МТС. Арешт 15.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 виправданий. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-11834*).*

МОГИЛКА Олексій Пилипович, 1918 р.н., уродженець с. Семенівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-водій автороти в м. Серпухов Московської області (Росія). Арешт 13.09.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом Казанського гарнізону 7.08.1942 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5076).*

МОГИЛКА Федір Гнатович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

26.03.1930, звинувачення у спробі вчинити терористичний акт (ст. 16-54-8 КК УСРР). Роменським окрвдділом ДПУ 24.05.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3795*).

МОЛОШНИЙ Яків Несторович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.01.1934, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.02.1934 з урахуванням терміну перебування під вартою звільнений. Працював у колгоспі „Комсомольська правда”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований відповідно 28.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 4.09.1963 – Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 6, *спр. 580**; оп. 3, *спр. 493**).

МОЛЯВКО (МУЛЯВКА) Іван Федорович, 1889 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Смородьківка Куп'янського району Харківської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.12.1930, звинувачення в агітації проти самооподаткування і колективізації та зриві підписки на державну позику. Куп'янським РВ ДПУ 5.05.1931 справа закрита. Арешт 23.08.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР

23.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 3.09.1989. (Реабілітований історією. Харківська область. – *Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

МОРЕНЕЦЬ Пантелеймон Степанович, 1914 р.н., с. Панасівка, проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 12.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 943**).

МУСІЄНКО Григорій Микитович, 1878 р.н., с. Берестівка, проживав у с. Воропаї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.07.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.02.1930 за ст. 54-8 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 695**).

МУСІЄНКО Микола Ананійович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Сталінський шлях”. Арешт 25.06.1938. Полтавським обласним судом 26.04.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12347*).

Н

НАУМЕНКО Трохим Мусійович, 1900 р.н., уродженець с. Семенівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 409 СП. Арешт 21.07.1943. Військовим трибуналом 137 СД 31.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13187*).

НАУМКО Панас Гнатович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Заповіт Шевченка”. Арешт 25.11.1932. Народним судом Липоводолинського району 20.02.1933 за ст. 54-14 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Харківським обласним судом 8.03.1933 склад злочину перекваліфікований на ст. 98 (перевищення влади). Термін покарання відбував у загальних місцях позбавлення волі. Реабілітований 4.03.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2736*).

НАШУБСЬКИЙ Антон Панасович, 1908 р.н., с. Королівка Ярмолинського району Хмельницької області, проживав у смт Липова Долина, українець, освіта вища – закінчив сільськогосподарську академію ім. Тімірязєва, головний агроном районного земвідділу. Арешт 12.11.1943. Сумським обласним судом 3.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 11.08.1944 в місці ув'язнення. Реабілітований 22.04.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12121*).

НЕДІЛЬКО Семен Іванович, 1874 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Байрак, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Липоводолинського району 28.08.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1873*).

НЕСТЕРЕНКО Василь Іванович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Потопиха, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.05.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

НЕСТЕРЕНКО Гнат Прокопович, 1891 р.н., с. Капустинці, проживав у с. Мельникове, українець, освіта початкова, працював у радгоспі. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде Республіки Бурятія (Росія). Реабілітований 20.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 591).

НЕСТЕРЕНКО Григорій Іванович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Потопиха, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.05.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

НЕСТЕРЕНКО Митрофан Варфоломійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.05.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

О

ОВСІЄНКО Яків Іванович, 1898 р.н., народився і проживав на колишньому х. Наумків (тепер с. Колядинець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 622).

ОДИНЕЦЬ Іван Петрович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 7 років у концтабір. Термін покарання відбував у Вайгацькому ВТТ (м. Амдерма Ненецького національного АО, Росія). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ОДИНЕЦЬ Опанас Миколайович, 1875 р.н., народився і проживав на колишньому х. Вільшана (тепер с. Весела Долина), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Батько Одинця П.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ОДИНЕЦЬ Петро Опанасович, 1907 р.н., народився і проживав на колишньому х. Вільшана (тепер с. Весела Долина), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Син Одинця О.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ОДИНЕЦЬ Тимофій Мусійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ОДИНЕЦЬ Филімон Маркович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ОЛЕФІР Самсон Сергійович, 1902 р.н., с. Бірки Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, скотар за наймом. Арешт 13.03.1938.

Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246*).

ОЛЕЩЕНКО Кузьма Гаврилович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Вперед до соціалізму”. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246*).

ОЛЕЩЕНКО Олексій Семенович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Вперед до соціалізму”. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246*).

ОМЕЛЬЧЕНКО Володимир Федотович, 1923 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, у бою з німцями під м. Харків попав у полон. 3 29.03.1942 по 20.01.1945 перебував у Німеччині. Арешт 28.03.1945, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 17.05.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3755).

ОМЕЛЬЧЕНКО Надія Макарівна, 1921 р.н., с. Берестівка, проживала в Німеччині (у травні 1942 р. примусово вивезена німцями з

окупованої ними території), українка, освіта початкова, працівниця в німецького господаря. Арешт 28.01.1947. Військовим трибуналом федеральної землі Тюрингії при Радянській військовій адміністрації (Німеччина) 18.04.1947 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 19.06.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13491).

ОНАЦЬКИЙ Андрій Іванович, 1878 р.н., колишній х. Даниленків Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жінка-трудівниця”. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації та наклепах на радянську владу. Липоводолинським РВ ДПУ 15.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3082).

ОНАЦЬКИЙ Гнат Іванович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.06.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 496).

ОНАЦЬКИЙ Єгор Йосипович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.01.1938 у м. Полтава. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 249).

ОНИЩЕНКО Матвій Давидович, 1877 р.н., с. Коржі Роменського району, проживав у с. Галаєвець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Спільний колос”. Арешт 5.04.1938. Полтавським обласним судом 20.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 11.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12405).

П

ПАВЛЕНКО Павло Леонтійович, 1889 р.н., с. Хоменкове, проживав у с. Глибока Долина Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.12.1937. Полтавським обласним судом 16.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений

до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 9.03.1995 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

ПАВЛЮЧЕНКО Петро Якович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Павлюченка П.Я. та Павлюченка Р.Я. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ПАВЛЮЧЕНКО Прокопій Якович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Павлюченка П.Я. і Павлюченка Р.Я. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ПАВЛЮЧЕНКО Роман Якович, 1896 р.н., с. Поділки, проживав у с. Велика Лука, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Брат Павлюченка Петра та Павлюченка Прокопія. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ПАРУБЧИШИН Микола Семенович, 1898 р.н., с. Журагин Буського району Львівської області, проживав у с. Капустинці, українець, освіта середня педагогічна, завідувач навчальної частини середньої школи. Арешт 6.04.1937, звинувачення в антирадянській агітації та шпигунстві на користь Польщі. Синівським РВ НКВС 19.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-105).

ПАСЮТА Іван Микитович, 1898 р.н., колишній х. Ляшенків Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Весела Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.06.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Сумським оперсектором ДПУ 29.10.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3235).

ПАСЮТА Олімп Микитович, 1903 р.н., колишній х. Ляшенків Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ПЕДЕНКО Кирило Трифонович, 1890 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, робітник на різних сезонних роботах у радгоспі ім. Калініна. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м. Полтава. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 684).

ПИСЬМЕННИЙ Іван Сергійович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3072).

ПИЩАЛА Анастасія Іванівна, 1895 р.н., народилася і проживала в с. Русанівка, українка, неписьменна, працювала в колгоспі ім. Чапаєва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 як член родини засудженого за ст. 16-54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 610).

ПІДЛІСНИЙ Василь Хомич, 1912 р.н., с. Потопиха, проживав у смт Липова Долина, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), начальник інспекції виправно-трудова робіт Липоводолинського РВ НКВС. Арешт 28.06.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.06.1944 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.06.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 230).

ПІНЧУК Дмитро Павлович, 1879 р.н., с. Чемоданівка Недригайлівського району, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 157).

ПІНЧУК Михайло Олексійович, 1880 р.н., м. Семенівка однойменного району Чернігівської області, проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, кравець-кустар у власному господарстві. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі

на 10 років. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 252).

ПОДІЛЬКО Павло Авакумович, 1903 р.н., с. Поділки, проживав у с. Синівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Промінь”. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 11).

ПОЖАР Іван Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 642).

ПОМАЗАН Семен Климович (Климентійович), 1898 р.н., с. Рубанка Недригайлівського району, проживав у с. Яловий Окіп, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім. Шевченка. Арешт 25.11.1932, звинувачення в саботажі хлібозаготівель. Липоводолинським РВ ДПУ 12.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3081).

ПОНОМАРЕНКО Василь Кононович, 1886 р.н., с. Поділки, проживав у с. Весела Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув’язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ПОНОМАРЕНКО Григорій Петрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 17.09.1936. Харківським обласним судом 11.03.1937 за контрреволюційну троцькістську агітацію (ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.05.1937 вирок залишений у силі. Реабілітований 5.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11845*).

ПОНОМАРЕНКО Іларіон Онисимович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації

ув’язнений на 3 роки в концтабір. Згаданою трійкою 2.06.1932 попереднє рішення про ув’язнення скасоване, справа закрита. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647*).

ПОНОМАРЕНКО Лука Луквич, 1886 р.н., с. Русанівка, проживав у колишньому с. Рубанове, українець, освіта початкова, вантажник районної споживспілки в м. Ромни. Арешт 2.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР та за втечу з місця заслання (ст. 78) застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 872).

ПОНОМАРЕНКО Микола Васильович, 1904 р.н., народився і проживав на колишньому х. Вільшана (тепер с. Весела Долина), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув’язнений на 5 років у концтабір. Термін покарання відбував у Свірському ВТТ (м. Лодейне Поле Ленінградської області, Росія). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ПОНОМАРЕНКО Михайло Кирилович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським райапаратом Харківського обласного відділу ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8804).

ПОПОВА Уляна Яківна, 1903 р.н., народилася і проживала в с. Русанівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31.05.1944 як член сім’ї засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Кустанайську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10471*).

ПОРТЯНКО (ПОРТЯНКА) Йосип Митрофанович, 1924 р.н., народився і проживав у с. Синівка, українець, освіта неповна середня. У серпні 1942 р. вивезений до Німеччини. У 1945 р. працював у 54 кінному депо. Арешт 21.12.1945. Військовим трибуналом 125 СК 25.12.1945 за наміри перейти в англійську зону окупації (ст. 19-58-1 „а” КК РРФСР) засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Північного ВО

15.09.1955 склад злочину перекваліфікований на ст. 58-10 ч. 2, покарання пом'якшене до 8 років [так у документі], яке відбував у Солікамському районі Пермського краю (Росія). Реабілітований 28.05.1966 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8417*).

ПОСЬ Григорій Гаврилович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, учень агрономічної школи. Арешт 24.06.1925, підписка про невиїзд від 7.08.1925, звинувачення в участі в нелегальній організації анархістів, виготовленні та зберіганні антирадянської літератури з метою розповсюдження (ст. ст. 61, 72 КК УСРР 1924 р.). Уповноваженим ДПУ по Липоводолинському району 22.02.1927 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8113*).

ПОСЬ Микита Петрович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жінка-трудівниця”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 452*).

ПОХОДЕНКО Олексій Павлович, 1902 р.н., с. Мартове Чугуївського району Харківської області, проживав у смт Липова Долина, українець, освіта середня, член ВКП(б), голова районного виконкому. Арешт 4.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.01.1938 за ст. ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м. Київ. Реабілітований 15.03.1958 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4612*).

ПРИХОДЬКО Іван Андрійович, 1922 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта неповна середня, працював у колгоспі „Іскра Леніна”. Арешт 18.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 16.11.1943 за ст. 54-1 „а” КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 29.02.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13435*).

ПРИХОДЬКО Олександр Іванович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 25.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр. 363*).

ПРИХОДЬКО Яким Овксентійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ по Липоводолинському району 4.07.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1726*).

ПРОЦЕНКО Євтихій Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комсомолец України”. Арешт 27.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за контрреволюційні висловлювання серед населення, розкладання трудової дисципліни в колгоспі та агітацію проти державної позики на оборону країни застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 5.12.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 570*).

Р

РЕШЕТНЯК Михайло Андрійович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Підставки, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Сталіна. Арешт 25.02.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Харківським обласним судом 28.05.1937 виправданний. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2140*).

РИБАЛКО Данило Антонович, 1901 р.н., уродженець с. Синівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1023 СП 307 СД. Слідча справа відкрита 19.08.1942. Військовим трибуналом 13 армії 24.06.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до

ВМП (заочно). Верховним Судом СРСР 22.07.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5038*).

РИСЕНКО Іван Назарович, 1907 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, завідувач господарства колгоспу ім. Єжова. Арешт 18.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1965 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 329*).

РИСЕНКО Петро Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 651).

РИЧИК Іван Макарович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2725).

РОМАНЕНКО Тимофій Гаврилович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 9.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1729).

РУДЕНКО Петро Якович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3083).

РУДЕНКО Федір Якович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 639).

РУДИК Іван Дем'янович, 1896 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР та за здачу державі недоброякісної сільськогосподарської продукції (ст. 58-2) висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 628).

РУДЬ Прокіп Олексійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 31.07.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Управлінням НКВС по Полтавській області 2.01.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4142).

РУДЬ Филімон Михайлович, 1864 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, колишній чернець Ново-Афонського монастиря (Закавказзя). Арешт 25.07.1937, звинувачення в контрреволюційній агітації проти радянської влади та кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1521).

РЯБОКІНЬ Володимир Григорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 8.04.1938, звинувачення в участі в повстанській організації та антирадянській агітації. Липоводолинським РВ НКВС 5.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-198).

РЯБОКІНЬ Олексій Григорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 25.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

РЯБОКІНЬ Юхим Антонович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 386).

С

САВЧЕНКО Василь Микитович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Підставки, українець, освіта початкова, працював завідувачем районного універмагу в с. Синівка. З 23.02.1937 відбував

термін покарання. 27.02.1937 розпочате нове слідство. Харківським обласним судом 28.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ з урахуванням невідбутого строку поперед-

ного покарання – на 6 років 8 місяців і 4 дні. Покарання відбував на копальні „Мальдак”. Трійкою при управлінні НКВС по Дальбуду 27.02.1938 за участь в антирадянській повстанській терористичній шкідницькій організації на копальні застосована ВМП. Розстріляний 9.03.1938. Реабілітований 2.12.1958 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2140*).

САВЧЕНКО Іван Іванович, 1904 р.н., с. Байрак, проживав у колишньому с. Кулябчине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Липоводолинського району 28.08.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8807*).

САВЧЕНКО Іван Якович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

САВЧЕНКО Пилип Мусійович, 1887 р.н., с. Чемоданівка Недригайлівського району, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Зірка комунізму”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 644*).

САЙ Герасим Свиридович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 69*).

САЙ Захарій Данилович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

САЙ Костянтин Свиридович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.01.1930 як соціально небезпечний елемент

висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 115*).

САЙ Юрій Трохимович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.05.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647**).

САПКО Тихін Іванович, 1902 р.н., м. Харцизьк Донецької області, проживав у с. Байрак, українець, освіта вища, працював землевпорядником у районі, потім – у колгоспі „Ранок” на різних роботах. Арешт 23.06.1936. Харківським обласним судом 10.09.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1831*).

СВИДИН Ананій Сидорович, 1878 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932, підписка про невізд від 5.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 7.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1724*).

СЕВЕРИН Григорій Никанорович, 1892 р.н., с. Хмелів Роменського району, проживав на колишньому х. Матяшів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.09.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, працював у колгоспі „Друга п'ятирічка”. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований відповідно 30.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 16.08.1960 – Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 3, спр. 450; оп. 5, спр. 934**).

СЕВЕРИН Яків Юхимович, 1894 р.н., с. Хмелів Роменського району, проживав на колишньому х. Матяшів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.12.1932 за ст. 54-11 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 583).

СЕРГІЄНКО Корній Гаврилович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Галаєвець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 17 партз'їзду. Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246*).

СЕРДЮК Іван Опанасович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Товсте, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 70).

СЕРДЮК Павло Михайлович, 1883 р.н., с. Поділки, проживав у с. Коломійцева Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

СЕРДЮК Яків Прокопович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, комірник-рахівник колгоспу. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 661).

СИЛЬЧЕНКО Іван Федорович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Беєве, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 791).

СІБЕЛЬОВ Дмитро Олександрович, 1889 р.н., з.ст.Каменська (Ростовська область, Росія), проживав у с. Беєве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 4.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК

УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 12.01.1933 справа закрита. Працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 13.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2737. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246*).

СІРЕНКО Микола Остапович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Заповіт Шевченка”. Арешт 14.12.1932. Народним судом Липоводолинського району 20.02.1933 за ст. 54-14 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 2 роки в загальних місцях ув'язнення. Харківським обласним судом 8.03.1933 склад злочину перекваліфікований на ст.98 (зловживання службовим становищем). Реабілітований 4.03.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2736).

СКЛЯР Григорій Григорович, 1897 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1932, підписка про невиїзд від 21.10.1932, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Харківським облвідділом ДПУ 27.01.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3595).

СКЛЯР Йона Сидорович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

СКЛЯР Федір Йонович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 735).

СКРИПНИК Григорій Григорович, 1920 р.н., народився і проживав у с. Капустинці,

українець, учень 9 класу середньої школи. Арешт 11.09.1937, звинувачення в незаявленні органам влади про існування контрреволюційної організації (ст. 54-12 КК УРСР). Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11834**).

СКУБКО Федір Якимович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Синівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Промінь”. Арешт 14.05.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 17.07.1948 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовим трибуналом Київського ВО 30.11.1954 покарання пом’якшене до 6 років. Реабілітований 29.06.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13360*).

СЛАБОСПИЦЬКИЙ Марко Йосипович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, робітник медичної амбулаторії. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934**).

СЛИНЬКО Конон Галактіонович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1732*).

СЛІПКО Микола Євтихійович, 1930 р.н., уродженець с. Берестівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 31537. Арешт 21.01.1952. Військовим трибуналом Приморського ВО 8.04.1952 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР та за співучасть у здійсненні терористичного акту (ст. 17-58-8) засуджений до позбавлення волі ВТТ на 25 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.06.1955 обвинувачення за ст. 17-58-8 зняте, визнаний винним за ст. 58-10 ч.1 та засуджений до позбавлення волі на 5 років. За амністією звільнений 3.08.1955. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13140*).

СЛІПКО Сергій Йосипович, 1891 р.н., с. Кимличка, проживав у с. Семенівка, українець,

освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.04.1938. Полтавським обласним судом 22.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12194*).

СЛІПКО Трохим Кузьмич, 1889 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, власник приватної крамниці. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2729*).

СЛІПЧЕНКО Василь Іванович, 1910 р.н., народився і проживав на колишньому х. Новаківщина, проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 21.05.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1972*).

СЛІПЧЕНКО Михайло Тихонович, 1883 р.н., с. Колядинець, проживав у с. Хоменкове, українець, освіта початкова, мірошник колгоспу „Жінка-трудівниця”. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 205*).

СЛІПЧЕНКО Яків Григорович, 1901 р.н., народився і проживав у колишньому с. Сліпченкове (тепер с. Колядинець), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1928. Роменським окружним судом 21.02.1928 за агітацію на загальних зборах селян проти самооподаткування (ст. 67 ч.1 КК УСРР) засуджений до позбавлення волі на 6 місяців. Реабілітований 11.02.2004 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-5839, оп. 1, спр. 1968**).

СОЛОВЕЙ Федір Степанович, 1922 р.н., уродженець с. Беєве, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 176 запасного СП. Арешт 28.11.1942. Військовим трибуналом 21 армії 7.02.1943 за розповсюдження неправдивих чуток засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12723*).

СОЛОДКИЙ Лука Корнійович, 1906 р.н., колишній х. Солодкий, проживав у с. Яснопільщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 16.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським

обласним судом 28.07.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-418*).

СПИЧАК Григорій Хомич, 1915 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 538**).

СПИЧАК Михайло Хомич, 1904 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Липоводолинським РВ ДПУ 29.05.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2227*).

СПИЧАК Петро Хомич, 1907 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 538**).

СТАВИЦЬКИЙ Андрій Якимович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Шевченка. Арешт 17.06.1950. Сумським обласним судом 24.08.1950 за ст. 54-14 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 20.09.1950 вирок залишений у силі. Покарання відбував на Далекому Сході СРСР. Верховним Судом СРСР 23.05.1951 справа закрита. Брат Ставицького К.Я. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2700*).

СТАВИЦЬКИЙ Кузьма Якимович, 1913 р.н., уродженець колишнього х. Пирятинщина, українець, освіта початкова, колгоспник. 3 червня 1934 р. відбував термін покарання в сільськогосподарській виправно-трудовій колонії НКВС № 20. Нове слідство розпочате 22.03.1936. Харківським обласним судом 27.04.1937 за вилучення серед в'язнів брудною лайкою на адресу сталінської Конституції та керівництва ВКП(б) засуджений до позбавлення волі на 3 роки 6 місяців і 12 днів (з урахуванням невідбутого строку попереднього покарання). Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 27.06.1991 Прокуратурою УРСР. Брат Ставицького А.Я. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11738*).

СТАРКО Андрій Дорофійович, 1885 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Червона Долина, українець, освіта початкова, працював у

колгоспі ім. Куйбишева. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он.5, спр.934**).

СТАРКО Петро Родіонович, 1888 р.н., колишній х. Схидки, проживав у с. Червона Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 3, спр. 441*).

СТЕПАНЕНКО Федір Макарович, 1924 р.н., с. Капустинці, проживав у м. Керч (АР Крим), українець, освіта неповна середня. Помічник командира взводу навчального батальйону 358 запасного СП, сержант. Арешт 26.11.1942. Військовим трибуналом 19 запасної СБ 15.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.05.1958 військовим трибуналом Приволзького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5771*).

СТЕЦЕНКО Андрій Микитович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Воропай, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний будівник”. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938. Реабілітований 1.12.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, спр. 421*).

СТЕЦЕНКО Харлам Якович, 1880 р.н., с. Веселе Будище Гадяцького району Полтавської області, проживав у колишньому с. Веселий Яр, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 3, спр. 552*).

СТЕЦЮРА Антон Захарович, 1874 р.н., с. Семенівка, проживав у с. Яловий Окіп, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 140*).

СТЕЦЮРА Трохим Федорович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний лан”. Арешт 12.01.1937. Харківським обласним судом 4.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія). Реабілітований 14.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2147*).

СТЕЦЮРА Юрій Омелянович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 934***).

СТІБА Микола Григорович, 1915 р.н., с. Сватки Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Синівка, українець, неписьменний, машиніст молотарки місцевої МТС. Арешт 12.10.1947. Сумським обласним судом 31.05.1948 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11966*).

СТРІЛЕЦЬ Мусій Іванович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.06.1938. Полтавським обласним судом 7.06.1939 за

ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12348*).

СУБОТА Іван Петрович, 1927 р.н., уродженець с. Берестівка, українець, освіта початкова. Виконуючий обов'язки старшини навчальної роти 35 механізованого полку. Арешт 11.12.1948. Військовим трибуналом в/ч 25372 4.02.1949 за ст. ст. 58-1 „а”, 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ, позбавлений державних нагород. Реабілітований 17.03.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12484*).

СУСЦЕНКО Павло Іванович, 1913 р.н., с. Рудоман, без визначених місця проживання і занять, українець, освіта початкова. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за вороже ставлення до заходів партії та уряду застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 293**).

СЮСЮКАЛО Василь Григорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 934***).

Т

ТАРАСЕНКО Михайло Павлович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Тарасенки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ НКВС 23.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2733*).

ТАРАСЕНКО Роман Сергійович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Промінь”. Арешт 20.05.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.11.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2894*).

ТАРАСЕНКО Яків Павлович, 1882 р.н., с. Тарасенки, проживав у с. Капустинці, українець,

освіта початкова, до арешту – колгоспник. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 164**).

ТАРЯНИК Іван Омелянович, 1889 р.н., с. Коровинці Недригайлівського району, проживав у с. Байрак, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 923**).

ТКАЧ Олександр Іванович, 1906 р.н., с. Подвірки Дергачівського району Харківської області, проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, нормувальник радгоспу ім. Калініна. Арешт 21.01.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Липоводолинського району 12.04.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2723*).

ТОВСТИЙ Артемон Семенович, 1877 р.н., с. Капустинці, проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.10.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 110*).

ТОВСТИЙ Данило Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 401*).

ТОВСТИЙ Ярема Васильович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом Харківського облвідділу ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1973*).

ТОДОР Опанас Хомич, 1877 р.н., с. Панасівка, проживав на колишньому х. Восточний, українець, неписьменний, працював у радгоспі ім. Калініна. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 12.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 146*).

ТОКМАНЬ Петро Антонович, 1880 р.н., с. Іваниця Недригайлівського району, проживав на колишньому х. Василенків, українець, освіта початкова, робітник радгоспу ім. Калініна. Арешт 29.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р - 7641, оп. 1, спр. 199*).

ТРОЦЕНКО Григорій Архипович, 1905 р.н., с. Поділки, проживав у с. Коломійцева Долина,

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Згаданою трійкою 18.03.1934 достроково звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

ТРОЦЕНКО Іван Архипович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Трійкою при НКВС УСРР 13.10.1935 достроково звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899**).

ТРОЦЕНКО Іван Сергійович, 1917 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, тракторист колгоспу. Арешт 12.08.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 2.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за приготування до терористичного акту (ст.17-54-8) засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 2.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11617*).

ТРОЦЕНКО Пилип Романович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.11.1937. Сумським обласним судом 28.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки в загальних місцях ув'язнення. Реабілітований 2.04.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-21*).

ТРОЦЕНКО Яків Тимофійович, 1908 р.н., уродженець с. Колядинець, українець, освіта початкова. Червоноармієць 40 окремого будівельного батальйону. Арешт 26.11.1941. Військовим трибуналом 24 саперної бригади Північно-Кавказького ВО 16.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.07.1996 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13550*).

ТУЗ Степан Федорович, 1905 р.н., [відомостей про місце народження та проживання не виявлено], українець, освіта початкова, голова колгоспу ім. 17 партз'їзду. Арешт у червні 1938 р., звинувачення в зв'язках з ворогом народу. 15.05.1939 судом виправданий [так у документі]. (ДАСО, *ф.П-4, оп. 1, спр. 36*).

У

УДОВИЧЕНКО Григорій Данилович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. Брат Удовиченка І.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

УДОВИЧЕНКО Ілля Данилович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстансь-

кій організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. Брат Удовиченка Г.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

УДОВИЧЕНКО Олексій Іванович, 1927 р.н., уродженець с. Поділки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 49 запасного СП. Арешт 16.05.1945. Військовим трибуналом 7 запасної СД Уральського ВО 28.08.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 2.07.1991 військовою прокуратурою Приуральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11740).

Ф

ФЕДОРОВ Прокіп Миколайович, 1896 р.н., с. Русанівка, проживав у с. Лучки, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 25.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Липоводолинським РВ НКВС 5.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-198).

ФЕДОРОВСЬКИЙ Гаврило Ларіонович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Лучка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

ФЕДЧУН Федір Амвросійович, 1915 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, бухгалтер Засульської МТС (м.Ромни). Арешт 11.01.1934. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.02.1934 за ст. 54-11 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 580*).

ФЕСЕНКО Яків Микитович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 23.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2743).

ФІЯЛКА Матвій Леонтійович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, сторож радгоспу ім. Блюхера. Арешт 24.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 73).

ФІЯЛКА Терентій Миколайович, 1867 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Липоводолинським РВ ДПУ 21.05.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1872).

Х

ХЕКАЛО Андрій Григорович, 1890 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Яловий Окіп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 29.09.1929. Роменським окружним судом 16.11.1929 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований

28.06.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2881*).

ХЕКАЛО Антон Григорович, 1895 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Яловий Окіп, українець, освіта початкова, шорник колгоспу ім. Шевченка. Арешт 3.10.1937. Сумським обласним судом 9.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1167*).

ХЕКАЛО Федір Григорович, 1885 р.н., смт Липова Долина, проживав у с. Яловий Окіп, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 3.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 6, спр. 464*).

ХЕРОЇМ Василь Павлович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Галаєць, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 14.06.1940. Сумським обласним судом 7.09.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 1.04.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12075*).

ХЕРОЇМ Олександр Степанович, 1895 р.н., м. Седльце (Польща), проживав на колишньому х. Хероми (тепер с. Галаєць), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 12.04.1949. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 5.07.1949 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 25 років. Військовим трибуналом Київського ВО 26.10.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 29.06.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13361*).

ХИЛЬКО Петро Никодимович, 1865 р.н., народився і проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 6, спр. 647**).

ХЛІБНИЙ Сергій Григорович, 1893 р.н., м. Ічня однойменного району Чернігівської

області, проживав у с. Синівка, єврей, освіта початкова, член ВКП(б), секретар Синівського райкому КП(б)У. Арешт 30.11.1937, звинувачення в участі в контрреволюційній троцькістській організації та в проведенні контрреволюційної роботи. Прокуратурою області 31.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1478*).

ХОМЕНКО Микола Іванович, 1915 р.н., с. Бербениці Лохвицького району Полтавської області, проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова [так у документах], учитель середньої школи. Арешт 18.08.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 за створення контрреволюційної організації, проведення антирадянської агітації серед населення та приготування до терористичних дій (ст.ст. 54-11, 54-10 ч. 1, 17-54-8 КК УРСР) засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.07.1938 ст. 17-54-8 з вироку виключена, покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 15.11.1991 Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11834**).

ХОМЕНКО Надія Захарівна, 1919 р.н., с. Хоменкове, проживала в с. Капустинці, українка, освіта вища – закінчила Сумський педагогічний інститут, член КППРС, завідувачка навчальної частини середньої школи. Арешт 27.08.1957. Сумським обласним судом 13.11.1957 за написання анонімних листів із критикою політики керівництва країни засуджена до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітована 25.12.1965 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8390*).

ХОМЕНКО Федір Пилипович, 1900 р.н., с. Хоменкове, проживав на х. колишньому Калініна Адигейської автономної області Краснодарського краю (Росія), українець, освіта початкова, сторож культурно-будівельної дільниці № 3. Арешт 8.07.1930, звинувачення в участі в контрреволюційній українській повстанській організації. Направлений до м. Суми. Сумським окрвідділом ДПУ 8.08.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5652*).

ХУДОЛІЙ Павло Харитонович, 1880 р.н., народився і проживав на колишньому х. Худолів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 26.12.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1709*).

Ц

ЦАПЕНКО Андрій Тимофійович, 1881 р.н., с. Капустинці, проживав у с. Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934**).

ЦАПЕНКО Михайло Федорович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, робітник відгодівельного пункту племінного радгоспу в с. Василівка Лебединського району. Арешт 21.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246**).

ЦИГАНІЙ Степан Пантелеймонович, 1891 р.н., колишне с. Будка Недригайлівського району, проживав у с. Московське, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Ленінський

шлях”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.09.1964 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 299*).

ЦЮХ Антон Павлович, 1911 р.н., с. Беєве, проживав у с. Воропаї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2734**).

ЦЮХ Василь Явтухович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Куплеваха, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2734**).

ЦЮХ Павло Михайлович, 1887 р.н., с. Карпці, проживав у с. Воропаї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом ДПУ 4.07.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2734**).

Ч

ЧАЙКОВСЬКИЙ Володимир Федорович, 1922 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, учень 9 класу середньої школи. Арешт 11.09.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 за незаявлення органам влади про існування контрреволюційної організації засуджений на 3 роки ВТТ, як неповнолітньому строк покарання скорочений наполовину – до 1 року і 6 місяців. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.07.1938 вирок залишений у силі. Реабілітований 15.11.1991 Прокуратурою України. Брат Чайковського М.Ф. (див. розділ Лебединський район). (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11834**).

ЧЕРВОНІЙ Антон Сергійович, 1914 р.н., уродженець с. Капустинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць 23 запасного артилерійського полку. Арешт 8.09.1942. Військовим трибуналом 19 запасної СБ 29.10.1942 за

ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1992 військовою прокуратурою Приволзького ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12476*).

ЧЕРВОНІЙ Кузьма Антонович, 1898 р.н., колишній х. Червоний, без постійного місця проживання та визначених занять, українець, освіта початкова. Арешт 26.04.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1942 за активну боротьбу проти радянської влади в роки громадянської війни та антирадянську агітацію ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 416*).

ЧЕРВОНІЙ Петро Григорович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Колядинець, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім. Хрушова. Арешт 18.05.1944, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській об-

ласті 22.09.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3698*).

ЧИЖЕВСЬКИЙ Іван Федорович, 1873 р.н., смт Липова Долина, проживав у колишньому с. Михайлівка (тепер с. Байрак), українець, освіта середня духовна, без визначених занять. До 1934 р. – священник у різних місцевостях. Арешт 30.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 596*).

ЧИРВА Мирон Степанович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.01.1933 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 641*).

ЧУПРИНА Микола Петрович, 1927 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 1.12.1943 за ст. 54-1 „а” КК

УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.05.1944 склад злочину перекваліфікований на ст. 54-3, покарання пом'якшене до 3 років. Термін покарання відбував у ВТТ Волгобуду. Реабілітований 23.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11666*).

ЧУХНО-ЧУВАКОВ Микола Федотович, 1901 р.н., с. Зеленівка Недригайлівського району, проживав у с. Товсте, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 17.08.1939. Сумським обласним судом 20.10.1939 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 21.05.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-942*).

ЧУЧУК Кирило Кіндратович, 1901 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, українець, освіта початкова, робітник плодородсадника районного земельного відділу. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 1.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 11.12.1937 у Полтавській області. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 679*).

Ш

ШАПОВАЛ Макар Платонович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки в с. Поділки. Арешт 21.07.1940. Сумським обласним судом 5.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1821*).

ШВЕДКОВ Опанас Григорович, 1877 р.н., с. Мар'янівка, проживав у с. Колядинець, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 11*).

ШВИДКИЙ Володимир Федорович, 1920 р.н., народився і проживав у с. Капустинці, українець, учень 9 класу середньої школи. Арешт 11.09.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.04.1938 у звинуваченні за ст. 54-11 КК УРСР виправданій, за проведення контрреволю-

ційної агітації (ст. 54-10 ч.1) засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 5 років, як неповнолітньому строк покарання скорочений на третину – до 3 років і 4 місяців. Військовою колегією Верховного Суду СРСР вирок залишений у силі. Реабілітований 15.11.1991 Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11834**).

ШИЛКО Іван Єлисейович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Берестівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Липоводолинським райапаратом ДПУ 15.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1971*).

ШМАТЕНКО Григорій Дмитрович, 1886 р.н., с. Галаєвець, проживав у с. Аршуки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ.

Реабілітований 13.03.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 31).

ШПЕНЮК Микола Іванович, 1888 р.н., с. Хотінь Калуського району Івано-Франківської області, проживав у смт Липова Долина, українець, освіта середня, учитель німецької мови середньої школи. Арешт 15.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1938. Реабілітований 23.07.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 963).

ШУЙСЬКИЙ Степан Федорович, 1904 р.н., с. Колядинець, проживав у с. Поділки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений умовно на 3 роки в концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.12.1989 про-

куратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 899*).

ШУЛЬГА Ларіон Семенович, 1894 р.н., колишній х. Шульжин, до мобілізації проживав у с. Саї, українець, неписьменний. Червоноармієць 40 окремого будівельного батальйону. Арешт 30.11.1941. Військовим трибуналом 24 саперної бригади 16.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11851).

ШУТЬКО Дмитро Максимович, 1904 р.н., уродженець смт Липова Долина, українець, освіта середня педагогічна. Червоноармієць 115 окремої штрафної роти. Арешт 9.06.1943. Військовим трибуналом 237 СД 30.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Воронезького фронту 8.07.1943 вирок трибуналу СД скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5043).

Щ

ЩЕРБАК Дмитро Семенович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.10.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 538*).

ЩЕРБИНА Павло Степанович, 1880 р.н., народився і проживав у смт Липова Долина, украї-

нець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення в антирадянській діяльності проти заходів влади на селі. Липоводолінським РВ ДПУ 29.06.1932 справа закрита. Арешт 12.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3071. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 401).

Ю

ЮРИК Мина Данилович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Русанівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 17 партз'їзду. Арешт 19.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за активну участь у контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 934*).

ЮХТА Федір Митрофанович, 1887 р.н., с. Коровинці Недригайлівського району, проживав у с. Аршуки, українець, освіта початкова, тесяля

колгоспу. Арешт 31.08.1939. Сумським обласним судом 19.10.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 13.12.1939 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд, звільнений під підписку про невиїзд. Сумським обласним судом 15.01.1940 засуджений до примусових робіт на 1 рік. Верховним Судом СРСР 8.03.1941 вирок скасований. Верховним Судом УРСР 29.04.1941 засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області, де й помер 5.03.1941. Реабілітований 12.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11745).

Я

ЯКИМЕНКО Кіндрат Васильович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Панасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1938. Полтавським обласним судом 24.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував на Колимі (Росія). Реабілітований 30.10.1968 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8552*).

ЯКИМЕНКО Семен Кирилович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Кимличка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Сталінський шлях”. Арешт 27.09.1939. Сумським обласним судом 19.12.1939 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 24.01.1940 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-684*).

ЯКОВЕНКО Іван Семенович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246**).

ЯКОВЕНКО Іван Тихонович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Підставки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона

п'ятирічка”. Арешт 6.03.1932, звинувачення в належності до контрреволюційної шпигунсько-бандитської диверсійної організації. Липоводолинським РВ ДПУ 23.07.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2305*).

ЯКОВЕНКО Кузьма Ілліч, 1884 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.01.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.11.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 495*).

ЯКОВЕНКО Олексій Михайлович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Саї, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 21.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній контрреволюційній військово-повстанській організації націоналістичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 246**).

ЯРОШЕНКО Петро Васильович, 1880 р.н., с. Байрак, проживав у с. Довга Лука, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 854*).

НЕДРИГАЙЛІВСЬКИЙ РАЙОН

У. С. Р. Р.
ДЕРЖАВНЕ ПОЛІТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ

СПРАВА

№ 52

По обвин. гр-на Сергояна
Александровича Андреевича
по ст. 54

Речеві докази №

почато 31/10 1972 р.
скінчено 19.06 1972 р.

НА АРКУШАХ 12

2966-Ц 5262
Н К В Д

ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

ДЕЛО № 258917

По обвин. Гинзбург С. С. Маршал Б. В.
и др.

по ст. 55, 57, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

6982
ВСКОВОЕ ОБЛ. УПРАВЛЕНИЕ НКВД УССР

УЧТЕНО в 1962 году

ЗНАКОМЛЕНО в 1940 г.

ДЕЛО № 34-2909

По обвинению Сироманья
Митрофановича

357762

ДЕЛО № 401/160

Сумской Оперативный Сектор Г. П. У.

по обвин. Шостомоношко М. Ф.
Тончаренко А. И. Курьба
нов В. Н. по ст. 54, 54а, 54б

123761

ОБЪЕДИНЕННОЕ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ПОЛИТИЧЕСКОЕ УПРАВЛЕНИЕ

Управление СБУ
в Сумской области

ДЕЛО № 6

По обвинению гр. Сохри
Зорин Сем
по ст. 54-10 УК УССР

Начато 31.06.72
Окончено

На листах

УЧТЕНО в 1962 году

4541

СТРАДНИЦЬКИЙ ВІНЕЦЬ

КАПЕЛЬГОРОДСЬКИЙ

Пилип Йосипович

Український письменник. Народився 14 листопада 1882 року в селі Городище на Недригайлівщині. Освіта середня духовна. Працював у редакціях газет „Терек” (Владикавказ, Північна Осетія), „Більшовик Полтавщини”. Автор збірок віршованих гуморесок та ряду прозових творів, у тому числі повісті „Непорозуміння” і роману „Шурган”. Заарештований 19 березня 1938 року. Трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 5 квітня 1938 року за контрреволюційну діяльність до нього застосована вища міра покарання. Розстріляний 23 липня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

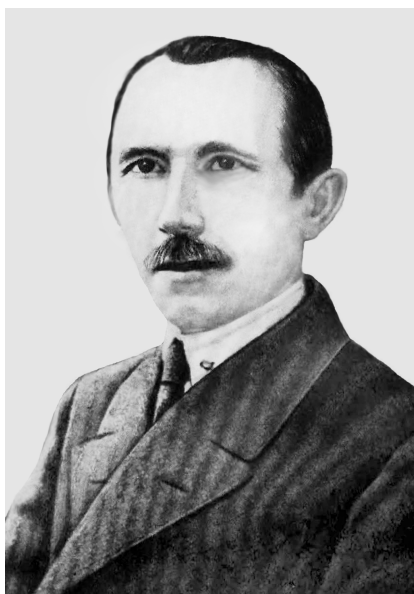
Пилип Капельгородський народився в селянській сім'ї. Поряд з ним зростало ще десятеро дітей. Було, згадував письменник, батько й мати замкнуть малих у хаті, поставивши відро води та поклавши окраєць хліба, а самі – до багачів на поле, за шостий сніп. До пізнього вечора працюють, а в серцях тривога: як там діти? Чи не погоріли, не потопилися бува?... Повернуться додому і знов діла – на цілу ніч. Треба зварити якогось кулешику, пообмивати, обшити, забавити. А вранці знов у поле, на роботу!...

Навчання Пилипа почалося в земській двокласній школі. Місцевому священику, який проводив там проповіді, здалося, ніби „дух любомудрія починає” в хлопцеві, що з нього „буде колись великий світильник церковний”. І за порадою панотця батько в серпні 1893 року влаштував сина в Роменське духовне училище. Пилип навчався добре. Однак єзуїтський режим „бурси” так допік, що він збунтувався, потрапив до карцера, а потім був виключений з училища.

І все ж за наполяганням батьків, які прагнули будь-що „вивести сина в люди”, Пилип восени 1897 року продовжив навчання в Полтавській духовній семінарії. Там була бібліотека, у фондах якої нараховувалося близько 5 тисяч книг. П'ятнадцятилітній семінарист захопився читанням творів великих поетів Олександра Пушкіна, Михайла Лермонтова, Тараса Шевченка, письменника Миколи Гоголя та інших авторів.

Юнак відвідував літературні вечори, на яких свої твори читав український письменник, революціонер-демократ Панас Мирний.

Під впливом прогресивних учителів Пилип Капельгородський включається в громадсько-політичне життя, відвідує нелегальні збори Полтавської громади, на гектографі друкує заборонені цензурою твори Тараса Шевченка...

Настала тривожна весна 1902 року. Скориставшись попереднім неврожаєм зернових культур, поміщики різко підняли ціну на хліб. Це збентежило зголоднілих селян. І вони почали громити панські економії, забирати з амбарів жито та пшеницю. Бунтівники палили маєтки гнобителів.

На ці події Капельгородський відгукнувся віршем „1902 рік на Полтавщині”:

*– Таточку, їстоньки!... Ми ж не обідали...
Дай-бо хоч хлібця мені...*

*– Радий би, синку, – останній поснідали:
в кошику чисто на дні.*

*Борошно зметено. Солі – ні рісочки.
Грошей нема, щоб купить...
Вже й бараболі зосталось дві мисочки...
Що його в світі робить? ...*

На боротьбу за поліпшення соціально-економічного становища закликала робітників і селян полтавська соціал-демократична організація. Брошури, прокламації та відозви РСДРП одержували й читали окремі семінаристи. Вони переховували заборонену революційну літературу, а потім розповсюджували її по селах. Поліція декогда з них заарештувала. У „Записках семінарста” Пилип Капельгородський розповідає:

„Була темна квітнева ніч. Ми вертались пішки з Великого Ладижиного. ... у м’якій п’їтми весняної ночі привітно горіла зірками-вогниками Полтава, розкинувшись на темних горисхилах. Із цих причин ми горлали пісень, підходячи до переїзду через залізницю; ми – вдома.

На переїзді несподівано виринув проти будки тарантас і якась фігура владно крикнула:
– Стій!

... У подорожнього клацнув у руках курок револьвера:

– Наказую вам негайно йти до мене, бо стрілятиму. Попереджаю, що я б’ю добре.

... Ми обережно витягли з-за пазухи деякі нецікаві для подорожнього книжечки й листочки і тихо спустили під насип, а самі пішли до тарантаса.

На ньому сидів пристав... Він просто сказав:

– Ви заарештовані...”²

Це був перший політичний арешт Пилипа Капельгородського. Разом з товаришем його в 1902 році вислали з Полтави. Пилип повернувся до рідного села Городище. Проте всі його спроби знайти заробіток розбивались об мур правового стану: піднаглядний!

Одного разу до Капельгородського заїхав давній „доброзичливець”, що з його ласки Пилип потрапив до духовного училища.

– Я до вас, Пилипе Йосиповичу! Ми відкриваємо дівочу церковну школу в Деркачівці. Мою Юлію Петрівну призначено вчителькою. Замініть її в школі, а я подбаю про те, щоб з вас зняли політичний нагляд.

Наприкінці літа, узявши торби з книжками, Пилип та брат Олекса вирушили до села Деркачівка. У новій школі вони виготовили гектограф і почали друкувати революційні вірші, відозви тощо. Панотець, благочинний, цього, звичайно, не передбачав³.

А тим часом полтавська поліція вийшла на слід порушників „спокою”. Щоб уникнути нового арешту, Капельгородський разом із сестрою свого друга по семінарії тікає на Кубань. У станиці Володимирській влаштується завідувачем однокласного училища⁴. 11 квітня 1904 року він одружився зі своєю землячкою, народною учителькою Параскевою Іванівною Огородньою, згаданою сестрою друга. Та вже через рік за розпорядженням Харківського жандармського управління Капельгородського звільняють з роботи і висилають на батьківщину⁵. З ним повертається в рідні краї й дружина.

Коли надійшла амністія, Пилип Йосипович від’їжджає на Кубань і вчителює в селі. Учні найтеплішими словами згадували його: „У навчальному закладі з’явився вчитель –

худорлявий, блідий, стрункий, серйозний, а часом і сумовитий. І полонив усіх простотою, людяністю, скромністю й водночас – багатим внутрішнім світом”⁶.

Під час революції 1905-1907 років Капельгородський стає на захист страйкуючих робітників Армавіра (місто Краснодарського краю, Росія). Для придушення заворушення царський уряд направив сюди військові частини. Щоб запобігти кровопролиттю, Пилип Капельгородський звертається до солдатів з віршем „Не стріляй”:

*Не стріляй... бо то брат твоїй, покривджений брат,
шматка хліба на волі шукає...
То недоля лиха і старих, і хлоп'ят
на широкому майдан виганяє...*

.....
*Не стріляй, бо настане жадана пора:
розкуються заковані люди!
І розвіється димом неправда стара, –
ні раба вже, ні ката не буде!*

У 1906 році вийшла друком збірка творів молодих письменників „Перша листівка”. У ній було вміщено кілька віршів Пилипа Капельгородського. Він друкує свої поетичні твори в літературних альманахах, журналах і газетах.

10 серпня 1906 року газета „Кубань” опублікувала його вірш „Довольно” із закликами: „Довольно расстрелов и крови! Довольно страданий и гнета!”. За революційні вірші поліція 16 квітня 1909 року заарештовує Капельгородського й кидає до Армавірської в’язниці.

26 вересня того ж року розпочався судовий процес. І він, за свідченнями письменника, був одним із найсвітліших спогадів у ті похмурі часи столипінської реакції. Сільська біднота спільно з армавірськими робітниками два дні влаштовувала демонстрації, зустрічаючи і проводжаючи політичних в’язнів від тюрми до будинку суду.

Свій настрій під час судового процесу Капельгородський передав у вірші:

*... Ви взяли мене від праці,
Запроторили за ґрати,
Щоб в неволі серце й душу
Міцно путами скувати.
Що ж, судіть! Та не забудьте:
Ви осудите людину,
Та діла і думи вільні
Я ніколи не покину.*

.....
*Споконвіку творчість духу
Суддям ще не підлягала,
Бо і присуди, і суддів,
І катів переживала!*

Промова Пилипа Йосиповича на засіданні суду, а також виступи захисників, протест селян та робітників примусили виправдати письменника та двох його друзів. Але йому було заборонено вчителювати⁷.

Отож після звільнення з в’язниці П.Й. Капельгородський перебирається до Владикавказу і співробітничав з редакцією ліберально-демократичної газети „Терек”. Згодом сюди приїздить С.М. Кіров, який стає відповідальним секретарем редакції⁸. З того часу „відкриті листи” Капельгородського високопоставленим чиновникам систематично з’являються на сторінках часопису.

Під час громадянської війни в Росії Капельгородський працює інструктором кооперативної спілки міста Ставрополь. У липні 1918 року Добровольча армія генерала Денікіна захопила місто. Щоб уникнути переслідування білогвардійців, Капельгородський разом із сім'єю повертається на рідну українську землю.

Прибувши до Полтавщини, Пилип Йосипович відразу включається в активне громадське життя. У березні 1919 року він виступає в місті Лубни, де тоді жив, з доповіддю з нагоди дня народження Тараса Шевченка. Капельгородський створює в місті українську гімназію. У серпні 1919 року, коли Лубни захопили денікінці, він вийшов на центральну площу міста з гімназистами з українським національним прапором. За цей учинок був заарештований. Але незабаром з-під варті звільнений і відданий на поруки свого товариша. Після цього обоє переховувалися до приходу Червоної Армії, яка 12 грудня 1919 року звільнила Лубни від білогвардійців.

У 1920 році повітревком призначив Капельгородського редактором газети „Вісті ревкому”. Але цьому передувало арешт і перевірка на благонадійність у Лубенському відділі ДПУ.

З 1924 року Пилип Йосипович – секретар і заступник редактора газети „Червона Лубенщина”. Того ж року він переїжджає до Полтави, де стає літературним працівником редакції газети „Більшовик Полтавщини”⁹.

У 1925 році громадськість республіки широко відзначила 20-річчя літературної діяльності Пилипа Йосиповича Капельгородського. Газети й журнали надрукували його портрет з біографічною довідкою. У Полтаві з цієї нагоди відбувся літературний вечір. На адресу ювіляра надійшло чимало поздоровлень. В одному з них читаємо:

„Дорогий товаришу!

В ті часи, коли ще вільна думка робітника та селянина приголомшувалася чоботом царського жандарма, Ви виступили вперше на літературній ниві з палким словом боротьби за кращу будучину працюючого люду. Ні переслідування поліцейського уряду, ні темні камери в'язниць самодержавної Росії не змогли примусити Вас залишити свою вперту працю на користь бідноти. Двадцять років Ви непохитно тримаєте в своїх руках прапор революційної літературної боротьби, щиро бажаємо вам і надалі довгі роки міцно тримати в руках цей прапор”¹⁰.

За час роботи на Полтавщині П.Й. Капельгородський надрукував на сторінках газет понад півтори тисячі статей, віршів, фейлетонів і гуморесок. Належав до літературної організації „Плуг”. В історію літератури України Пилип Капельгородський увійшов як талановитий поет і прозаїк¹¹...

19 березня 1938 року Пилипа Йосиповича на його квартирі заарештовують співробітники обласного управління НКВС. Разом з ним за грати потрапив 21 чоловік.

В обвинувальному висновку читаємо:

„Полтавским облуправлением НКВД вскрыта и ликвидирована организация, являющаяся ответвлением от вскрытой военно-повстанческой националистической, контрреволюционной организации на Украине.

З обвинувального висновку у слідчій справі П.Й. Капельгородського та інших. Не пізніше 5 квітня 1938 р.

12) - КАПЕЛЬГОРОДСКИЙ Филипп Иосифович, - 1882 года рождения, уроженец с. Городище, Харьковской области, житель гор. Полтавы, украинец, гражданство СССР, беспартийный, в том, что он :

в прошлом крупный царский чиновник, осуществивший колони-заторскую политику царского правительства в отношении кочующих народов бывш. России. -

С первых дней революции (февральской) - стал ожесточенным врагом Компартии и Советской власти. -

С 1932 года является участником подпольной националистической к-р военно-повстанческой организации, ставившей своей задачей подготовку воссозданного восстания и свержение советской власти. -

Организация ставила своей задачей подготовку вооруженного восстания с целью свержения советской власти и восстановления капиталистического строя на Украине.

Капельгородский Филипп Иосифович в прошлом крупный царский чиновник, осуществлявший колонизаторскую политику царского правительства в отношении кочующих народов бывш. России.

С первых дней революции (февральской) – стал ожесточеннейшим врагом Компартии и Советской власти.

С 1932 года является участником подпольной националистической к-р военно-повстанческой организации, ставившей своей задачей [й] подготовку во[о]руженного восстания и свержение советской власти.

В предъявленном обвинении Капельгородский виновным себя признал частично¹².

Характерним є протокол допиту звинуваченого Капельгородського П.Й. від 31 березня 1938 року.

„Вопрос:

– Какую практическую деятельность проводила националистическая контрреволюционная организация?

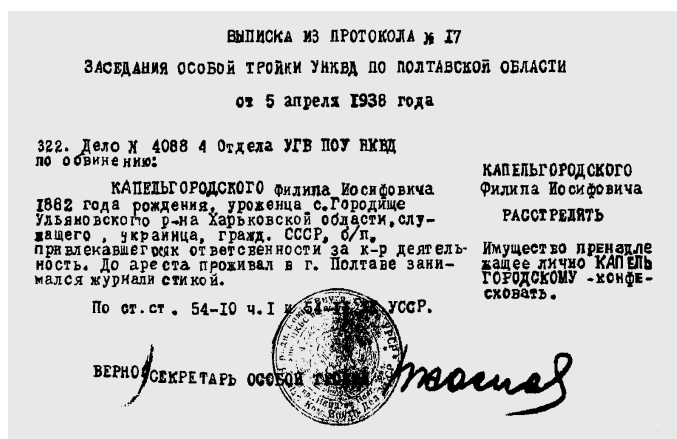
Ответ:

– Участники контрреволюционной организации систематически протаскивали национализм среди читателей. При выезде на предприятия, в колхозы, учебные заведения читали свои юмористические произведения, в которых высмеивались те или иные стороны советской жизни. Я лично выступал со своими стихами антисоветского содержания – „Брат“, „Цар горох“. Остальные участники выступали со своими стихами или произведениями националистического характера. Контрреволюционная националистическая организация выпустила три или четыре сборника произведений националистического характера в которых в уродливом виде представлялось ударничество, протаскивались мелкобуржуазные, националистические идеи¹³.

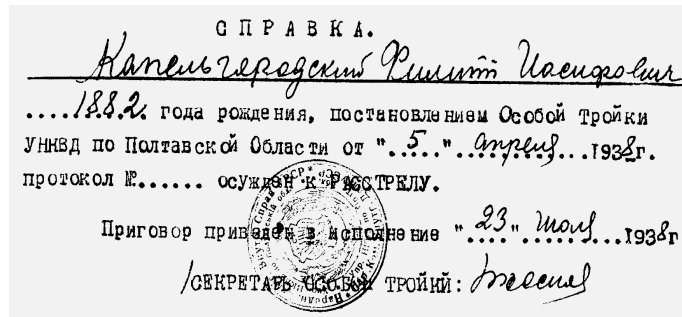
Розправа була вчинена досить швидко. Через два тижні, 5 квітня 1938 року, трійка при управлінні НКВС по Полтавській області за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосувала вищу міру покарання до всіх 22-х заарештованих. З них 16 травня 1938 року було розстріляно 15 чоловік, 29 травня – 5. Ще один приречений до ВМП та Капельгородський розстріляні 23 липня 1938 року¹⁴...

У лютому 1956 року відбувся XX з'їзд КПРС. Він, зокрема, розглядав питання культу особи Сталіна, грубі порушення в країні соціалістичної законності. Згідно з рішенням з'їзду розпочалася реабілітація жертв політичних репресій.

Полтавський обласний суд 1 березня 1956 року розглянув кримінальну справу Капельгородського Пилипа Іосиповича. Із матеріалів справи видно, що він переслідувався цар-

Витяг з протоколу засідання трійки при управлінні НКВС по Полтавській області про застосування до П.Й. Капельгородського вищої міри покарання. 5 квітня 1938 р.

Довідка трійки при управлінні НКВС по Полтавській області про розстріл П.Й. Капельгородського. Липень 1938 р.

ським урядом за революційну діяльність. Під час пролетарської революції, подібно багатьом інтелігентам, вагався, перш ніж перейти на бік радянської влади. У 1921 році приєднався до комуністів і повів активну роботу в пресі. Будь-яких доказів злочинної діяльності Капельгородського з 1919 року по день арешту в матеріалах справи немає. Він був засуджений без достатніх до цього підстав.

Суд ухвалив: „Постанову трійки при управлінні НКВС по Полтавській області від 5 квітня 1938 року стосовно Капельгородського Пилипа Йосиповича відмінити і справу про нього провадженням припинити за недоведеністю пред’явленого звинувачення”¹⁵.

Реабілітовані й інші репресовані по згаданій справі.

У селі Городище, де народився письменник, відкрито меморіальну дошку, а в селі Деркачівка, де вчителював, створено меморіальний музей. У Полтаві, де жив і працював, його прізвище присвоєно провулку. „Людиною революційного духу і революційного гарту” назвав відомий український письменник Михайло Стельмах Пилипа Капельгородського, з яким тоталітарна влада обійшлася жорстоко, безпідставно позбавивши життя.

Примітки.

1. Капельгородський П.Й. Твори. – К., 1961. – С. 93, 94.
2. Там само. – С. 146, 147.
3. Там само. – С. 154.
4. Бойко Л.С. Пилип Капельгородський. – К., 1982. – С. 30, 31.
5. ГДА УСБУ в Полтавській обл., спр. 3365-С, т. 1, арк. 26.
6. Бойко Л.С. Пилип Капельгородський. – С. 45.
7. Там само. – С. 138, 139.
8. С.М. Кіров (1886-1934) – діяч ВКП(б) і радянської держави. У травні 1909 р., ховаючись від царської поліції, прибуває до Владикавказу, де очолює більшовицьку організацію і публікує статті в газеті „Терек”. Після вбивства в грудні 1934 р. С.М. Кірова – секретаря і члена Оргбюро ЦК ВКП(б), члена Президії ЦВК СРСР – у країні активізувалися пошуки „ворогів народу”, посилюлися політичні переслідування противників радянської влади.
9. Граб В.І. У лещатах ДПУ. – Полтава, 1999. – С. 109.
10. Бойко Л.С. Пилип Капельгородський... – С. 197.
11. З порога смерті ...: Письменники України – жертви сталінських репресій. – К, 1991. – С. 232.
12. ГДА УСБУ в Полтавській обл., спр. 3365-С, т. 2, арк. 542, 543, 599.
13. Там само, т. 1, арк. 12.
14. Там само, т. 2, арк. 605.
15. Там само, т. 3, арк. 324-328.

ВИННИМ СЕБЕ НЕ ВИЗНАВ

ОСАДЧИЙ

Михайло Григорович

Народився 22 березня 1936 року в селі Курмани Недригайлівського району. У 1958 році закінчив факультет журналістики Львівського державного університету ім. Івана Франка. Працював редактором Львівської студії телебачення, інструктором по пресі обкому Компартії України, старшим викладачем кафедри журналістики ЛДУ. Талановитий поет із покоління шістдесятників, двічі репресований за політичними мотивами: Львівським обласним судом у квітні 1966 р. за антирадянську агітацію та пропаганду засуджений на 2 роки таборів суворого режиму, у вересні 1972 р. за антирадянську діяльність – до позбавлення волі на 7 років у виправно-трудовій колонії особливого режиму із засланням на 3 роки. Реабілітований на початку 1990-х років. Помер 5 липня 1994 року.

Друга половина 50-х – початок 60-х років минулого століття ознаменували собою новий важливий етап в історії радянського суспільства. Відхід від принципів „казарменого” соціалізму, звільнення з в’язниць і таборів мільйонів наших співвітчизників, реформаторські починання тогочасного партійного лідера М.С. Хрущова породжували певний оптимізм, вселяли надію на можливість побудови гармонійного і гуманного суспільства. Однак, як довела подальша практика, зазначені кроки носили частковий характер.

Продовжувались штучне звуження сфер ужитку національних мов, ігнорування багатотисячолітніх традицій народів. Не приносило бажаного результату реформування економіки. Падав життєвий рівень населення СРСР, у тому числі й України.

Як помітив один із натхненників руху шістдесятників, літературний критик Іван Світличний, причину цього явища слід шукати в усій тогочасній дійсності, коли слово почало розходитися з ділом, коли безкінечні реформи не приносили обіцяних благ, що спонукало людей шукати відповіді на наболілі питання суспільного життя¹.

Колишній активний учасник українського правозахисного руху, відомий громадський діяч В’ячеслав Чорновіл пригадував: „Працюючи в різних областях України я стикався з багатьма людьми різного соціального стану і різної освіти – від простих робітників і селян до осіб з відповідальним становищем, членами партії, діячами науки, літератури і мистецтва тощо – і досить часто чув критичні зауваження щодо культурно-національної політики в Україні...”²

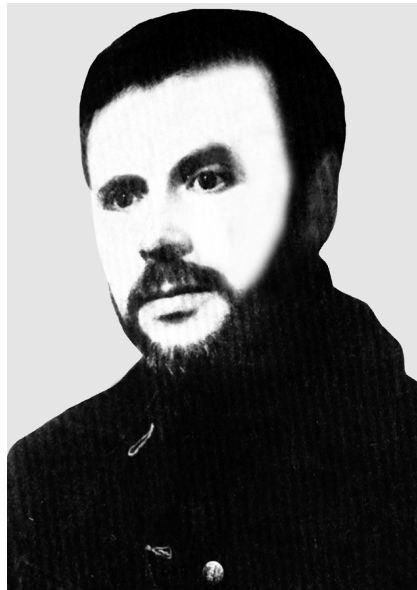

Фото 1972 р.

Зростання опозиційних настроїв серед певних верств населення значною мірою обумовило рух проти тоталітарного режиму, появу активних борців за незалежність України.

Наприкінці серпня і на початку вересня 1965 року заарештовано ряд молодих інакомислячих інтелігентів. Майже всіх їх засуджено закритими судами навесні 1966 року до позбавлення волі на довгі роки³. Серед репресованих був і Михайло Осадчий.

Його дитинство пройшло в селі Курмани Недригайлівського району на березі тихоплинної Сули. Про цей період свого життя він розповів у повісті „Золота Сула”.

Мати любила вирощувати квіти. І від кінця травня до першої зимової пороші навколо хати росли медоносні півники, чорнобривці, різнобарвні жоржини, айстри, півонії... Вони цвіли, красувалися, пахли, створювали святковий настрій.

Батько працював у колгоспі комірником. Усе його життя минало в ароматах золотої пшениці, жита, ячменю, вівса, проса. Він кружляв поміж конусними кагатами зерна на току як капітан... і плів життєдайний корабель зерна в радість людських душ, у дитячу втіху, в усмішку матері, у багатство, у звитязну міць людини...

Михайло Осадчий у 1953 році закінчив середню школу і вступив на філологічний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка. Наступного року перейшов на нововідкритий факультет журналістики. Після закінчення вузу з серпня 1958 по грудень 1960 року працював редактором Львівської студії телебачення. 1 грудня 1960 року призначений на посаду асистента, а згодом – викладача кафедри журналістики ЛДУ.

У січні 1962 року М.Г. Осадчий вступає до лав КПРС. 15 червня 1963 року його затверджують на посаді інструктора по пресі Львівського обкому Компартії України. 11 грудня 1964 року повертається до Львівського державного університету, стає старшим викладачем кафедри журналістики. У червні наступного року успішно захищає кандидатську дисертацію на тему „Журналістська діяльність Остапа Вишні (1919-1933 роки)”.

Через місяць Львівське видавництво „Каменярь” випустило збірку поезій Михайла Осадчого „Місячне поле”. Однак майже увесь її тираж був знищений у зв’язку з арештом автора 28 серпня 1965 року.

Михайло Григорович згадував: „Електричний дзвінок настирливо сповістив про себе. Потому ще раз. Хтось нетерпеливо добивався в помешкання. В таку рань? – подумав. Хто б це? Якийсь занепокій укрався в мене: певне, з кимось щось скоїлося. Відчинив двері, і, легенько відсторонивши мене, в кімнату увійшов високий, з випещеним лицем чолов’яга, він ще загадково осміхався і вивчав мене, і нараз я був вельми уражений його дивовижним поглядом, що пронизував наскрізь. Не встиг притулити двері, як у помешкання увійшло ще двоє. Вони сквалливо прискочили до вікон і позачиняли їх.

– Сідайте, – сказали мені. – Ось тут, поруч з дружиною, і не рухайтесь!

Високий, не зводячи насторожених очей, нервово простягнув ордер на обшук.

– Чого вони так уперто дошукуються? – подумав я.

Відтак хтось із них радісно звереснув, і, майже не приховуючи своєї зворухи, наймолодший тримав у руках статтю „З приводу процесу над Погружалським” [...]. Було складено протокол. І у валізку покидали „Чорну раду” П. Куліша, „Історію української літератури” М. Грушевського та ще якісь книжечки старих видань. Зверху, з неабияким ритуалом, поклали названу статтю. А за хвилину мене вже мчала блакитна, як чиясь людська доля, „Волга”⁴...

– Та-ак... – сказав слідчий і підвів на Михайла сірі очі, з відтінком неприхованого відчуження:

– Яку літературу антирадянського змісту ви отримували ... від Івана Світличного, з Києва, та від Богдана Гориня зі Львова?⁵

Осадчий відповів:

– Пригадую, раз позичив почитати книжку про творчість художника Новаківського, дослідження „Наполеон і Україна” та „Договір Богдана Хмельницького з царем Олексієм Михайловичем від 1654 року”...

– Стоп, стоп... так і запишемо: „... брал от Богдана Горыня антисоветскую литературу – „Договор Богдана Хмельницкого с царем Алексеем Михайловичем от 1654 года”⁶...

Майор Гальський, набравши пушкінської пози, читав напам'ять вірш Михайла Осадчого „А я стояв серед Карпат”, надрукований у львівській газеті „Вільна Україна”. Ось він спинився на хвилину, щоб перевести подих від сміху:

– Він, усесвіт і Україна!...

Майор цитував:

„Осиротіли Суми і Ромни...”

За висновком рецензентів цей вірш – натяк на русифікацію українських міст⁷.

– Падло! – заревів не своїм голосом майор Гальський на Осадчого. – Подлая твоя душонка!... Су-ка-а! Мра-азь, в...

Його кулак промайнув перед очима арештованого, який ледве встиг відскочити. А майор замахувався й замахувався, лютоючи, що ніяк не втрапить у болюче місце...

Він вибіг з кімнати слідчого, а Осадчий присів на стілець...

– Як він сміє? – прошепотів Михайло. – Хіба можна дозволяти собі такі речі з людьми?

– Ви не сердьтеся на нього, – мовив спокійно слідчий. – Майор Гальський гарна людина.

– Просто зараз багато антисоветчиків завелось і в деяких працівників не витримують нерви...

Далі слідчий говорив Осадчому:

– У вашому щоденнику записано, що ви якось були в Івана Світличного і розмовляли з ним про різне. Правда, тут записано, що розмова торкалася лише літератури і живопису, але, навряд, щоб ви, така цікава людина, обмежилися лише цим. Певне, ви й політикували собі трохи, – щось доводив він, – певна річ, ви заперечували... Ми розуміємо, що ви йому нічого такого не говорили... І ось ви, як чесна й добропорядна людина, й розкажіть нам.

– Ви, наприклад, працювали над літературним процесом 20-х років, вас, безумовно, цікавили, крім Остапа Вишні, й інші письменники. Ось тут у вашому щоденнику занотовано про Миколу Хвильового, про його участь у літературному процесі, про його ставлення до Остапа Вишні. Ви, мабуть, цими думками обмінювалися з Світличним. Що він радив вам, розкажіть...

– У нього велика бібліотека, які книги ви з цієї бібліотеки читали, які він давав вам додому? Може, просив комусь їх передати?

– Пишіть... пишіть, що може вигадати лише ваша слідча уява, – відказав Михайло Осадчий. – Тільки не чіпайте моїх друзів, вони ні в чому не винні...

Слідчий старанно вів протокол, гортаючи листок за листком, потім, зіпершись на спинку крісла, читав:

„... Перебуваючи на квартирі Івана Світличного, не міг не бачити його величезної бібліотеки, не міг не догадатися, що він, напевно, дає ці книги читати іншим...”

Слідчий був пречудовим стилістом... Звичайні речі в нього набували парадоксального звучання⁸...

Через деякий час слідчий повідомив Осадчому:

– Я гадаю, що ми більше „Договір Богдана Хмельницького з царем Олексієм Михайловичем від 1654 року” не будемо вміняти тобі в обвинувачення. Ми тут усі порадилися і вирішили, що це не антирадянський твір⁹...

Нарешті Осадчого ознайомили з обвинувальним актом:

„... Ідеологічний диверсант... від окремих дій антирадянського характеру перейшов до агітації за відокремлення Української РСР від СРСР... одержував антирадянську літературу від Івана Світличного з Києва [...]. Розповсюджував у Львові антирадянську націоналістичну літературу...”

– Але як ви смієте таке писати? – обурився Осадчий. – Це ж не відповідає анітрохи дійсності!...

– Так, – спокійно відказав слідчий, – більшість справді не відповідає дійсності, але ж суд попереду, він розбереться...

– Якщо це так, як ви мені кажете, тоді з яких підстав мене ставите перед судом? – запитав Осадчий.

Слідчий не знав, що відповісти. Тоді до кабінету нагодився начальник слідчого відділу. Він пильно подивився на арештованого і східно проказав:

– А ти, що думав, що даремно ми тебе вісім місяців державним хлібом кормили? Невинний ... відпусти його, так він буде перед усіма жертвою свавілля прикидатися...¹⁰

Знаходячись за ґратами, Михайло Осадчий не полишав творчості. Ось один із його тюремних віршів:

*Знову день пішов у небуття,
Зник у ніч, немов зникають тіні.
В небуття обернеться й життя,
І людина вступиться людині.*

*Вступить крісло, стіл і шафу книг,
Мислі, серце, волю і хоробрість...
Та коли страждання є в одних,
Не вступайте іншим, будьте добрі...*

Михайло 4,5 р. з того часу, як мене звільнили від ув'язнення. Попередній арешт і процес були для мене промахом через легкого неба і завдяки певній морально-психічній травмі, що з її не в силі погубити мене і досі.

Львівте 4 роки після звільнення підписував інші свідоцтва більше випробували, аніж відзначили: чорний у квартирі мавши мене мінімум, рівно 2 роки мене ніде не прощували, а раціоналізм мій у Львівській області, куди я звертався за допомогою, подавали мені підписку захищати із територією протиом 24 години. Після з сім'єю на 30 крб. зарплати дружини, сім'ю, як бачо, на бука засполювали борги, і ось я, на грани відно (написав близько 100 листів до Президії ВР УРСР, ЦК КПРС, Радя Міністрів СРСР), сам побував 2 рази в Грездзі в Москві, звертався до жовтнички Ірини Вілге, - вирішив відійти не тільки з своєї хати. Новий арешт і першинець арешта за нові партійні документи. Після мітингових перебувань в камері попереднього ув'язнення, три-чотиригодинні свідчення на підписку про невиїзд, я зробив кілька мітингових на Україні з метою управління підв'язнені. П'ятеро мені мислю було упринято, що навіть з рекомендації Комітету уряду України ЦРР я не підписував документи з Херсоні.

Львівський обласний суд 18 квітня 1966 року за антирадянську агітацію та пропаганду засудив Осадчого Михайла Григоровича на 2 роки таборів суворого режиму. Покарання він відбував у с. Явас Мордовії. Працював столярем. Вечорами писав табірні вірші. Один із них присвятив Варварі Губенко-Маслюченко, дружині Остапа Вишні:

*На обмерзлих, липких перекатах,
Де не вишні цвітуть, а сніги,
Брів я долею Вишні Остапа
У бушлаті хули, не жаги...*

Осадчий – людина трагічної долі і виняткової громадянської мужності. Після відважно перенесених поневірянь він стає редактором редакційно-видавничого відділу обласного управління по пресі...

12 січня 1972 року прокурор Львівської області порушив кримінальну справу проти В.М. Чорновола за виготовлення і розповсюдження документів, що містять наклепницькі вигадки на радянській державній та суспільний лад. По цій же кримінальній справі був затриманий 13 січня 1972 року і М.Г. Осадчий.

Читаємо протокол його допиту від 14 січня 1972 року. На пропозицію слідчого дати показання по суті наклепів на радянську дійсність Осадчий відповів:

– Свої покази я бажаю писати власноручно. – І він, зокрема, написав:

Власноручні показання М.Г. Осадчого в протоколі його допиту. 14 січня 1972 р.

„Минуло 4,5 р. з того часу, як мене звільнили від ув'язнення. Попередній арешт і присуд були для мене громом серед ясного неба і завдали такої морально-психічної травми, що я її не в силі позбутися й досі. Майже 4 роки після звільнення підкинули мені стократ більше випробувань, аніж в'язниця: щодень у квартирі ловила мене міліція, рівно 2 роки мене ніде не прописували, а райвідділи міліції Львівської області, куди я звертався за пропискою, подавали мені підписку залишити їх територію протягом 24 годин. Жив я з сім'єю на 70 крб. зарплати дружини, сім'ю, як болото, по вуха засмоктували борги, і ось я, на грані відчаю (написав близько 100 листів до Президії ВР СРСР, ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР), сам побував 2 рази в Президії в Москві вирішив нікуди не йти з своєї хати. Новий арешт і порушення справи за паспортний режим.

Отоді я звернувся до Львівського ОК КП України з проханням арештувати мене, бо в тюрмі є дах над головою. Так я був прописаний у Львові і одразу ж трудовлаштувався робітником на підприємстві глухонімих.

Мої нові твори. Це був відчай, біль, навіть дорікання в адрес окремих сторін нашого суспільного буття, становища в ньому мене, як людини, але ніяк не наклепи чи підриєв основ Радянського ладу. Публікація моїх творів за кордоном це акт самовільний, авторського права я нікому не давав”¹¹.

5 вересня 1972 року судова колегія з кримінальних справ Львівського обласного суду усталила:

„В 1967-1968 роках Осадчий з метою наклепу на радянську дійсність написав повість під назвою „Більмо”, в якій шляхом перекручення фактів та зображення осіб, які відбували з ним покарання за ворожу Радянській владі діяльність, звів злісний наклеп на органи державної влади, на радянський державний та суспільний лад. Зазначену повість він зберігав у себе, а на початку 1969 року передав громадянину Світличному в Києві для ознайомлення, вона була передана за кордон і надрукована антирадянськими націоналістичними видавництвами – журналами „Сучасність” №№ 11 і 12 за 1971 рік, „Визвольний шлях” №№ 2 і 3 за 1972 рік. Написана Осадчим повість також поширювалася в місті Києві.

Підсудний Осадчий в судовому засіданні винним в пред'явленому обвинуваченні себе не визнав. Повість „Більмо” надрукована (на Заході) без його згоди”.

Судова колегія засудила Осадчого Михайла Григоровича за ст. 62 ч. 2 КК УРСР на 7 років позбавлення волі у виправно-трудоу колонії особливого режиму із засланням на 3 роки... визнала його особливо небезпечним рецидивістом.

М. Осадчий з приводу того, що сталося, написав: „... другий арешт я прийняв по-сократівськи спокійно: жили у „країні всіх можливостей” – отже, все було можливе”.

Настав 1982 рік. До звільнення залишилися лічені дні. Письменник відбував заслання в Троїцько-Печорську (Республіка Комі, Росія). Працював на лісосплаві. Одного разу повисив у будці куртку, взяв відро і пішов набрати снігу, щоб зігріти кип'ятку. Озирнувся – будка охоплена полум'ям...

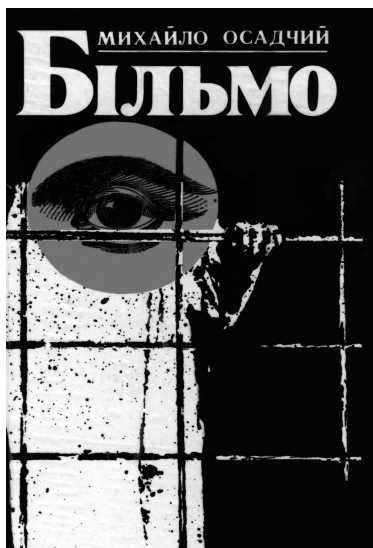
– Ну, вот што, Асадчій, – „перевиховувачі” потирали руки. – Ілі вазмещай трі тищюнкі ущерб, ілі накрутім тябе ящю годікав нескалька...

Ясна річ, розраховували на те, що такої суми письменник не знайде. Він одержував 30 карбованців на місяць. Підрахував те, що навідувався на дорогу. Не вистачало 1050 карбованців. Що робити?

І тут окришила ідея! А що як зателефонувати до Москви академікові Сахарову?

„Лучше деньгами, чем годами”, – відповів Андрій Сахаров, фізик-атомник зі світовим ім'ям, відомий правозахисник. І наступного дня телеграфом переказав необхідну суму грошей. Після цього письменника повезли до КДБ і вчинили допит: „Аткудова знаєш Сахарова?” Беріївським служакам не вкладавалося в голови, що можна виручити людину¹²...

У 1983 році Осадчому дозволили повернутися до свого львівського помешкання. Три роки перебував під адміністративним наглядом. Він не мав права займатися інтелектуальною працею. Трудився кандидат філологічних наук вантажником у молочному магазині, двірником у дитячому садку, кочегаром у котельні.

Перше окреме видання прозових творів письменника. Львів, „Каменяр”, 1993.

І все ж призначення поета і прозаїка знайшло прояв у літературно-мистецькому альманасі „Кафедра”. Він розшукував по Україні та за її межами авторів, редагував їхні твори, друкував на машинці, добирив ілюстрації. Виготовляв 5-8 примірників „самвидаву”. Потім книжки видавались за кордоном великими тиражами у відмінному поліграфічному виконанні. На жаль, в Україні мало хто міг їх бачити і читати.

Михайло Осадчий створив близько двох десятків книжок. Своєрідним визнанням таланту письменника стало обрання його почесним членом Міжнародної письменницької організації ПЕН-Клуб (Швейцарська секція), нагородження літературною премією імені Івана Франка (Чикаго). У 1974 році серед 100 бестселерів у Франції повість „Більмо” посіла шосте місце.

Міжнародним бібліографічним центром у Кембріджі (Великобританія) йому присуджено звання „Людина року (1991-1992)”, престижний світовий приз „Нагороди ХХ століття за значні досягнення”¹³.

На початку 1990-х років Михайло Григорович Осадчий реабілітований по обох судимостях.

У жовтні 1990 року він повертається до Львівського державного університету на викладацьку роботу, у грудні 1991-го – стає доцентом.

У березні 1992 року Михайла Осадчого приймають до Національної Спілки письменників України. У серпні 1993-го – Львівське видавництво „Каменяр” надрукувало книгу „Більмо”, до якої включено кілька прозових творів письменника, у Мюнхенському Українському Вільному університеті він захистив докторську дисертацію на тему „Українське літературне дисидентство”...

5 липня 1994 року від інфаркту перестало битися мученицьке серце письменника. Він упав, ідучи до письмового столу, і більше не підвівся. Львів’яни поховали Михайла Осадчого на Личаківському цвинтарі як національного героя.

Примітки.

1. Данилюк Ю.З., Бажан О.Г. Опозиція в Україні. – К., 2000. – С. 16-18.
2. Там само. – С. 41, 42.
3. Лихо з розуму (портрети двадцяти „злочинців”) // Збірник матеріалів, укладених В’ячеславом Чорноволом. – Франція, 1968. – С. 9.
4. Осадчий М.Г. Більмо. – Л., 1993. – С. 18, 19.
5. Іван Світличний – один із натхненників руху шістдесятників в Україні, літературний критик. Богдан Горинь – колишній дисидент, на той час науковий працівник Львівського музею українського мистецтва.
6. Осадчий М.Г. Більмо... – С. 28, 29.
7. Холодний М.К. Голгофа Михайла Осадчого. – К., 1996. – С. 47.
8. Осадчий М.Г. Більмо... – С. 43, 44.
9. Там само. – С. 50.
10. Там само. – С. 59.
11. ГДА УСБУ у Львівській обл., спр.П-20543, арк. 76-83.
12. Холодний М.К. Голгофа Михайла Осадчого... – С. 42, 43.
13. Данилюк Ю.З., Бажан О.Г. Опозиція в Україні... – С. 60.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АБАРОВСЬКИЙ Андрій Григорович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 19.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Народним судом Недригайлівського району 25.02.1933 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7032*).

АВРАМЕНКО Гнат Матвійович, 1886 р.н., с. Хоружівка, проживав у м. Полтава, українець, освіта початкова, бухгалтер контори „Сільгоспостач”. Арешт 27.07.1951. Полтавським обласним судом 21.09.1951 за написання листівок антирадянського змісту засуджений на 10 років ВТТ. 1.08.1954 від подальшого відбування покарання звільнений. Президією Верховної Ради УРСР 17.06.1956 судимість знята. Реабілітований 12.06.1991 прокуратурою Полтавської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11729*).

АВРАМЕНКО Демид Олександрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 9.04.1933, звинувачення в саботажі весняної сівби. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.06.1933 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 71*).

АВРАМЕНКО Іван Семенович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.05.1930 за виступи проти колективізації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.937*).

АВРАМЕНКО Леонтій Олександрович, 1905 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер 509 винищувального протитанкового артилерійського полку. Арешт 14.12.1942. Військовим трибуналом 85 СД 42 армії 6.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.03.1995 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13339*).

Б

БАБАК Пилип Карпович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Городище, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. [Відомостей про можливий арешт не виявлено]. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.06.1929 як антирадянський елемент висланий на 1 рік до м. Новгород-Сіверський Чернігівської області. 18.06.1930 справа закрита, звільнений з правом повернення до постійного місця проживання. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4891*).

БАБЕНКО Роман Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім. Леніна.

Арешт 3.12.1943, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 3.07.1944 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2823*).

БАБІЙ Антон Йосипович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 4.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Прокурором Сумського оперативного сектору ДПУ 12.06.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3401**).

БАБІЙ Микола Андрійович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного.

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

Арешт 19.03.1936, звинувачення в участі у внутрішньоколотському антирадянському угрупованні. Сумським обласним судом 17.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-75*).

БАКЛЯК Юхим Юхимович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.06.1941. Сумським обласним судом 29.07.1941 за службу в гайдамаків та антирадянську агітацію серед колгоспників засуджений до позбавлення волі на 10 років. Термін покарання відбував у м. Самара (Росія). Реабілітований 28.05.1970 Верховним судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8592*).

БАРИБА Олександр Васильович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Деркачівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр. 605*).

БАЧМАНОВ Євген Петрович, 1909 р.н., уродженець с. Іваниця, росіянин, освіта вища медична – у 1937 р. закінчив Київський медичний інститут. Командир санітарної роти 151 СП. Арешт 8.01.1944. Військовим трибуналом 8 СД 1.02.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1964 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8196*).

БЕЗКРОВНИЙ Федір Данилович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Березняки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 696*).

БЕЗНЕДІЛЬНИЙ Василь Якович, 1914 р.н., уродженець с. Холодне, українець, освіта початкова. Червонофлотець Шкотовського укріплення Приморського краю (Росія). Арешт 17.09.1937. Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 4.01.1938 за ст. ст. 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.03.1938 з вироку виключена ст. 58-11, покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12925**).

БЕРЕЖНИЙ Карпо Васильович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії

ДПУ УСРР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.729*).

БЕРЕЖНИЙ Олександр Іванович, 1910 р.н., уродженець с. Хоружівка, українець, освіта початкова. Молодший командир у мінометній роті 842 СП, сержант. Арешт 16.05.1942. Військовим трибуналом 240 СД 7.06.1942 за антирадянську агітацію засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Брянського фронту 13.06.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-12995*).

БЕРЕЖНИЙ Павло Васильович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу застосована ВМП. Розстріляний 9.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 407**).

БЕРЕЖНИЙ Павло Микитович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації, проведення антиколгоспної агітації та висловлювання пороженьських терористичних настроїв ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259**).

БЕРЕЖНИЙ Прокіп Іванович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 61*).

БЕРЕЖНИЙ Степан Корнійович, 1913 р.н., уродженець колишнього с. Рудка, українець, освіта початкова. Червоноармієць – писар фінансової частини 6 запасного СП. Арешт 20.12.1942. Військовим трибуналом 7 запасної СБ Сталінградського ВО 6.02.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Президією Верховної Ради СРСР 16.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчен-

ня Великої Вітчизняної війни, направлений на фронт. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12906).

БЕРКО Трохим Юхимович, 1891 р.н., колишнє с. Берки (тепер с. Тимченки), проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона зірка”. Арешт 19.08.1939. Сумським обласним судом 22.11.1939 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітований 20.04.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1507).

БЕРЧЕНКО Савелій Гаврилович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.05.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.888).

БІЛКОВ Василь Петрович, 1878 р.н., с. Князівка Путівльського району, проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), виконроб радгоспу цукрокомбінату. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-561).

БІЛАН Феодосій Йосипович, 1906 р.н., колишнє с. Протасівка (тепер с. Сміле) Роменського району, проживав у с. Томашівка, українець, неписьменний, столяр меблевої фабрики в м. Ромни. Арешт 4.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 21.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-62).

БІЛЕЦЬКИЙ Адам Вікентійович, 1906 р.н., с. Яблунівка Київської області, проживав у с. Коренево, поляк, освіта початкова, робітник лісосідельниці. Арешт 24.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 341).

БІЛОДІД Кіндрат Петрович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 2.06.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3401*).

БІЛОЛЮБСЬКИЙ Андрій Петрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937

у м. Чернігів. Реабілітований 11.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.405*).

БІЛОЛЮБСЬКИЙ Іван Михайлович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

БІЛОУС Петро Юхимович, 1915 р.н., с. Малі Будки, проживав у с. Костянтинів, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія). Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 822).

БОБРОВ Арон Йосипович, 1903 р.н., м. Гомель (Білорусь), проживав у с. Овеча, єврей, освіта середня, інструктор-ревізор районної споживспілки. Арешт 5.02.1937. Чернігівським обласним судом 16.08.1937 за контрреволюційну діяльність та зв'язок з троцькістами засуджений на 7 років ВТТ. Термін покарання відбував у бухті Нагаєва (Магаданська область, Росія), де й помер у вересні 1938 р. Верховним Судом УРСР 17.02.1959 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4897).

БОГУСЛАВСЬКИЙ Гаврило Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Паризька комуна”. Арешт 5.04.1939. Сумським обласним судом 2.06.1939 за антирадянську агітацію засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-1214).

БОРИСЕНКО Андрій Савич, 1913 р.н., с. Кинашове, проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 288).

БОРИСЕНКО Антон Васильович, 1893 р.н., с. Хоружівка, проживав у с. Дараганове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України – у Свердловську

область (Росія) разом із сім'єю (усього 5 осіб). (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5936**).

БРЕУСЕНКО Дмитро Петрович, 1908 р.н., смт Недригайлів, проживав у м. Москва (Росія), українець, освіта вища – закінчив Іркутський державний університет і аспірантуру Московського планово-економічного інституту, член ВКП(б). Старший викладач політекономії військово-ветеринарної академії, батальйонний комісар. Арешт 10.09.1941. Військовим трибуналом Приволзького ВО 4.12.1941 за ст. 58-10 КК РРФСР та за незаконне зберігання зброї (ст. 182-1) засуджений до позбавлення волі на 10 років, позбавлений військового звання. Президією Верховної Ради СРСР 9.12.1943 виконання вироку відстрочене до закінчення Великої Вітчизняної війни, направлений на фронт. Реабілітований 19.03.1955 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5870*).

БУДКО Павло Степанович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1,

54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 4.08.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-299*).

БУЛАНІЙ Олександр Петрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Беседівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1933. Чернігівським обласним оргкомітетом [так у документах] 28.04.1933 за злісне невиконання державних зобов'язань та відмову від посівної кампанії висланий разом із сім'єю (усього 6 осіб) за межі України. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 49*).

БУШКОВАНІЙ Федір Олександрович, 1872 р.н., с. Кулішівка, проживав у м. Кременчук Полтавської області, українець, освіта вища, без визначених занять. Арешт 2.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.10.1937 у м. Полтава. Реабілітований 8.06.1989 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

В

ВАКУЛОВИЧ Овсій Свиридович, 1885 р.н., с. Ліпляве Канівського району Черкаської області, проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 27.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 30.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 581*).

ВАСИЛЬКО Іван Іванович, 1905 р.н., с. Мрин Носівського району Чернігівської області, проживав у смт Терни, українець, освіта незакінчена вища, завідувач навчальної частини середньої школи. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 9.10.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 369**).

ВАСИЛЬЧЕНКО Сергій Харитонович, 1910 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.04.1937. Лінійним судом Московсько-Київської

залізниці 31.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12178*).

ВАСЬКО Яків Дмитрович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ілліча. Арешт 12.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.04.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 905*).

ВАЩЕНКО Григорій Петрович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ВАЩЕНКО Павло Сергійович, 1923 р.н., уродженець смт Недригайлів, українець, освіта середня. Курсант навчального батальйону 234 запасного СП. Арешт 6.07.1944. Військовим трибуналом 1 Українського фронту 30.09.1944 за

ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.05.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11648*).

ВИННИЧЕНКО (ВИНИЧЕНКО) Іван Федорович, 1897 р.н., с. Томашівка, проживав у с. Косенки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія), де й помер 21.02.1943. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр. 782*).

ВИННИЧЕНКО Прохор Аврамович, 1873 р.н., народився і проживав у смт Недригайлів, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 23.06.1939. Сумським обласним судом 25.08.1939 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 16.03.1989 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8988*).

ВИННИЧЕНКО Тимофій Володимирович, 1904 р.н., уродженець с. Луки, українець, неписьменний. Червоноармієць. Арешт 10.03.1942. Військовим трибуналом 19 СД 28 армії 17.03.1942 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 26.03.1942. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13891*).

ВИНОГРАДСЬКИЙ Віктор Іванович, 1899 р.н., смт Терни, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, помічник бухгалтера будівельної дільниці Наркомату охорони здоров'я УСРР. Арешт 10.02.1933, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським облвідділом ДПУ 27.03.1933 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн.1, ч. 1. – 2005).

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Абрам Кононович, 1905 р.н., уродженець с. Коровинці, єврей, освіта незакінчена вища військова – навчався у Військово-хімічній академії, член ВКП(б). Начальник хімічної служби в/ч 78251, підполковник. Арешт 16.06.1950. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 4.12.1950 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Термін покарання відбував на Колимі (Республіка Саха, Росія). Реабілітований 29.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6384*).

ВИТЕР Микола Петрович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Нелени, українець,

освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 28.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 590*).

ВОЛКОВ-ВОЛЧЕНКО Михайло Олексійович, 1874 р.н., с. Малі Будки, проживав у м. Москва (Росія), українець, освіта середня, бухгалтер хіміко-фармацевтичного заводу. Перебував під слідством ОДПУ з 12.01.1926, звинувачувався в активній боротьбі проти робітничого класу за часів царизму. [Інших відомостей не виявлено]. Реабілітований 9.09.1993. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ВОЛКОВ Федір Іванович, 1883 р.н., народився і проживав у смт Недригайлів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 154*).

ВОЛКОВА Галина Тихонівна, 1921 р.н., с. Деркачівка, проживала в с. Засулля, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.02.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 31.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 8905**).

ВОЛОШИН Василь Миколайович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 44*).

ВОЛОШИН Іван Данилович, 1913 р.н., с. Вільшана, проживав у колишньому с. Берки (тепер с. Тимченки), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 1.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 4.09.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання за відокремлення України від Росії ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 97*).

ВОРОЖКО Яків Пилипович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Саєве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Народним судом Недригайлівського району 26.08.1934 засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 15.06.1992 Сумським обласним судом. (*Арх. районної комісії з питань реабілітованих*).

ВОРОНА Василь Титович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.01.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259**).

ВОРОНА Павло Іванович, 1894 р.н., с. Хоружівка, проживав у смт Терни, українець, освіта середня педагогічна, учитель середньої школи. Арешт 28.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 9.10.1956 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.369**).

В'ЮН Іван Данилович, 1922 р.н., уродженець с. Червона Слобода, українець, освіта неповна середня. Командир відділення 532 СП 111 СД. Арешт 6.08.1942, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 30 армії 13.10.1942 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4954*).

Г

ГАВРИШ Андрій Омелянович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Сумським оперсектором ДПУ 15.12.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1567**).

ГАГУН Федір Іванович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Малі Будки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1933, звинувачення в антирадянській агітації проти хлібозаготівель. Народним судом Недригайлівського району 12.02.1933 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3173*).

ГАЛОША Павло Іванович, 1920 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта неповна середня, селянин-одноосібник. Арешт 29.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 25.12.1939 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12288**).

ГАСЮК Микола Костянтинівич, 1883 р.н., с. Незнанів Кам'янсько-Бузького району Львівської області, проживав у с. Малі Будки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр. 718*).

ГЛАЗЬКО Іван Михайлович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Шматове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 8.02.1938. Сумським обласним судом 7.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1450*).

ГЛУШКО Григорій Юхимович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав за місцем народження. Арешт 15.02.1950, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 7.06.1950 виправданий, 17.08.1950 – засуджений на 25 років ВТТ, позбавлений державних нагород. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Військовим трибуналом Київського ВО 18.01.1955 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12284**).

ГЛУЩЕНКО Олексій Степанович, 1906 р.н., уродженець Єлецького району Липецької області (Росія), проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.11.1931, підписка про невиїзд від 25.06.1932, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259**).

ГМИРЯ Леонтій Григорович, 1893 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім. Шевченка. Арешт 13.05.1935. Чернігівським обласним судом 12.12.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-12086**).

ГОЖЕНКО Олексій Степанович, 1915 р.н., народився і проживав у с. Мелешківка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Коллективний шлях”. Арешт 25.08.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Куйбишевської (тепер Самарської) області 30.01.1942 за підозрою в розповсюдженні недостовірних чуток засуджений на 3 роки ВТТ. Прокуратурою Сумської області 30.12.1944 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-13157*).

ГОЛОД Іван Якович, 1893 р.н., смт Терни, проживав у с. Бабакове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Єжова. Арешт 1.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 641**).

ГОНТАР Антон Луквич, 1891 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у с. Чемоданівка, українець, освіта початкова, тесляр бурякорядгоспу ім. 15-річчя ЛКСМУ (смт Терни). Арешт 21.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за систематичне проведення антирадянської агітації проти заходів партії та уряду, вихваляння фашистського ладу в Німеччині застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 ум. Чернігів. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 186*).

ГОНЧАРЕНКО Олексій Іванович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Батько Гончаренка Я.О. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ГОНЧАРЕНКО Яків Олексійович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Син Гончаренка О.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ГОРДІЄНКО Андрій Федотович (Федорович), 1880 р.н., народився і проживав у с. Беседівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.07.1933 за ст. 54-14 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 74*).

ГОРДІЄНКО Марко Іванович, 1878 р.н., народився і проживав у смт Недригайлів, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Друга п'ятирічка”. Арешт 21.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 604*).

ГРЕЧАНА Федора Порфиріївна, 1885 р.н., народилася і проживала в с. Червона Слобода, українка, неписьменна, працювала в колгоспі „Червона зірка”. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва та нової Конституції, висловлювання пораженьських настроїв ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. Дружина Гречаного І.Т. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 229*).

ГРЕЧАНИЙ Іван Йосипович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5660**).

ГРЕЧАНИЙ Іван Терентійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона Зірка”. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за агітацію проти колгоспного

будівництва, висловлювання пораженьських та терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Чоловік Гречаної Ф.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 30).

ГРИЦЕНКО Антон Миколайович, 1900 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ГРИЦЕНКО Влас Якович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ГРИЦЕНКО Володимир Іванович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ілліча. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за контрреволюційну агітацію проти колгоспного будівництва та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 772).

ГРИЦЕНКО Григорій Іванович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Тимченки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за проведення антирадянської агітації, висловлювання терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 810).

ГРИЦЕНКО Омелян Михайлович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1932, підписка про невіїзд від 10.06.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 3 роки в

концтабір умовно, підписка про невіїзд анульована. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259*).

ГРИЦЕНКО Опанас Микитович, 1895 р.н., колишній х. Берки (тепер с. Тимченки), проживав у с. Саєве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 403).

ГРИЦЕНКО Павло Ілліч, 1898 р.н., с. Кинашове, проживав у с. Тимченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 774).

ГРИЦЕНКО Павло Якович, 1905 р.н., колишній х. Берки (тепер с. Тимченки), проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.09.1937 за антирадянську агітацію проти заходів радянської влади ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 773).

ГРИЦЕНКО Тетяна Іванівна, 1887 р.н., колишній х. Берки (тепер с. Тимченки), проживала в с. Кинашове, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 811).

ГРИЦЕНКО Федір Ілліч, 1905 р.н., с. Кинашове, проживав у с. Мірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний стяг”. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.05.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 211).

ГРИЦЕНКО Федір Степанович, 1908 р.н., колишній х. Берки (тепер с. Тимченки), проживав у с. Мірки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний стяг”. Арешт 5.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській

області 21.09.1937 за антирадянську агітацію проти заходів влади на селі, висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 28.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 874).

ГРИЦЕНКО Яків Миколайович, 1915 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, без визначених занять. [Про арешт або підписку про невийзд відомостей не виявлено]. Звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації та масових заворушеннях (ст. 56-16 КК УСРР). Сумським оперсектором ДПУ 21.05.1931 справа закрита (щодо ст. 56-16 – за неповноліттям звинувачуваного). (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ГРОМИКО Федір Семенович, 1894 р.н., с. Томашівка, проживав у с. Маршали, українець, освіта середня, рахівник МТС. Арешт 9.08.1938, звинувачення в участі в антирадянській повстанській організації. Управлінням НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-386*).

ГУГА Федір Трохимович, 1903 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 141).

ГУГЛЯ Корній Олександрович, 1883 р.н., с. Червона Слобода, проживав у с. Сакуниха, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім. Газети „Правда”. Арешт 10.05.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.07.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12709).

ГУЗЬ Михайло Опанасович, 1922 р.н., уродженець смт Терни, українець, освіта середня

спеціальна – закінчив Сумський електромеханічний технікум. Червоноармієць 147 військовобудівельного загону 5 фронтового управління оборонного будівництва. З жовтня 1941 р. перебував у німецькому полоні. Після звільнення в липні 1945 р. призваний у Червону армію. Арешт 26.02.1946. Військовим трибуналом Білоруського ВО 23.04.1946 за самовільне залишення поля бою (ст. 185 КК БРСР) засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 13.08.1993 Верховним Судом Білорусії. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12660).

ГУЗЬ Павло Гордійович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 28.04.1933 за межі України. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, працював у колгоспі „Нова праця”. Арешт 24.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва, підписки на державну позику та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.10.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 4, спр. 51; оп. 1, спр. 78).

ГУСАК Герасим Гаврилович, 1880 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, сторож цукрозаводу. Арешт 9.05.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Улянівським РВ НКВС 2.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3215).

ГУЧЕНКО Іван Микитович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 698).

Д

ДАВИДЕНКО Степан Давидович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Бродок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.02.1933 за ст. 54-7 КК УСРР висланий

у Північний край на 3 роки. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 871).

ДАНИЛЕНКО Лука Мокійович, 1905 р.н., уродженець с. Вакулки, українець, освіта серед-

ня військова. Помічник командира батареї 31 артилерійського полку 35 СД ОЧДСА (Особлива Червонопрапорна Далекосхідна армія), лейтенант. Арешт 31.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.05.1938 за участь у контрреволюційній правотроцькістській організації та шкідництво в навчально-бойовій підготовці засуджений до ВМП, позбавлений військового звання. Розстріляний 25.05.1938 у м. Хабаровськ. Військовою колегією згаданого суду 12.11.1959 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6224*).

ДАНИЛЬЧЕНКО Порфирій Прокопович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 17.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за зв'язок з Польщею і наміри нелегально перейти на її територію та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 27.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 10.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 802*).

ДАРАГАН Василь Іллч, 1910 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1933, звинувачення в невиконанні зобов'язань щодо здачі хліба державі та саботажі весняної сівби. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.05.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 56*).

ДВОРНИК Іларіон Макарович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Мірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт у 1 кварталі 1931 р., звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Сумським оперсектором ДПУ 21.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ДВОРНИК Іларіон Никифорович, 1906 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Мірки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ДВОРНИК Михайло Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 423*).

ДВОРНИК Семен Пилипович, 1888 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.09.1939. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.05.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 481*).

ДЕГТЯРЕНКО Архип Кузьмич, 1889 р.н., смт Терни, проживав у с. Володимирівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 163*).

ДЕМЧЕНКО Степан Миколайович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.07.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 341*).

ДЕМЧЕНКО Яків Венедиктович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Сакуниха, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 14.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Сумським обласним судом 22.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-108*).

ДЕНИСЕНКО Гордій Денисович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ДЕРЕЧА Семен Іванович, 1912 р.н., с. Томашівка, проживав у с. Коротище, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 28.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за контрреволюційну діяльність, агітацію проти колгоспів, висловлювання різких настроїв пораженого і терористичного порядку застосована ВМП. Розстріляний 17.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою

Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 46).

ДЕРИЗЕМЛЯ Марко Михайлович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 213).

ДЗУСОВ Антон Семенович, 1883 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник сільського споживчого товариства. Арешт 5.08.1938, звинувачення в участі в повстанській організації. Сумським обласним судом 27.08.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-473).

ДОБРИНЬ Іван Степанович, 1920 р.н., уродженець с. Коровинці, українець, освіта середня ветеринарно-зоотехнічна. Командир взводу навчальної роти, лейтенант. Арешт 23.01.1944. Військовим трибуналом 118 Мелітопольської мотострілецької дивізії 28 армії 25.02.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12732).

ДОБРОЧИНСЬКИЙ Болеслав Йосипович, 1902 р.н., с. Погоріла Теплицького району Вінницької області, проживав у смт Терни, поляк, освіта початкова, завідувач магазину на цукрозаводі. Арешт 5.03.1938. Особливу трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь у шпигунсько-диверсійній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 7.05.1963 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 388*).

ДОВБНЯ Іван Васильович, 1876 р.н., с. Іваниця, проживав у с. Дараганове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України. Батько Довбні П.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5936*).

ДОВБНЯ Петро Іванович, 1907 р.н., с. Іваниця, проживав у с. Дараганове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській

агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України. Син Довбні І.В. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5936*).

ДОВГАЛЕНКО Микита Макарович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Саєве, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія), де й 30.01.1943 помер. Реабілітований 28.08.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 497).

ДОВГАЛЕНКО (ДОГВОЛЕНКО) Митрофан Іванович, 1898 р.н., уродженець с. Вільшана, росіянин, освіта початкова. Матрос робітничо-конвойного загону в м. Кронштадт (Росія). Перебував у Фінляндії, 15.06.1922 в адміністративному порядку висланий до Росії. Арешт 16.06.1922, звинувачення в нелегальному переході державного кордону та участі в Кронштадтському заколоті. Особливим відділом ВНК (Всеросійської надзвичайної комісії) Петроградського ВО 19.07.1922 справа закрита, направлений у губернський військкомат для демобілізації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8478).

ДОВГАЛЕНКО Софія Кирилівна, 1897 р.н., с. Саєве, проживала в с. Черці, українка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 4.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 87).

ДОДАКОВ Іван Якимович, 1916 р.н., колишне с. Хонанкове Чернігівської області, проживав у с. Вільшана, українець, освіта середня педагогічна, учитель середньої школи. Арешт 11.04.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній підпільній націоналістичній повстанській організації. Роменським РВ НКВС 4.05.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6249).

ДОМБРОВСЬКИЙ Вільгельм Казимирович, 1915 р.н., с. Дзигівка Ямпільського району Вінницької області, проживав у смт Терни, поляк, освіта середня, нормувальник цукрозаводу. Арешт 8.02.1938, звинувачення в шпигунстві на користь Польщі. Улянівським РВ НКВС 24.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3359).

ДОМОРАЦЬКИЙ Іван Васильович, 1874 р.н., народився і проживав в смт Терни, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1941. Військовим трибуналом 227 СД 28.09.1941 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 30.09.1941. Реабілітований 17.12.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-14022*).

ДОНЕЦЬ Марія Юхимівна, 1912 р.н., с. Ганнівка-Тернівська Білопільського району, проживала в смт Терни, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.12.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10374*).

ДОРОШЕНКО Єгор Степанович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва, тлумачення в контрреволюційному дусі нової Конституції, висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 876*).

ДРОНЬ Мефодій Максимович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, вантажник Недригайлівського торфопункту. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 848*).

ДРУЗЬ Віра Яківна, 1914 р.н., народилася і проживала в смт Терни, українка, освіта вища – закінчила Київський технологічний інститут харчової промисловості, інженер-технолог цукрозаводу. Арешт 20.01.1944, звинувачення в участі в контрреволюційній організації українських націоналістів. Управлінням НКДБ по Сумській області 11.03.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3626*).

ДУДЧЕНКО Михайло Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контр-

революційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ДУДЧЕНКО Омелян Іванович, 1905 р.н., народився і проживав на колишньому х. Деркачів (тепер с. Зелене), українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 25.11.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 309*).

ДУДЧЕНКО Семен Андрійович, 1899 р.н., с. Чемоданівка, проживав у м. Воронеж (Росія), українець, освіта початкова, робітник хлібозаводу №1. У квітні 1943 р. вивезений до Німеччини, у 1945 р. репатрійований до СРСР. Арешт 30.06.1949. Військовим трибуналом в/ч 24069 10.07.1949 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Верховним Судом України 1.11.1996 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13617*).

ДЯЧЕНКО Іван Амвросійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1933, звинувачення в зриві весняної сіви та невиконанні державних політичних завдань. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 41*).

ДЯЧЕНКО Іван Федорович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Комишанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.11.1937. Сумським обласним судом 10.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на строк перебування під арештом – до дня розгляду справи в суді. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-424*).

ДЯЧЕНКО Марко Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259**).

ДЯЧЕНКО Микита Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1933, звинувачення в невиконанні державних

зобов'язань щодо хлібозаготівлі та грошових виплат. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 38).

ДЯЧЕНКО Сергій Іванович, 1890 р.н., с. Маршали, проживав на колишньому х. Дяченків (тепер с. Маршали), українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений

на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 847).

ДЯЧЕНКО Яків Захарович, 1900 р.н., уродженець смт Недригайлів, українець, неписьменний, без визначеного місця проживання. Сліпий скрипаль. Арешт 28.02.1931, звинувачення у виконанні пісень антирадянського змісту. Конопотським РВ ДПУ 21.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1624).

Є

ЄЛИСЕЄНКО Юхим Степанович, 1921 р.н., уродженець у с. Деркачівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 48 окремого інженерного армійського батальйону. Арешт 22.06.1942. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 4.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13642).

ЄРЕМЕНКО Григорій Йосипович, 1905 р.н., уродженець с. Томашівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 1657. Арешт 1.07.1941, звинувачення в антирадянській діяльності. У зв'язку з наближенням фронту евакуйований з Чернігівської до Кустанайської (Казахстан) в'язниці. Прокуратурою Казахської РСР 20.10.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7892).

ЄРЕМЕНКО (ЯРЕМЕНКО) Опанас Якович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, секретар Недригайлівського районного здоров'їдділу. Арешт 12.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.11.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 55*).

ЄЩЕНКО Григорій Павлович, 1892 р.н., с. Хоружівка, проживав у с. Зелене, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 20.03.1936. Чернігівським обласним судом 1.06.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 26.01.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11372).

Ж

ЖИВОЛУП Порфирій Григорович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1933. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 22.03.1933 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. Батько Живолупа Ф.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 72*).

ЖИВОЛУП Федір Порфирійович, 1917 р.н., народився і проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.01.1933. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 22.03.1933 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язне-

ний на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. Син Живолупа П.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 72*).

ЖИТНИК Тихон Сергійович, 1872 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 29.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 16.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3074).

ЖМАКА Григорій Максимович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Березняки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

20.12.1932. Народним судом Недригайлівського району 7.02.1933 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 9.07.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2970*).

ЖОВТОНІЖКО Василь Демидович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Даники (тепер с. Комишанка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Гаврило Федорович, 1904 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.12.1930, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрыта. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Йосип Миколайович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Кирило Гнатович, 1904 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Кузьма Гнатович, 1892 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 8 років у концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження і працював конюхом на Недригайлівському сушильному заводі. Арешт 21.02.1938. Трійкою при управлінні

НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 29.12.1989 та 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. *спр. 556**, 673**).

ЖОВТОНІЖКО Микола Давидович, 1880 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, без визначених занять. Арешт 21.03.1938. Сумським обласним судом 31.05.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований відповідно 29.12.1989 та 31.11.1999 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***. ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1012*).

ЖОВТОНІЖКО Михайло Федорович, 1915 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, без визначених занять. [Про арешт або підписку про невізд відомостей не виявлено]. Звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації, а також у масових заворушеннях (ст. 56-16 КК УСРР). Сумським оперсектором ДПУ 21.05.1931 справа закрыта (щодо ст. 56-16 – за неповноліттям звинуваченого). (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Тихон Прокопович, 1901 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Трохим Гнатович, 1893 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 556***).

ЖОВТОНІЖКО Трохим Федорович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Жовтоніжки,

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Син Жовтоніжка Ф.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ЖОВТОНІЖКО Федір Давидович, 1873 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Батько Жовтоніжка Т.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ЖОВТОНІЖКО Федір Якович, 1893 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській органі-

зації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ЖОВТОНІЖКО Юхим Єгорович, 1906 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ЖУК Федот Дем'янович, 1889 р.н., с. Сакуниха, без визначених місця проживання та занять, українець, освіта початкова. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток пораженьського характеру застосована ВМП. Розстріляний 11.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 294).

3

ЗАБЛА Іван Опанасович, 1880 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.05.1931 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 162).

ЗАДИРАКА Пилип Гордійович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 15.02.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 6.03.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1874).

ЗАЙКА Єлисей Павлович, 1898 р.н., уродженець с. Черці, українець, освіта початкова. Червоноармієць 31 СП. Арешт 31.08.1942. Військовим трибуналом 10 запасної СБ Північно-Західного фронту 6.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12689).

ЗАЙКА Іван Іванович, 1904 р.н., народився і проживав на колишньому х. Дудченко, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт у 1 кварталі 1931 р., звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Сумським оперсектором ДПУ 21.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ЗАЙКА Микита Калинович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Новий світ”. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.11.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 535).

ЗАЙКА Роман Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1136 СП. Арешт 18.10.1942. Військовим трибуналом 338 СД 2.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13386).

ЗАЙКА Терентій Юхимович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Саєве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі

ім. Шевченка. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 695).

ЗАГУЛА Микола Юхимович, 1915 р.н., м. Керч (АР Крим), проживав у с. Коровинці, українець, освіта середня педагогічна, учитель неповно-середньої школи. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у таборах – Амурському залізничному (м. Уссурийськ Приморського краю), а також у Магаданському (однойменна область Росії), де й помер 22.11.1942. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 467*).

ЗАХАРЧЕНКО Андрій Наумович, 1913 р.н., смт Недригайлів, проживав у с. Курмани, українець, освіта середня педагогічна, учитель Недригайлівської середньої школи. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Роменським РВ НКВС 4.05.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1026).

ЗАХАРЧЕНКО Яким Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Березняки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.12.1932. Народним судом Недригайлівського району 7.02.1933 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 25.03.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3010).

ЗАЦАРИННИЙ Архип Зіновійович, 1893 р.н., с. Біловод Роменського району, проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за антирадянську агітацію проти колективізації засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11959*).

ЗБИТНЄВ Іван Федотович, 1895 р.н., смт Батурич Бахмацького району Чернігівської області, проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, завідувач Смілівської районної пекарні (Роменський район). Арешт 6.07.1938, звинувачення в участі в антирадянській українській націоналістичній

повстанській організації. Смілівським РВ НКВС 25.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-287*).

ЗЕЛЕНКО Федір Юхимович, 1885 р.н., м. Рівне, проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 7.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-106).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Микола Сергійович, 1915 р.н., уродженець с. Курмани, українець, освіта середня медична, член ВКП(б). Військовий фельдшер в/ч 23587, капітан. Арешт 4.07.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 1.04.1950 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР та за розголошення таємних даних (ст.121) ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Кіровській області (Росія). Центральною комісією з перегляду справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, 29.11.1954 покарання пом'якшене до 5 років, за амністією судимість знята. Реабілітований 9.02.1959 військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 625).

ЗИМОГЛЯД Трохим Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, заступник голови селищної ради. Арешт 8.01.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УСРР. Особливим відділом ДПУ УСРР 5.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1774).

ЗІНЧЕНКО Кузьма Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, лісник районної колгоспспілки. Арешт 20.01.1932, підписка про невиїзд від 10.06.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, підписка про невиїзд анульована. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259*).

ЗУБКО Іван Омелянович, 1883 р.н., с. Коровинці, проживав у м. Гадяч однойменного району Полтавської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

І

ІВАНЕНКО Іван Сергійович, 1914 р.н., колишній х. Іваненків, проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт

26.12.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором Роменського району 25.01.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2732*).

К

КАБАНЕНКО Степан Михайлович, 1907 р.н., уродженець смт Недригайлів, українець, неписьменний. Червоноармієць 35 окремого кулеметно-артилерійського батальйону 16 УРу (укріпрайону). Арешт 3.12.1942. Військовим трибуналом 67 армії 16.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13045*).

КАБАНЧЕНКО Павло Степанович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу „Червоний хлібороб”. Арешт 16.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 15.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-128*).

КАЛАЙТАН Терентій Петрович, 1902 р.н., с. Засулля, проживав у с. Пласківщина Лохвицького району Полтавської області, українець, освіта початкова, робітник кар’єру. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 31.03.1962 Полтавським обласним судом. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

КАЛЕНИЧЕНКО Микола Антонович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 409*).

КАЛИТА Данило Артемович, 1909 р.н., м. Ромни, проживав у с. Коровинці, українець, освіта середня педагогічна – закінчив Гадяцький педтехнікум (Полтавська область), учитель неповно-середньої школи. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у націоналістичній контрреволюційній повстанській організації

ув’язнений на 10 років у ВТТ. Помер 23.02.1942 у місці ув’язнення (Республіка Комі, Росія). Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 467**).

КАЛЮЖНИЙ Василь Максимович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 19.03.1938, звинувачення в участі у внутрішньоколгоспному антирадянському угрупованні. Сумським обласним судом 17.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-75**).

КАНІВЕЦЬ Володимир Овксентійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Деркачівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.01.1933. Народним судом Недригайлівського району 3.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11296*).

КАНІВЕЦЬ Іван Пимонович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за контрреволюційну діяльність, розповсюдження провокаційних чуток ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 11.01.1967 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 405**).

КАНІВЕЦЬ Мойсей Демидович, 1892 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 628*).

КАНІВЕЦЬ Никифор Митрофанович, 1897 р.н., с. Вільшана, проживав у смт Терни, українець, освіта середня, рахівник відділення зв’язку. Арешт 30.10.1935. Харківським обласним

судом 9.03.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 21.04.1961 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2803*).

КАПЕЛЬГОРОДСЬКИЙ Пилип Йосипович, 1882 р.н., с. Городище, проживав у м. Полтава, українець, освіта середня духовна. Літературний працівник редакції газети „Більшовик Полтавщини”. Письменник. Арешт 19.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 5.04.1938 за участь у підпільній націоналістичній контрреволюційній військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.07.1938 у м. Полтава. Реабілітований 1.03.1957 Полтавським обласним судом. (ГДА УСБУ в Полтавській обл., *спр. П-3365**).

КАПЛЯ Кирило Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 15.11.1931, підписка про невиїзд від 23.05.1932, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 справа закрита, підписка про невиїзд анульована. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259**).

КАРПЕНКО Тимофій Дмитрович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 232*).

КАСЯН Мойсей Ілліч, 1892 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 16.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Сумським обласним судом 8.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-223*).

КАСЯН Наум Захарович, 1880 р.н., с. Касянове Роменського району, проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.07.1935, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Недригайлівським РВ НКВС 5.09.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11959**).

КАТЬКАЛОВ Євген Петрович, 1906 р.н., с. Гуєво Суджанського району Курської області (Росія), проживав у смт Терни, українець, освіта

середня технічна, механік цукрового заводу. Арешт 23.11.1936, звинувачення в шкідництві при ремонті й зберіганні техніки та в агітації проти стахановського руху. Прокуратурою Чернігівської області 3.05.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1870*).

КАЩЕНКО Андрій Омелянович, 1916 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, помічник слюсаря цукрового заводу. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором Улянівського району 28.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-196*).

КВАШКО Федір Пантелеймонович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Беседівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.03.1938. Чернігівським обласним судом 4.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11591*).

КЛАДЬКО Василь Кирилович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Боротьба”. Арешт 13.10.1943. Сумським обласним судом 16.08.1944 як соціально небезпечна особа засуджений до вислання на 7 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 8.06.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13856*).

КОБИХНО Сергій Трифонович, 1923 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], українець, освіта початкова. У вересні 1941 р. Недригайлівським районним військкоматом призваний до Червоної армії. Курсант окремого навчального батальйону 217 СД. Арешт 22.05.1942, звинувачення за ст. 58-2 КК РРФСР. Військовим трибуналом згаданої дивізії 2.06.1942 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4850*).

КОВАЛЕНКО Іван Степанович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Кулішівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області в 1937 р. за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.09.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.2*).

КОВАЛЕНКО Михайло Степанович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Кулішівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недри-

гайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України. Син Коваленка С.К. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5935**).

КОВАЛЕНКО Степан Кіндратович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Кулішівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України – у Пермську область (Росія) разом із сім'єю. Помер на спецпоселенні в 1932 р. Батько Коваленка М.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5935**).

КОВТУН Федір Іванович, 1900 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь у націоналістичній українській повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 410**).

КОВТУН Яків Якович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Рубанка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 6.03.1937. Чернігівським обласним судом 14.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-978*).

КОЗЕЛ Дмитро Степанович, 1915 р.н., с. Коровинці, проживав у м. Запоріжжя, українець, освіта початкова, електрик на курсах удосконалення офіцерського складу. Під час німецької окупації (1942 р.) проживав і працював у згаданому місті. У 1943-1945 перебував у лавах Червоної армії. Арешт 18.01.1947. Запорізьким обласним судом 26.05.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 2.03.1955 покарання пом'якшене до 8 років, з-під варті звільнений. Реабілітований 10.12.1991 прокуратурою Запорізької області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13374*).

КОЗИМЧАК Андрій Іванович, 1896 р.н., с. Кальник Мукачівського району Закарпатської області, проживав у с. Мелешківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на

10 років у ВТТ. Реабілітований 10.09.1960 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 362*).

КОЗИР Яків Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва і виборів до Верховної Ради СРСР та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 4, спр. 891*).

КОЗЛОВ Олексій Олександрович, 1884 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1919 за підозрою в убивстві члена волосного ревкому Прядки Г.П. Лебединською повітовою надзвичайною слідчою комісією 10.03.1919 з-під варті звільнений. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4731**).

КОЛДУН Василь Михайлович, 1888 р.н., с. Беседівка, проживав у с. Пушкарщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.08.1936. Чернігівським обласним судом 24.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.03.1937 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. Чернігівським обласним судом 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 8.02.1938 вирок залишений у силі. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11605**).

КОЛОМІЄЦЬ Денис Григорович, 1895 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, майстер цукрового заводу. Арешт 5.08.1938, підписка про невиїзд від 31.12.1938, звинувачення в організації підпілля для боротьби проти радянської влади. Улянівським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита, підписка про невиїзд анульована. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3414**).

КОНДРАТЕНКО Андрій Дмитрович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Городище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „П'ятирічка”. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 19.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік, з урахуванням відбутого строку покарання з-під варті звільнений. Верховним Судом УРСР

29.10.1939 вирок залишений без змін. Реабілітований 11.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-953*).

КОНОВАЛОВ Євген Петрович, 1900 р.н., м. Одеса, проживав у смт Недригайлів, росіянин, освіта середня, начальник автоколони № 58 об'єднання „Сільгосптранс”. Арешт 20.10.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській організації. Управлінням НКВС по Чернігівській області 28.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1220**).

КОПАНИЦЯ Йосип Іванович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нова праця”. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 597*).

КОПЛИК Микола Степанович, 1906 р.н., с. Павлівка Білопільського району, проживав у с. Гринівка, українець, освіта середня спеціальна – закінчив агрономічний технікум, учитель неповно-середньої школи. Арешт 19.03.1938. Чернігівським обласним судом 12.03.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 19.08.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2091*).

КОРЕНЄВ Михайло Трохимович, 1917 р.н., смт Недригайлів, проживав у с. Холодне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.12.1938, звинувачення у спробі здійснити терористичний акт (ст. 16-54-8 КК УРСР). Військовим трибуналом Харківського ВО 26.09.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2037*).

КОРЕНЄВ [КОРЕНЄВ] Мусій Федорович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Засулля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у Лохвицькому районі Полтавської області, працював у радгоспі. Арешт 1.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 19.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 16.05.1989 – прокуратурою Сумської області, 21.12.1989 – прокуратурою Полтавської області. Брат Корнева [Корне-

ва] П.Ф. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 765**. Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

КОРНЄВ [КОРЕНЄВ] Пилип Федорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Засулля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у Лохвицькому районі Полтавської області, працював у радгоспі. Арешт 1.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 19.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 16.05.1989 – прокуратурою Сумської області, 1.08.1989 – прокуратурою Полтавської області. Брат Корнева [Корнева] М.Ф. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр.765**. Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

КОРНІЄНКО Григорій Васильович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 62*).

КОРНІЄНКО Пантелеймон Андрійович, 1888 р.н., с. Романчукове Буринського району, проживав у колишньому с. Баюри, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11959**).

КОРОВІНСЬКИЙ Павло Якович, 1910 р.н., уродженець смт Недригайлів, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Червоноармієць військово-поштового сортувального пункту в м. Мічурінськ Тамбовської області (Росія). Арешт 1.11.1944. Військовим трибуналом Тамбовського гарнізону 15.12.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія). Військовим трибуналом Воронежського ВО 25.10.1957 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5740*).

КОСЕНКО Кузьма Наумович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець,

освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію, вихвалання фашистського ладу та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 405*).

КОСЕНКО Никифор Степанович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Косенки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 44).

КОСЕНКО Олексій Микитович, [відомостей про дату народження не виявлено], народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1919 за підозрою в убивстві члена волосного ревкому Прядки Г.П. Лебединською повітовою надзвичайною комісією 10.03.1919 з-під варті звільнений. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4731*).

КОСЕНКО Федір Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Закроївщина, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 305*).

КОСТЕНКО Григорій Михайлович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 12.06.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3401*).

КОСТЮК Лука Маркович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.11.1931, підписка про невиїзд від 10.06.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, підписка про невиїзд анульована. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. Син Костюка М.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 259*).

КОСТЮК Марко Антонович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець,

неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1931, підписка про невиїзд від 10.06.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, підписка про невиїзд анульована. Працював у колгоспі „Перше травня”. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 31.07.1989 – прокуратурою Сумської області, 4.09.1963 – Сумським обласним судом. Батько Костюка Л.М. (ДАСО, ф.Р-76 41: оп. 5, спр. 259*; оп. 3, спр. 491*).

КОСТЮК Омелян Васильович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 691).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Дмитро Семенович, 1873 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.07.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Управлінням НКВС по Харківській області 16.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3074*).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Павло Семенович, 1881 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, завідувач медпункту цукрового заводу. Арешт 8.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації та участі в контрреволюційній організації. Улянівським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1518).

КОЦУР Конон Демидович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Сакуниха, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім. Шевченка. Арешт 14.02.1938, звинувачення в антирадянській агітації. Прокурором Недригайлівського району 10.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1036).

КОЦУРА Семен Андрійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Костянтинів, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.11.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УСРР. Транспортним відділом НКВС з.ст. Конотоп 21.01.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3974).

КРАВЧЕНКО Андрій Пилипович, 1901 р.н., с. Черепівка Буринського району, проживав у

сmt Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрового комбінату. Арешт 29.06.1941. Сумським обласним судом 15.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 22.12.1967 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8511).

КРАВЧЕНКО Григорій Кузьмич, 1897 р.н., народився і проживав у с. Деркачівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній агітації. Сумським оперсектором ДПУ 15.12.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1567*).

КРАВЧЕНКО Корній Юхимович, 1899 р.н., народився і проживав у сmt Терни, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 648).

КРАМАРЕНКО Іван Федорович, 1867 р.н., с. Вільшана, проживав у колишньому с. Добринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1931, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 8.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1136*).

КРАСНОЖОН Василь Гаврилович, 1891 р.н., с. Овеча, проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, робітник коноплезаводу. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Красножона Д.Г. та Красножона Я.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 607).

КРАСНОЖОН Дмитро Гаврилович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Овеча, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Красножона В.Г. та Красножона Я.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 606).

КРАСНОЖОН Яків Гаврилович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Овеча, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „20-річчя РСЧА”.

Арешт 16.02.1938. Чернігівським обласним судом 19.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 5.08.1991 прокуратурою Сумської області. Брат Красножона В.Г. та Красножона Д.Г. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-17).

КРИВОРОТЕНКО Євген Петрович, 1874 р.н., с. Берестівка Липоводолинського району, проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 38).

КРИВОРОТЕНКО Тимофій Омелянович, 1903 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Немудруї, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 690).

КРИКУН-КРУГЛЯК Аврам Матвійович, 1880 р.н., с. Томашівка, проживав у с. Рубанка, українець, освіта початкова, працівник Роменського раднаргоспу. Арешт 16.09.1921, звинувачення в контрреволюції – добровільній службі в білій армії. Роменським політбюро 28.09.1921 справа закрита. Арешт 5.10.1921, підписка про невиїзд від 12.10.1921. Особливим народним слідчим по Роменському повіту 9.11.1921 слідство припинене, справа направлена Полтавському губернському ревтрибуналу. Працював в особистому господарстві. Арешт 21.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-4 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 519).

КРИКУН Андрій Антонович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 19.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 137).

КРИКУН Андрій Пилипович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Закроївщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 542*).

КРИШТОП Василь Йосипович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у м. Керч (АР Крим), кравець-кустар. У 1941-1943 рр. перебував на окупованій німцями території. Арешт 4.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 16.03.1944 справа закрита. Реабілітований (щодо вислання) 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 647. ГДА УСБУ в СО, спр. П-3647*).

КРИШТОП Гаврило Лукич, 1903 р.н., с. Вільшана, проживав у с. П'ятидуб, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний стяг”. Арешт 30.06.1941. Сумським обласним судом 21.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.08.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11787*).

КРИШТОП Дмитро Олександрович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 866*).

КРИПАК Марія Хомівна, 1890 р.н., народилася і проживала в с. Саєве, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 28.08.1936, підписка про невиїзд від 2.10.1936. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва та розповсюдження чуток ув'язнена на 10 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 28.06.1939 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 330*).

КРУПСЬКИЙ Федір Никифорович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Терни,

українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 20.06.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1766*).

КРЮЧКОВИЙ Іван Семенович, 1895 р.н., уродженець с. Коровинці, українець, освіта початкова. Військовослужбовець-завідувач продовольчого складу окремої гужтранспортної роти, молодший сержант. Арешт 10.06.1942. Військовим трибуналом 28 армії 20.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13777*).

КУБРАК Григорій Остапович, 1907 р.н., с. Якименки, проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. Син Кубрака О.І. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 687*).

КУБРАК Остап Іванович, 1885 р.н., с. Сміле Роменського району, проживав у с. Якименки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.11.1931 за систематичну агітацію проти всіх господарсько-політичних кампаній на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою області. Батько Кубрака Г.О. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 163*).

КУЖЕЛЬ Микола Степанович, 1908 р.н., народився і проживав на колишньому х. Голубівщина (тепер с. Хорол), українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Помер 27.04.1938 у Роменській тюремній лікарні. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. Брат Кужеля П.С. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 410**).

КУЖЕЛЬ (КУЖЕЛЄВ) Олександр Стефанович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1919, звинувачення в контрреволюційній діяльності. На підставі амністії, оголошеної Лебединським повітовим виконкомом, 16.03.1919 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4739*).

КУЖЕЛЬ Петро Степанович, 1905 р.н., народився і проживав на колишньому х.Голубівщина (тепер с. Хорол), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. Брат Кужеля М.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 410*).

КУЖЕЛЬ Степан Андрійович, 1878 р.н., народився і проживав на колишньому х. Берки (тепер с. Тимченки), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 11.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 873*).

КУЗЬМЕНКО Григорій Євдокимович, 1914 р.н., с. Вільшана, проживав у м. Порхов Псковської області (Росія), українець, освіта початкова. Після мобілізації – червоноармієць 213 СП 56 СД. Арешт 20.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.09.1940 за здачу в полон білофінам без опору ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Красноярьському краї (Росія). Реабілітований 13.02.1958 військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 898).

КУЛЬБАЧНА Парасковія Федорівна, 1889 р.н., народилася і проживала в с. Саєве, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію, тлумачення нової Конституції СРСР у контрреволюційному дусі ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 244).

КУЛЬБАЧНИЙ Григорій Трохимович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 873*).

КУЛЬБАЧНИЙ Кузьма Миколайович, 1890 р.н., с. Хорол, проживав у колишньому с. Добринівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу „Червона зірка”. Арешт 22.03.1938. Чернігівським обласним судом 18.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 ККУРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Термін окарання відбував у трудовій колонії № 21 (Полтавська область), де й помер 6.07.1939. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1091).

КУЛЬБАЧНИЙ Михайло Гнатович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Саєве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 884).

КУЛЬБАЧНИЙ Юхим Миколайович, 1888 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

КУМЕДА Григорій Демидович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Коротиче, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.04.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 ККУРСР. Сумським обласним судом 26.08.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1110).

КУРИЛО Іван Якович, 1920 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 29.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-8, 54-11 ККУРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 25.12.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12288*).

КУРИЛО Павло Максимович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 4.01.1936, підписка про невіїзд від 10.01.1936. Недригайлівським РВ НКВС 31.01.1936 справа закрыта, підписка про невіїзд анульована. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11947*).

КУЧЕР Андрій Семенович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Беседівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 28.04.1933 разом із сім'єю (усього 3 особи) за межі України. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 47).

КУЯН Остап Маркович, 1905 р.н., м.Кагарлик Київської області, проживав у смт Терни, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), помічник директора МТС з політичної частини. Арешт 31.08.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Улянівським РВ НКВС 28.01.1938 звинувачення перекваліфіковане на ст. 99 (службова халатність), справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1587).

Л

ЛАВРИК Андрій Васильович, 1919 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 29.08.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 21.12.1939 за звинуваченням у намірах здійснити терористичний акт (ст. 17-54-8 КК УСРР) та за ст. 54-11 виправданий, за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 4 роки ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.07.1940 вирок трибуналу залишений у силі. Реабілітований 31.07.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12288*).

ЛАВРИК Андріян Тимофійович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Бороданове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 408).

ЛАВРИК Григорій Григорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Бороданове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.07.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11959*).

ЛАВРИК Григорій Лукич, 1903 р.н., народився і проживав у с. Бороданове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.07.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11959*).

ЛАВРИК Захар Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Мухувате, українець, освіта

початкова, тесляр колгоспу. Арешт 22.08.1938. Чернігівським обласним судом 7.03.1939 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УСРР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11599*).

ЛАВРИК Йосип Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Тимошенкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.08.1938. Чернігівським обласним судом 7.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УСРР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11599*).

ЛАВРИК Ксенія Омелянівна, 1885 р.н., народилася і проживала в с. Лаврове, українка, неписьменна, працювала в колгоспі „Друга п'ятирічка”. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнена на 7 років у ВТТ. Недригайлівським РВ НКВС 8.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-187).

ЛАВРИК Павло Панасович, 1915 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, столяр колгоспу „Друга п'ятирічка”. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував на БАМі (Байкало-Амурська магістраль, Росія). Недригайлівським РВ НКВС 10.02.1940 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 63).

ЛАВРИК Софія Абрамівна, 1917 р.н., смт Рогівка Куйбишевського району Запорізької області, проживала в смт Недригайлів, єврейка, освіта вища – закінчила Харківський медичний інститут, завідувачка амбулаторії райлікарні. У 1941-1943 рр. проживала і працювала в окупованому німцями смт Недригайлів. Арешт 21.02.1945,

звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 12.03.1946 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3475*).

ЛАВРИК Трохим Сергійович, 1911 р.н., уродженець с. Коровинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць мостового батальйону 16 окремої інженерної бригади. Арешт 18.06.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 26.06.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11647*).

ЛАВРИК Федір Тимофійович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Бороданове, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за протидію хлібозаготівлям та іншим сільськогосподарсько-політичним кампаніям на селі ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після дострокового звільнення проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований відповідно 29.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 24.02.1992 – Генеральною Прокуратурою України. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 657. ГДА УСБУ в СО, спр. П-11959**).

ЛАВРИК Юхим Гордійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Бороданове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.08.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11959**).

ЛАЗЕБНИЙ Матвій Сергійович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.04.1940. Сумським обласним судом 19.09.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 23.09.1991 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11812*).

ЛАЗОРЕНКО Андрій Єлисейович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Повний кавалер Георгіївського хреста. Арешт 26.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 2, спр. 689*).

ЛЕБІДЬ Андрій Олексійович, 1875 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 58*).

ЛЕБІДЬ Микола Андрійович, 1910 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, тесляр лісозаготівельного пункту в с. Гай. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он.4, спр.939*).

ЛЕВАНДОВСЬКИЙ Станіслав Климентійович, 1894 р.н., м. Полоцьк Вітебської області (Білорусь), проживав у смт Терни, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 28.09.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 810*).

ЛЕВИЦЬКИЙ Микола Никанорович, 1901 р.н., с. Рахни Гайсинського району Вінницької області, проживав у смт Терни, українець, освіта середня, черговий залізничник цукрового заводу. Арешт 15.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 23.11.1937 за ст. 54-1 „а” КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 4.07.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 446*).

ЛЕЛЮХ Трохим Єрофейович, 1878 р.н., с. Кимличка Липоводолинського району, проживав у с. Перетічки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.12.1931 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 90*).

ЛЕЩИНСЬКИЙ Степан Климович, 1912 р.н., уродженець с. Коровинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць 39 окремого батальйону механізації залізничних робіт. Арешт 1.06.1943. Військовим трибуналом залізничних військ Південно-Західного фронту 5.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років

ВТТ. Реабілітований 13.10.1944 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13015*).

ЛИСЕНКО Дмитро Павлович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 37*).

ЛИСЕНКО Сергій Степанович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.12.1928, підписка про невіїзд від 26.01.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Роменським РВ ДПУ 27.04.1929 справа закрита, підписка про невіїзд анульована. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3807**).

ЛИТВИНЕНКО Пилип Петрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1932, підписка про невіїзд від 10.06.1932, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, підписка про невіїзд анульована. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр. 259**).

ЛИТВИНЦЕВ Володимир Панасович, 1894 р.н., народився і проживав у смт Недригайлів, українець, освіта початкова, завідувач майстерні колгоспу „Друга п'ятирічка”. Арешт 30.06.1941. Сумським обласним судом 24.07.1941 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР засуджений до ВМП. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-12429*).

ЛОБУШКО Степан Васильович, 1898 р.н., с. Іваниця, проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 1.01.1936, підписка про невіїзд від 11.06.1936. Чернігівським обласним судом 14.07.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11947**).

ЛОМЕЙКО Йосип Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, службовець Держстраху. Арешт 8.12.1927. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 17.05.1929 за ст. 58-11 КК РСФРР позбавле-

ний волі на 6 місяців. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 828**).

ЛОМОНОС Трохим Михайлович, 1906 р.н., смт Недригайлів, проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта неповна середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у націоналістичній контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Північно-Східному таборі (м. Магадан однойменної області, Росія). Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 467**).

ЛОПАТКА Григорій Дмитрович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 17 партз'їзду. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 16.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-526*).

ЛУПЕЙКО Іван Дмитрович, 1895 р.н., м. Тростянець, проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, майстер цеху цукрового заводу. Арешт 20.09.1940. Сумським обласним судом 20.11.1940 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11960*).

ЛУЦЕНКО Михайло Никифорович, 1911 р.н., колишне с. Луценки (тепер с.Польове) Роменського району, проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. У 1941-1942 рр. проживав і працював в окупованій німцями Гринівці. Арешт 15.02.1950. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 7.06.1950 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 18.01.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 14.07.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12284**).

ЛЯШЕНКО Григорій Петрович, 1902 р.н., уродженець смт Недригайлів, українець, освіта початкова. Червоноармієць 439 армійського ветеринарного лазарету. Арешт 15.09.1942. Військовим трибуналом 40 армії 28.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12720*)

М

МАЗНИЙ Григорій Дмитрович, 1882 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 1.01.1933, звинувачення в антирадянській агітації. Улянівським РВ ДПУ 24.02.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1759).

МАЗНИЙ Каленик Самсонович, 1889 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 7.01.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за участь у контрреволюційній сектантській (баптистській) групі ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 607*).

МАЗНИЙ Павло Якович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Мазне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.01.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за участь у контрреволюційній сектантській (баптистській) групі висланий на 5 років у Казахстан. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 607*).

МАЙБОРОДА Матвій Ілліч, 1897 р.н., колишнє с. Тарасівка Роменського району, проживав у смт Недригайлів, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, член ВКП(б), завідувач райвідділу народної освіти. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у націоналістичній контрреволюційній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у таборі управління „Ангарськбуд” (Росія). Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 467*).

МАЙБОРОДА Тимофій Андрійович, 1892 р.н., смт Недригайлів, проживав у с. Пушкарщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти колективізації. Сумським оперсектором ДПУ 26.02.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1554*).

МАКСИМЕНКО Михайло Авакумович, 1897 р.н., с. Зеленківка, проживав у м. Харків, українець, освіта середня спеціальна, член ВКП(б), завідувач планового відділу Укрзернотракторцентру. Арешт 31.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 28.07.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Західно-Сибірський край.

Термін покарання відбував у м. Томськ (Росія). Звільнений 20.05.1936 без права проживання в центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 24.10.1956. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

МАКСИМЕНКО Петро Іванович, 1922 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта неповна середня, бухгалтер колгоспу. Арешт 22.05.1949. Сумським обласним судом 19.08.1949 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Ухта (Республіка Комі, Росія). Верховним Судом СРСР 11.11.1953 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 26.02.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12038).

МАКСИМЕНКО Петро Пилипович, 1920 р.н., уродженець с. Зеленківка, українець, освіта середня. Червоноармієць 7СП 24 СД. Арешт 14.02.1948. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.11.1949 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув'язнений на 25 років у ВТТ. Реабілітований 30.09.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 256).

МАЛИШКО Федір Власович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, шорник колгоспу. Арешт 9.03.1937. Чернігівським обласним судом 20.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по Далекосхідному краю 5.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.05.1938. Реабілітований 11.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11499).

МАЛЬОВАНІЙ Петро Григорович, 1896 р.н., с. Тучне Білопільського району, проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, робітник Кореневської виробничої лісосільниці. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію проти виборів до Верховної Ради СРСР та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 252).

МАЛЬЧЕНКО Іван Кузьмич, 1888 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний Жовтень”. Арешт 2.07.1934, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Управлінням

НКВС по Чернігівській області 11.10.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6304).

МАНИЦЬКИЙ Макар Васильович, 1894 р.н., с. Коровинці, проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Західно-Сибірського округу 7.01.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12036).

МАРТИНЕНКО Віра Митрофанівна, 1889 р.н., колишній с. Берки (тепер с. Тимченки), проживала в с. Саве, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Шевченка. Арешт 29.08.1936. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнена на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 28.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1338).

МАРТИНЕНКО Григорій Аврамович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Тимченки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за антирадянську агітацію проти державної позики та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 985).

МАРТИНЕНКО Іван Максимович, 1892 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берки (тепер с. Тимченки), українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 11.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 873*).

МАРТИНЕНКО Петро Романович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 204).

МАРТИНЕНКО Роман Йосипович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1

КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он.5, спр.984).

МАРЧЕНКО Пантелеймон Кіндратович, 1890 р.н., с. Беседівка, проживав у с. Коновалове Гадяцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 19.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 2.04.1938 за ст. ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 4.10.1961 Верховним Судом УРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

МАСЛЯНКО Сергій Кирилович, 1892 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, завідувач магазину. Арешт 5.08.1938, підписка про невиїзд від 31.12.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Улянйським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3414*).

МАСЬКО Антон Сидорович, 1887 р.н., с. Коровинці, проживав у смт Недригайлів, українець, освіта вища – закінчив Харківський ветеринарний інститут, працював ветлікарем. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території району. Арешт 23.03.1945. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 20.07.1945 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений звання ветлікаря 2 рангу. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Реабілітований 12.10.1954 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2902).

МАТВЄЄВ Андрій Іванович, 1872 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта вища юридична – закінчив Дерптський університет (Естонія), без визначених занять. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 16.04.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 922).

МАТУСЕНКО Іван Микитович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 21.06.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-58).

МАТУСЕНКО Петро Дем'янович, 1902 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 243).

МЕДВЕДЮК Михайло Романович, 1890 р.н., уродженець Брестської області (Білорусь), проживав у смт Терни, білорус, освіта початкова, начальник приймального пункту цукрового заводу. Арешт 5.03.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації проти колгоспників. Улянівським РВ НКВС 7.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1461).

МЕЙН Георгій Олександрович, 1897 р.н., с. Малий Вистороп Лебединського району, проживав у смт Терни, німець, освіта середня, бухгалтер цукрового заводу. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за активну участь у шпигунсько-диверсійній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 ум. Харків. Реабілітований 7.05.1963 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 388*).

МЕРКО Андрій Федорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.09.1937. Трійкою при правлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 233).

МЕРКО Федір Михайлович, 1908 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта початкова. Червоноармієць маршової роти 100 запасного СП. Арешт 29.03.1942. Військовим трибуналом 16 окремої запасної СБ 5.04.1942 за зберігання фашистської листівки та антирадянську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13016).

МИРЧЕНКО Андрій Григорович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.10.1937. Чернігівським обласним судом 14.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11753).

МИРЧЕНКО Микола Трохимович, 1918 р.н., уродженець смт Терни, українець, освіта початко-

ва. Військовослужбовець. Арешт 10.12.1941, звинувачення за ст. ст. 58-1 „б”, 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 34 армії 13.02.1942 справа закрита, направлений до психлікарні на лікування. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4863).

МИХАЙЛИК Микола Павлович, 1908 р.н., м. Варшава (Польща), проживав у с. Малі Будки, поляк, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 9.01.1938. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 11.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 571).

МИХНО Василь Васильович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.12.1928, підписка про невізд від 26.01.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Роменським РВ ДПУ 27.04.1929 справа закрита, підписка про невізд анульована. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3807*).

МИХНО Георгій Маркович, 1898 р.н., смт Терни, проживав у с. Сульське Білопільського району, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова Штепівської районної споживспілки (тепер Лебединського району). Арешт 31.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.12.1937 за активну участь в антирадянській терористичній організації правих засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 17.04.1958 згаданою військовою колегією. Чоловік Михно П.А. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4610).

МИХНО Григорій Петрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 414).

МИХНО Микола Олександрович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.12.1928, підписка про невізд від 26.01.1929, звинувачення в намірі підпалу сільськогосподарських споруд голови сільради. Роменським РВ ДПУ 27.04.1929 справа закрита, підписка анульована. Працював у колгоспі „Соціалістичний шлях”. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у

ВТТ. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3807**. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 393*).

МИХНО Пелагія Антонівна, 1898 р.н., народилася і проживала в смт Терни, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 11.05.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.06.1938 як дружина ворога народу Михна Г.М. ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 23.07.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 988*).

МИРОШНИЧЕНКО Тимофій Олександрович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу „Вперед”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження. Арешт 1.04.1949. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 25.06.1949 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 13.07.1949 вирок залишений у силі. Військовим трибуналом Приволзького ВО 20.05.1955 з вироку виключена ст. 54-10 ч. 2, покарання пом'якшене до 5 років ВТТ, за відбуттям строку покарання з-під варті звільнений 6.11.1954. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12708*).

МИРОШНИЧЕНКО Яків Васильович, 1920 р.н., уродженець с. Великі Будки, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Конярь 104 прикордонного загону військ МВС. Арешт 7.09.1946. Військовим трибуналом військ МВС Дрогобицької (тепер Львівської) області 21.11.1946 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12836*).

МИЩЕНКО Іван Григорович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, слюсар цукрового заводу. Арешт 7.01.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за участь у контрреволюційній сектантській (баптистській) групі позбавлений волі на 5 років. Термін покарання відбував у ВТТ бухти Нагаєва (м.Магадан, Росія), де й помер 27.11.1938. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 607**).

МИЩЕНКО Марія Іванівна, 1905 р.н., народилася і проживала в смт Недригайлів, українка,

освіта початкова, колгоспниця. У 1941-1943 рр. проживала на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 8.10.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 17.12.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3774*).

МОЙСЕЙЧЕНКО Павло Федорович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.03.1938. Чернігівським обласним судом 17.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11506*).

МОЛОДИК Корній Павлович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Куйбишева. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за участь у нелегальній сектантській контрреволюційній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Звільнений у 1944 р. через хворобу. Проживав за місцем народження, працював теслярем колгоспу. Арешт 16.03.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.08.1949 за належність до антирадянської сектантської групи засланий на поселення в Кустанайську область (Казахстан). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 877**).

МОМОТ Архип Павлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.07.1937. Чернігівським обласним судом 17.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Під час відбування терміну покарання відкрита нова кримінальна справа. Військовим трибуналом в/ч 4434 Київського ВО 1.03.1938 за підготовку терористичного акту (ст. 17-54-8 КК УРСР) засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11751*).

МОРЕНЕЦЬ Панас Миколайович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за активну участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

МОРОЗ Іван Гнатович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „З вирішальний”.

Арешт 30.01.1937. Чернігівським обласним судом 11.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 9.03.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-991*).

МОСКАЛЕНКО Іван Якович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.02.1938. Чернігівським обласним судом 4.03.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11552*).

МОСКАЛЕНКО Степан Костянтинівич, 1896 р.н., с-ще Черепівка, проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, вагар цукрового заводу. Арешт 27.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.02.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.05.1933 позбавлений на 3 роки права проживання після відбуття терміну покарання в центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 970*).

МОСТОВИЙ Сергій Устимович, 1883 р.н., с. Поділ Срібнянського району Чернігівської області, проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 14.09.1937. Чернігівським обласним судом 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ.

Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1471*).

МОЦАК Іван Минович, 1911 р.н., уродженець с. Коровинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 винищувальної бригади. Арешт 8.08.1942. Військовим трибуналом 40 армії 27.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1972 військовим трибуналом Московського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8623*).

МОШЕНСЬКИЙ Іван Сергійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Комишанка, українець, освіта неповна середня, пасічник. Арешт 20.08.1947. Сумським обласним судом 18.11.1947 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років у віддалених місцевостях СРСР. 4.08.1954 звільнений від подальшого відбуття терміну покарання. Президією Верховної Ради УРСР 11.08.1956 знята судимість. Реабілітований 12.03.1992 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12029**).

МУКВИЧ Іван Якович, 1881 р.н., с. Сміле Роменського району, проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, священник. Підписка про невиїзд від 23.05.1926, звинувачення в співучасті в розповсюдженні серед віруючих чуток проти радянської влади (ст. 20-54-10 ч. 2 КК УСРР). Роменським окружним судом 30.06.1928 виправданий. (*ДАСО, ф.Р-5839, оп. 1, спр. 1973*).

Н

НАЗАРЕНКО Данило Кирилович, 1897 р.н., с. Коровинці, проживав у с. Ракова Січ, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.09.1935. Чернігівським обласним судом 13.12.1935 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12235*).

НАЗАРЕНКО Дмитро Хомич, 1907 р.н., с. Гринівка, проживав у с-щі Виришальне Лохвицького району Полтавської області, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 25.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 28.04.1963 Полтавським обласним судом.

(*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005*).

НАЗАРЕНКО Митрофан Юхимович, 1897 р.н., с. Гринівка, проживав у смт Комишня Миргородського району Полтавської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за участь у підпільній військово-повстанській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 16.10.1957 Полтавським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 935**).

НАУМЕНКО Данило Саватійович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працю-

вав у колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 3.01.1936, підписка про невийзд від 10.01.1936, звинувачення в проведенні контрреволюційної агітації. Недригайлівським РВ НКВС 31.01.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11947**).

НАУМЕНКО Іван Гнатович, 1907 р.н., с. Велика Діброва, проживав у с. Сакуниха, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.11.1931, підписка про невийзд від 25.06.1932. Трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, підписка анульована. Арешт 11.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований відповідно 31.07.1989 та 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: *оп. 5, спр. 259**; *оп. 3, спр. 710*).

НАУМЕНКО Яків Кузьмич, 1881 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 1.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3031*).

НЕГРІЙКО Денис Кузьмич, 1902 р.н., колишне с. Берки (тепер с. Тимченки), проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 24.09.1935, підписка про невийзд від 13.06.1936, звинувачення в погрозах представникам влади. Прокурором Смілівського району 9.10.1936 справа закрита, підписка анульована. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2192*).

НЕЛІН Петро Миколайович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 12.06.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3401*).

НЕЛІН Платон Михайлович, 1889 р.н., с. Нелени, проживав у с. Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, різкі висловлювання пораженого та терористичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 5, спр. 131*).

НЕСТЕРЕНКО Іван Михайлович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 6.07.1931 за межі України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5936**).

НЕСТЕРЕНКО Павло Дмитрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 6.07.1931 за межі України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5936**).

НЕСТЕРЕНКО Трохим Михайлович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Косіора. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 6, спр. 670*).

НЕСТЕРЕНКО Федір Омелянович, 1906 р.н., уродженець с. Іваниця, українець, освіта початкова. Червоноармієць 53 окремої роти забезпечення армійських баз Південно-Західного фронту. Арешт 12.02.1942. Військовим трибуналом Воронежського гарнізону 2.03.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 20.03.1942. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13594*).

НЕМЦЕВ Сидір Якович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Недригайлів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 3, спр. 709*).

НИКОЛЬСЬКИЙ Григорій Федорович, 1866 р.н., народився і проживав у с-щі Черепівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, *оп. 3, спр. 87*).

О

ОКОПНИЙ Тихон Власович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Якименки, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім. Петровського. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.11.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 538).

ОКСАК Василь Хомич, 1921 р.н., с. Беседівка, проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 18 партз'їзду. У 1941-1943 рр. перебував у Німеччині, а також проживав на окупованій німцями території – у с. Маршали. Арешт 16.01.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1945 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 27.02.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 953).

ОЛЕФІРЕНКО Олександр Іларіонович, 1915 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, без визначених занять. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території. Арешт 15.08.1946, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 15.10.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3448).

ОЛІЙНИК Макар Мефодійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. Брат Олійника М.М. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660*).

ОЛІЙНИК Микола Мефодійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. Брат Олійника М.М. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660*).

ОЛЬХОВСЬКА-СЕРЕДЕНКО Єлизавета Федорівна, 1900 р.н., народилася і проживала в с. Комишанка, українка, освіта незакінчена вища педагогічна, учителька початкових класів. У 1941-1943 рр. проживала і працювала на окупованій німцями території. Арешт 30.05.1945. Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці

30.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 6 років ВТТ. Реабілітована 25.09.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13394).

ОЛЬХОВСЬКИЙ Костянтин Федорович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Комишанка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний коваль”. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.12.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 561).

ОНИЩЕНКО Гаврило Петрович, 1900 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, механік цукрокомбінату. Арешт 18.08.1935. Харківським обласним судом 22.12.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Термін покарання відбував в Республіці Саха (Росія), з березня 1937 р. – завідувач автотранспортного парку на копальні. 25.12.1937 відкрите нове слідство. Трійкою при управлінні НКВС по „Дальбуду” 1.03.1938 за участь в антирадянській організації застосована ВМП. Розстріляний 17.03.1938 у селищі Хатингнах. Реабілітований 18.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11948).

ОНУЛЯК Микола Кирилович, 1896 р.н., с. Устечко Заліщицького району Тернопільської області, проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, член ВКП(б), секретар Недригайлівської райпрокуратури. Арешт 24.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.06.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 329).

ОРЕЛ Дмитро Григорович, 1987 р.н., народився і проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 521).

ОРЕЛ Дмитро Михайлович, 1888 р.н., с. Гринівка, проживав у с. Токарі Лохвицького району Полтавської області, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 17.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 11.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1

КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 21.10.1956 Полтавським обласним судом. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005*).

ОСАДЧИЙ Іван Пилипович, 1906 р.н., уродженець с. Березняки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 197 запасного СП. Арешт 19.02.1945. Військовим трибуналом 28 армії 5.04.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення Великої Вітчизняної війни, направлений у штрафну роту діючої армії. Військовим трибуналом 3 Білоруського фронту 21.05.1945 вирок скасований, справа направлена на дослідження. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданого СП 2.11.1945 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2749*).

ОСАДЧИЙ Михайло Григорович, 1936 р.н., с. Курмани, проживав у м. Львів, українець, освіта вища журналістська – закінчив Львівський державний університет, член КП України, редактор обласного управління по пресі, письменник. Арешт 28.08.1965. Львівським обласним судом 18.04.1966 за антирадянську пропаганду та агітацію засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Термін покарання відбував у Республіці Мордовія (Росія). З 1967 р. займався літературною творчістю у м. Львів. Арешт 13.01.1972. Львівським обласним судом 5.09.1972 за наклепницькі вигадки щодо радянського ладу засуджений до позбавлення волі на 7 років у виправно-трудоцій колонії особливого режиму та до 3 років заслання після відбуття покарання. Реабілітований на початку 1990-х років. (*ГДА УСБУ у Львівській обл., спр. П-20543*).

ОСАУЛЕНКО Мойсей Гнатович, 1910 р.н., уродженець с. Курмани, українець, освіта початкова. Червоноармієць 687 СП 141 СД. Арешт 28.06.1940. Військовим трибуналом 15 СК Київського Особливого ВО 4.07.1940 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12911*).

ОСИКОВИЙ Григорій Полікарпович, 1908 р.н., уродженець смт Терни, українець, освіта початкова. Червоноармієць – старший кухар 303 автомобільної роти. Арешт 8.03.1942. Військовим трибуналом 411 СД 26.03.1942 за контрреволюційну пораженську агітацію засуджений до позбавлення волі на 8 років у ВТТ.

Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13781*).

ОСІННІЙ Василь Григорович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 11.01.1933, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Чернігівським обласним відділом ДПУ 1.03.1933 справа закрита. Арешт 4.01.1936. Чернігівським обласним судом 14.07.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11947**).

ОСІННІЙ Гаврило Микитович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660**).

ОСІННІЙ Григорій Микитович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660**).

ОСІННІЙ Іван Васильович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660**).

ОСІННІЙ Трохим Матвійович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 678*).

ОСІННЯ-БАЛИЦЬКА Марфа Іванівна, 1889 р.н., с. Лахнівщина, проживала в с. Червона Слобода, українка, неписьменна, працювала в колгоспі ім. Ворошилова. Арешт 10.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 19.12.1988 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 546*).

ОСТАПЕНКО Василь Андрійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Гай, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 280).

ОСТАПЕНКО Яків Петрович, 1884 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Весногірське, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.09.1937. Сумським обласним судом 8.07.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-924).

ОХРИМЕНКО Василь Федорович, 1896 р.н., с. Сергіївка Білопільського району, проживав у смт Терни, українець, освіта незакінчена вища, інструктор-методист Улянівського райвідділу народної освіти. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 9.10.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 369*).

ОХРИМЕНКО Михайло Тимофійович, 1907 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта початкова. Червоноармієць 442 СП. Арешт 25.04.1942. Військовим трибуналом 106 СД 6.05.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11635).

ОЧКОЛАС Захар Тимофійович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Куйбишева. Арешт 12.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 7.08.1941 за розповсюдження чуток пораженьського характеру засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13177).

ОЧКОЛАС Федір Тимофійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Куйбишева. Арешт 11.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за участь у нелегальній сектантській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 877*).

П

ПАВЛЕНКО Олександр Гаврилович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Деркачівка, українець, освіта початкова, старший табельник Тернівського цукрокомбінату. Арешт 15.02.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.06.1935 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 553).

ПАЛЯНИЦЯ Григорій Олексійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 20.08.1938. Чернігівським обласним судом 7.03.1939 за ст. 54-10 ч.2 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УСРР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11599*).

ПАНАСЕНКО Михайло Кіндратович, 1920 р.н., уродженець с. Хоружівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 120-міліметрового мінометного дивізіону 76 окремої

морської СБ. Арешт 24.03.1942, підписка про невізід від 23.05.1942, яка 28.05.1942 анульована, узятий під варту. Військовим трибуналом 3 гвардійського СК за намір перейти на бік ворога (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-14018).

ПАНЧЕНКО Іван Якович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 924).

ПАРАСОТЧЕНКО Сергій Остапович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 26.06.1932 за участь у контр-

революційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі ім. Ілліча. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 31.07.1989 – прокуратурою Сумської області, 4.09.1963 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 5, спр. 259*; оп. 3, спр. 491*).

ПАРАЩЕНКО Олексій Савич, 1900 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Сумським оперсектором ДПУ 12.06.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3401).

ПЕТРАНОВСЬКИЙ Микола Семенович, 1899 р.н., с. Веремівка Золотоніського району Черкаської області, проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, вагар цукрового заводу. Арешт 8.02.1938, підписка про невізід від 17.02.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 23.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-217).

ПИЛИПЕНКО Іван Кузьмич, 1892 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.04.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 24.04.1933 разом із сім'єю за межі України. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 78).

ПИЛИПЕНКО Іван Сергійович, 1901 р.н., с. Томашівка, проживав у с. Великі Будки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.05.1936. Чернігівським обласним судом 27.09.1936 за звинуваченням за ст. 54-11 КК УСРР та в незаконному зберіганні зброї (ст. 196) виправданій, за ст. 54-10 ч. 1 засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 7.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11913*).

ПИЛИПЕНКО Опанас Олександрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край умовно. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 314).

ПИЛИПЕНКО Пилип Пилипович, 1923 р.н., с. Томашівка, проживав у колишній Горьковській (тепер Нижегородській) області (Росія), українець, освіта неповна середня, працював вантажником в управлінні „Спецбуд” МВС СРСР. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території – за місцем народження. Арешт 20.02.1950. Військовим трибуналом військ МВС Горьковської області 18.04.1950 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ, 23.02.1955 від подальшого відбуття терміну покарання звільнений. Реабілітований 28.06.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12557).

ПИЛИПЧЕНКО Петро Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 28.04.1933 разом із сім'єю за межі України. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 45).

ПИЛИПЧЕНКО (ПЕЛИПЧЕНКО) Роман Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 6.07.1931 разом із сім'єю за межі України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5936*).

ПИХОЦЬКИЙ Степан Тимофійович, 1888 р.н., м. Варшава (Польща), проживав у с. Козельне, поляк, освіта початкова, коваль колгоспу „Нова праця”. Арешт 25.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 27.11.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 521).

ПІДГАЙКО Кирило Прокопович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Соціалістичний шлях”. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 9.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 29.08.1991 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 119).

ПІДГАЙКО Харитон Власович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець,

неписьменний, селянин-одноосібник. [Відомостей про арешт не виявлено]. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1938 як соціально небезпечний елемент ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Термін покарання відбував у Новочеркаській в'язниці (Росія). 26.09.1941 розпочате нове слідство за звинуваченням в антирадянській агітації серед в'язнів. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Ростовській області 17.09.1953 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-9298*).

ПІЛЬГУЙ Семен Семенович, 1871 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.01.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за участь у контрреволюційній сектантській (баптистській) групі висланий на 5 років у Казахстан. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 607**).

ПОДОЛИННИЙ Зіновій Данилович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Кулішівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5935**).

ПОДОЛЯК Іван Дмитрович, 1924 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 3 окремого автотранспортного батальйону. Арешт 24.02.1945. Військовим трибуналом військово-повітряних сил Тихоокеанського флоту 20.03.1945 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 16.03.1959 військовим трибуналом згаданого флоту. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6049*).

ПОДОЛЯКА Андрій Григорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 617*).

ПОДОЛЯКА Андрій Єгорович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР

22.05.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 887*).

ПОДОЛЯКА Андрій Павлович, 1883 р.н., с. Вільшана, проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт у 1 кварталі 1931 р., звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Сумським оперсектором ДПУ 21.05.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556**).

ПОДОЛЯКА Василь Васильович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта середня спеціальна – закінчив Лебединський педагогічний технікум, завідувач Комишанської неповно-середньої школи. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території – за місцем народження, працював у с. Вільшана та с. Комишанка. Арешт 14.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 4.04.1944 за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13219*).

ПОДОЛЯКА Григорій Миколайович, 1918 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта середня. Червоноармієць 534 окремого будівельного батальйону (Воронезька область, Росія). Арешт 10.05.1943. Військовим трибуналом Воронезького фронту 28.05.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.12.1978 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8822*).

ПОДОЛЯКА Данило Макарович, 1881 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Комишанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.08.1947. Сумським обласним судом 18.11.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 12.03.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12029**).

ПОДОЛЯКА Дмитро Петрович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.08.1936. Чернігівським обласним судом 24.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.03.1937 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. Згаданим обласним судом 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 3 роки ВТТ. Згаданим Верховним

Судом 8.02.1938 вирок залишений у силі, 12.10.1990 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11605**).

ПОДОЛЯКА Микола Тихонович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, тесляр на поденних роботах. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 410**).

ПОДОЛЯКА Петро Іванович, 1870 р.н., с. Хорол, проживав у колишньому с. Добринівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1931, звинувачення в участі в антирадянській повстанській організації. Сумським оперсектором ДПУ 8.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1137*).

ПОДОЛЯКА Семен Васильович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 3.02.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1960 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5371*).

ПОДОЛЯКА Трохим Федорович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 613*).

ПОДОЛЯКА Федір Кузьмич, 1897 р.н., с. Вільшана, проживав у смт Недригайлів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 699*).

ПОЛОЖІЙ Василь Павлович, 1924 р.н., уродженець с. Володимирівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 761 СП. Арешт 20.06.1943. Військовим трибуналом 317 СД 2.07.1943 за приховування німецької листівки засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.02.1998 військовим судом Центрального регіону України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13914*).

ПОЛЯК Борис Уліянович, 1912 р.н., м. Старокостянтинів Хмельницької області, проживав у с. Коровинці, чех, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 55**).

ПОНОМАРЕНКО Григорій Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Народним судом Недригайлівського району 6.02.1933 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3042*).

ПОНОМАРЕНКО Максим Григорович, 1872 р.н., с. Томашівка, проживав у с. Закроївщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.07.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 320*).

ПОНОМАРЕНКО Павло Григорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 19.06.1946, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 30.01.1947 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3601*).

ПОШУТИЛО Яків Петрович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Пушкарщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти хлібозаготівель та колективізації. Сумським окружним відділом ДПУ 26.02.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1554**).

ПРАВДЮК Іван Васильович, 1888 р.н., с. Правдюки Роменського району, проживав у с. Юхти, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу, висловлювання різких пораженьських та терористичних настроїв

застосована ВМП. Розстріляний 9.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 973).

ПРАВДЮК Іван Сидорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 16.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 15.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-428).

ПРОЗЄБА Євген Васильович, 1904 р.н., уродженець с. Костянтинів, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1185 СП. Арешт 27.05.1943. Військовим трибуналом 356 СД 11.06.1943 в обвинуваченні за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР виправданий, за розповсюдження неправдивих чуток засуджений до позбавлення волі на 3 роки у в'язниці з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений у діючу армію. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13033).

ПРОКОПЕНКО Павло Максимович, 1912 р.н., народився і проживав у смт Недригайлів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 626).

ПРОХНЕНКО Микола Панасович, 1906 р.н., колишній х. Веселий Орловської області (Росія), проживав у с. Іваниця, українець, селянин-

одноосібник. Арешт 21.04.1933, звинувачення в злісному невиконанні державних зобов'язань, у тому числі завдань посівної політ кампанії. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 28.04.1933 разом із сім'єю (усього 3 особи) за межі України. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 46).

ПУСТОВОЙТ Василь Федорович, 1912 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. Брат Пустовойта Є.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ПУСТОВОЙТ Єгор Федорович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній куркульсько-повстанській організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 справа закрита. Брат Пустовойта В.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

ПУСТОВОЙТ Степан Самійлович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Жовтоніжки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

Р

РАДЬКО Гнат Маркович, 1909 р.н., с-ще Черепівка, проживав у смт Терни, українець, освіта неповна середня, робітник цукрового заводу. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1937 за участь у контрреволюційній антирадянській повстанській організації церковників ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 265*).

РЕВА Федір Михайлович, 1913 р.н., уродженець с. Пушкарщина, українець, освіта

початкова. Червоноармієць приймально-розподільного батальйону 58 запасного СП 50 армії. Арешт 5.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 28.09.1945 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Управлінням КДБ по Сумській області 25.06.1955 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2814).

РЕПА Андрій Михайлович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на

3 роки до Казахстану. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 28).

РИБАЛКО Василь Якович, 1882 р.н., с. Комишанка, проживав у смт Станично-Луганське однойменного району Луганської області, українець, освіта початкова, плановик-економіст районної заготконтори „Укрголомолоко”. Арешт 7.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської (тепер Донецької) області 24.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Виконання вироку відкладено в зв'язку з обставинами військового часу, евакуйований на схід СРСР, згодом – оголошений у розшук. [Відомостей про подальшу долю не виявлено]. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12081).

РИБАЛКО Іван Андрійович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

РИБАЛКО Федір Андрійович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 820).

РОГІЗ Агрипина Григорівна, 1987 р.н., народилася і проживала в с. Коровинці, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва і стачановського руху та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 692).

РОГІЗ Ганна Павлівна, 1882 р.н., с. Тютюнникове, проживала в с. Коровинці, українка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ, згодом

справа направлена на дослідження. Недригайлівським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 3).

РОГІЗ Петро Матвійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 749*).

РОМАНЕНКО Уляна Гнатівна, 1892 р.н., с. Маршали, проживала в колишньому с. Новоселівка (тепер с. Зеленківка), українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1945 як член сім'ї засудженого до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 7968).

РУБО-ДЕ-ПОНТЕВЕС Серафим Іполитович, 1893 р.н., м. Казань (Республіки Татарстан, Росія), проживав у смт Терни, росіянин, освіта середня, священик у колишньому с. Холопкове (тепер с. Перемога) Глухівського району. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 523).

РУДЕНКО Василь Михайлович, 1899 р.н., с. Гребениківка Тростянецького району, проживав у с. Комишанка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний коваль”. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за проведення антирадянської агітації проти колгоспного будівництва та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 780).

РЯБКО Федір Андрійович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 6).

С

САВИЦЬКИЙ Йосип Євдокимович, 1912 р.н., уродженець с. Шкарівка Білоцерківського району Київської області, українець, освіта вища – закінчив Воронежський лісгосподарський інститут. Червоноармієць 41 запасного артилерійського полку. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території – у с. Кулішівка. Арешт 9.04.1944, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 6.12.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4085*).

САВЧЕНКО Федір Якович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Косенки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Друга п’ятирічка”. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та підписки на державну позику для оборони країни ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 776*).

САДОВИЙ Григорій Іванович, 1896 р.н., с. Деркачівка, проживав у с. Баба, українець, освіта початкова, тесляр Коренівського лісництва Роменського лісгоспу. Арешт 27.06.1938. Сумським обласним судом 22.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-296*).

САЙКО Петро Микитович, 1881 р.н., с. Голінка Роменського району, проживав у смт Недригайлів, українець, освіта середня, священник. Арешт 28.03.1936, підписка про невізід від 28.04.1936. Народним судом Недригайлівського району 4.06.1936 за збудження релігійних забобонів, спрямованих проти заходів влади на селі (ст. 110 КК УСРР) засуджений до 1 року примусової праці. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-915. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 686*).

САМОЙЛЕНКО Данило Олексійович, 1905 р.н., уродженець с. Корвинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць 3 морської бригади Червонопрапорного Балтійського флоту. Слідча справа відкрита 1.07.1942, звинувачення за ст. 58-1 „б”

КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданої бригади 6.10.1942 слідче провадження закрите до розшуку звинувачуваного, оголошений у всесоюзний розшук. Управлінням КДБ при РМ УРСР по Сумській області 23.12.1963 справа закрита за строком давності. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8624**).

САМОСУД Євген Григорович, 1868 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.09.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 22.10.1928 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений волі на 6 місяців. Арешт 18.08.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Помер 22.09.1937 у Роменській в’язниці. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 868*).

САПСАЄНКО Данило Іванович, 1891 р.н., с. Хоружівка, проживав у с. Зелене, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім. Сталіна. Арешт 30.06.1941. Сумським обласним судом 24.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років у ВТТ та до висилки за межі України після відбуття терміну покарання. Реабілітований 10.04.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12107*).

САХНОВСЬКИЙ Леонід Васильович, 1909 р.н., с. Свердловське Коропського району Чернігівської області, проживав у смт Недригайлів, українець, освіта середня, лісотехнік Коренівського лісництва. Арешт 27.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Роменським РВ НКВС 25.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-405**).

САХНОВСЬКИЙ Петро Васильович, 1905 р.н., с. Понори Талалаївського району Чернігівської області, проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, старший бухгалтер Смілівського районного лісгоспу. Арешт 27.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Смілівським РВ НКВС 25.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-287*).

СВЯТЕЦЬ Конон Корнійович, 1893 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Козельне, українець, неписьменний, коваль колгоспу ім. Фрунзе. Арешт 21.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за контрреволюційну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989

прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 850).

СВЯТЕЦЬ Юхим Андрійович, 1908 р.н., с. Вільшана, проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.06.1936. Чернігівським обласним судом 7.08.1936 за антирадянську агітацію та погрози терористичними актами активістам села (ст. ст. 54-10 ч. 1, 75 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УСРР 27.08.1936 вирок залишений у силі. Реабілітований 26.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11964).

СЕВРЮКОВ Андрій Іларіонович, 1915 р.н., с. Биковка колишньої Курської губернії, проживав у с. Іваниця, росіянин, освіта початкова, робітник трудармії на Харківському заводі № 75. Арешт 25.08.1944, звинувачення за ст. ст. 54-1 „б”, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 31.10.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6322).

СЕМЕНЮТА Григорій Матвійович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

СЕМЕСЕНКО Григорій Порфирівич, 1874 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660*).

СЕМЕСЕНКО Захарій Порфирівич, 1886 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 8 років у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 647*).

СЕМЕСЕНКО Микола Порфирівич, 1890 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона зірка”. Арешт 27.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 5.01.1938 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР

застосована ВМП. Розстріляний 19.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 705).

СЕМЕСЕНКО Порфирій Григорович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, заготівельник контори „Союззаготшкіра”. Арешт 12.03.1938. Чернігівським обласним судом 9.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 12.01.1968 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8529).

СЕМИШКУР Панас Платонович, 1894 р.н., с. Локня Сумського району, проживав у с. Городище, українець, освіта початкова, робітник-мідник Тернівського цукрового заводу. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 181).

СЕНЬКО Іван Йосипович, 1908 р.н., с. Берестівка Липоводолинського району, проживав у с. Дараганове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України. Син Сенька Й.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5936*).

СЕНЬКО Йосип Іванович, 1875 р.н., с. Іваниця, проживав у с. Дараганове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України – у Республіку Башкортостан (Росія) разом із сім'єю. Батько Сенька І.Й. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5936*).

СЕРДЮК Антон Микитович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 8.03.1937. Чернігівським обласним судом 31.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2158).

СЕРДЮК Григорій Омелянович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь в антирадянському куркульському угрупованні, проведення антиколгоспної агітації та висловлювання різних пораженьських і терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 9.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 407*).

СЕРДЮК Давид Михайлович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 8.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 15.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-78).

СЕРДЮК Данило Якович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь в антирадянському куркульсько-повстанському угрупованні, проведення антиколгоспної агітації та висловлювання пораженьських і терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 407*).

СЕРДЮК Іван Омелянович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.08.1936. Чернігівським обласним судом 24.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.03.1937 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. Згаданим обласним судом 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Згаданим Верховним Судом 8.02.1938 вирок залишений у силі, 12.10.1990 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11605*).

СЕРДЮК Олександр Андрійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована

ВМП. Розстріляний 13.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 30.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 22.12.1960 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 614; оп. 2, спр. 410*).

СЕРДЮК Павло Григорович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Рубанка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу „Нове життя”. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 24.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 118).

СЕРДЮК Сергій Олексійович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.04.1933, звинувачення в невиконанні державних зобов'язань щодо хлібозаготівлі. Чернігівським облвідділом ДПУ 25.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7709).

СЕРДЮК Трохим Андрійович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 22.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 410*).

СИВОЛОЖСЬКИЙ Петро Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Рубанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 209).

СИДОРЕНКО Йосип Павлович, 1882 р.н., м. Миргород Полтавської області, проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 7.05.1931 справа закрита. Працював робітником цукрового заводу. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 14.02.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. спр. П-1720, П-1894).

СИРОМЛЯ Корній Митрофанович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Мухувате, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Друга п'ятирічка”. Арешт 25.09.1937. Трійкою

при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, підписки на державну позику для оборони країни та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 Сумським обласним судом. Брат Сиромлі М.М. та Сиромлі Я.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 595).

СИРОМЛЯ Михайло Митрофанович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Друга п'ятирічка”. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, вихваляння фашистського устрою та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Сиромлі К.М. та Сиромлі Я.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 774).

СИРОМЛЯ Яків Митрофанович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Мухувате, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та підписки на державну позику для оборони країни, висловлювання різких пораженьських і терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Сиромлі К.М. та Сиромлі М.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 192).

СИЧ Галина Степанівна, 1909 р.н., народилася і проживала в с. Козельне, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.12.1946 як член сім'ї засудженого військовим трибуналом гарнізону м. Суми 14.02.1946 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-10 ч. 2 КК УРСР до ВМП разом із синами Сичем Григорієм Михайловичем, 1929 р.н., та Сичем Михайлом Михайловичем, 1932 р.н., вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітовані 8.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10604*).

СИРОМАХА Федір Никифорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 8.03.1938, підписка про невізд від 8.05.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області

28.06.1939 справа закрита, підписка анульована. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-346).

СКРИПЧЕНКО Іван Федорович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Рубанка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 25.06.1941. Сумським обласним судом 15.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12001).

СЛИЗЬКИЙ Савелій Григорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Городище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „П'ятирічка”. У 1941-1943 рр. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 2.07.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 7.09.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3756).

СЛІПЧЕНКО Андрій Кирилович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 6.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 513).

СЛОБОДЮК Микола Микитович, 1920 р.н., уродженець с. Коровинці, українець, освіта початкова. Червоноармієць 168 СП. У 1941-1944 рр. перебував у німецькому полоні. Арешт 11.03.1946, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Відділом військовою контррозвідки „Смерш” 24 СД 29.06.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6582).

СЛЮСАР Тимофій Юхимович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Коротиче, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 2.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія). Реабілітований 6.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 588).

СОКОЛ Григорій Якович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нова праця”. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Народним судом Недригайлівського району 13.02.1933 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2961).

СОКОЛ Макар Михайлович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1933, звинувачення в контрреволюційному саботажі виконання державних зобов'язань та весняної посівної кампанії. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 627).

СОКОЛЬНИЦЬКИЙ Франц Петрович, 1898 р.н., м. Фастів Київської області, проживав у смт Терни, поляк, освіта початкова, токар цукрового заводу. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 24.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-306).

СОКРУТА Юхим Семенович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Пушкарщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.09.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 26.10.1928 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений волі на 6 місяців. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арешт 7.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за антирадянську агітацію проти радянської влади та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 31.10.1989 – прокуратурою Сумської області, 28.08.1963 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 1, спр. 824*; оп. 3, спр. 496).

СОЛОМАХА Михайло Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

СРАЙ Мойсей Якович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 20.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.10.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1215).

СТЕПАНЕНКО Феодосій Макарович, 1915 р.н., с. Костянтинів, проживав у с. Шкроботи, українець, освіта середня спеціальна, ветеринарний санітар у колгоспі. Арешт 16.09.1947. Сумським

обласним судом 28.05.1948 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 20.08.1948 вирок облсуду скасований. Сумським обласним судом 18.10.1948 засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 22.10.1954 покарання пом'якшене до 5 років, судимість знята. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11561).

СТЕЦЮРА Ананій Пилипович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Бродок, українець, освіта початкова, бригадир лісного господарства колгоспу ім. Леніна. Арешт 20.07.1936. Чернігівським обласним судом 16.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-934).

СТРОЗЕНКО Йосип Євдокимович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Костянтинів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.04.1933, звинувачення в контрреволюційному саботажі виконання державних зобов'язань щодо весняної посівної кампанії. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 48).

СТРОКОЛІС Іван Пилипович, 1908 р.н., народився і проживав на колишньому х. Дідів (тепер с. Холодний Яр), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 2.07.1935, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Військовим прокурором 15 СК 10.12.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1904).

СУМКА Іван Федотович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, неписьменний, робітник коноплепереробного заводу. Арешт 1.04.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 126).

СУРМА Андрій Степанович, 1889 р.н., народився і проживав у колишньому с. Жовтоніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.05.1931 за участь у контрреволюційній куркульсько-повстанській організації висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 556*).

Т

ТАРАНЧЕНКО Павло Авксентійович, 1910 р.н., уродженець смт Недригайлів, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1041 СП, перебував на лікуванні в евакошпиталі 3179 (м. Назрань Республіки Інгушетія, Росія). Арешт 8.01.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 9.11.1989 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 153).

ТЕМНЮК Григорій Федорович, 1912 р.н., уродженець с. Городище, українець, освіта неповна середня – навчався в Конотопському медичному технікумі. Помічник лікаря Томського стрілецького полку. Арешт 2.02.1933, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Чернігівським обласним відділом ДПУ 26.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6303).

ТЕСЛИК Овксентій Федорович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 4.01.1936, підписка про невиїзд від 31.01.1936, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УСРР. Недригайлівським РВ НКВС 9.04.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11947*).

ТИМЧЕНКО Анастасія Григорівна, 1910 р.н., народилася і проживала в с. Черці, українка, освіта початкова, робітниця Штепівського свинорадгоспу (Лебединський район). Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 96).

ТИМЧЕНКО Анастасія Тимофіївна, 1899 р.н., народилася і проживала в с. Саєве, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Шевченка. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 10.01.1972 Сумським обласним судом. Дружина Тимченка І.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 475).

ТИМЧЕНКО Григорій Дмитрович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1929. Сумським окружним судом 21.12.1929 за ст. 54-8 КК УСРР засуджений до ВМП. Помер напередодні виконання вироку.

Реабілітований 3.10.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13752).

ТИМЧЕНКО Григорій Сидорович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 227).

ТИМЧЕНКО Іван Григорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Саєве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.02.1989 Сумським обласним судом. Чоловік Тимченко А.Т. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 592).

ТИМЧЕНКО Іван Дмитрович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.09.1934. Народним судом Недригайлівського району 15.01.1935 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 5.02.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11216*).

ТИМЧЕНКО Костянтин Григорович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.05.1935. Чернігівським обласним судом 12.12.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12086).

ТИМЧЕНКО Леонтій Тимофійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1934. Народним судом Недригайлівського району 15.01.1935 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 5.02.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11216*).

ТИМЧЕНКО Лука Олександрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1934. Народним судом Недригайлівського району 15.01.1935 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 5.02.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11216*).

ТИМЧЕНКО Петро Григорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, осві-

та початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1934, звинувачення в антирадянській діяльності проти колективізації. Народним судом Недригайлівського району 15.01.1935 виправданий. Працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 4.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання різких терористичних і пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11216**. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 748*).

ТИМЧЕНКО Петро Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Тимченки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 20.07.1936. Чернігівським обласним судом 15.09.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1245*).

ТИМЧЕНКО Семен Олександрович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 133*).

ТИМЧЕНКО Тимофій Герасимович, 1921 р.н., уродженець с. Козельне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 763 СП, молодший сержант. Арешт 19.09.1945. Військовим трибуналом 114 Свірської Червонопрапорної СД 30.09.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.03.1995 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13342*).

ТИМЧЕНКО Тихон Дмитрович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.01.1932 за антирадянську агітацію проти заходів влади на селі ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3 спр. 618*).

ТИМЧЕНКО Яків Семенович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Черці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за антирадянську

агітацію проти колгоспного устрою і стахановського руху та висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 747*).

ТИПТЮК Сергій Володимирович, 1908 р.н., уродженець смт Терни, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер 398 окремого автотранспортного батальйону 8 повітряної армії. Арешт 21.08.1942. Військовим трибуналом 15 окремої залізничної бригади 3.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР застосована ВМП. Військовим трибуналом Сталінградського фронту 20.10.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12703*).

ТИПТЮК Степан Гаврилович, 1885 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.02.1919 за підозрою в убивстві члена волосного ревкому Прядки Г.П. Лебединською повітовою надзвичайною комісією 25.04.1919 з-під варті звільнений. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4731**).

ТКАЧЕНКО Михайло Єгорович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, працював теслярем бурякоградгоспу. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 15.11.1989 та 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 3, спр. 140; оп. 5, спр. 241*).

ТОКМАНЬ Василь Лазарович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Маршали, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 186*).

ТРІБЕЛЬ Василь Панасович, 1927 р.н., уродженець с. Рубанка, українець, освіта неповна середня. Військовослужбовець в/ч 52146 (м. Ярославль, Росія). Арешт 14.11.1950. Військо-

вим трибуналом в/ч 56705 30.01.1951 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Башкортостан (Росія). Реабілітований 28.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3892).

ТРОЯН Григорій Сергійович, 1880 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1919, звинувачення в агітації проти радянської влади. Лебединською повітовою надзвичайною комісією 25.03.1919 за амністією справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4745).

ТРОЯНЕНКО Іван Макарович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Пушкарщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1933, звинувачення в контрреволюційному саботажі весняно-посівної кампанії. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 44).

ТРОЯНЕНКО Михайло Демидович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Козельне,

українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нова праця”. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 467).

ТУРЧИН Трохим Філонович, 1900 р.н., с. Вовківці Роменського району, проживав у с. Томашівка, українець, освіта початкова, робітник Смілівського районного лісгоспу. Арешт 26.07.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 15.05.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-76).

ТЮТЮННИК Семен Васильович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 22.03.1933 за ст. 58-10 КК РСФРР ув’язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 28.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 72*).

У

УГНИЧ Йосип Калістратович, 1897 р.н., смт Терни, проживав у с. Бабакове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Єжова. Арешт 1.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 641*).

УЛЯНЧЕНКО Семен Омелянович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Городище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „П’ятирічка”. Арешт 6.09.1937. Особливою

трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 217).

УСИК Дмитро Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, інструктор із заготівлі м’яса Сумської міжрайонної заготівельної контори. Арешт 8.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12.01.1933 за ст. 54-14 КК УСРР ув’язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 755).

Ф

ФЕДИНА Микита Павлович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ілліча. Арешт 3.01.1936. Чернігівським обласним судом 14.07.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11947*).

ФЕДИНА Яків Савич, 1882 р.н., народився і проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 25.03.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 255).

ФЕДОРЧЕНКО Омелян Захарович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Бродок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 595).

ФЕСЕНКО Пилип Степанович, 1902 р.н., с. Деркачівка, проживав у с. Дараганове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за проведення антирадянської агітації, тлумачення

в контрреволюційному дусі Конституції СРСР та висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 251).

ФЕСЕНКО Терентій Іванович, 1905 р.н., с. Коровинці, проживав у с. Деркачівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 867).

Х

ХАМРЕНКО Григорій Григорович, 1899 р.н., с. Балашове Фрунзівського району Одеської області, проживав у смт Недригайлів, українець, освіта вища – закінчив Одеський інститут народного господарства, член ВКП(б), голова правління районної споживспілки. Арешт 20.10.1938, звинувачення в належності до антирадянської правотроцькістської організації. Управлінням НКВС по Чернігівській області 19.12.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2036).

ХІБІН Тимофій Євсейович, 1899 р.н., с. Білманка Куйбишевського району Запорізької області, проживав у смт Терни, українець, освіта середня, бухгалтер розрахункового відділу цукрового заводу. Арешт 30.04.1938. Сумським обласним судом 1.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР та за збудження релігійної ворожнечі (ст. 56-21) засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 29.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-69).

ХМЕЛЕНКО Ілля Костянтинівич, 1879 р.н., смт Недригайлів, проживав у с. Пушкарщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 12.02.1930, звинувачення в антирадянській агітації проти хлібозаготівлі та колективізації на селі. Сумським окрвідділом ДПУ 26.02.1930 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1554*).

ХОЛОША Павло Федорович, 1913 р.н., уродженець с. Гай, українець, освіта початкова. Червоноармієць-радист 683 легкого артилерійського полку. З вересня 1941 р. по березень 1944 р. перебував у німецькому полоні. Арешт 29.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.09.1944 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув'язнений на 2 роки у ВТТ. Реабілітований 30.09.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 258).

ХОМЕНКО Іван Єлсейович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Кулішівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 17.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ, 21.03.1939 – справа направлена на дослідження. Недригайлівським РВ НКВС 30.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-269).

Ц

ЦАПЕНКО Василь Олександрович, 1905 р.н., уродженець с. Вільшана, українець, освіта початкова. Червоноармієць 536 будівельного батальйону. Арешт 30.08.1942. Військовим трибуналом 28 армії 17.09.1942 за

ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 24.09.1942 в м. Астрахань (Росія). Реабілітований 18.11.1991 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11856).

Ч

ЧАЙКА Іван Іларіонович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Коровинці, українець, освіта неповна середня, колгоспник. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території. Арешт 12.12.1945. Військовим трибуналом Південної залізниці 30.03.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11721*).

ЧИЧИК Лука Онуфрійович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Курмани, українець, освіта початкова, продавець крамниці споживчої кооперації. Арешт 23.05.1936. Чернігівським обласним судом 14.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по „Дальбуду” 1.03.1938 за участь в антирадянській повстанській організації на Колимі засуджений на 10 років ВТТ. Магаданським обласним судом 27.03.1958 рішення трійки скасоване. Реабілітований 16.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2193*).

ЧИЧИК Олександр Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Сакуниха, українець, освіта початкова, без визначених занять. До арешту – колгоспник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 864*).

ЧИЧИК Павло Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Сакуниха, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 13-річчя Жовтня. Арешт 27.07.1934. Народним судом Недригайлівського району 15.12.1934 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Чернігівським обласним судом 8.01.1935 покарання пом'якшене до 2 років. Реабілітований 30.07.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2308**).

ЧОРНОБАЙ Василь Петрович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нова

праця”. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за проведення антирадянської агітації, наклепи на представників партії та уряду і висловлювання порожених настроїв позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 52*).

ЧОРНОБАЙ Петро Григорович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нова праця”. Арешт 23.12.1932. Народним судом Недригайлівського району 13.02.1933 за проведення антирадянської агітації серед колгоспників засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.07.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7828*).

ЧОРНОШТАН Митрофан Семенович, [відомостей про рік народження не виявлено], народився і проживав у с. Біж, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.01.1919, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Лебединською надзвичайною слідчою комісією [так у документах] 12.03.1919 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4746*).

ЧУВАКОВ Корній Іванович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта початкова, робітник артілі „Червоний чоботар”. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за проведення антирадянської агітації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 247*).

ЧУВАКОВ Микола Іванович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Вперед”. Арешт 27.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за проведення антирадянської агітації, розповсюдження провокаційних чуток та вихваляння фашистського ладу ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 19*).

Ш

ШАМОТА Федір Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Кулішівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації

проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висилкою місцевою владою 6.07.1931 за межі України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5935**).

ШАПОВАЛ Уляна Петрівна, 1889 р.н., с. Козельне, проживала в с. Кинашове, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлена волі на 10 років. Реабілітована 14.05.1969 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 53).

ШАСТУН Никифор Павлович, 1909 р.н., уродженець с. Деркачівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 908 артилерійського полку. Арешт 8.09.1942. Військовим трибуналом 334 СД 14.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12714).

ШЕВЧЕНКО Василь Павлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Фартушине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1931 за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав за місцем народження, працював у колгоспі ім. Постишева. Арешт 27.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 6.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 8.06.1963 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 1, спр. 731; оп. 3, спр. 202).

ШЕВЧЕНКО Григорій Дмитрович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Пушкарщина, українець, неписьменний, працював на різних приватних роботах. Арешт 22.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за контрреволюційну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 17.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 51).

ШЕВЧЕНКО Єгор Никифорович, 1901 р.н., с. Фартушине, проживав у с. Хорол, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1931 за ст. 54-11 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 722).

ШЕВЧЕНКО Іван Антонович, 1899 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у

сміт Недригайлів, українець, освіта початкова, рахівник районної інспекції державного страхування. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у 1939 р. у місці ув'язнення (Республіка Комі, Росія). Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

ШЕВЧЕНКО Петро Григорович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Гринівка, українець, освіта початкова, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 467*).

ШЕВЧЕНКО Семен Тарасович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 11.01.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 405*).

ШЕВЧЕНКО Уляна (Олія) Павлович, 1894 р.н., с. Фартушине, проживав у с. Кинашове, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 2.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1931 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав у с. Кинашове, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію, тлумачення в контрреволюційному дусі нової Конституції СРСР та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 29.12.1965 та 1.04.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 1, спр. 723; оп. 4, спр. 253).

ШЕЙКО Леонтій Васильович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, працював у колгоспі

„Червоний партизан”. Арешт 22.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 3.10.1988 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 517*).

ШЕЙКО Сергій Іванович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Деркачівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 17.08.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Сумським оперсектором ДПУ 15.12.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1567*).

ШЕСТОПАЛ Кузьма Петрович, 1883 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1919 за підозрою в здійсненні терористичного акту. Лебединською повітовою надзвичайною комісією 25.03.1919 за амністією справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4731**).

ШЕСТОПАЛ Олексій Петрович, 1889 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1919, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Лебединським повітовим виконкомом 16.03.1919 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4742*).

ШЕСТОПАЛ Петро Корнійович, 1878 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 16.06.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3074**).

ШЕСТОПАЛ Самсон Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Холодне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 139*).

ШИШКА Данило Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 999*).

ШИЯН Петро Гнатович, 1920 р.н., уродженець с. Хоружівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 окремого навчального СП (м. Фергана, Узбекистан). Арешт 24.04.1943. Військовим трибуналом Ферганського гарнізону Середньо-Азійського ВО 30.06.1943 за контрреволюційну антирадянську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.07.2001 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-14032*).

ШМАТЕНКО Іван Сергійович, 1881 р.н., народився і проживав у смт Терни, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 6.03.1938. Сумським обласним судом 7.09.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 13.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1251*).

ШОКОЛА Іван Михайлович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Зеленківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.09.1928, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 27.10.1929 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1426*).

ШУЛЬГА Микола (Микита) Никифорович, 1913 р.н., колишній х. Цимани, проживав у с. Мухувате, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.01.1933, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації „Спілка визволення пригнобленого селянства”. Чернігівським обласним відділом ДПУ 6.02.1933 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 795*).

ШУРХНО Матвій Сергійович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 582*).

ШУРХНО Сергій Тимофійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Козельне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 8.07.1939 розгляд справи відкладений через хворобу, з-під варті звільнений під підписку про невиїзд, 22.07.1939 – засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців, з урахуванням терміну перебування під слідством справа закрита. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-415*).

Щ

ЩЕРБИНСЬКА-ВАЖИНСЬКА Софія Францівна, 1891 р.н., уродженка Польщі, проживала в с. Великі Будки, полька, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 22.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Про-

курором СРСР („двійкою”) 24.01.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 24.09.1958 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 5).

Ю

ЮРША Павло Павлович, 1893 р.н., уродженець Польщі, проживав у с. Мелешківка, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Колективний шлях”. Арешт 21.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.01.1938 за проведення контрреволюційної діяльності, вихвалання фашистського устрою та висловлювання пораженьських настроїв і терористичних тенденцій ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Каргопольському ВТТ Архангельської області (Росія), де й помер

1.12.1942. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 692).

ЮЩЕНКО Андрій Григорович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Хоружівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 865).

Я

ЯКИМЕНКО Григорій Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.12.1927. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 17.05.1929 за ст. 58-11 КК РСФРР позбавлений волі на 6 місяців. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 828*).

ЯКОВЛЕВ Іван Семенович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в участі в куркульському контрреволюційному угрупованні. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5660*).

ЯНОВСЬКИЙ Андрій Андрійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Курмани, українець, освіта середня – закінчив Полтавську духовну семінарію, священник у с. Засулля. У 1941-1943 рр. проживав на окупованій німцями території. Арешт 24.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.09.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13106).

ЯРОШЕНКО Федір Олексійович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Іваниця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного будівництва. Недригайлівським РВ ДПУ 8.07.1931 справа закрита в зв'язку з висланням місцевою владою 6.07.1931 за межі України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5936*).

ЯЦЕНКО Мефодій Трохимович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Бродок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 949).

ЯЦУНОВ Петро Якович, 1900 р.н., с. Деркачівка, проживав у с. Вільшана, українець, освіта початкова, приватний фотограф. Арешт 30.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст. ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 515).

МІСТО ОХТИРКА

С. С. С. Р. Закон № 1976. 1

Н. К. В. Д.

**ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ
ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ**

Учреждено в 1922 г.
Введен в действие в 1940 г.

ДЕЛО № 254587

Вороной А.М. Шкоденко М.В.
Лелека И.М.

УССР

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВУТРИШНИХ ДЕЛ

Сумское областное Управление

УЧРГБ следственной

Отдел Управління СБУ по Сумській обл.

0358219

ДЕЛО № 323

По обвинению Бодяк Акима Ивановича
в преступлении, предусмотренном ст. 54-1-1 УК РСФСР

УЧТЕНА 1962 ГОДУ

УССР

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВУТРИШНИХ ДЕЛ

Управление НКВД по Сумской области

Охтирское РО НКВД Отдел

ДЕЛО № 8203/2849

По обвинению Равченко Феликса Ивановича

Начато " 194 г. В / томех

Окончено " 194 г. Том № 1

После судебного рассмотрения и исполнения приговора в силу настоящей дела подлежат немедленному возврату в Т-1 Специальный отдел НКВД УССР (гор. Киев).
К делу должна быть приобщена копия приговора.
Основание: приказ НКВД, Прокуратуры и НКВД Союза ССР № 00359 от 10 апреля 1959 г.

Передача находящегося в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКВД, хотя бы и временно, производится исключительно через Т-1 Специальный отдел НКВД.
Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденная начальником соответствующего управления НКВД, или его заместителем.

Зачинщик **1136**

АРХ. № **1136**

Арх. № **3820**

Сделано в архиве " 194 г.

035

Начато " 20. 1944

ОБЪЕМ ЧИ " 16. 1944

Гос. зап. № " 9764

№ " 42

Арх. № " 668

1236

УЧТЕНА в 1962 году

С. С. С. Р.

Н. К. В. Д.

**УПРАВЛЕНИЕ
по Дальне-Восточному Краю,
Управління СБУ
по Сумській області**

Особый Отдел Г.У.Г.Б. ТОФ

49569-ВФ

Следственное дело

№ 14179

о вскрытом антисоветском военном заговоре на Тихоокеанском флоте.

Войсковая Коллегия Верховного Суда СССР

Том № Олегю 25.221858

Материал по обвинению Гуревану Косю Павловича
в преступлении, предусмотренном ст. ст. 58-16-7-8-11 УК РСФСР

Войсковая Коллегия Верховного Суда СССР

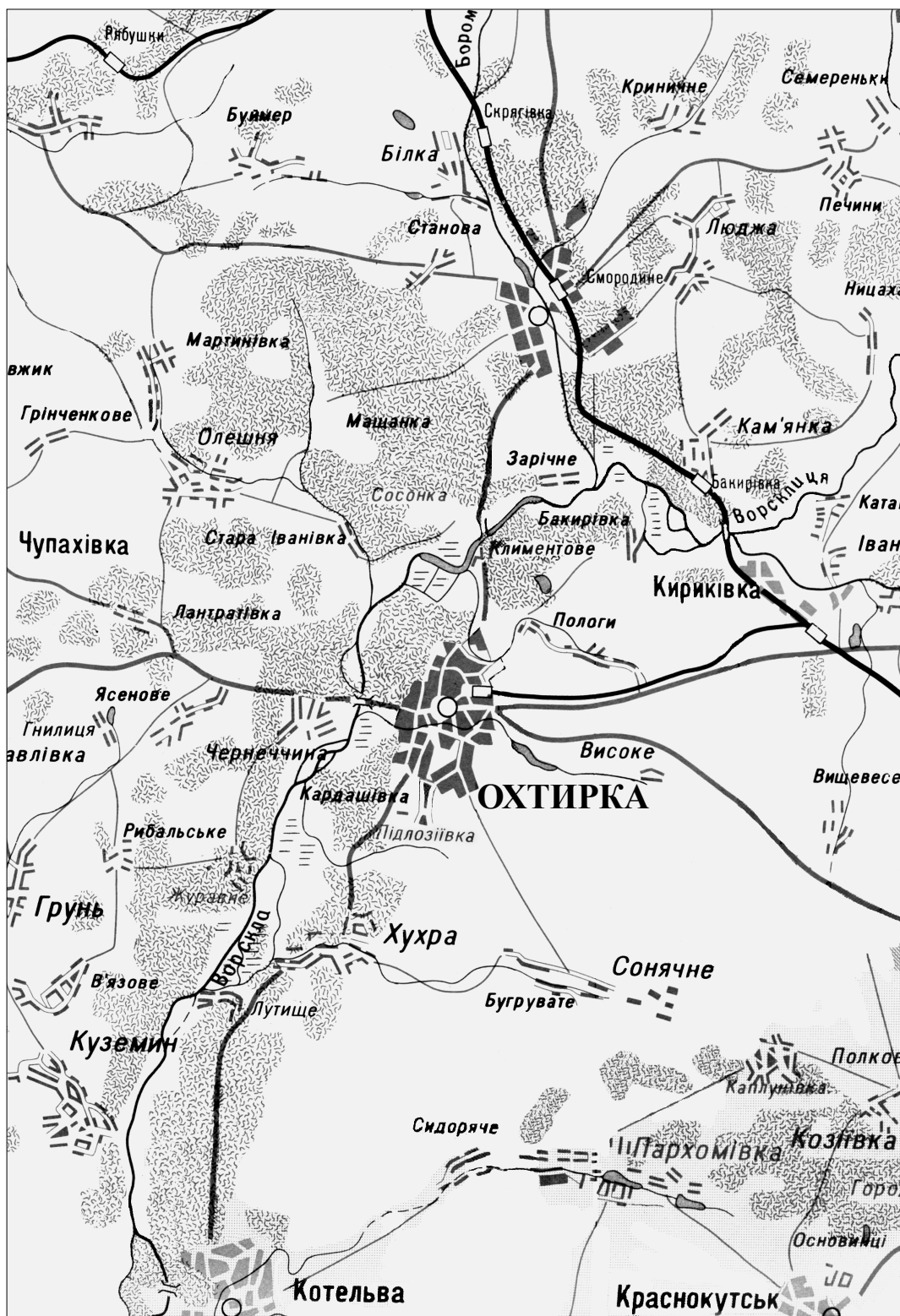
№ УЧ. 010384

Прокурор " 14.08

1957 г.
Г. 29059 17.11.1956 117 МО-7209

Г. Владивосток.
1938 г.

П-6138

Рябушки

Бушмер

Білка

Станова

Скрягіва

Криничне

Семереньки

Печини

Ницаха

Люджа

Смородине

Мартинівка

вжик

Грінченкове

Олешня

Мащанка

Кам'янка

Чупахівка

Стара Іванівка

Сосонка

Зарічне

Бакирівка

Ворснівця

Ката

Іван

Лантратівка

Климентове

Кириківка

Пологи

Ясенове

Гнилиця

авлівка

Черначчина

Кардашівка

Високе

Вищевесе

Рибальське

Підлозіївка

ОХТИРКА

Грунь

Журавне

Хухра

Сонячне

Вязове

Лутище

Бугрувате

Куземин

Полков

Каплицька

Сидоряче

Пархомівка

Козлівка

Горо

Оснвиці

Котельва

Краснокутськ

ЧИМ ЗАВИНИВ...

ДОВГОПОЛЮК Матвій Лукич

Агроном, літератор, педагог. Народився в 1893 році у Вінницькій області. У 1923-1933 роках – директор Охтирської дитячої трудової колонії, потім – старший науковий співробітник Всеукраїнської Академії сільськогосподарських наук, згодом – агроном Харківської обласної бази дитячої технічної станції. Трійкою при Харківському облуправлінні НКВС у листопаді 1937 року позбавлений волі на 10 років. Помер 28 лютого 1944 року, відбуваючи покарання в Ярославській області (Росія). Реабілітований у січні 1990 року прокуратурою Харківської області.

Велика Вітчизняна війна 1941-1945 рр. осиротила на Сумщині десятки тисяч дітей, позбавила сімей, домівок. А в масштабах країни їх нараховувалися мільйони. Держава взяла на себе турботу про дітей-сиріт. Для них будувалися і відкривалися школи-інтернати, дитячі будинки. Вони забезпечувалися одягом, взуттям, харчуванням, підручниками.

Щоб організувати навчання і виховання дітей-сиріт на науковій основі, у місті Білопіль – на батьківщині видатного радянського педагога і письменника А.С. Макаренка – був проведений Всесоюзний семінар. З повідомленням про методику виховної роботи, поєднання навчання із суспільно-корисною працею в дитячому колективі, які висвітлив А.С. Макаренко у своїх творах „Педагогічна поема”, „Книга для батьків”, „Прапори на баштах” та інших, виступили представники провідних педагогічних інститутів. Своїми спогадами поділилися вихованці педагога-новатора, яким він дав путівку у велике життя.

Збираючи по архівах матеріали, пов'язані з прототипами персонажів „Педагогічної поеми” А.С. Макаренка, ентузіасти-краєзнавці часто натрапляли на ім'я М.Л. Довгополюка. І поступово вимальовувалася постать сподвижника видатного педагога і письменника.

Народився Матвій Лукич Довгополюк у 1893 році в селищі Погребище Вінницької області. У 1908 році закінчив двокласну школу, потім – Махаринецьку сільськогосподарську школу в Козятинському районі тієї ж області.

Працюючи в земських установах Чернігівщини, Матвій Лукич, як і його шкільний учитель В.А. Присяжнюк, який керував революційним гуртком, поширював серед селян ідеї та лозунги більшовиків. І зажив собі слави „неблагонадійного”. За революційну діяльність жандарми вислали його з Чернігівської губернії до смт Краснопілля Харківської губернії.

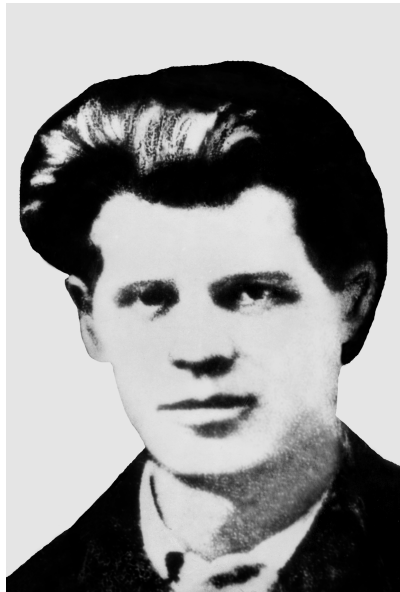

Фото кінця 1920-х років.

Тут М.Л. Довгополюк познайомився і одружився з місцевою вчителькою Ганною Михайлівною Грязною. Потім вони переїхали до Охтирки. З 1913 року М.Л. Довгополюк працював тут головним агрономом повітового земвідділу¹...

Після повалення царського самодержавства активізувалося суспільно-політичне життя, зокрема, в Охтирці. 9 квітня 1917 року була створена повітова рада робітничих, солдатських і селянських депутатів. До її виконкому обрано М.Л. Довгополюка.

Ще більшим стало поле діяльності Матвія Лукича після Жовтневої революції в Росії. У повіті серед селянських господарств четверта частина була безземельною, п'ята – безкінною. Згідно з Декретом про землю, прийнятим 2-м Всеросійським з'їздом Рад, Довгополюк бере участь у розподілі поміщицьких земель серед найбільш бідних селян. Та більшість з них не мала реманенту, щоб обробити одержаний наділ землі. Для вирішення цієї проблеми, Матвій Лукич мобілізує кооперативні товариства. Вони й надали допомогу біднякам: були оформлені кредити для придбання коней, плугів, борін, сівалок, посівного матеріалу, через товариства здійснено збут лишків зерна.

М.Л. Довгополюк зажив собі значного авторитету. Селяни, поважаючи його знання, охоче йшли радитися з питань сільського господарства, молодь наслідувала його в гостроті думок і суджень².

Матвій Лукич Довгополюк закінчив Ленінградський агропедагогічний інститут, і його в 1921 році призначили завідувачем Охтирського повітового відділу народної освіти. На цій посаді він змінив Б.Д. Антоненка-Давидовича³.

За прикладом А.С. Макаренка, який у 1920 році організував поблизу Полтави трудову колонію ім. М. Горького для неповнолітніх правопорушників, у 1922 році в Охтирці була створена дитяча трудова колонія. Через рік її директором призначили педагога М.Л. Довгополюка⁴.

Діти, які осиротіли під час громадянської війни, проживали в десяти будинках на території Троїцького монастиря, на Охтир-горі. Спочатку тут було чотири сотні вихованців, а потім – мало не півтори тисячі. Це був один із найбільших навчально-виховних закладів в Україні.

М.Л. Довгополюк у той час писав:

„Мій поклик тепер до молоді, до тих молодих, завзятих юнаків, тих буйних паростків нового життя, що привітно всміхаються ясному сонцю, подиху теплого вітру, кожній тварині, кожній билині, до тих, у кого в молодечих грудях б'ється вільне, щире і чисте серце, не заплямоване брудом життя, до них мій поклик: до життя, до боротьби за великі святі ідеали людства – воля, братерство, любов! По тернистому шляху життя, по шляху кайданів, неволі – до волі!”⁵

Матвій Лукич з властивою йому енергією взявся за створення міцної матеріальної бази дитячої трудової колонії. І наслідки його зусиль були помітні.

За рік господарство колонії вже мало 1200 гектарів орної землі. Для її обробітку придбали 250 коней і навіть трактор. Частина врожаю здавали державі, ділились посівними матеріалами із сусідніми сільськогосподарськими артілями. У дитячому містечку було 120 корів, 500 свиней, пасіка. Вихованці добре за ними доглядали. Отже, годували себе, ще й людям дешиця була.

Відкрили майстерні. Вихованці самі шили одяг, взуття, майстрували меблі. В урочищі Шаманівка був водяний млин – мірошниками тут також працювали вихованці дитколонії. Згодом з'явилися невеличкі електростанція і радіостанція.

Була створена справжня дитяча комуна.

До послуг комунарів відкрито бібліотеку. Її фонд налічував кілька тисяч примірників художньої, історичної, сільськогосподарської літератури та шкільних посібників.

Навчання було двозмінним. Поки одні перебували за партами, інші поралися на фермі, городі, в саду, на пасіці, працювали в майстернях, у пекарні, млині, на кухні. Потім групи мінялися ролями.

Вихованці мали своєрідні трудові книжки, де занотовувалися дані про зроблене впродовж дня. До речі, ще з вечора всі знали, чим займатися завтра. Кожному добиралося діло з урахуванням його здібностей та прихильності.

– Саме тоді я працювала в дитячому містечку, – розповідає пенсіонерка О.К. Попова. – Добре пам'ятаю Матвія Лукича Довгополюка, його дружину – завуча Ганну Михайлівну, інших педагогів. Вони прищеплювали підростаючому поколінню любов до знань, до праці, гартували їхні характери.

– Завжди Довгополюк дотримувався свого слова, – згадує колишня вихованка Є.Ф. Колот. – Був такий випадок. Зайшов Матвій Лукич до дошкільнят, запитав, які іграшки вони хотіли б мати. Один зажадав коника, другий – машинку. А ще якийсь каже: „А я хочу Кремля”. Довго Довгополюк шукав „Кремля”. І все ж знайшов іграшку в Харкові.

Коли вихованці залишали дитяче містечко, директор сам улаштував їх на роботу або навчання у вузі чи технікумі.

Часто приїздив до Довгополюка керівник сусідньої Куряжанської дитячої комуни Антон Семенович Макаренко. В їх співдружності закладалися основи радянської педагогіки. І тут же перевірялися практикою.

Колишній завідувач зооветтехнікуму, що також діяв у дитячому містечку, О.Р. Пелих згадував:

– Одного разу привезли групу вуркаганів. Довгополюк увічливо запросив їх до свого кабінету. Якраз і я нагодився. Матвій Лукич зацікавлено розмовляв з ними. Я бачив, що деякі хлопчаки витирали сльози. Напевно, з ними так задушевно ще ніхто не розмовляв. За тривалий час роботи в дитячому містечку я жодного разу не чув від Матвія Лукича грубого слова. Він був однаково коректним у відносинах і з вихованцями, і з учителями.

Говорив соковитою українською мовою. Багатослів'я не любив.

Коли приїздили з Харкова до Охтирки письменники Костянтин Гордієнко, Олександр Копиленко, Андрій Панів, Матвій Лукич запрошував їх до дитячого містечка. І влаштовувалися літературні вечори.

Довгополюк разом із шанувальниками художньої літератури Борисом Антоненком-Давидовичем та Іваном Багряним (Лозов'ягиним) організували в Охтирці філію літературного об'єднання „Плуг”, заснованого в 1922 році в Харкові. Зусиллями ентузіастів видавалися збірки творів місцевих літераторів. Матвій Лукич – автор книг „На хвилях життя”, „Молот” та ряду інших.

М.Л. Довгополюк та його дружина видавали педагогічно-художній журнал „Трудова освіта”. У 20-ті роки (минулого століття) не вистачало підручників. І директор сам склав буквар з промовистою назвою „Ми – не раби”.

Виховувався в дитячому містечку й український поет Платон Воронько. Під час Великої Вітчизняної війни він був народним месником у Сумському партизанському з'єднанні під командуванням С.А. Ковпака. П.М. Воронько – автор збірок ліричних віршів і поем. Він згадував про містечко у своїх творах. Ось уривок з його поеми „На горі Охтир”:

*Ріс і я у тій сім'ї
Родом не з далеччини –
Бідні родичі мої
Із села Чернеччини.
В дитмістечко привезли,
Загорнувши в дві поли.*

*Нас учив Матвій Лукич
Нести прапор високо.
В нього кожне слово – клич,
Кожна думка – блискавка.
З ним, розумним ватажком,
Ми б весь світ пройшли пішком⁶.*

У педагогічній системі М.Л. Довгополюка чимало уваги приділялося трудовому вихованню підлітків. Так, наприклад, між ланками комунарів було організовано змагання. За успіхи в навчанні, поведінці та праці дітлахам видавалися різнокольорові талони: червоні, зелені, сині. У вихідний день їх можна було обміняти на цукерки, печиво, зошити, олівці, фарби тощо. За продавців „крамниці” правили учні старших класів.

Творчу педагогічну роботу Матвія Лукича Довгополюка високо цінували голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Г.І. Петровський, секретар ЦК КП(б)У П.П. Постишев, нарком освіти України М.О. Скрипник.

Охтирське дитяче містечко носило ім'я тодішнього наркома освіти республіки. Він неодноразово приїздив до Довгополюка, цікавився новинками, які той застосовував у навчально-виховному процесі. У 1932 році допомагав перейти на семирічну форму навчання. Подарував комунарам інструменти для духового оркестру.

Та невдовзі жертвами сталінських репресій стали і нарком освіти, і ті, хто працював у дитколонії.

Учителем малювання в колонії в 1926 році був І.П. Лозов'ягін (Іван Багрянний). Заарештований (удруге) в 1938 році, на допитах він відповідав слідчим:

– 24 вересня того ж року – „Показання [...] про те, що я у 1931 році, проживаючи у місті Охтирка, підтримував зв'язки з [...] Довгополюком, підтверджую, зв'язки з ними підтримував як з приятелями, але чи були вони учасниками контрреволюційної організації і чи існувала така, я не знаю”⁷;

– 31 березня 1940 р. – „З Довгополюком останній раз зустрічався у 1930 або у 1931 році [...] Після зняття його з роботи директора дитмістечка в Охтирці я з ним не зустрічався, взагалі я навіть не знав, коли він був знятий з роботи”⁸.

Матвій Лукич ще на початку тридцятих років почав відчувати упереджене ставлення до нього з боку керівників місцевих органів влади. Вони заздрили популярності безпартійного агронома і педагога. Їх дратувала його незалежна позиція, адже той підпорядкувався не їм, а безпосередньо Харкову, на той час столиці України. Дуже обурилися, коли не здав зерно за відстаючий колгосп. І швидко знайшли компромат – він націоналіст. Адже помічено, що на мітингах і зборах виступає українською мовою. До того ж у дитячому містечку наказав вести діловодство лише цією мовою. І його звільнили з посади директора в 1933 році. Для М.Л. Довгополюка то був тяжкий удар. Боляче переживав він цю подію у своєму житті.

Похапцем зібравши речі першої необхідності зі свого майна, він з дружиною переїхав до Харкова. Матвій Лукич улаштувався на роботу старшим науковим співробітником у Всеукраїнську Академію сільськогосподарських наук. Але й там довго не зміг працювати. Він був проти ряду теоретичних положень академіка Т.Д. Лисенка, які не знаходили широкого виробничого застосування. І Довгополюка звільнили з роботи. З 1934 року Матвій Лукич працював агрономом Харківської обласної бази дитячої технічної станції.

У 1937 році Довгополюк прийняв на роботу комірником свого знайомого Колоса, який раніше був редактором газети „Вісті ВУЦВК”. Матвія Лукича було заарештовано. А під час обшуку до рук енкаведистів потрапив щоденник Довгополюка, в якому він занотовував свої політичні погляди. Нотатки, як на ті часи, носили характер, властивий українському національно-визвольному рухові. Той щоденник, окремі висловлювання й стали головною причиною арешту М.Л. Довгополюка.

Ніч з 6 на 7 листопада 1937 року стала фатальною для Матвія Лукича. Енкаведисти прийшли опівночі. Господаря, його дружину та одинацятилітню доньку розвели по різних кімнатах. До ранку перебирали домашню бібліотеку. Матвій Лукич лише попросив дозволу наостанок поговорити з донькою. Боявся, що дівчина повірить нісенітниці, що він – „ворог народу”.

Аггалея Матвіївна Гаврюшенко, артистка колишнього Роменського драматичного театру, згадує: „Батько сказав тоді: все, що він робив у житті, – для людей”. Більше вона його не бачила⁹.

М.Л. Довгополок звинувачувався в тому, що „висловлював гострі націоналістичні погляди. Заявляв, що Україна є колонією Москви... і що арешти мають на меті перед виборами до Верховної Ради вилучити найбільш розумних людей”. Винним у пред’явленому йому звинуваченні він себе не визнав¹⁰.

Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27 листопада 1937 року за статтями 54-8, 54-11 КК УРСР Довгополок Матвій Лукич ув’язнений на 10 років у виправно-трудові табори¹¹.

Покарання відбував в одній із колоній БАМтабору. Разом з іншими в’язнями пробивав у горах тунелі поблизу Комсомольська-на-Амурі. І там йому, як освіченій людині з широкою ерудицією, доручали читати лекції для будівельників залізничної магістралі.

На початку Великої Вітчизняної війни М.Л. Довгополока переводять у Печтабір (Комі АРСР, Росія). У тайзі він працює на заготівлях крипильного лісу для шахт Воркути. У зв’язку з війною робочий день у таборі збільшений, пайок урізаний. Матвій Лукич захворів дистрофією через довготривале недоїдання. І вже з квітня 1942 року до фізичної роботи не залучався. Під час медичного огляду в серпні 1943 року він був визнаний інвалідом 2 групи. Його відправили на лікування в лазарет Рибінського табору Ярославської області. 28 лютого 1944 року там він помер.

Реабілітований Довгополок Матвій Лукич 3 січня 1990 року прокуратурою Харківської області згідно з Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 року „Про додаткові заходи по відновленню справедливості щодо жертв репресій, які мали місце в період 30-40-х і початку 50-х років”¹².

УТВЕРЖДАЮ
 Прокурор Харьковской области
 Государственный советник юстиции
 3-го класса
 А.К. Кожвиников
 03 января 1990 года.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ
 в отношении ДОВГОПОЛЮКА М.Л.
 восстановленного уголовного дела
 по материалам уголовного дела (арх. № _____)

Фамилия, имя, отчество Д О В Г О П О Л Ю К
Матвей Лукич

Дата и год рождения 1893 года рождения, дата не указана
 Место рождения М.Погребыше Киевской области

Сведения о партийности (в том числе № партийного билета)
беспартийный

Место работы и должности до ареста Харьков, аг. роном базы областной
 детской технической станции

Место жительства до ареста город Харьков

Данные о родственниках о результатах проверки сообщить: 1. Дочери:
 ГАВРЮШЕНКО Аггалея Матвеевна, проживающая по адресу: 266000,
 город Ровно, улица Московская, дом 28, кв.45; 2. Занятель:
 245530, Сумская область, Ахтырский район, село Чернотчина,
 улица Шевченко, дом 7/9, Попильных Михаил Михайлович

Дата ареста, предъявленное обвинение, когда и каким несудебным органом было вынесено решение по делу Довгополок М.Л. арестован 6 ноября 1937 года
 бывшим УНКВД по Харьковской области.

Согласно обвинительному заключению в вину ему вменялось то, что он „высказывал резкие националистические взгляды, заявляя, что Украина является колонией Москвы... и что аресты имеют целью

перед выборами в Верховный Совет изъять наиболее умных людей”. Виною себя в предъявленном ему обвинении он не признал.

Данное обвинение квалифицировано органами следствия по ст.ст. 54-8 и 54-11 УК УССР.

Постановлением особой тройки УНКВД по Харьковской области, № 28, от 27 ноября 1937 года Довгополок М.Л. заключен в ИТЛ сроком на десять лет.

Находился в местах лишения свободы в городе Рибинске Ярославской области, он умер 28 февраля 1944 года.

Д О В Г О П О Л Ю К Матвей Лукич _____ поддал
 (ф. и. о.)

под действие ст. 1 Указа Президиума Верховного Совета СССР от 16 января 1989
 : «О дополнительных мерах по восстановлению справедливости в отношении жертв репре-
 сий, имевших место в период 30 – 40-х и начала 50-х годов».

Старший помощник прокурора
 Харьковской области
 старший советник юстиции
_____ В.С. Черкалин

Начальник следственного УИГБ УССР
 по Харьковской области
 подполковник
_____ Н.Н. Мурзин
 2 января 1990 года

Висновок прокуратури Харківської області про реабілітацію М.Л. Довгополока. 3 січня 1990 р.

Примітки.

1. Сумщина в іменах // Енциклопедичний довідник. – Суми, 2003. – С. 133.
 2. *Самброс Ю.П.* Дещо з моїх згадок про незабутнього Матвія й про тодішні часи // Власний архів П.М. Воронька.
 3. Б.Д. Антоненко-Давидович (1899-1984) – український письменник. Уродженець м. Ромни. У 1920-1921 рр. завідував Охтирським повітовим відділом народної освіти. На час арешту в січні 1935 р. проживав і працював в одному з видавництв у м. Алмати (Казахстан). Військовим трибуналом Київського ВО у вересні 1935 р. за належність до контрреволюційної організації засуджений на 10 років виправно-трудова таборів. У 1937 р. строк покарання збільшений. Звільнений з-під варті в 1948 р. За належність до антирадянської терористичної організації та націоналістичну діяльність у липні 1951 р. засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований у 1956 р. Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка 1992 р. в галузі літератури (посмертно).
 4. История городов и сел УССР. Сумская область. – К., 1980. – С. 136.
 5. *Довгополюк М.* Кайдани неволі. (Пам'яті Т.Г. Шевченка) // Збірник. – Охтирка, вид-во т-ва „Просвіта”, 1920. – С. 8.
 6. *Воронько П.* Твори в чотирьох томах. – Т. 4. – К., 1983. – С. 231.
 7. ГДА УСБУ в СО, спр. П-1711, арк. 26.
 8. Там само, арк. 78.
- Про І.П. Лозов'ягіна (Багряного) див. ілюстрацію № 18 (розділ „Мовою документів”) та біограф. довідку (розділ „Місто Охтирка”).
9. Друг читача. – 1989. – 11 травня. – С. 7.
 10. ДА Харківської обл., ф.№ 6452, оп. 1, спр. 4683, арк. 40
 11. Там само, арк. 40 зв.
 12. Там само (арк. 40 зв.).

ДОЛЮ ВИРШИЛА АНОНІМКА

КУЧМАЙ

Гнат Миколайович

Завідувач сектора селекції Лубенської (Полтавська область) дослідної станції лікарських і технічних рослин системи Наркомату здоров'я УРСР. Народився 26 травня 1896 року в місті Охтирка. Невтомна праця підняла його до рівня видатного вченого, насамперед – у селекції м'яти. Заарештований у грудні 1937 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР у січні 1938 року за так зване шпигунство до нього застосована вища міра покарання – розстріл. Але вирок не виконано, бо помер раніше – у грудні 1937 року у в'язничній лікарні міста Лубни. Реабілітований у травні 1961 року військовим трибуналом Київського військового округу.

Уже за північ почувся стукіт. І він був не такий, як завжди. Олександра Петрівна Кучмай підійшла до дверей і запитала:

– Хто там?

Та звичного лагідного голосу свого чоловіка не почула. Долетіло наказовим тоном:

– Відчиняй!...

І ось з холодного подвір'я до теплої домівки зайшов працівник Полтавського обласного управління НКВС, а за ним – її чоловік, Гнат Миколайович.

Не хотілося вірити, що біда прийшла в родину. Та коли енкаведист пред'явив ордер на арешт, виданий облуправлінням НКВС, поклав на стіл револьвер і протокол обшуку та покликав понятих, Олександра Петрівна зрозуміла: її чоловіку загрожує велика небезпека...

До протоколу обшуку було занесено перелік вилучених речових доказів: паспорт, кілька членських квитків різних товариств, 5 різноманітних довідок. Поняті підписали документ, в якому було зазначено, що все в ньому записано правильно. Але Гнат Миколайович категорично відмовився підписати протокол. Він назавжди залишив свою сім'ю¹...

Чим же завинив Гнат Миколайович Кучмай перед своїм народом – ні колеги по роботі, ні рідні, ні друзі не могли збагнути...

Народився Г.М. Кучмай у сім'ї селянина. Закінчив церковно-приходську школу. Матеріальні нестатки примусили рано заробляти кошти на прожиття. З 12 років він почав працювати учнем складача в Охтирській міській друкарні. Коли підріс, зрозумів: щоб добре жити, потрібно мати знання. І з метою їх здобуття в 1912 році поїхав до Харкова, улаштувався на приватні курси. На платню для навчання заробляв гроші, працюючи в нічний час у друкарнях міста. Таким чином оволодів освітою за гімназію.

У 1915 році Г.М. Кучмай був призваний на службу до царської армії. У званні поручика брав участь у першій світовій війні. Після Жовтневої революції, коли почалася реорганізація армії, Гнат Миколайович залишив військову службу і прибув до Києва. Працював складачем у 1-й Київській друкарні. Робітники обрали добре ерудованого молодого поліграфіста головою профкому підприємства.

Із січня 1920 року Г.М. Кучмай – у лавах Червоної армії. Через три роки після демобілізації він їде до Харкова і влаштовується працювати в урядовій друкарні. Восени 1923 року професійна спілка цього підприємства направляє його на навчання до Харківського сільськогосподарського інституту. Те направлення не було випадковим. Адже найближчі друзі помітили, що Гнат у вільний від роботи час захоплюється вирощуванням квітів та лікарських рослин.

В інституті Г.М. Кучмай виявляє значні здібності в оволодінні навчальною програмою. Тож улітку 1926 року керівництво вузу відряджає його до Харківської крайової дослідної станції. Тут на посаді практиканта він займається селекцією однорічних та багаторічних трав. Пізніше, уже перебуваючи на посаді старшого техніка, займався селекцією озимого жита. Крім того, Гнат Миколайович виступав з проблемними статтями в науково-популярних виданнях. На нього звернули увагу науковці. І восени 1928 року він отримує пропозицію від Всесоюзного інституту прикладної ботаніки та нових культур, що знаходився в Ленінграді, стати аспірантом.

У січні 1929 року Гнат Миколайович бере участь у роботі Всесоюзного з'їзду по генетиці, селекції, насінництву та племінному тваринництву, який відбувся в згаданому місті. Там він зустрічався та обмінювався досвідом своєї роботи з фундаторами генетики і селекції М.І. Вавіловим, С.Г. Навашиним².

У січні 1930 року Г.М. Кучмай починає працювати завідувачем сектора селекції Лубенської дослідної станції лікарських і технічних культур системи Наркомздорову України. Невтомна праця поступово піднімала його до рівня видатного вченого. Особливо після виведення нового морозостійкого сорту м'яти зі значним умістом масла, який відкрив великі можливості в медицині та парфумерії.

Наприкінці 1935 і на початку 1936 років Г.М. Кучмай перебував у Москві, в академічному містечку. Він брав участь у підготовці Всесоюзної сільськогосподарської виставки.

Провідні вчені країни пропонували йому виступити на міжнародному генетичному конгресі з доповіддю „Селекція м'яти”. Всесоюзний науково-дослідний інститут ефірно-олійної промисловості пропонував Г.М. Кучмаю написати статтю про селекцію м'яти для спеціального тому книги, присвяченому цій культурі. А управління тютюнової промисловості СРСР зверталось до Гната Миколайовича з проханням надіслати опис виведеної ним ранньої однорічної форми м'яну, який не осипається...

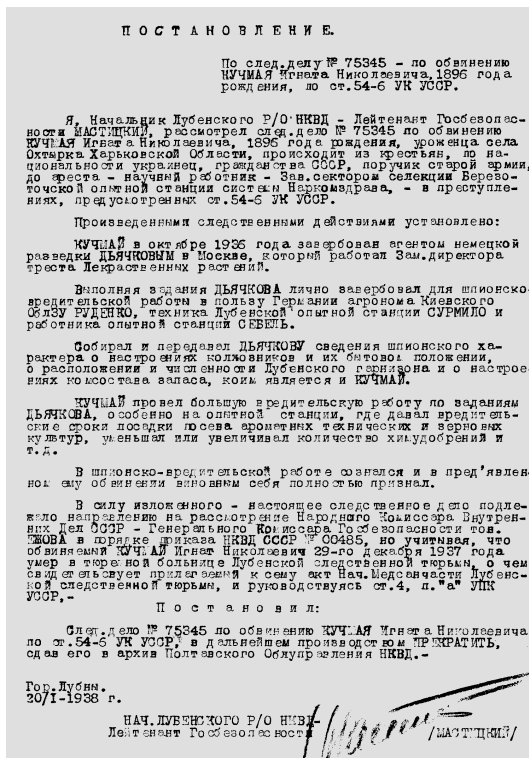
Перелік цих звернень переконує, що Г.М. Кучмай був справжнім сподвижником селекційної справи, чесно і самовіддано служив своєму народові.

Та час був складний, тривожний: в атмосфері масових репресій обривалося життя кожного, на кого падала тінь підозри в нелояльності до тоталітарного режиму.

Жертвою беззаконня в 1937 році став також і Гнат Миколайович Кучмай. У доносі-анонімці до правоохоронних органів повідомлялося, що він видав за кордон секрет вирощування високих урожаїв м'яти. У той час й анонімки було досить, щоб людину заплідозрили в зраді Батьківщини й оголосили її „ворогом народу”.

Начальник Лубенського районного відділення НКВС 15 грудня 1937 року підписує постанову, в якій Кучмай звинувачується в злочині, передбаченому ст. 54-6 КК УРСР (шпигунство). Потім констатує: „Произведенными следственными действиями установлено:

Кучмай в октябре 1936 года завербован агентом немецкой разведки Дьячковым в Москве, который работал зам. директора треста лекарственных растений. Выполняя задания

Постанова Лубенського РВ НКВС (Полтавська область) про закриття слідчої справи щодо Г.М. Кучмая. 20 січня 1938 р.

Примітки.

1. Галкін О.І. Гіркий присмак м'яти // Сумщина. – 2001. – 11 січня. – С. 2.
2. М.І. Вавілов (1887 – 1943) – радянський генетик, основоположник наукової селекції, академік АН СРСР. Репресований.
3. С.Г. Навашин (1857 – 1930) – радянський біолог, академік АН СРСР.
3. Б.М. Дьячков, у 1936 р. – заступник директора тресту лікарських рослин Наркомздорову СРСР. Репресований (позбавлявся волі).
- Г.В. Сурмило і П.П. Жебель – репресовані: перший – позбавлявся волі, другий – розстріляний.
4. ГДА УСБУ в Полтавській обл., спр. 8324, арк. 17.
5. Реабілітовані історією. Донецька область. – Київ-Донецьк. – 2004. – С. 283.
6. ГДА УСБУ в Полтавській обл., спр. 8324, арк. 44.
7. Там само, арк. 48, 49.

А де він і що з ним сталося – ні слова. І лише після розвінчання культу Сталіна та злочинів його прибічників кримінальну справу Кучмая Гната Миколайовича 16 травня 1961 року розглянув військовий трибунал Київського військового округу. Він установив:

„Обвинение Кучмая было основано на одних его показаниях и другими доказательствами не подтверждено.

В соответствующих органах сведений о принадлежности Кучмая к разведорганам иностранных государств не обнаружено. Допрошенные в ходе проверки дела свидетели, знавшие Кучмая по совместной работе, показали, что им ничего не известно о каких-либо вредительских действиях Кучмая.

Таким образом, Кучмай был репрессирован необоснованно.

Военный трибунал округа определил: постановление особого совещания при НКВД СССР от 29 января 1938 года в отношении Кучмая Игната Николаевича отменить и дело о нем за отсутствием в его действиях состава преступления производством прекратить”⁷.

Г.М. Кучмай реабілітований посмертно. Великі перспективи відкривалися в науковій та практичній діяльності цієї талановитої людини. Та здійснитися їм не судилося.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АКИМОВ Микола Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, старший обліковець райуповноваженого Наркомату заготівель. Арешт 26.07.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній військово-повстанській організації (ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-575).

АЛЕКСАНДРОВ Анатолій Дмитрович, 1914 р.н., уродженець м. Охтирка, росіянин, освіта середня медична. Фельдшер батальйону в 152 полку МВС, капітан медслужби (м. Рига, Латвія). Арешт 29.04.1948. Військовим трибуналом 14 дивізії МВС 8.06.1948 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1965 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8327).

АНДРІЯНОВ Павло Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, власник кустарної майстерні з виготовлення свічок. Арешт 13.12.1934. Харківським обласним судом 13.02.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабіліто-

ваний 12.10.1998 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11558).

АНДРУСЕНКО Василь Іванович, 1898 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 716 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 10.12.1941. Військовим трибуналом 25 району авіабазування 27.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.07.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13532).

АНИСИМОВ Олександр Іванович, 1898 р.н., м. Білопілля, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив Харківський медичний інститут. Військовий хірург 105 медико-санітарного батальйону 109 СД, військлікар 1 рангу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у смт Кириківка Великописарівського району, окупованому німцями. Арешт 27.06.1944. Військовим трибуналом 27 армії 5.10.1944 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Термін покарання відбував у м. Нижній Тагіл Свердловської області (Росія). Реабілітований 14.06.1955 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3097).

Б

БАБАКОВ Іван Петрович, 1890 р.н., м. Вовчанськ однойменного району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, рахівник млина. Арешт 22.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Охтирської дільниці 15.03.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8504).

БАБИЧ Іван Володимирович, 1879 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, начальник відділу постачання труболіварного заводу. Арешт 9.08.1937.

Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 24.10.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф. П-7641, оп. 2, спр. 823).

БАБИЧ Микола Васильович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Радянське село”. Арешт 2.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 750).

БАЗАЛІЙ Семен Андрійович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, столяр бази „Плодоовоч”. Арешт 26.07.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-572).

БАРАБАХА Олександра Олександрівна, 1886 р.н., м. Охтирка, проживала в м. Дружківка Донецької області, українка, освіта середня, комірниця робкоопу. Арешт 14.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Вовчанським РВ Харківського оперсектора ДПУ 15.04.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

БАРАНИК Григорій Петрович, 1888 р.н., с. Мошенка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, керуючий будинку 5 ділянки житлоуправління міської ради. Арешт 26.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-574).

БАРЧЕНКО Віталій Петрович, 1904 р.н., с. Литвинівка Вишгородського району Київської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив сільськогосподарський інститут, без визначених занять. До Великої Вітчизняної війни – викладач Охтирського сільськогосподарського технікуму, під час війни працював в однойменному районі, окупованому німцями. Арешт 15.08.1943. Відділом військової контррозвідки „Смерш” та управлінням 4 гвардійського танкового корпусу 20.08.1943 за співробітництво з окупаційною владою застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в смт Котельва однойменного району Полтавської області. Реабілітований 24.07.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13525).

БЕЗДРАБКО Іван Макарович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Радянське село”. Арешт 12.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.06.1989 проку-

ратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 495).

БЕККЕР Петро Миколайович, 1892 р.н., с. Іванівка Нововоронцовського району Миколаївської області, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта вища – закінчив Московську вищу школу штабної служби РСЧА. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями, потім – у Німеччині, з липня 1945 р. репатрійований до СРСР. Арешт 27.07.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.02.1946 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув’язнений на 8 років у Чорногорський спеціальний ВТТ. Помер 3.03.1949 у місці ув’язнення. Реабілітований 11.05.1993 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 154).

БЕРЕЖНИЙ Михайло Єфремович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, маляр ливарно-механічного заводу. Арешт 25.04.1937. Харківським обласним судом 19.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 23.03.1963 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6776).

БЄЛІНСЬКИЙ Ричард Чеславович, 1898 р.н., м. Фастів Київської області, проживав у м. Охтирка, поляк, освіта початкова, бухгалтер районного товариства „Друзі дітей”. Арешт 29.03.1932, звинувачення за ст. 54-3 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 8.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8233).

БИКОВЕЦЬ Дмитро Іванович, 1888 р.н., с. Олексине Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер електростанції. Арешт 29.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 20.06.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1101).

БІРЮК Макар Харитонович, 1890 р.н., народився і проживав на колишньому х. Над-Охтирка (тепер у межах м. Охтирка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Косіора. Арешт 24.01.1935. Харківським обласним судом 9.01.1936 за ст. 54-12 КК УСРР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12503*).

БОВА (ШОПЕНКО) Семен Гнатович, 1901 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив Харківський ветеринарний інститут. Лікар-бактеріолог 49 санітарно-епідеміологічного загону санвідділу 61 армії, військлікар 3 рангу.

У 1941 р. перебував у німецькому полоні. Арешт 24.11.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.05.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований 21.02.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 622).

БОГАТИР Дмитро Якович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 22.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР застосована ВМП, наприкінці жовтня того ж року розстріл замінений на 10 років ВТТ. Президією ЦВК СРСР 27.03.1937 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955*).

БОГУСЛАВСЬКИЙ Григорій Васильович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, секретар меліоративного товариства. Арешт 22.05.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 859).

БОДЯК Яким Іванович, 1875 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за зрадницьку поведінку в 1943 р. під час перебування в згаданому місті, окупованому німцями, висланий на 5 років у Новосибірську область (Росія). Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан), де й помер 21.07.1944. Реабілітований 25.11.1992 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 139).

БОЖКО Дмитро Васильович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УСРР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-579).

БОЖКО Максим Іванович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Велике Озеро Охтирської міської ради, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 24.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край.

Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 152).

БОЖКО Митрофан Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова. Репресований у 1937 р. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія), де й помер 31.05.1939. Реабілітований прокуратурою Харківської області. [Інші відомості відсутні]. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

БОЖКО Степан Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, сторож районної лікарні. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 24.02.1946. Сумським обласним судом 25.05.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12252).

БОЙКО Василь Пилипович, 1899 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, бухгалтер заготпункту „Союзхутро”. Арешт 15.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.09.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 167).

БОЙКО Василь Сергійович, 1910 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, закрійник-шубник промартілі „13 років Жовтня”. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області того ж дня за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 573*).

БОЙКО Іван Якович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, коваль труболіварного заводу. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Новосибірській та Тюменській областях (Росія). Реабілітований 31.03.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 107).

БОЙКО Сергій Якович, 1880 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

початкова, майстер з виготовлення кожухів промартілі „13 років Жовтня”. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Бойка Т.Я. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 120).

БОЙКО Тимофій Якович, 1887 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, майстер промартілі „13 років Жовтня”. Арешт 9.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області того ж дня за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. Брат Бойка С.Я. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр.573*).

БОНДАРЕВ Анатолій Миколайович, 1919 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив Кубанський медичний інститут. До німецького полону, в якому перебував з 1 листопада 1943 р. по 22 серпня 1944 р. із якого втік, – хірург (ординатор) 12 окремого санітарного батальйону 1 гвардійської повітряно-десантної дивізії, капітан медслужби. Арешт 19.09.1944. Військовим трибуналом 3 Українського фронту 30.09.1944 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 20.11.1964 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8299).

БОНДАРЕНКО Іван Павлович, 1896 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Джанкой (АР Крим), учитель гімназії. Розстріляний у 1921 р. Реабілітований. [Інші відомості відсутні]. (Київ: жертви репресій // Упор. Л. Абраменко. – Т.1. – К., 1997).

БОЯРСЬКИЙ Федір Єфремович, 1888 р.н., уродженець Молдови, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, дорожній майстер вузькоколійки Чулахівського цукрового заводу (Охтирський район). Арешт 1.04.1937. Харківським обласним судом 15.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 26.06.1965 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2719).

БРОВКО Михайло Дем'янович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта незакінчена вища, бухгалтер дитячої трудової колонії. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській

націоналістичній повстанській організації (ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР) застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

БУДНИК Федір Андріянович, 1877 р.н., колишнє с. Боголюбове Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, продавець Харківторгу. Арешт 2.10.1937. Харківським обласним судом 16.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11765).

БУРДУН Людмила Іванівна, 1918 р.н., м. Охтирка, українка, освіта середня, проживала в м. Берлін (Німеччина), продавщиця продовольчої крамниці. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала на окупованій німцями території, у 1943 р. виїхала до Німеччини. Арешт 12.03.1948. Військовим трибуналом гарнізону радянського сектору м. Берлін 31.05.1948 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджена на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Північного флоту 2.08.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітована 19.06.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13497).

БУРДУН Никифор Петрович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер кооперативно-виробничого комбінату „Червоний переможець”. Арешт 11.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 118).

БУТКО Іван Дмитрович, 1881 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.04.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за керівництво нелегальною групою євангельських християн застосована ВМП. Розстріляний 23.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 755*).

БУТКО Федір Іванович, 1883 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 187).

В

ВАЛЬДЕНБУРГ Меланія Олександрівна, 1891 р.н., м. Рига (Латвія), проживала в м. Охтирка, німкеня, освіта середня, учителька німецької мови середньої школи № 1. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйована до м. Новосибірськ (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.04.1942 за антирадянську агітацію ув'язнена на 5 років у ВТТ. У 1946 р. направлена на спецпоселення в Казахстан. У 1955 р. звільнена. Реабілітована 16.08.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 317*).

ВАРЕНИК Василь Аврамович, 1878 р.н., м. Харків, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, секретар виробничого комбінату. Арешт 2.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.572**).

ВАСИЛЕНКО Іван Павлович, 1885 р.н., с. Деревки Котелевського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, продавець крамниці. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.197*).

ВАСИЛЕНКО Ксенія Олексіївна, 1921 р.н., народилася і проживала в м. Охтирка, українка, освіта незакінчена вища. У вересні 1943 р. німцями вивезена до Німеччини. Арешт 30.06.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 1.08.1945 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-2876*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Кирилович, 1913 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Перебував у спецтаборі № 258 (м. Харків) на фільтрації як колишній військовозобов'язаний. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на окупованій німцями території за місцем народження. Арешт 24.01.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1944 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 144*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Яків Юхимович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт

19.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475**).

ВЕЛИЧКО Григорій Євдокимович, 1911 р.н., м. Валки однойменного району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, слюсар ливарно-механічного заводу. Арешт 9.12.1937. Сумським обласним судом 29.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.09.1939 вирок облсуду скасований, справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-1181*).

ВОЛКОВ Володимир Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, комірник ливарномеханічного заводу. Арешт 11.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 81*).

ВОЛОШИН Василь Лукянович (Лукич), 1874 (1886) р.н., с. Мошенка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 814*).

ВОРОНА Іван Йосипович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, майстер ковальсько-складального цеху промартілі ім. Кірова. Арешт 2.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 23.07.1959 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 157**).

ВОРОПАЙ Андрій Михайлович, 1899 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 2.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.03.1937 за участь у контрреволюційній сектантській групі ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1963 Сумським обласним судом. Батько Воропай М.А., Воропая О.А. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 333**).

ВОРОПАЙ Марія Андріївна, 1925 р.н., народилася і проживала в м. Охтирка, українка, освіта неповна середня, праля дитячого будинку. Арешт 6.06.1951. Сумським обласним судом 31.08.1951 за належність до релігійної секти євангелістів засуджена на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.03.1955 покарання пом'якшене до 5 років, за амністією звільнена. Реабілітована 22.12.1966 Верховним Судом СРСР. Дочка Воропая А.М., сестра Воропая О.А. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8459**).

ВОРОПАЙ Олександр Андрійович, 1927 р.н., смт Островець Гродненської області (Білорусь), проживав у м. Охтирка, білорус, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 6.06.1951. Сумським обласним судом 31.08.1951 за належність до релігійної секти євангелістів засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.03.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 22.12.1966 Верховним Судом СРСР. Син Воропая А.М., брат Воропая М.А. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8459**).

Г

ГАНЖА Микола Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач кінно-поштової станції при райвідділі зв'язку. Арешт 24.06.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній військово-повстанській організації. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1833*).

ГАНЖА Яків Никифорович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.12.1988 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 568**).

ГАРДЕЮК Андрій Петрович, 1884 р.н., уродженець колишньої Гродненської губернії, проживав у м. Охтирка, білорус, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.03.1933 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 572*).

ГВОЗДИКОВ Іван Миколайович, 1878 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Високий Харківської приміської зони однойменної області, росіянин, освіта початкова, прибиральник заводу „Серп і молот”. Арешт 16.10.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським оперсектором ДПУ 15.12.1930 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

ГЕДВІЛЮ Едуард Феліксович, 1927 р.н., с. Роздольне Старобільського району Луганської області, проживав у м. Охтирка, латиш, освіта неповна середня, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому

місті, окупованому німцями. Арешт 5.05.1943. Евакуйований до м. Саратов (Росія). Військовою прокуратурою Приволзького ВО 30.07.1943 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6325*).

ГЕРУС Тимофій Максимович, 1888 р.н., уродженець Житомирської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, конюх поліклініки. Арешт 25.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 24.08.1941 у м. Суми. Реабілітований 20.04.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12133*).

ГИРШФЕЛЬД Замуел Олександрович, 1919 р.н., уродженець м. Охтирка, єврей, освіта незакінчена вища – 4 курси Ризького державного університету (Латвія). Курсант Фрунзенського піхотного училища (Киргизія). Арешт 9.08.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Середньо-Азійського ВО 28.09.1942 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6773*).

ГНІТІЙ Андрій Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Велике Озеро Охтирської міської ради, українець, освіта початкова, тесляр міського споживчого товариства. Арешт 28.07.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 18.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 960*).

ГНІТІЙ Данило Степанович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 15.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989

прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 925).

ГОВОРУН Федір Мусійович, 1893 р.н., с. Грунь Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, начальник пожежно-сторожової охорони. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 1.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 15.12.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.04.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12682).

ГОВОРУЩЕНКО Семен Іванович, 1885 р.н., с. Крутий Берег Полтавського району однойменної області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, технік-будівельник житлоуправління міської ради. Арешт 29.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 21.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-220).

ГОДЗИШЕВСЬКИЙ Віктор Іванович, 1886 р.н., уродженець Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, автомеханік підприємства „Госптранс”. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 572*).

ГОЛЕЦЬ Митрофан Гнатович, 1876 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, касир відділу робітничого постачання. Арешт 24.04.1935. Харківським обласним судом 31.01.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 9.08.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-806).

ГОЛОБОРОДЬКО Юрій Григорович, 1884 р.н., с. Любарці Бориспільського району Київської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив Харківський державний університет, бухгалтер меблевої фабрики. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював учителем української мови в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 28.02.1944. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 7.06.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13380*).

ГОЛОВЧЕНКО Тимофій Андрійович, 1904 р.н., с. Тучне Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, директор районного лісгоспу. Арешт 23.01.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1935 за контрреволюційну троцькістську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 559*).

ГОНЧАРЕНКО Борис Якович, 1923 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Харків, українець, освіта неповна середня. Перебував у спецтаборі НКВС – м. Валуйки Белгородської області (Росія). 3 жовтня 1941 р. по січень 1942 р. проживав і працював на території Харківської області, окупованій німцями. Арешт 7.05.1942, звинувачення за ст. ст. 58-1 „а”, 58-11 КК РРФСР. У зв'язку з воєнними обставинами евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС Башкирської АРСР 14.10.1942 справа закрита. Ждановським райвійськкоматом м. Уфа (Росія) направлений на фронт. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3899).

ГОНЧАРЕНКО Данило Кузьмич, 1889 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, неписьменний, хлібороб-одноосібник. Арешт 3.05.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5971).

ГОНЧАРЕНКО Максим Тимофійович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, фотограф фотоательє. Арешт 11.04.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 858).

ГОНЧАРОВ Микола Михайлович, 1903 р.н., смт Костянтинівка Краснокутського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта середня, товарознавець районного коопбудторгу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на території, окупованій німцями, згодом – червоноармієць, учасник бойових дій. Арешт 27.05.1946. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 27.07.1946 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ, одночасно амністований. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.12.1946 вирок військтрибуналу скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13762).

ГОРБУШКО Олександр Павлович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять.

Арешт 1.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.08.1988 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

ГОРДІЄНКО Антоніна Кузьмівна, 1909 р.н., колишнє с. Юзефівка (тепер с. Йосипівка) Білоцерківського району Київської області, проживала в м. Охтирка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 6.06.1951. Сумським обласним судом 31.08.1951 за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.03.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 22.12.1966 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-8459*).

ГОРОБЕЦЬ Петро Петрович, 1917 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив Харківський фармацевтичний інститут, колгоспник [так у документах]. На початку Великої Вітчизняної війни – червоноармієць, з кінця 1941 р. – у німецькому полоні, потім проживав і працював у с. Грунь Охтирського району, окупованому німцями. Арешт 15.03.1944, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.01.1945 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-4090).

ГРЕБЕНИК Микола Романович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, захисник у народному суді. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

ГРИГОРЕВИЧ Василь Львович, 1873 р.н., с. Хатне Великобурлуцького району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, священник без парафії. Арешт 7.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 970).

ГРИГОРЕНКО Сава Юхимович, 1871 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець,

освіта середня, без визначених занять. Колишній священник. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 878).

ГРИЦАЙ Денис Омелянович, 1885 р.н., с. Кияни Богодухівського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник ветеринарного пункту. Арешт 4.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 180).

ГРИЦАЙ Іван Харитонович, 1908 р.н., с. Кияни Богодухівського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 292).

ГУЗЕНКО Варвара Костянтинівна, 1912 р.н., народилася і проживала в м. Охтирка, українка, освіта початкова, робітниця цегельного заводу. Підписка про невиїзд від 23.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.01.1945 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана разом з дочкою Гузенко Лідією Трохимівною, 1933 р.н., на 3 роки в Північноказахстанську область. Реабілітовані 9.06.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10534*).

ГУЗЕНКО Василь Петрович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, вантажник на залізничній станції. Арешт 10.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 862).

ГУЗЕНКО Парасковія Іванівна, 1902 р.н., народилася і проживала в м. Охтирка, українка, освіта початкова, робітниця будівельно-монтажної контори №80. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.11.1945 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована 25.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 92).

ГУЗЕНКО Сергій Степанович, 1905 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня – закінчив Харківську піхотну школу, член ВКП(б). Командир 25 окремого батальйону особливого військово-будівельного корпусу 2 окремої Червонопрапорної армії (м.Комсомольськ-на-Амурі, Росія), майор. Арешт 25.09.1938, звинувачення за ст. ст. 58-7, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом УДБ згаданого корпусу 28.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6135).

ГУРЕВИЧ Йосип Павлович, 1901 р.н., уродженець м. Охтирка, єврей, освіта вища –

закінчив Ленінградську військово-інженерну академію. Начальник інженерів Владивостоцького укріпрайону та оборонних споруд на острові Руських (Росія), військінженер 1 рангу. Арешт 30.04.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15.03.1938 за ст. ст. КК РРФСР: 58-1 „б”, 58-7, 58-8, а також 58-11 (участь в антирадянській військово-фашистській змові в РСЧА і ВМФ) засуджений до ВМП, позбавлений військового звання. Розстріляний того ж дня в м. Владивосток. Реабілітований 17.08.1957 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6138).

Д

ДАНИЛОВ Петро Євдокимович, 1886 р.н., с. Добрянське Великописарівського району, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 360).

ДЕМЧЕНКО Дем'ян Максимович, 1874 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний орач”. Арешт 13.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 114).

ДЕМЧЕНКО Іван Порфирівич, 1895 р.н., с. Великі Бубни Роменського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 2.11.1943. Сумським обласним судом 28.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Кемеровській області (Росія). Реабілітований 13.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13212).

ДЕМЧЕНКО Яків Мусійович, 1905 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, працював теслярем у колгоспах. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 29.08.1943. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 26.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований

14.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13097).

ДЗЮБІН Олександр Йосипович, 1896 р.н., с. Боромля Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер лікарні. Арешт 25.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВГМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

ДІДЕНКО Олександр Васильович, 1924 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Харків, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б). Студент 3 курсу філологічного факультету Харківського державного університету, одночасно викладач ремісничого училища № 17. 3 жовтня 1941 р. по березень 1943 р. проживав і працював у с. Хухра Охтирського району, окупованому німцями. Арешт 15.05.1946. Сумським обласним судом 16.10.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у таборах „Ангарбуду” (Росія), звільнений 15.10.1954. Прокуратурою Сумської області 2.08.1989 в реабілітації відмовлено, 22.07.1991 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11754*).

ДІКАЛО Остап Лук'янович, 1877 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник приймального пункту на залізничній станції. Арешт 25.10.1937, звинувачення в антирадянській агітації проти колгоспного ладу. УДБ управління НКВС по Сумській області 2.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1308).

ДОБРЯНСЬКИЙ Іван Михайлович, 1897 р.н., с. Лани Перемишлянського району Львівської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, помічник командира в/ч № 5004, майор. Арешт 14.03.1938, звинувачення за ст. ст. КК УРСР: 54-6, 54-7, а також 206-17 „а” (зловживання службовим становищем[?]). Військовим трибуналом Харківського ВО 23.05.1939 у звинуваченні за ст. ст. 54-6, 54-7 виправданий, за ст. 206-17 „а” засуджений на 4 роки ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 11.01.1940 вирок згаданого військтрибуналу скасований, справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3105*).

ДОВГОПОЛЮК Матвій Лукич, 1893 р.н., м. Погребище однойменного району Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища, у 1923-1933 рр. працював директором дитячої трудової колонії в м. Охтирка, потім – старшим науковим співробітником Всеукраїнської Академії сільськогосподарських наук (м. Харків). Арешт 6.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Ярославській області (Росія), де й помер 28.02.1944. Реабілітований 3.01.1990 прокуратурою Харківської області. (*ДА Харківської обл., спр. № 6452*).

ДОРОГАН (ДАРАГАН) Василь Романович, 1906 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 22.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Судовою колегією ОДПУ 21.10.1932 покарання помякшене до 10 років концтаборів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955**).

ДОРОГАН Володимир Петрович, 1898 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 219 гвардійського СП 71 гвардійської СД. Арешт 10.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 24.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФРР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований 11.08.1960 військовим трибуналом Московського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5273*).

ДРИГАЙЛОВ Василь Миколайович, 1910 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Червоноармієць батальйону ППО 287 СП 25 СД. Арешт 22.11.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії

6.02.1942 за ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР (наміри перейти на бік ворога) засуджений до ВМП. Військовою радою Приморської армії 12.02.1942 вирок військтрибуналу залишений у силі. Розстріляний 14.02.1942 у м. Севастополь. Реабілітований 30.09.1998 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13893*).

ДРОБІТЬКО Іван Федорович, 1924 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, студент Харківського інституту залізничного транспорту ім. Кірова. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на території, окупованій німцями. Арешт 14.03.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 11.06.1948 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував на Колимі (Росія), звільнений 15.09.1954. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12417*).

ДРОБОТ Петро Миколайович, 1885 р.н., с. Головкивка Чигиринського району Черкаської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник державного млина № 7. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 171*).

ДРУЦОВ Григорій Пилипович, 1893 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1472 саперного батальйону 12 саперної бригади. Арешт 25.08.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 27.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13659*).

ДУБИНА Овсій Васильович, 1882 р.н., с. Липівка Городоцького району Хмельницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер-рахівник труболиварного заводу. Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 266*).

ДУБОВИК Михайло Романович, 1919 р.н., с. Тютюрівщина Гадяцького району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, учень технікуму механізації сільського господарства. Арешт 17.03.1937. Харківським обласним судом 16.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабіліто-

ваний 17.06.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12553*).

ДУБРОВСЬКИЙ Антон Пилипович (ПОНОМАРЕНКО Антон Михайлович), 1912 р.н., с. Золотарівка Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Молодший командир 68 СП. Арешт 21.05.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.11.1937 за ст. ст. КК УРСР 54-10 ч. 1, 170 „а”[?] засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 5.07.1958 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7880*).

ДУДНИК Микола Самійлович, 1877 р.н., с-ще Мураха Шаргородського району Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер труболиварного заводу. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Свободний Амурської області (Росія), де й помер 1.04.1938. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 125**).

ДУДЧЕНКО Анатолій Григорович, 1950 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, слюсар-складальник заводу „Промзв'язок”. Підписка про невіїзд від 9.04.1969, звинувачення в написанні та розповсюдженні віршів з наклепницькими вигадками, що паплюжать радянський державний та суспільний лад (ст. 62 ч. 1 КК УРСР 1960 р.). Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 27.05.1969 справа закрита. Застосовані заходи громадського виховного впливу. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8838*).

ДУДЧЕНКО Олександр Іванович, 1893 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, взуттєвик промартілі „13 років Жовтня”. Арешт 25.10.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 779**).

ДУЖАК Остап Прокопович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, тесляр станції Основа Південної залізниці. Арешт 28.02.1933, звинувачений як соціально небезпечний елемент. Відділенням дорожньо-транспортного відділу ОДПУ згаданої залізничної станції 15.03.1933 з-під варті звільнений під підписку про невіїзд. [Інші відомості відсутні]. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ДУЛЬСЬКИЙ Василь Дмитрович, 1898 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 461**).

ДУЛЬСЬКИЙ Іван Якович, 1884 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, неписьменний, робітник будинку відпочинку. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 503**).

ДУЛЬСЬКИЙ Юхим Данилович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник Іванівської дослідної станції Охтирського району. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 273**).

Ж

ЖИВАГО Іван Никифорович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, майстер меблевої фабрики. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабіліто-

ваний 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, *спр. 233***).

ЖИТЛО Савелій Якович, 1889 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, неписьменний, робітник Іванівської дослідної станції. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-

10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений у ВТТ на 10 років. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 813).

ЖУРИЛО Федір Якович, 1891 р.н., с. Хухра Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, священник без парафії.

Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 7, спр. 6).

3

ЗАГНОЙКО Михайло Данилович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, рахівник ливарно-механічного заводу. Арешт 24.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 891).

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Євген Михайлович, 1921 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Відень (Австрія), українець, освіта середня військова, член ВКП(б), диспетчер радянського нафтового управління. Арешт 25.03.1947. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м. Відень 16.06.1947 за ст. ст. КК РРФСР 58-1 „а” (нелегальне проживання в англійській зоні окупації Австрії), 107 (спекуляція) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.12.1980 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8826).

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Кирило Омелянович, 1900 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, столяр меблевої фабрики. Арешт 19.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 28.03.1939 справа закрита. Під час Великої Вітчизняної війни – червоноармієць-писар дорожньо-комендантської дільниці № 5 військово-автомобільної дороги № 8 Північно-Західного фронту. Арешт 12.09.1942. Військовим трибуналом 80 району авіабазування 16 повітряної армії 28.09.1942 за ст. ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 10.12.1991 військовою прокуратурою Південно-Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1383, П-11859).

ЗАДОРОЖНИЙ Іван Романович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник вантажного бюро з.ст. Харків. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м. Харків. Реабіліто-

ваний 21.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 70).

ЗАДОРОЖНИЙ Микола Мусійович, 1892 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник меблевої фабрики. Арешт 7.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за належність до контрреволюційної націоналістичної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 572*).

ЗАСЦЬ Іван Юхимович, 1907 р.н., с. Павлівка Богодухівського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, мільйонер 1 промдिवізіону в м. Суми. Арешт 25.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. ст. 54-7 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955*).

ЗАЙЦЕВ Іван Митрофанович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач виробництва промартілі інвалідів „Червоний переможець”. Арешт 26.07.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній військово-повстанській організації. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. Працював теслярем на труболиварному заводі. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 14.11.1946. Сумським обласним судом 20.01.1947 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-576, П-13311).

ЗАЛАВСЬКИЙ Георгій Гаврилович, 1881 р.н., колишне с. Радомля Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працівник відділу постачання ливарно-механічного заводу. Арешт 15.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ

управління НКВС по Сумській області 26.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-240*).

ЗАНЬКО Іван Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 817*).

ЗАНЬКО Федір Олексійович, 1902 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 30.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15.12.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 846*).

ЗАХАРЧЕНКО Іван Іванович, 1907 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, провідник пасажирських вагонів. Арешт 2.02.1935. Лінійним судом Південної залізниці 23.02.1935 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 3.08.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12595*).

ЗВЄРЄВ Мойсей Якович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, приймальник контори „Заготльон”. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 24.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 273*).

ЗІНЬКОВ Борис Йосипович, 1912 р.н., смт Двінської Верхнетоемського району Архангельської області (Росія), проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня технічна, майстер цеху ливарно-механічного заводу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на території, окупованій німцями, перебував у партизанському загоні. Арешт 28.11.1944. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 20.07.1945 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.06.1998 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13855*).

ЗОЗУЛЯ Дмитро Корнійович, 1904 р.н., смт Білики Кобеляцького району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), секретар райкому КП(б)У. Арешт 16.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.10.1937 за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 26.05.1956 згаданою військколегією. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3901*).

ЗУБИЦЬКА Надія Леонтіївна, 1896 р.н., смт Рокитне однойменного району Київської області, проживала в м. Охтирка, українка, освіта середня, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10.1945 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 9620*).

I

ІВАЩИНСЬКИЙ Олександр Іванович, 1890 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Охтирка, поляк, освіта початкова, перукар. Арешт 15.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 303*).

ІСИЧЕНКО Олександр Олександрович, 1877 р.н., с-ще Білявка Первомайського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, дяк автокефальної церкви. Арешт 8.03.1931, підписка про невізд

від 18.08.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-858*).

ЩЕНКО Савелій Григорович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник шкірзаводу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому місті, окупованому німцями, із серпня 1943 р. – у Румунії. Арешт 14.08.1947. Військовим трибуналом 25 гвардійської механізованої дивізії 1.11.1947 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13490*).

К

КАЛЬЧЕНКО Василь Миронович, 1907 р.н., с. Дейкалівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, машиніст цегельного заводу № 1. Арешт 2.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.09.1962 Сумським обласним судом. Брат Кальченка П.М. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 2, спр. 605).

КАЛЬЧЕНКО Пилип Миронович, 1908 р.н., с. Дейкалівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, електрозварювальник ливарно-механічного заводу. Арешт 2.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.09.1962 Сумським обласним судом. Брат Кальченка В.М. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 2, спр. 606).

КАМІНСЬКИЙ Андрій Никанорович, 1898 р.н., м. Київ, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня. Командир батальйону 68 СП, майор. Арешт 1.05.1938, звинувачення в участі у військово-фашистській змові. Військовою прокуратурою Харківського ВО 11.04.1940 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3101).

КАНИЩЕВ Федір Микитович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер заготконтори. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 7, спр. 233*).

КАПЛУН Андрій Іванович, 1922 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 5 гвардійського мотострілецького полку. Арешт 22.10.1942. Військовим трибуналом 3 гвардійської мотострілецької дивізії 1.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12716).

КАРАБАН Іван Олександрович, 1879 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, завідувач цегельного заводу. Арешт 17.09.1924, звинувачення в участі в

контрреволюційній організації. Прокурором Охтирського округу 21.01.1925 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7081).

КАРАБАН Михайло Павлович, 1894 р.н., с. Підлозівка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-односібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5970).

КАРАБЕЛЬСЬКИЙ (КОРАБЕЛЬСЬКИЙ) Андрій Васильович, 1892 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта вища – закінчив Харківський медичний інститут, лікар Правдинського цукрового заводу (Великописарівський район). Арешт 23.08.1937. Харківським обласним судом 28.01.1938 у звинуваченні за ст. 54-11 КК УРСР виправданій, за ст. 54-10 ч. 2 засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 27.02.1938 вирок облсуду залишений у силі. Термін покарання відбував на Далекому Сході СРСР. Трійкою при управлінні НКВС по „Дальбуду” 6.08.1938 за крадіжку золота на копальні застосована ВМП. Розстріляний 8.08.1938. [Відомостей про місце виконання вироку не виявлено]. Магаданським обласним судом 6.04.1970 справа закрита. Реабілітований 28.12.1988 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8928).

КАРАБЕЛЬСЬКИЙ (КОРАБЕЛЬСЬКИЙ) Пантелій Петрович, 1903 р.н., с. Кардашівка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, шофер будинку відпочинку „Буймерівка”. Арешт 4.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 680).

КАРПЕНКО Василь Юхимович, 1911 р.н., с. Михайлівка Лебединського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова. Командир відділення 68 СП 23 СД. Арешт 5.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.08.1933 за антирадянську агітацію, зрив зборів та спробу вбивства активіста ув'язнений на 3 роки в концтабір умовно, з-під варті звільнений. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

КАТРИЧ Григорій Леонтійович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець,

освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 3.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 за антирадянську агітацію проти хлібозаготівель ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 26.05.1995. *(Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).*

КАТРИЧ Тихін Кіндратович, 1921 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня медична. Старший військовий фельдшер 63 вогнеметної роти 114 СД. Арешт 25.07.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 15.10.1942 за антирадянську агітацію та читання німецьких листівок засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12971).*

КЕНЬВАШ Володимир Йосипович, 1896 р.н., уродженець Угорщини, проживав у м. Охтирка, угорець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 27.02.1938, звинувачення в проведенні антирадянської агітації. Охтирським РВ НКВС 7.03.1938 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-379).*

КИРИЛЕНКО Григорій Іванович, 1883 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Полтава, українець, освіта початкова, робітник заводу. Арешт 28.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 29.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Полтава. Реабілітований 11.04.1994 Полтавським обласним судом. *(Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).*

КИСІЛЬ Іван Сергійович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, сторож будинку відпочинку. Арешт 22.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР застосована ВМП із заміною розстрілу ув'язненням на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955*).*

КИСІЛЬ Петро Васильович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, заготівельник „Льонзаготконтори”. Арешт 12.03.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній націоналістичній повстанській організації. УДБ управління НКВС по Харківській області 13.03.1939 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1335).*

КИСІЛЬ Сергій Сергійович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, охоронець спиртзаводу в с. Високе Охтирського району. Арешт 13.10.1937. Особли-

вою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 20.02.1963 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 27).*

КИСІЛЬ Тихін Сергійович, 1882 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, конюх міської ради. Арешт 13.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.03.1961 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 442).*

КИСУЛЕНКО [КИСЕЛЕНКО] Іван Григорович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, землевпорядник управління молочно-м'ясних радгоспів Півдня, Центру та південно-західних районів СРСР. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.01.1957 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 421).*

КЛИМЕНКО Василь Дмитрович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.06.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 315).*

КОВАЛЕВСЬКИЙ Дмитро Дмитрович, 1883 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, старший бухгалтер інституту „Укренергопроект”. Відбував термін покарання в м. Маріуполь Донецької області. Військовим трибуналом військ НКВС згаданої області 31.08.1941 за антирадянську агітацію серед ув'язнених засуджений до ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13253).*

КОВАЛЕНКО Іван Якимович, 1915 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 7 окр. АБ[?]. Арешт 28.05.1938. Військовим трибуналом 1 окремої Червонопрапорної армії (м. Уссурійськ Приморського краю, Росія) за ст. 17-58-8 КК РРФСР (підготовка терористичного акту) засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13319).*

КОВАЛЬ Григорій Іванович, 1881 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, священник без парафії. Арешт 27.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 969).

КОВАЛЬ Федір Михайлович, 1891 р.н., смт Краснокутськ однойменного району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, майстер перукарні тресту „Укрголовхліб”. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 665).

КОВАЛЬКІВСЬКА Марія Федорівна, 1895 р.н., с. Сквородіно Хомутовського району Курської області, проживала в м. Охтирка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 8.06.1951. Сумським обласним судом 31.08.1951 за участь у нелегальній групі євангелістів удосконалілців засуджена на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.03.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 22.12.1966 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8459*).

КОВАЛЬЧУК Артем Сергійович, 1885 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 19.01.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським оперсектором ДПУ 12.08.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн.1, ч. 1. – 2005).

КОВАЛЬЧУК Федот Петрович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 19.01.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським оперсектором ДПУ 10.08.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

КОЛЕСНИК Іван Корнійович, 1896 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, помічник механіка електростанції. Арешт 29.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958

Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

КОЛЕСНИК Іван Павлович, 1910 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 661 артилерійського полку 206 СД. Арешт 26.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 27.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 24.09.1970 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8595).

КОЛЕСНИК Михайло Михайлович, 1917 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, хлібороб-одноосібник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і з жовтня 1942 р. по січень 1943 р. працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 11.05.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.06.1943 справа закрита, направлений у діючу армію. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3574).

КОЛОДЯЖНИЙ Іван Захарович, 1905 р.н., с. Мошенка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 659).

КОЛОДЯЖНИЙ Костянтин Васильович, 1917 р.н., с. Мошенка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник мельзаводу № 7 Харківського тресту „Головборшно”. Арешт 3.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 900).

КОЛОДЯЖНИЙ Олексій Васильович, 1910 р.н., с. Мошенка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник пивоварного заводу. Арешт 7.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр. 854).

КОЛОДЯЖНИЙ Павло Ілліч, 1912 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 755 окремого батальйону зв'язку 289 СД. Арешт 7.10.1942. Військовим

трибуналом 65 окремої морської СБ 2.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Карельського фронту 9.11.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12712*).

КОЛОДЯЖНИЙ Семен Іванович, 1873 р.н., колишне с. Захухра (тепер с. Восьме Березня) Охтирського району, проживав у с. Велике Озеро Охтирської міської ради, українець, неписьменний, хлібороб-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським оперсектором ДПУ 24.04.1931 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

КОЛОДЯЖНИЙ Трохим Данилович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, конюх промартілі „Гужовик”. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 484*).

КОЛОМІЄЦЬ Сидір Федорович, 1891 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, сторож МТС. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 744*).

КОЛОТ Сергій Іванович, 1874 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник насінневої інспекції „Головцукру”. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 144*).

КОНВИСАР Тимофій Степанович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 14.03.1940 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 119*).

КОНИЩЕВ Степан Іванович, 1898 р.н., м. Охтирка, проживав у смт Кириківка Великописарівського району, українець, неписьменний, робітник ремонтної колони з.ст.Харків-Пасажирський Південної залізниці. Арешт 15.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.12.1989. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

КОНОВАЛОВ Іван Андрійович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, сторож електростанції. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 364*).

КОНОПЛЕНКО Іван Павлович, 1912 р.н., м. Буринь, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня технічна, технік труболиварного заводу. Арешт 22.01.1935, звинувачення в участі в молодіжній контрреволюційній організації „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1935 вирок військтрибуналу залишений у силі. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111**).

КОПИЛ Андрій Васильович, 1908 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова райкому профспілки працівників споживчої кооперації. Арешт 8.06.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.09.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія). Після відбуття строку покарання проживав у Хабаровському краї, працював черговим електромонтером на копальні ім. Калініна „Дальбуду”. Арешт 8.01.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 7.06.1950 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засланий на поселення в Республіку Саха (Росія). Звільнений 27.05.1954. Реабілітований відповідно 8.08.1989 та 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 428, 28*).

КОРИТНИК Петро Іванович, 1904 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1 окремого артдивізіону берегової оборони головної бази Чорноморського флоту. Арешт 22.06.1940. Військовим

трибуналом згаданого флоту 8.07.1940 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12919*).

КОРОЛЬ Олексій Назарович, 1880 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 26.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 164*).

КОРОЛЬ Сергій Олексійович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 944*).

КОРСУН Петро Ілліч, 1898 р.н., с. Корсунівка Валківського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, бухгалтер промартілі „Червоний переможець”. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 23.07.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 157**).

КОТЕЛЕВЕЦЬ Сергій Юхимович, 1910 р.н., с. Пилівка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, завідувач допоміжного господарства районного лісгоспу. Арешт 5.02.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1935 за контрреволюційну троцькістську агітацію ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 559**).

КОЧЕТ (КОЧАТ) Микола Васильович, 1889 р.н., с. Попасне Перещепинського району Дніпропетровської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, священик автокефальної церкви в с. Пархомівка Краснокутського району Харківської області та в м. Охтирка. Арешт 8.03.1931, підписка про невізд від 11.12.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита. Не мав визначених занять. Арешт 6.09.1937. Особливою рійкою при управлінні НКВС по Харківській області

27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-858**. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 504*).

КОШМАН Олександр Овсійович, 1922 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 9 окремого саперного батальйону 10 запасної СБ. Арешт 28.12.1941. Військовим трибуналом згаданої бригади Південно-Західного фронту 26.01.1942 за ст. ст. КК РРФСР 58-10 ч. 2, 19-193-7 „г” (намір дезертирувати) засуджений до ВМП. Розстріляний 25.03.1942 в м. Волгоград (Росія). Реабілітований 4.07.1996 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13533*).

КОЩІЙ Аспазія Семенівна, 1896 р.н., колишне с. Сучавени (тепер с. Широка Поляна) Глибоцького району Чернівецької області, проживала в м. Охтирка, німкеня, освіта вища – закінчила Московський інститут іноземних мов, учителька німецької мови неповно-середньої школи № 6. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.02.1943 як соціально небезпечний елемент ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 590*).

КОЩІЙ Захар Ілліч, 1901 р.н., смт Краснокутськ однойменного району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник-рубач м'ясної крамниці райторгу. Арешт 14.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 281*).

КРАСНОКУТСЬКИЙ Володимир Павлович, 1881 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Київ, українець, освіта вища, старший ветеринарний лікар Наркомату охорони здоров'я УСРР. Арешт 23.06.1941. Наркомом внутрішніх справ УСРР і Прокурором УСРР („двійкою”) 7.07.1941 за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний того ж дня. Реабілітований 17.07.1989. [Інші відомості відсутні]. (*Пам'ять Биківні // Документи та матеріали. – К., 2000*).

КРИВОПУСКОВ Володимир Іванович, 1881 р.н., м. Харків, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, юрист-консульт народного суду Охтирського району. Арешт

15.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 30.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-348*).

КРИНИЦЬКИЙ Степан Антонович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, десятник комунгоспу міської ради. Арешт 20.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 31.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-3332*).

КРОЩЕНКО Федір Іванович, 1897 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 334 артилерійського полку 142 СД. Арешт 9.02.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 21.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-13069*).

КУДИШ Емілія Карлівна, 1878 р.н., колишнє м. Юзівка (тепер м. Донецьк), проживала в м. Охтирка, німкеня, освіта середня, медична сестра протитуберкульозного диспансеру. Арешт 21.07.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 за зрадницьку поведінку в період Великої Вітчизняної війни – під час перебування в м. Охтирка, окупованому німцями, вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області (Росія). Померла 26.02.1945 в Сумській в'язниці №1 [так у документах]. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 896*).

КУДІН Антон Никифорович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, пілчник житлового кооперативу. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 28.12.1939 покарання пом'якшене до 2 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 325*).

КУДІН Євдоким Пантелеймонович, 1876 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Петровського. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 589*).

КУДІН Іван Митрофанович, 1915 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Курсант школи молодших командирів

68 СП 23 СД. Арешт 19.04.1937. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 14.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12856*).

КУЛИКОВСЬКИЙ Йосип Феліксевич, 1900 р.н., смт Велика Берестовиця Гродненської області (Білорусь), проживав у м. Охтирка, поляк, освіта початкова, член ВКП(б). Командир артилерійського дивізіону 68 СП 23 СД, капітан. Арешт 18.04.1937. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 9.07.1937 за ст. ст. 14 ч. [?], 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 4.12.1937 вирок військтрибуналу залишений у силі, позбавлений військового звання, 20.08.1963 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7118*).

КУЛІБАБА Павло Олександрович, 1900 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, агент за дорученнями будинку відпочинку. Арешт 22.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 7955**).

КУРОЧКА Сергій Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, конюх районної споживспілки. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 8.06.1945. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 1.08.1946 у звинуваченні за ст. 54-11 КК УРСР виправданий, за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 5.09.1946 вирок залишений у силі. Реабілітований 19.01.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12444**).

КУРОЧКА Степан Іванович, 1891 р.н., народився і проживав на колишньому х. Солонці (тепер у межах м. Охтирка), українець, освіта початкова, церковний староста Архангело-Михайлівської церкви. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 18.05.1945. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 1.08.1946 у звинуваченні за ст. 54-11 КК УРСР виправданий, за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 5.09.1946 вирок залишений у силі. Реабілітований

19.01.1993 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр.П-12444**).

КУРОЧКА Яків Андрійович, 1912 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, неписьменний. Червоноармієць 160 окремого кулеметно-артилерійського батальйону 112 СД (поблизу м. Волгоград, Росія). Арешт 12.09.1942. Військовим трибуналом 15 гвардійської СД 17.09.1942 за ст. ст. 193-9 „а” (самовільне залишення військчастини в бойовій обстановці), 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.2001 Північно-Кавказьким окружним військовим судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-14055*).

КУРПІЛЬ Яків Михайлович, 1894 р.н., м. Тростянець, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер промартілі „13 років Жовтня”. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233**).

КУХАРЕЦЬ Кузьма Хомич, 1872 р.н., с. Любча Ставищенського району Київської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, продавець крамниці. Арешт 1.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у

м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233**).

КУЦЕЙКО Давид Павлович, 1877 р.н., с. Пиків Калинівського району Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, кучер міськради. Арешт 8.02.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-207*).

КУЧИНСЬКИЙ Петро Іванович, 1909 р.н., с. Скибинці Тетіївського району Київської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, член ВКП(б), з 14.07.1941 по 13.08.1941 – оперуповноважений Охтирського РВ НКВС, потім – Смілівського РВ НКВС (тепер Роменський район), сержант держбезпеки. Арешт 7.10.1941, звинувачення за ст. 206-7 „а” КК УРСР (самовільне залишення 27.06.1941 місця служби в Маневицькому РВ НКВС (Волинська область). З наближенням фронту етапований на схід СРСР. НКВС Башкирської АРСР 9.04.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3861*).

КУЧМАЙ Гнат Миколайович, 1896 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Березоточа Лубенського району Полтавської області, українець, освіта вища, працівник селекційної станції. Арешт 15.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП (заочно). Реабілітований 16.05.1961 військовим трибуналом Київського ВО. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005*).

Л

ЛАТИШЕВ Сергій Ілліч, 1881 р.н., с. Семенівка Мелітопольського району Запорізької області, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта початкова, дяк. Арешт 21.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 637*).

ЛЕВИЦЬКИЙ Єрофій Авксентійович, 1885 р.н., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, пічник міської ради. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989

прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 795*).

ЛЕВШИН Григорій Володимирович, 1888 р.н., м. Харків, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища медична, лікар поліклініки. Арешт 2.05.1938, підписка про невізд від 15.05.1939, звинувачення в проведенні антирадянської агітації. Сумським обласним судом 13.08.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1100*).

ЛЕГЕЗА Іван Михайлович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник Харківського тресту меліорації. Арешт 2.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.03.1937 за участь у контрреволюційній сектантській групі ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував у колишньому Далекосхідному краї (Росія), де й

помер 20.05.1938. Реабілітований 26.05.1965 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 333**).

ЛЕЖНЕНКО Пилип Васильович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, заготівельник вторинної сировини районної споживспілки. Арешт 7.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.04.1967 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 412*).

ЛІСЕНКО Ілля Герасимович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник труболиварного заводу. Арешт 24.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.10.1964 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 302*).

ЛІСЕНКО Олександр Андрійович, 1879 р.н., с. Гай-Мошенка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 25.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 990*).

ЛІСИНСЬКИЙ Яким Антонович, 1894 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник труболиварного заводу. Арешт 27.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 549*).

ЛИТВИНЕНКО Сидір Якович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Велике Озеро Охтирської міської ради, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5954*).

ЛИТВИНЕНКО Тимофій Гнатович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, обрубник металу ливарно-механічного заводу. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 15.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.09.1939 вирок облсуду скасований, справа

направлена на новий розгляд. Згаданим обласним судом 13.11.1939 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 1 рік і 6 місяців – на відбутий термін покарання. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-925*).

ЛІСНОВ (ЛІСНОВ) Петро Андрійович, 1887 р.н., с. Матяшівка Великобагачанського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник промартілі „Червоний переможець”. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 711*).

ЛОЗОВ'ЯГІН (БАГРЯНИЙ) Іван Павлович, 1906 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта незакінчена вища – навчався в Київському художньому інституті, письменник. Арешт 16.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УСРР позбавлений на 3 роки права проживання в Україні, з-під варти звільнений. [Відомості про реабілітацію в архівній справі відсутні]. Із закінченням строку перебування в м. Хабаровськ однойменного краю (Росія) проживав за місцем народження, пенсіонер. Арешт 15.06.1938, звинувачення в участі в антирадянській націоналістичній організації. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.09.1939 справа направлена управлінню НКВС по Харківській області на дослідження. Згаданим управлінням 2.04.1940 справа закрита. Присуджена Державна премія України імені Т.Шевченка в 1992 р. в галузі літератури (посмертно). (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1711*).

ЛУГІНА Михайло Кирилович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, пічник за наймом. Арешт 14.07.1936. Харківським обласним судом 3.10.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УСРР 28.10.1936 вирок облсуду залишений у силі. Реабілітований 4.06.1992 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2144*).

ЛУГОВИЙ Олександр Андрійович, 1906 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня. Помічник командира мінометного батальйону з господарської частини 125 окремої СБ, технік-інтендант 2 рангу. Арешт 24.07.1942. Військовим трибуналом 7 гвардійського СК 1.10.1942 за ст. 19-58-8 КК РРФСР (терористичні погрози) засуджений

на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.02.1992 військовою прокуратурою Приволзько-Уральського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11946*).

ЛУЦЕНКО Юрій Іванович, 1887 р.н., м. Богодухів однойменного району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, директор школи № 10. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.09.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 607*).

ЛЮДИКОРМІН Олександр Михайлович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, секретар-діловод мелярського № 7 Харківського тресту „Головборшно”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія), де й помер 23.07.1943. Реабілітований 15.01.1973 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 255*).

М

МАЗУР Овсій Олександрович, 1882 р.н., уродженець Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, коваль майстерні страхової каси пенсіонерів. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.11.1944 покарання пом'якшене до фактично відбутого строку, з-під варті звільнений. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 127*).

МАЗУХ Олексій Іванович, 1905 р.н., м. Суми, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), заступник голови міської ради. Арешт 10.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-1 „б”, 54-11 КК УРСР. Військовою прокуратурою Харківського ВО 9.12.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3100*).

МАКАРЕНКО Андрій Федорович, 1904 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, мільціонер промліції. Арешт 29.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку у справі не виявлено]. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 7955**).

МАКАРЕНКО Микола Панасович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, продавець буфету. Арешт 26.07.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній повстанській організації та проведенні антирадянської агітації. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-570*).

МАКСАКОВ Василь Юхимович, 1890 р.н., с. Олешня Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор районного лісгоспу. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 25.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3212*).

МАНДРИКА Антон Прокопович, 1911 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 582 окремого будівельного батальйону. Арешт 24.02.1942. Військовим трибуналом 2 корпусу ППО 3.03.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.06.1991 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в Житомирській обл., *спр. 28655*).

МАНДРИКА Григорій Євдокимович, 1893 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник труболіварного заводу. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 410*).

МАНДРИКА Олексій Васильович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, пічник медичного технікуму. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 742*).

МАНДРИКА Степан Іванович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець,

неписьменний, столяр середньої школи №11. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 19.09.1945. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 15.01.1946 за участь в антирадянській організації „подгорновців” та проведенні антирадянської агітації у воєнний час засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11882**).

МАСЛЮ Іван Панасович, 1903 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, вантажник сінопункту. Арешт 15.02.1936. Харківським обласним судом 4.06.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.08.1937 вирок облсуду залишений у силі. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12367*).

МАСЛЮ Степан Дмитрович, 1885 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 668*).

МАХОНЬКО Павло Панасович, 1883 р.н., с. Деревки Котелевського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, фельдшер районної лікарні. Арешт 24.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233**).

МАСЮТА Гнат Петрович, 1889 р.н., с. Деревки Котелевського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер лікарні. Арешт 4.08.1937, звинувачення в контрреволюційній діяльності. УДБ управління НКВС по Сумській області 29.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-390*).

МАСЮТА Гнат Петрович, 1882 р.н., с. Локня Сумського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, завідувач аптеки при районній лікарні. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 16.03.1948. Особливою

нарадою при МДБ СРСР 19.06.1948 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1990 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 50*).

МАЩЕНКО Вадим Андрійович, 1924 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Співробітник розвідвідділу 21 армії. Арешт 10.12.1941. Військовим трибуналом згаданої армії 14.01.1942 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 26.04.1942 покарання пом'якшене до 10 років, яке відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 22.09.1956 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-3984*).

МИЛОСЛАВСЬКИЙ Захарій Іванович, 1888 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Полтава, українець, освіта вища. [Про місце та рід занять відомості відсутні]. Арешт 15.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.11.1937. Реабілітований 22.11.1957 військовою трибуналом Київського ВО. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005*).

МИЛОСЛАВСЬКИЙ Сергій Іванович, 1886 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Харків, росіянин, освіта вища медична, приватний лікар-гомеопат. Арешт 7.11.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.01.1931 за належність до контрреволюційної військово-офіцерської організації „Весна” застосована ВМП. Розстріляний 10.02.1931 у м. Харків. Реабілітований 26.06.1989. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

МИТЬКО Іван Іванович, 1919 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Помічник командира радіовзводу 819 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 25.11.1942. Військовим трибуналом 71 району авіабазування 17.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12666*).

МИХАЙЛЕНКО Григорій Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.06.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 20.10.1938 за ст. ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 29.10.1957 згаданою військколегією. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4378*).

МИХАЙЛОВ Костянтин Костянтинович, 1896 р.н., уродженець м. Охтирка, українець,

освіта початкова. Помічник командира дивізіону з постачання 375 ОЗАД[?] (м. Грозний Чеченської Республіки, Росія), інтендант 2 рангу. Арешт 4.09.1942. Військовим трибуналом Південної групи військ Закавказького фронту 17.09.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений військового звання. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.06.1945 покарання пом'якшене до 2 років і 8 місяців. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12676*).

МИХАЛЬСЬКИЙ Олександр Станіславович, 1878 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта середня, заступник начальника відділу постачання труболіварного заводу. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 68*).

МОСКАЛИК Олексій Миколайович, 1888 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Охтирка, білорус, освіта початкова, квитковий касир залізничної станції. Арешт 28.11.1937.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.01.1938 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 29.01.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 4.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 441*).

МОШЕЛАНЧУК Федір Йосипович, 1896 р.н., с. Сухий Сланець Новоодеського району Миколаївської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), секретар райкому КП(б)У. Арешт 9.06.1938, звинувачення в участі в правотроцькістській терористичній організації. Управлінням НКВС по Харківській області 9.03.1940 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1883*).

МУРЗІН Олексій Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, бухгалтер трудколонії № 11. Арешт 26.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233**).

Н

НАВРОЦЬКИЙ Олександр Антонович, 1902 р.н., м. Полтава, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, учитель-вихователь дитячого будинку. Арешт 10.10.1937. Харківським обласним судом 27.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 6.19.1961 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5504*).

НАДОЛИННИЙ Іван Якович, 1897 р.н., с. Журавне Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, бухгалтер районного відділення Держбанку. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 322*).

НАЗАРУК Пилип Йосипович, 1888 р.н., уродженець Білорусі, проживав у м. Охтирка, білорус, освіта початкова, священник. Арешт 21.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за контрреволюційну діяльність

ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 302*).

НАЗАРЮК (НАЗАРУК) Петро Васильович, 1891 р.н., уродженець Білорусі, проживав у м. Охтирка, білорус, освіта початкова, вантажник на залізничній станції. Арешт 23.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 261*).

НАУМЕЦЬ Володимир Федорович, 1883 р.н., уродженець м. Ромни, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, пекар артлі інвалідів „Харчовик”. Арешт 6.03.1931, підписка про невийзд від 18.08.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита, підписка скасована. Після звільнення з-під варті працював пекарем у Правдинському цукроробкоопі (Великописарівський район). Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній

повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-858**. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233**).

НАУМЕЦЬ Дмитро Федорович, 1875 р.н., с. Березівка Ічнянського району Чернігівської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, комірник товариства „Червоний Хрест”. Арешт 8.03.1931, підписка про невиїзд від 18.08.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита, підписка анульована. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-858**).

НАУМЕЦЬ Карпо Федорович, 1878 р.н., с. Березівка Ічнянського району Чернігівської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, пекар товариства „Червоний Хрест”. Арешт 8.03.1931, підписка про невиїзд від 11.12.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита, підписка анульована. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-858**).

НАУМОВ Дем'ян Олексійович, 1879 р.н., с. В'юково Мглинського району Брянської області (Росія), проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта початкова, обліковець заготконтори тресту „Головмолоко”. Арешт 22.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 26.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-586*).

НЕМИЙНОГА Микола Захарович, 1882 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, кравець промартілі. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 409*).

НЕСМЕНЯЄВ Олександр Петрович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач друкарні. Арешт 15.03.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР.

Прокурором Наркомату юстиції УСРР 13.07.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7921*).

НЕСТЕРЕНКО Василь Климович, 1900 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, боєць пожежної команди. Арешт 4.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 7955**).

НЕСТЕРЕНКО Василь Лаврентійович, 1905 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Командир роти 299 СП 100 СД, старший лейтенант. Арешт 10.08.1937. Військовим трибуналом 4373 [так у документі] Київського ВО 1.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12909*).

НИКІТЧЕНКО Іван Мойсейович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 9.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.11.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 845*).

НИКІТЧЕНКО Олександр Іванович, 1921 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня медична. Начальник санітарної частини Волинського пересильного пункту, старший військовий фельдшер. Арешт 13.03.1945, звинувачення в допомозі в 1943 р. пораним воїнам УПА. Управлінням контррозвідки „Смерш” Львівського ВО 5.09.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6580*).

НОВИКОВ Андрій Степанович, 1895 р.н., колишне с. Янківка (тепер с. Іванівка) Великописарівського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач кінно-поштової станції. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 404*).

О

ОВЧИННИКОВ Тихін Петрович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища, учитель фізики середньої школи № 9. Арешт 2.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській

області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Звільнений від покарання в 1942 р. Реабілітований 19.02.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 221*).

ОГРЕБ Василь Якович, 1915 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Молодший командир комендантської роти окремого батальйону охорони штабу Сталінградського фронту, сержант. Арешт 23.08.1942. Військовим трибуналом Донського фронту 5.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12903*).

ОДИНИЦЯ Степан Каленикович, 1889 р.н., с. Тарасівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, змінний майстер ковальського цеху ливарно-механічного заводу. Арешт 19.07.1937. Харківським обласним судом 8.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 9.05.1958 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4666*).

ОКОРЯЧЕНКО Андрій Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 16.07.1932, підписка про невізд від 17.10.1932, звинувачення за ст. 54-11 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 20.10.1932 справа закрита. Брат Окоряченка І.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5949**).

ОКОРЯЧЕНКО Іван Іванович, 1914 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 16.07.1932, підписка про невізд від 17.10.1932. Харківським облвідділом ДПУ 20.10.1932 справа закрита. Брат Окоряченка А.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5949**).

ОКСАНИЧ Петро Михайлович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 31.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5941*).

ОЛЕШКО Михайло Йосипович, 1875 р.н., смт Деркачі однойменного району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, касир годинникової майстерні артілі інвалідів „Червоний переможець”. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Відділенням дорожньо-транспортного відділу ГУДБ з.ст. Люботин (Харківська область) 19.07.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6007*).

ОМЕЛЬЧЕНКО Андрій Петрович, 1909 р.н., с. Будне Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.09.1937. Особливою

трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.11.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, спр. 364*).

ОНИСИМОВ Володимир Миколайович, 1885 р.н., м. Суми, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта незакінчена вища – закінчив 3 курси академії мистецтв у м. Санкт-Петербург. У 1919 р. мобілізований в армію Денікіна в м. Охтирка, звідки евакуювався до Криму. Підписка про невізд від 27.02.1921. Трійкою особливого відділу ВНК узбережжя Чорного та Азовського морів 4.03.1921 справа закрита, залишений, як фахівець, креслярем на поруки командира морського порту м. Севастополь. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7868*).

ОНИЩЕНКО Яків Данилович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 26.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 995*).

ОПТОВЦЕВ Микола Миколайович, 1868 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, начальник в'язниці. Арешт 27.01.1919, звинувачення в контрреволюції. Харківською губернською комісією з розвантаження в'язниць 4.04.1919 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4757*).

ОРЛОВ Гаврило Дмитрович, 1875 р.н., уродженець смт Кромі однойменного району Орловської області, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 13.10.1928, звинувачення за ст. 54-13 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 24.01.1929 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5995*).

ОРЛЯНСЬКИЙ Володимир Васильович, 1903 р.н., [відомостей про місце народження та дату арешту не виявлено], росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), заступник директора з політичної частини Жулинської МТС Вінницької області. Вінницьким обласним судом 9.01.1938 за антирадянську троцькістську агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.02.1960 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.П-4, он. 1, спр. 2347*). Мешканець м. Охтирка.

ОСТАПЕНКО Василь Митрофанович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка,

українець, освіта початкова, робітник артілі „Гужовик”. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.06.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 206).

ОСТАПЕНКО Іван Павлович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач м'ясної крамниці харчоторгу. Арешт 30.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 831).

ОСТАПЕНКО Митрофан Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Комсомолец”. Арешт 14.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 13).

ОЦЕВИК Яків Євтихійович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, продавець буфету залізничної станції. Арешт 6.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 25.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-259).

П

ПИЛИПЕНКО Марія Максимівна, 1900 р.н., уродженка смт Опішня Зіньківського району Полтавської області, проживала в м. Охтирка, українка, освіта початкова, сестра милосердя в шпиталі. Арешт 4.11.1920, звинувачення в зборі пожертвувань для добровольчої армії Денікіна. Секретно-оперативним відділом Харківської губернської надзвичайної комісії 10.04.1921 справа направлена на дослідження. Трійкою Охтирського повітового політбюро 19.07.1921 за амністією від покарання звільнена. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 843).

ПІДТОПТА Василь Андрійович, 1904 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, паспортист райвідділу міліції. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 7.04.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.10.1943 за ст. 54-1 „б” КК УРСР ув'язнений на 7 років у ВТТ. Реабілітований 30.07.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 231).

ПЛАСТУН Гнат Терентійович, 1909 р.н., с. Борзівщина Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, конюх заготівельної торгової організації. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.01.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 576).

ПЛЯКО Яків Дмитрович, 1874 р.н., уродженець с. Минківка Валківського району Харківської області, проживав у м. Охтирка,

українець, освіта початкова, приймальник цукрових буряків на Правдинському цукрозаводі (Великописарівський район). Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 498).

ПОВСТЯНИЙ Антон Омелянович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 21.09.1941. Військовим трибуналом 2 повітряного корпусу 27.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою радою 21 армії 30.09.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11763).

ПОГОРЕЛИЙ (ПОГОРЕЛОВ) Федір Юхимович, 1916 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня, кандидат учлени ВКП(б). Червоноармієць-слюсар автобронетанкового складу № 940 Воронежського фронту (м. Балашов Саратовської області, Росія). Арешт 1.09.1942, звинувачення за ст. ст. КК РРФСР 58-10 ч. 2, 193-7 „г” (дезертирство з військової частини). Військовим трибуналом Саратовського гарнізону 28.11.1942 справа направлена на дослідження. Військовою прокуратурою згаданого фронту 19.06.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2848).

ПОКЛОНСЬКИЙ Сергій Панасович, 1897 р.н., с. Олешня Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач крамниці міськторгу. Арешт 26.07.1938, звинувачу-

чення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-391*).

ПОЛТУЧИЙ Іван Микитович, 1910 р.н., уродженець с. Білка Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.08.1936, підписка про невийзд від 5.01.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 9.04.1937 справа закрита, підписка анульована. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2224*).

ПОПОВ Леонід Олександрович, 1916 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня медична, член ВКП(б). Командир санітарного взводу 86 СП, лейтенант медслужби. З 20.10.1941 по березень 1943 р. проживав і працював у с. Хухра Охтирського району, окупованому німцями. Арешт 21.05.1946. Сумським обласним судом 16.10.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Солікамськ Пермського краю (Росія). Звільнений 15.10.1954. Прокуратурою Сумської області 2.08.1989 у реабілітації відмовлено, 22.07.1991 – реабілітований. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11754**).

ПОТАПЕНКО (ПОТАПОВ) Андрій Денисович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, тесляр будівельної контори. Арешт 6.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому місті, без визначених занять. Арешт 6.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-

10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований відповідно 30.03.1994 – прокуратурою Сумської області, 16.11.1961 – Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641: оп. 4, спр. 156; оп. 2, спр. 496*).

ПРОТАСОВ Михайло Пилипович, 1889 р.н., с. Ницаха Тростянецького району, проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта початкова, конюх гужового транспорту міськради. Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за проведення контрреволюційної агітації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 917*).

ПУЗИК Іван Федорович, 1897 р.н., с. Хухра Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня. Червоноармієць-бухгалтер відділу головного механіка 8 фронтового управління оборонного будівництва. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 19.07.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 30.12.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4094*).

ПХАЙКО Василь Пантелеймонович, 1902 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, слюсар Харківського металопромкомбінату. Арешт 24.08.1935. Харківським обласним судом 1.11.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12572*).

Р

РАХУНОВА Ольга Давидівна, 1898 р.н., [відомостей про місце народження та арешт не виявлено], єврейка, освіта початкова, член ВКП(б), завідувачка відділу охорони материнства й дитинства Київського міського здоров'я відділу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.11.1937 за приховування зв'язку з ворогами народу ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 13.11.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.П-4, оп. 1, спр. 1703**). Мешканка м.Охтирка.

РИБАК Микола Антонович, 1894 р.н., [відомостей про місце народження не виявлено], українець, освіта вища технічна, член ВКП(б),

завідувач нормативного відділу 1 Харківського державного заводу „Канатка”. Арешт 30.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.04.1938 за участь в українській військово-шпигунській організації (УВО) ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 21.09.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.П-4, оп. 1, спр. 1802*). Мешканець м.Охтирка.

РОЗКОШНА Дарія Іванівна, 1909 р.н., народилася і проживала в м. Охтирка, українка, освіта початкова, вартова пункту „Заготсіно”. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт

1.06.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.03.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3462*).

РОЗКОШНИЙ Андрій Лук'янович, 1876 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, вартовий 31 кранниці відділу робітничого постачання. Арешт 4.02.1935. Харківським обласним судом 9.01.1936 за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11, 54-12 КК УСРР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12503**).

РОЗКОШНИЙ Василь Іванович, 1909 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Старшина 68 СП 23 СД. Арешт 27.03.1937. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 8.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 30.07.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13529*).

РОЗКОШНИЙ Іван Лук'янович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233**).

РОЗКОШНИЙ Іван Павлович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 22.01.1935. Харківським обласним судом 9.01.1936 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12503**).

РОМАСЬ Василь Михайлович, 1879 р.н., с. Довжик Охтирського району, проживав у

м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник контори „Заготхудоба”. Арешт 18.10.1937. Сумським обласним судом 12.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-56*).

РУДЕНКО Платон Іванович, 1896 р.н., с. Василівщина Сумського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, інспектор Лебединського державного племрозплідника великої рогатої худоби по Охтирському району. Арешт 26.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 9.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 968*).

РУДИНСЬКИЙ Михайло Якович, 1887 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Київ, українець, освіта вища – закінчив історико-філологічний факультет Харківського університету. Український радянський археолог, доктор історичних наук. Арешт у березні 1934 р. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.04.1934 за ст. 54-11 КК УСРР висланий на 3 роки в північні райони СРСР. Помер у 1958 р. в м. Київ. Реабілітований у червні 1989 р. (Нестуля О.О. *Щиро закоханий в історію // Реабілітовані історією: збірник. – Київ-Полтава, 1992*).

РУЖИНСЬКИЙ Павло Якович, 1913 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта незакінчена вища – 3 курси ветеринарного інституту. Ветеринарний фельдшер 657 артилерійського полку, старшина ветслужби. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 27.08.1944. Військовим трибуналом 204 СД 18.09.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1966 військовим трибуналом Прибалтійського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8449**).

С

САВЧУК Василь Феофанович (Федорович), 1883 р.н., уродженець Жмеринського району Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, старший приймальник млина № 7. Арешт 6.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 263*).

САГАЙДАЧНИЙ Петро Андрійович, 1897 р.н., с. Беседівка Недригайлівського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища педагогічна, завідувач педчастини та вчитель школи №4. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Кемеровській області (Росія), де й помер у 1943 р. Реабілітований 4.11.1959

Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 182).

САЄНКО Іван Артемійович, 1922 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць повітроплавного дивізіону Чорноморського флоту. Арешт 31.10.1942. Військовим трибуналом Головної військово-морської бази згаданого флоту 22.12.1942 за розповсюдження у воєнний час завідомо неправдивих чуток, які збуджують тривогу серед населення, засуджений до позбавлення волі на 5 років. Військовим трибуналом флоту 9.02.1943 виконання вироку військтрибуналу згаданої військбази відстрочене, направлений на фронт. Реабілітований 16.07.1991 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11766).

САЄНКО Іван Семенович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, чоботар промартілі „13 років Жовтня”. Арешт 12.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 274).

САЄНКО Ілля Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 658).

САЄНКО Леонтій Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, комірник контори „Укрплодоовоч”. Арешт 8.03.1931, підписка про невізд від 18.08.1931, звинувачення в належності до контрреволюційної організації петлюрівського напрямку та проведенні антирадянської агітації. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита, підписка анульована. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-858*).

САХНО Никифор Васильович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, приймальник зерна на Кириківському пункті „Союзхліб” (Великописарівський район). Арешт 17.10.1930, підписка про невізд від 18.11.1930, арешт 7.12.1930, підписка про невізд від 7.02.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ по Охтирському району 19.03.1932 справа закрита. Працював завідувачем господарства пекарні

Харківторгу. Арешт 2.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Свободний Амурської області (Росія). Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 639).

СВІТЛИЧНИЙ Захар Степанович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, вантажник транспорту міської ради. Арешт 30.10.1937. Харківським обласним судом 15.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1822).

СВІТЛИЧНИЙ Сергій Кіндратович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працівник районного виконкому. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

СЕРГІЄНКО Іван Григорович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 10.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1515).

СЕРГІЄНКО Михайло Федорович, 1907 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова колгоспу „Червоний комунар”. Арешт 27.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12.01.1933 за ст. 54-14 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 431).

СИКУН Михайло Іванович, 1929 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, вихованець дитячого будинку. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 24.03.1943, звинувачення за ст. 58-1 „а” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 21 армії 21.04.1943 справа закрита, направлений в евакоприймальник управління НКВС по Курській області (Росія) для влаштування в дитячий заклад. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5089).

СИНІЦІН Олексій Федорович, 1899 р.н., уродженець Курської області (Росія), проживав у

м. Охтирка, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). Начальник штабу батальйону 68 СП 23 СД. Арешт 19.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.01.1938 за участь в антирадянській військово-фашистській змові засуджений до ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 31.12.1958 згаданою військколегією. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5219).*

СИНІЦЯ Яків Маркович, 1877 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 754).*

СИТНИК Іван Олексійович, 1903 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, майстер-жерстяник ходового [так у документах] заводу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і тимчасово працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 3.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управління НКДБ по Сумській області 30.11.1943 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-3654).*

СИЧ Григорій Іванович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-581).*

СИЧ Микола Михайлович, 1912 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 479 батальйону аеродромного обслуговування 40 району авіабазування. Арешт 18.02.1944. Військовим трибуналом 2 повітряної армії 12.04.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія), звільнений 25.04.1952. Реабілітований 30.12.1963 військовим трибуналом Київського ВО. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-8086).*

СКАФА Дмитро Сергійович, 1905 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник ливарно-механічного заводу. Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 919).*

СКЛЯРЕНКО Григорій Григорович, 1906 р.н., с. Пархомівка Краснокутського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник ливарно-механічного заводу. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Скляренко Н.Г. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 547).*

СКЛЯРЕНКО Надія Григорівна, 1919 р.н., с. Пархомівка Краснокутського району Харківської області, проживала в м. Охтирка, українка, освіта середня, домогосподарка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.07.1947 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „б” КК УРСР до ВМП заслана на 3 роки в Північноказахстанську область. Термін покарання відбувала в м. Кокчетав (Казахстан). Реабілітована 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. Дочка Скляренка Г.Г. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 47).*

СЛІПЧЕНКО Петро Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 377).*

СЛІПУХА Георгій Прокопович, 1894 р.н., смт Кириківка Великописарівського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, діловод-статистик лісгоспу. Арешт 10.08.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 3.01.1940 виправданий. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1256).*

СЛОБОДЕНЮК Олексій Климентійович, 1904 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, столяр меблевої фабрики. Із серпня 1942 р. по лютий 1943 р. проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 9.04.1943 у м. Старобільськ Луганської області. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської (тепер Донецької) області 27.07.1943 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Кіровській області (Росія). Реабілітований 11.05.1965 військовим трибуналом Київського ВО. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-8340).*

СОБКО Степан Юхимович, 1904 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня педагогічна, учитель

школи ім. Леніна. Арешт 20.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 15.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.12.1960 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 412).

СОЛОВЕЙ Дмитро Петрович, 1922 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня, член ВКП(б). Старший ад'ютант в/ч 93697 (м. Олександрія Кіровоградської області), капітан. Арешт 1.09.1948. Військовим трибуналом в/ч 07120 22.10.1948 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.02.1990 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11462).

СОЛОВЕЙ Михайло Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, комірник ресторану Харківторгу. Арешт 26.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-578).

СОЛОМКА Іван Федотович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 30.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 735).

СОЛЯНИК Василь Васильович, 1893 (1894) р.н., с. Пархомівка Краснокутського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера районної коопспілки. Арешт 16.10.1930, підписка про невиїзд від 22.11.1930, арешт 7.12.1930, підписка про невиїзд від 7.02.1931, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ по Охтирському району 19.03.1931 справа закрита, підписка анульована. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1719).

СОПТЬКО Іван Кузьмич, 1898 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, тракторист сільськогосподарської артїлі „Червоний партизан”. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 801).

СОХАНЬ Захар Миронович, 1891 р.н., смт Диканька однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), народний суддя в

згаданому місті. Арешт 12.10.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 26.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-142).

СТАВИЦЬКИЙ Василь Васильович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Мошенка Охтирського району, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 24.04.1931 справа закрита. Проживав у м. Охтирка, без визначених занять. Арешт 13.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5966. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 138).

СТАВИЦЬКИЙ Захар Іванович, 1879 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 3.05.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 29.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5967).

СТАВИЦЬКИЙ Микола Іванович, 1890 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, тесляр ходової [так у документах] промартілі ім. Кірова. Арешт 19.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 19.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 323).

СТЕПАНЕНКО Михайло Степанович, 1927 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 29 запасної СД (м. Кунгур Пермського краю, Росія). Арешт 7.07.1945. Військовим трибуналом згаданої дивізії 20.08.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.10.1996 прокуратурою Пермської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-14059).

СТЕПАНЕНКО Олександр Тарасович, 1876 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Харків, українець, освіта вища, директор ветеринарно-бактеріологічного інституту. Арешт 4.12.1930. Судовою колегією ОДПУ 28.06.1931 за участь у керівному центрі Всеукраїнської контрреволюційної організації ветеринарів і бактеріологів та за шкідництво в тваринництві застосована ВМП із заміною розстрілу ув'язненням на 10 років у концтабір. Реабілітований 12.01.1960 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 449*).

СТРУКОВЕЦЬ Федір Петрович, 1912 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Помічник командира взводу мінометної роти 1189 СП 358 СД, сержант. Арешт 31.12.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії 23.01.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13588*).

СУКАЧОВ Іван Степанович, 1883 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 172*).

СУХЕНЬКИЙ Іван Давидович, 1894 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, сортувальник яєць інкубаторної станції. Арешт 6.03.1938. Сумським обласним судом 15.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до

позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 29.08.1939 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Згаданим облсудом 3.01.1940 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1257*).

СУШКО Михайло Кирилович, 1902 р.н., с. Чернеччина Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, лісоранник меблевої фабрики. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у згаданому місті, працював у згаданих місті та районі, окупованих німцями. Арешт 13.01.1944. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 7.06.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13380**).

СЬОМКА Семен Іванович, 1913 р.н., с. Бакирівка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, секретар комітету комсомолу МТС. Арешт 27.04.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. УДБ управління НКВС по Харківській області 14.07.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1663*).

Т

ТАРАСЕНКО Михайло Максимович, 1884 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Вільнонайманий ремонтний робітник 68 СП 23 СД. Арешт 8.08.1937. Харківським обласним судом 23.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою Сумської області. Батько Тарасенка П.М. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1399**).

ТАРАСЕНКО Павло Михайлович, 1909 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Вільнонайманий ремонтний робітник 68 СП 23 СД. Арешт 14.08.1937. Харківським обласним судом 23.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою Сумської області. Син Тарасенка М.М. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1399**).

ТЕЛІБІЗ Георгій Михайлович, 1938 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, робітник слюсарно-складального цеху заводу № 11. Арешт 9.10.1962. Сумським обласним судом 19.01.1963 за ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років, із них 2 роки – у в'язниці, 4 роки – у ВТК суворого режиму. Верховним Судом УРСР 14.02.1963 покарання замінене на 6 років ВТК суворого

режиму. Пленумом згаданого Верховного Суду 14.09.1963 ухвала скасована, справа направлена на новий розгляд. Верховним Судом УРСР 17.10.1963 вирок залишений без змін. Пленумом Верховного Суду УРСР 9.05.1964 попередні вирокі змінені, визначено відбування терміну покарання на весь строк – у ВТК суворого режиму, яке відбував у Республіці Мордовія (Росія). Президією Верховної Ради УРСР 23.06.1965 помилуваний. Звільнений 9.07.1965. Реабілітований 6.09.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11809*).

ТЕЛІБІЗ Іван Анастасійович, 1898 р.н., уродженець с. Улакли Великоновосілівського району Донецької області, грек, освіта початкова. Відбував термін покарання у в'язниці. До позбавлення волі – завідувач ідальні військторгу в м. Охтирка. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 3.09.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12055*).

ТЕРТИЧНИЙ Павло Петрович, 1917 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта неповна середня. Червонофлотець 14 інженерно-будівельного батальйону військово-повітряних сил

Тихоокеанського флоту (м. Советська Гавань Хабаровського краю, Росія). Арешт 14.11.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданого флоту 6.10.1942 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6130*).

ТЕРЧЕНКО Анатолій Трохимович, 1910 р.н., м. Кременчук Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта вища, викладач соціально-економічних предметів у медичному та педагогічному технікумах. Арешт 13.02.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1935 за контрреволюційну троцькістську агітацію ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 559**).

ТИМЧЕНКО Іван Хрисанфович, 1875 р.н., с. Мурафа Краснокутського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 21.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по згаданій області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 233*).

ТКАЧЕНКО Василь Петрович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, комірник пивзаводу. Арешт 26.07.1938, звинувачення в участі в антирадянській військово-повстанській організації та контрреволюційній агітації. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-573*).

ТКАЧЕНКО Григорій Дмитрович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, неписьменний, хлібороб-одноосібник. Арешт 19.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475**).

ТКАЧУК Костянтин Петрович, 1897 р.н., уродженець Одеської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, технічний керівник меблевої фабрики. Арешт 2.07.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.09.1941 за ст. 54-13 КК УРСР та як соціально небезпечний елемент ув'язнений на 5 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Актюбінській області (Казахстан), де й помер 1.02.1942. Реабілітований 27.05.1968 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 432*).

ТОКАР Митрофан Гаврилович, 1877 р.н., с. Хухра Охтирського району, проживав у м. Охтир-

ка, українець, освіта неповна середня, настоятель цвинтарної церкви. Арешт 13.06.1938, звинувачення в належності до контрреволюційної організації та в зберіганні зброї (ст. ст. КК УРСР відповідно 54-11 та 196). Прокуратурою області 20.10.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1451*).

ТОЛСТІКОВ Василь Кирилович, 1893 р.н., уродженець Тульської області (Росія), проживав у м. Охтирка, росіянин, освіта середня, лісівник районного лісгоспу. Арешт 14.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 14.12.1938 виправданий. Верховним Судом УРСР 28.01.1939 вирок скасований, справа направлена на нове розслідування. Управлінням НКВС по Сумській області 28.02.1940 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1486*).

ТРЕБУХОВ Микола Семенович, 1879 р.н., м. Суми, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, старший вагар на залізничній станції. Арешт 12.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.05.1938 за участь в антирадянській повстанській організації в Чутівському районі Полтавської області застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 11.09.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 1000*).

ТРИГУБ (ТРЕГУБ) Федір Никанорович, 1890 р.н., с. Литовка Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, неписьменний, столяр бурякопункту. Арешт 18.12.1945. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 15.01.1946 за участь в антирадянській організації „подгорновців” та проведення антирадянської агітації серед населення у воєнний час засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 7 років. Реабілітований 30.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11882**).

ТРИПІГ Лідія Дем'янівна, 1900 р.н., уродженка колишньої Таврійської губернії, проживала в м. Охтирка, українка, освіта середня, завідувачка школи № 12. Арешт 6.11.1937. Харківським обласним судом 28.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 28.06.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11445*).

ТРОНЕНКО Павло Максимович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, кондуктор міського автобуса. Арешт 10.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-580*).

ТРОЦЕНКО Юхим Прокопович, 1901 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець,

освіта початкова, вантажник пункту „Заготзерно”. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.04.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 561).

ТРОЦЬКИЙ Йосип Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник контори „Заготхудоба”. Арешт 29.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 20.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6003).

Ф

ФЕДОРОВ Парфеній Федорович, 1870 р.н., с. Куньє Ізюмського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, без визначених занять. Колишній священик. Арешт 29.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 497).

ФЕДЧЕНКО Микола Йосипович, 1887 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, учитель школи № 10. Арешт 6.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по

Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.01.1944 рішення скасоване, справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 318).

ФЛОНЕНКО Микола Якимович, 1886 р.н., с. Олексіївка Краснокутського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, кондитер районної споживспілки. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 416).

Х

ХЛОПЕНКО Андрій Данилович, 1921 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта середня військова – закінчив Харківське училище зв’язку, командир радіовзводу батальйону зв’язку резерву Військово-Повітряних Сил Червоної армії (м. Сизрань Самарської області, Росія), лейтенант. Арешт 28.10.1941. Військовим трибуналом гарнізону згаданої області 30.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Військовим трибуналом Приволзького ВО 7.01.1942 виконання вироку попереднього трибуналу відстрочене до закінчення війни, направлений у діючу армію. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12962).

ХОМЕНКО Олександр Дмитрович, 1884 р.н., м. Охтирка, проживав у м. Прилуки Чернігівської області, українець, освіта початкова, священик цвинтарної церкви. Арешт 22.09.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.12.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув’язнений на 3 роки в концтабір.

Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 263).

ХОРОШУН Сергій Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. До арешту – начальник будівництва черепично-цегельного заводу в с. Стара Іванівка Охтирського району. Арешт 18.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 15.11.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6246).

ХОРОШУН Тарас Михайлович, 1890 р.н., смт Кириківка Великописарівського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, бухгалтер пункту „Заготзерно”. Арешт 6.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 457).

Ц

ЦЕБЕНКО Валентина Олексіївна, 1921 р.н., народилася і проживала в м. Охтирка, українка, освіта неповна середня, рахівник контори „Заготзерно”. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 3.09.1947. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 11.08.1948 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена до позбавлення волі у ВТТ на 25 років. Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 3.09.1948 вирок залишений у силі. Комісією управління ВТТ УМВС по Молотовській області (Росія) 1.10.1955 покарання пом’якшене до 12 років і 6 місяців. Реабілітована 26.06.1956 військовим трибуналом Київського ВО. Сестра Цебенка С.О. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12586**).

ЦЕБЕНКО Євгеній Олексійович, 1924 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, формувальник ливарно-механічного заводу. З жовтня 1941 р. по квітень 1942 р. проживав у згаданому місті, окупованому німцями, звідки вивезений до Німеччини, де перебував до травня 1945 р. Мобілізований у Червону армію, у березні 1947 р. з армії демобілізований. Арешт 3.09.1947. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області

11.08.1948 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 25 років. Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 3.09.1948 вирок залишений у силі. Військовим трибуналом Київського ВО 26.06.1956 покарання пом’якшене до 10 років, за амністією звільнений. Реабілітований 30.07.1993 прокуратурою Сумської області. Брат Цебенко В.О. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12586**).

ЦОВМА Петро Хомич, 1892 р.н., с. Мурафа Краснокутського району Харківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, учитель-вихователь неповнолітніх правопорушників у ПТУ[?]. Арешт 10.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. З-під варти звільнений 24.03.1933 під підписку про невиїзд [відомостей про закриття справи та скасування підписки не виявлено]. Працював учителем школи № 1 ім. Леніна. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував на БАМі (Росія). Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6912. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 643*).

Ч

ЧЕРКАСОВ Олексій Іванович, 1918 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, токарь і шофер електростанції. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. ст. КК УРСР 54-10 ч. 1, 16-54-8 (підготовка до теракту). З наближенням фронту евакуйований 28.08.1941 до Актюбінської області (Казахстан). Управлінням НКВС по згаданій області 29.04.1942 справа закрита, направлений у військкомат. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8216*).

ЧИКАЛО Іван Антонович, 1866 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, без визначених занять. Колишній священник. Арешт 20.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 498*).

ЧИКАЛО Пилип Гаврилович, 1888 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 12.04.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 755**).

ЧУМАК Віктор Дем’янович, 1925 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта вища – закінчив Військово-морське училище ім. Фрунзе. Командир ланки катерів (м. Советська Гавань Хабаровського краю, Росія). Арешт 16.12.1949. Військовим трибуналом в/ч 31128-6 11.03.1950 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.05.1951 вирок скасований, справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8582*).

ЧУМАК Іван Степанович, 1883 р.н., с. Комаргород Томашпільського району Вінницької області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник підприємства громадського харчування. Арешт 24.10.1937. Особливою

трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 417).

Ш

ШАНДИБА Андрій Єфремович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, працівник охорони ливарно-трубного заводу. Арешт 26.06.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-582).

ШАПОВАЛ Іван Йосипович, 1900 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за належність до контрреволюційної української націоналістичної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 233*).

ШАПОШНИК Василь Іванович, 1909 р.н., с. Ясенове Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, борошносієї пекарні. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 103).

ШВЕЦЬ Микола Максимович, 1899 р.н., с. Чернеччина Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 746).

ШЕЙКО Іван Федотович, 1895 р.н., с. Пологи Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, заступник головного бухгалтера Височанського спиртзаводу в згаданому районі. Арешт 6.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській

області 27.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.01.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 369*).

ШЕЙКО Карпо Павлович, 1891 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта середня, керуючий промкомбінатом. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 23.06.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 4.05.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1993 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 9620*).

ШИМАНСЬКИЙ Франц Гнатович, 1902 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, білорус, освіта початкова, робітник поліклініки. Арешт 27.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 18.08.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2384).

ШКІЛЬ Ілля Іванович, 1924 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. У 1942 р. вивезений до Німеччини, де перебував по 1945 р. Арешт 18.02.1946. Військовим трибуналом 8 гвардійської армії 15.07.1946 за ст. ст. КК РРФСР 58-1 „а”, а також 58-11 (належність до контрреволюційної організації „Український комітет”) засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у м. Воркута Республіці Комі (Росія). Реабілітований 8.05.1961 військовим трибуналом в/ч 75092. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5482).

ШКОДЕНКО Максим Васильович, 1905 р.н., с. Журавне Охтирського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, робітник-будівельник міської ради. Арешт 2.08.1936. Особливою нарадою при колегії НКВС СРСР 27.03.1937 за участь у контрреволюційній сектантській групі ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 333*).

ШЛЕМКЕВИЧ Петро Якович, 1898 р.н., с. Серафінці Городенківського району Івано-Франківської області, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, завідувач виробництва в дитячому містечку. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за належність до контрреволюційної націоналістичної організації та систематичну контрреволюційну роботу застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 344*).

ШРАМКО Прокопій Федорович, 1885 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Велике Озеро Охтирської міської ради, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Особ-

ливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 674*).

ШРЕЙБЕР Серафима Львівна, 1890 р.н., м. Київ, проживала в м. Охтирка, єврейка, освіта незакінчена вища, секретар лікарсько-експертної комісії райвідділу соцзабезпечення. Арешт 26.06.1941, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. У 1948 р. оголошена у всесоюзний розшук [подальша доля невідома]. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 10.07.1964 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8231*).

Я

ЯГИЧ Володимир Іванович, 1909 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, вантажник на залізничній станції. Арешт 19.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ, 15.08.1942 – постанова про ув'язнення скасована, справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 615*).

ЯКИМЕНКО Федір Данилович, 1905 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 1.12.1932, звинувачення в належності до контрреволюційної повстанської організації. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475**).

ЯНОВСЬКИЙ Дмитро Платонович, 1892 р.н., с. Капустинці Липоводолинського району, проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, садівник у міській раді. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 633*).

ЯРМАК Іван Гнатович, 1896 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 22.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у

ВТТ. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 502*).

ЯРМАК Олексій Степанович, 1897 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, машиніст цегельного заводу. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.03.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 613*).

ЯЦЕНКО Митрофан Романович, 1885 р.н., народився і проживав у м. Охтирка, українець, освіта початкова, слюсар контори „Головхліб”. Арешт 6.04.1938, звинувачення в участі в українській націоналістичній повстанській організації та проведенні контрреволюційної агітації. Грунським РВ НКВС 3.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-404*).

ЯЦЕНКО Стенан Федорович, 1908 р.н., уродженець м. Охтирка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 166 запасного СП 6 запасної СД (м. Луганськ). З листопада 1941 р. по серпень 1943 р. проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 22.07.1945. Військовим трибуналом гарнізону м. Суми 15.01.1946 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11882**).

ОХТИРСЬКИЙ РАЙОН

ТОДІ БУЛО НЕ ДО ГУМОРУ...

ГУБЕНКО

Павло Михайлович (Остап Вишня)

Видатний український письменник, сатирик і гуморист. Літературний псевдонім – Остап Вишня. Народився в листопаді 1889 року в Охтирському районі. Друкуватися почав у 1919 році. У 1928 році видав „Усмійки” в 4-х томах. Заарештований у грудні 1933 року. Колегія ОДПУ в березні 1934 року застосувала до нього вищу міру покарання із заміною десятима роками позбавлення волі. Особлива нарада при НКВС СРСР у вересні 1943 року скоротила строк покарання до фактично відбутого. Реабілітований у жовтні 1955 року. Помер у вересні 1956 року, похований на Байковому кладовищі в Києві. Брат Остапа Вишні – Василь Михайлович Губенко (літературний псевдонім – Чечвянський) – український письменник-гуморист, теж репресований за політичними мотивами, розстріляний у липні 1937 року, реабілітований у травні 1957 року.

У листопаді 1942 року, під час наступальної операції радянських військ з розгрому на сталінградському напрямку великого німецького стратегічного угруповання, член військової ради фронту генерал М.С. Хрущов доручив М.П. Бажану, який знаходився в Москві і готувався обійняти пост заступника Голови Ради Міністрів УРСР, знайти Остапа Вишню, щоб той своїм гумористичним словом звеселив бійців Червоної армії.

Пригадував письменник Юрій Смолич: „Наприкінці сорок другого року Бажанові та Довженкові було доручено скласти список репресованих українських письменників, котрі, на їхню думку, ні в чому не винні і котрі дорогі народові, особливо зараз – у грізну годину всенародної Вітчизняної війни. Бажан і Довженко покликали мене, а згодом ще й Яновського. Першим у цьому списку стояв Павло Михайлович Губенко – Остап Вишня”¹.

Головне управління таборів НКВС розпочало пошук Остапа Вишні і не знайшло його. Потім згадали, що це літературний псевдонім письменника, а справжнє його прізвище – Губенко.

Він відбував покарання в Комі АРСР. Його під конвоем доставили в Москву. 8 жовтня 1943 року Павла Михайловича випустили з Бутирської в’язниці². До десятирічного строку ув’язнення він не добув два місяці...

Теплими і душевними були зустрічі Павла Михайловича з побратимами по перу. Юрій Смолич згадував:

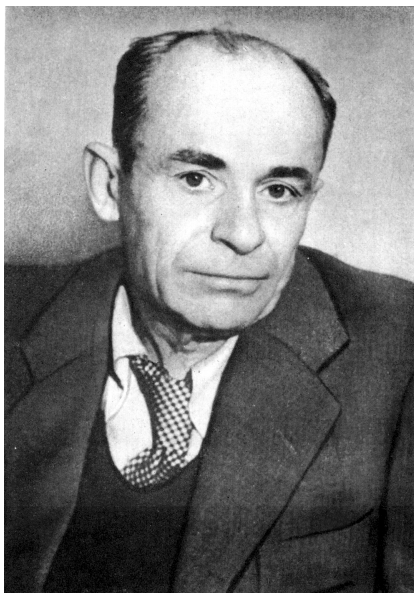

Фото 1947 р.

„Я мешкав тоді в будинку московських письменників... Квартира була з трьох кімнат, бомба влучила в одну, наріжну, а дві інші залишилися цілі... Дах пробито, на горищі зацементовано майданчики і встановлено зенітки... Десь далеко відбувався повітряний наліт – на підступах до Москви: по крайнебу палахкотіли блискавиці далеких, але частих пострілів зеніток. Так бувало ніч у ніч. Але Павло Михайлович не знав, що то таке: він ще не бачив воєнного нічного крайнеба з дев'ятого поверху в Москві.

– Що то мигає? Наче блискавка.

Я пояснив: далекі постріли зеніток. Так далеко, що пострілу не чути, тільки відблиск.

Канонада незабаром наблизилась... Потім і шибки у вікнах почали вібрувати. І враз нам з Павлом Михайловичем посипалося на голови шпоровиння зі стелі.

– Що то?

– Зенітка: забув попередити вас – вона ж якраз над нашою головою...”³

У Москві П.М. Губенко пробув майже місяць. Улаштував свої справи, одержав „чистий” паспорт, отримав гроші, що зібралися на його рахунку в Управлінні з охорони авторських прав, і поїхав у Рязанську область, де перебувала тоді його дружина – відома артистка українського театру В.О. Губенко-Маслюченко. Там він написав знамениту гумореску „Зенітка”.

Переписав Павло Михайлович „Зенітку” на листах з учнівського зошита і повіз її до Москви на суд товаришів, майбутніх читачів та слухачів. По радіомовленню відразу ж її передали для партизанів. 26 лютого 1944 року її надрукувала республіканська газета „Радянська Україна”. Цього ж року „Зенітку”, перекладену російською мовою, надрукував сатиричний журнал „Крокодил” п'ятимільйонним тиражем. Її читали артисти на концертах для фронтовиків. Вона мала величезний успіх. Ось так знову залунало веселе слово Остапа Вишні.

Час від часу письменник пригадував свій життєвий шлях. Народився він 11 листопада 1889 року на хуторі Чечва, неподалік від села Грунь Охтирського району.

Батько, син шевця з Лебедина, одружився в Чечві з дочкою місцевих селян-хліборобів. Він працював прикажчиком у поміщиці.

„А взагалі батьки були нічого собі люди. Підходящі. За двадцять чотири роки спільного їхнього життя, як тоді казали, послав їм Господь усього тільки сімнадцятеро дітей, бо вміли вони молитися милосердному”, – писав письменник⁴.

Початкову освіту Павло Губенко здобув у Зінківській (Полтавська область) двокласній школі. У 1907 році закінчив Київську військово-фельдшерську школу, а в 1917 році навчався в Київському університеті.

Спочатку працював фельдшером у 168-му Миргородському піхотному полку, що квартирував у Києві, потім – у залізничній лікарні, а наприкінці 1917 року перейшов на роботу в санітарну управу Міністерства шляхів УНР (Української Народної Республіки). У складі Міністерства евакуювався в Кам'янець-Подільський. Там полишив медицину і став співробітничати в есерівській газеті „Народна воля”, а потім – у „Трудовій громаді”.

На початку 1920 року повернувся до Києва. Працював мовним редактором у видавництві „Книгоспілка”. У жовтні того ж року був заарештований і позбавлений волі на 3 роки. Однак за клопотанням члена ВУЦВК, письменника і громадського діяча Василя Блакитного його невдовзі звільнили з концтабору⁵. Після цього працював у щоденній українській республіканській газеті „Вісті ВУЦВК”, яка виходила в Харкові. Разом з „Вістями” видавалася газета „Селянська правда”. Та одночасно П.М. Губенко був за редактора мови й фейлетона у „Вістях”, а в „Селянській правді” – за відповідального секретаря. Він разом з Василем Блакитним заснував і редагував журнал сатири і гумору „Червоний перець”. Друкувався майже у всіх республіканських періодичних виданнях. Був членом літературних груп „Пролітфронт” та „Літературний ярмарок”.

До кінця двадцятих років письменник досяг найвищого злету. У цю пору Остап Вишня був автором 23 книг. За 4 роки вони витримали 42 видання. Тільки „Кобзар” Т.Г. Шевченка

ареста у мене состоялась встреча со следователем Бордоном. Он мне заявил, что я являюсь участником контрреволюционной организации на Украине, а также организатором террористической группы, готовившей покушение на Постышева. Я был поражен такими обвинениями и категорически их отрицал. Поскольку я долгое время не давал нужных показаний, ко мне Бордоном были применены меры физического воздействия. Он мне внушал, что мое признание нужно для коммунистической партии и советского народа. Когда я ни в чем не признавался, мои показания не записывались. А когда я „сдался”, мне предложили писать показания. Мне Бордон оставлял списки людей, которых я должен был вписать в свои показания как участников организации. В конце следствия со мной разговаривал прокурор ГПУ Крайний. До встречи с Крайним я был подготовлен, чтобы был последовательным и подтвердил свои показания”¹¹.

За протестом прокурора військовий трибунал округу 25 жовтня 1955 року скасував постанову колегії ОДПУ від 3 березня 1934 року щодо Губенка Павла Михайловича і справу припинив за відсутністю складу злочину¹².

...У післявоєнний час у різних видавництвах України вийшли збірки творів Остапа Вишні: „Самостійна дірка” (1945), „Весна-красна” (1949), „Вишневі усмішки” (1950), „Вибране” (1954), „Твори в двох томах” (1956) та інші.

Павло Михайлович багато подорожував. Він брав участь у декаді української літератури та мистецтва в Москві, виступав у Московському університеті ім. М.В. Ломоносова, читав свої твори в Мінську, Харкові, Сумах, Охтирці, Лебедині, Конотопі, у багатьох містах і селах України.

Помер Остап Вишня 28 вересня 1956 року. Похований на Байковому кладовищі в Києві. На його могилі встановлено пам’ятник, а на вулиці Червоноармійській на будинку, де він жив, відкрито меморіальну дошку з його барельєфом.

У листопаді 1989 року громадськість України широко відзначила 100-річний ювілей Остапа Вишні. Спілка письменників і видавництво „Український письменник” заснували щорічну літературну премію його імені, яка присуджується за кращий гумористичний твір.

... Ще більш трагічно склалася доля старшого брата Остапа Вишні – Губенка Василя Михайловича. Сталінські опричники обірвали його життя.

Народився він 28 лютого 1888 року. Також закінчив Київську військово-фельдшерську школу. Батько був відставним ефрейтором, і його діти Павло і Василь мали право навчатися за казенний кошт.

Під час першої світової війни Василь Губенко перебував на фронті. У 1917 році приєднався до революційно налаштованих солдатів і в лавах Червоної армії брав активну участь у боротьбі з білогвардійцями. Він був начальником служби постачання Кавказького фронту. На цей період і припадає початок його літературної діяльності. У червоноармійських газетах він друкував свої перші літературні твори.

На початку 1924 року Василь Губенко, демобілізувавшись, переїжджає з Північного Кавказу до України. У Полтаві працює в редакції газети „Вісті”. Згодом у Харкові влаштовується відповідальним секретарем ілюстративного журналу сатири і гумору „Червоний перець”. Він сповна віддається журналістській та літературній діяльності. Під псевдонімом „Чечвянський” виходять його книги „Царі природи”, „Ех, товариші...” (1928), „Фактор” (1929), „Між іншим”, „Республіканці” (1930) та інші¹³. Усього за життя письменника вийшло у світ сімнадцять книжок.

На початку листопада 1936 року Чечвянський (Губенко) Василь Михайлович був заарештований. Наприкінці лютого 1937 року його перевозять до Києва. Тут за нього береться оперуповноважений НКВС УРСР Акімов. Він „знайшов”, що „слідством встановлена належність Чечвянського-Губенка до української націоналістичної фашистської організації, що стоїть на терористичних позиціях”.

У протоколі закритого засідання виїзної сесії військової колегії Верховного Суду СРСР від 14 липня 1937 року читаємо:

„Підсудний відповів, що винним себе не визнає. Від своїх показань на попередньому слідстві відмовляється, тому що дав їх під тиском слідства. Підсудний заявив, що показання не відповідають дійсності. В останньому слові нічого сказати не побажав”. І ось вирок: розстріл із конфіскацією всього належного йому майна. Василь Михайлович розстріляний 15 липня 1937 року в Києві.

16 травня 1957 року згадана військова колегія ухвалила: справу про Чечвянського-Губенка Василя Михайловича припинити за відсутністю складу злочину¹⁴.

Остапа Вишню та Василя Чечвянського не забувають і шанують на батьківщині. У селі Грунь відкрито меморіальний музей. У кількох кімнатах сільського Будинку культури, де не один раз бував незабутній Павло Михайлович, розміщені дорогоцінні реліквії. Тут встановлено погруддя Остапа Вишні. Увагу відвідувачів привертають спогади письменників, рідкісні фотографії, особисті речі Остапа Вишні. На почесному місці – твори письменників-гумористів Остапа Вишні та Василя Чечвянського, які вийшли у світ після їх реабілітації. Щороку в селі Грунь відбуваються літературно-мистецькі читання „Вишневі усмішки”.

Видатний український драматург Олександр Корнійчук писав: „Щаслива наша українська нація, яка дала світу такий могутній талант і дала його незбориму силу – український всепермагаючий гумор. Сонячне слово незабутнього Павла Михайловича, Остапа Вишні безсмертне”¹⁵.

Примітки.

1. Про Остапа Вишню // Спогади / Смолич Ю. Незрівнянний. – К., 1989. – С. 150, 151.
2. ЦДАГО України, ф. 263, оп. 1, спр. 44228, арк. 49.
3. Про Остапа Вишню... – С. 155-159.
4. *Остап Вишня*. Моя автобіографія / Вибране. – Х., 1981. – С. 10.
5. З порога смерті: Письменники України – жертви сталінських репресій / Авт. кол.: Бойко Л.С. та ін. – К., 1991. Вип. 1 / Упоряд. О.Г. Мусієнко. – С. 101.
6. ЦДАГО України, ф. 263, оп. 1, спр. 44228, арк. 49.
7. Там само, арк. 43.
8. З порога смерті... – С. 103.
9. ЦДАГО України, ф. 263, оп. 1, спр. 44228, арк. 45.
10. Про Остапа Вишню... *Камінський Я.* У білому халаті серед снігів. – К., 1989. – С. 144-146.
11. Остання адреса. До 60-річчя Соловецької трагедії / СБУ. – Т. 2. – К., 1998. – С. 252, 253.
12. З порога смерті ... С. 103.
13. Український Радянський Енциклопедичний Словник / АН УРСР. – Т. 3. – К., 1968. – С. 755.
14. ГДА УСБУ в Харківській області, спр. № 013687.
15. *Журавський А.* Ніколи не сміявся без любові. – К., 1983. – С. 188, 189.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АБДУЛАТ Михайло Федорович, 1905 р.н., уродженець с. Ясенове, українець, неписьменний. Червоноармієць господарського взводу 244 гвардійського СП 82 гвардійської СД. Арешт 12.01.1944. Військовим трибуналом згаданої дивізії 23.01.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12858*).

АВРАМЕНКО Григорій Каленикович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 366**).

АВРАМЕНКО Павло Гордійович, 1886 р.н., с. Комсомольське Зінківського району Полтавської області, тимчасово проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 710*).

АВРАМЕНКО Юхим Несторович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

АЛАТАРЦЕВ Григорій Максимович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росія-

нин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. Брат Алатарцева І.М. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 802*).

АЛАТАРЦЕВ Іван Максимович, 1898 р.н., с. Олешня, проживав у с. Новопостроєне, українець, освіта початкова, працівник контори „Заготліснасіння”. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 17.06.1965 Сумським обласним судом. Брат Алатарцева Г.М. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 337*).

АНТОНІЄВ Олександр Леонтійович, 1881 р.н., колишне м. Єлизаветград (тепер м. Кіровоград), українець, освіта початкова, сторож колгоспу ім. Чапаєва. Арешт 11.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. З наближенням фронту управлінням НКВС по Сумській області 1.09.1941 справа припинена в зв'язку з евакуацією Сумської в'язниці. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 17.08.1964 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8263*).

АНТОЩЕНКО Степан Федорович, 1901 р.н., с. Горайстівка, проживав у м. Полтава, українець, освіта неповна середня, працівник медінституту. Арешт 24.08.1936. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.04.1937 за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 11.07.1991 прокуратурою Полтавської області. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

АРХИПЕНКО Михайло Іванович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931,

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 628).

АРХИПЕНКО Тихін Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, кондуктор вузькоколійки

Чупахівського цукрозаводу. Арешт 26.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 929).

Б

БАБИН Антон Гнатович, 1900 р.н., с. П'яткине, проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 832).

БАБИН Іван Сергійович, 1896 р.н., с. Олешня, проживав у с. П'яткине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний трудовик” [так у документах]. Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Ярославській області (Росія). Реабілітований 6.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 604).

БАБИН Мойсей Максимович, 1896 р.н., с. П'яткине, проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 192*).

БАЇСТИЙ Павло Данилович, 1926 р.н., уродженець с. Куземин, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 195 окремої будівельної роти. Арешт 21.04.1948. Військовим трибуналом військ МВС Молдавської РСР 8.06.1948 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12646).

БАЗИНСЬКИЙ Никифор Карпович, 1889 р.н., с. Журавне, проживав у Черепетському районі Тульської області (Росія), [відомостей про населений пункт не виявлено], українець, освіта початкова, бухгалтер комунгоспу. Арешт 9.01.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Білоруської РСР та охорони тилу Західного

фронту 3.04.1942 за ст. 58-3 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 20.01.1998 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13806).

БАЛАМУТ Петро Степанович, 1901 р.н., с. Першотравневе Зіньківського району Полтавської області, проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 192*).

БАРАННИК Григорій Семенович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, тесляр Височанського спиртзаводу. Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 926).

БАРАННИК Іван Сергійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 28.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5982).

БАРАННИК Михайло Володимирович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, обліковець тракторної бригади № 20 Охтирської МТС. Арешт 5.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 419).

БАРАННИК Олександр Якович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, тесляр Харківторгу в м. Охтирка. Арешт 7.02.1938. Сумським обласним

судом 19.06.1939 за контрреволюційну агітацію серед колгоспників засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13092*).

БАРАННИКОВА Надія Михайлівна, 1885 р.н., с. Кардашівка, проживала в с. Мошенка, українка, неписьменна, працювала в колгоспі ім. 9 Січня. Арешт 1.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 4.04.1940 рішенням трійки скасоване, покарання пом'якшене до 3 років, 23.05.1940 – згадане рішення анульоване, а рішення трійки залишене в силі. Реабілітована 29.01.1996 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 196*).

БАСТРУЙЧЕНКО Михайло Омелянович, 1914 р.н., смт Чупахівка, проживав у смт Тересва Тячівського району Закарпатської області, українець, освіта вища, головний механік лісокомбінату. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1956 р. (*Реабілітовані історією. Закарпатська область. – Кн. 1. – 2003*).

БАТЮК Григорій Петрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, колгоспник. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 17.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 16.03.1945 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.11.1993 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12624*).

БАТЮК Григорій Семенович, 1907 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 560*).

БАТЮК Михайло Давидович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 281*).

БАТЮК Петро Юхимович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.04.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 104*).

БЕДРИЦЬКИЙ Федір Дорофійович, 1927 р.н., уродженець с. Комиші, українець, освіта початкова. Молодший командир 358 зенітно-артилерійського полку 8 гвардійської механізованої дивізії, сержант. Арешт 27.06.1951. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.11.1951 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Центральною комісією з перегляду кримінальних справ 11.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 813*).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Роман Іванович, 1896 р.н., с. Тимофіївка Лебединського району, проживав у с. Грінченкове, українець, освіта середня педагогічна, завідувач неповно-середньої школи. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній націоналістичній організації „СВУ” застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 2.10.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 682**).

БЕРЕЖНИЙ Андрій Павлович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.10.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 387**).

БЕРЗЕ Едуард Якович, 1891 р.н., м. Рига (Латвія), проживав у смт Чупахівка, латиш, освіта початкова, інструктор радгоспу з бурякосіяння. Арешт 13.04.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.09.1935 за контрреволюційну трощкістську агітацію ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Термін покарання відбував у Новосибірській області (Росія). Реабілітований 2.04.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 892*).

БЕРЮХ Стефан Якович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт

20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

БЕСТИК Василь Юхимович, 1906 р.н., народився і проживав на колишньому х. Розкопи (тепер с. Ясенове), українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.08.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.04.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3757).

БИЛЬСВ Анатолій Захарович, 1901 р.н., уродженець с. Олешня, росіянин, освіта середня. Командир взводу 103 армійського полку зв'язку 1 ударної армії, лейтенант. Арешт 10.02.1944, звинувачення в зв'язках з німецькою військовою розвідкою. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданої армії 9.05.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5859).

БИРДІН Микола Тимофійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, вантажник Чупахівського цукрозаводу. Арешт 27.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 927).

БИРДІН Яків Миколайович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Гігант”. Арешт 29.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурському будівельному таборі Далекосхідної залізниці (Росія). Реабілітований 20.02.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 28).

БІДАНЕЦЬ Микола Опанасович, 1906 р.н., с. Бідани, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, конюх районної ради ТСО[?]. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

БІЛЕРА (БІЛЛЕР) Леонтій Демидович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Хухра,

українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 78).

БІЛЕРА Пилип Онисимович, 1922 р.н., уродженець с. Хухра, українець, освіта неповна середня. Курсант Київського піхотного училища (м. Ачинськ Красноярського краю, Росія). Арешт 16.08.1942. Військовим трибуналом 43 запасної СБ 29.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.08.1991 військовою прокуратурою Сибірського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11792).

БІЛЕРА Сергій Лукич, 1870 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 19.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за антирадянську контрреволюційну агітацію та терористичні тенденції застосована ВМП. Розстріляний 5.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 17.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 310).

БІЛЕРА (БІЛЛЕР) Степан Никифорович, 1908 р.н., уродженець с. Хухра, українець, освіта початкова. Червоноармієць аеродромної роти 1 військової школи пілотів ім. Мяснікова (сmt Кача, Крим). Арешт 5.05.1932. Військовим трибуналом Морських Сил Чорного моря (м. Севастополь) 15.07.1932 за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.10.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3916).

БЛИЗНЮК Сидір Пилипович, 1913 р.н., уродженець с. Довжик, українець, освіта початкова. Червоноармієць 460 СП 100 СД. Арешт 22.11.1942, звинувачення за ст. ст. КК РРФСР 19-58-1 „б” (намір зради Батьківщини), 58-10 ч. 2. Військовим трибуналом 60 армії 26.12.1942 в звинуваченні за ст. 19-58-1 „б” виправданий, за ст. 58-10 ч. 2 засуджений на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом Воронезького фронту 13.02.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4999).

БОВА Василь Тимофійович, 1912 р.н., уродженець с. Високе, українець, освіта початкова. Червоноармієць 472 СП 100 СД. Арешт 23.06.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років

ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13019*).

БОВА Ольга Андріївна (УСЕНКО Анастасія Сергіївна), 1922 р.н., народилася і проживала в с. Високе, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Затримана у військовому ешелоні на з.ст.Ворожба (Білопільський район) та заарештована 23.04.1944, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 6.09.1944 справа зарита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3490*).

БОГДАНЕЦЬ Іван Опанасович, 1902 р.н., м. Артемівськ Донецької області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, інспектор районного фінвідділу. Арешт 22.04.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській організації. УДБ управління НКВС по Сумській області 10.06.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-175*).

БОГДАНЕЦЬ Михайло Васильович, 1898 р.н., с. Грунь, проживав у с. Ясенове, українець, освіта середня, священник. Арешт 23.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір, 20.11.1932 – висланий на 3 роки в Північний край після закінчення строку покарання. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 703**).

БОГДАНЕЦЬ Пилип Трохимович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 8.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

БОЖКО Іван Сильвестрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Борзівщина, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.08.1943 рішення трійки скасоване, справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 317*).

БОЖКО Опанас Гнатович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1931, звинувачення в антирадянській агітації.

Охтирським райвідділком Харківського оперсектора ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

БОЖКО Трохим Павлович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, завідувач колективного будинку. Арешт 2.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній націоналістичній організації „СВУ” ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія), де й помер 22.08.1943. Реабілітований 2.10.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 682**).

БОЖКО Феодосій Кузьмич, 1900 р.н., с. Калюжне Лебединського району, проживав у с. Розсохувате, українець, освіта початкова, помічник рахівника колгоспу. Арешт 9.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 907**).

БОЙКО Максим Михайлович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Підлозівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5937*).

БОНДАРЕНКО Андрій Гнатович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Ясенове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 703**).

БОНДАРЕНКО Василь Дмитрович, 1917 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, чоботар колгоспу ім. Будьонного. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 3.02.1969 Сумським обласним судом. Син Бондаренка Д.І., брат Бондаренка М.Д., Бондаренка О.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 442*).

БОНДАРЕНКО Григорій Дмитрович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 16.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР

ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 630).

БОНДАРЕНКО Дмитро Іванович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 16.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Бондаренка В.Д., Бондаренка М.Д., Бондаренка О.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 216).

БОНДАРЕНКО Іван Дмитрович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 16.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 635).

БОНДАРЕНКО Михайло Дмитрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 11.07.1964 Сумським обласним судом. Син Бондаренка Д.І., брат Бондаренка В.Д., Бондаренка О.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 287).

БОНДАРЕНКО Костянтин Терентійович, 1906 р.н., уродженець с. Литовка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 661 артилерійського полку 206 СД. З вересня 1941 р. (після оточення німцями його військчастини) по березень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 11.05.1943. Військовим трибуналом 40 армії 10.08.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Воронежського фронту 25.08.1943 вирок військтрибуналу армії скасований, справа направлена на новий розгляд. Військовою прокуратурою Біломорського ВО (м. Архангельськ, Росія) 26.02.1945 справа закрита, направлений для проходження військової служби. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6583).

БОНДАРЕНКО Олександр Дмитрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі

ім. Будьонного. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. Син Бондаренка Д.І., брат Бондаренка В.Д., Бондаренка М.Д. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 927).

БОНДАРЕНКО Сергій Никонович, 1913 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, коচেґар цукрозаводу. Арешт 30.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 701).

БОРИСЕНКО Василь Климович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 285).

БОРИСЕНКО Єфрем Климович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 745).

БОРИСЕНКО Іван Хомич, 1877 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.02.1938 у м. Суми. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 18).

БОРИСЕНКО Клим Свиридович, 1893 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, цеховий майстер цукрозаводу. Арешт 6.02.1938. Сумським обласним судом 17.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.11.1939 вирок облсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1178).

БОРИСЕНКО Максим Панасович, 1910 р.н., уродженець с. Мала Павлівка,

українець, освіта початкова. Червоноармієць 22 автополку, старшина. Арешт 4.01.1943. Військовим трибуналом гарнізону м. Новосибірськ (Росія) 12.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12933*).

БОРИСЕНКО Павло Костянтинович, 1878 р.н., колишне с. Обертень, проживав у с. Мала Павлівка, українець, неписьменний, працював у колгоспі „Радянський степ”. Арешт 1.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 685**).

БОРИСЕНКО Сидір Хомич, 1885 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 6.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 185*).

БОРИСЕНКО Юхим Андрійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Софіївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 799**).

БОРОВЕНСЬКА Оксана Семенівна, 1878 р.н., народилася і проживала в смт Чупахівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 23.06.1941. Сумським обласним судом 7.08.1941 як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УРСР) вислана на 5 років за межі УРСР. Реабілітована 6.08.1958 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4699*).

БОРОВЕНСЬКА Тетяна Андріївна, 1899 р.н., народилася і проживала в смт Чупахівка, українка, освіта середня, завідувачка дитячих ясел колгоспу „Прогрес”. Арешт 23.06.1941. Сумським обласним судом 5.08.1941 як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УРСР) вислана на 5 років за межі УРСР. Реабілітована 6.08.1958 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4698*).

БОРОВЕНСЬКИЙ Євтихій Семенович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Оленинське, українець, освіта початкова, скотар відгодівельного пункту Чупахівського цукрозаводу. Арешт 21.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 10.12.1990 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 68*).

БОРЩ Дмитро Дмитрович, 1890 р.н., уродженець с. Бакирівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць мостовідбудовного загону № 2. Арешт 22.12.1943. Військовим трибуналом залізничних військ 1 Українського фронту 28.12.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12970*).

БОСАК Пантелеймон Георгійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Шевченка. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.03.1946 покарання пом'якшене на 6 місяців. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

БОХАН Степан Трифонович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 687**).

БРЕУС Андрій Васильович, 1926 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта неповна середня, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Арешт 30.01.1952. Сумським обласним судом 22.03.1952 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ, позбавлений державних нагород. Верховним Судом УРСР 23.09.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Термін покарання відбував у Рівненській області. Реабілітований 20.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12371*).

БРЕУС Антон Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Термін покарання відбував у Бурейському таборі Далекосхідної залізниці (Росія). Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

БРЕУС Кирило Іванович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, швець промартілі „1 Травня”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

БРЕУС Семен Карпович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Покарання відбував у Республіці Мордовія (Росія), де й помер 24.03.1943. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

БУБЛИК Андрій Гаврилович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 23.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.04.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 369*).

БУБЛИК Антон Федотович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Борзівщина, українець, освіта початкова, працював на поденних роботах. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. ст. КК УРСР 54-10 ч. 1, 170 (крадіжка) позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував в Усть-Ілимському ВТТ (Іркутська область, Росія), де й помер 11.04.1942. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 116).

БУБЛИК Григорій Якович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Ленінський шлях”. Арешт 7.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 572*).

БУБЛИК Іван Пантелеймонович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений у концтабір на 3 роки. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований відповідно 1.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 14.03.1960 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 475*; оп. 2, спр. 264*).

БУБЛИК Михайло Прокопович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 26.07.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 864).

БУБЛИК Остап Семенович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Борзівщина, українець, освіта початкова, робітник Гулевогірського[?] лісництва. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. УДБ управління НКВС по Сумській області 25.03.1940 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 4.11.1959 Сумським обласним судом. Син Бублика С.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 183*).

БУБЛИК Петро Гаврилович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у

ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 668).

БУБЛИК Семен Федорович, 1890 р.н., с. Борзівщина, проживав у с. Климентове, українець, освіта початкова, десятник Литовського лісництва. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія). Реабілітований 4.11.1959 Сумським обласним судом. Батько Бублика О.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 183*).

БУБЛИК Яків Федотович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Борзівщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Грунським РВ НКВС 14.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-204).

БУГАЙОВА Ганна Яківна, 1894 р.н., с. Грунь, проживала в с. Пологи, українка, освіта середня, учителька неповно-середньої школи. Арешт 2.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 928).

БУЗИНА Іван Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Трійкою при НКВС УСРР 2.02.1936 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 1.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

БУРДА Василь Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта

початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

БУТЕНКО Микита Лаврентійович, 1895 р.н., с. Комсомольське Зінківського району Полтавської області, проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, голова ревізійної комісії колгоспу „1 Травня”. Арешт 22.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 687*).

БУТКО Йосип Дмитрович, 1886 р.н., с. Пологи, проживав у м. Харків, українець, освіта початкова, візник 1-го будрайону залізничної станції Харків-Пасажирський Південної залізниці. Арешт 9.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.03.1933 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.10.1989. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

БУТКО Петро Максимович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 23.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.01.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 369*).

В

ВАСИЛЕНКО Григорій Андрійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, робітник пункту приймання цукрових буряків. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 185).

ВАСИЛЕНКО Матвій Степанович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, завгосп лікарні. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 11.07.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 286).

ВАСИЛЕНКО Роман Петрович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458**).

ВАСИЛЬЧЕНКО Пилип Григорович, 1885(1887) р.н., народився і проживав у с. Семенівка Лебединського району, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.09.1930 за ст.54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки. Після відбуття терміну покарання проживав у смт Чупахівка, працював рахівником колгоспу. Арешт 5.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 11.01.1938 у м. Харків. Реабілітований відповідно 30.12.1989 та 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641: оп. 2, спр. 699*; оп. 6, спр. 762*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Яків Пилипович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Озера, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Охтирка 19.04.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5981*).

ВЕРХОДУБ Яків Іванович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу „8 Березня”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667**).

ВИШНЕВСЬКА Ганна Микитівна, 1899 р.н., с. Кременець Волинської області, проживала в с. Стара Іванівка, українка, неписьменна, робітниця радгоспу. Арешт 25.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.08.1931 за збір відомостей, які є державною таємницею, ув'язнена на 5 років у концтабір. Реабілітована 28.11.1989. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

ВИШНЕВСЬКИЙ Михайло Костянтинівич, 1886 р.н., с. Кременець Волинської області, проживав у с. Стара Іванівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 25.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР

13.08.1931 за збирання відомостей, які є державною таємницею, ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.11.1989. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

ВОДОЛАЗЬКИЙ Іван Семенович, 1914 р.н., уродженець с. Куземин, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого батальйону зв'язку 7 СД. Арешт 8.11.1937. Військовим трибуналом 15 СК 14.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 12.03.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-11604*).

ВОДОТИКА Василь Мойсейович, 1896 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 2.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 765*).

ВОЙНИЧ Степан Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Лутище, українець, освіта середня, робітник Журавського лісництва. Арешт 27.02.1933, звинувачення в належності до контрреволюційної повстанської організації. Харківським обласним відділом ДПУ 7.03.1933 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.475**).

ВОЛОБУЄВ Микола Остапович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Перемога, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 819*).

ВОЛОШИНА Фекла Костянтинівна, 1898 р.н., с. Потоки Кременчуцького району Полтавської області, проживала в смт Чупахівка, українка, освіта вища – закінчила Харківський медичний інститут, завідувачка медичної дільниці та амбулаторії. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому селищі, окупованому німцями. Арешт 29.08.1943, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Сумським обласним судом 1.03.1944 виправдана. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-2750*).

ВОРОБІЙОВ Дмитро Зіновійович, 1893 р.н., с. Голубівка Середино-Будського району, проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював за місцем народження. Арешт

15.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 16.03.1945 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 20 років. Військовим трибуналом Київського ВО 4.02.1955 попередній вирок

суду скасований, справа направлена на нове розслідування. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 30.04.1955 справа закрита, з-під варти звільнений. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3614).

Г

ГАВРИЛЕНКО Андрій Кіндратович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений умовно на 3 роки в концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ГАЙКОВИЙ Іван Іванович, 1894 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, рахівник цукрозаводу. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував на Далекому Сході СРСР. Реабілітований 14.09.1960 Сумським обласним судом. Брат Гайкового П.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 364).

ГАЙКОВИЙ Павло Іванович, 1897 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Охтирським РВ НКВС 26.02.1940 справа закрита. Брат Гайкового І.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 258).

ГАЛИЧ Павло Васильович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 30.03.1930 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 191).

ГАЛИЧ Сергій Вікторович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, заступник голови колгоспу ім. Молотова. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області

27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ГАЛКІН Степан Федорович, 1911 р.н., уродженець с. Розсохувате, без постійного місця проживання, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.03.1938. Харківським обласним судом 9.07.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 17.04.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12501).

ГАЛУШКА Федір Васильович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 13).

ГАЛЬЧЕНКО Дмитро Дмитрович, 1909 р.н., уродженець с. Журавне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 133 СП 72 СД. Арешт 24.12.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії 7.03.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Термін покарання відбував у Ленінградській області (Росія), де й помер 31.03.1942. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12846).

ГАЛЬЧЕНКО Федір Павлович, 1910 р.н., уродженець с. Журавне, українець, освіта початкова. Червоноармієць-зв'язківець 64 Манчжурського прикордонного загону. Арешт 24.09.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Читинської області (Росія) 31.10.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1991 прокуратурою Забайкальського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11702).

ГАПОНОВ Андрій Володимирович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Новопостроєне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.413).

ГАПОНОВ Федір Микитович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Новопостроене, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім. Димитрова. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.204).

ГАРАНЖА Михайло Васильович, 1900 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, тесляр цукрозаводу. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.797).

ГВОЗДЬОВ Павло Васильович, 1904 р.н., м. Харків, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), начальник під'їзних колій цукрозаводу. Арешт 3.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ, 27.12.1939 – справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.247).

ГЕРАСИМЕНКО Андрій Ілліч, 1905 р.н., уродженець с. Високе, українець, освіта початкова. Молодший командир 97 СП 309 СД, сержант. Арешт 6.07.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 2.09.1943 за ст. ст. 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 2.03.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-12031).

ГЛАДЧЕНКО Федір Савелійович, 1902 р.н., с. Стрелецька Пушкарка Великописарівського району, проживав у с. Кардашівка, росіянин, освіта початкова, робітник ливарно-механічного заводу в м. Охтирка. Арешт 17.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 31.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-16).

ГЛУЩЕНКО Онисим Калістратович, 1902 р.н., с. Склярівка Сумського району, проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, пожежник у лісництві. Арешт 15.10.1937.

Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.695).

ГОВОРУН Сергій Мусійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 18.07.1931 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.06.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-11411*).

ГОДУН Григорій Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Обертень, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 187*).

ГОДУН Павло Федорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 19.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.992).

ГОЛИК Антон Степанович, 1900 р.н., м. Кобеляки однойменного району Полтавської області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, референт із сировини районної споживспілки. Арешт 9.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.02.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.253*).

ГОЛКА Іван Андрійович, 1911 р.н., уродженець с. В'язове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 6 залізничного полку. Арешт 17.10.1936. Військовим трибуналом 45 мехкорпусу Київського ВО 2.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-7075).

ГОЛОД Іван Федорович, 1909 р.н., с. Чернеччина, проживав у с. Борзівщина,

українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.930).

ГОЛОД Павло Степанович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Чернечина, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 17.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12.03.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.324*).

ГОЛОСОВ Григорій Якимович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.458*).

ГОМАЗ Андрій Максимович, 1896 р.н., народився і проживав на колишньому х. Розкопи (тепер с. Ясенове), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Надія”. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. УДБ управління НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-1321).

ГОМАЗ Семен Максимович, 1903 р.н., народився і проживав на колишньому х. Розкопи (тепер с. Ясенове), українець, освіта початкова, лісник-десятник Гулевогірського[?] лісництва. Арешт 24.10.1937, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Сумським обласним судом 9.05.1939 виправданій. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-1115).

ГОМАЗ (ГОМЕЗ) Степан Якович, 1902 р.н., народився і проживав на колишньому х. Розкопи (тепер с. Ясенове), українець, освіта початкова, міліціонер відомчої міліції. Арешт 25.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955*).

ГОМАНЬКО Дмитро Михайлович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933, звинувачення в належності до контрреволюційної повстанської організації. Харківським облвідділом ДПУ 29.01.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.475*).

ГОНЧАР Іван Іванович, 1885(1887) р.н., колишнє с. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), проживав у с. Духовниче, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав за місцем народження, працював теслярем у колгоспі „Нове життя”. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 30.12.1989 та 29.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.2, спр.986; оп.5, спр.105).

ГОНЧАР-ГОНЧАРОВ Михайло Філатович, 1893 р.н., колишній х. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), проживав у с. Духовниче, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.551).

ГОНЧАР Петро Філатович, 1896 р.н., колишній х. Гончарівка (тепер с. Буро Рубанівка), проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, працював на будівництві залізничної колії ст.Люботин (Харківська область). Арешт 13.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.11.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.11).

ГОНЧАР Федір Семенович, 1906 р.н., народився і проживав на колишньому х. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.12.1948, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 17.03.1949 справа направлена на дослідження, 8.07.1949 – засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 30.07.1949 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр.П-8496).

ГОНЧАРЕНКО Григорій Феодосійович, 1900 р.н., с. Рясне Краснопільського району, проживав у смт Сонячне, українець, освіта початкова, начальник пожежної охорони Іванівської дослідно-селекційної станції. Арешт 22.12.1944.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 217).

ГОНЧАРЕНКО Іван Никифорович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за належність до антирадянської повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 11.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 16.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 571).

ГОНЧАРЕНКО Петро Олексійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.03.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 441).

ГОНЧАРЕНКО Семен Іванович, 1894 р.н., с. Гнилиця, проживав у с. Грунь, українець, освіта неповна середня, секретар і завгосп районного лісгоспу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Харківській області 28.09.1938 справа закрита. Проживав у с. Немиринці Ружинського району Житомирської області, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у с. Грунь, окупованому німцями. Арешт 30.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.02.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. спр. П-1832, П-13389).

ГОНЧАРОВ Петро Філатович, 1896 р.н., народився і проживав на колишньому х. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 988).

ГОНЧАРОВ Сергій Михайлович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 172).

ГОПКО Роман Іванович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Покарання відбував у Республіці Комі (Росія), де й помер 14.01.1943. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 178).

ГОРБУШКО Іван Петрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5963).

ГОРБУШКО Пантелеймон Петрович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, візник на залізничній станції Харків-Пасажирський Південної залізниці. Арешт 11.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.10.1989. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГОРДІЄНКО Пилип Володимирович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Бугрувате, українець, освіта початкова, тесляр Іванівської дослідної станції. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 806).

ГОРНЄВ Василь Якимович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

ГОРНЄВ Микола Артемович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний

25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

ГОРОБЕЦЬ Іван Пилипович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, рахівник земельного відділу в м. Охтирка. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1968 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 427).

ГОРОБЕЦЬ Іван Трохимович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Охтирським РВ Харківського оперсектора ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ГОРОБІЙ Трохим Филімонович, 1904 р.н., с. Шилівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у с. Горайствіка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.10.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 649).

ГОРПИНЧЕНКО Володимир Іванович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Ясенове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським окрвідділом ДПУ 9.03.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 703*).

ГРИБ Михайло Петрович, 1869 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки за межі Полтавської і Харківської областей після відбуття строку покарання на 5 років. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10235*).

ГРИБ Павло Павлович, 1897 р.н., с. Комиші, проживав у колишньому с. Пирки (тепер с. Комсомольське) Зіньківського району Полтавської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабіліто-

ваний 22.08.1966 Полтавським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 392).

ГРИЗОДУБ Григорій Пантелеймонович, 1902 р.н., станиця Малоросійсько-Архангельська на Кубані (Росія), проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта неповна середня, касир ошадкаси. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ГРИНЕВИЧ Матвій Степанович, 1891 р.н., уродженець Мінської області (Білорусь), проживав у с. Грунь, білорус, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ГРИШКО Іван Несторович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. Син Гришка Н.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

ГРИШКО Ілля Олексійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював конюхом. Арешт 6.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював конюхом в аптеці. Арешт 14.12.1949. Особливою нарадою при МДБ УРСР 11.03.1950 за належність до антирадянської націоналістичної організації засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований відповідно 16.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 8.10.1957 – військовим трибуналом Київського ВО, 2.12.1964 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*, 763*, 764).

ГРИШКО Нестор Степанович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. Батько Гришка І.Н. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

ГРОМАК Сава Андрійович, 1911 р.н., уродженець с. Гай-Мошенка, українець, освіта початкова. Червоноармієць мінометно-саперного відділення 755 батальйону аеродромного обслуговування (Московська область, Росія). Арешт 31.08.1942. Військовим трибуналом авіації дальньої дії 30.09.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13658).

ГУБЕНКО (ЧЕЧВЯНСЬКИЙ) Василь Михайлович, 1888 р.н., колишне с. Чечва (тепер с. Грунь), проживав у м. Київ, українець, освіта середня, письменник. Арешт 2.11.1936. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.07.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній фашистсько-терористичній організації засуджений до ВМП. Розстріляний 15.07.1937 у м. Київ. Реабілітований 16.05.1957 згаданою військколегією. Брат Губенка П.М. (Остапа Вишні). („...з порога смерті” // *Радянський письменник*. – К., 1991).

ГУБЕНКО Павло Михайлович (Остап Вишня), 1889 р.н., колишне с. Чечва (тепер с. Грунь), проживав у м. Харків, українець, освіта незакінчена вища, співробітник газети „Вісті”, письменник. Арешт 26.12.1933. Судовою колегією ОДПУ 3.03.1934 за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УСРР застосована ВМП із заміною ув'язненням у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.09.1943 строк покарання скорочений до фактично відбутого. З-під варти звільнений 8.10.1943. Реабілітований 25.10.1955 військовим трибуналом Київського ВО. Брат Губенка (Чечвянського) В.М. (ЦДАГОУ, ф. 1, спр. 44228).

ГУБІН Пантелій Федорович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Хлібороб”. Арешт 14.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована

ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

ГУБСЬКИЙ Анатолій Іванович, 1914 р.н., смт Вертіївка Ніжинського району Чернігівської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, бухгалтер бурякорадгоспу. Арешт 26.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. Син Губського І.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 709).

ГУБСЬКИЙ Іван Михайлович, 1884 р.н., смт Вертіївка Ніжинського району Чернігівської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 7.09.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Губського А.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 149).

ГУБСЬКИЙ Сергій Митрофанович, 1876 р.н., м. Богуслав Київської області, проживав у с. Будне, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 19.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.03.1967 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 411).

ГУМАН [ГУМЕН] Іван Григорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу „Більшовик”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ГУМЕН Андрій Федорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

ГУР Павло Степанович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Оленинське, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 21.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.09.1932 за розголошення відомостей, які не підлягають розголошенню (ст. 109 КК УСРР), висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 356).

ГУР Степан Аврамович, 1860 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 799*).

ГУСАК Андрій Максимович, 1872 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

ГУСАК Кирило Семенович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.02.1933, звинувачення в належності до контрреволюційної повстанської організації. Харківським облвідділом ДПУ 19.03.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ГУСАК Петро Давидович, 1923 р.н., уродженець с. Хухра, українець, освіта неповна середня. Командир гармати 22 артилерійського дивізіону 4 гвардійської кавалерійської дивізії Північно-Кавказького ВО (м. Ставрополь, Росія), старший сержант. 3 грудня 1942 р. по жовтень 1943 р. перебував на окупованій німцями території. Арешт 20.03.1947. Військовим трибуналом згаданого військочастини 19.06.1947 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Термін покарання відбував у Норильському ВТТ (Красноярський край, Росія). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.06.1954 покарання пом'якшене до 6 років, за відбуттям його строку звільнений. Реабілітований 20.05.1960 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5904).

ГУСАК Яків Максимович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 375).

ГУЦОВ Іван Омелянович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, неписьменний, робітник лісництва. Арешт 15.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.05.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 266).

Д

ДАВИДЕНКО Григорій Сергійович, 1916 р.н., с. Хухра, проживав у с. Високе, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у с. Високе, окупованому німцями. Арешт 21.08.1943. Військовим трибуналом 166 СД Воронезького фронту 24.08.1943 за ст. 58-3 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Військовим трибуналом згаданого фронту 27.09.1943 справа направлена на дослідження. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданої дивізії 1.11.1944 справа закрита, направлений на фронт. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5109).

ДАВИДЕНКО Дмитро Мойсейович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 222).

ДАВИДЕНКО Килина Андріївна, 1894 р.н., народилася і проживала в с. Хухра, українка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 8.07.1952. Сумським обласним судом 23.08.1952 за активну участь у групі істинно православних християн засуджена до позбавлення волі на 10 років.

Верховним Судом УРСР 29.10.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітована 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12339**).

ДАВИДЕНКО Лука Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Ясенове, українець, освіта початкова, селянин-кустар. Арешт 2.03.1938. Сумським обласним судом 23.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.11.1939 вирок облсуду залишений у силі, 12.10.1990 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-743*).

ДАВИДЕНКО Олександр Дмитрович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 595*).

ДЕЙКО Ксенія Йосипівна, 1923 р.н., уродженка с. Мала Павлівка, українка, освіта середня педагогічна, кандидат у члени ВКП(б). Санінструктор 138 полку 30 кавалерійської дивізії, старшина медслужби. Перебувала в німецькому полоні. Арешт 29.05.1943. Військовим трибуналом Південного фронту 14.07.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджена на 15 років ВТТ. Термін покарання відбувала в Красноярському краї (Росія). Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.10.1943 покарання пом'якшене до 8 років, 29.12.1956 – реабілітована. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4259*).

ДЕЙКО Микола Миколайович, 1922 р.н., уродженець с. Мала Павлівка, українець, освіта середня. Червоноармієць 149 будівельної колони 64 армії. Арешт 25.09.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 11.10.1942 за зберігання німецьких листівок засуджений на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом Південного фронту в травні 1943 р. вирок військтрибуналу армії скасований, направлений у 181 будівельний батальйон. Реабілітований 11.04.1990 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11624*).

ДЕМИДЕНКО Григорій Іванович, 1910 р.н., с. Пилівка, проживав у с. Гаврилівка Харківської приміської зони, українець, освіта початкова, бригадир радгоспу ім. Андреева. Арешт 26.07.1932. Лінійним судом Південної залізниці 19.11.1932 за антирадянську агітацію та шкідниць-

ку діяльність засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 15.07.1964. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ДЕМИДЕНКО Максим Іванович, 1880 р.н., с. Пилівка, проживав у смт Пересічна Дергачівського району Харківської області, українець, освіта початкова, бригадир радгоспу ім. Андреева. Арешт 26.07.1932. Лінійним судом Південної залізниці 19.11.1932 за антирадянську агітацію та шкідницьку діяльність застосована ВМП. Верховним Судом СРСР 16.12.1932 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 15.07.1964. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ДЕМИДЕНКО Тихін Максимович, 1911 р.н., с. Пилівка, проживав у смт Пересічна Дергачівського району Харківської області, українець, освіта початкова, бригадир радгоспу ім. Андреева. Арешт 26.07.1932. Лінійним судом Південної залізниці 19.11.1932 за антирадянську агітацію та шкідницьку діяльність засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 15.07.1964. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ДЕРКАЧ Сергій Якович, 1882 р.н., с. Грунь, проживав у м. Зіньків однойменного району Полтавської області, українець, освіта початкова, службовець установи. Арешт 13.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 7.04.1938 за ст. ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938. [Відомості про місце розстрілу відсутні]. Реабілітований 19.04.1957 Полтавським обласним судом. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

ДЗЮБА Родіон Гнатович, 1890 р.н., с. Шилівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник робкоопу. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 831*).

ДІДЕНКО Іван Дмитрович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 3.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Трійкою при НКВС УСРР

2.02.1936 достроково звільнений. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ДІДЕНКО Михайло Васильович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, заготівельник вторинної сировини районної споживспілки. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ДІДЕНКО Михайло Пантелеймонович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Спільна праця”. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 192*).

ДОБРЖАНСЬКИЙ Тадеуш Феліксевич, 1913 р.н., смт Чупахівка, проживав у Польщі, поляк, освіта незакінчена вища – закінчив Московський будівельний інститут, член ВКП(б), інженер-будівельник. Арешт 22.09.1948. Військовим трибуналом в/ч 14069 30.11.1948 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 9.12.1953 склад злочину перекваліфікований на ст. 84 (незаконний виїзд із СРСР), засуджений до позбавлення волі на 3 роки, за відбуттям строку покарання з-під варти звільнений. Реабілітований 16.08.1972 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8628).

ДОВБИШ Петро Степанович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ДОВГІЙ Іван Михайлович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.05.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній націоналістичній повстанській організації. Грунським РВ НКВС 26.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2220).

ДОВГІЙ Пантелеймон Петрович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

ДОВЖЕНКО Артем Семенович, 1866 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки на 5 років за межі Полтавської та Харківської областей після відбуття строку покарання. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10235*).

ДОВЖЕНКО Олексій Харитонович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 366*).

ДОНЕЦЬ Сергій Іванович, 1915 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, обліковець у колгоспі. Арешт 30.10.1937. Харківським обласним судом 12.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11542).

ДРЕЗЛЄВ Платон Микитович, 1886 р.н., с. Олешня, проживав на колишньому х. Бурівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Колишній дяк. Арешт 6.02.1938. Сумським обласним судом 23.07.1939 за розповсюдження чуток проти радянської влади і колгоспів з використанням релігійних забобонів засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 6 місяців. Верховним Судом СРСР 29.11.1939 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Термін покарання відбував у м. Владивосток Приморського краю (Росія). Етапований до м. Суми, де згаданим обласним судом 11.02.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі у віддалених місцевостях СРСР

на 7 років. Реабілітований 19.07.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11551*).

ДРИЖАК Євдоким Харитонович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Карпилівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона зоря”. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231**).

ДРУЖИНІН Іларіон Юхимович, 1880 р.н., народився і проживав у с. П’яткине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930 звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 799**).

ДРУЖИНІН Павло Іванович, 1870 р.н., народився і проживав у с. П’яткине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.02.1930 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 799**).

ДУБИНА Павло Родіонович, 1894 р.н., с. Довжик, проживав у с. Проценки Зіньківського району Полтавської області, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.09.1936. Харківським обласним судом 9.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 8.07.1994 прокуратурою Полтавської області. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004*).

ДУЛЬСЬКИЙ Григорій Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 23.04.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5953*).

ДУЛЬСЬКИЙ Іван Антонович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, молотобоець 6 будівельної дільниці в м. Харків. Арешт 7.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 11.03.1968 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 428*).

ДУЛЬСЬКИЙ Іван Романович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, сторож пункту прийому буряків на Правдинському цукровому заводі (с. Іванівка Великописарівського району). Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 665*).

ДУЛЬСЬКИЙ Микола Андрійович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде Республіки Башкортостан (Росія). Реабілітований 29.04.1968 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 430*).

ДУЛЬСЬКИЙ Олексій Никифорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 772**).

ДУЛЬСЬКИЙ Яків Якович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, тракторист Охтирської МТС. Арешт 3.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 16.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 6.04.1966 – Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-6076. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 385*).

ДУХ Лука Максимович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 у м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475**).

ДЯЧЕНКО Ілля Юхимович, 1869 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 у м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ДЯЧЕНКО Михайло Демидович, 1891 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, учитель співів неповно-середньої школи. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській

області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 192*).

ДЯЧЕНКО Юрій Андрійович, 1911 р.н., с. Рибальське, проживав у с. Лутище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Радянський селянин”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

Є

ЄВТЕЄВ Михайло Семенович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки на 5 років після відбуття строку покарання за межі Харківського та Полтавського округів. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10235*).

ЄВТЕЄВА Марина Василівна, 1884 р.н., народилася і проживала в с. Комиші, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлена волі на 10 років. Реабілітована 29.06.1995 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 198).

ЄВТУШЕНКО Василь Федорович, 1875 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 1.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 8.10.1957 – військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 475*; оп. 1, спр. 763*).

ЄВТУШЕНКО Данило Семенович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Шабалтаєве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, селянин-одноосібник. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 6.12.1989 та 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 1, спр. 850; оп. 4, спр. 959).

ЄВТУШЕНКО Дмитро Мефодійович, 1907 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта незакінчена вища, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 685*).

ЄВТУШЕНКО Михайло Архипович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років.

Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

СВТУШЕНКО Петро Пантелеймонович, 1882 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

СВТУШЕНКО Пилип Трохимович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

СВТУШЕНКО Семен Григорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, робітник за наймом. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

СРЕМЕНКО Гнат Андрійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець,

неписьменний, без визначених занять. Арешт 8.07.1952. Сумським обласним судом 23.08.1952 за активну участь у групі істинно православних християн засуджений до позбавлення волі на 25 років. Верховним Судом УРСР 29.10.1954 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12339*).

СРЕМЧУК Микола Осипович, 1902 р.н., с. Монастирище Ічнянського району Чернігівської області, проживав у с. Лутище, українець, освіта середня, лісничий Журавненського лісництва. Арешт 6.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 21.10.1937 за належність до контрреволюційної повстанської організації, шкідництво та шпигунство на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 3.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 26.09.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 132).

СФІМЕНКО Іван Іванович, 1921 р.н., народився і проживав у с. Доброславівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.01.1940. Сумським обласним судом 8.07.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 23.09.1940 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. Згаданим обласним судом 28.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11833).

Ж

ЖАДАН Іван Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 366*).

ЖАДАН Павло Григорович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.08.1937. Особливою трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 656).

ЖАДАН Федір Михайлович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Паризька комуна”. Арешт 6.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував на БАМі (Байкало-Амурська магістраль, Росія).

Реабілітований 17.02.1969 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 443).

ЖАДАН Федір Мойсейович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 157).

ЖЕЛЄЗНИЙ Андрій Пилипович, 1878 р.н., народився і проживав на колишньому х. Новоселівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.05.1930 справа закрита. Брат Железного А.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 241).

ЖЕЛЄЗНИЙ Архип Пилипович, 1890 р.н., народився і проживав на колишньому х. Новоселівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. Брат Железного А.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 722).

ЖЕРНОВИЙ Гнат Михайлович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Оленинське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях Шевченка”. Арешт 29.08.1936. Харківським обласним судом 28.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2200).

ЖИЛА Василь Петрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 169).

ЖИЛА Василь Федорович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, слюсар Височанського спиртзаводу. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Ярославській області (Росія). Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 907).

ЖИЛА Петро Данилович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт у квітні 1931 р., звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3927).

ЖМУРКО Федір Пимонович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ЖУВАК Степан Микитович, 1905 р.н., уродженець с. Хухра, українець, освіта початкова. Червоноармієць-санінструктор 1057 СП 297 СД. Арешт 8.02.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 22.02.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР застосована ВМП. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 26.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13774*).

ЖУК Артем Федорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 366*).

ЖУК Данило Юхимович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 4.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 596*).

ЖУК Іван Федорович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 125).

ЖУК Кузьма Семенович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 366*).

ЖУРАВЕЛЬ Микола Іванович, 1895 р.н., с. Журавне, проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1958 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 685*).

3

ЗАБАШТА Артем Якович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 18.07.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.06.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11411).

ЗАБАШТА Григорій Миколайович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

ЗАБАШТА Макар Павлович, 1896 р.н., колишній х. Щоми, проживав на колишньому х. Севрюки (тепер с. Жовтнєве), українець, освіта початкова, рахівник у Грунській МТС. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Прокуратурою Сумської області 27.01.1940 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 326).

ЗАБАШТА Петро Оксентович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 21.04.1951. Сумським обласним судом 30.05.1952 за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Карагандинським обласним судом 29.09.1954 через хворобу звільнений достроково. Верховним Судом УРСР 18.08.1955 [так у документах] покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11996).

ЗАБРОДА Андрій Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, секретар народного суду Грунського району. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.09.1958 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4773 ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 3).

ЗАБРОДА Гнат Мартинович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Горяйствітка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 291).

ЗАБРОДА Іван Іванович, 1875 р.н., колишнє с. Рястове Лебединського району, проживав у с. Гнилиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 183).

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Трохим Сидорович, 1910 р.н., народився і проживав на колишньому х. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 229).

ЗАДОРОЖНИЙ Василь Наумович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Стара Іванівка, українець, освіта початкова, бригадир

колгоспної рільничої бригади. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 794).

ЗАДОРОЖНИЙ Іван Романович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19.05.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 884*).

ЗАДОРОЖНИЙ Йосип Федорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, рахівник на з.ст.Охтирка. Арешт 7.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.01.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 369*).

ЗАСЦЬ Антон Терентійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, десятник на будівництві колективного будинку. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ЗАЙКІН Ілля Андрійович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Новопостроєне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Димитрова. Арешт 12.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 918).

ЗАКАБЛУК Антон Кіндратович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Закаблуки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Спільна праця”. Арешт 2.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Покарання відбував у Буреїнському таборі Далекосхідної залізниці (Росія). Реабілітований 28.04.1989 проку-

ратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 818).

ЗАКАБЛУК Василь Павлович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 21.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ЗАКАБЛУК Мойсей Павлович, 1892 р.н., с. Грунь, проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, лісничий Грунського районного лісгоспу. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ЗАКАБЛУК Павло Гаврилович, 1893 р.н., с. Мала Павлівка, проживав у с. Закаблуки, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Спільна праця”. Арешт 4.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.10.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 518).

ЗАМОРЕЙ Олександр Йосипович, 1899 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Кіровській області (Росія). Реабілітований 17.06.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 343).

ЗАПОРОЖЧЕНКО Степан Якович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, міліціонер 2 промдивізіону в м. Суми. Арешт 25.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955*).

ЗДОРЕНКО Петро Андрійович, 1884 р.н., смт Згурівка Яготинського району Київської області, проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, шляховий майстер Чупахівського цукрозаводу. Арешт 20.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 158).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Тихін Сергійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, продавець крамниці Харківторгу. Арешт 22.04.1938, звинувачення в належності до антирадянської правотроцькістської організації. УДБ управління НКВС по Харківській області 20.09.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8194).

ЗІНОВ Микита Єгорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Комарівка, українець, освіта початкова, робітник Буднянської дільниці Охтирського лісництва. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 411).

ЗІНЧЕНКО Андрій Тимофійович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 487).

ЗІНЧЕНКО Іван Тимофійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 928).

ЗІНЧЕНКО Павло Гаврилович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабіліто-

ваний 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

ЗІНЧЕНКО Павло Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

ЗІНЧЕНКО Павло Максимович, 1879 р.н., с. Комиші, проживав у с. Карпилівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1937, звинувачення в участі в контрреволюційній націоналістичній організації. Сумським обласним судом 5.09.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1113*).

ЗІНЧЕНКО Степан Васильович, 1904 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Новий побут”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

ЗІНЬКІВСЬКИЙ Григорій Якимович, 1911 р.н., уродженець с. Качанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 169 СП 86 СД. Арешт 10.12.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 22.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13246).

ЗІНЬКІВСЬКИЙ Ісак Тимофійович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 721).

ЗОСИМ Іван Софронович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 985).

ЗОСИМ Степан Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Грінченкове, українець, освіта початкова, жерстяник колгоспу „Передовик”. Арешт 2.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.04.1968 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 429*).

ЗОСИМ Яків Олександрович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, покрівельник колгоспу „Більшовик”. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 275*).

ЗУБАНЬ Леонтій Григорович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 4.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий умовно на 3 роки в Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 596**).

ЗУБЧЕНКО Василь Гаврилович, 1912 р.н., уродженець с. Журавне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 1 полку зв’язку Московського ВО. Арешт 5.11.1935. Військовим трибуналом 2 мотострілецького корпусу (м. Москва, Росія) 25.02.1936 за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 6 місяців. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-12972*).

ІВАХНЕНКО Кирило Дем’янович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 31.05.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 495*).

ІВАХНЕНКО Михайло Іванович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець,

ЗУБЧЕНКО Федір Григорович, 1895 р.н., с. Куземин, проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, об’їждчик Грунського районного лісгоспу. Арешт 9.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.10.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 387**).

ЗУЄВ Тихін Кузьмич, 1895 р.н., уродженець с. Риботень, українець, освіта початкова. Червоноармієць 90 окремої СБ. Арешт 18.07.1943. Військовим трибуналом згаданої бригади 9.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.10.1966 військовим трибуналом Закарпатського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр.П-8451*).

ЗЯТИНА Михайло Максимович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, обліковець місцевої МТС. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

ЗЯТИНА Петро Максимович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

І

освіта початкова, працював у колгоспі ім. Крупської. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, чоп. 2, спр. 45**).

ІВАХНЕНКО Молодора [Минодора] Мойсеївна, 1896 р.н., народилася і проживала в с. Комиші, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Леніна. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 17.06.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 336).

ІВАШИНА Іван Якович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.11.1930. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 25.08.1931 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 6.02.1995 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 2. – 2004).

КАБАШНИЙ Василь Григорович, 1892 р.н., смт Красний Кут Антрацитівського району Луганської області, проживав у с. Сонячне, українець, освіта початкова, табельник Іванівської селекційної дослідної станції. Арешт 8.03.1936. Харківським обласним судом 23.05.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12177).

КАЗЬМІН Василь Григорович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 14.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КАЗЬМІН Іван Іванович, 1884 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10.05.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений на 3 роки права проживання в режимних місцевостях СРСР. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 844*).

КАЗЬМІН (КОЗЬМІН) Іван Корнійович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі

ІВКО Микита Юхимович, 1888 р.н., с. Шенгарівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, бригадир шляхової бригади. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.10.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 386*).

ЛІБЧЕНКО Стефан Йосипович, 1895 р.н., с. Славгород Краснопільського району, проживав у с. Бакирівка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 15.01.1931, звинувачення в контрреволюційній агітації. Харківським оперсектором ДПУ 22.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3326).

К

„Червоний хлібороб”. Арешт 7.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 28.10.1938 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.11.1938 у м. Харків. Реабілітований 30.06.1961 військовим трибуналом Київського ВО. Чоловік Казьміної Ф.Ф. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 473).

КАЗЬМІН Павло Карпович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Гігант”. Арешт 31.05.1935. Харківським обласним судом 16.10.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-864).

КАЗЬМІН Петро Іванович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 14.02.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Помер 3.05.1939 у лікарні Харківської в'язниці. Охтирським РВ НКВС 20.05.1939 справа закрита. Реабілітований 25.09.1963 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-34).

КАЗЬМІН Семен Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10.05.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений на 3 роки права проживання в режимних місцевостях

востях СРСР. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 844*).

КАЗЬМІН Сергій Семенович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Червоний хлібороб”. Арешт 10.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КАЗЬМІНА Фріда Фрідріхівна, 1898 р.н., м. Любек (Німеччина), проживала в с. Олешня, німкеня, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 15.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляна 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітована 24.05.1961 Сумським обласним судом. Дружина Казьміна (Козьміна) І.К. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КАЛАЧ Григорій Володимирович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, приймальник взуття промартілі „1 Травня”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. Брат Калача П.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

КАЛАЧ Григорій Якович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Шаповалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 485).

КАЛАЧ Петро Володимирович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, робітник місцевої МТС. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. Брат Калача Г.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

КАЛАШНИК Єгор Пилипович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Грінченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 15.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5973).

КАЛНАГУЗ Петро Мойсейович, 1894 р.н., уродженець с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, тесляр. Трійкою при управлінні НКВС по Свердловській області 10.07.1938 застосована ВМП. Реабілітований 11.09.1956 військовим трибуналом. [Інші відомості відсутні]. (Арх. райкомісії з питань реабілітованих).

КАЛЮЖНИЙ Денис Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 788*).

КАЛЮЖНИЙ Дмитро Матвійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

КАЛЮЖНИЙ Євмен Петрович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

КАЛЮЖНИЙ Іван Трохимович, 1922 р.н., уродженець с. Довжик, без визначених місця проживання та занять, українець, освіта початкова. Арешт 10.02.1945. Військовим трибуналом Житомирського гарнізону 29.06.1945 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-11 КК УРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Реабілітований 8.05.1997 прокуратурою Житомирської області. (ГДА УСБУ в Житомирській обл., спр. № 30895).

КАЛЮЖНИЙ Кирило Гаврилович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Куземин,

українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за контрреволюційну агітацію серед населення застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 489).

КАЛЮЖНИЙ Пилип Матвійович, 1884 р.н., с. Будне, проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

КАЛЮЖНИЙ Платон Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.03.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 321).

КАЛЮЖНИЙ Терентій Онисимович, 1907 р.н., уродженець колишнього с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова. Червоноармієць 989 СП 226 СД. Арешт 11.06.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 24.06.1942 за наміри переходу у воєнний час на бік ворога (ст. 16-54-1 „б” КК УРСР) засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.05.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13948).

КАМЕНЕЦЬКИЙ (КАМ'ЯНЕЦЬКИЙ) Михайло Григорович, 1898 р.н., уродженець с. Грунь, українець, освіта початкова. Козак телефонічної сотні 2 бригади 4 Київської дивізії УНР. 17.11.1921 потрапив у полон (пораненим) 2 кавалерійського корпусу (командир Г.І. Котовський). Розстріляний 23.11.1921 у с. Базар Народицького району Житомирської області. Реабілітований 27.04.1998. (Рейд у вічність// Збірка документів. – К., 2001).

КАМИШАНСЬКИЙ (КОМИШАНСЬКИЙ) Дем'ян Романович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Розсохувате, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР

4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий умовно на 3 роки в Північний край, з-під варти звільнений. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 907*).

КАМИШАНСЬКИЙ (КОМИШАНСЬКИЙ) Лука Гаврилович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 911).

КАНЕВСЬКИЙ Мирон Йосипович, 1900 р.н., с. Івахни Монастирищенського району Черкаської області, проживав у смт Чупахівка, єврей, освіта початкова, член ВКП(б), директор цукрового заводу. Арешт 24.07.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 23.11.1937 за участь у контрреволюційній шкідницько-диверсійній організації правих застосована ВМП. Розстріляний 2.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 20.09.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 617).

КАНІВЕЦЬ Антон Федорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231*).

КАПУСТА Григорій Опанасович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. Син Капусти О.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

КАПУСТА Опанас Мойсейович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілі-

тований 27.11.1957 Сумським обласним судом. Батько Капусти Г.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

КАРПЕНКО Василь Григорович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 799).

КАРПЕНКО Іван Григорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 816).

КАРПЕНКО Пилип Григорович, 1888 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 421).

КАСЯНЕНКО Василь Прокопович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6076).

КАСЯНЕНКО Степан Михайлович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув’язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 552).

КАСЯНЕНКО Федір Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Бакирівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-писар 616 артилерійського полку 184 СД, старшина. Арешт 22.09.1945. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.11.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, позбавлений

державних нагород. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія), де й помер 6.11.1946. Реабілітований 15.11.1964 військовим трибуналом Далекосхідного ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8117).

КАЧАЙЛО Микита Максимович, 1906 р.н., с. Пархомівка Тростянецького району, проживав на колишньому х. Михайлівка (тепер с. Бугрувате), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 706*).

КАШПЕРСЬКИЙ Олександр Маркович, 1889 р.н., с. Ушомир Коростеньського району Житомирської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, токар цукрового заводу. Арешт 22.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 30.12.1937 за проведення антирадянської агітації застосована ВМП. Розстріляний 11.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 843).

КВАРТА Кіндрат Андрійович, 1904 р.н., с. Грунь, проживав у с. Жовтневе, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Ударник”. Під час німецької окупації (у 1943 р.) проживав у с. Грунь. Арешт 2.12.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 18.03.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4127).

КВАРТА Павло Пилипович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

КВАРТА Федір Васильович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом, 30.12.1998

– прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

КИРИЧКО Дмитро Андрійович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона Армія”. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 456).

КИРИЧКО Кирило Дмитрович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона Армія”. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 947).

КИСІЛЕНКО Петро Федотович, 1888 р.н., колишне с. Щоми, проживав на колишньому х. Кладьківщина (тепер с. Жовтневе), українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 2.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою Сумської області. Чоловік Кисіленко Т.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 661).

КИСІЛЕНКО Тетяна Іллівна, 1889 р.н., народилася і проживала на колишньому х. Кладьківщина (тепер с. Жовтневе), українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 3.07.1938. Сумським обласним судом 2.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 7 років. Реабілітована 16.04.1992 прокуратурою області. Дружина Кисіленка П.Ф. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1216*).

КЛИМЕНКО Василь Карпович, 1883 р.н., с. Мала Павлівка, проживав у с. Шенгаріївка Зіньківського району Полтавської області, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Калініна. Підписка про невиїзд від 9.05.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором згаданого району 20.06.1936 справа закрита. Арешт 27.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ГДА

УСБУ в СО, спр. П-2804*. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231*).

КЛИМЕНКО Галактіон Омелянович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 23.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 687*).

КЛИМЕНКО Лука Євдокимович, 1900 р.н., смт Чупахівка, проживав у с. Духовниче, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 16.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3363).

КЛИМЕНКО Самійло Петрович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 28.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 686*).

КЛИЦЬ Андріян Григорович, 1902 р.н. народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, агроном колгоспу ім. Молотова. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в українській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

КЛОДЬКО Харитон Петрович, 1893 р.н., народився і проживав на колишньому х. Кладьківщина (тепер с. Жовтневе), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.02.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 719).

КОБЗАР Петро Артемович, 1883 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного.

Арешт 23.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.01.1966 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 369**).

КОБЗАР Юхим Климович, 1892 р.н., с. Велике Озеро Охтирської міської ради, проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3. 09.1956 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 631*).

КОБУШКО Андрій Харитонович, 1894 р.н., м. Пирятин однойменного району Полтавської області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, директор МТС. Арешт 20.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.10.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 375*).

КОВАЛЕНКО Дмитро Володимирович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 649*).

КОВАЛЕНКОВА Марія Олексіївна, 1878 р.н., с. Сосонка, проживала в м. Харків, українка, освіта середня, коректор видавництва „Харківський пролетар”. Арешт 11.04.1933, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Прокурором ОВ Українського ВО і ДПУ УСРР 11.06.1933 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

КОВПАК Андрій Петрович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17**).

КОВПАК Петро Гаврилович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець,

освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 1.08.1937. Харківським обласним судом 23.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною Прокуратурою України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12437*).

КОВРИГА Іван Кузьмич, 1921 р.н., уродженець с. Грунь, українець, освіта початкова. Червоноармієць 29 СП. Арешт 8.10.1942. Військовим трибуналом 38 СД 22.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12819*).

КОЛЕСНИК Іван Миколайович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 28.05.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5932*).

КОЛЕСНИК (КОЛІСНИК) Костянтин Іванович, 1902 р.н., с. Мошенка, проживав на колишньому х. Якоби, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.05.1928, звинувачення в невиконанні завдань хлібозаготівлі. Прокурором Харківського окрвідділу ДПУ 18.06.1928 справа закрита. Арешт 26.09.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.02.1930 за ст. ст.54-8, 54-10 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Після звільнення проживав за місцем народження, працював у колгоспі „Червоний комунар”. Арешт 23.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 10.01.1993 та 30.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 494*).

КОЛЕСНИК Яків Андрійович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Охтирка 19.04.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5980*).

КОЛОДЯЖНИЙ Григорій Андрійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперативним сектором ДПУ 15.05.1931 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5948*).

КОЛОДЯЖНИЙ Захар Пилипович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Мошенка,

українець, освіта початкова. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Термін покарання відбував у м. Великий Устюг Вологодської області (Росія). Після звільнення проживав у згаданому селі, працював теслярем за наймом. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за контрреволюційну діяльність позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 30.11.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 129; оп. 1, спр. 212).

КОЛОДЯЖНИЙ Іван Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 131).

КОЛОДЯЖНИЙ Іван Трохимович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 296).

КОЛОДЯЖНИЙ Матвій Лукич, 1895 р.н., с. Хухра, проживав у с. Восьме Березня, українець, освіта початкова, тесляр на військовому будівництві. Арешт 25.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 в м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

КОЛОДЯЖНИЙ Микола Семенович, 1895 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Підлозівка, українець, освіта початкова, робітник труболіварного заводу в згаданому місті. Арешт 22.07.1936. Харківським обласним судом 5.12.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 18.06.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12231).

КОЛОДЯЖНИЙ Михайло Григорович, 1905 р.н., с. Пологи, проживав у м. Лубни Полтавської області, українець, освіта середня, спостерігач метеорологічної станції. Арешт 5.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК

УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12174).

КОЛОДЯЖНИЙ Петро Андрійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 14.04.1930. за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 104).

КОЛОДЯЖНИЙ Петро Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 130).

КОЛОДЯЖНИЙ Тимофій Гнатович, 1883 р.н., с. Підлозівка, проживав у с. Кардашівка, українець, освіта початкова, сторож споживкооперативної. Арешт 17.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-206).

КОМАР Іван Герасимович, 1875 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 789*).

КОМІСАРОВСЬКИЙ Пилип Савич, 1887 р.н., народився і проживав у с. Литовка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пробудження”. Арешт 9.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Охтирського району 19.03.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1143).

КОПАНИЦЯ Єлисей Феоктистович, 1878 р.н., с. Бранцівка Краснопільського району, проживав у смт Чупахівка, українець, неписьменний, робітник цукрового заводу. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 128).

КОРАБЕЛЬСЬКИЙ Іван Павлович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Кардашівка, українець, освіта початкова, охоронець держмлина

в м. Охтирка. Арешт 25.08.1936. Харківським обласним судом 4.03. 1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 11.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2142*).

КОРАБЕЛЬСЬКИЙ Тихін Миколайович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.05.1930 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 936*).

КОРАБЕЛЬСЬКИЙ Юхим Леонтійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Червоний шлях". Арешт 18.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Покарання відбував в Амурській області (Росія). Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 899*).

КОРЕНЬОК Іван Іванович, 1910 р.н., уродженець с. Литовка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 66 артилерійського полку 206 СД 40 армії. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 11.05.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 21.06.1943 за ст. 58-3 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Військовим трибуналом Воронезького фронту 29.07.1943 вирок дивізії скасований, справа закрита, направлений на фронт. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15.10.1943 справа направлена на новий розгляд. Відділом військової контррозвідки „Смерш” 51 СД 6 гвардійської армії 1 Прибалтійського фронту 26.07.1944 справа закрита в зв'язку із загибеллю 29.06.1944 в бою з німецько-фашистськими загарбниками (Вітебська область, Білорусь). (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5165*).

КОРОБЕЙНИК Олександр Іванович, 1900 р.н., с. Межиріч Лебединського району, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, старший бухгалтер МТС. Арешт 18.10.1937, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-10 КК УРСР. Грунським РВ НКВС 9.01.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3455*).

КОРОЛЬ Сергій Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, швець у колгоспі. Арешт 11.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР

20.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, робітник промартілі „1 Травня”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 14.12.1937 у м. Харків. Реабілітований відповідно 26.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 10.02.1960 – Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 1, спр. 596*; оп. 2, спр. 253**).

КОРОЛЬОВА Катерина Тимофіївна, 1927 р.н., народилася і проживала в с. Духовниче, українка, освіта початкова, сезонна робітниця Чупахівського цукрокомбінату. Арешт 20.11.1953. Сумським обласним судом 27.01.1954 за активну участь у нелегальній антирадянській групі євангелістів засуджена на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.08.1954 покарання пом'якшене до 10 років, термін якого відбувала у Воркутинському ВТТ (Республіка Комі, Росія). Комісією Президії Верховної Ради СРСР 26.03.1956 з-під варті звільнена. Реабілітована 17.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11954*).

КОСЕНКО Андрій Трохимович, 1891 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, лісотехнік Гулевогірського[?] лісництва. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 2.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.02.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.03.1998 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13841*).

КОСТЕНКО Андрій Єгорович, 1882 р.н., с. Рябушки Лебединського району, проживав у с. Гнилиця, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231**).

КОСТЮКОВ Георгій Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Карпилівка, українець, освіта початкова, робітник місцевого радгоспу. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за

ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 750).

КОСТЮКОВ Денис Васильович, 1863 р.н., народився і проживав у с. Карпилівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1938. Полтавським окружним судом 27.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 3.08.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12591).

КОСТЮКОВ Іван Васильович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Карпилівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.03.1930 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 4 роки в Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 682).

КОТЕЛЕВЕЦЬ Андрій Пимонович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Пилівка, українець, освіта початкова, їздовий радгоспу „13 років Жовтня”. Арешт 10.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 172).

КОТЕЛЮК Микола Максимович, 1886 р.н., уродженець Гродненської області (Білорусь), проживав у с. Хухра, білорус, освіта початкова, рахівник колгоспу ім. Леніна. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 31.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-585).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Василь Гнатович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

КРАВЧЕНКО Іван Омелянович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.03.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. Харківським оперсектором ДПУ 31.08.1931 справа закрита. Працював завідувачем приймального пункту цукрових буряків. Арешт 7.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за

ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.01.1966 Сумським обласним судом. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн.1,ч.1. – 2005. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 369*).

КРАВЧЕНКО Іриній Якович, 1879 р.н., с. Василівка Лебединського району, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, священик Воскресенської церкви. Арешт 4.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 937).

КРАВЧЕНКО Олександр Михайлович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 800).

КРАЙСВІТНИЙ Василь Ларіонович, 1912 р.н., уродженець с. Рибальське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 153 запасного СП. Арешт 23.03.1943. Військовим трибуналом 3 ударної армії 13.05.1943 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1958 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4804).

КРИВОГУЗ Семен Мелетійович, 1910 р.н., уродженець с. Олешня, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремої бригади видужуючих Ленінградського фронту. Арешт 14.05.1942. Військовим трибуналом Ленінградського гарнізону 27.05.1942 за антирадянську агітацію засуджений до ВМП. Військовим трибуналом згаданого фронту 6.06.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13067).

КРИВОКОЛИСКО Василь Андрійович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, неписьменний, колгоспник. Під час німецької окупації (з 3 грудня 1942 р. по серпень 1943 р.) проживав і працював у згаданому селі. Арешт 26.10.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.01.1945 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3675).

КРИВОПЛЯС Михайло Антонович, 1916 р.н., уродженець с. Розсохувате, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Політрук роти 268 СП. Арешт 28.06.1941. Військовим трибуналом 8 армії 2.07.1941 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 9.07.1941. Реабілітований 2.04.1990 військовим трибуналом Прибалтійського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11386*).

КРИВОРУЧКО Василь Логвинович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Шабалтаєве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 627*).

КРИВОРУЧКО Гнат Петрович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

КРИВОРУЧКО Іван Андрійович, 1880 р.н., с. Грунь, проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Грунським РВ НКВС 27.03.1939 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-1525*).

КРИВОРУЧКО Ілля Федорович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 18.07.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.06.1990 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11411**).

КРИВОШЕСВ Сергій Васильович, 1876 р.н., с. Комиші, проживав у смт Опішня однойменного району Зіньківського району Полтавської області, українець, освіта середня, священик. Арешт 7.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по згаданій області 10.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Помер 18.03.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 6.02.1990 прокуратурою згаданій області. (*Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005*).

КРИВУША Іларіон Іванович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 1.03.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 7 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 3.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 20.07.1989 та 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641: оп. 5, спр. 901; оп. 4, спр. 960*).

КРОТЕНКО Іван Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Куземин, українець, освіта середня. Червоноармієць окремого батальйону зв'язку 7 СД. Арешт 7.08.1937. Військовим трибуналом 15 СК Київського ВО 28.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 6.09.1991 військовою прокуратурою згаданого військочастини. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12293*).

КРЮКОВ Олександр Митрофанович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1937 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.05.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458**).

КРЮКОВ Пилип Арефійович, 1903 р.н., с. Олешня, проживав у м. Городенка однойменного району Івано-Франківської області, росіянин, освіта початкова, бухгалтер спиртзаводу. Арешт 2.09.1951. Сумським обласним судом 31.12.1951 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Сумською обласною комісією з кримінальних справ 19.03.1955 порушене клопотання про пом'якшення покарання до 10 років. Верховним Судом УРСР 14.12.1956 вирок скасований, покарання пом'якшене до 10 років, за амністією звільнений. Реабілітований 31.05.1993 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12533*).

КРЮКОВ Степан Леонтійович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована

ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КРЮКОВ Федір Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 14.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КУДЛАЙ Григорій Захарович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, конюх середньої школи. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. Син Кудлай Є.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

КУДЛАЙ Свдокія Миколаївна, 1890 р.н., народилася і проживала в с. Грунь, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. Мати Кудлая Г.З. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 460).

КУЖЕЛЬ Василь Опанасович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 10.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 28.05.1961 Сумським обласним судом. Брат Кужеля Г.О., Кужеля І.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КУЖЕЛЬ Григорій Опанасович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 10.02.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній організації. УДБ управління НКВС по Сумській області 3.07.1939 справа закрыта. Брат Кужеля В.О., Кужеля І.О. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-98).

КУЖЕЛЬ Іван Опанасович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин,

освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний хлібороб”. Арешт 10.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за участь у контрреволюційній диверсійно-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.05.1961 Сумським обласним судом. Брат Кужеля В.О., Кужеля Г.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 458*).

КУЗЬМЕНКО Григорій Володимирович, 1888 р.н., с. Олешня, проживав у смт Бугаївка Перевальського району Луганської області, українець, освіта початкова, робітник кар'єру. [Відомості про арешт відсутні]. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 7.12.1937 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований у 1968 р. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

КУЗЬМЕНКО Кіндрат Романович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Лантратівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за участь у політбанді та висловлювання терористичних тенденцій на адресу вождя партії застосована ВМП. Розстріляний 17.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.06.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 572).

КУЗЬМЕНКО Матвій Омелянович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 14.08.1936. Харківським обласним судом 15.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області та Республіці Комі (Росія), де й помер. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2143).

КУЛИК Андріан Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

КУЛИК Василь Андрійович (Андріанович), 1883(1884) р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії

ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття терміну покарання проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 9.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 16.11.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*; оп. 2, спр. 353).

КУЛИК Григорій Архипович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 ч.2 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

КУЛИК Іван Антонович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

КУЛИК Іван Миколайович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 ч.2 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 986*).

КУЛИК Іван Якович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.03.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 551).

КУЛИК Леонтій Трохимович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Світова зірка”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

КУЛИК Павло Іванович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Народним судом Зінківського району

Полтавської області 18.07.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 11.06.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11411*).

КУЛИК Павло Миколайович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 720).

КУЛИК Петро Трохимович, 1885 р.н., с. Шабалтаєве, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 211).

КУЛИК Тимофій Андрійович, 1894 (1897) р.н., народився і проживав у с. Шабалтаєве, українець, освіта початкова, кравець промаргілі „Новий побут”. Арешт 9.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.10.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 387*).

КУЛИК Федір Григорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

КУЛИНИЧ Ілля Власович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, колгоспник-садівник. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

КУЛІБАБА Максим Романович, 1890 р.н., с. Пологи, проживав у с. Гай-Мошенка,

українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 15.05.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5947*).

КУЛІБАБА Олександр Семенович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5942*).

КУРИЛО Федот Гаврилович, 1916 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 8.09.1936. Харківським обласним судом 10.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2797*).

КУРІННИЙ Василь Данилович, 1900 р.н., с. Литовка, проживав на колишньому х. Скрипанівка Печенізького району Харківської області, українець, освіта середня, завідувач школи. Арешт 25.04.1931, звинувачення в участі в контрреволюційній організації та антирадянській агітації. Харківським оперсектором ДПУ 19.07.1931 справа закрита. (*Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005*).

КУРІННИЙ Василь Іванович, 1919 р.н., уродженець с. Бакирівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 239 конвойного полку внутрішніх військ НКВС (м.Скатеринбург, Росія). Арешт 17.08.1940. Військовим трибуналом військ НКВС Уральського округу 14.09.1940 за наміри вчинити терористичний акт (ст. 17-58-8 КК РРФСР) засуджений на 7 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.10.1940 вирок скасований, справа направлена на нове розслідування. Військовим трибуналом згаданого округу 25.01.1941 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Згаданою військколегією 21.02.1941 останній вирок залишений у силі. Реабілітований 21.11.1957 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5694*).

КУЧЕР Денис Герасимович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, приймальник овочевої продукції в районній споживспілці. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за

участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17**).

КУЧЕР Михайло Якович, 1923 р.н., уродженець с. Гнилиця, українець, освіта початкова. Червоноармієць 860 СП 283 СД. Арешт 15.03.1942. Військовим трибуналом 3 армії 30.05.1942 за ст. 58-1 „б” КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.12.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4821*).

КУЧЕР Пилип Остапович, 1881 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 8.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 687**).

КУЧЕР Федір Герасимович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

КУЧМАЙ Василь Антонович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, бригадир дорожньої бригади колгоспу ім. Будьонного. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 747*).

КУШНІРОВ Іван (Ісай) Іванович, 1896 р.н., с. Касянове Роменського району, проживав у с. Високе, росіянин, освіта початкова, священник. Арешт 19.01.1931. Харківським міжрайонним судом 23.01.1932 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11764*).

Л

ЛАВРИНЕНКО Іван Романович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.10.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 387**).

ЛАВРИШЕНКО Михайло Олександрович, 1904 р.н., с. Куземин, проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 2.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 24.10.1962 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 647*).

ЛАГОДА Кирило Васильович, 1896 р.н., с. Дейкалівка Зіньківського району Полтавської області, проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Колишній священик. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 236*).

ЛАПІН Михайло Софонович, 1898 р.н., с. Новопостроєне, проживав у м. Краснодон Луганської області, українець, вантажник шахти № 2-біс. Донецьким обласним судом 11.04.1937 засуджений до позбавлення волі на 5 років. [Інші відомості відсутні]. Реабілітований у 1988 р. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005*).

ЛАПІН Олексій Тимофійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Новопостроєне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 31.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 25.05.1944 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2878*).

ЛАПІН Юхим Афанасійович, 1888 р.н., народився і проживав на колишньому х. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931.

Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 987*).

ЛЕБЕДИНСЬКИЙ Петро Васильович, 1893 р.н., смт Варва однойменного району Чернігівської області, проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, без визначених занять. Колишній священик. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 280*).

ЛЕБІДЬ Йосип Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Лутище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 830*).

ЛЕБІДЬ Олександр Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Лутище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 829*).

ЛЕБІДЬ Яким Іванович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, неписьменний, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

ЛЕВЧЕНКО Костянтин Федорович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 22.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958

Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 686*).

ЛЕВЧЕНКО Петро Трохимович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, заготівельник сільського споживчого товариства. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 133*).

ЛЕГЕНЬКІВСЬКИЙ Опанас Васильович, 1889 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області того ж дня за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 530).

ЛЕН (ЛЬОН) Макар Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Аврамківщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.06.1936. Харківським обласним судом 4.10.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1877).

ЛЕПІНСЬКИЙ Томаш Францевич, 1911 р.н., с. Крилівка Андрушівського району Житомирської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, маляр цукрового заводу. Арешт 3.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 9.12.1937 за ст. 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 306).

ЛЕСНЯК Гордій Петрович, 1885 р.н., с. Хухра, проживав у с. Корещина Зіньківського району Полтавської області, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 4.08.1949. Полтавським обласним судом 10.11.1949 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований 29.06.1991 Генеральною Прокуратурою УРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

ЛЕСНЯК (ЛІСНЯК) Лукерія Лаврентівна, 1892 р.н., с. Матяші Зіньківського району Полтавської області, проживала в с. Комиші, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 525).

ЛИНИЦЬКИЙ [ЛЕНИЦЬКИЙ] Степан Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, слюсар цукрового заводу. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 25.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1379).

ЛИСЕНКО Кир'ян Семенович, 1900 р.н., с. Товсте Шишацького району Полтавської області, проживав у с. Кардашівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.02.1938, підписка про невийзд від 7.01.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 10.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-558).

ЛИТВИН Андрій Олександрович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.02.1933, звинувачення в належності до контрреволюційної повстанської організації. Харківським облвідділом ДПУ 19.03.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ЛИТВИН Степан Данилович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, конюх сільського споживчого товариства. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

ЛИТВИНЕНКО Петро Федорович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1938. Сумським обласним судом 29.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11492).

ЛИТОВЧЕНКО Степан Васильович, 1899 р.н., уродженець с. Миколаївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 13 кіннотного полку. Арешт 24.03.1942. Військовим трибуналом військ НКВС охорони та оборони тилу Південно-Західного фронту 14.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.01.1995 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13205*).

ЛИХИН [ЛИХИНА] Іван Михайлович, 1895 р.н., народився і проживав у колишньому с. Круте Лебединського району, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у с. Буро-Рубанівка, працював у колгоспі ім. Пролетаріату. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 29.12.1989 та 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 2, спр. 983; оп. 5, спр. 946).

ЛИХМАН Андрій Васильович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 780).

ЛИХМАН Гаврило Кіндратович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 24.05.1989 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки в Республіці Комі (Росія). Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 863*).

ЛИХМАН Петро Свиридонович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Харківським оперативним сектором ДПУ 27.05.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ЛОГВИНЕНКО Макар Остапович, 1921 р.н., уродженець с. Куземин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 508 батальйону аеродромного обслуговування 15 кавалерійського корпусу. Арешт 23.02.1942. Військовим трибуналом згаданого корпусу 16.03.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 25.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12798).

ЛОЗОВИЙ Андрій Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець,

освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 9.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 224).

ЛОЙКО Іван Михайлович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. Брат Лойка М.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ЛОЙКО Микола Іванович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір із заміною ув'язнення висилкою в Північний край на згаданий строк. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ЛОЙКО Микола Михайлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. Брат Лойка І.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

ЛОПА Панас Якимович, 1910 р.н., с. Грунь, проживав у м. Красний Луч Луганської області, українець, освіта початкова, вантажник шахти №16-біс. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 23.11.1937 засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований у 1961 р. [Інші відомості відсутні]. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

ЛУК'ЯНОВ Іван Дмитрович, 1895 р.н., с. Олешня, проживав у с. П'яткине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний трудівник”. Арешт 8.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 16.12.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 311).

ЛУЦЕНКО Андрій Ілліч, 1869 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова,

без визначених занять. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ЛУЦЕНКО Петро Сергійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 842).

ЛЮТИЙ Антон Федорович, 1886 р.н., смт Борисовка однойменного району Белгородської області (Росія), проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, дяк у церкві. Арешт 14.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 783).

ЛЯБАХ Василь Андрійович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5952).

М

МАЗНЯК Ольга Марківна, 1909 р.н., народилася і проживала в с. Мала Павлівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. [Відомості про арешт та зміст звинувачення відсутні]. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 позбавлена волі на 10 років. Реабілітована 5.01.1970 Сумським обласним судом. (Арх. райкомісії з питань реабілітованих).

МАКСАКОВ Андрій Максимович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, конюх лікарні. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 388).

МАКСАКОВ Микола Трохимович, 1904 р.н., с. Олешня, проживав у м. Луганськ, українець, освіта початкова, колійний робітник залізничної станції. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 3.07.1937 засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований у 1992р. [Інші відомості відсутні]. (Реабілітовані історію. Луганська область. – Кн. 2. – 2005).

МАКСАКОВ Петро Никифорович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Вороньського. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований

16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 133).

МАКСАКОВ Петро Федорович, 1921 р.н., уродженець с. Олешня, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого стрілецького батальйону 61 окремої морської СБ. Арешт 8.04.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом згаданої бригади 22.09.1942 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2844).

МАКСАКОВ Федір Юхимович, 1892 р.н., народився і проживав у с. П'яткине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Стахановець”. Арешт 25.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 642).

МАЛЕЦЬКИЙ Марко Петрович, 1910 р.н., уродженець с. Журавне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 120 артилерійського полку Резерву Головного Командування. Арешт 10.11.1934. Військовим трибуналом 7 стрілецького корпусу Українського ВО 23.01.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12811*).

МАНЧЕНКО Микола Гаврилович, 1901 р.н., смт Чупахівка, проживав у с. Олешня, українець, освіта вища, учитель школи. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Ярославській області (Росія), де й помер 5.07.1943. Реабілітований 29.11.1993 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 319а).

МАНЬКО Трохим Лукич, 1903 р.н., народився і проживав у с. Бідани, українець, освіта початкова, продавець крамниці Рибальської сільської кооперації. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

МАРТИШКО Микола Дмитрович, 1912 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і з листопада 1941 р. по липень 1942 р. працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 5.11.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 29.01.1949 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 12.02.1949 вирок залишений у силі. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Верховним Судом згаданої республіки 21.06.1955 за амністією звільнений. Військовим трибуналом Київського ВО 7.08.1956 покарання пом'якшене до 10 років [так у документах]. Реабілітований 19.04.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12500*).

МАРЧЕНКО Василь Микитович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, міліціонер відомчої міліції. Арешт 25.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.10.1932 за ст. 54-7 КК УСРР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 7955*).

МАРЧЕНКО Митрофан Дмитрович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 25.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, тесляр радгоспу „13 років Жовтня”. Арешт 12.08.1937. Особливою трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 7.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 27.04.1966 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641:оп. 2, спр. 759; оп. 4, спр. 381).

МАРЮХНО Григорій Євпатович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 2.12.1932 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 22.05.1990 Верховним Судом УРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 1. – 2005).

МАСИК Хрисанф Федорович, 1893 р.н., колишнє с. Гирявка (тепер с. Шевченкове) Конотопського району, проживав у с. Журавне, українець, освіта вища – закінчив Глухівський педагогічний інститут, священник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у с. Вирівка згаданого району, окупованому німцями. Арешт 4.09.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13096).

МАСЛЮК Іван Миколайович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Гусарщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове життя”. Арешт 12.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. УДБ управління НКВС по Сумській області 24.01.1940 рішення скасоване, справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 123).

МАСЛЮК Петро Павлович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Миколаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 ум. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 365*).

МАСЮК Микола Іванович, 1916 р.н., уродженець с. Довжик, українець, освіта середня. Курсант навчального батальйону 23 механізованої бригади. Арешт 3.06.1938, звинувачення за

ст. ст. 58-1 „а”, 58-9, 58-10, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом УДБ управління НКВС 1-ї ОЧА 14.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6140*).

МАТРИЧКО Трохим Павлович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475**).

МАХИБОРОДА Степан Йосипович, 1890 р.н., с. Славгород Краснопільського району, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 741*).

МАХОТКА Федір Семенович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, робітник виробничого комбінату „Червона перемога”. Арешт 30.06.1941. З наближенням фронту евакуйований до Кустанайської області (Казахстан). Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.12.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 23*).

МАХОТКА Яків Павлович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, тесляр Іванівської селекційної дослідної станції (с. Сонячне). Арешт 22.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 317*).

МАЩЕНКО Андрій Юхимович, 1916 р.н., уродженець с. Грунь, українець, освіта неповна середня. Начальник аерометричного поста 88 окремого артилерійського дивізіону, лейтенант. Арешт 13.07.1942. Військовим трибуналом 210 СД 31.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12867*).

МАЩЕНКО Іван Якович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.09.1924, звинувачення в участі в контрреволюційній організації сіоністського напрямку та провокаційній діяльності (ст. ст. 61, 67 КК УСРР 1924 р.). Уповноваженим ДПУ по Охтирському району 4.12.1924 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8110*).

МЕДВЕДЕНКО Олексій Якович, 1889 р.н., с. Доброславівка, проживав у с. Климентове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 68 полку. Арешт 1.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 642*).

МЕДВЕДЕНКО Сергій Наумович, 1911 р.н., с. Доброславівка, проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, робітник лісництва. Арешт 26.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 724*).

МЕДВЕДЕНКО Степан Олексійович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Доброславівка, українець, освіта початкова, експедитор дитячого містечка. Арешт 1.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. УДБ управління НКВС по Сумській області 10.01.1940 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 121*).

МЕЗИНКО (МИЗИНКО) Петро Маркович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 167*).

МЕШІЙ Олексій Олександрович, 1916 р.н., с. Куземин, проживав у с. Довжик, українець, освіта вища – закінчив Харківський учительський інститут, без визначених занять. Під час німецької окупації (1941-1943) проживав і працював на території Довжицької сільської ради. Арешт

6.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.06.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.05.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13346*).

МИТЬКО Макар Миколайович, 1897 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 9.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр.* 716*).

МІЛЬЧЕВСЬКИЙ Іван Іванович, 1896 р.н., с. Комсомольське Зіньківського району Полтавської області, проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Гігант”. Арешт 9.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр.* 231**).

МІНЯЙЛО Демид Васильович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр.* 475**).

МІНЯЙЛО (МІНЯЙЛОВ) Олексій Борисович, 1921 р.н., уродженець с. Куземин, українець, освіта початкова. Червоноармієць-радист батареї легкогарматного полку. Арешт 18.06.1943. Військовим трибуналом 16 артилерійської дивізії 29.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував на Далекому Сході СРСР. Реабілітований 26.04.1989 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-9297*).

МІНЯЙЛО Яким Михайлович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр.* 919*).

МІРОШНИЧЕНКО Марія Михайлівна, 1911 р.н., народилася і проживала в с.Гнилиця, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.03.1947 як член сім’ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10810**).

МІРОШНИЧЕНКО Федір Якович, 1893 р.н., с. Комиші, проживав у м. Зіньків Полтавської області, українець, освіта початкова, шофер районного виконкому. Арешт 14.01.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 27.03.1938 за ст. ст. 54-2, 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.05.1938 у м. Полтава. Реабілітований 27.06.1958 військовим трибуналом Київського ВО. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

МІЩЕНКО Олексій Данилович, 1898 р.н., с. Довжик, проживав у с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр.* 170*).

МІЩЕНКО Федір Михайлович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Лантратівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 12.07.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР ув’язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр.* 869*).

МОВЧАН Єгор Семенович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.06.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 31.07.1933 за ст. 54-11 КК УСРР ув’язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. Брат Мовчана М.С. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр.* 639*).

МОВЧАН Макар Семенович, 1897 р.н., с. Куземин, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, студент інституту профосвіти. Арешт 16.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув’язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області.

Брат Мовчана Є.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

МОКРУХА Яким Федорович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Розсохувате, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 21.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5930).

МОЛЧАНОВСЬКИЙ Петро Тимофійович, 1883 р.н., м. Мена однойменного району Чернігівської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, машиніст вузькоколійки Чупахівського цукрового заводу. Арешт 3.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 6.12.1937 за контрреволюційну, шпигунську та шкідницьку діяльність на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 15.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 706).

МОРДОВЕЦЬ Іван Ілліч, 1899 р.н., колишній х. Щоми, проживав у с. Овчаренки, українець, освіта початкова, сезонний працівник Чупахівського цукрового заводу. Арешт 6.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

МОРОЗ Сергій Никифорович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

МОСТОВИЙ Семен Онисимович, 1887 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу цукрокомбінату. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 412).

МОТРЕНКО (МОТРЕЧКО) Трохим Павлович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

МОТРЕЧКО Михайло Павлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. УДБ управління НКВС по Сумській області 17.03.1940 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Мотречка Т.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 869).

МОТРЕЧКО Мойсей Олексійович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 6.07.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 360*).

МОТРЕЧКО Трохим Павлович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. Брат Мотречка М.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

МУРАЄНКО Борис Арсенійович, 1914 р.н., уродженець с. Пологи, українець, освіта початкова. Червоноармієць 31 СД. Арешт 16.10.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням МДБ по Сумській області 10.06.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3507).

МУРАЙ Данило Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Охтирським райвідділенням Харківського оперсектора ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

Н

НАГОРНИЙ Петро Трохимович, 1906 р.н., смт Чупахівка, проживав у с. Щербані Полтавського району однойменної області, українець, освіта початкова, обліковець радгоспу. Арешт 23.01.1937. Полтавським обласним судом 9.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 14.05.1960 Верховним Судом УРСР. *(Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).*

НАДТОЧИЙ Григорій Олексійович, 1896 р.н., с. Грунь, проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, без визначених занять. Колишній священник. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 751).*

НАКОНЕЧНИЙ Арсеній Андріянович, 1889 р.н., м. Карлівка однойменного району Полтавської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, майстер депо цукрового заводу. Арешт 28.07.1937, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 4.03.1939 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-286).*

НЕВДАЧИН Зіновій Васильович, 1906 р.н., народився і проживав на колишньому х. Розкопи (тепер с. Ясенове), українець, освіта початкова, лісоруб Гулевогірського[?] лісництва. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Самарській та Челябінській областях (Росія). Реабілітований 6.01.1960 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 221).*

НЕГОВЕЛОВ Павло Іванович, 1890 р.н., с. Боброве Лебединського району, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 414).*

НЕРОЗЯ Андрій Степанович, 1865 р.н., народився і проживав у с. Ясенове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.01.1930,

звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 9.03.1930 справа закрита через похилий вік. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 703*).*

НЕСТЕРЕНКО Іван Володимирович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Ясенове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1933 у м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 475*).*

НЕСТЕРЕНКО Степан Федорович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Полтавським облвідділом ДПУ 5.03.1930 позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 16.08.1991 Генеральною Прокуратурою України. *(Арх. райкомісії з питань реабілітованих).*

НЕТРЕБИНА Лідія Трохимівна, 1921 р.н., народилася і проживала в с. Хухра, українка, освіта незакінчена вища – 3 курси Харківського педагогічного інституту, працювала в колгоспі ім. Петровського. Під час німецької окупації (1941-1943) проживала і працювала в згаданому селі. Арешт 28.08.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 15.12.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 23.03.1956 склад злочину перекваліфікований на ст. 54-3, покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітована 27.12.1991 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-11863).*

НЕЦ Сміль Людвигович, 1892 р.н., колишній х. Корчунок Житомирського району однойменної області, проживав у смт Терни Недригайлівського району, німець, освіта початкова, начальник ремонтно-силового цеху цукрового заводу. Арешт 5.03.1938. звинувачення в шпигунсько-диверсійній діяльності. Управлінням НКВС по Сумській області 30.03.1939 справа закрита. Проживав у смт Чупахівка, працював слюсарем-монтером цукрового заводу. Арешт 5.09.1941. З наближенням фронту евакуйований до м.Новосибірськ (Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1942 за антирадянську діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-3415. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 701).*

О

ОВЧАРЕНКО Кирило Якович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта вища, учитель школи. Арешт 5.03.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

ОВЧАРЕНКО Тит Микитович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

ОЛЕКСІЄНКО Родіон Корнійович, 1912 р.н., с. Хухра, проживав у смт Котельва однойменного району Полтавської області, українець, освіта початкова, машиніст МТС. Арешт 30.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 5.12.1937 за ст. 54-8 КК УРСР та за хуліганство (ст. 70) позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.03.1989 прокуратурою Полтавської області. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

ОЛЕФІРЕНКО Григорій Аврамович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Паризької комуни. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія). Реабілітований 20.10.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 361).

ОЛІЙНИК Іван Ларіонович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, робітник промартілі чоботарів „1 Травня”. Арешт 13.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 10.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3299).

ОРЄХОВ Федір Сергійович, 1904 р.н., народився і проживав у с. П'яткине, українець, освіта початкова, буртівник Чупахівського

цукрового заводу. Арешт 28.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 855).

ОРЄХОВ Яків Іванович, 1897 р.н., с. П'яткине, проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний трудовик”. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 875).

ОСМОЛОВСЬКИЙ Йосип Павлович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працівник промартілі „1 Травня”. Арешт 14.10.1037. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ОСТАФІЙЧУК Олександр Іванович, 1899 р.н., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області, проживав у с. Олешня, українець, освіта вища – закінчив Харківський гідрологічний інститут, учитель школи. Арешт 6.03.1938, звинувачення в контрреволюційній агітації. Охтирським РВ НКВС 31.01.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3208).

ОТРЯДОВ (ОТРОДА) Купріян Кіндратович (Іван Францевич), 1906 р.н., с. Мульчиці Володимирецького району Рівненської області, проживав у смт Чупахівка, білорус, освіта початкова, водій МТС. Арешт 22.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 5.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 18.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 9.06.1989 прокуратурою Сумської області. Син Отрядова К.С. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 923).

ОТРЯДОВ Кіндрат Єрофійович, 1882 р.н., с. Мульчиці Володимирецького району Рівненської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 20.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 15.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Отрядова К.К. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 837).

П

ПАВЛЕНКО Іван Павлович, 1915 р.н., уродженець с. Литовка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 661 артилерійського полку 206 СД. Арешт 11.05.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданої дивізії 22.05.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2856*).

ПАВЛЕНКО Леонтій Васильович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, член правління колгоспу „Більшовик”. Арешт 2.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.13.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній націоналістичній організації „СВУ” ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Самарській області (Росія). Реабілітований 2.10.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 682**).

ПАВЛЕНКО Микита Антонович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Грінченкове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Передовик”. Арешт 28.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній націоналістичній організації „СВУ” ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Красноярському краї (Росія). Реабілітований 2.10.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 682**).

ПАВЛОВСЬКИЙ Григорій Іванович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1933, звинувачення в належності до контрреволюційної повстанської організації. Харківським облвідділом ДПУ 19.03.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 475**).

ПАВЛОВСЬКИЙ Григорій Ілліч, 1911 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув’язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 475**).

ПАНТЮХ Василь Павлович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній

повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 ум. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 366**).

ПАНЧЕНКО Михайло Федорович, 1884 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу „Садівник-городник”. Арешт 11.04.1935, підписка про невізд від 3.09.1935. Харківським обласним судом 29.03.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1546*).

ПАПЕТА Олександр Васильович, 1909 р.н., уродженець колишнього х. Комарі (тепер с. В’язове), українець, освіта середня. Курсант Полтавського військовотранспортного училища (м. П’ятигорськ Ставропольського краю, Росія). Арешт 28.10.1941. Військовим трибуналом 68 окремої СБ 5.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 13.01.1942 вирок залишений у силі. Розстріляний 20.02.1942. Реабілітований 21.05.1992 Головним управлінням з нагляду за виконанням законів у Збройних Силах Генеральної Прокуратури Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12256*).

ПАСИНОГА Іван Федорович, 1902 р.н., с. Ма-ла Павлівка, проживав у с. Шенгаріївка Зінківського району Полтавської області, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.04.1936. Харківським обласним судом 9.09.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2804*).

ПАСЯДА Йосип Терентійович, 1883 р.н., колишнє с. Молотове (тепер с. Першотравневе) Зінківського району Полтавської області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 6, спр. 753*).

ПЕДИЧ Гордій Миколайович, 1894 р.н., с. Хрипськ Любомльського району Волинської області, проживав у с. Іллічівка, українець, освіта початкова, конюх дільниці дослідної станції. Арешт

23.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 5.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 18.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 703).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Василь Павлович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 933).

ПЕРЕРВА Микола Іванович, 1899 р.н., с. Грунь, проживав у с. Жолоби, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.02.1937. Харківським обласним судом 17.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11588).

ПЕРЕТЯТЬКО Михайло Іванович, 1894 р.н., колишній х. Щоми (тепер с. Жовтневе), проживав у с. Комсомольське Зіньківського району Полтавської області, українець, освіта середня, медичний фельдшер. Арешт 8.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231*).

ПЕТРОВСЬКИЙ Борис Миколайович, 1919 р.н., с. Рашівка Гадяцького району Полтавської області, проживав у с. Олександрія Рівненського району однойменної області, українець, освіта вища – закінчив Рівненський педагогічний інститут, учитель української мови та літератури середньої школи. У 1942-1943 рр. проживав і працював у с. Грунь, окупованому німцями. Арешт 12.06.1948. Сумським обласним судом 10.12.1948 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 25 років. Верховним Судом УРСР 9.03.1949 вирок залишений у силі. Термін покарання відбував у Красноярському краї (Росія). Комісією Президії Верховної Ради СРСР із розгляду справ на осіб, покараних за політичні злочини, 21.04.1956 визнаний засудженням необґрунтовано і таким, який підлягає звільненню із ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.05.1956 покарання пом'якшене до 10 років.

Реабілітований 27.06.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13732).

ПЕТРОВСЬКИЙ Микола Іванович, 1885 р.н., с. Бобрик Роменського району, проживав у с. Грунь, українець, освіта середня, священник. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 508).

ПИЛИПЕНКО Петро Терентійович, 1895 р.н., уродженець с. Литовка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 661 артилерійського полку 206 СД. Арешт 11.05.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданої дивізії 1.06.1943 справа закрита, направлений на збірно-пересильний пункт 40 армії. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5061).

ПИРЯТИНЕЦЬ Антон Іванович, 1899 р.н., с. Грунь, проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетарський шлях”. Арешт 31.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 625).

ПИРЯТИНЕЦЬ Трохим Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетарський шлях”. Арешт 5.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 675).

ПІВТОРАПАВЛО Степан Максимович, 1909 р.н., смт Орілька Лозівського району Харківської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, машиніст вузькоколії цукрового заводу. Арешт 20.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 735).

ПЛАСТИЮК Федір Іванович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Пластюки, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ

УСРР 3.03.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 130).

ПОДРЕЗ Петро Панасович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 18.07.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 11.06.1990 Сумським обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11411*).

ПОЛТАВЕЦЬ Яків Іванович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, конюх районного лісгоспу. Арешт 16.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ПОНОМАРЕНКО Антон Прокопович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Бугрувате, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 286).

ПОПЛАВСЬКИЙ Мойсей Сергійович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

ПОРІВАЙ Іван Микитович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.09.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокуратурою Харківської області 23.04.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8806*).

ПОЧЕПЦОВ Андрій Романович, 1886 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ

10.05.1929 за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФРР позбавлений волі на 6 місяців. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 844*).

ПРИХОДЬКО Віктор Лукич, 1890 р.н., с. Рубанівка Машівського району Полтавської області, проживав у с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.09.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 18.01.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2586).

ПРИХОДЬКО Єфрем Степанович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 173).

ПРИХОДЬКО Павло Федорович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 418).

ПРИХОДЬКО Пимон Лукич, 1897 р.н., народився і проживав у с. Буро-Рубанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 989).

ПРОСКУРНЯ Єгор Сергійович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 918).

ПРОСКУРНЯ Марко Петрович, 1884 р.н., с. Комиші, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, робітник цукрового заводу. Арешт 24.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 167).

ПРОСКУРНЯ Пантелеймон Микитович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 17.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231**).

ПРОТАСОВ Михайло Михайлович, 1908 р.н., с. Ницаха Тростянецького району, проживав у с. Іллічівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 403*).

ПРОТАСОВ Роман Филімонович, 1892 р.н., с. Ницаха Тростянецького району, проживав у с. Іллічівка, росіянин, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 914*).

ПРОЦЕНКО Овксентій Никанорович, 1905 р.н., с. Довжик, проживав у с. Лантратівка, українець, освіта початкова, шофер колгоспу „Третій вирішальний”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав на окупованій німцями території району. Арешт 29.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 6.05.1944 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2364*).

РАДЧЕНКО Павло Антонович, 1910 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, котельник цукрового заводу. Арешт 31.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія). Реабілітований 29.05.1972 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 490*).

РАДЬКО Андрій Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта

ПУСТОВІТ Дем'ян Платонович, 1895 р.н., смт Котельва однойменного району Полтавської області, проживав у с. Куземир, українець, освіта початкова, без визначених занять. Колишній священник. Арешт 28.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 967*).

ПУХ Семен Костянтинівич, 1882 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Президією ЦВК СРСР 7.02.1936 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475**).

ПУШКАР Кузьма Максимович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763**).

ПУШКАР Петро Григорович, 1892 р.н., с. Будне, проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, завідувач лісової ділянки. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 24.10.1962 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 646*).

Р

початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 826*).

РАДЬКО Іван Семенович, 1899 р.н., с. Довжик, проживав на колишньому х. Гончарівка (тепер с. Буро-Рубанівка), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931,

звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 16.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5931*).

РАДЬКО Петро Корнійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював конюхом в артілі „Більшовик”. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 28.11.1989 та 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 174; оп. 4, спр. 738*).

РАЩИНІН (РАСЧИНА, РАСЧИНН) Семен Максимович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, столяр колгоспу „Передовик”. Арешт 7.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за контрреволюційну роботу та тероризування активу села застосована ВМП. Розстріляний 15.09.1937 у м.Харків. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 931*).

РЕШЕТНИК Дмитро Романович, 1881 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, тесляр артілі „Друга п'ятирічка”. Арешт 29.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 132*).

РЕЗНИК Герасим Кузьмич, 1909 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, чоботар промартілі „1 Травня”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17**).

РИМАР Григорій Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Олешня, українець, освіта початкова. Червоноармієць 117 гвардійського СП 71 гвардійської СД. Арешт 11.04.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 21.04.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років

ВТТ. Військовим трибуналом Воронежського фронту 19.05.1943 справа закрита, направлений до районного військкомату (Кіровська область, Росія). (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5067**).

РИМАР Корній Олексійович, 1883 р.н., с. Олешня, проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 33*).

РИМАР Петро Якович, 1879 р.н., колишній х. Оленине (тепер с. Оленинське), проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.01.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.04.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР позбавлений права проживання в режимних місцевостях СРСР на 3 роки. Реабілітований 31.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 830*).

РІЗНИЧЕНКО Олексій Зотович, 1919 р.н., уродженець колишнього с. Козачий Яр, українець, освіта середня технічна. Помічник начальника зв'язку в/ч 34651, старший лейтенант. Арешт 29.07.1948. Військовим трибуналом Читинського гарнізону (Росія) 16.08.1948 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.10.1956 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6011*).

РОГАЛЬСЬКИЙ Василь Іванович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня у м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр. 763**).

РОГАЛЬСЬКИЙ Йосип Карпович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 13.03.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у с. Рибальське, працював конюхом у споживчому товаристві. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації

позбавлений волі на 10 років. Реабілітований відповідно 15.06.1989 – прокуратурою Сумської області, 8.10.1957 – військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641; оп. 6, спр. 134; оп. 1, спр. 763*).

РОГАЛЬСЬКИЙ Петро Хомич, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, завідувач Грунської приписної каси Охтирського відділення Держбанку. Арешт 9.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейському ВТТ Далекосхідної залізниці (Росія). Грунським РВ НКВС 15.02.1940 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 222).

РОГАЛЬСЬКИЙ Трохим Мартинович, 1892 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 17*).

РОГАЛЬСЬКИЙ Федір Іванович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Рубани, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

РОЖКОВ Іларіон Іларіонович, 1900 р.н., с. Сидоряче Котелевського району Полтавської області, проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Партизан”. Арешт 27.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 13).

РОЗІНЬКО (РАЗІНЬКОВ) Іван Митрофанович, 1893 р.н., с. Довжик, проживав у с. Грінченкове, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР

застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 23.09.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 168).

РОЗІНЬКО (РАЗІНЬКОВ) Опанас Якович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Передовик”. Арешт 8.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.05.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 267).

РОМАНЮК Микола Самійлович, 1900 р.н., м. Славути Хмельницької області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, старший механік МТС. Арешт 18.10.1937, звинувачення за ст. ст.54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Грунським РВ НКВС 24.11.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6283).

РОМАСЬ Арсеній Андрійович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, моторист Чупахівського цукрового заводу. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 991).

РОМАСЬ Гнат Никифорович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, бджоляр колгоспу. Арешт 29.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. УДБ управління НКВС по Сумській області 10.03.1940 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 257).

РОМАСЬ Давид Денисович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 14.03.1940 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 10.03.1965 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 320).

РОМАСЬ Михайло Олександрович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 24.05.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР

позбавлений права проживання в режимних місцевостях СРСР на 3 роки. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 863*).

РОЩИН Петро Павлович, 1867 р.н., с. Олешня, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 736).

РУБАН Арсеній Ларіонович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 483).

РУБАН Іван Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Більшовик”. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 29.10.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5028).

РУБАН Іван Ларіонович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 827).

РУБАН Олександр Прокопович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Грінченкове, українець, освіта початкова, член артілі „Передовик”. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія). Реабілітований 15.07.1968 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 438).

РУДЕНКО Федот Родіонович, 1894 р.н., с. Хухра, проживав у с. Мошенка, українець, освіта початкова, голова колгоспу „Ім. 9 Січня”. Арешт 23.10.1937, звинувачення в антирадянській агітації. УДБ управління НКВС по Сумській області 11.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-309).

РУДЬ Григорій Назарович, 1884 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

РУДЬКІН Микита Леонтійович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Карпилівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 5.05.1938, звинувачення в участі в контрреволюційній націоналістичній організації. Сумським обласним судом 5.09.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1113*).

РУДЬКО Василь Йосипович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

С

САВУРЕНКО Савелій Олександрович, 1878 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929, звинувачення за ст. 58-10 КК РСФРР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10.05.1929 позбавлений права проживання в режимних місцевостях СРСР на 3 роки з

прикріпленням до визначеного місця мешкання. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 844*).

САВЧЕНКО Сергій Іванович, 1919 р.н., уродженець с. Чернеччина, українець, освіта початкова. Солдат 146 окремого батальйону 36 дивізії конвойних військ НКВС. Арешт 20.06.1943.

Військовим трибуналом військ НКВС Орловської області (Росія) 4.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.12.1992 військовою прокуратурою Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12440*).

САВЧЕНКО Федір Маркович, 1879 р.н., с. Микитівка Тростянецького району, проживав у с. Горяйстівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр. 326**).

САЄНКО Андрій Захарович, 1898 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Високе, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, *спр. 778**).

САЛИВОН Лука Іполітович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УСРР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 667***).

САМУСЬ Юхим Варламович, 1892 р.н., с. Шаповалівка Конотопського району, проживав у с. Сонячне, українець, освіта середня агрономічна, агротехнік із селекції буряків Іванівської селекційної дослідної станції. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Грунським РВ НКВС 17.03.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-335*).

САМЧУК Іван Никифорович, 1892 р.н., с. Любитів Ковельського району Волинської області, проживав у с. Сонячне, українець, освіта середня спеціальна, бухгалтер Іванівської селекційної дослідної станції. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. УДБ управління НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-396*).

СЕВЕРИН Іларіон Васильович, 1880 р.н., с. Високе, проживав у с. Кудряве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Під час Великої Вітчизняної війни проживав у с. Кудряве, окупованому німцями. Арешт

18.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.03.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3645**).

СЕМЕГУК Георгій Климович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, столяр колгоспу ім. Косіора. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 19.10.1937 у м. Харків. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр. 933***).

СЕМЕГУК (СИМИГУК) Ларіон Назарович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Грінченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 984**).

СЕМЕНЕНКО Григорій Антонович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, неписьменний, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 763***).

СЕМЕНЧУК (СЕМЕГУК) Степан Овсійович, 1884 р.н. народився і проживав у с. Грінченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр. 255**).

СЕМЕРЕНКО Іван Григорович, 1888 р.н., с. Бунякине Путивльського району, проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний шлях”. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 994**).

СЕПЛИВИЙ (СИПЛИВИЙ) Григорій Денисович, 1878 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 789).

СЕПЛИВИЙ Данило Андріанович, 1889 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, кравець колгоспу „Жовтень”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

СЕПЛИВИЙ (СИПЛИВИЙ) Іван Сергійович, 1910 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 871).

СЕПЛИВИЙ (СИПЛИВИЙ) Кирило Каленикович, 1888 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 22.03.1937. Харківським обласним судом 28.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1607).

СЕРДЮК Олександр Микитович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, статистик МТС. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 366*).

СЕРДЮК Олексій Никифорович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, робітник Іванівської дослідної селекційної станції. Арешт 2.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за наміри вчинити терористичний акт (ст. 17-54-8 КК УРСР) ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 626).

СЕРЕДА Онисим Олексійович, 1887 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди

(тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.10.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 386*).

СЕРЕДА Степан Михайлович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, контролер ошадкаси. Арешт 20.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

СЕРЕДА Яків Макарович, 1908 р.н., уродженець с. Грунь, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-шофер 142 окремого батальйону зв'язку 91 СД. Арешт 7.04.1942. Військовим трибуналом 41 району авіабазування (м. Махачкала Дагестанської АРСР, Росія) 22.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.07.1996 військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13549).

СЕРЕДЮК Катерина Андріївна, 1907 р.н., м. Харбін Північної Маньчжурії, проживала в смт Чупахівка, українка, освіта середня, рахівниця цукрокомбінату. Арешт 23.06.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 18.07.1941 за ст. ст. 54-6, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.08.1941 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 29.01.1958 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4615).

СИМОН Петро Карпович, 1888 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 686*).

СИМОНЕНКО (ЗЕЛЕНКО) Кирило Іванович, 1891 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі

„Жовтень”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

СИМОНЕНКО Максим Іванович, 1899 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 13.07.1938 у м. Харків. Реабілітований 14.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 264*).

СИНЕЛЬНИК Іван Васильович, 1906 р.н., уродженець с.Куземин, українець, освіта початкова. Червоноармієць 368 запасного СП 24 запасної СД. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 20.10.1944. Військовим трибуналом Ташкентського гарнізону Середньо-Азійського ВО 5.12.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.10.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13573).

СИНЕЛЬНИКОВ Іван Павлович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, пасічник колгоспу „Соцпребудова”. Арешт 22.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. Син Синельникова П.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 934).

СИНЕЛЬНИКОВ Павло Овксентійович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Олешня, росіянин, освіта початкова, пасічник підсобного господарства лікарні. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Батько Синельникова І.П. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 207).

СИНИЦІН Максим Маркович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937

за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 28.05.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 297).

СІДЕЛЬНИК Анастасія Андріївна, 1907 р.н., народилася і проживала в с. Хухра, українка, неписьменна, прибиральниця молочно-чарні. Арешт 29.11.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.12.1942 за ст. ст. 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 28.04.1989 прокуратурою Актюбінської області (Казахстан). (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 972).

СІДЕЛЬНИК Андрій Тимофійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта неповна середня, ветеринарний фельдшер. Арешт 3.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.07.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 360*).

СІДЕЛЬНИК Володимир Іванович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ по Зінківському району (Полтавська область) 11.11.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8806*).

СІДЕЛЬНИК Григорій Павлович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 у м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

СІДЕЛЬНИК Дмитро Касянович, 1910 р.н., уродженець с. Хухра, українець, освіта початкова. Червоноармієць 688 батальйону авіаобслуговування 30 району авіабазування. Арешт 25.03.1942. Військовим трибуналом згаданого району авіабазування Південно-Західного фронту 2.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.05.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13369).

СІДЕЛЬНИК Михайло Георгійович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контр-

революційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 у м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

СІДЕЛЬНИК Опанас Васильович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 10.05.1971 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

СІДЕЛЬНИК (СІДЕЛЬНИКОВ) Федір Павлович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 в м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

СІРКО Іван Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, бригадир-городник колгоспу ім. 17 партз'їзду. Арешт 5.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.07.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 360*).

СКАЧКО Терентій Леонтійович, 1897 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Прогрес”. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.02.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-262).

СКЛЯР Омелян Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Оленинське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у бурякорадгоспі Чупахівського цукрокомбінату. Арешт 5.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 30.11.1989 та 25.12.1989 прокуратурою Сумської

області. (ДАСО, ф.Р-7641:оп. 2, спр. 799*; оп. 6, спр. 710*).

СКЛЯРОВ Павло Юхимович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 933*).

СКРИПНИК Степан Остапович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки на 5 років після відбуття строку покарання за межі Полтавського і Харківського округів. Верховним Судом УСРР 18.12.1929 вирок облсуду залишений без змін. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10235*).

СКРИПНИК Феодосій Кіндратович, 1898 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, завідувач господарства сільської ради. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селищі, окупованому німцями. Арешт 24.10.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 21.01.1949 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Реабілітований 20.01.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3089).

СМАЛЮХ Кирило Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Крупської. Арешт 2.08.1940. Сумським обласним судом 7.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 6.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11871).

СОКІЛ Андрій Васильович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, рахівник Грунського районного фінвідділу. Арешт 24.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. Брат Сокола М.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

СОКІЛ Марко Васильович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 11.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.04.1933 висланий на 3 роки в Північний край умовно, з-під варті звільнений. Працював касиром відділення Держбанку. Арешт 24.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований відповідно 26.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 8.10.1957 – військовим трибуналом Київського ВО. Брат Сокола А.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. спр. 596*, 763*).

СОКІЛ Михайло Олександрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Бідани, українець, освіта початкова, робітник Грунського лісництва. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

СОЛОВЕЙ Василь Андрійович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 20.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м. Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 282).

СОЛОВЕЙ Федір Трохимович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Шевченка. Арешт 27.09.1936, підписка про невізд від 23.12.1936. Харківським обласним судом 19.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2279).

СОЛОД Петро Захарович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „8 Березня”. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував у Красноярському краї (Росія). Особливою нарадою

при НКВС СРСР 28.08.1945 строк покарання скорочений на 6 місяців. Після звільнення працював у згаданому селі в колгоспі. Арешт 16.12.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 22.03.1950 за належність до антирадянської націоналістичної організації засланий на поселення в Північно-казахстанську область. Реабілітований відповідно 8.10.1957 – військовим трибуналом Київського ВО, 2.12.1964 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*, 765).

СОЛОДКА Парасковія Федорівна, 1914 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.06.1945 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область разом із сином СОЛОДКИМ Миколою Дмитровичем, 1938 р.н. Реабілітовані 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10587*).

СТАВИЦЬКИЙ Іван Леонтійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5969).

СТАВИЦЬКИЙ Михайло Леонтійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 19.05.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 884*).

СТЕПЕНКО Дмитро Федорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Пролетарський шлях”. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 6.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.08.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 483).

СТЕЦЮРА Іван Гнатович, 1896 р.н., с. Пархомівка Краснокутського району Харківської області, проживав у с. Ясенове, українець, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 17.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП.

Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 24.09.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 992).

СТЕШЕНКО Андрій Трохимович, 1895 р.н., с. Грунь, проживав у с. Бандури, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.04.1933 ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 21.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 179).

СТЕШЕНКО Кузьма Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с.Грунь, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Молотова. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

СТРЕКИЦЯ Павло Григорович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Кардашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 238).

СТРИЖАК Володимир Антонович, 1881 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Іскра”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м.Харків. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

СТУКАЛО Михайло Опанасович, 1903 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 24.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 21.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1326).

СТУПАК Федір Іванович, 1875 р.н., уродженець Лебединського району, проживав у с. Литовка, українець, освіта початкова, робітник робкоопу Правдинського цукрозаводу (Великописарівський район). Арешт 1.11.1937. Сумським обласним судом 20.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1208).

СУБОТА Йосип Тимофійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім. 17 партз'їзду. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія) та в Азербайджані. Реабілітований 6.07.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 360*).

СУК Василь Миколайович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за належність до контрреволюційної повстанської організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 в м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475*).

СУК Ілля Максимович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929, звинувачення в систематичному проведенні антирадянської діяльності проти всіх заходів на селі. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.11.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 788*).

СУК Йосип Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 788*).

СУК Павло Павлович, 1906 р.н., уродженець с. Будне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 135 СП (м. Київ). Арешт 9.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 714).

СУК Прокіп Кирилович, 1882 р.н., народився і проживав у колишньому с. Буди (тепер с. Куземин), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 788*).

СУСІДСЬКИЙ Іван Петрович, 1922 р.н., уродженець с. Бакирівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць мінометної роти 169 армійського запасного СП. Арешт 17.04.1943, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Відділом військової контррозвідки „Смерш” згаданого полку 20.07.1943 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5103).

СУТУЛА Василь Федорович, 1921 р.н., уродженець с. Довжик, українець, освіта початкова. Червоноармієць 21 артилерійського полку 21 танкової дивізії. Арешт 20.07.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії

25.07.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 5.08.1941. Реабілітований 25.02.1998 військовим судом Центрального регіону України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13834).

СУШКО Юхим Васильович, 1899 р.н., с. Чернеччина, проживав у с. Будне, українець, освіта початкова, лісоруб лісництва. Арешт 4.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 6.07.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.319).

Т

ТАРАБАН Григорій Павлович, 1886 р.н., с. Грунь, проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м. Суми. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 395).

ТАРАБАН Тихін Васильович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 18.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр.506).

ТАРАНУХА Гаврило Федорович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Пологи, українець, освіта початкова, голова правління споживчого товариства. Арешт 23.02.1938, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Охтирським РВ НКВС 6.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1322).

ТАРАСЕНКО Степан Зотович, 1895 р.н., с. Грунь, до мобілізації проживав у с. Юрченкове Вовчанського району Харківської області, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 2.04.1942. Військовим трибуналом 3 гвардійського Кавказького СК 6.04.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 14.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12397).

ТЕРЕЩЕНКО Іван Андрійович, 1907 р.н., уродженець с. Куземин, українець, освіта неповна

середня. Молодший командир 391 запасного СП. Арешт 24.12.1942. Військовим трибуналом 29 запасної СБ Архангельського ВО 5.11.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13012).

ТЕРЕЩЕНКО Свирідон Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Леніна. Арешт 5.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231*).

ТЕРЕЩЕНКО Федір Йосипович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Качанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1930. Полтавським окружним судом 30.04.1930 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 3 роки та до висилки після відбуття строку покарання на 3 роки за межі Полтавського округу. Реабілітований 19.06.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3131).

ТЕРЕЩЕНКО Федір Петрович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років та до висилки після відбуття строку покарання на 5 років за межі

Харківського та Полтавського округів. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10235*).

ТИТАРЕНКО Семен Трохимович, 1890 р.н., м. Харків, проживав у с. Куземин, українець, освіта вища – закінчив Ризький політехнічний інститут (сільгоспвідділ), дільничний агроном. Арешт 23.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.05.1938 за участь у бойовій білогвардійській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 22.01.1959 Сумським обласним судом (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 68*).

ТИЩЕНКО Лука Вікторович, 1896 р.н., с. Миколаївка, проживав у с. Карпилівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Любченка. Арешт 21.12.1936, звинувачення в контрреволюційній агітації та дискредитації вождя Сталіна. Харківським обласним судом 4.06.1937 виправданий. Арешт 20.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 12.12.1956 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-61, ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 366**).

ТИЩЕНКО Петро Михайлович, 1900 р.н., с. Грунь, проживав у с. Лутище, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 21.12.1936. Харківським обласним судом 13.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2282*).

ТКАЧЕНКО Борис Андрійович, 1920 р.н., уродженець смт Чупахівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 872 СП 282 СД. Арешт 17.06.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 3.08.1942 за невиконання наказів командирів (ст. 193-2 „г” КК РРФСР) та за ст. 58-10 засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Північно-Західного фронту 25.09.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6129*).

ТКАЧЕНКО Василь Юхимович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Кудряве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 26.07.1929 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 849*).

ТКАЧЕНКО Іван Павлович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Стара Іванівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м. Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, спр. 415*).

ТКАЧЕНКО Михайло Миронович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Михайленкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.07.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 24.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 6, спр. 278*).

ТКАЧЕНКО Пилип Савелійович, 1924 р.н., с. Хухра, проживав у колишньому м. Червоноармійськ (тепер у межах м. Волгоград, Росія), українець, освіта неповна середня, робітник заводу № 264. Арешт 18.09.1942. Військовим трибуналом 57 армії 30.09.1942 за ст. ст. 58-10 ч. 2, 58-12 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13239*).

ТОКАР Яким Петрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.02.1952. Сумським обласним судом 23.08.1952 за активну участь у групі істинно православних християн засуджений до позбавлення волі на 25 років. Верховним Судом УРСР 29.10.1954 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12339**).

ТРЕТЯКОВ Петро Петрович, 1897 р.н., уродженець с. Журавне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 4 навчально-тренувального авіаполку 2 повітряної армії. Арешт 25.04.1943. Військовим трибуналом Тамбовського гарнізону Приволзького ВО 25.05.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12917*).

ТРОФИМЮК Юзеф Павлович, 1907 р.н., уродженець Волинської області, проживав у смт Чупахівка, поляк, освіта початкова, шорник Чупахівського цукрового заводу. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК

УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-401*).

ТУРЧИН Іван Федорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки після відбуття строку покарання за межі Харківського та Полтавського округів на 5 років. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10235**).

ТУРЧИН Лазар Омелянович, 1899 р.н., с. Комиші, проживав у с. Перелуг, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Паризька комуна”. Арешт 9.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 231***).

ТУРЧИН Михайло Степанович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений

до позбавлення волі на 10 років та до висилки після відбуття строку покарання за межі Харківського та Полтавського округів на 5 років. Повернувся в згадане село, працював у колгоспі ім. Леніна за наймом. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований відповідно 29.01.1999 та 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10235**; ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 749**).

ТУРЧИН Степан Іванович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.10.1929. Полтавським окружним судом 17.11.1929 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років та до висилки після відбуття строку покарання за межі Харківського та Полтавського округів на 5 років. Реабілітований 29.01.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 10235**).

ТУРЧИН Яким Панасович, 1922 р.н., уродженець с. Комиші, українець, освіта початкова. Червоноармієць 7 гвардійської механізованої бригади. Перебував на лікуванні в шпиталі № 14. Арешт 19.01.1944. Військовим трибуналом 52 армії 9.02.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12767*).

У

УРОЙЧЕНКО Яків Андрійович, 1882 р.н., с. Добрянське Великописарівського району, проживав у с. Горайстівка, українець, освіта початкова, робітник торфодобування. Арешт 16.09.1937. Особливою трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 152**).

Ф

ФЕДОРЕНКО Василь Несторович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, завідувач господарства районної лікарні в згаданому селі. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Особливою нарадою при МДБ

СРСР 28.06.1950 за згаданим звинуваченням засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований відповідно 8.10.1957 – військовим трибуналом Київського ВО, 2.12.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. *спр. 763**, 766**).

ФЕДОРЕНКО Іван Несторович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Ворошилова.

Арешт 13.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ФІСЬКО Федір Михайлович, 1900 р.н., с. Бідани, проживав у с. Грунь, українець, освіта

початкова, працював у колгоспі ім. Молотова. Арешт 14.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

Х

ХРАПАЧ Кузьма Парфентійович, 1886 р.н., колишне с. Пирки (тепер с. Комсомольське) Зінківського району Полтавської області, проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по

Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Харків. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

Ц

ЦИБУЛЬКО Дмитро Микитович, 1887 р.н., с. Шабалтаєве, проживав у с. Дуб'яги Зінківського району Полтавської області, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по

Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

Ч

ЧЕЛЬМАК Павло Семенович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 14.06.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 за згаданим звинуваченням засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований відповідно 27.11.1957 та 22.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ЧЕЛЬМАК Яків Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 20.11.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області

27.11.1937 за участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 27.11.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 667*).

ЧЕРНЕЦЬ Андрій Прохорович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Високе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 760).

ЧЕРНЕЦЬ Олексій Прохорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Високе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 266).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Семен Данилович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Народним судом Зіньківського району Полтавської області 18.07.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 11.06.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11411*).

ЧИЖ Федір Савич, 1883 р.н., народився і проживав на колишньому х. Сеплівка (тепер с. В'язове), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 27.02.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 ч. 2 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 508).

ЧИРКОВ (ЧЕРКОВ) Михайло Панасович, 1907 р.н., с. Бірки Зіньківського району Полтавської області, проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін

покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований 27.05.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 387).

ЧУБ Іван Сергійович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 24.01.1933 за ст. 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 1.02.1933 у м. Харків. Реабілітований 5.07.1990 Президією Верховної Ради СРСР. (Арх. райкомісії з питань реабілітованих).

ЧУТ Андрій Миколайович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 525).

ЧУТ Леонтій Якович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.03.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 585).

III

ШАБРАТ Ольга Марківна, 1909 р.н., народилася і проживала в с. Комиші, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Крупської. Арешт 19.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в Республіці Карелія (Росія). Реабілітована 5.01.1970 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 451).

ШАМРАЙ Андрій Васильович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Рибальське, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 23.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1 спр. 763*).

ШАМРАЙ Денис Маркіянович, 1884 р.н., народився і проживав у с. В'язове, українець,

освіта початкова, працював у колгоспі „Жовтень”. Арешт 8.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 687*).

ШАМРАЙ (ШМАРАЙ) Олексій Іванович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Бурячиха, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Травень”. Арешт 1.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 7.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 685*).

ШАПАР Севастян Микитович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 28.02.1938. Особливою трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 686*).

ШАПОВАЛ Василь Трохимович, 1884 р.н., м. Охтирка, проживав у с. Пологи, українець, неписьменний, працював у колгоспі ім. Будьонного. Арешт 23.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-263).

ШАПОШНИК Никандр Мойсейович, 1872 р.н., народився і проживав у с. Ясенове, українець, освіта початкова, майстер-кустар із виробництва гребінців. Арешт 6.02.1938, підписка про невийзд від 20.06.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 16.07.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-417).

ШВЕДЧЕНКО Петро Іванович, 1903 р.н., уродженець с. Чернеччина, українець, освіта початкова. Червоноармієць господарського взводу 169 армійського запасного СП 40 армії. Арешт 24.12.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 19.01.1943 за антирадянські висловлювання засуджений до позбавлення волі на 5 років, направлений на фронт. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13007).

ШВЕДЧЕНКО Степан Романович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. Брат Шведченка Т.Р. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 324*).

ШВЕДЧЕНКО Тихін Романович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Чернеччина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. Брат Шведченка С.Р. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 104).

ШЕВЧЕНКО Микола Федорович, 1888 р.н., с. Петрівка Красноградського району Харківської області, проживав у с. Литовка, українець, освіта середня, директор середньої школи. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Охтирським РВ НКВС 10.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-195).

ШЕВЧЕНКО Митрофан Семенович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 582).

ШЕВЧЕНКО Петро Дмитрович, 1898 р.н., с. Рябина Великописарівського району, проживав у с. Журавне, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний прапор”. Арешт 7.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 935).

ШЕВЧЕНКО Яків Васильович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 17.11.1937 за висловлювання терористичних намірів щодо керівників партії та уряду (ст.17-54-8 КК УРСР) і проведення антирадянської агітації засуджений на 6 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.03.1939 з вироку виключена ст. 17-54-8, визначена міра покарання – 4 роки ВТТ. Реабілітований 7.05.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12154).

ШЕВЧЕНКО Яків Тимофійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, працівник колгоспної кравецької майстерні. Арешт 15.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію та участь в антирадянській повстанській організації позбавлений волі на 8 років. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.04.1950 засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований 8.10.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 763*).

ШЕЛЕСТ Григорій Данилович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „1 Травня”. Арешт 23.02.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.01.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 687*).

ШЕЛЕСТ Никифор Євменович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Мала Павлівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Спільна праця”. Арешт 8.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.04.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 193*).

ШЕПЕЛЬСЬКИЙ Володимир Францевич, 1896 р.н., уродженець смт Чупахівка, поляк, освіта вища – закінчив військоvu академію, член ВКП(б). Начальник 5 частини штабу в/ч 5800 (м.Київ), капітан. Арешт 16.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1939 за ст. ст. 54-1 „б”, 54-8, 54-11 КК УРСР (участь в антивійськовій змові) ув'язнений на 5 років у ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.04.1949 засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований 30.11.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 848).

ШИБАЄВ Іван Семенович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Олешня, українець, освіта початкова, працював столярем. Арешт 11.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.12.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 933*).

ШИКИМАКА Марко Григорович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.07.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 19.01.1945 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2697).

ШКАРУПА Федір Сергійович, 1900 р.н., с. Гудимівка Лебединського району, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, вагар цукрозаводу. Арешт 13.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 819).

ЩЕРБАЧЕНКО Микола Федорович, 1913 р.н., уродженець с. Горяїстівка, українець, освіта неповна середня, кандидат у члени ВКП(б). З 1941 р. перебував у німецькому полоні, а також проживав на окупованій німцями

ШОКОЛО Пантелеймон Дмитрович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Попелівщина, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Перемога”. Арешт 10.04.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 17.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 44*).

ШПАК Гнат Васильович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Довжик, українець, освіта початкова, колгоспник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав із листопада 1941 р. по січень 1942 р. працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 15.12.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 29.01.1949 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 12.02.1949 вирок залишений у силі. Військовими трибуналом Київського ВО 7.08.1956 покарання пом'якшене до 10 років, за амністією звільнений. Реабілітований 19.04.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12500*).

ШТАГЕР Юхим Єгорович (Григорович), 1886 р.н., с. Бугрувате, проживав у с. Кудряве, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і наприкінці 1941 р. працював у с. Кудряве, окупованому німцями. Арешт 18.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.03.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3645*).

ШУТКО Ксенофонт Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Куземин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.05.1933 в м. Харків. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 475).

Щ

території. Арешт 7.01.1944, звинувачення за ст. 54-1 „б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 20.03.1944 справа закрита, направлений у військкомат. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3640).

ЩЕРБИНА Юхим Данилович, 1895 р.н., с. Веприк Гадяцького району Полтавської області, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, слюсар МТС. Арешт 27.08.1936. Харківським обласним судом 2.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2208*).

ЩИРСЬКИЙ Мефодій Іванович, 1892 р.н., уродженець колишньої Київської губернії, проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, слюсар цукрокомбінату. Арешт 24.02.1938, звинувачення за ст. ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 21.03.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1386*).

ЩОМА-КОЛОНТАЄВСЬКИЙ Іван Павлович, 1909 р.н., колишній х. Щоми, проживав у с. Жовтневе, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 16.06.1937. Харківським обласним судом

3.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2300*).

ЩОМА Пилип Гаврилович, 1882 р.н., народився і проживав на колишньому х. Щоми, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Сталіна. Арешт 31.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія), де й помер 19.12.1942. Реабілітований 27.05.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 193**).

ЩОМА Степан Семенович, 1875 р.н., народився і проживав на колишньому х. Щоми, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РСФРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, *спр. 795**).

Ю

ЮРАСОВ Петро Семенович, 1908 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селищі, окупованому німцями. Арешт 23.09.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.01.1945 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2871*).

ЮРКО Олександр Андрійович, 1903 р.н., уродженець с. Ясенове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 339 ветеринарного лазарету (м. Фролово Волгоградської області, Росія). Арешт 17.11.1941. Військовим трибуналом 351 СД 57 армії 1.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 24.12.1941. Реабілітований 18.11.1991 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11848*).

Я

ЯНОВСЬКИЙ Андрій Миколайович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 23.09.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.11.1937 у м. Суми. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 311**).

ЯНОВСЬКИЙ Гнат Потапович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Грунь, українець, освіта початкова, коваль колгоспу „Більшовик”.

Арешт 18.12.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 12.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 15.10.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 17***).

ЯРИЗЬКО Клим Єлезарович, 1902 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.10.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-

10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 640).

ЯРИЗЬКО Логвин Ілліч, 1879 р.н., народився і проживав у смт Чупахівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Організатор секти євангелістів. Арешт 7.02.1938. Сумським обласним судом 29.08.1939 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.08.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-960).

ЯРМАК Павло Васильович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Підлозіївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 704).

ЯРОШЕНКО Данило Калістратович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 29.08.1937. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 156).

ЯРОШЕНКО Іван Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 3.03.1930 за ст. ст. 54-4, 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 507).

ЯРОШЕНКО Олександр Леонтійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Комиші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1935. Харківським обласним судом 9.04.1935 за участь у контрреволюційній повстанській організації та контрреволюційну агітацію засуджений до позбавлення волі на 5 років. Термін покарання відбував у м. Комсомольськ-на-Амурі (Росія). Реабілітований 25.12.1965 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8393).

ЯРОШЕНКО Семен Іванович, 1904 р.н., с. Комиші, проживав у с. Овчаренки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Особливою трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 29.12.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 231*).

ЯЦЮК Антон Юхимович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Хухра, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 814).

ЯЦЮК Яким Іванович, 1883 р.н., с. Козіївка Краснокутського району Харківської області, проживав у с. Сонячне, українець, освіта початкова, фельдшер медичного пункту Іванівської селекційної дослідної станції. Арешт 26.08.1935. Харківським обласним судом 19.03.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 4.06.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2163).

ПУТИВЛЬСЬКИЙ РАЙОН

Архивный № _____

Сов. секретно

ВОЕННЫЙ ТРИБУНАЛ 2-й ОТДЕЛЬНОЙ ПРАСОШАВЕННОЙ АРМИИ

**Подлинное судопроизводство
ПО ДЕЛУ № 0048**

По обвинению *Сыч Нат. Михайловна 1 вое.*
Кудрява Елена Васильевна
преступления предусмотренных ст.ст. 88-1 п.в.,
88-8, 88-9, 88-11 УК РСФСР

ф.и.о. Н.И. Сидорова

Управление СБУ
Воинской области

№ 545

ДЕЛО № 545

по обвинению: -
УДОВЕНКО Василий Андреевич
в пр. пр. ст. 58-1.а. УК РСФСР

РЕШ. 1973 г.

УЧТЕНО в 1962 году

4220

П-36

УССР

Комитет государственной безопасности
при Совете Министров УССР

УЧТЕНО в 1962 году

АРХИВ

Учетно-архивного отдела
КГБ при Сов. Министров УССР
СЛЕД. ФОНД

ДЕЛО № 827/1788

По обвинению *Хонцева Т.Ч.*
ст. 54-11 УК УССР

Начато *19 апреля 1961 г.* В _____ томах
Окончено *21 апреля 1961 г.* Том № _____

После судебного рассмотрения и истечения
ареста в силу востановленного подлежат
земельному возвращению в _____
(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия _____

Передача выходящих в про-
изводство следственных дел, а также
взятых из архива дел в другие от-
делы или органы КГБ, хотя бы и
временно, производится исключи-
тельно через _____

КОМИТЕТ УССР
МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ
при СМ УССР
по Сумской области
Управление СБУ
по Сумской области

ДЕЛО № _____

По обвинению *Хандурин Семён Маркович*
Матушка Елена Михайловна и др. ст. ст. 88-1 п.в.,
88-8, 88-9, 88-11 УК РСФСР

Начато *19 апреля 1961 г.* Том № *первый*

Окончено *21 апреля 1961 г.*

После судебного рассмотрения и истечения
ареста в силу востановленного подлежат
земельному возвращению в _____
(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия _____
приговора. (указать учетный материал)

Передача выходящих в про-
изводство следственных дел, а также
взятых из архива дел в другие от-
делы или органы МГБ, хотя бы и
временно, производится исключи-
тельно через _____

Передача следственного дела
формируется постановлением, утвер-
ждаемым _____

ОСНОВАНИЕ: Приказ КГБ, Прокуратуры и
НКО Сов. СР № 00389 от
10.08.62 г.

УССР

ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ
ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

УЧТЕНО в 1962 году

ДЕЛО № 247746

Мотин - Михеева Мария Ивановна и др.
Бедаринков Юрий Иванович
ст. ст. 54-10 ст. 1 УК УССР

Начато 26 июля 1936 года
Окончено 23 августа 1936 г.
на 108 листов

ЗА ГРАТАМИ – ПАРТИЗАНСЬКИЙ КОМАНДИР

КОНЯЄВ

Григорій Іванович

Народився 25 січня 1891 року в селі Веселе Путивльського повіту Курської губернії (тепер – Путивльський район Сумської області). У роки громадянської війни став організатором Першого Путивльського загону червоних партизанів, очолюючи який, боровся за встановлення радянської влади в рідному краї. Однак практика подальшого „соціалістичного будівництва”, що проявилась у насильницькій колективізації селянських господарств, свідчила, що не за таке майбутнє воювали партизани загону Коняєва. Більшість із них стала відкрито критикувати заходи влади і більшовицької партії на селі. Авторитет Г.І. Коняєва серед колишніх партизанів і місцевого населення був надзвичайно високим. Його критичні висловлювання щодо політичної ситуації в країні сприймалися як керівництво до дії. Ось чому проти колишнього партизанського командира двічі, у 1933 і 1936 роках, порушувались кримінальні справи.

Сім'я, в якій народився Григорій Іванович Коняєв, як і переважна більшість жителів села Веселе Путивльського повіту Курської губернії, жила надзвичайно бідно. Злидні гнали багатьох веселівців на заробітки. Григорій Коняєв у п'ятнадцятирічному віці працював шахтарем-вантажником у Донбасі. З 1913 року – рядовий у царській армії¹.

Безрадісне дитинство, важка робота на шахті та чотирирічна служба в армії відіграли важливу роль у формуванні характеру і світогляду Г.І. Коняєва.

Революційні події 1917 року в Росії докотилися до Путивльського повіту. Він став ареною боротьби між Українською Центральною радою та більшовиками. У січні 1918 року останні встановили свою владу на території краю. Але після підписання Брестської мирної угоди політична ситуація змінилася корінним чином.

У березні того ж року війська кайзерівської Німеччини зайняли Путивльський повіт, 24 квітня вони увійшли до Путивля. Почалися грабежі, терор. До Німеччини відправлялися ешелони награбованого майна і продовольства. Переслідувались радянські активісти. 23 травня 1918 року московська газета „Правда” повідомляла, що в Обояні та Путивлі було розстріляно 130 чоловік². Селяни каралися за відмову працювати в поміщицьких економіях. Все це викликало невдоволення серед місцевого населення та сприяло зародженню партизанського руху опору гетьманській владі та дислокованим німецьким частинам.

Фото 1932 р.

Автобіографія.
 Вик. безпечного хрещеного дід. Месенко Путівльського району, с 15-ти років в Донбасі шахтарським трудом до 21-го року. С 1913-го до 1917-го служив в царській армії, як кавалерійський офіцерський рядовий.
 У 1917-го року вступив в партію РКП(б), працював по організації партії і по зверненням Керенського у 1918-го. Був помічником керівників тов. Педуровим і тов. Савицьким по доповідях організації на Бучацькій /Річківській, Франківській, Конотопській, Путівльській, Щигровській), де і організував окремі відділи в кожному і ескадрон кавалерії.
 Був директором партійного окремого відділу, керував рядом сел-серед і середів, розвів небагато белогвардійських ескадронів, спираючись со своєю організацією тільки до ліквідації белогвардійських, навітряних на Рівнені, Тарнопі, Чернівцях, Києві, Миколаєві.
 Після сходу вступив за демократичну лінію до 2-го українського дивізіону в західних районах самостійно ірмені українського народу і молоді.

З автобіографії Г.І. Коняєва. Серпень 1933 р.

молоді бував Г.І. Коняєв. Ми знали, що він великий мрійник і поет, не розлучався з товстим зошитом, у який записував свої твори. Одного разу в нашій полковій [5-го Глухівського полку] комсомольській організації він прочитав свої вірші. Вони були спрямовані (як і він сам!) уперед, у наше майбутнє ...

*Да, Я велик над всем великим –
 Мои и Небо, и Земля.
 Мы жизнь на новый лад построим,
 Творец творцов – ведь это Я!*⁵

У жовтні 1918 року путівльські партизани вибили німецькі частини та гетьманську „Державну варту” і відновили радянську владу в селах Крупецької, Шалигинської, Берюхівської та Новослобідської волостей Путівльського повіту⁶. Наприкінці 1918 р. влада перейшла до адміністрації української „Директорії”. У січні 1919 р. було створено повітовий комітет РКП(б), до якого пізніше включено Г.І. Коняєва, а також ревком у поновленому складі, в якому він очолив військовий відділ⁷.

Григорій Іванович був стійким захисником завоювань радянської влади. Він завжди виявляв неабияку твердість у відстоюванні своїх рішень, однак при цьому не завжди прислуховався до пропозицій керівних органів.

Зокрема, у грудні 1918 року Курський губком РКП(б) відрядив до Путівля Т.П. Хільченка для відновлення та організації радянської влади в повіті. Його зустрів Г. І. Коняєв, який заявив, що „владу він вже поновив і що він є головою повітвиконкому та уповноваженим

Наприкінці вересня 1918 року на Шалигинському цукровому заводі був сформований Перший Путівльський партизанський загін. Його основу склали мешканці навколишніх сіл, ядро – більшовики Путівля. Командиром загону став уродженець села Веселе Коняєв Григорій Іванович³.

Г.І. Коняєв палко сприйняв гасла більшовиків, вступивши в 1917 році до лав РСДРП (б). Пізніше в автобіографії він напише: „У 1918 р. був призначений керівником тов. Пятаковим і тов. Затонським підпільним організатором на 5 повітів (Рильський, Грайворонський, Конотопський, Путівльський, Щигровський), де й організував загін у 1200 чол. піхоти та ескадрон кавалерії”⁴.

Досвідчений партизанський командир Коняєв до того ж був романтичною людиною, захоплювався поезією. Згадував С.С. Халтурін: „Частіше за все серед

Українського штабу Червоної армії”. На запитання, хто ж поведе його загін на фронт, Г.І. Коняєв відповів, що загін залишається охороняти місто. Після безрезультатних переговорів з ним Т.П. Хільченко зв’язався з Курськом. Губвиконком і губвійськком дали Коняєву жорстке розпорядження негайно вирушити на фронт”⁸.

Григорій Іванович був вимушений підкоритися. І незабаром загін, який він очолював, „захопив ряд цукрозаводів і міст, розбив декілька білогвардійських загонів, наступаючи на Ромни, Бахмач, Ніжин, Київ, Житомир. Вивів до Росії безліч повстанців за демаркаційну лінію в 2-гу повстанську дивізію. У зайнятих районах самостійно провів мобілізацію людей і коней”⁹.

Партизанський загін Г.І. Коняєва повернувся у свій повіт наприкінці листопада 1919 року після звільнення його від денікінців тепер уже Червоною армією. Ставши головою Путивльського повітревкому, Григорій Іванович доповідав у Курськ: „... зі своїм загonom партизанів став відновлювати порядок. Продовольча справа налагоджується дуже важко тому, що бандами Денікіна багато пограбовано як фуражу, продовольства, так і одягу, але населення ділиться продовольством, навіть останнім ... Вартова рота для несення гарнізонної служби в місті мною організована. Вживаються заходи по організації міліції, військкому. Прибувають добровольці та колишні дезертири”¹⁰.

Після громадянської війни в Росії червоні партизани приступили до відбудови зруйнованого господарства. Більшість з них одержала відповідальні посади в партійних, радянських і господарських установах.

У 1920 році Григорій Іванович – знову голова Путивльського ревкому, потім повітвиконкому і секретар повітового комітету РКП(б). Згодом виїхав до Москви, де працював у Всеросійській Раді народного господарства. У 1921-1922 роках навчався у військовій академії РСЧА, звідки відрахований за станом здоров’я (за іншими даними – через неуспішність)¹¹. У цей час у „профспілковій дискусії”, розгорнутій у більшовицькій партії, він став на бік „робітничої опозиції”¹², був присутній на її зборах, навіть обирався до президії. За участь у цій опозиції заарештовувався надзвичайною комісією, утримувався два з половиною тижні в Бутирській в’язниці. По партійній лінії йому оголошено догану із занесенням до особової справи¹³. У 1923 році Г.І. Коняєва виключено з РКП(б) за незгоду з новою економічною політикою (за іншими свідченнями – у зв’язку з підтримкою „робітничої опозиції”). Пізніше він порушив питання про партійність. Та йому було відмовлено в поновленні в партії.

У ті роки відбулися зміни в особистому житті Г.І. Коняєва. Він одружився з учителькою Євгенією Миколаївною Левитською¹⁴. У 1926 році в них народилася дочка Наталія. Близькі знайомі Г.І. Коняєва свідчили, що дома в нього вони бували дуже рідко – Григорій Іванович не любив застільних компаній.

Проживаючи в Путивлі, Григорій Іванович працював на різних господарських посадах. У 1926 році Глухівський окружний відділ ДПУ¹⁵ дізнається про антирадянські випадки колишнього командира червоних партизанів. Зокрема, у заяві секретаря осередку КП(б)У приміської зони Путивля йшлося про те, що Г.І. Коняєв проводить роботу по дискредитації лінії партії та агітує за вихід з неї. Путивльським райапаратом ДПУ було вчинено допит Коняєва, однак без застосування запобіжних заходів. Після цього Григорій Іванович на деякий час випадає з поля зору ДПУ.

Відмова наприкінці 1920-х років більшовицької партії і радянської влади від НЕПу, насильницька колективізація на селі, командно-адміністративні методи управління і голод викликали негативну реакцію широких верств населення.

Улітку 1931 року колишні борці за радянську владу почали висловлювати невдоволення нею: на селян накладаються непосильні податки, вони заганняються в колгоспи, партизани позбавляються належної уваги та пільг тощо.

Такі настрої в середовищі колишніх партизанів не залишилися поза увагою „компетентних органів”. Їм стало відомо, що в селі Веселе Путивльського району з’явилася підпільна організація, яка залучає до свого складу нових осіб, проведено кілька нелегальних зборів,

і що кінцева мета організації – підготовка збройного повстання. Співробітники ДПУ приступили до виявлення „бунтівників спокою”. У червні 1932 року затримано п’ятьох осіб. Згодом Харківський обласний відділ ДПУ вимушений був визнати, що матеріалів, які б викривали їх у злочинній діяльності, не здобуто. Слідчу справу припинили і заарештованих з-під варти звільнили¹⁶.

ОПЕРСПЕДГРУППА.
У. С. С. Р.

ГОСУДАРСТВЕННОЕ
Политическое Управление
при
Совете Народных Комиссаров
ЧЕРНИГОВСКИЙ
ОБЛАСТНОЙ ОТДЕЛ

СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО

На № Лит. „К”
Серия „.....”

Кому **НАЧ. ОСОБОВОГО ОТДЕЛА ДПУ УССР**
Куда **г. Харьков.**

№ 619604.
м. Чернігів — г. Чернігів
2 апреля 1933 года.

Короткий зміст:
про КНЯВЕВА Г.И.

Препровождаемый в В/распоряжение КНЯЕВ Григорий Иванович, арестован 9 февраля с.г. и с этого времени проводилась активная следственная проработка его.

В первый период следствия, КНЯЕВ вел себя на допросе крайне вызывающе, отказывался от разговоров со следователем вообще, предъявлял повышенные требования в смысле установления для него особого режима и т.д. В последнее время до некоторой степени „примирился” со своим арестом.

Следственными материалами мы в начале следствия не оперировали. Впоследствии мы приступили к оперированию отдельными фактами изобличающими н-р деятельность КНЯЕВА.

На всем протяжении следствия, КНЯЕВ категорически отрицал не только свое участие в н-р. организации, но и осведомленность о наличии н-р. организации среди бывш. красных партизан.

КНЯЕВ неоднократно высказывал сомнения по поводу наличия в деле каких либо показаний против него.

Прилагаемый в личном деле рапорт КНЯЕВА на имя ВОРОШИЛОВА, характеризует эту позицию КНЯЕВА.

Показания КНЯЕВА не фиксировались.

На устных допросах, КНЯЕВ излагал свои оппозиционные взгляды и настроения в период 1923-1926 год, причастность к шляпничковской оппозиции, сочувствия ТРОЦКИМУ и т.д.

Вместе с тем, КНЯЕВ настаивает на отсутствие у него каких либо разногласий с партией в данный период.

К очным ставкам мы не прибегали.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Дело КНЯЕВА на 142 листах.

НАЧ. ОПЕРСПЕДГРУППЫ *М. М. М. М. М.*
ЗАМ. НАЧ. ЧЕРНИГОВСКОГО ОБЛ. ОТДЕЛА ДПУ УССР *В. В. В. В. В.*

Повідомлення оперслідгрупи Чернігівського облвідділу ДПУ особливому відділу ДПУ УСРР про хід слідства по справі Г.І. Коняєва та переведення його з Чернігова до Харкова. 2 квітня 1933 р.

Є в протоколах допитів свідчення і безпосередньо про Г.І. Коняєва. Заарештовані називали його здібним партизанським командиром, відданим радянській владі. Але, починаючи з 1921 року, Григорій Іванович свої погляди змінив, ставився до заходів партії і влади нелояльно і з недовірою, критикуючи ці заходи і даючи їм негативну оцінку. Він обурювався з приводу арештів колишніх партизанів у Веселому¹⁹.

У слідчій справі Г.І. Коняєва є відомості про те, що в 1929 році, коли в Путивльському районі розпочиналася колективізація, він багатьом партизанам радив вступати до колективних господарств. Але в 1930 році відбувається масовий вихід з колгоспів, який супроводжується розбиранням робочої худоби і сільськогосподарського реманенту. Коняєв почав говорити, що колективізація ще не дозріла і що народ проти її проведення. Більшість партизанів у той час вийшла з колективних господарств, забрала свою худобу та інвентар.

Однак через півроку почалися нові арешти. У період з 25 листопада 1932 року по 30 березня 1933 року взято під варту 39 осіб: 24 уродженця Веселого, у тому числі Коняєва Григорія Івановича (арештований 8 лютого 1933 року), по 4 вихідця із Шулушівки і Софіївки, по 3 – із Рев’якина і Погаричів, 1 – із Забілина. Серед арештованих 20 селян-одноосібників, 16 колгоспників, більшість – колишні червоні партизани¹⁷.

На вимоги та під тиском слідства звинувачувані свідчили на допитах, що їх „підпільна організація” побудована за таким же принципом, що й партизанський загін Коняєва. Особи, які входять до складу організації, повинні знаходитись удома і чекати виклику. У момент виступу їх попередять через спеціальних людей, після чого всім треба зібратися в Путивлі, де буде видана зброя. Налагоджений зв’язок з Маріїнським і Володимирівським радгоспами: на випадок виступу повстанці будуть забезпечені хлібом¹⁸.

В особі Г.І. Коняєва ДПУ вбачало організатора та ідейного натхненника „повстанців”. У протоколах допитів заарештованих зафіксовано наступне: „У 1930 році на Путивльському цегельному заводі, яким керував Коняєв, він казав, що червоним партизанам треба організуватися, прискорити створення повстанської організації²⁰. Повстання легше за все в момент війни. Зброя в селах Погаричі, Веселе і Шулешеве знайдеться і будемо бити з тилу. Червоні партизани – колишні керівники Путивльщини від програми комуністів відмовились. Наша справа була почати. Ми, хоч і відійшли від керівництва, але ще спроможні будувати революцію”²¹.

В обвинувальному висновку Чернігівського обласного відділу ДПУ від 19 червня 1933 року зазначено, що в результаті агентурної розробки ліквідована широко розгалужена контрреволюційна повстанська організація²², яка мала своєю кінцевою метою збройне повалення радянської влади і такі програмні та цільові завдання:

- установа народно-демократичної республіки на чолі з демократичним урядом, який обирається на засадах всенародного таємного голосування;
- установа приватної власності на землю і поділ її порівну між селянами, ліквідація колгоспів, радгоспів і комун та поділ їх земель для приватного землекористування;
- установа вільної торгівлі.

За висновками слідчих, організація мала також і задалегідь розроблений план повстання, яким передбачалось створення бойових загонів, роззброєння військових частин гарнізону Глухова і озброєння повстанців, захоплення державних установ, у першу чергу, пошти, телеграфу і друкарні. Зі вступом у Путивль, Шостку, Рильськ, а також на шляху в напрямку Києва – залучення населення до повстання²³.

Активні учасники Путивльської контрреволюційної групи звинувачувались у зв'язках з представниками аналогічних груп на Глухівщині та в Рильському районі Центрально-Чорноземної області, з якими проводились наради для погодження спільних дій²⁴, а також у підбурюванні селян до виходу з колгоспів, злісному невиконанні планів хлібозаготівель, погрозах сільському активу. Члени Веселівського повстанського осередку звинувачувались у контрреволюційній діяльності в селах Погаричі, Софіївка, Рев'якине, Забілине, Уцькове, Шулешівка, Шошине, Калашникове Путивльського району, Шалигине, Баничі, Холопкове, Ковіньки, Маївка Глухівського району.

20 лютого 1933 року з камери Чернігівської в'язниці Г. І. Коняєв звертається до Чернігівської обласної прокуратури та наркома робітничо-селянської інспекції УСРР В.П. Затонського. Григорій Іванович вважає свій арешт непорозумінням і просить ознайомитися зі справою заарештованих партизанів. Звернувся він і до голови Реввійськради СРСР К.С. Ворошилова:

– Чернігівське ДПУ пред'явило мені звинувачення в організації якогось контрреволюційного повстання, про яке я не маю жодної уяви та й подібне безумство мені в голову не приходило і не прийде... Також арештовані з колишнього мого загону командир батальйону, ротні командири і багато рядових партизанів... Про якусь контрреволюційну організацію я нічого не знаю, однак уже сиджу місяць і 20 днів без усяких фактичних і юридичних на те даних... решта партизанів, яких приписують до якоїсь моєї організації, також паряться в заточенні ні за що ... Вважаю своїм обов'язком просити Вас... виявити ті обставини, що кращі бійці та завойовники революції ні за що страждають. Це сидять ті партизани, які на перший Ваш заклик знову стануть у ряди Червоної Армії і віддадуть останні сили та досвід для блага революції. Прошу прохання моєму не відмовити, так як від цього страждають близько сотні партизанів²⁵.

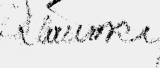
Відомостей про реагування на клопотання Г.І. Коняєва в його слідчій справі немає. Останнє звернення навіть не надіслане адресату, а лише підшите до справи.

Разом з тим, у справі є й інші документи з відгуками про Григорія Івановича. Зокрема, колишній командувач частин особливого призначення Курської губернії Л.І. Поплавський

засвідчує значні заслуги Г.І. Коняєва в боротьбі за радянську владу. Ф.А.Соскола (м. Москва), який познайомився з Григорієм Івановичем у 1931 році, зазначає, що останній „дуже здібний і безумовно чесний працівник. Політично я вважаю його недостатньо розвиненим, але відданим радянській владі і не здатним на зраду”.

Позитивну характеристику Коняєву, як колишньому директору радгоспу „Кролівник”, дав заступник начальника Головного управління „Союзнархарчу” Бездежський²⁶.

У справі є свідчення про те, що білогвардійцями по-звірячому закатовані мати, брат і племінник Григорія Івановича²⁷, що він нагороджений орденом Червоного Прапора, мав великий авторитет у Путивлі та, за висновком прокурора Чернігівської області, популярність у середовищі червоних партизанів, якими він раніше командував²⁸.

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА № 95/528	
Судебной Тройки при Коллегии ГПУ УССР от " " 31/VII 1933 г.	
СЛУШАЛИ:	ПОСТАНОВИЛИ:
1. Дело №-827/51989 -00 УВО и ГПУ УССР по обв. гр. КОНЯЕВА Григория Ивановича, 1891 г.р., ур. дер. Веселое; Путивльск. р-на, укр., б. чл. ВКП(б), по ст. 54-11 УК УССР	КОНЯЕВА Григория Ивановича - выслать через ПШ ОГПУ в КАЗАХСТАН сроком на ТРИ года, считая срок с 17/II-33 г., из-под стражи ОСВОБО- ДИТЬ. Дело сдать в архив.
Верно: Секретарь Судебной Тройки 	

Постанова судової трійки при колегії ДПУ УСРР про висилку Г.І. Коняєва на 3 роки до Казахстану. 31 липня 1933 р.

Але, незважаючи на заслуги і позитивні характеристики Г.І. Коняєва, судова трійка при колегії ДПУ УСРР прийняла 31 липня 1933 року постанову про вислання його на три роки до Казахстану²⁹. І хоч він підписав 5 серпня того ж року зобов'язання в п'ятнадцятиденний строк вибути до місця висилки з наступною реєстрацією в м. Алма-Аті, Григорій Іванович туди не виїхав. Він звернувся до Генерального Прокурора СРСР. Наступне листування між Прокуратурою УСРР, яка керується указівкою Прокуратури СРСР, наполягала на припиненні справи Коняєва, і ДПУ УСРР та особливим відділом

Українського військового округу, які вимагали його покарання, завершилось на користь Г.І. Коняєва – замість Казахстану він опинився в Путивлі³⁰.

У Григорія Івановича з'явилася можливість зайнятись звичними господарськими справами, прилучитися до улюблених захоплень, зустрітися з товаришами по колишній службі на сукновальні, Сеймських водяних млинах, а також у цегельні і в кролівничому радгоспі, якими у свій час керував.

Однак у другій половині 1930-х років розгортається нова хвиля політичних репресій. Коняєва Григорія Івановича, тоді директора томатного заводу в селі Антики (тепер Стрільники), заарештував 13 жовтня 1936 року начальник Путивльського районного відділення НКВС Свинціоник за санкцією прокурора області. Підстава арешту – „контрреволюційна троцькістська діяльність”.

А ось і „докази” такої діяльності:

„Коняєв, коли був у Москві, казав Бауману³¹: „Система райвиконкому така, що можна днями ходити і нічого не вирішиш”; „Коняєв оточив себе куркулями і висловлювався так: „Якщо хто розкуркулений, то це люди, на яких можна покластися, вони тільки і можуть працювати.” „Казав, що троцькістів не розстрілюють, побоятися, бо в цю справу втрутаються іноземні держави, які можуть оголосити війну Радянському Союзу... Крім того заявляв, що є велике невдоволення серед колгоспників”³².

Допитуючи Г.І. Коняєва, слідчі прискіпливо з'ясовували причетність його тепер уже до „троцькізму”.

13 жовтня 1936 року –

Запитання:

– Розкажіть слідству про вашу контрреволюційну троцькістську діяльність.

Відповідь:

– Контрреволюційну троцькістську діяльність я не проводив...

Запитання:

– Усеж-таки слідство вимагає розказати про вашу троцькістську діяльність.

Відповідь:

– До троцькізму я не належав і контрреволюційну троцькістську діяльність не проводив.

19 жовтня 1936 року –

Запитання:

– Розкажіть про ваші зв'язки з троцькістами Ведерниковим і Шовіковим.

Відповідь:

– Ведерникова і Шовікова я знаю добре. У 1918-1919 роках з Шовіковим я брав участь у партизанському загоні, а в 1928-1929 роках працювали разом у Путивльському міському споживчому товаристві ... Про їх контрреволюційну діяльність мені нічого невідомо.

Запитання:

– Вам зачитується витяг із показань свідків: „Стоборов, Ведерников, Коняєв і Шовіков є організаторами контрреволюційної троцькістської організації в Путивлі”. Ви це підтверджуєте?

Відповідь:

– Ні, не підтверджую³³.

Формуючи доказову базу звинувачення Коняєва в „контрреволюційній діяльності”, слідчі звернули увагу і на поетичну творчість колишнього партизанського командира.

У період нового слідства (жовтень-грудень 1936 року) його хатня робітниця пояснювала слідчим: „Я часто спостерігала, що вночі Коняєв щось пише. Одного разу він читав свій вірш дружині, там йшлося про ДПУ, як воно незаконно діє по відношенню до населення”³⁴.

Один з віршів, вилучених у Григорія Івановича під час обшуку³⁵, був долучений до його справи як речовий доказ.

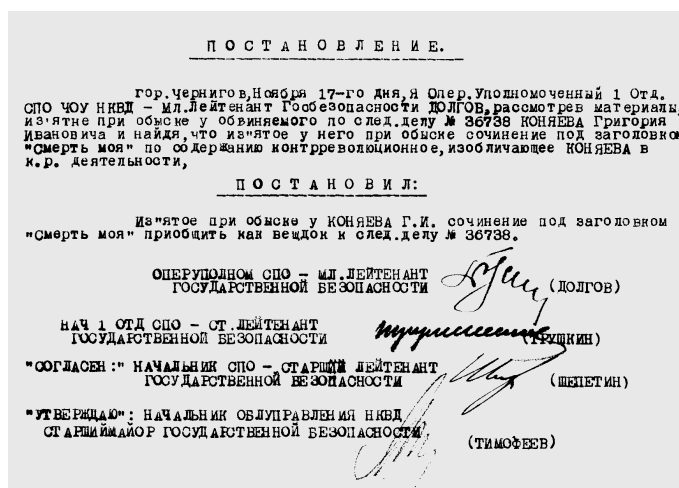
Запитання слідчого:

– Ви визнаєте, що твір під заголовком „Смерть моя” має контрреволюційний характер?

Відповідь Коняєва:

– Ні, не визнаю. Це моя чернетка, я хотів відобразити психологію куркуля, але вірш невдало складений і набуває такого невідомого враження [...] завдяки поганій обробці може бути неправильно сприйнятий³⁶.

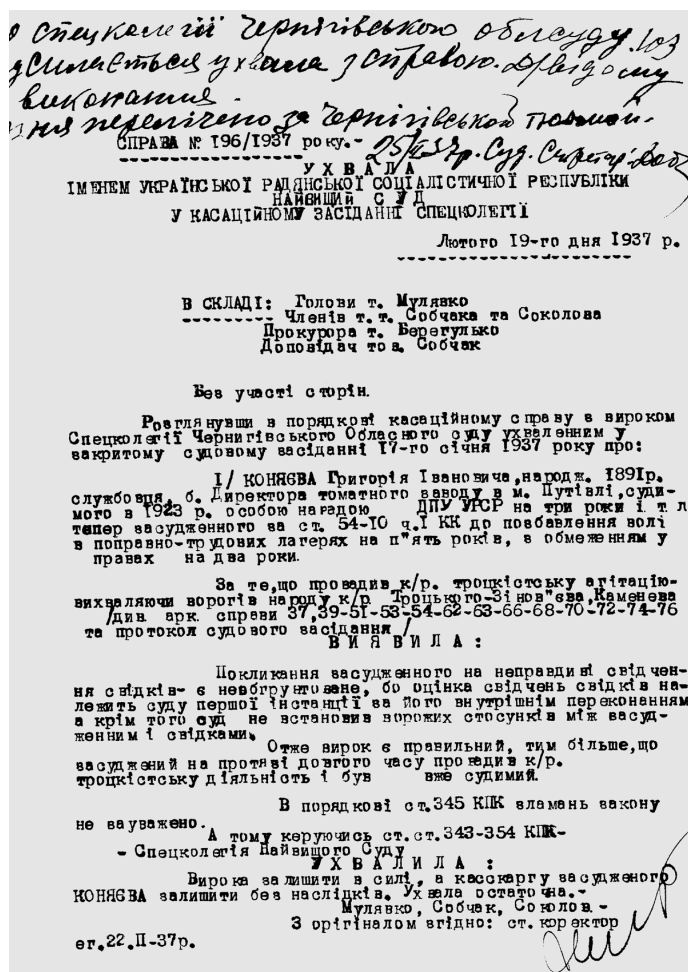
На зборах Путивльської районної парторганізації

Постанова управління НКВС по Чернігівській області про залучення до слідства Г.І. Коняєва його вірша „Смерть моя” як речового доказу. 17 листопада 1936 р.

неодноразово згадувались виключення Коняєва з партії в 1923 році, арешт у 1933 році, тісний зв'язок з „ворожо-чужим елементом”³⁷. Бюро райкому КП(б)У 5 лютого 1937 року піддало гострій критиці і прокурора району Мізевича за те, що він „пише райвиконкому, щоб терміново було зроблено розрахунок з троцькістом Коняєвим, який не одержав за 5 місяців зарплати і його сім'я живе в тяжких матеріальних умовах”, тоді як дружина Коняєва „контрреволюціонерка, поміщиця”³⁸.

Справа обвинувачуваного Коняєва розглянута 17 січня 1937 року на закритому засіданні спецколегії Чернігівського обласного суду. Колегія встановила, що в серпні 1936 року Коняєв проводив контрреволюційну троцькістську агітацію, в якій вихваляв учасників терористичного центру Каменєва і Зінов'єва, визнала його винним за ст. 54-10 ч.1

на 5 років з поразкою в правах на 2 роки. З нього також стягнуто судові витрати в сумі 111 крб., що виплачені свідкам³⁹.

Не погоджуючись з вироком Чернігівського обласного суду, Г.І. Коняєв подав заяву до Верховного Суду УРСР, який 19 лютого 1937 року вирок облсуду залишив у силі, а скаргу обвинуваченого – без наслідків⁴⁰.

Аналогічне рішення прийняла і прокуратура Чернігівської області, куди Г.І. Коняєв звернувся в березні того ж року з клопотанням про перегляд його справи⁴¹.

Григорій Іванович відбував покарання в Іркутській області Російської Федерації до 28 червня 1942 року. Імовірно, повернувся до Путивля після звільнення рідного краю від німецьких окупантів. Помер 19 березня 1945 року від туберкульозу легенів⁴². Похований на міському цвинтарі.

Ухвала Верховного Суду УРСР по касаційній скарзі Г.І. Коняєва. 19 лютого 1937 р.

У 1989 році кримінальні справи Г.І. Коняєва були переглянуті. 26 червня прокуратура Сумської області визнала обвинувачення, висунуті проти Г.І. Коняєва в 1933 році, безпідставними. Раніше, 26 квітня, пленум Верховного Суду УРСР, переглянувши справу

1936-1937 років, визнав, що висловлювання Коняєва Г.І. не містили закликів до повалення, підриву чи послаблення Радянської влади або скоєння окремих контрреволюційних злочинів, а мали характер обивательських суджень, які відображали його особисту думку про труднощі політичного та економічного характеру, що існували в країні. Згаданий суд скасував вирок Чернігівського обласного суду від 17 січня 1937 року та ухвалу Верховного Суду УРСР від 19 лютого 1937 року і справу закрит за відсутністю в діях Г.І. Коняєва складу злочину⁴³.

Поставлено останню крапку в безпідставних політичних переслідуваннях колишнього командира червоних партизанів Григорія Івановича Коняєва.

Примітки.

1. ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр. 926, арк. 157.
 2. Історія міст і сіл УРСР. Сумська область. – К., 1973. – С. 463.
Обоянь – тепер місто в Курській області.
 3. Там само (С.463).
 4. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 926, арк. 157.
На той час Г.І. Пятаков (1890-1937) – секретар ЦК КП(б)У, В.П.Затонський (1888-1938) – голова ЦВК Рад України. За свідченням колишнього червоного партизана С.С.Халтуріна, з ними Г.І.Коняєв зустрічався в Путивлі.
Рильський і Щигровський райони – тепер Курської області, Грайворонський район – Белгородської області.
 5. Державний історико-культурний заповідник у м. Путивлі (далі – ДІКЗ) // Бібліотека / *Халтурин С.С.* Так було. (Воспоминания). – С. 21, 22.
Автор спогадів із серпня 1920 р. по січень 1922 р. був секретарем Путивльського повітового комітету комсомолу.
 6. Історія міст і сіл... – С. 41.
 7. Красный Путивль / Печатный орган Путивльского комитета РКП (б). – 1919. – 19 февраля.
 8. ДІКЗ // Бібліотека / *Хильченко Т.П.* Воспоминания. – С. 45, 46.
Автор спогадів з січня по травень 1918 р. був головою Путивльського повітового виконкому, згодом – повітревкому.
 9. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 926, арк. 157.
 10. ДА Курської обл., ф.Р-323, оп. 1, спр. 52, арк. 6, 7.
 11. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 926, арк. 4, 5.
 12. „Рабочая оппозиция” (рос.) – фракційна група в РКП(б) у 1920-1922 рр. (А.Г. Шляпніков та ін.) вважала вищою формою організації робітничого класу профспілки, вимагала передати їм управління народним господарством.
 13. ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр. 926, арк. 144.
 14. Дружина Г.І.Коняєва – дочка генерал-лейтенанта царської армії, уродженка м. Острогожськ Воронежської області (Росія), 1899 року народження, мала вищу педагогічну освіту, працювала в школах Путивля. Коняєви мешкали в місті за тогочасною адресою – вул. ім. К. Маркса, 10.
 15. Путивльський район з жовтня 1925 р. по липень 1930 р. перебував у складі Глухівського округу.
 16. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481, арк. 143, 144.
Путивльський район перебував у складі: з лютого по жовтень 1932 р. – Харківської, з жовтня 1932 р. по січень 1939 р. – Чернігівської областей.
 17. Там само: оп. 2, спр. 480, 481, 399; оп. 6, спр. 926. – Колекції документів.
Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. до 7 обвинувачених застосовано вищу міру покарання, 20 травня того ж року 14-х осіб ув'язнено в концтабори на 10 років, 10 осіб – на 5 років, у тому числі 1 – умовно, 7 осіб вислано на 3 роки в Північний край (тепер Архангельська область Російської Федерації). Справу Г.І. Коняєва було виділено в окреме провадження.
- Додатковим розслідуванням у 1961 р. справи так званої повстанської організації встановлено, що колишні червоні партизани та інші громадяни репресовані необґрунтовано. За свідченнями тих,

хто позбавлявся волі, вони не тільки не були учасниками згаданої організації, але й не знали про її існування. Усіх репресованих реабілітовано. Біографічну довідку про кожного з них див. у розділі „Путивльський район”, довідки позначені однією з таких справ ДАСО (ф.Р-7641): оп. 2 – спр. 243*, 399, 438*, 481*; оп. 6 – спр. 474*, 926. (Із зірочкою – групові справи).

18. Там само, оп. 6, спр. 926, арк. 12, 15.

19. Там само, арк. 94, 95, 97.

20. Там само, арк. 63, 64.

21. Там само, арк. 5, 6.

22. У документі названо керівників організації: по Путивльському району – Г.І. Коняєва, по Новгород-Сіверському (Чернігівська область), Шосткинському і Середино-Будському районах – колишнього командира ескадрону Червоної Армії А.М. Комарова, по Глухівському району – колишнього командира батальйону С.С.Ракитіна. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР до Комарова застосована ВМП (квітень 1933 р.), Ракитін ув'язнений на 3 роки в концтабір (травень 1933 р.).

23. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 480, арк. 119, 120.

24. Там само, оп. 6, спр. 926, арк. 146.

25. Там само, арк. 131.

26. Там само, арк. 158-160.

Про Ф.А. Сосколю інших відомостей не виявлено.

27. Там само, арк. 160.

28. Там само, арк. 148.

29. Там само, арк. 149.

30. Там само, арк. 150-156.

31. К.Я.Бауман (1892-1937), у 1919-1920 рр. – завідувач Путивльського повітового відділу народної освіти, член президії повіткому РКП(б), голова повітвиконкому. У 1920-1923 рр. – секретар Курського губкому партії, з 1923 р. – в апараті ЦК партії (м. Москва). У 1929-1930 рр. – секретар ЦК і перший секретар Московського комітету ВКП(б).

Біографічну довідку про К.Я. Баумана див. у розділі „Путивльський район”.

32. ГДА УСБУ в СО, спр. П-9820, арк. 50, 56, 65.

33. Там само, арк. 19, 22.

Біографічні довідки про згаданих у документах Т.П. Ведерникова, М.Л. Стоборова, І.Г. Шовікова, а також Г.І.Коняєва див. у розділі „Путивльський район”.

34. Там само, арк.67.

35. За вимогою та в присутності слідчого Г.І. Коняєвим було знищено 15 окремих аркушів і 2 зошити з його віршами.

36. ГДА УСБУ в СО, спр. П-9820, арк. 32.

37. ДАСО, ф.П-5, оп. 1, спр.167а, арк. 68, 79.

38. Там само, спр. 167д, арк. 27.

39. ГДА УСБУ в СО, спр.П-9820, арк. 101.

40. Там само, арк. 102.

41. Там само, арк. 103.

42. Відділ реєстрації актів цивільного стану Путивльського райуправління юстиції / Актовий запис № 44 від 30 березня 1945 р.

43. ГДА УСБУ в СО, спр. П-9820, арк. 111, 112.

ВІД АРЕШТАНТА – ДО ГЕРОЯ

РУДНЄВ

Семен Васильович

Народився 27 лютого 1899 року в селі Мойсеївка на Путивльщині. Учасник революційних подій 1917 року в Петрограді та бойових дій на території України в роки громадянської війни. Професійний військовий політпрацівник. У другій половині 1930-х років став жертвою необґрунтованих політичних переслідувань командних кадрів у Червоній Армії. Виправданий у судовому порядку. Один із організаторів і керівників партизанського руху на окупованій німецько-фашистськими загарбниками території України під час Великої Вітчизняної війни: командир одного з Путивльських партизанських загонів, згодом – комісар Путивльського об'єднаного загону, потім – Сумського партизанського з'єднання, яке в 1943 році здійснило легендарний Карпатський рейд у ворожому тилу. Загинув у бою в передгір'ї Карпат 4 серпня 1943 року. Генерал-майор (1943 р.), Герой Радянського Союзу (посмертно, 1944 р.).

У бідняцькій селянській сім'ї Рудневих було дванадцятьох дітей. Семен – шостий серед чотирьох братів і семи сестер. Постійні нестатки і злидні змусили його з дитинства працювати в місцевого поміщика.

Пошуки роботи привели Семена Руднева в 1914 році до Санкт-Петербурга. З допомогою родичів улаштувався учнем на Російсько-Балтійський повітроплавний (авіаційний) завод, де потім працював столярем.

На формування його світогляду значний вплив мав учасник більшовицького підпілля, земляк Семена Васильовича заводський майстер С.К. Тверитінов. За розповсюдження революційних листівок під час робітничого страйку в 1916 році С. Руднева заарештували. Він перебував під вартою в політичній в'язниці „Хрести”.

Семен Васильович у лютому 1917 року вступає до червоногвардійського загону. Невдовзі бере активну участь у збройному повстанні в Петрограді, штурмі Зимового палацу, підтриманні революційного порядку в російській столиці та в охороні центру революції – Смольного¹.

З початку 1918 року у складі першого маршового ешелону Червоної гвардії Виборзького району С. Руднев воює з контрреволюцією на Південному фронті (Харків, Київ), потім захищає від неї Петроград. Згодом – боєць Петроградського продовольчого загону, секретар ротного

Фото 1943 р.

партійного осередку. У 1919 році – в Оскольській групі військ Червоної армії (Південний фронт), через деякий час – у 42-й дивізії 13-ї армії: рядовий стрілець, командир взводу і секретар партійного бюро 373-го полку, з яким пройшов важкими шляхами громадянської війни.

Після поранення наприкінці 1919 року і лікування С.В. Руднев став слухачем короткочасних курсів при політуправлінні Південно-Західного фронту. У 1920 році він – інструктор політвідділу Донецької трудової армії, яка відроджує зруйнований денікінцями Донбас, потім – помічник комісара 44-го полку 15-ї Сивашської дивізії (Миколаїв), незабаром – комісар школи молодших командирів у цій же дивізії.

Як молодого і здібного комісара, С.В. Руднева направляють на навчання до Військово-політичної академії ім. В.І. Леніна (Ленінград). Після її закінчення в 1929 році він одержує призначення на посаду комісара 61-го зенітно-артилерійського полку берегової оборони в Севастополі.

...1932 рік. На Далекому Сході СРСР розгорнулися величезні роботи щодо зміцнення прикордонних рубежів. Створювались укріплені райони (УРи). До Особливої Червонопрапорної Далекосхідної армії (ОЧДСА)² переводилися різні військові, у тому числі будівельні частини, командно-політичний склад.

Одержав нове призначення і комісар Руднев. Берег Чорного моря змінив на узбережжя Охотського моря, де прийняв посаду комісара 9-ї артилерійської бригади ОЧДСА. Невдовзі, в серпні 1933 року, одержав нове призначення – начальник політвідділу і комісар найвіддаленішого від Хабаровська, де розташовувався штаб армії, Де-Кастрінського УРу.

Письменник Олексій Палажченко в книзі „Подвиг комісара” розповідає:

„Невеличке селище і бухту широкою підковою оточувало гірське пасмо, на якому височили шоломоподібні сопки ... Майже впритул до будинків, рідко розкиданих по горбатовому плато, підступала тайга.

І ось цю правічну тишу розбудили ... стукали сокири, гурчали тягачі, вищали пилки, лунали слова команди. А в бухту все частіше заходили величезні пароплави, котрі до початку зими поспішали завезти гармати й продукти харчування, цемент і будівельне знаряддя, книги для бібліотек, спортивний інвентар, одяг і військове спорядження”³.

У Руднева і коменданта УРу комбрига Романовського виникало безліч невідкладних справ. Потрібно було зустріти і розмістити новоприбулих військових надстроечників, вільнонайманих робітників і сім’ї командирів, перевезти на будівельні майданчики автомобілі, трактори, бочки з пальним, труби, нафтові двигуни і динамомашини, змонтувати лісопилню. На черзі – будівництво казарм, конюшень, артилерійських парків, причалів для торпедних катерів, інших оборонних, побутових і службових споруд. Одночасно треба було забезпечувати належну бойову підготовку військових частин.

Незабаром налагоджено доставку газет, радіофіковано майже увесь район. Через деякий час невідомо змінює своє обличчя селище Де-Кастрі. Тут з’явилися школа, лікарня. У центрі виросло приміщення будинку Червоної армії. В його просторому залі, а також у гарнізонних клубах начальник політвідділу УРу Руднев часто виступав перед особовим складом військових підрозділів і будівельниками.

За зразкове виконання завдань по зміцненню обороноздатності далекосхідних кордонів та успіхи в бойовій та політичній підготовці військ Семен Васильович Руднев у серпні 1936 року нагороджений орденом Червоної Зірки. А ще раніше, у грудні 1935 року, він одержав чергове військове звання „полковий комісар”.

У серпні 1937 року С.В. Руднева призначено начальником політвідділу і комісаром 1-ї військово-будівельної бригади ОЧДСА. Тут його і захопила хвиля політичних репресій. Він став жертвою наклепів „пильних борців” за чистоту лав партії і військових рядів.

Автори нарисів звернулися до першоджерел, розкрили „карну справу № 11954” по обвинуваченню начальника політвідділу бригади Руднева. Більше, ніж півстоліття, до неї не доторкалася рука дослідника.

У „справі” зберігається характеристика партійного бюро штабу Де-Кастрінського УРу від 29 серпня 1937 року. Вона доносить до нас дух того суворого життя: „За час перебування в партійній організації Руднев ставився до своєї роботи з великою старанністю ... показав себе ідейно-політично стійким і морально витриманим”. Однак у цьому документі є й така, звинувачувальна, фраза: „Руднев не зумів організувати роботу парторганізації укріпрайону на викриття ворогів народу і шкідництва”⁴.

С.В. Рудневу було невтямки, що незабаром, після його від’їзду з Де-Кастрі, почне виплітатися павутина наклепницьких вигадок. У „справі” підшито витяги з протоколів допитів заарештованих військових. Колишній старший лікар 185-го будівельного батальйону 1-ї будбригади Гурфінкель, 26 листопада 1937 року:

– Зі слів Коровіна і Кашкіна мені відомо, що учасником військово-троцькістської змови в Де-Кастрінському укріпрайоні є Руднев – начальник політвідділу. Коровін мені розповідав, що Руднев здійснює велику підривно діяльність по зриву оборонного будівництва, не приводить у бойову готовність бетоновані споруди вогневих точок⁵.

Колішній заступник начальника політуправління армії, бригадний комісар Дрейман, 8 грудня 1937 року:

– Восени 36-го мною був залучений до військово-троцькістської організації начальник політвідділу укріпрайону Руднев. Під час перевірки партдокументів Руднев зберіг в армії троцькістів і колишніх білих⁶.

„Вагомими” були свідчення колишнього начальника політуправління ОЧДСА Аронштама від 2 грудня 1937 року.

З а п и т а н н я :

– Дайте слідству вичерпні показання про розстановку Вами троцькістських кадрів серед політпрацівників у частинах ОЧДСА.

В і д п о в і д ь :

– ... учасники змови були розставлені таким чином ... Укріплені райони. 1) Руднев – нач. політвідділу Де-Кастрінського укріпрайону. [Далі називаються начальники політвідділів ще трьох УРів]⁷.

На другому допиті в згаданий день Аронштам називає як учасників військово-троцькістського заклоту 9 осіб.

З а п и т а н н я :

– Як Вам стало відомо про участь цих осіб у військово-троцькістській змові?

В і д п о в і д ь :

– ... про Руднева дізнався від Вайнероса [помічника начальника політуправління армії]⁸.

Ці матеріали лягли в основу постанови про пред’явлення обвинувачення С.В. Рудневу. У ній сказано: „Руднев Семен Васильович матеріалами слідства достатньо викривається як учасник правотроцькістської організації, яка існувала в ОЧДСА. За завданням організації проводив підривно диверсійну діяльність у бригаді”. І далі: „Приятнути полкового комісара Руднева як обвинувачуваного за статтями 58-1 „б”, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР”. Звичайною мовою – за шпигунство (на користь Японії), здійснення терору, диверсій, організацію контрреволюційної діяльності⁹. Годі й казати, за законами того часу звинувачення досить серйозні. Однак їхнє безглуздя очевидне.

Семен Васильович ще не встиг роздивитися на новому місці, вникнути в життя підрозділів бригади, як його заарештували 7 лютого 1938 року. Заарештували в присутності дружини Домнікії Данилівни і синів – трирічного Юрія і чотирнадцятирічного Радія.

Шкода, казенний папір не доносить до нас стан Семена Васильовича під час арешту. А що відчувала дружина, яка ділила разом з ним усі тяготи невлаштованого армійського життя?

У П Р А В Л Е Н И Е
Народного Комиссариата Внутренних Дел СССР по Дальневосточному Краю
УПРАВЛЕНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ.

Действителен по „ „ 1938 г.

О Р Д Е Р № 147

Выдан Госм. Отд. Уполн. 5 отд. УИБ „ 7 “ февраля 1938 г.

УИБД тов. Степанову
на производство обсужда в квартире и арест
Руднева
Семена Васильевича

по адресу: г. Хабаровск

ПРИМЕЧАНИЕ: Все должностные лица и граждане обязаны оказывать
Данному сотруднику полное содействие.

Начальник Управления НКВД СССР по ДВК
Начальник 3-го Отдела УИБД

Справка:

*Ордер УДБ управління НКВС по Далекосхідному краю
на обшук у квартирі С.В. Руднева та його арешт.
7 лютого 1938 р.*

інструктор політуправління армії Валентина Семенівна Хетагурова і командир 181-го артилерійського полку Георгій Іванович Хетагуров¹⁰.

Через півстоліття один із авторів цього нариса (В.К. Савченко) зустрівся в Москві з В.С. Хетагуровою:

– Чоловік прослужив на Далекому Сході 15 років. Він часто і з особливою любов'ю згадував комісара С.В. Руднева. І у своїх мемуарах присвятив йому теплі слова.

Валентина Семенівна знімає з полиці книгу в червоній обкладинці, знаходить потрібну сторінку: „Я зустрічався з Рудневим майже щодня і перейнявся до нього ще більшою повагою, коли узнав його ближче. Це був невтомний, багатодосвідчений, ідейно загартований комуніст і дуже симпатична людина. За короткий час наш начальник політвідділу завоював високий авторитет не тільки серед особового складу укріпрайону, але й у місцевих жителів – нанайців і гольдів”¹¹.

– Якої багатой душі людина – Семен Васильович! – відклавши книгу, продовжує Валентина Семенівна. – У Де-Кастрі я приїхала разом із ленинградцями. Мені тоді ледве виповнилось 17. Ми жили в наметах. Радіо не було. Раз на три місяці літак скидав пошту. Людей стала мучити цинга: кровоточили ясна, випадали зуби. Комісар Руднев організував похід кількох груп у тайгу, щоб заготовити зелену цибулю, бруснику, черемшу. І страшна хвороба відступила. Мене обрали на всеармійську нараду дружин командно-начальницького складу Червоної армії. „Валюша, – казав Семен Васильович, – неодмінно попроси слово і виступи. Розкажи, як жінки допомагають улаштовувати побут, організувати дозвілля червоноармійців і як чимало ще потрібно жіночих рук на Далекому Сході”.

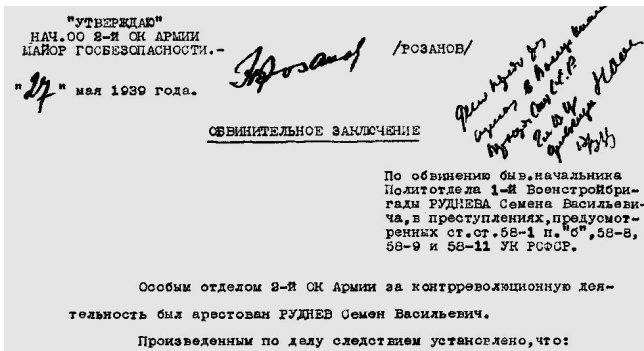
... У Хабаровську життя йшло своїм розміреним ритмом. Люди поспішали на роботу і з роботи, грали весілля, відпочивали, зустрічали нових ентузіастів-хетагуровок, які прибували обживати тайгу. А людина, яка стояла у витоків цього масового молодіжного руху, перебувала за ґратами.

Протокол першого допиту С.В. Руднева датований 16 листопада 1938 року. Більше ніж дев'ять місяців слідчі „вибивали” зізнання з комісара.

Після арешту С.В. Руднева продовжувались допити звинувачуваних і свідків – командирів і політпрацівників, з якими Семен Васильович чотири роки ділив радощі й біди у глухомані тайги. Серед 13 свідків – 6 політпрацівників різного рангу. У „справі” від початку до кінця простежується звинувачувальний ухил слідства, бажання будь-що добитися зізнань, розкрити військово-троцькістську організацію в ОЧДСА.

Чи не про це говорить той факт, що відхилялися неодноразові клопотання С.В. Руднева провести очні ставки з тими заарештованими, хто давав на нього брехливі показання. Не зважено було на його прохання, як він власноручно писав, запросити свідків „з волі”. Першими серед них були

- Кого ви вербували в змову?
- Нікого.
- Ви кажете неправду. Слідство має дані, що ви займалися вербуванням в організацію.
- Повторюю: я кажу правду.
- З якого часу ви знали комісара 68-го будбату Бяллера?
- Бяллера я знаю з травня 1934 року, відтоді, як він прибув з будівельним батальйоном у Де-Кастрінський укріпрайон.
- Слідству достеменно відомо, що під час відвідин Бяллером вашої квартири ви обробляли його в антирадянському дусі, а потім і залучили до правотроцькістської організації.

2. Работая в должности начальника Политотдела Де-Кастринского Укрепленного района, РУДНЕВ в сентябре м-це 1936 года был заарестован в право-троцкистский заговор, одним из руководителей этого заговора был. Зам.нач. Политуправления ОКДВА ДРЕЙМАНОВ.

3. Дав согласие быть участником военно-троцкистского заговора, РУДНЕВ по заданию ДРЕЙМАНА установил организационную связь с руководителем заговорческой организации в Де-Кастринском Укрепленном районе быв. комендантом этого укрепленного района РОМАНОВСКИМ. Принимал все меры к сокрытию заговорщиков от провала.

обробляли його в антирадянському дусі, а потім і залучили до правотроцькістської організації.

– З Бяллером я антирадянських розмов не проводив і до організації не вербував. Його показання заперечую.

– У своїх показаннях колишній комендант Де-Кастрінського укріпрайону Романовський викриває вас як японського агента і диверсанта. Вимагаємо правдивої відповіді від вас.

– Показання Романовського я заперечую. Ніколи я шпигунською і диверсійною діяльністю не займався¹².

Незважаючи на відсутність доказів і відмову С.В. Руднева визнати себе винним у шпигунстві і диверсійній діяльності, слідча справа все ж була

направлена до Військової колегії Верховного Суду СРСР, яка згодом передала справу на розгляд у військовий трибунал 2-ї окремої Червонопрапорної армії.

2-3 жовтня 1939 року відбулося судове засідання трибуналу. Семена Васильовича Руднева, який утримувався під вартою понад 19 місяців, було доставлено на засідання під конвоєм. Оголошено обвинувальний висновок.

Головуючий на засіданні трибуналу:

– Чим ви пояснюєте показання на вас?

4. Кроме подрывной работы РУДНЕВ занимался и вербовкой в право-троцкистскую организацию, завербовав в декабре м-це 1936 г. быв. комиссара 68 стр. батальона БЯЛЛЕРА.

5. На ряду с вредительской деятельностью РУДНЕВА занимался шпионажем в пользу японской разведки, периодически составлял подробные шпионские доклады о политико-моральном состоянии личного состава частей Укрепрайона.

6. Будучи на совещании в июне м-це 1937 года в Хабаровске, РУДНЕВ от ВАЙНЕРОВА получил задание на уничтожение торпедных катеров и это через РОМАНОВСКОГО готовилось к осуществлению.

В шпионской и диверсионной деятельности, а также в вербовке лиц в заговор, виновным себя не признал.

3 обвинувального висновку особливого відділу 2 ОЧА в слідчій справі С.В. Руднева. 27 травня 1939 р.

Підсудний:

– Я пояснюю так: або це – наклеп на чесних працівників, або показання одержані під фізичним впливом слідства.

І Семен Васильович розповів про те, як жорстоким биттям, обманом і шантажем намагалися слідчі вибити з нього „змовницькі” зв’язки.

Головуючий звертається до одного із свідків:

– Ви в показаннях писали, що Руднев займався ворожою роботою.

Свідок:

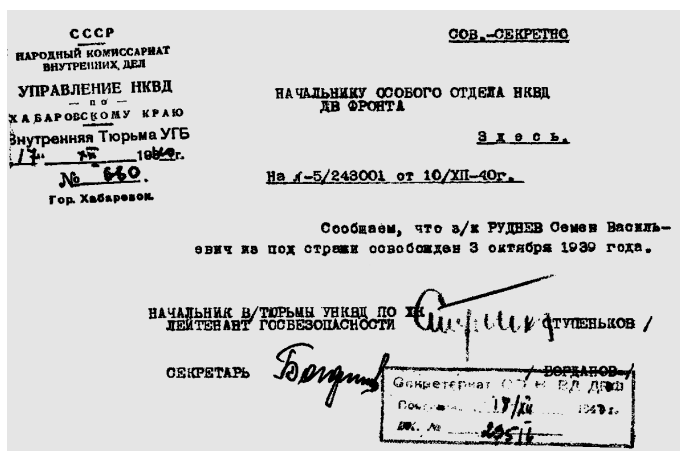
– Спочатку я написав мало, мені сказали, „пиши більше”, і я написав, але ворожого нічого з боку Руднева не було.

Відкидаючи брехливі свідчення, які містилися у „справі”, С.В. Руднев пояснював військовому трибуналу:

– Будівельна програма укріпрайону була повністю виконана. За це я був нагороджений орденом Червоної Зірки, а Романовський – орденом Леніна. Недоліків у мене в роботі було багато. Проте контрреволюціонером я ніколи не був¹³.

Підсудний Руднев виголошує надане йому „останнє слово”:

– Я перебував двадцять років у партії і Червоній армії ... Ніхто мене ніколи і нікуди не вербував. Я працював чесно і побудував укріпрайон, побудував школи і лікарні. Помилки у мене були, однак це не ворожа робота. Я – бідняк, син селянина, з 18 років член партії більшовиків. І в Червоній армії ніхто підтвердити не може, де я здійснював ворожу роботу. Можливо, це моє останнє слово ... Проте, я не ворог народу ... і до кінця свого життя буду чесним і відданим справі партії Леніна-Сталіна¹⁴.

Повідомлення начальника внутрішньої в'язниці УДБ управління НКВС по Хабаровському краю начальнику особливого відділу НКВС Далекосхідного фронту про звільнення С.В. Руднева з-під варті. 17 грудня 1940 р.

А потім оголошено вирок військового трибуналу: „ ... считаая обвинение против Руднева по ст. ст. 58-1 „б”, 58-8, 58-9 и 58-11 УК на суде не доказанным ... Руднева Семена Васильевича считать по суду оправданным”¹⁵. Раніше обраний щодо нього запобіжний захід – утримання під вартою – скасований, і Семен Васильович був негайно з-під варті звільнений.

11 жовтня 1939 року політуправління 2-ї ОЧА поновило С.В. Руднева у ВКП(б).

Наприкінці 1939 року Семен Васильович виходить у відставку і разом з дружиною і синами вирушає до рідного краю.

У Путивлі полковий комісар Руднев активно включається в оборонно-масову роботу серед населення, очолює районну раду ТСОАВІАХІМу. 3 січня 1941 року бюро Сумського обкому КП(б)У затверджує його головою цієї ради¹⁶.

На початку Великої Вітчизняної війни С.В. Руднев займається формуванням у районі винищувального батальйону, згодом очолює його. Багато бійців батальйону невдовзі стали партизанами.

10 вересня 1941 року обком партії призначає С.В. Руднева командиром одного з Путивльських партизанських загонів. Після об'єднання, за ініціативою Руднева, із загonom С.А. Ковпака¹⁷ (18 жовтня того ж року) Семен Васильович стає комісаром об'єднаного загону, а з 1 лютого 1942 року – з'єднання партизанських загонів Сумщини.

У житті С.В. Руднева розпочався новий етап, в якому виявилися найкращі якості військового керівника-патріота.

Комісар Руднев доклав багато сил та енергії, військових знань та досвіду до становлення партизанського з'єднання як міцного бойового формування. Він цементував його щирою любов'ю до партизанів, непримиренністю до нехлюйства і недисциплінованості, рішучою боротьбою з негідними вчинками. Найбільший вплив на партизанів мали особисті мужність і відвага комісара Руднева в бойових умовах.

„Семен Васильович завжди прагнув прищепити бійцям думку, – згадував командир з'єднання С.А. Ковпак, – що партизан на території, окупованій ворогом, – представник Радянської влади, Червоної Армії ... В бою він завжди поводився так, ніби сам за все відповідав, що б де не сталося ... особистий приклад такого досвідченого військового, як Руднев, дуже багато важив для партизанів”¹⁸.

Кореспондент газети „Правда” (м. Москва) В. Коробов, побувавши на початку 1943 року в партизанському з'єднанні, розповідав начальнику Українського штабу партизанського руху (УШПР) Т.А. Строкачу¹⁹: „... Безумовно, він [Руднев] заслуговує звання Героя. В кожному бою комісар – попереду ... напрочуд смілива і енергійна людина, має великий авторитет серед партизанів ... двигун, який пускає усе в рух”²⁰.

За безпосередньою участю комісара Руднева планувались і здійснювались операції по знищенню ворога та його комунікацій у рейдах територією північних районів Сумської області (грудень 1941 р. – жовтень 1942 р.), на Правобережну Україну і Київщину (жовтень 1942 р. – червень 1943 р.), у Прикарпаття (червень-вересень 1943 р.).

Тільки під час Карпатського рейду партизани пустили під укіс 19 військових ешелонів, підірвали і спалили 52 мости на залізниці і шосейних шляхах, 51 склад, вивели з ладу 3 електростанції, 20 вузлів зв'язку, 198 км телеграфно-телефонного кабелю, спалили багато нафтових веж, 2 нафтоперегінні заводи, майстерню і склади нафти, завдали ворогу значних утрат²¹.

ЦК КП(б)У та УШПР дали високу оцінку діям з'єднання в глибокому ворожому тилу. Зокрема, у радіограмі секретаря ЦК КП(б)У М.С. Хрущова від 10 жовтня 1943 р. на ім'я С.А. Ковпака йдеться: „Ваш рейд в Прикарпатську Україну вважаємо найблискупішим рейдом із всіх рейдів, які здійснювались партизанами України”²².

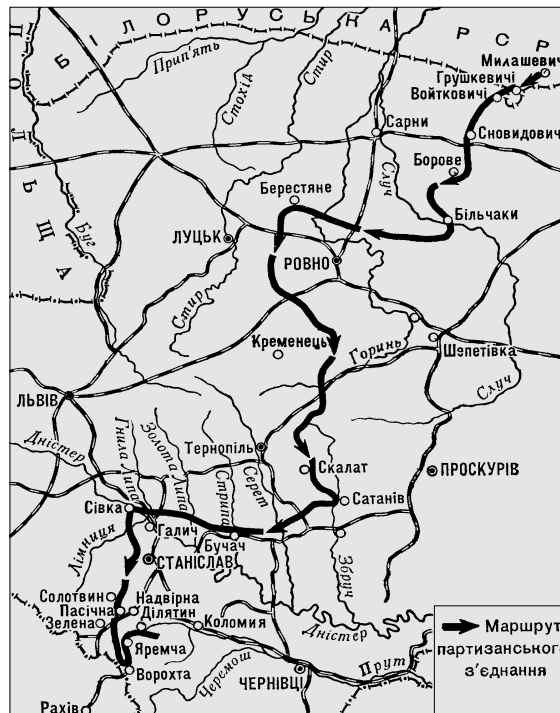

Схема Карпатського рейду Сумського партизанського з'єднання (командир С.А. Ковпак, комісар С.В. Руднев). 12 червня – 20 вересня 1943 р.

А до того були успішні бої з окупантами 19 жовтня і 1 грудня 1941 року в Спадщанському лісі, важкий бій 28 лютого 1942 року у Веселому (Путивльський район), де комісар був тяжко поранений, виведення з ладу Сарненського залізничного вузла, розгром німецької флотилії на Прип'яті, форсування Дніпра, Дністра і Прута та інші бойові операції. У перших боях брали участь декілька десятків необстріляних партизанів, а туди, де, за висловом С.В. Руднева, „спіє виноград”, С.А. Ковпак і він вели близько двох тисяч загартованих бійців.

Комісар Руднев завжди був дуже високої думки про тих, хто ніс у з'єднанні основний тягар боротьби з німецько-фашистськими загарбниками. У щоденнику про Карпатський рейд²³ 24 червня 1943 року він писав:

„Вот уже два года далеко оторванные от родины живут и борются люди, добывая себе снаряжение, вооружение и продовольствие. Нет дома, казармы, землянки, а все время под открытым небом, и эти люди не издают ни единого звука жалобы, ни единого неудовольствия. Что же это за народ? Немцы зовут их „бандитами”. Националисты зовут их жидобольшевистскими агентами. Это народные мстители. Это, вернее сказать, народные Апостолы. Эти люди пришли добровольно в [артизанские] [отряды], не ища здесь удобств, отомстить врагу за страдание своего народа, за слезы матерей, жен и сестер, за кровь, пролитую своими братьями”²⁴.

Про життєву позицію самого Семена Васильовича Руднева свідчить його лист до дружини від 14 квітня 1943 року з нагоди присвоєння йому генеральського звання:

„Я надзвичайно вдячний моїй партії, урядові, моєму народові за високу оцінку моєї роботи. Ти знаєш, що я не честолюбний і безкорисливий. 25 років я чесно віддавав усі свої сили, всю снагу справі нашої Батьківщини ... Ти, рідна, знаєш мене добре і можеш не сумніватися, що я буду битися до останку, а якщо треба, помру чесно у боротьбі за свій народ, за свою партію. Ти знаєш, я пішов до партизанського загону не за славою, не за чинами ... Тільки безмежна відданість своїй партії, своїй Батьківщині мене, як патріота, покликала йти на смертний бій з фашизмом”²⁵.

Жорстокий бій 4 серпня 1943 року поблизу Ділятина Станіславської (тепер Івано-Франківської) області став останнім для комісара Руднева і партизанів, хто в тому бою був поряд з ним.

Декілька тижнів доля комісара була невідома ковпаківцям, які вислизнули з оточення. Стурбованим було високе керівництво.

Начальник УШПР Строкач у період з 11 серпня по 9 вересня того ж року направив у партизанське з'єднання шість радіограм з вимогами повідомити про Руднева. Зокрема, в одній із них на адресу заступника командира з'єднання з розвідки Вершигори йшлося: „Ещё раз напоминаю особое задание командования – во что бы то ни стало найдите Руднева”. Таємний інформатор УШПР у з'єднанні повідомляв Строкачу: „По листовкам немцев Руднев убит. Вероятно это так и есть. Он был ранен в голову и в ногу”²⁶.

... Через півстоліття після тогочасних трагічних подій почали з'являтися публікації про загибель комісара Руднева начебто від рук НКВС.

Однак такі відомості не мають жодного документального обґрунтування ...

З перших днів партизанської боротьби поруч з С.В. Рудневим був юний партизан – його старший син Радій. Він став учасником запеклого нерівного бою з фашистами неподалік від Коломиї і не міг знати про загибель батька, як і Семен Васильович – про останні кроки сина на партизанському шляху. Місцевим жителям не вдалося врятувати життя тяжко пораненого Радія, і він помер через декілька днів після бою.

Улітку 1946 року прах С.В. Руднева, його сина та загиблих у Ділятинському бою ковпаківців перепоховано в братській могилі в м. Яремча Надвірнянського району Івано-Франківської області.

За заслуги перед Батьківщиною у Великій Вітчизняній війні Семен Васильович Руднев нагороджений орденами Леніна, Червоного Прапора і „Знак Пошани”, медалями „Партизану Вітчизняної війни” 1-го та 2-го ступенів. За велику роботу з розгортання партизанського

руху в тилу німецько-фашистських загарбників, проведення партизанських рейдів, особисту мужність і героїзм, виявлені в боротьбі з ворогом генерал-майору Рудневу 4 січня 1944 року присвоєно (посмертно) звання Героя Радянського Союзу, а його ім'я – 1-му полку 1-ї Української партизанської дивізії ім. двічі Героя Радянського Союзу С.А. Ковпака.

Орден Червоної Зірки і медаллю „Партизану Вітчизняної війни” 1-го ступеня нагороджений син Семена Васильовича – Радій.

У 1961 році в Путивлі відкрито пам'ятник С.В. Рудневу. Його рідне село в 1962 році перейменовано в Рудневе, тут теж споруджено йому пам'ятник. Ім'я Семена Васильовича присвоєно Путивльському педагогічному коледжу, а його сина – Путивльській школі, в якій навчався Радій. Про життєвий шлях і ратні справи партизанського комісара Руднева розповідають численні книги, музейні експозиції в Сумах, Путивлі і Спадщанському лісі – колисці партизанського з'єднання, меморіальні дошки та інші пам'ятні знаки в місцях, де жив, працював і бився з ворогом Семен Васильович Руднев.

Народ шанує своїх героїв.

Примітки.

1. *Палажченко О.О.* Подвиг комісара. – К., 1970. – С. 344.
2. ОЧДСА сформована в серпні 1929 р., у січні 1930 р. нагороджена орденом Червоного Прапора. У липні 1938 р. на базі цієї армії розгорнуто Далекосхідний фронт, замість якого в жовтні 1938 р. створено 1-у і 2-у О[кремі]ЧДСА (скорочено – ОЧА [ОКА-рос.]).
3. *Палажченко О.О.* Подвиг комісара ... – С. 146, 147.
4. Галузевий Державний архів (далі – ГДА) СБУ, спр. 75129, ф.п, арк. 214.
5. Там само, арк. 84.
6. Там само, арк. 86.
7. Там само, спр. 75130, ф.п, т. 1, арк. 183.
- Л.Н. Аронштам, 1896 р.н., уродженець м. Ромни, член Військрази при Наркомі Оборони СРСР. 33 серпня 1933 р. по 3 грудня 1936 р. – член Військрази і начальник політуправління ОЧДСА, армійський комісар 2-го рангу. Заарештований у травні 1937 р. За участь у військово-троцькістській змові засуджений 25 березня 1938 р. до ВМП, розстріляний того ж дня в Хабаровську. Реабілітований у 1956 р.
8. Там само, арк. 237.
9. Там само, спр. 75129, ф.п, арк. 1.
10. Г.І. Хетагуров (1903-1975), генерал армії (1968), Герой Радянського Союзу (1945). Під час Великої Вітчизняної війни командував стрілецькими дивізією і корпусом. У 1958-1971 рр. – командувач Північної групи військ, Прибалтійського ВО. У Де-Кастрінському УРі, коли там служив С.В. Руднев, – командир артилерійського дивізіону й одночасно – начальник артилерії УРу.
11. *Хетагуров Г.И.* Исполнение долга. – М., 1977. – С. 36.
12. ГДА СБУ, спр. 75129, ф.п, арк. 37.
- Згаданий у нарисі П.Г. Романовський 1893 р.н., уродженець Іркутської області (Росія). Військовою колегією Верховного Суду СРСР у травні 1938 р. за ст. ст. 58-1 „б”, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. У липні 1957 р. реабілітований – вирок військколегії скасований і справа закрита за відсутністю складу злочину.
13. ГДА СБУ, спр. 75129, ф.п, арк. 235, 236.
14. Там само, арк. 249.
15. Там само, арк. 250.
16. Державний архів Сумської області (ДАСО), ф.П-4, оп. 1, спр. 68, арк. 31.
17. Загін С.А. Ковпака базувався в Спадщанському лісі (12 км на захід від Путивля), загін С.В. Руднева – у Новослобідському (Монастирському) лісі (25 км на схід від Путивля).
- С.А. Ковпак (1887-1967) – уродженець смт Котельва Полтавської області. Із жовтня 1935 р. – керівник шляхового відділу Путивльського райвиконкому, із січня 1940 р. – голова Путивльського міськвиконкому. Остання службова посада (1947-1967) – заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР.

18. *Ковпак С.А.* Від Путивля до Карпат. – Львів, 1980. – С. 68, 70.
19. УШПР створений відповідно до постанови Державного Комітету оборони СРСР від 30 травня 1942 р. при Військовій раді Південно-Західного напрямку, з 7 березня 1943 р. безпосередньо підпорядковувався ЦК КП(б)У, в оперативному відношенні – Ставці Верховного Головнокомандування Збройних Сил СРСР.
- Т.А. Строкач (1903-1963) – начальник УШПР з червня 1942 р. по 1945 р. Генерал-лейтенант (1944).
20. *Чайковський А.С.* Невідома війна (партизанський рух в Україні 1941-1944 рр. мовою документів, очима історика). – К., 1994. – С. 81.
21. Україна партизанська. Партизанські формування та органи керівництва ними (1941-1945 рр.) / Авт. – упоряд.: О.В. Бажан, А.В. Кентій, В.С. Лозицький та ін. – К., 2001. – С. 52.
22. *Курас И.Ф., Кентий А.В.* „Штаб непокоренных” (Украинский штаб партизанского движения в годы Великой Отечественной войны). – К., 1988. – С. 99.
23. Уродженець с.Чернечина Охтирського району, колишній партизан-ковпаківець Платон Воронько у своїй довідці від 17 березня 1944 р. про щоденник С.В. Руднева виклав: „... во время выхода из Карпат ... я ещё не знал, кому принадлежат эти замечательные записи. Тетрадь ко мне попала таким образом: перед штурмом Делятина, 3 августа, я, будучи раненым, зашел в санчасть 4-го батальона. Неизвестно кто по фамилии, один из бойцов передал эту тетрадь, сказал мне о том, что он нашел её на дороге. Я прочел несколько страниц и, заинтересовавшись дневником, носил его все время в сумке, не зная, что это все, что осталось от многочисленных записей Руднева. Эти короткие записи такого громадного внутреннего напряжения исключительно интересного человека, что читаешь с замиранием сердца”. (ЦДАГО України, ф. 63, оп. 1, спр. 85, арк. 56).
- Записи в щоденнику охоплюють період із 7 травня по 25 липня 1943 р. Щоденник зберігається у згаданому архіві.
24. Від Полісся до Карпат. Карпатський рейд Сумського партизанського з'єднання під командуванням С.А. Ковпака (червень-вересень 1943 р.): очима учасників, мовою документів / Упоряд.: А.В. Кентій, В.С. Лозицький. – К., 2005. – С. 194.
25. *Палажченко О.О.* Подвиг комісара ... – С. 273.
- Дружина С.В. Руднева разом з молодшим сином перебувала в партизанському загоні, потім у з'єднанні до першої половини жовтня 1942 р., з Брянських лісів евакуйована разом із сином літаком на „Велику землю” (у радянський тил).
26. Від Полісся до Карпат ... – С. 118-144.
- П.П. Вершигора (1905-1963) – командир 1-ї Української партизанської дивізії ім. двічі Героя Радянського Союзу С.А. Ковпака з 22 лютого 1944 р. Генерал-майор (1944). Герой Радянського Союзу (1944). Радянський письменник.
- Таємний інформатор УШПР (псевдонім „Загорський”) належав до найближчого оточення командування партизанського з'єднання, мав право самостійного виходу в радіоэфір.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ¹

А

АВРАМЕНКО Тетяна Григорівна, 1913 р.н., с. Луценки Лохвицького району Полтавської області, проживала в м. Путивль, українка, освіта вища – закінчила Дніпропетровський медичний інститут, завідувачка районного відділу охорони здоров'я. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 21.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.07.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена до 15 років каторжних робіт. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.06.1947 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітована 27.02.1958 згаданою військколегією. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4664*).

АГІЛОВ Степан Федотович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, освіта початкова, двірник лікарні дитячого містечка на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу згаданого села. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за проведення контрреволюційної агітації проти колгоспного будівництва та висловлювання настроїв терористичного порядку ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 24*).

АЗАРОВ Михайло Тимофійович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Малушине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 678*).

АЗАРОВ Хома Митрофанович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Малушине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

26.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 562*).

АКСЕНКО Іван Антонович, 1908 р.н., уродженець с. Вегерівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць – санітар військово-санітарного потяга № 338. Арешт 2.11.1941. Військовим трибуналом Самаркандського гарнізону Середньо-Азійського ВО 31.01.1942 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12938**).

АМЕЛІН Микола Олександрович, 1872 р.н., с. Разінки Фатезького району Курської області, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня, священник без парафії. Арешт 19.06.1934, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Путивльським РВ НКВС 27.08.1934 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2457*).

АНДРЕЄВ Іван Федорович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Фрунзе. Арешт 21.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 24.01.1938 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 817*).

АНИКЄЄВ Гнат Михайлович, 1877 р.н., с. Ширяєве, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 25.06.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-836*).

1. Див. у „Додатках” коментарі до біографічних довідок та інші матеріали.

* Позначення (тут і далі) групових архівно-слідчих справ.

АНТИКОВ Дмитро Михайлович, 1874 р.н., народився і проживав у с. Стрільники, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі, насамперед, проти колективізації. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 143).

АНТИКОВ Іван Іванович, 1923 р.н., уродженець с. Стрільники, росіянин, освіта неповна середня. Під час Великої Вітчизняної війни – червоноармієць, з липня 1942 р. по січень 1943 р. перебував у німецькому полоні, потім проживав і працював на окупованій німцями території, згодом – знов червоноармієць. Арешт 14.04.1943. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 22.06.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 22.04.1994 військовою прокуратурою Збройних Сил Російської Федерації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12777).

АНТИКОВ Павло Савелійович, 1894 р.н., колишне с. Антики (тепер с. Стрільники), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, дезінфектор районної санітарної станції. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.04.1942 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. Чоловік Антикової О.П. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 6, спр. 632*).

АНТИКОВ Семен Мойсейович, 1884 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1930 за ст.54-10 КК УСРР висланий на 5 років у Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у м. Путивль, працював сторожем у районній колгоспній школі. Арешт 6.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, висловлювання пороженьських і терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 6.12.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Чоловік Антикової Н.О. (ДАСО, ф.Р-7641: он. 3, спр. 508; он. 1, спр. 59).

АНТИКОВ Семен Омелянович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.02.1931 за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 3.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 5, спр. 581).

АНТИКОВ Степан Ілліч, 1879 р.н., народився і проживав у с. Пішкове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у місцевому колгоспі. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспів та розповсюдження чуток пороженьського характеру ув'язнений на 10 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 9.12.1960 у реабілітації відмовлено. Реабілітований відповідно 15.12.1989 та 30.11.1989 згадану прокуратурою. (ДАСО, ф.Р-7641: он. 3, спр. 997; он. 1, спр. 226).

АНТИКОВА Наталія Олексіївна, 1880 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 18.10.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Народним судом Путивльського району 11.11.1932 виправдана. Дружина Антикова С.М. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7729*).

АНТИКОВА Олімпіада Потапівна, 1902 р.н., колишне с. Антики (тепер с. Стрільники), проживала в м. Путивль, росіянка, освіта початкова, прибиральниця районного відділу охорони здоров'я. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 26.04.1944. Сумським обласним судом 16.09.1944 як соціально небезпечна особа (ст. 33 КК УРСР) засуджена до висилки на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 28.04.1998 прокуратурою області. Дружина Антикова П.С. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13846).

АНЯКІН Федір Никифорович, 1877 р.н., народився і проживав на колишньому х. Анякін (тепер с. Чорнобривкине), росіянин, освіта початкова, тютюнник колгоспу „Друга п'ятирічка”. Арешт 3.01.1933. Народним судом Путивльського району 14.04.1933 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років і 10 місяців та до висилки за межі України на 5 років після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 29.05.1933 склад злочину перекваліфікований на ст. 97 (незабезпечення

збереження посівів тютюну), засуджений на 1 рік примусової праці, з-під варті звільнений. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2317*).

АНЯКІН Федір Петрович, 1902 р.н., с. Пруди, проживав у с. Олексіївка Великоновосілківського району Донецької області, росіянин, освіта початкова, машиніст хімічного заводу. Арешт 5.02.1935. Донецьким обласним судом 9.05.1935 засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований у 1992 р. [Інші відомості відсутні]. (Реабілітовані історією. Донецька область. – Кн. 1. – 2004).

АРТЕМ'ЄВ Михайло Федорович, 1868 р.н., м. Бобруйськ Могильовської області (Білорусь), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня військова, без визначених занять. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 6.12.1989

прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 477*).

АРТЮХОВ Іван Якович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня, машиніст депо Курськ Московсько-Київсько-Воронезької залізниці. Підписка про невиїзд від 10.09.1919, звинувачення в антирадянській агітації. Колегією районної транспортної надзвичайної комісії згаданої залізниці 19.09.1919 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4011*).

АСМЕТКІН (ОСМЬОТКІН) Микола Дмитрович, 1893 р.н., народився і проживав на колишньому х. Калашників (тепер с. Плахівка), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Єдиний шлях”. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 938*).

Б

БАБКІН Іван Гаврилович, 1896 р.н., народився і проживав на колишньому х. Забілін (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації (ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР) ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

БАКАЄВ Григорій Лазарович, 1923 р.н., уродженець с. Нова Слобода, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць саперної роти 234 запасного СП Центральної групи радянських військ. З 1941 р. перебував у німецькому полоні, працював у сільського господаря в Австрії. Арешт 21.08.1945, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Оперуповноваженим військової контррозвідки „Смерш” згаданого полку 23.11.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3827*).

БАКАТОВА [БОКАТОВА] Ганна Андріївна, 1901 р.н., народилася і проживала в с. Мишутине, українка, неписьменна, домогосподарка. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 17.09.1948, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням

МДБ по Сумській області 28.01.1949 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3504*).

БАННИКОВ Дмитро Кузьмич, 1901 р.н., народився і проживав у с. Старі Гончарі, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.04.1941. Сумським обласним судом 2.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12074*).

БАРИБІН Андрій Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1933, звинувачення за ст. 54-9 КК УСРР. Чернігівським об'єднанням ДПУ 19.04.1933 справа закрита. Арешт 17.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пороженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1988 Сумським обласним судом. Брат Барібіна С.І. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 3, спр. 891**; *оп. 4, спр. 531*).

БАРИБІН Василь Микитович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.05.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 891**).

БАРИБІН Стефан Іванович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Барібіна А.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1 спр. 231).

БАСАНЕЦЬ Євдоким Іванович, 1905 р.н., с. Некрасове Глухівського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний візник. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 450*).

БАУМАН Карл Янович, 1892 р.н., м. Лімбажі (Латвія), проживав у м. Москва (Росія), латиш, освіта вища – закінчив Київський комерційний інститут, член ВКП(б), завідувач відділу науки ЦК ВКП(б). У 1919-1920 рр. проживав і працював у м. Путивль: завідувач повітового відділу народної освіти, член президії повіткому РКП(б), голова повітового виконкому. Арешт 12.10.1937, звинувачення в участі в антирадянській контрреволюційній організації. Помер 14.10.1937 у Лефортовській в'язниці (м. Москва). Реабілітований 23.06.1989 Генеральною Прокуратурою СРСР. (Довідка управління реєстрації та архівних фондів ФСБ Російської Федерації від 30.11.2001 №10/А – 5259).

БАХТІН Михайло Дмитрович, 1912 р.н., уродженець колишнього х. Бахтін (тепер с. Пищикове), росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць окремого бронедивізіону. Арешт 15.10.1936. Військовим трибуналом 45 механізованого корпусу Київського ВО 9.01.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7009).

БЕЗЛЮДНИЙ Олександр Леонтійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Іванівка, росіянин, освіта початкова, комірник колгоспу ім. Маркітана. Арешт 3.05.1937. Чернігівським обласним судом 12.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11485).

БЕЗНОСКОВ Петро Григорович, 1910 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта середня. Червоноармієць 135 артилерійського полку (м. Чернігів). Арешт 2.01.1935, звинувачення в належності до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111*).

БЕЗНОСОВ Петро Семенович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

БЕРШОВ Василь Федорович, 1907 р.н., уродженець с. Чаплиці, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). Курсант 22 навчального автомобільного полку Сибірського ВО (Росія), сержант. Арешт 9.10.1942, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Особливим відділом НКВС згаданого військочугу 4.12.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5677).

БЕРШОВ Йосип Васильович, 1893 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта середня педагогічна, без визначених занять. До арешту – завідувач і вчитель Стрільниківської школи. Арешт 24.10.1930, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1931 справа закрита. Проживав у с. Старикове Глухівського району, працював учителем у Студеноцькій неповно-середній школі Крупецького району Курської області (Росія). Арешт 23.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 25.11.1937 за шпигунську та антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 25.10.1988 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 526).

БЕРШОВ Микола Петрович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 607).

БЕРШОВ Микола Порфирівич, 1914 р.н., уродженець с. Чаплищі, українець, освіта початкова. Червоноармієць команди службових собак 63 залізничного полку (м. Ташкент, Узбекистан). Арешт 5.02.1937. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони Узбецької РСР 14.03.1937 за антирадянську троцькістську агітацію засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 26.04.1990 військовим трибуналом Туркестанського ВО. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-11384).*

БЕРШОВ Михайло Петрович, 1892 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Путивльського району 26.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР та за здачу державі недоброякісного зерна (ст. 58 ч. 2) засуджений на 10 років ВТТ та до висилки на 5 років за межі України після відбуття строку покарання. Реабілітований 1.02.1993 Сумським обласним судом. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12460).*

БЕРШОВ Олександр Іванович, 1925 р.н., уродженець колишнього с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта неповна середня. Молодший командир в/ч 01171, старший сержант. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 14.01.1949. Військовим трибуналом в/ч 62825 16.04.1949 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12419).*

БЕРШОВА Віра Іванівна, 1923 р.н., народилася і проживала в с. Чаплищі, росіянка, освіта неповна середня, завідувачка сільського клубу. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 4.02.1944. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 28.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 3 роки ВТТ. Від покарання звільнена 1.04.1946. Управлінням МДБ по Сумській області 27.06.1947 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-6299).*

БЕСАРАБ Трохим Гордійович, 1904 р.н., м. Біла Церква Київської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, десятник овочесушильного заводу. Арешт 5.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 17.05.1933 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-7712).*

БЕЛІКОВ Іван Тимофійович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх

(тепер с. Руднєве), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 17.05.1933 справа закрита. Працював рахівником колгоспу ім. Тельмана. Арешт 5.08.1937, підписка про невіїзд від 16.03.1939, звинувачення в контрреволюційній діяльності проти радянської влади і колгоспів. Сумським обласним судом 16.03.1939 справа направлена на дослідження. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.05.1939 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-1315*).*

БЕЛІКОВ Ісаак Григорович, 1887 р.н., с. Нові Вирки Білопільського району, проживав у колишньому х. Баб'є (тепер с. Іванівка), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.09.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 638*).*

БИВАЛІН Василь Самійлович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Бувалине, росіянин, освіта початкова, бригадир будівельної бригади колгоспу ім. Щорса. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював на окупованій німцями території. Арешт 15.09.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Конотопським МВ НКДБ 25.12.1944 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-3479).*

БИВАЛІН Євдоким Єгорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Бувалине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 9).*

БИВАЛІН Микола Олексійович, 1922 р.н., народився і проживав у с. Бувалине, росіянин, освіта неповна середня, колгоспник. З початку Великої Вітчизняної війни – червоноармієць, з жовтня 1941 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 7.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 29.03.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1997 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-13759).*

БИВАЛІН Олексій Ілліч, 1891 р.н., народився і проживав у с. Бувалине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт

24.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. Батько Биваліна П.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 976).

БИВАЛІН Паїсій Филімонович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Бувалине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 18.02.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 821).

БИВАЛІН Петро Олексійович, 1913 р.н., уродженець с. Бувалине, росіянин, освіта середня. Червоноармієць 105 військово-будівельного батальйону. Арешт 16.12.1936. Військовим трибуналом Балтійського флоту 29.04.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 20.06.1956 військовою колегією Верховного Суду СРСР. Син Биваліна О.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8384).

БИКОВ Андрій Володимирович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Нові Гончарі, росіянин, освіта початкова, тимчасово працював теслярем у м. Київ. Арешт 30.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Під час евакуації в'язниці (з наближенням фронту) оголошений у місцевий розшук. 3 липня по грудень 1941 р. і з жовтня по вересень 1945 р. – червоноармієць діючої армії, з січня 1941 р. по вересень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Згодом – тесляр колгоспу „Червонопрапорний комсомол” у згаданому селі. Арешт 23.02.1949, звинувачення за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2. Сумським обласним судом 19.07.1950 виправданий. Верховним Судом УРСР 30.10.1950 справа направлена на новий розгляд. Згаданим обласним судом 25.01.1951 за ст. 54-3 засуджений на 10 років ВТТ. Згаданим Верховним Судом 22.03.1951 вирок облсуду залишений у силі. Термін покарання відбував у м. Запоріжжя. Сумською обласною комісією з перегляду кримінальних справ 5.03.1955 порушене клопотання до Прокуратури УРСР про пом'якшення покарання до 5 років та амністування. Реабілітований 30.04.1992 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-4117, оп. 5, спр. 29).

БИКОВ Данило Васильович, 1896 р.н., м. Путивль, проживав у м. Харків, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), начальник відділу штабу Харківського ВО, інтендант I рангу. Арешт 13.03.1938. Військовою колегією Верховного Суду

СРСР 20.10.1938 за активну участь в антирадянській військово-фашистській змові в РСЧА (ст. ст. 54-1 „б”, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР) засуджений до ВМП, позбавлений військового звання. Розстріляний 20.10.1938 у м. Харків. Реабілітований 26.03.1957 згаданою військовою колегією. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6002).

БИКОВ Іван Іларіонович, 1913 р.н., уродженець с. В'язенка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-кухар 233 конвойного полку НКВС. Арешт 21.08.1937. Військовим трибуналом Західно-Сибірського округу прикордонних та внутрішніх військ НКВС 13.09.1937 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12891).

БИКОВ Олексій Андрійович, 1880 р.н., народився і проживав у колишньому с. Понизівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Об'єднана праця”. Арешт 29.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. Путивльським РВ НКВС 22.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-46).

БИКОВ Семен Петрович, 1904 р.н., народився і проживав на колишньому х. Биків (тепер с. Пищикове), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1933, звинувачення за ст. 54-9 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 9.09.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7845*).

БЛИНОВ Федір Степанович, 1900 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Тельмана. Арешт 2.08.1937, підписка про невиїзд від 16.03.1939, звинувачення в контрреволюційній діяльності проти радянської влади і колгоспів. Сумським обласним судом 16.03.1939 справа направлена на дослідження. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1315*).

БОБІН Петро Микитович, 1908 р.н., народився і проживав на колишньому х. Голубків 3-й (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.08.1937, підписка про невиїзд від 16.03.1937, звинувачення в контрреволюційній діяльності проти радянської влади та колгоспів. Сумським обласним судом 16.03.1939 справа направлена на дослідження. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1315*).

БОГОСЛОВСЬКИЙ Георгій Іванович, 1882 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта вища юридична – закінчив Ленінградський університет, адвокат у Путивльському районі. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 7.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.12.1944 за співробітництво з окупантами засуджений до 15 років каторжних робіт. Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою області. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-12951)*.

БОКАТОВ Захар Сергійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „16 партз'їзд”. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Самарській області (Росія). Реабілітований 15.06.1961 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 461)*.

БОКАТОВ Іван Павлович, 1893 р.н., уродженець колишнього х. Забілин (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). Командир 101 СП (колишній Далекосхідний край, Росія), полковник. Арешт 10.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 25.03.1938 за ст. ст. 58-1 „б”, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний у той же день у м. Хабаровськ. Реабілітований 1.10.1957 згаданою військколегією. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-6055)*.

БОКАТОВ Юхим Сергійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 649)*.

БОНДАРЕНКО Іван Якимович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Веселе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 10.01.1932 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-5977)*.

БОРИСОВ Іван Миколайович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 27.03.1935. Чернігівським обласним судом 15.08.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-11884*)*.

БОРОДІН Іван Михайлович, 1899 р.н., колишній х. Бородін, проживав на колишньому х. Ромашів (тепер с. Пищикове), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання (ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР). Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*)*.

БОРОДКІНА Анастасія Опанасівна, 1914 р.н., с. Воронівка, проживала в с. Мачулища, росіянка, освіта початкова, робітниця радгоспу „Першотравневий” у с. Слобода Буринського району. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 226)*.

БОТОК (БАТОК) Петро Трохимович, 1912 р.н., уродженець с. Кочерги, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1273 СП 387 СД 16 армії. Арешт 20.07.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданої армії 25.09.1942 справа закрита, направлений на фронт. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-4964*)*.

БРОВКІН Іван Дмитрович, 1868 р.н., с. Почепці, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 725*)*.

БУГАЙОВ Матвій Гаврилович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Нечаївка Буринського району, українець, освіта початкова, працював у Путивльському лісництві (с. Орівка). Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.03.1966 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 382*)*.

БУГРИМОВ Йосип Васильович, 1915 р.н., с. Червоне Озеро, працював у м. Лисичанськ Луганської області, росіянин, освіта неповна середня, студент гірничого технікуму. Луганським обласним судом 31.08.1940 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований у 1993 р. [Інші відомості відсутні]. *(Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).*

БУКАСОВ Іван Трохимович, 1900 р.н., м. Путивль, проживав у м. Луганськ, українець, освіта середня, технік млинкомбінату № 7. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.10.1945 позбавлений волі на 5 років. Реабілітований у 1992 р. [Інші відомості відсутні]. *(Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).*

БУКАТІН Федір Іванович, 1898 р.н., с. Марчихина Буда Ямпільського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища – закінчив Київський ветеринарний інститут, завідувач опорного ветпункту. Арешт 29.10.1937, звинувачення в належності до контрреволюційної шкідницької організації. УДБ управлінням НКВС по Чернігівській області 28.12.1938 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-3257).*

БУКІН Архип Денисович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Гірки, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 824).*

БУЛАШ Казимир Йосипович, 1904 р.н., с. Даукштани Даугавпільського району Латвії, проживав у м. Путивль, латиш, освіта початкова, без визначених занять. До арешту – слюсар Путивльського дитячого будинку №3 на території колишнього Софронівського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 5.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за контрреволюційну діяльність позбавлений волі на 10 років. Термін покарання відбував у м. Ірбіт Свердловської області (Росія). Реабілітований 21.03.1962 Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 550).*

БУЛГАКОВ Іван Миколайович, 1879 р.н., уродженець Курської області (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, без визначених занять. Арешт 14.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Путивльським РВ ДПУ 23.01.1933 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-3123).*

БУЛГАКОВ Олексій Михайлович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Зінове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 736).*

БУНЯКІН Михайло Петрович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Бунякине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював кочегаром на місцевому коноплезаводі. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 8.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 30.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 16.08.1960 – Сумським обласним судом. *(ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 604; оп. 2, спр. 329*).*

БУНЯКІН Опанас Дмитрович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Бунякине, росіянин, освіта початкова, конюх неповно-середньої школи. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 789*).*

БУНЯКІН Петро Єгорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Бунякине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1933 справа закрита. *(ГДА УСБУ в СО, спр. П-7713).*

БУНЯКІН Федір Іванович, 1900 р.н., с. Бунякине, проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, бухгалтер розрахункового підвідділу торфорозробок ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Арешт 5.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 789*).*

БУРСОВ Василь Порфирівич, 1917 р.н., уродженець с. Сімейкине, росіянин, освіта

неповна середня. Червоноармієць технічної роти 40 окремого інженерного батальйону 20 СК. Арешт 14.11.1940. Військовим трибуналом згаданого корпусу 30.12.1940 за ст. 58-8 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13938*).

БУРСОВ Омелян Никифорович, 1873 р.н., народився і проживав у с. Сімейкине, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933. Народним судом Путивльського району 3.06.1933 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 5.02.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11215**).

В

ВАЛЕВСЬКИЙ Микита Лаврентійович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Вегерівка, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), завідувач культвідділу Шосткинських торфорозробок. Арешт 25.08.1935. Чернігівським обласним судом 20.01.1936 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.05.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2780*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Тимофій Лукич, 1907 р.н., с. Некрасове Глухівського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний візник. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. 450***).

ВЕДЕРНИКОВ Терентій Петрович, 1889 р.н., с. Кривоносівка Середино-Будського району, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), завідувач контори хліботоргівлі районної споживспілки. Арешт 9.07.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.09.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому місті, працював пічником у зооветеринарній школі. Арешт 26.12.1948. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.04.1949 за належність до антирадянської троцькістської групи засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Термін покарання відбував у Туруханському районі, де й помер 8.05.1950. Реабілітований 28.06.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. *спр. 585**, 583**).

ВЕНЕДИКТОВ Іван Єпіфанович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Арешт 4.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 9.07.1932 справа закрита. Арешт 22.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за гостру антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 6, *спр. 474**; оп. 5, *спр. 204**).

ВЕНЕДИКТОВ Ілля Тихонович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, вагар Буринського цукрозаводу. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, *спр.79**).

ВЕНЕДИКТОВ Микола Семенович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 25-го Жовтня. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.01.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, *спр.523**).

ВЕНЕДИКТОВ Петро Романович, 1865 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 36***).

ВЕНЕДИКТОВ Спиридон Тихонович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання настроїв

терористичного і пораженьського порядку застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 322).

ВЕНЕДИКТОВ Федір Миколайович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 25-го Жовтня. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію, спрямовану проти колгоспного будівництва та за висловлювання гострих пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 15.07.1968 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 435).

ВЕРЕМЕСНКО Віктор Олександрович, 1913 р.н., с. Вільшане Сосницького району Чернігівської області, проживав на з.ст.Осиповичі (Могильовська область, Білорусь), українець, освіта середня технічна, технік служби тяги Західної залізниці. Арешт 30.07.1934. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 за належність до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1935 вирок згаданого військтрибуналу залишений у силі. Покарання відбував у Красноярському краї (Росія), звільнений 7.02.1944. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.11.1951 засланий на поселення в згаданий край. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15.12.1960 щодо обвинувачення в належності до згаданої групи справа закрыта, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Реабілітований 16.04.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111*).

ВИННИКОВ Василь Іванович, 1911 р.н., с. Шулешівка, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, робітник радгоспу „Кролівник”. Арешт 11.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Чернігівським обласним відділом ДПУ 23.05.1933 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2967).

ВИННИКОВ Дмитро Максимович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній

повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату арешту та про розстріл не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ВИННИКОВ Іван Іванович, 1890 р.н., с. Шулешівка, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, робітник радгоспу „Кролівник”. Арешт 1.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ВИННИКОВ Терентій Кононович, 1897 р.н., с. Шулешівка, проживав у с. Плахівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ВИНОКУРОВ Кіндрат Семенович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1941. Військовим трибуналом 2 гвардійської СД 29.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12082).

ВИНОКУРОВ Олександр Олексійович, 1877 р.н., м. Путивль, проживав у Німеччині, росіянин, освіта незакінчена вища війська, одноосібник у сільському господарстві. Колишній полковник російської царської армії. Військовим трибуналом 47 армії 22.11.1945 за ст. 58-4 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 20.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13980).

ВИСОЦЬКИЙ Митрофан Лукич, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 816).

ВИСОЦЬКИЙ Семен Євгенійович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Ширяєве, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.05.1932. Судовою трійкою при колегії

ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до контрреволюційного угруповання ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

ВИТЄСОВА Ганна Кузьмівна, 1922 р.н., с. Почепці, проживала в м. Путивль, росіянка, освіта початкова. Відбувала термін покарання в Шосткинській в'язниці як засуджена народним судом Путивльського району до позбавлення волі на 1 рік. Спеціальним табірним судом ВТТ і колоній МВС УРСР 16.10.1947 за ст. 54-14 КК УРСР засуджена на 2 роки ВТТ. Судовою колегією у справах табірних судів Верховного Суду СРСР 11.12.1947 ухвалене проведення медичної експертизи засудженої. Згаданим МВС 21.10.1948 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2692).

ВОЙКІН Анатолій Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, робітник бурякорадгоспу „Першотравневий” (Буринський район). Арешт 7.09.1936. Чернігівським обласним судом 12.11.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 27.03.1964 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8190).

ВОЙКІН Павло Іванович, 1913 р.н., народився і проживав на колишньому х. Кубер (тепер у межах м. Путивль), росіянин, освіта середня технічна, слюсар майстерень хімплодоовочового технікуму. Арешт 2.01.1935, звинувачення в належності до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1935 вирок згаданого трибуналу залишений без змін. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111*).

ВОЙТИНА Антон Маркович, 1923 р.н., народився і проживав у с. Ішків Козівського району Тернопільської області, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.10.1948. Військовим трибуналом військ МВС згаданої області 10.01.1949 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Звільнений 17.08.1956. Реабілітований у 1991 р. (Довідка прокуратури Тернопільської області від 17.08.1992). Мешканець с. Козаче.

ВОЛОБУЄВА Марія Григорівна, 1910 р.н., народилася і проживала в м. Путивль, росіянка, освіта початкова, робітниця. Особливою нарадою

при НКВС СРСР 15.02.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 8903*).

ВОРОБІЙОВ Микола Павлович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 19.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва (ст. 54-10 КК УСРР) засуджений до позбавлення волі на 8 років і 5 місяців та до висилки за межі України на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

ВОРОНІН Григорій Іванович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 30*).

ВОРОНІН Іван Олексійович, 1898 р.н., народився і проживав на колишньому х. Воронин (тепер с. Соловійове), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Литвинова. Арешт 28.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 54*).

ВОРОНІН Микола Дмитрович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Воронівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний воїн”. Підписка про невізід від 30.03.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльського району 9.05.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2120).

ВОРОНІН Олександр Опанасович, 1909 р.н., народився і проживав на колишньому х. Воронин (тепер с. Соловійове), росіянин, освіта початкова, займався відхожим промислом. Арешт 2.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 29.07.1932 справа закрита. Брат Вороніна С.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

ВОРОНІН Олексій Якович, 1873 р.н., колишній х. Воронин (тепер с. Соловійове), проживав на колишньому х. Вознесенський (тепер с. Почепці), росіянин, освіта початкова, пасічник

колгоспу ім. 1-го Травня. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 725*).

ВОРОНІН Семен Опанасович, 1901 р.н., колишній х. Воронин (тепер с. Соловйове), проживав на з.ст.Конотоп, росіянин, освіта початкова, коваль інструментального цеху Конотопського паровозоагонементного заводу. Арешт 4.05.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до

контрреволюційного повстанського угруповання ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Вороніна О.О. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

ВЯЛЬЦЕВА Софія Миколаївна, 1923 р.н., народилася і проживала в с. Юр'єве, українка, освіта неповна середня, робітниця торфодобувної промисловості. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 31.01.1945, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УСРР. Управлінням НКДБ по Сумській області 5.05.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6344).

Г

ГАВРИЛЕНКО Михайло Андрійович, 1892 р.н., с. Оболоння Коропського району Чернігівської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний визник. Арешт 6.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за ст. 54-10 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 6.03.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 614).

ГАВРИЛОВ Тихон Титович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.12.1932, звинувачення в співучасті в терористичному акті (ст. 20-54-8 КК УСРР). Путивльським РВ ДПУ 26.12.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7847*).

ГАЛКІН Дмитро Федорович, 1862 р.н., м. Путивль, проживав у м. Київ, росіянин, освіта початкова, ювелір-кустар. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Київській області 20.11.1937 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м. Київ. Реабілітований 17.04.1989. (Пам'ять Биківні: документи та матеріали. – К., 2000).

ГАНЗІН Іван Гнатович, 1897 р.н., с. Малущине, проживав у м. Львів, росіянин, освіта початкова, комірник лісового складу обласної контори „Житлопостачторг”. У 1941-1942 рр. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 29.08.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 5.05.1949 за ст. 54-1 „а” КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ.

Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 1.06.1949 вирок залишений у силі. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.08.1953 склад злочину перекваліфікований на ст. 54-3, покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 9.07.1959 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4978).

ГАРЕНОВ (ГАРІОНОВ, ГОРГІОНІВ) Олександр Миколайович, 1898 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець при лазареті УПА УНР. 17.11.1921 потрапив у полон 2 кавалерійського корпусу [командир Г.І. Котовський]. Розстріляний 22.11.1921 у с. Базар Народицького району Житомирської області. Реабілітований 27.04.1998. (Рейд у вічність: збірка документів. – К., 2001).

ГАРТМАН Антон Германович, 1895 р.н., с. Полино-Гута Червоноармійського району Житомирської області, проживав у м. Путивль, німець, освіта початкова, старший рахівник матеріального стола свинорадгоспу ім. 16-річчя Жовтня. Арешт 23.04.1936. Чернігівським обласним судом 11.09.1936 в обвинуваченні у схиланні робітника згаданого радгоспу до шкідницької діяльності (ст. 20-78 КК УСРР) виправданий, за антирадянську агітацію та сприяння у втечі свого родича з місця висилки (ст. ст. 54-10 ч. 1, 20-78 ч. 3) засуджений до позбавлення волі на 7 років. Верховним Судом УСРР 15.10.1936 вирок змінено: засуджений на той же строк за ст. 54-10 ч. 1 та за переховування злочинця (ст. 72). Реабілітований 29.10.1993 Верховним Судом України. Чоловік сестри Кендзерського Р.І., брат Фідлер Н.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12641*).

ГЕОРГІЄВСЬКА-МАТЮХІНА Ольга Дмитрівна, 1904 р.н., народилася і проживала в м. Путивль, росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою при МДБ СРСР 23.08.1947 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „б” до ВМП вислана на 5 років у Північно-казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 7899*).

ГЛАДИЛІН Микола Павлович, 1913 р.н., уродженець Самарської області (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, відповідальний секретар районної ради фізкультурників. Арешт 18.03.1937. Чернігівським обласним судом 12.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом СРСР 8.05.1940 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2032*).

ГЛАДКОВ Григорій Степанович, 1889 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, головний бухгалтер районної контори маслоторгу. Арешт 24.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 8.12.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 401**).

ГЛУХОВЦЕВ Григорій Афіногенович, 1878 р.н., народився і проживав на колишньому х. Новоселівка (тепер у межах м. Путивль), росіянин, освіта початкова, пічник овочесушильного заводу. Арешт 18.09.1937. Чернігівським обласним судом 22.07.1938 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12007*).

ГОГОЛЬ Микола Григорович, 1919 р.н., уродженець с. Кочерги, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць окремого артилерійського дивізіону 2 бригади морської піхоти Приморської оперативної групи військ. Арешт 30.11.1941. Військовим трибуналом згаданої групи військ 25.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.01.1942. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13003*).

ГОЛОВАЧОВ Пилип Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Сиром'ятникове, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток

застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 28.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 179*).

ГОЛОВКІН Іван Маркович, 1910 р.н., уродженець колишнього с. Погаричі (тепер с. Веселе), росіянин, освіта неповна середня. Командир кулеметного взводу 1123 СП 335 СД, молодший лейтенант. У першій половині 1942 р. перебував у німецькому полоні. Арешт 16.06.1942, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Південно-Західного фронту 8.07.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4854*).

ГОЛОВКОВ Афанасій Євдокимович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Малущине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 9.02.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7725*).

ГОЛУБКОВ Андрій Васильович, 1877 р.н., колишній х. Голубків (тепер с. Іллінське), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, працював техніком-будівельником Хильчицької МТС (Середино-Будський район). Арешт 18.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 25.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у м. Караганда (Казахстан), де й помер у 1943 р. Реабілітований 17.11.1959 військовим трибуналом Київського ВО. Чоловік Голубкової Є.А. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 193*).

ГОЛУБКОВА Єфросинія Андріївна, 1877 р.н., колишній х. Голубків (тепер с. Іллінське), проживала в м. Путивль, росіянка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 4.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 25.11.1937 за контрреволюційну діяльність вислана на 5 років до Казахстану. Реабілітована 17.11.1959 військовим трибуналом Київського ВО. Дружина Голубкова А.В. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 194*).

ГОЛУБЦОВ Петро Миколайович, 1896 р.н., уродженець Костромської губернії (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта вища педагогічна, викладач хімічного технікуму. Арешт 20.02.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 215**).

ГОНЧАРЕНКО Григорій Семенович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Ротівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 184).

ГОНЧАРОВ Андріян Михайлович, 1899 р.н., уродженець м. Путивль, українець, освіта середня. Червоноармієць комендантського взводу військово-збірного пункту військкомату в м. Уфа (Республіка Башкортостан, Росія). Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у м. Путивль, окупованому німцями. Арешт 14.08.1944. Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 19.12.1944 за ст. 58-3 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 18.10.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13570).

ГОНЧАРОВ Іван Іванович, 1890 р.н., народився і проживав на колишньому х. Гончарів (тепер с. Чорнобривкине), росіянин, освіта початкова, скотар колгоспу „Друга п'ятирічка”. Арешт 22.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 941).

ГОНЧАРОВ Федір Васильович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Чорнобривкине, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Друга п'ятирічка”. Арешт 30.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 65).

ГОПКО Павло Антонович, 1904 р.н., с. Чернечина Охтирського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища педагогічна, член ВКП(б), учитель російської мови в школі. Арешт 20.02.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 215*).

ГОРБОВЦОВ Ілля Борисович, 1915 р.н., уродженець колишнього х. Фонталін (тепер с. Плахівка), росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 136 СП 15 СК Уральського ВО. Арешт 14.12.1937. Військовим трибуналом згаданого кор-

пусу 26.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.08.1973 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8641).

ГОРБУНОВ Григорій Іванович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. До арешту – робітник торфозаводу ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських і терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував на БАМі (Байкало-Амурська магістраль, Росія). Трійкою при управлінні НКВС по Далекосхідному краю 31.03.1938 за проведення антирадянської агітації серед ув'язнених застосована ВМП. Розстріляний 10.08.1938. Реабілітований відповідно 8.08.1989 – прокуратурою Сумської області, 12.09.1990 – прокуратурою Амурської області. Брат Горбунова І.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 826).

ГОРБУНОВ Іван Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, штукатур у дитячому містечку на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по Далекосхідному краю (Росія) 31.03.1938 за проведення антирадянської агітації серед ув'язнених застосована ВМП. Розстріляний 10.08.1938. Реабілітований відповідно 26.12.1988 – Сумським обласним судом, 12.09.1990 – прокуратурою Амурської області. Брат Горбунова Г.І. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 550).

ГРИВАЧОВ Костянтин Олексійович, 1921 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць – старший радіотелеграфіст 63 окремого зенітно-артилерійського дивізіону (Монголія). Арешт 28.10.1941. Військовим трибуналом 57 Червонопрапорної мотострілецької дивізії 15.11.1941 за ст. ст. 19-58-8 (співучасть у терористичному акті), 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 21.11.1941. Реабілітований 30.12.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13909).

ГРЮНБАХ Вальтер Християнович, 1917 р.н., м. Путивль, проживав у м. Санкт-Петербург (Росія), естонець, освіта неповна середня, оперативний працівник розвідувального відділу Червонопрапорного Балтійського флоту. Арешт 11.10.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.09.1941 за розголошення державної таємниці та як соціально небезпечний елемент ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 12.06.1999 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13934*).

ГУДАКОВ Андрій Леонідович, 1898 р.н., м. Путивль, проживав у с. Покровське Троїцького району Луганської області, росіянин, без визначених занять. Арешт 2.02.1943, звинувачення в зрадницькій діяльності. 12.08.1943 справа закрита. Реабілітований у 1994 р. [Інші відомості відсутні]. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004*).

ГУДИМОВ Андрій Захарович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, робітник Путивльського дитячого будинку № 3 на території колишнього Софронівського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.342**).

ГУДИМОВ Микола Зіновійович, 1889 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, освіта початкова, робітник торфорозробок ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 92*).

ГУДИМОВ Фотій Андрійович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.04.1933 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7705**).

ГУДИМОВ Яким Сергійович, 1899 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.03.1933,

звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.04.1933 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7705**).

ГУКОВ Іван Олексійович, 1913 р.н., м. Путивль, проживав у м. Луганськ, росіянин, освіта середня технічна, старший конструктор заводу ім. Артема. Арешт 26.12.1934. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 за належність до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі засуджений до позбавлення волі на 3 роки умовно. Реабілітований 3.12.1957 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111**).

ГУЛАКОВ Олександр Федорович, 1914 р.н., народився і проживав у колишньому с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.12.1932. Народним судом Путивльського району 11.02.1933 за ст. 54-10 ч. 2 засуджений на 7 років ВТТ. Чернігівським обласним судом 26.04.1933 вирок залишений у силі. Реабілітований 2.04.1990 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11347*).

ГУЛАКОВ Федір Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання настроїв пораженьського і терористичного характеру ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Свободненському ВТТ Амурської області (Росія), де й помер 10.04.1943. Реабілітований 26.12.1988 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 559*).

ГУРЕЄВ Олександр Аристархович, 1895 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, робітник овочесушильного заводу. Арешт 9.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 201*).

ГУТАРОВ (ГУТОРОВ) Іван Тимофійович, 1876 р.н., уродженець Курської області (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, священик у с. Линове. Арешт 20.05.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.09.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 16.03.1990 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 968*).

Д

ДЕГТЯРЬОВ Афанасій Павлович, 1889 р.н., с. Воронівка, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 5.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 329*).

ДЕГТЯРЬОВ Матвій Маркович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5.05.1930 за участь у масовому заворушенні, спрямованому проти колективізації в згаданому селі (ст. 56-16 КК УСРР), висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 768*).

ДЕГТЯРЬОВ Хома Матвійович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1941. Військовим трибуналом 2 гвардійської СД 29.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12082).

ДЕДКОВА Ганна Іванівна, 1889 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, домогосподарка. Колишня черниця. Арешт 18.11.1934. Чернігівським обласним судом 8.04.1935 у звинуваченні за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР виправдана, за ст. 54-10 ч. 1 засуджена до позбавлення волі на 1 рік умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2178*).

ДЖЕМА Іван Гордійович, 1912 р.н., уродженець с. Волокитине, українець, освіта неповна середня, кандидат у члени ВКП(б). Курсант курсів молодших політруків Привольського ВО. Арешт 26.12.1942. Військовим трибуналом Казанського гарнізону 2.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Московського ВО 31.03.1943 покарання пом'якшене до 5 років, виконання вироку відстрочене до закінчення воєнних дій, з-під варти звільнений, направлений у діючу армію. Реабілітований 10.10.1994

прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12985).

ДЕМЕНТЬЄВ Іван Іванович, 1915 р.н., народився і проживав у с. Ховзівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7904).

ДЕМІХОВ Іван Федорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Плахівка, українець, освіта початкова, завідувач складу свино-радгоспу ім. 16-річчя Жовтня. Арешт 19.09.1936. Чернігівським обласним судом 13.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія). Реабілітований 21.07.1962 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5805).

ДІТТЕРТ Ернест Густавович, 1895 р.н., уродженець Вітебської області (Білорусь), проживав у м. Путивль, латиш, освіта початкова, начальник сироварного відділу плодокомбінату. Арешт 23.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою“) 13.02.1938 за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.02.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 561).

ДОБРЯНСЬКИЙ Сергій Іванович, 1902 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта середня технічна. Військовий технік 163 будівельного батальйону (Приморський край, Росія), військтехнік 2-го рангу. Арешт 7.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.03.1938 за участь у контрреволюційній військово-фашистській терористичній організації троцькістів і правих в ОЧДСА та Тихоокеанському флоті (ст. ст. 58-1 „б“, 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР) засуджений до ВМП, позбавлений військового звання. Розстріляний 9.03.1938 у м. Уссурійськ. Реабілітований 28.09.1957 згаданою військовою колегією. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6056).

ДОНИЧ Єгор Олексійович, 1899 р.н., уродженець Румунії, проживав у с. Нові Гончарі, румун, освіта початкова, лісничий Новослобідського лісництва. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою області 13.08.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2369).

ДОНЦОВ Федір Григорович, 1902 р.н., народився і проживав у колишньому с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ДОРОНІН Семен Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 23.11.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Термін покарання відбував у Темніковському районі Республіки Мордовія (Росія). Реабілітований 23.11.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 399*).

ДОРОХОВ Петро Панасович, 1894 р.н., смт Радуль Ріпкинського району Чернігівської області, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта вища – закінчив Харківський ветеринарний інститут, викладач ветеринарно-фельдшерської школи. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 23.08.1945. Сумським обласним судом 19.01.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13129).

ДРЬОМОВ Іван Гордійович, 1879 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 1.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Уповноваженим ДПУ по Путивльському району 19.12.1932 справа закрита. Брат Дрьомова Ф.Г. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7728*).

ДРЬОМОВ Федір Гордійович, 1880 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Уповноваженим ДПУ в Путивльському районі 19.12.1932 справа закрита. Брат Дрьомова І.Г. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7728*).

ДУБОВЕНКО (ДУБОВИК) Трохим Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у

с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

ДУДКО Микола Григорович, 1912 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня технічна, слюсар овочесушильного заводу. Арешт 2.01.1935, звинувачення в належності до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111*).

ДУМБРОВСЬКИЙ Стефан Самійлович, 1882 р.н., с. Юр'єве, проживав у м. Брянка Луганської області, українець, освіта початкова, машиніст підйому шахти № 12. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 1.10.1937 позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1959 р. [Інші відомості відсутні]. (Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004).

ДУМЕНКО Кузьма Павлович, 1904 р.н., уродженець с. Нові Гончарі, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 526 гаубичного артилерійського полку. Арешт 3.11.1942. Військовим трибуналом Ростовського гарнізону 17.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13381).

ДУШКІНА Людмила Василівна, 1923 р.н., с. Нова Слобода, проживала в м. Мценськ Орловської області (Росія), росіянка, освіта неповна середня, без визначених занять та місця роботи. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданій області, окупованій німцями, а також у Німеччині. Арешт 6.02.1947. Військовим трибуналом тилу групи радянських військ у Німеччині 14.02.1947 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 19.06.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13487).

ДЯТЛОВ Ростислав Степанович, 1923 р.н., с. Дубинка Конотопського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта неповна середня,

учень середньої школи. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 4.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.09.1944 за ст. 54-1 „а” КК

УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Після відбуття строку покарання перебував на спецпоселенні в Республіці Комі (Росія). Реабілітований 27.01.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3111*).

Є

ЄВСЕЄНКО Митрофан Микитович, 1876 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.03.1930 за участь в антирадянському угрупованні та агітацію проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 641***).

ЄЛФИМОВ Леонтій Олександрович, 1913 р.н., м. Путивль, проживав у м. Дніпропетровськ, росіянин, освіта середня технічна, начальник технічного відділу вагового заводу. Арешт 26.12.1934, звинувачення в належності до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12111**).

ЄЛФИМОВ Михайло Гаврилович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, колгоспник. З вересня 1941 р. по серпень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 26.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 28.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.05.1944 справа направлена на новий розгляд. Військовим трибуналом згаданого гарнізону 8.03.1945 за ст. 54-1 „а” засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 1.04.1945 склад злочину за ст. 54-1 „а” перекваліфікований на ст. 54-3, строк покарання скорочений до 5 років. Реабілітований 24.07.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 5477**).

ЄМЕЛЬЯНОВ Віталій Федорович, 1880 р.н., м. Путивль, проживав у м. Одеса, українець,

освіта середня духовна, сторож студентського гуртожитку сільськогосподарського інституту. Арешт 6.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Одеській області 20.04.1938 за участь у контрреволюційній фашистській церковній організації застосована ВМП. Розстріляний 8.05.1938 у м. Одеса. Реабілітований 7.08.1959 військовим трибуналом Одеського ВО. (ГДА УСБУ в Одеській обл., *спр. П-10978*).

ЄРЕМЕНКО Павло Федорович, 1909 р.н., м. Луганськ, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня. Червоноармієць – електрик 67 автомобільного полку 16 автомобільної бригади. Арешт 19.10.1945. Військовим трибуналом тилу Центральної групи радянських військ 29.01.1946 за ст. ст. 58-2, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Звільнений через хворобу 4.11.1954. Реабілітований 2.08.1960 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5281*).

ЄРМАКОВ Павло Родіонович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Чаплищі, українець, освіта початкова, лісничий Путивльського лісництва. У 1941-1943 рр. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 9.11.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 28.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ, 8.03.1945 – виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 5477**).

ЄРШОВ Порфирій Миколайович, 1888 р.н., с. Червоне Озеро, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, робітник контори „Заготхудоба”. Арешт 30.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за фашистську та троцькістську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 321**).

Ж

ЖИДКОВ Борис Павлович, 1925 р.н., колишній х. Жидків (тепер с. Плахівка), проживав у с. Плахівка, росіянин, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 29.08.1945, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управління НКДБ по Сумській області 1.10.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2873*).

ЖУК Олексій Мусійович, 1902 р.н., уродженець с. Волокитине, українець, освіта

початкова. Червоноармієць 580 батальйону авіаобслуговування 49 району авіабазування (Монголія). Арешт 21.10.1942. Військовим трибуналом Забайкальського ВО 16.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував у Читинській області (Росія). Реабілітований 5.05.1991 військовою прокуратурою згаданого військ-округу. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11701*).

З

ЗАБСЛІН Андрій Терентійович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1937. Сумським обласним судом 16.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1168*).

ЗАБСЛІН Семен Данилович, 1869 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.03.1930 за участь в антирадянському угрупованні та агітації проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 641***).

ЗАБСЛІН Сергій Олексійович, 1895 р.н., народився і проживав на колишньому х. Забілин (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, *спр. 694**).

ЗАБСЛІНА Марфа Прокопівна, 1880 р.н., с. Плахівка, проживала в колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 18.10.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Народним судом Путивльського району 11.11.1932 виправдана. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7729**).

ЗАМИКУЛЛА Кирило Тимофійович, 1894 р.н., с. Бугаївка Глобинського району Полтавської області, проживав у с. Нова Слобода,

українець, освіта початкова, конюх МТС. Арешт 9.10.1939. Сумським обласним судом 8.01.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.05.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1502*).

ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ Збігнєв (Збігнєй) Вікторович, 1923 р.н., народився і проживав у м. Бердичів Житомирської області, поляк, освіта неповна середня, студент технікуму хімічного машинобудування. У 1938 р. перебував у Путивльському дитячому будинку № 3 на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 3.01.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.03.1940 за участь у молодіжній контрреволюційній терористичній групі (ст. ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР), яка існувала в згаданому дитбудинку, відданий до суду. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.07.1940 ухвала згаданого трибуналу скасована, справа закрита за неповноліттям звинувачуваного. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4623**).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Яків Іванович, 1890 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Путивль, поляк, освіта початкова, робітник промартілі „Прогрес”. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. 215**).

ЗИЗЮЛІН Олексій Борисович, 1907 р.н., уродженець с. Зозулине, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 1273 СП 387 СД 16 армії. Арешт 21.07.1942, звинувачення за

ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданої армії 25.09.1942 справа закрита, направлений на фронт. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4964**).

ЗИМІН Єгор Андрійович, 1894 р.н., народився і проживав у колишньому с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

ЗОЛОВКІН Тит Костянтинович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

ЗОЛОТАРЬОВ Іван Васильович, 1882 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 6.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 612*).

ЗУБКОВ Петро Павлович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Сімейкине, росіянин,

освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933. Народним судом Путивльського району 3.06.1933 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 5.02.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11215**).

ЗУЄВ Афанасій Григорович, 1904 р.н., уродженець с. Шулешівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 540 окремого СП. Арешт 25.08.1942. Військовим трибуналом військ НКВС при „Дальбуді” 14.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12975*).

ЗУЄВ Матвій Федорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Шулешівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

ЗУЄВ Михайло Федорович, 1925 р.н., народився і проживав у с. Шулешівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях до соціалізму”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 9.11.1948, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управління МДБ по Сумській області 1.03.1949 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3537*).

I

ІВАНЕНКО Микола Опанасович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Путивль, українець, освіта середня духовна, священник без парафії. Арешт 24.05.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній групі попів, яка проводила антирадянську агітацію, розповсюджувала провокаційні чутки пораженого характеру та домагалася відкриття церков, ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Вологодській та колишній Молотовській (тепер Пермській) областях (Росія). Після відбуття строку покарання проживав у згаданому місті, працював священником Соборної церкви. Арешт 25.06.1949. Особливою нарадою

при МДБ СРСР 15.10.1949 за належність до антирадянської групи засланий на поселення в Акмолінську область Казахстану. Реабілітований 21.03.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 555*, 552*).

ІВАНОВ Онисим Іванович, 1908 р.н., с. Соловійове, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, робітник на Сеймських водяних млинах. З вересня 1941 р. перебував у німецькому полоні як червоноармієць, згодом проживав у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 9.11.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 21.04.1944 за ст. 54-1 „б” КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 9.05.1951 у місці ув'язнення (Сибір, Росія). Реабілітований

15.11.1955 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3110*).

ІВЖЕНКО (ІВЖЕНКО) Кирило Григорович, 1862 р.н., уродженець с. Веселе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.11.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським оперсектором ДПУ 12.01.1931 справа закрита в зв'язку з висланням за межі України в адміністративному порядку. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

ІГНАТЕНКО Григорій Тихонович, 1923 р.н., уродженець с. Юр'єве, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць окремої хімічної роти 63 СД. Арешт 11.09.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 16.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований 26.08.1992 військовою прокуратурою Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12298*).

ІЛАРІОНОВ Андрій Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1965 Сумським обласним судом. Брат Іларіонових Д.І. та Є.І., дядько Іларіонова К.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 355*).

ІЛАРІОНОВ Дмитро Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12.1988 Сумським обласним судом. Батько Іларіонова К.Д., брат Іларіонових А.І. та Є.І. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 562*).

ІЛАРІОНОВ Єгор Іванович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Культура”. Арешт 7.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та висловлювання гострих пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 11.09.1989 проку-

ратурою Сумської області. Брат Іларіонових А.І. та Д.І., дядько Іларіонова К.Д. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 794*).

ІЛАРІОНОВ Кузьма Дмитрович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1935. Чернігівським обласним судом 15.07.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УСРР 2.08.1935 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 20.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. Син Іларіонова Д.І., племінник Іларіонових А.І., Є.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11884**).

ІЛЛІН Семен Єлисейович, 1919 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 2 експлуатаційної шляхової бригади на залізниці ім. Молотова. Арешт 16.12.1942. Військовим трибуналом згаданої залізниці 3.03.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13390*).

ІЛЛІНСЬКИЙ Олександр Петрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, рахівник колгоспу ім. Кагановича. Арешт 29.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 16.01.1938 справа направлена на дослідження. Путивльським РВ НКВС 27.05.1938 справа закрита. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-928*).

ІНОЗЕМЦЕВ Василь Дмитрович, 1896 р.н., с. Зозулине, проживав у с. Кардаші, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), голова Манухівської сільської ради. Арешт 16.09.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.09.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (Республіка Комі, Росія), де й помер 12.06.1943. Реабілітований 29.04.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 262*).

ІНОЗЕМЦЕВ Кузьма Тихонович, 1909 р.н., уродженець с. Чорнобривкине, росіянин, освіта середня. Командир корабля „ДС-75” Північного флоту, старший лейтенант. Арешт 28.04.1942. Військовим трибуналом згаданого флоту 30.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.10.1992 військовою прокуратурою згаданого флоту. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12329*).

К

КАГИТІН Михайло Іванович, 1924 р.н., уродженець с. Нова Слобода, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 736 зенітно-артилерійського полку 12 корпусу ППО. Арешт 11.09.1945. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м. Бухарест (Румунія) 25.10.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13697**).

КАДУРІН (ФЕДЧЕНКО) Василь Іванович, 1908 р.н., уродженець колишнього с. Берюх (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць, перебував у німецькому полоні з грудня 1942 р. по січень 1945 р. Арешт 8.02.1945. Військовим трибуналом 2 гвардійської танкової армії 1 Білоруського фронту 21.04.1945 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.02.1958 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4512*).

КАДУРІН Денис Аникійович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 734**).

КАДУРІН Іван Максимович, 1901 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, бригадир на Баницькому каменярному кар'єрі (Глухівський район). Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 5*).

КАДУРІН Петро Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 734**).

КАДУРІН Семен Аникійович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх

(тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, робітник місцевої каменярні від районного шляхового відділу. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 37*).

КАДУРІН Терентій Лукич, 1888 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Арешт 22.10.1939. Сумським обласним судом 16.01.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 7.04.1940 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1258*).

КАЛАЧНИКОВ Максим Дмитрович, 1878 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.04.1920, звинувачення в службі в армії генерала Денікіна. Народним судом 1 дільниці Путивльського повіту 24.11.1920 справа закрита. Працював статистиком лісгоспу. Арешт 9.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4775*. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 151*).

КАЛАШНИКІВ [КАЛАШНИКОВ] Олександр Антонович, 1897 р.н., уродженець м. Путивль, українець, освіта початкова. Писар 4 Київської дивізії УНР, узятий у полон 2 кавалерійським корпусом [командир Г.І. Котовський]. Розстріляний 22.11.1921 у с. Базар Народицького району Житомирської області. Реабілітований 27.04.1998. (*Рейд у вічність: збірка документів. – К., 2001*).

КАЛМІКОВ Павло Іванович, 1914 р.н., уродженець с. Вегерівка, росіянин, освіта початкова. У 1941 р. – червоноармієць, вийшов з німецького оточення, проживав у згаданому селі, окупованому німцями. З 1943 р. – червоноармієць 1033 СП 280 Конотопської СД, з квітня по липень 1944 р. – у німецькому полоні, з якого втік. Арешт 27.06.1944. Військовим трибуналом 4 танкової армії 3.09.1944 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.07.1991 військовою прокуратурою Прикарпатського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11775*).

КАЛУГІН Іван Олексійович, 1915 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць артилерійського полку 39 СК Приморської групи військ ОЧДСА. Арешт 8.01.1938. Військовим трибуналом згаданого корпусу 14.06.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12915*).

КАМЕНСЬКА-РИБАЛЬЧЕНКО Марія Петрівна, 1911 р.н., уродженка Буринського району, проживала в с. Скуносове, українка, освіта початкова, працювала в колгоспі ім. Чкалова. Підписка про невізд від 17.08.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.11.1945 як член сім'ї [дружина]засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 18.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр. 381*).

КАПІН Лаврентій Улянович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, приватний візник. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 660*).

КАПІН Сергій Улянович, 1881 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, приватний візник. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 63*).

КАРАЧЕВЦЕВ Іван Олександрович, 1898 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, робітник радгоспу „Кролівник”. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 462*).

КАРНАЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1904 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта середня. Червоноармієць-санітар 163 СД. Арешт 21.11.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії 23.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 26.11.1941. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12908*).

КАСЬМІНСЬКИЙ (КОСМІНСЬКИЙ) Анатолій Петрович, 1875 р.н., уродженець

колишньої Орловської губернії (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня духовна, священник без парафії. Арешт 2.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній групі попів, яка проводила антирадянську агітацію, розповсюджувала провокаційні чутки пораженьського характеру та домагалася відкриття церков, застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 21.03.1962 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 555**).

КЕНДЗЕРСЬКИЙ Роман Іванович (ВОРОНЧИХІН Петро Полікарпович), 1895 р.н., уродженець Житомирської області, проживав у Брянській області (Росія), поляк, освіта початкова. Тимчасово перебував у м. Путивль. Арешт 2.05.1936. Чернігівським обласним судом 11.09.1936 за підробку документів (ст. 68 ч. 2 КК УСРР) та за втечу з місця вистилки (ст. 78 ч. 3) засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 29.10.1993 Верховним Судом України. Чоловік Фідлер Н.І., брат дружини Гартмана А.Г. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12641**).

КИРЕЄВ Василь Васильович, 1903 р.н., колишній х. Осанівка (тепер с. Почепці), проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приймальник худоби контори „Заготхудоба”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 5.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.06.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13822**).

КИРЕЄВ Василь Никифорович, 1911 р.н., с. Білогалиця, проживав у с. Зінове, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона перемога”. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою Сумської області. Син Киреева Н.І. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 445*).

КИРЕЄВ Василь Олексійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований

30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 158).

КИРЕЄВ Михайло Павлович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Плахівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.07.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 300).

КИРЕЄВ Никифор Іванович, 1974 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930, підписка про невиїзд від 15.02.1930, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1930 справа закрита. Проживав у с. Зінове, без визначених занять. Арешт 17.09.1937, звинувачення в контрреволюційній діяльності. Путівльським РВ НКВС 8.12.1937 справа закрита. Батько Кирєєва В.Н. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 36*. ГДА УСБУ в СО, спр. П-1025).

КИРЕЄВА Пелагея Василівна, 1882 р.н., с. Почепці, проживала на колишньому х. Новоселівка (тепер у межах м. Путивль), українка, освіта початкова, домогосподарка. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала на згаданому хуторі, окупованому німцями. Арешт 4.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.06.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 30.01.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13822*).

КИРИЛІН Петро Прокопович, 1885 р.н., с. Нова Слобода, проживав у смт Тьоткіно Глушковського району Курської області, росіянин, освіта початкова, охоронець цукроробкоопу. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 342*).

КИРИЛІН Тимофій Прокопійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за контрреволюційну антирадянську та фашистську агітацію, висловлювання настроїв пораженьського та терористичного порядку ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований

30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 860).

КІНСЬКИЙ Степан Антонович, 1888 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Путивль, поляк, освіта вища педагогічна, директор неповно-середньої школи № 2. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 8.12.1937 за проведення контрреволюційної роботи (шкідництво та націоналістична пропаганда в школі) застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 13.10.1956 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 312).

КЛИМЕНКО Антон Максимович, 1878 р.н., с. Веселе, проживав на з.ст.Балаклея Харківської області, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 28.02.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.08.1989. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

КЛИМЕНКО Роман Максимович, 1884 р.н., с. Веселе, проживав на колишньому х. Сірий Балаклійського району Харківської області, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.02.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 4.09.1989. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн. 1, ч. 1. – 2005).

КОБИЛЯКОВ Гнат Володимирович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1933, звинувачення за ст. 54-9 КК УСРР. Уповноваженим ДПУ по Путивльському району 20.06.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7848).

КОБИЛЯКОВ Тимофій Пилипович, 1881 р.н., колишній х. Кобиляків, проживав на колишньому х. Дігтярів (тепер с. Товченикове), росіянин, освіта початкова, робітник будівельної контори з.ст.Конотоп. Арешт 12.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.07.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 293).

КОВАЛЬОВ Олександр Сергійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній

повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

КОВАЛЬОВ Степан Федорович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Ширяєве, росіянин, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), тесляр на відхожих промислах. Арешт 4.05.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до контрреволюційного повстанського угруповання ув'язнений на 3 роки умовно, з-під варту звільнений. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

КОВАЛЬОВ Федот Кузьмич, 1893 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, пасічник колгоспу „Червоний партизан”. Арешт 5.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 29.06.1932 справа закрита. Був селянином-одноосібником. Арешт 30.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 474*; оп. 2, спр. 481*).

КОВАЛЬОВА Ганна Михайлівна, 1897 р.н., народилася і проживала в м. Санкт-Петербург (Росія), росіянка, освіта вища музична – закінчила консерваторію, викладачка музики в одному з районних будинків піонерів згаданого міста. Під час Великої Вітчизняної війни тимчасово перебувала і працювала в м. Путивль, окупованому німцями. Арешт 16.01.1950. Сумським обласним судом 7.06.1950 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 30.05.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13345).

КОВРИГІН Павло Данилович, 1902 р.н., м. Санкт-Петербург (Росія), проживав на колишньому х. Битень (тепер с. Латишівка), росіянин, освіта початкова, заготівник від „Мосзаготторгу”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.07.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 216*).

КОВТУН Іван Терентійович, 1911 р.н., уродженець с. Ховзівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 269 СД. Арешт

11.09.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії 18.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 21.09.1941 поблизу с. Котівка. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12791).

КОВТУН Сергій Іванович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Ховзівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 7.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 28.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Після відбуття строку покарання перебував на поселенні в Джез-Казганській області Казахстану. Реабілітований 22.06.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3120).

КОДА Меланія Василівна, 1902 р.н., с. Чаплищі, проживала в м. Путивль, українка, освіта початкова, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 6.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 9.11.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.04.1944 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітована 30.03.1998 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13840).

КОЗИНЕЦЬ Юхим Михайлович, 1888 р.н., народився і проживав на колишньому х. Дорошівка (тепер с. Щербинівка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.11.1996 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

КОЗОРИЗ Григорій Якович, 1888 р.н., м. Глухів, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, завідувач книжкової бази районної споживспілки. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у м. Путивль, окупованому німцями. Арешт 5.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 15.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13184).

КОЛЕСНИК Євген Онисимович, 1895 р.н., с. Бараші Смільчинського району Житомирської

області, проживав у м. Путивль, українець, освіта середня, інспектор бюджету районного фінвідділу. Арешт 17.12.1937. Чернігівським обласним судом 8.05.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер у 1943 р. у місці ув'язнення – Республіці Комі (Росія). Реабілітований 13.02.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11395*).

КОЛЕСНИКОВ Яків Йосипович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

КОЛИХАЛІН Олексій Пилипович, 1924 р.н., уродженець с. Малушине, росіянин, освіта неповна середня. Молодший командир 1 навчально-мінометної бригади, сержант. Арешт 23.06.1943. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону (Росія) 31.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.06.1994 військовою прокуратурою Московського ВО. Син Колихаліна П.Ю. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12773*).

КОЛИХАЛІН Пилип Юхимович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Малушине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Народним судом Путивльського району 27.01.1933 за ст. ст. КК УСРР 54-10, 58 ч. 1 (невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції) засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 1.04.1991 Сумським обласним судом. Батько Колихаліна О.П. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3014*).

КОЛОМІЄЦЬ Олександр Павлович, 1885 р.н., с. Дубовичі Кролевецького району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, рахівник районної ветлікарні. Арешт 28.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 26.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 566*).

КОЛОНОГОВ Федір Семенович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1935. Чернігівським обласним судом 15.08.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 20.12.1991 Гене-

ральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11884**).

КОЛОСОВ Іван Афанасійович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія), де й помер 13.05.1942. Реабілітований 12.12.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 553*).

КОЛОСОВ Леонтій Сергійович, 1890 р.н., с. Червона Слобода Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта неповна середня, агроном районного земвідділу. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 23.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.01.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Термін покарання відбував у Кемеровській області (Росія), де й помер у 1947 р. Реабілітований 10.11.1959 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5154*).

КОЛОСОВ Сергій Афанасійович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, дроворуб лісництва. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та тлумачення Конституції СРСР у контрреволюційному дусі ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 6.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 585*).

КОЛПАКОВ Іван Дмитрович, 1894 р.н., с. Червона Слобода Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта незакінчена вища. Перебував у партії есерів. Арешт 10.05.1921. [Відомостей про рід занять та мотиви арешту не виявлено]. Курською губернською надзвичайною комісією 1.12.1921 з-під варті звільнений, узятий під нагляд. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8246*).

КОЛЬЧЕНКО Роман Павлович, 1896 р.н., м. Буринь, проживав у м. Путивль, українець, освіта середня медична, санітарний фельдшер епідеміологічної станції районного здоров'я. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у м. Путивль, окупованому німцями.

Арешт 14.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.04.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до 20 років каторжних робіт. Термін покарання відбував в Іркутській області (Росія). Реабілітований 21.09.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3871*).

КОМАРИЦЬКИЙ Юхим Софроневич, 1902 р.н., народився і проживав у с. Малушине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.12.1932. Народним судом Путивльського району 26.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 5.11.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3011*).

КОНДРАТЬЄВ Федір Васильович, 1890 р.н., народився і проживав на колишньому х. Стреглив (тепер с. Князівка), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Пролетарської революції. Арешт 1.02.1939. Сумським обласним судом 26.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.06.1939 вирок облсуду змінений, визнаний засудженим на 3 роки. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13094*).

КОНЯЄВ Влас Архипович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 29.06.1932 справа закрита. Арешт 8.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 6, спр. 474**; *оп. 2, спр. 481**).

КОНЯЄВ Григорій Іванович, 1891 р.н., с. Веселе, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), директор томатного заводу. Колишній командир Першого Путивльського загону червоних партизанів під час громадянської війни. Арешт 17.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 31.07.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації (ст. 54-11 КК УСРР) висланий на 3 роки до Казахстану, з-під варті звільнений під підписку про виїзд до місця висилки в п'ятнадцятиденний строк. Прокуратурою СРСР рішення про покарання скасоване. [Відомостей про дату скасування не виявлено]. Арешт

13.10.1936. Чернігівським обласним судом 17.01.1937 за контрреволюційну агітацію (ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР) засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 5 років. Помер 19.03.1945 у м. Путивль. Реабілітований відповідно 26.06.1989 – прокуратурою Сумської області, 28.04.1989 – Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 926. ГДА УСБУ в СО, спр. П-9820*).

КОРОТКОВ Платон Петрович, 1890 р.н., м. Путивль, проживав у м. Миргород Полтавської області, росіянин, освіта початкова, робітник-маляр. Арешт 22.06.1941. Полтавським обласним судом 15.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 15.03.1958 Верховним Судом УРСР. (Реабілітовані історією. Полтавська область. – Кн. 3. – 2005).

КОРОТКОВ Яків Петрович, 1883 р.н., уродженець колишньої Орловської губернії (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта вища економічна – закінчив Київський комерційний інститут, плановик районної споживсплки. Арешт 11.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Чернігівським обласним судом 12.02.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1086*).

КОРЧЕВ (КОРЧОВ) Григорій Сергійович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав на окупованій німцями території. Арешт 9.11.1948, звинувачення за ст. ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2 КК УСРР. Управлінням МДБ по Сумській області 3.06.1949 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-6346*).

КОСТРОВ Афанасій Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 16.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7707*).

КОСТЮК Костянтин Іванович, 1879 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня духовна, священник Камінне-Миколаївської церкви. Арешт 3.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній групі попів, яка проводила антирадянську агітацію, розповсюджувала провокаційні чутки пораженого характеру та домагалася відкриття церков, застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м. Чернігів. Реабіліто-

ваний 21.03.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 555*).

КОСТЮЧЕНКО Володимир Афанасійович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Юр'єве, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.11.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст. 54-10 застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 30.11.1989 та 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 453; оп. 6, спр. 539).

КОТЛЕРМАН Іван Георгійович, 1901 р.н., м. Одеса, проживав у м. Путивль, єврей, освіта середня, пенсіонер. Арешт 16.10.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 20.12.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1040).

КОТОВ Порфир Миколайович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Котівка, росіянин, освіта початкова, пожежник колгоспу ім. Тельмана. Арешт 2.08.1937, підписка про невиїзд від 16.03.1939, звинувачення в контрреволюційній діяльності проти радянської влади та колгоспів. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1315*).

КОХАНОВ Микола Федорович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Іллінське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 15.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7700*).

КОШЕЛЄВ Сергій Миколайович, 1927 р.н., народився і проживав у с. Чаплиці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 16.02.1944, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 28.03.1944 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 5477*).

КРАСАВІН Михайло Михайлович, 1921 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта середня. Червоноармієць, перебував у німецькому полоні з вересня 1941 р. по березень 1944 р., після звільнення – червоноармієць 33 окремого артилерійсько-кулеметного батальйону

79 укріпрайону 10 гвардійської армії (Естонія). Арешт 19.03.1946. Військовим трибуналом згаданої армії 4.05.1946 за ст. ст. 58-1 „б”, 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Звільнений у 1954 р. Реабілітований 27.08.1962 військовим трибуналом Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6770).

КРАСНОНОГИЙ Федір Тихонович, 1904 р.н., уродженець с. Пруди, українець, освіта початкова. Червоноармієць 595 АП[?] 40 армії. Арешт 29.05.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 14.06.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13592).

КРЕЧЕТОВ Яким Матвійович, 1881 р.н., с. Ковіньки (тепер с. Шалигине) Глухівського району, проживав у с. Зінове, росіянин, освіта початкова, священник без парафії. Арешт 19.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.11.1937 за антирадянську діяльність під приводом проведення релігійних обрядів ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 25).

КРИВЕНКО Яків Васильович, 1900 р.н., смт Глушково однойменного району Курської області (Росія), проживав у дитячому містечку на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, чоботар Путивльського дитячого будинку № 3. Арешт 29.08.1939. Військовим трибуналом Харківського ВО 30.07.1940 за створення в 1938 р. молодіжної контрреволюційної терористичної групи в дитбудинку засуджений до позбавлення волі у ВТТ на 10 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 20.09.1940 вирок військ-трибуналу залишений у силі. Після відбуття строку покарання в с-щі Ухта Республіки Комі (Росія) проживав у с. Нова Слобода, працював лимарем на торфорозробках ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Арешт 5.06.1950. Особливою нарадою при МДБ 9.12.1950 за згаданим звинуваченням засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований відповідно 11.02.1958 – військовою колегією Верховного Суду СРСР, 30.05.1989 – прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4623*. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 462).

КРИВИЧ Тимофій Пилипович, 1900 р.н., м. Уссурийськ Приморського краю (Росія),

проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, завідувач ресторану районної споживспілки. Арешт 22.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 28.12.1937 за підозрою в шпигунстві на користь Японії ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 13.08.1957 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 576).

КРИВОЛАП Павло Павлович, 1894 р.н., с. Деревини Городнянського району Чернігівської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова правління промартілі шевців „Колпраця”. Арешт 20.09.1936. Чернігівським обласним судом 22.12.1936 за розповсюдження контрреволюційних троцькістських анекдотів засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 7.07.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2044).

КРИВОПИШИН Андрій Йосипович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Щекіне, росіянин, освіта початкова, конюх Путивльської міської ради. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 244).

КРИВОПИШИН Василь Никанорович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Нові Гончарі, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 683).

КРИВОПИШИН Іван Гаврилович, 1903 р.н., с. Оріхівка, проживав у с. Почепці, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу ім. Куйбишева. Арешт 8.02.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.05.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув’язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 684).

КРИВОПИШИН Кузьма Йосипович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Щекіне, росіянин, освіта початкова, конюх колгоспу „Хвиля революції”. Арешт 31.05.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до контрреволюційного повстанського

угруповання ув’язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію ув’язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Єврейській автономній області (Росія). Реабілітований відповідно 1.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 2.11.1960 – Сумським обласним судом. Брат Кривопишина П.Й. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 474*; оп. 2, спр. 391).

КРИВОПИШИН Олександр Ілліч, 1895 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 19.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений на 8 років і 5 місяців ВТТ та до висилки за межі України на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

КРИВОПИШИН Павло Йосипович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Щекіне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита. Брат Кривопишина К.Й. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

КРИВОПИШИН Семен Андрійович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Щекіне, росіянин, освіта початкова, бригадир колгоспу „Хвиля революції”. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію, шкідництво в колгоспі та розповсюдження провокаційних чуток ув’язнений на 8 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 18.10.1940 рішення трійки залишене в силі. Термін покарання відбував в Амурській області (Росія). Реабілітований 20.12.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 512).

КРИВОПИШИН Степан Костянтинівич, 1891 р.н., народився і проживав у с. Щекіне, росіянин, освіта початкова, тимчасово працював на торфокомбінаті Жовтневої залізниці (Росія). Арешт 7.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 23.07.1932 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

КРИВОПИШИН Степан Олексійович, 1882 р.н., народився і проживав на колишньому х. Вошинкин (тепер с. Щекине), росіянин, освіта початкова, сторож колгоспу „Хвиля революції”. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.07.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 216*).

КРИМУСЬ Іван Володимирович, 1922 р.н., уродженець с. Новосілки Млинівського району Рівненської області, перебував на нелегальному становищі. Арешт 20.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС згаданої області 31.08.1945 за ст.ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 15 років. Звільнений 28.12.1956. Реабілітований 17.04.1991. [Інші відомості відсутні]. (Довідка прокуратури Рівненської області від 8.12.1992 № 14012). Мешканець м. Путивль.

КРЮКОВ Костянтин Гаврилович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

КРЮКОВ Макар Гаврилович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

КРЮКОВ Микола Маркович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату арешту, а також про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

КУДРІН Денис Оникійович, 1890 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка

(тепер с. Рудневе), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 734*).

КУДРІН Петро Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка (тепер с. Рудневе), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 734*).

КУЗЬМИЧОВ Дмитро Григорович (Георгійович), 1908 р.н., уродженець с. Гірки, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 184 СП 56 СД 42 армії. Арешт 5.07.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 20.10.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.10.1962 військовим трибуналом Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6777).

КУЗЬМИЧОВ Максим Ферапонтович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Гірки, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 606).

КУЛИК Василь Йосипович, 1931 р.н., народився і проживав у с. Нивецьк Дубровицького району Рівненської області. Арешт 29.05.1948. Військовим трибуналом військ НКВС згаданої області 28.06.1948 за ст. ст. 54-1 „а”, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по згаданій області 16.06.1955 справа закрита. Звільнений 22.03.1955. [Інші відомості відсутні]. (ГДА УСБУ по Рівненській обл., спр. П-1188). Мешканець м. Путивль.

КУРАЩЕПОВ (КУРОЩЕПОВ) Єгор Семенович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстрі-

ляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.07.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 216*).

КУРИЛИН Микола Лаврентійович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Яцине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 148).

КУРСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1921 р.н., уродженець с. Мазівка, українець, освіта середня. Червоноармієць 165 окремого батальйону зв'язку 143 СД. Арешт 20.05.1943. Військовим трибуналом Ворошиловського гарнізону 8.06.1946 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 15 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 29.06.1946 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 5.08.1992 військовою прокуратурою згаданого військ-округу. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12291).

КУРТОВ Олександр Сидорович, 1910 р.н., уродженець с. Ховзівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 250 полку 3 гвардійської мотострілецької дивізії. Арешт 8.11.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 16.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13656).

КУРТОВА Наталія Іванівна, 1904 р.н., народилася і проживала в с. Ховзівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 5.01.1933, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7904).

КУЦИН Іван Якимович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, обліковець районної споживспілки. Арешт 12.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 25.06.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-898).

КУШНІР Єгор Михайлович, 1905 р.н., с. Роша, проживав у с. Бунякине, українець, освіта початкова, член ВКП(б), учитель школи, секретар партійної організації колгоспу „Червоний промінь”. Народним судом Путивльського району 9.12.1932 за зв'язок з куркульством

засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Всеукраїнським Центральним Виконавчим Комітетом (ВУЦВК) у 1933 р. виправданий. (ДАСО, ф.П-4, оп. 11, спр. 64).

КУШНІРЬОВ Єгор (Георгій) Данилович, 1885 (1889) р.н., колишнє с. Пилівка (тепер с. Орхівка), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, двірник піонерського клубу. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у місці відбування покарання[?]. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Чоловік Кушнірєвої Є.П., батько Кушнірєвої П.Є.(Г.). (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 36).

КУШНІРЬОВ Іван Михайлович, 1882 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пилівка (тепер с. Орхівка), росіянин, освіта початкова, мірошник колгоспу. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання гострих пораженьських і терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 90).

КУШНІРЬОВА Євдокія Порфиріївна, 1890 р.н., колишній х. Калашників (тепер с. Плахівка), проживала в колишньому с. Пилівка (тепер с. Орхівка), росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10.1945 як член сім'ї засудженої за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. Дружина Кушнірєвої Є.(Г).Д., мати Кушнірєвої П.Є.(Г.). (ГДА УСБУ в СО, спр. № 9009*).

КУШНІРЬОВА Поліна Єгорівна (Георгіївна), 1921 р.н., народилася і проживала в колишньому с. Пилівка (тепер с. Орхівка), росіянка, освіта неповна середня, рахівниця колгоспу „Нова культура”. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10.1945 як член сім'ї засудженої за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область (Казахстан). Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. Дочка Кушнірєва Є.(Г).Д. та Кушнірєвої Є.П. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 9009*).

Л

ЛАКИЗИН Василь Семенович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.12.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.06.1933 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7847**).

ЛАКИЗИН Павло Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.12.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.06.1933 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7847**).

ЛАТИШЕВ Федір Васильович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Латишівка, росіянин, освіта початкова, фельдшер медичного пункту с. Зінове. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.07.1963 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 216**).

ЛЕДОМСЬКИЙ Вадим Інокентійович, 1923 р.н., м. Челябінськ (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, вихованець дитячого будинку, учень 10 класу середньої школи. У 1938 р. перебував у Путивльському дитбудинку № 3 на території колишнього Софронівського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 1.12.1939. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.03.1940 за участь у молодіжній контрреволюційній терористичній групі, яка існувала в дитбудинку № 3, відданий до суду. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.07.1940 ухвала згаданого трибуналу скасована, справа закрита за неповноліттям звинувачуваного. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4623**).

ЛЕЗКОВ Василь Якович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату арешту, а також про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

ЛЕОНЕНКО Йосип Васильович, 1918 р.н., уродженець с. Чорнобривкине, українець, освіта неповна середня. Солдат 21 окремої трофейної

бригади 2 гвардійської механізованої армії. У 1941 р. – червоноармієць у німецькому полоні, з якого втік. Потім проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. У 1943-1944 рр. перебував у Німеччині. Арешт 21.06.1946. Військовим трибуналом згаданої армії 13.07.1946 за ст. ст. 58-1 „б”, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.01.1993 військовою прокуратурою в/ч 52740. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12448*).

ЛЕОНЕНКО Яків Васильович, 1905 р.н., уродженець с. Пруди, українець, освіта початкова. Червоноармієць військової бази № 64 (м. Київ). Арешт 22.07.1941. Військовим трибуналом Київського ВО 26.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.08.1941 у м. Київ. Реабілітований 13.05.1992 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12196*).

ЛИЗОГУБ Петро Васильович, 1905 р.н., смт Ямпіль, проживав у м. Путивль, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. До арешту – завідувач бази Путивльської МТС. Арешт 17.04.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.09.1935 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 298*).

ЛИСАКОВ Олексій Михайлович, 1918 р.н., уродженець с. Ховзівка, росіянин, освіта початкова. Солдат 643 окремого будівельного батальйону групи радянських окупаційних військ у Німеччині. 3 вересня 1941 р. – червоноармієць у німецькому полоні. З кінця Великої Вітчизняної війни перебував в американській зоні окупації Німеччини. Арешт 11.06.1948. Військовим трибуналом в/ч 48240 26.10.1948 за ст. ст. 167 ч. 3 (участь у збройному грабежі), 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 25 років особливого ВТТ. Реабілітований 5.01.1999 військовою прокуратурою Центрального регіону України. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13907*).

ЛИТВИНОВ Василь Никанорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Жари, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний орач”. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за агітацію односельців проти роботи в колгоспі та висловлювання терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ.

Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 249).

ЛИТВИНОВ Віктор Афанасійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Жари, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав і працював у згаданому селі. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Покарання відбував в Амурській області (Росія), де й помер 28.04.1943. Реабілітований відповідно 30.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 19.12.1988 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 719; оп. 4, спр. 549).

ЛИТВИНОВ Данило Іванович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Вегерівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Тельмана. Арешт 2.08.1937, підписка про невиїзд від 16.03.1939, звинувачення в контрреволюційній троцькістській діяльності. Сумським обласним судом 16.03.1939 справа направлена на дослідження. УДБ управління НКВС по Сумській області 23.05.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1315*).

ЛИТВИНОВ Іван Ілліч, 1919 р.н., уродженець с. Пересипки, українець, освіта середня. Начальник метеостанції 884 батальйону аеродромного обслуговування 53 району авіаційного базування 9 повітряної армії. Арешт 25.10.1944. Військовим трибуналом згаданої армії 18.11.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13200).

ЛИТВИНОВ Карпо Михайлович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Жари, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання пораженьських, фашистських і терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.02.1965 Сумським обласним судом. Брат Литвинова С.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 317).

ЛИТВИНОВ Семен Михайлович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Жари, росіянин, освіта початкова, бригадир тракторної бригади Новослобідської МТС. Арешт 29.10.1937.

Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та висловлювання гострих пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 6.06.1962 Сумським обласним судом. Брат Литвинова К.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 569).

ЛИТВИНОВ Яків Єгорович, 1876 р.н., с. Нечаївка Буринського району, проживав у с. Нова Слобода, українець, освіта початкова, сторож МТС. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.03.1966 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 382*).

ЛИТВИНОВСЬКИЙ Василь Іванович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Нова Шарпівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 481).

ЛИХАЧЕВСЬКА-КУЛЬВАНІВСЬКА Казимира Адольфівна, 1901 р.н., уродженка Польщі, проживала в м. Путивль, полька, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 20.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітована 29.11.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. Дружина Лихачевського І.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 203).

ЛИХАЧЕВСЬКИЙ Іван Вікентійович, 1898 р.н., уродженець колишньої Мінської губернії, проживав у м. Путивль, білорус, освіта початкова, конюх школи радгоспних бригадирів. Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 4.11.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 14.09.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. Чоловік Лихачевської-Кульванівської К.А. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 914).

ЛИХАЧОВ Порфи́рій Іванович, 1896 р.н., м. Рильськ однойменного району Курської області, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, головний бухгалтер районної ошадкаси. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варти

звільнений. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 912).

ЛІБКІНД-ЛЮБОДЗЕЦЬКИЙ Станіслав Владиславович, м. Варшава (Польща), перебував у Козельському таборі польських військовополонених (Калужка область Росії), поляк, освіта вища юридична – закінчив Варшавський університет, прокурор Верховного цивільного суду Польщі, полковник польської армії. У вересні-листопаді 1939 р. перебував у Путивльському таборі польських військовополонених на території колишнього Софронівського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 23.03.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.10.1940 як соціально небезпечний елемент ув'язнений на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Пермській області (Росія). Реабілітований 22.05.1989 Прокуратурою УРСР. (З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – К., 2000. – № 2/4).

ЛОГВИНОВ Антон Васильович, 1899 р.н., с. Антики (тепер с. Стрільники), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, шофер районної споживспілки. Арешт 23.11.1936. Чернігівським обласним судом 5.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 10.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11689).

ЛОГВИНОВ Михайло Тихонович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Котівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.07.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 310).

ЛУТ Павло Антонович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Линове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 41).

ЛУТОХІН Володимир Григорович, 1912 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць окремого стрілецького батальйону 31 окремої лижної бригади 10 гвардійської СД. Арешт 6.07.1943. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.09.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13977).

ЛУЧАНІНОВ Павло Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5.05.1930 за участь у масовому заворушенні проти колективізації в згаданому селі висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 768*).

ЛУЧАНІНОВ Петро Васильович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5.05.1930 за участь у масовому заворушенні проти колективізації в згаданому селі ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 768*).

ЛУЧАНІНОВ Петро Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, бригадир Вошинського відділення Володимирівського бурякорадгоспу. Арешт у квітні 1935 р. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 10.07.1935 за ст. ст. 16-54-8 (намір здійснити терористичний акт), 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 8 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.10.1935 обвинувачення перекваліфіковане зі ст. 16-54-8 на ст. 69-1 ч. 2 (погроза посадовим особам), строк покарання скорочений до 3 років. Реабілітований 22.10.1993 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2776).

ЛУЧАНІНОВ Петро Петрович, 1883 р.н., с. Мачулища, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, агент з прийому дров для Київсько-Воронезької залізниці. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 18.11.1930 за ст. 54-101 КК УСРР ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 435).

ЛУЧАНІНОВ Савелій Савелійович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 5.05.1930 за участь у масовому заворушенні проти колективізації в згаданому селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 768*).

ЛЮШИН Олександр Сергійович, 1879 р.н., народився і проживав на колишньому х. Люшин

(тепер с. Іллінське), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 16.11.1930 за ст. 54-13 КК УСРР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 770).

ЛЯЛИЦЬКИЙ Костянтин Володимирович, 1897 р.н., м. Кролевець, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, член ВКП(б), бухгалтер овочесушильного заводу. Арешт 11.12.1932, звинувачення за ст. 54-13 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 23.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7916).

ЛЯХОВ Афанасій Тимофійович, 1899 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Військовий топограф 6 військово-топографічного загону, відряджений до Ленінградської військової частини. Арешт 15.04.1932. Колегією ОДПУ 16.10.1932 за ст. ст. 58-10, 58-14 КК РСФРР ув'язнений на 5 років

у концтабір. Реабілітований 7.01.1990 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 24).

ЛЯХОВ Яків Васильович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Після закінчення строку покарання, яке відбував у Ленінградській області (Росія), проживав у згаданому селі, працював теслярем у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 26.07.1961 та 30.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*, 438*).

М

МАЗІН Афанасій Романович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Воронівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний маяк”. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за підризву контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 950).

МАЗІН Іван Єгорович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Мазівка, росіянин, освіта початкова, охоронець Путивльського овочесушильного заводу. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 785).

МАКЛАКОВ Михайло Митрофанович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Сімейкине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 174).

МАКСИМЦОВ Федір Іванович, 1875 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 838).

МАНДРИКІН Михайло Григорович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Пруди, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край, 29.04.1931 – справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 910).

МАНТУР Іван Амосович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Кубарева (тепер с. Кочерги), українець, освіта середня, учитель початкових класів неповно-середньої школи. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

МАРКОВ Павло Єгорович, 1896 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особли-

вою нарадою при колегії ДПУ УСРР 20.03.1930 за участь в антирадянському угрупованні та агітацію проти заходів влади на селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 641*).

МАТЮХІН Олександр Іванович, 1888 р.н., колишнє с. Князеве (тепер с. Козаче), проживав у с. Неоніловка Глушковського району Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, робітник крейдяних розробок. Арешт 24.02.1938. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 8.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 18.07.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 676*).

МАЧУЛІН Євген Меркурійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, робітник радгоспу в с-щі Кошарське Буринського району. Арешт 4.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 29.06.1932 справа закрита. Працював на поденних роботах. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату другого арешту, а також про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 6, спр. 474*; оп. 2, спр. 481*).

МЕЛЬНИКОВ Іван Григорович, 1886 р.н., народився і проживав у колишньому с. Романівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чапаєва. Арешт 9.10.1939. Сумським обласним судом 24.11.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-680).

МЕНШОВА Людмила Олександрівна, 1913 р.н., с. Романівка Балашовського району Саратовської області (Росія), проживала в с. Іванівка, росіянка, освіта середня ветеринарна, помічниця ветлікаря свинорадгоспу ім. 16-річчя Жовтня. Арешт 19.03.1936, звинувачення за ст. 54-9 КК УСРР. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 4.11.1936 справа закрита через психічний стан здоров'я обвинувачуваної. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3062).

МИГУЛЬОВ Юхим Сидорович, 1887 р.н., народився і проживав у колишньому с. Петухівка

(тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.03.1930 за антирадянську агітацію проти суцільної колективізації в згаданому селі висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 751).

МИЛОХІН (МЕЛОХІН) Іван Лаврентійович, 1879 р.н., уродженець колишнього Рильського повіту Курської губернії, проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, учитель школи. Арешт 5.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного повстанського угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 29.06.1932 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

МИХАЙЛИЧЕНКО (МИХАЛЬЧЕНКО) Василь Петрович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 20.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 8 років і 5 місяців та до висилки за межі України на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

МИХАЙЛИЧЕНКО (МИХАЛЬЧЕНКО) Гаврило Петрович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 19.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 8 років і 5 місяців. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

МИХАЙЛИЧЕНКО (МИХАЛЬЧЕНКО) Федір Петрович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, рахівник колгоспу „Комінтерн”. Арешт 20.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 8 років і 5 місяців та до висилки за межі України на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

МИХАЛЬОВ Трохим Олексійович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Юр'єве, росіянин, неписьменний, робітник торфорозробок. Арешт 4.10.1937. Чернігівським обласним судом 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-647*).

МИХАЛЬЧЕНКО (МИХАЙЛИЧЕНКО) Микола Трохимович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Юр'єве, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.12.1936. Чернігівським обласним судом 25.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Термін покарання відбував у Магаданській області (Росія). Реабілітований 19.03.1976 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-10516*).

МИХЕСВ Василь Іванович, 1890 р.н., с. Мурав'ї Новгород-Сіверського району Чернігівської області, проживав у м. Одеса, українець, освіта початкова, слюсар заводу ім. Жовтневої революції. У 1927-1928 рр. проживав у м. Путивль, працював головою районного виконкому. Арешт 23.06.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.09.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.06.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 585**).

МИРОШНИКОВ Йосип Васильович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Бруски, росіянин, освіта початкова, тесляр на замовних роботах. Арешт 22.06.1940. Сумським обласним судом 31.08.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років у віддалених місцевостях СРСР. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11548*).

МОЛЧАНОВ Агей Петрович, 1888 (1886) р.н., народився і проживав у с. Сімейкине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі „Червона сім'я”. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 1.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 3, спр. 695; оп. 6, спр. 853*).

МОЛЧАНОВ Анатолій Захарович, 1911 р.н., уродженець с. Сімейкине, росіянин, освіта середня технічна. Червоноармієць 147 СП 43 СД. Із серпня 1941 р. по жовтень 1944 р. перебував у фінському полоні, примусово повернутий до СРСР. Арешт 26.04.1945. Військовим трибуналом Калінінського гарнізону 22.10.1945 за ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР (готування до зради Батьківщини) засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 18.08.1958 військовим трибуналом Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8480*).

МОЛЧАНОВ Василь Семенович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933. Народним судом Путивльського району 5.05.1933 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений на 4 роки ВТТ. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 міра покарання замінена на 1 рік примусової праці, з-під варті звільнений. Реабілітований 8.04.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2313*).

МОЛЧАНОВ Іван Якович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Сімейкине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 667*).

МОЛЧАНОВ Митрофан Петрович, 1880 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 998*).

МОСКАЛЕНКО Василь Семенович, 1900 р.н., с. Волокитине, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, тесляр овочесушильного заводу. Арешт 5.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 17.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7695*).

МОСКАЛЕНКО Іван Семенович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Волокитине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання

відбував у колишньому Далекосхідному краї, потім у Республіці Комі (Росія), де й помер 14.04.1949. Реабілітований 26.12.1988 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 547).

МОСКАЛЕНКО Микола Єгорович, 1914 р.н., народився і проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, робітник торфоартілі. У 1942 р. вивезений до Німеччини, де перебував по вересень 1943 р. Арешт 8.12.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 6.05.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4097).

МОШКОВ Юхим Павлович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Гірки, росіянин, освіта початкова, робітник промартілі „Соцгірник”. Арешт 4.11.1949. Сумським обласним судом 27.02.1950 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР та за погрозу представнику влади засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.05.1999 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13944).

МУЖЕЦЬКИЙ Іван Якович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським оперсектором ДПУ 31.03.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1740).

МУЖЕЦЬКИЙ Микита Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, українець, освіта початкова, робітник відділення радгоспу. Арешт 21.07.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Харківським облвідділом ДПУ 25.07.1932 справа закрита. (Реабілітовані історією. Харківська область. – Кн.1, ч.1. – 2005).

МУЖЕЦЬКИЙ Яків Петрович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Уцькове, українець, освіта початкова, на поденних замовних роботах. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 237).

Н

НАЗАРОВ (НАЗАРЕНКО) Павло Михайлович, 1913 р.н., уродженець с. Пересипки, українець, освіта початкова. Червоноармієць військової частини Брянського напрямку, з жовтня 1941 р. перебував у німецькому полоні. Арешт 28.01.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Воронежської області 30.03.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.05.1943 покарання пом'якшене до 15 років ВТТ, термін якого відбував у Красноярському краї (Росія). Реабілітований 25.08.1967 Пленумом згаданого суду. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8493).

НЕВЕСЕНКО Федір Семенович, 1916 р.н., уродженець колишнього с. Вшивка (тепер с. Октябрське), українець, освіта початкова. Червоноармієць – санітар військово-санітарного потягу № 338. Арешт 2.11.1941. Військовим трибуналом Самаркандського гарнізону Середньо-Азійського ВО 31.01.1942 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12938*).

НЕКРАСОВ Василь Афанасійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Воронівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 14.01.1934 постановою нарсуду залишена без змін. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі „Червоний воїн”. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 29.12.1989 – прокуратурою Сумської області, 19.07.1961 – Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.3, спр. 833; оп. 2, спр. 468).

НЕКРАСОВ Григорій Якович, 1914 р.н., колишнє с. Пилівка (тепер с. Оріхівка), проживав у Самарській області (Росія), росіянин, освіта початкова, каменяр на Жигулівських вапняних заводах. Колишній червоноармієць, з травня 1942 р. до закінчення Великої Вітчизняної війни перебував у німецькому полоні. Арешт 5.05.1949. Військовим трибуналом Приволзького ВО 10.09.1949 за ст. ст. 58-1 „б”, 58-10 ч. 1 КК РРФСР

засуджений на 25 років ВТТ. Термін покарання відбував у Джекказганській області Казахстану. Комісією Президії Верховної Ради СРСР 30.05.1956 засудження за ст. 58-1 „б” визнане безпідставним, за ст. 58-10 ч.1 – врахований відбутий строк покарання, з-під варті звільнений. Реабілітований 24.09.1964 військовою колегією Верховного Суду СРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8553*).

НЕКРАСОВ Семен Афанасійович, 1911 р.н., народився і проживав у с. Гірки, росіянин, освіта початкова, завідувач виробництва колгоспу. Арешт 25.06.1945, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 20.09.1945 виправданий. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2682*).

НЕСТЕРЕНКО Віктор Іванович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Бунякине, росіянин, освіта початкова, студент Глухівського робітфаку. Арешт 23.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1934 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7714*).

НЕСТЕРЕНКО Олексій Миколайович, 1892 р.н., с. Бунякине, проживав у м. Лисичанськ Луганської області, українець, освіта початкова, рахівник шахти ім. ОДПУ. Трійкою при управлінні НКВС по Луганській області 14.09.1938 застосована ВМП. Розстріляний 23.09.1938. Реабілітований у 1989 р. [Інші відомості відсутні]. (*Реабілітовані історією. Луганська область. – Кн. 1. – 2004*).

НИКОНОВИЧ Юзик (Йосип) Михайлович, 1924 р.н., смт Баранівка однойменного району Житомирської області, проживав у с. Красний Хутір Новгород-Сіверського району Чернігівської області, білорус, освіта неповна середня, вихованець дитячої колонії. У 1938 р. перебував у Путивльському дитячому будинку № 3 на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 22.12.1939. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.03.1940 за участь у молодіжній контрреволюційній терористичній групі, яка існувала в дитбудинку, відданий до суду. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.07.1940 ухвала скасована, справа закрита за неповноліттям звинувачуваного. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-4623**).

НІКІТІН Єгор Григорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 29.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Чернігівським обласним

судом 16.01.1938 справа направлена на дослідження. Путивльським РВ НКВС 27.05.1938 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-928*).

НІКІТІН Іван Семенович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Ширяєве, росіянин, освіта початкова, голова колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. Арешт 4.05.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до контрреволюційного повстанського угруповання ув'язнений у концтабір на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474**).

НІКІТІН Матвій Степанович, 1889 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 746*).

НІКОЛАЄВ Прокіп Якович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.11.1936. Чернігівським обласним судом 4.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.08.1990 Верховним Судом УРСР. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11512*).

НІКОЛАЄВА Марфа Гуріївна, 1882 р.н., м. Білопілля, проживала в с. Нова Слобода, українка, освіта початкова, без визначених занять. Колишня черниця. Арешт 2.06.1934, звинувачення в агітації проти заходів влади на селі. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 31.08.1934 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2458*).

НІКОЛЬСЬКА Валентина Олександрівна, 1892 р.н., уродженка Фатезького району Курської області (Росія), проживала в м. Путивль, росіянка, освіта середня, вихователька дитячого садка. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в с. Воргол Кролевецького району, окупованому німцями. Арешт 2.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 28.06.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Термін покарання відбувала в Карагандинській області Казахстану. Реабілітована 7.02.1962 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5539*).

НОВИКОВ Варфоломій Григорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять.

Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 141).

НОВИКОВ Василь Степанович, 1881 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 859).

НОВИКОВ Геннадій Семенович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1935. Чернігівським обласним судом 15.07.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УСРР 2.08.1935 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 20.12.1991 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11884).

НОВИКОВ Єгор Петрович, 1875 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за розповсюдження контрреволюційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 47).

НОВИКОВ Іван Дмитрович, 1881 р.н., народився і проживав у колишньому с. Петухівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у колишньому с-щі Нове Життя (тепер с. Рудневе), без визначених занять. Арешт 14.02.1938. Чернігівським обласним судом 21.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований відповідно 21.02.1962 – Сумським обласним судом, 27.04.1962 – Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 523. ГДА УСБУ в СО, спр. П-5764).

НОВИКОВ Семен Афанасійович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Бунякине, росіянин, освіта початкова, конюх коноплетіпального заводу.

Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 2.09.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 789*).

НОВИКОВ Семен Лаврентійович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

НОВИКОВ Софон Юхимович, 1902 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.07.1932 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 312).

НОВИКОВ Трохим Іванович, 1892 р.н., народився і проживав у с. В'язенка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Будьонного. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 4.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.08.1944 за пособництво окупаційній владі засуджений до 15 років каторжних робіт. Реабілітований 15.12.1997 прокуратурою області. Чоловік Новикової П.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13796*).

НОВИКОВ Федот Денисович, 1899 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання гострих пораженьських і терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 974).

НОВИКОВА Парасковія Іванівна, 1878 р.н., с. Стерче Глибоцького району Чернігівської області, проживала в с. В'язенка, українка, неписьменна, працювала в колгоспі ім. Будьонного. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в с. В'язенка, окупованому німцями. Арешт 3.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.08.1944 за ст. 54-10 ч. 2

КК УРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 15.12.1997 прокуратурою області. Дружина Новикова Т.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13796**).

НОВОБРАНИЙ Павло Семенович, 1899 р.н., с. Некрасове Глухівського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний візник. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 450**).

НОЖЕНКО Данило Прокопович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Ховзівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Під час Великої Вітчизняної війни перебував у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 6.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 6.04.1944 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3692*).

НЮКІН Афанасій Григорович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 680*).

НЮКІН Платон Григорович, 1881 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 21.06.1933 справа закрита за станом здоров'я звинуваченого. Пізніше працював у колгоспі. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7693*. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 236*).

О

ОВЧИННИКОВ Олександр Кирилович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.02.1989 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 583*).

ОРЄХОВ Дмитро Миколайович, 1905 р.н., уродженець с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Червоноармієць 1566 запасного артилерійського полку Рибінсько-Ярославського дивізійного району ППО. Арешт 18.10.1943. Військовим трибуналом згаданого району ППО 10.11.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12978*).

ОРЄХОВ Трохим Павлович, 1882 р.н., с. Дич Буринського району, проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 20.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 8 років і 5 місяців та до висилки за межі України на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом

2.06.1933 вирок нарсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2511**).

ОРЛОВ Микола Іванович, 1898 р.н., м. Путивль, проживав у смт Тьоткіно Глушковського району Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, виконавець вантажно-розвантажувальних робіт цукрокомбінату ім. Калініна. Арешт 5.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.01.1931 за ст. 54-13 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 732*).

ОРЛОВСЬКИЙ Олександр Петрович, 1906 р.н., с. Леськи Черкаського району однойменної області, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища – закінчив Черкаський педагогічний інститут, учитель української літератури середньої школи. Арешт 3.02.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.06.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 215**).

ОСАДЧИЙ Степан Іванович, 1888 р.н., народився і проживав у колишньому с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 6.11.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний

край. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 458).

ОСОСКОВ Костянтин Петрович, 1910 р.н., м. Путивль, проживав у м. Одеса, росіянин, освіта незакінчена вища, виконроб дільниці № 40 Молдавського військово-будівельного загону

військ НКВС. Арешт 21.03.1949. Військовим трибуналом військ МВС Північно-Кавказького округу 18.10.1949 за службу в румунській поліції під час Великої Вітчизняної війни засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований у 1997 р. (ГДА УСБУ в Одеській обл., спр. П-28163).

П

ПАВЛУСЕНКО Антон Кузьмич, 1893 р.н., с. Олександрівка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, технік районного відділення зв'язку. Арешт 13.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.03.1933 позбавлений права проживання в режимних місцевостях СРСР на 3 роки, з-під варті звільнений. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 316).

ПАНЧЕНКО Пантелеймон Васильович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Скуносове, українець, освіта початкова, бригадир колгоспної тракторної бригади. Під час Великої Вітчизняної війни перебував у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 9.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.08.1944 за пособництво окупаційній владі засуджений до 20 років каторжних робіт. Термін покарання відбував у Республіці Комі (Росія). Реабілітований 6.01.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3115).

ПАНШИН Костянтин Аристархович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Линове, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „4-й вирішальний”. Арешт 7.02.1940. Сумським обласним судом 8.06.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 19.08.1940 вирок облсуду залишений у силі. Реабілітований 15.01.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1789*).

ПАНШИН Федір Євтихійович, 1914 р.н., уродженець с. Линове, росіянин, неписьменний. Червоноармієць взводу постачання 642 СП 200 СД 27 армії. Арешт 28.12.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 24.01.1943 за ст. 58-1 „б” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13967*).

ПАРФЕНТЬЄВ Григорій Васильович, 1886 р.н., колишній х. Щеглівка (тепер с. Рудневе),

проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, заготівельник контори „Заготхудоба”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 5.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.06.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13822*).

ПАРФЕНТЬЄВ Фрол Васильович, 1883 р.н., колишній х. Щеглівка (тепер с. Рудневе), проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, псаломщик. Колишній чернець Софроніївського монастиря. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 23.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 29).

ПАСЕКА Прокопій Микитович, 1888 р.н., с. Слобода Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, садівник-городник хімтехнікуму. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

ПЕРФІЛЬЄВ Євстафій Іванович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.04.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 30*).

ПЕТРЕНКО Іван Єрмолайович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Веселе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором

Путивльської дільниці 17.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7708*).

ПЕТРОВ Петро Тихонович, 1896 р.н., народився і проживав на колишньому х. Парфен (тепер с. Манухівка), українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 2.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 15.08.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений до 15 років каторжних робіт. Реабілітований 30.01.1988 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13820*).

ПЕТРОВ Степан Олександрович, 1910 р.н., уродженець с. Манухівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць літерного батальйону 112 запасного СП 19 армії. Перебував у німецькому полоні, з якого втік. Арешт 23.06.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 13.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12672*).

ПЕТРОВСЬКИЙ Яків Олексійович, 1892 р.н., м. Бершадь Бершадського району Вінницької області, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, головний бухгалтер овочесушильного заводу. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.08.1941 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2388*).

ПЕТРУНЯ Микола Михайлович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Волокитине, українець, освіта початкова, секретар-рахівник сільської ради. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 23.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Конопотським МВ НКДБ 20.02.1945 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2879*).

ПЕХОВ Іван Миронович, 1897 р.н., народився і проживав у колишньому с. Погаричі (тепер с. Веселе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі „Крок уперед”. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 26.07.1961 та 30.01.1961

Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. *спр.* 481*, 438***).

ПЕХОВ Михайло Якимович, 1891 р.н., народився і проживав у колишньому с. Погаричі (тепер с. Веселе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, робітник Баницького щеченевого заводу (Глухівський район). Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 26.07.1961 та 10.02.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. *спр.* 481*, 243***).

ПЕШКОВ Іван Сергійович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Пішкове, українець, освіта початкова, десятник служби колії залізниці на з.ст. Ворожба (Білопільський район). Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. *спр.* 963***).

ПЕШКОВ Микола Миколайович, 1913 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1933, звинувачення за ст. ст. 54-9, 54-10 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 11.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7717*).

ПЕШКОВ Степан Іванович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 7 років у Північний край. Термін покарання відбував у Холмогорському районі (тепер Архангельська область, Росія), де й помер 8.07.1933. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. *спр.* 36***).

ПЕШКОВ Феодосій Митрофанович, 1878 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1930 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР висланий на 7 років у Північний край. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр. *спр.* 36***).

ПИЛІСВ Семен Якович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Пилівка (тепер с. Орхівка), росіянин, освіта початкова, маляр Путивльського педагогічного технікуму. Арешт 21.03.1938, звинувачення в контрреволюційній троцькістській агітації. Чернігівським обласним судом 12.02.1939 виправданій. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1039*).

ПИЛІСВА Уляна Пантелеймонівна, 1888 р.н., с. Ховзівка, проживала в с. Орхівка, українка, неписьменна, працювала в колгоспі „Нова культура”. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в с. Орхівка, окупованому німцями. Арешт 16.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 14.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 27.03.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13440*).

ПИЩИКОВ Микола Данилович, 1903 р.н., народився і проживав на колишньому х. Биків (тепер с. Пищикове), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Весела праця”. Арешт 3.07.1933, звинувачення за ст. 54-9 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 9.09.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7845**).

ПІДЛІСНИЙ Авксентій Григорович, 1882 р.н., с. Яструбине Сумського району, проживав у м. Міллерово Ростовської області (Росія), українець, освіта початкова, агроном будинку колгоспників. У 1918-1919 рр. проживав у м. Путивль, проводив мітинги проти радянської влади. Арешт 2.02.1939. Сумським обласним судом 9.04.1939 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УРСР засуджений до ВМП. Верховним Судом УРСР 15.05.1939 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ, яке відбував в Іркутській області (Росія), де й помер 10.02.1943. Реабілітований 19.03.1994 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12664*).

ПІКУЛІСВ Павло Никифорович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 342**).

ПІНЧУК Георгій Єпіфанович, 1887 р.н., с. Алексеевка Глушковського району Курської області (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин,

освіта початкова, вантажник контори „Заготльон”. Арешт 11.06.1938. Чернігівським обласним судом 11.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.12.1959 Верховним Судом УРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5140*).

ПЛАХОНІН Михайло Павлович, 1897 р.н., с. Плахівка, проживав у с. Котівка, росіянин, освіта початкова, обліковець праці колгоспу ім. Тельмана. Арешт 2.08.1937, звинувачення за ст. ст. 19-54-8 (співучасть у терористичному акті), 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 24.09.1939 виправданій. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-689*).

ПЛОТНИКОВ Микола Семенович, 1885 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, агент міськторгу із заготівлі прядива конопель. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 911*).

ПОГОРЄЛОВ Григорій Іванович, 1893 р.н., с. Сміле Роменського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, комірник-агент з постачання промартілі „Колпраця”. Під час Великої Вітчизняної війни проживав на окупованій німцями території. Арешт 21.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 18.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11667*).

ПОГОРЄЛОВ Максим Трохимович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Гірки, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 711*).

ПОГРІБНИЙ Пилип Антонович, 1870 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.04.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 20.04.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2309*).

ПОДЛИНЯЄВ Герасим Петрович, 1876 р.н., народився і проживав у с. Малушине, росіянин, освіта початкова, слюсар колгоспу ім. Леніна. Арешт

20.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльського району 3.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7724*).

ПОДШИВАЙЛОВ Андрій Матвійович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Линове, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.02.1940. Сумським обласним судом 8.06.1940 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 58 ч. 1 (злісне невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції) КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 19.08.1940 вирок облсуду залишений у силі. Реабілітований 4.06.1993 Верховним Судом України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1789**).

ПОДШИВАЙЛОВ Федір Васильович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, спр. 975*).

ПОЛЕВІКОВ Петро Родіонович, 1896 р.н., с. Нова Шарпівка, проживав у с. Дорошівка, росіянин, освіта початкова, десятник Путивльської виробничої лісової дільниці Бояро-Лежачівського ліспромгоспу. Арешт 29.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 7.03.1939 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1089*).

ПОЛІТИКІН Іван Сергійович, 1911 р.н., уродженець с. Веселе, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць батареї протитанкових гармат 66 батальйону охорони штабу Калінінського фронту. Арешт 5.11.1941. Військовим трибуналом згаданого фронту 15.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Для відбуття покарання направлений у Ярославську область (Росія). Реабілітований 28.09.1992 військовою прокуратурою Московського ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12308*).

ПОЛОЗОВ Микола Володимирович, 1921 р.н., уродженець с. Скуносове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 6 авіаційного полку (м. Новочеркаськ Ростовської області, Росія). Арешт 11.09.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Помер 23.12.1941 у тюремній лікарні м. Новосибірськ (Росія). Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13247*).

ПОЛОНСЬКИЙ Леонід Леонідович, 1917 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць залізничного полку 49 залізничної бригади (залізниця ім. Молотова). Арешт 7.06.1943. Військовим трибуналом згаданої бригади 2.07.1943 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 26.01.1944 в місці ув'язнення. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12820*).

ПОЛТАВЦЕВ Федот Павлович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Пруди, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 17 партконференції. Арешт 2.03.1933. Народним судом Путивльського району 21.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років і 7 місяців. Реабілітований 7.05.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7816*).

ПОЛЯТИКІН Григорій Харлампович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 9.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, одноосібник. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. спр. 481*, 243**).

ПОПЕЛЬ Іван Савелійович, 1887 р.н., с. Молочки Чуднівського району Житомирської області, проживав у м. Путивль, поляк, освіта неповна середня, столяр дитячого будинку № 2. Арешт 28.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 8.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, спр. 146*).

ПОЧЕПЦОВ Володимир Йосипович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.09.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, спр. 80**).

ПОЧЕПЦОВ Іван Степанович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 21.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 36*).

ПОЧЕПЦОВ Кузьма Єгорович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Почепці, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7698).

ПРИМІН Андрій Григорович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 2).

ПРИМІНА Ганна Євдокимівна, 1899 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, робітниця торфорозробок ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Колишня черниця. Арешт 11.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженьського характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 28.04.1989 прокуратурою Сумської області. Сестра Приміної Н.Є., Приміної У.Є., Чернякової-Приміної К.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 733).

ПРИМІНА Наталія Євдокимівна, 1893 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, робітниця торфорозробок ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Колишня черниця. Арешт 10.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження чуток пораженьського характеру та заклики до відкриття церков ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Сестра Приміної Г.Є., Приміної У.Є., Чернякової-Приміної К.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 20).

ПРИМІНА Устина Євдокимівна, 1902 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, робітниця торфорозробок ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Колишня черниця. Арешт 9.07.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженьського характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 6.02.1989 Сумським обласним судом. Сестра Приміної Г.Є., Приміної Н.Є., Чернякової-Приміної К.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 582).

ПРОТОПОПОВ Федір Михайлович, 1884 р.н., с. Мармижі Дмитрівського району Курської області (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 17.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 7.02.1938 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 31.03.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.01.1961 військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 415).

ПРОЦЕДИЛО Олександр Дмитрович, 1911 р.н., народився і проживав у м. Золотоноша Черкаської області, українець, освіта середня технічна, нормувальник автотранспортної майстерні. Колишній студент Путивльського механічного технікуму. Арешт 29.12.1934. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 за належність до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спллка” під час навчання в згаданому технікумі засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1935 вирок залишений у силі. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1950 засланий на поселення в Красноярський край (Росія). Реабілітований 15.12.1960 згаданого військовою колегією. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111*).

П'ЯТИШКІН Петро Петрович, 1887 р.н., народився і проживав на колишньому х. П'ятишкін (тепер с. Чорнобривкине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 432).

П'ЯТИШКІН Софрон Васильович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Воронівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 786).

Р

РАДІН Григорій Андрійович, 1884 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.02.1933 з-під варті звільнений, позбавлений на 3 роки права проживання в режимних місцевостях СРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 3, спр. 830).

РАДІН Іван Семенович, 1914 р.н., уродженець с. Воронівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць евакуаційного приймальника № 228 4 армії. Арешт 22.05.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 11.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13641).

РАДІН Микола Георгійович, 1904 р.н., народився і проживав у колишньому с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Народним судом Путивльського району 11.11.1932 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7729*).

РАЄВ Наум Олександрович, 1893 р.н., м. Конотоп, проживав у м. Путивль, єврей, освіта початкова, начальник лісопункту підприємства „Україналіс”. Арешт 24.06.1938, звинувачення за ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 16.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-382).

РАСКОСОВ Михайло Федорович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Козаче, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 692).

РАСКОСОВ Федір Ілліч, 1872 р.н., с. Козаче, проживав у смт Шалигине Глухівського району, росіянин, освіта початкова, городник цукрозаводу. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 1, спр. 28).

РАСТОРГУЄВ Василь Михайлович, 1922 р.н., уродженець колишнього с. Антики

(тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова. Працював кухарем мостопотягу № 3 з ст. Казаки (Липецька область, Росія). Арешт 22.05.1942. Військовим трибуналом 17 окремої залізничної бригади Наркомату шляхів сполучення 2.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1992 прокуратурою згаданої області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12271).

РЕВА Лаврентій Васильович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Стрільники, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Уповноваженим ДПУ по Путивльському району 19.12.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7728*).

РЕЗОНТОВ Володимир Павлович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Чаплиці, росіянин, освіта початкова, коваль колгоспу „Комуна – наше життя”. Арешт 2.10.1939. Сумським обласним судом 24.11.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.12.1939 справа направлена на нове розслідування. Згаданим облсудом 11.02.1940 засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Згаданим Верховним Судом 14.04.1940 вирок облсуду скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1591).

РЕМНЬОВ Гаврило Федорович, 1912 р.н., уродженець с. Кочерги, українець, освіта початкова. Червоноармієць 771 окремої артилерійської винищувальної бригади 59 армії. Арешт 11.06.1942. Військовим трибуналом згаданої армії 21.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.03.1995 військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13341).

РЕМНЬОВ Семен Лукич, 1900 р.н., народився і проживав у с. Скуносове, українець, освіта початкова, член колгоспної рибальської бригади. Арешт 2.02.1937. Чернігівським обласним судом 28.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 14.06.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2086).

РИБКІН Захар Григорович, 1876 р.н., народився і проживав на колишньому х. Рибкін (тепер с. Соловійове), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Литвинова. Арешт 28.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, он. 4, спр. 54*).

РИБКІН Тит Григорович, 1885 р.н., народився і проживав на колишньому х. Рибкін (тепер с. Соловийове), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Литвинова. Арешт 28.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.04.1933 справа закрита. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 54**).

РИЖКОВ Степан Михайлович, 1884 р.н., м. Путивль, проживав у м. Київ. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 21.02.1938 застосована ВМП. Розстріляний. Реабілітований 10.04.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. [Інші відомості відсутні]. (*Пам'ять Биківні: документи та матеріали. – К., 2000*).

РОГОВЕНКО Опанас Йосипович, 1908 р.н., уродженець колишнього с. Вшивка (тепер с. Октябрьське), українець, освіта початкова. Червоноармієць-бібліотекар 121 СП 41 СД 7 СК. Арешт 13.04.1935. Військовим трибуналом згаданого корпусу 28.05.1935 за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Військовим трибуналом Українського ВО 14.06.1935 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-5650*).

РОГОЖИН Кузьма Єгорович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Бояро-Лежачі, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. 13-річчя РСЧА. Арешт 6.11.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УСРР. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 31.05.1938 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2062*).

РУБАНОВ Федір Севаст'янович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.12.1932, звинувачення у співучасті в терористичному акті (ст. 20-54-8 КК УСРР). Путивльським РВ ДПУ 26.12.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-7847**).

РУБЛЕВСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1873 р.н., с. Мохнатин Чернігівського району

однойменної області, проживав на колишньому х. Смолянинів (тепер с. Мазівка), українець, освіта початкова, священик без парафії. Арешт 15.11.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Путивльським РВ НКВС 10.01.1938 справа закрита. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2129. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 725**).

РУДНЄВ Семен Васильович, 1899 р.н., уродженець колишнього с. Мойсіївка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта середня військова, член ВКП(б). Начальник політвідділу і комісар 1 військово-будівельної бригади ОЧДСА (колишній Далекосхідний край, Росія), полковий комісар. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. ст. 58-1 „б”, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Військовим трибуналом 2 окремої Червонопрапорної армії 3.10.1939 виправданий. Під час Великої Вітчизняної війни – комісар Сумського партизанського з'єднання (командир С.А. Ковпак), загинув у бою з німецькими фашистами 4.08.1943 поблизу смт Ділятин Надвірнянського району Івано-Франківської області. Похований у м. Яремча цієї ж області. Генерал-майор (1943), Герой Радянського Союзу (посмертно, 1944). (*ГДА СБУ, спр. 75129 ф.н.*).

РУЖЕЧКО Йосип Антонович, 1891 р.н., уродженець колишнього Луцького повіту Волинської губернії, проживав у м. Путивль, чех, освіта початкова, завідувач господарства школи радгоспних бригадирів. Арешт 17.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 24.01.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 223*).

С

САВЧЕНКО Єлизавета Леонтіївна, 1903 р.н., народилася і проживала в м. Путивль, росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Підписка про невиїзд від 9.01.1946. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1946 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 54-1 „а” КК УСРР до

ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 8.08.1990 прокуратурою Сумської області. Мати Унай-Чи Т.В. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 58**).

САМОЙЛЕНКО Прокіп Антонович, 1891 р.н., народився і проживав у с. Волокитине,

українець, освіта початкова, селянин-одно-осібник. Арешт у жовтні 1931 р., звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Сумським міжрайонним судом 19.12.1931 виправданий. (ДАСО, ф.Р-622, оп. 2, спр. 12).

САМОХВАЛОВ Сергій Якович, 1922 р.н., уродженець колишнього с. Петухівка (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта неповна середня. Старшина застави бойового забезпечення 88 прикордонного загону (м. Рава-Руська Нестеровського району Львівської області). Арешт 6.11.1948, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовою прокуратурою військ МВС Львівського прикордонного округу 9.02.1949 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6461).

САМОХІН Володимир Павлович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 5.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 616).

САМОХІН Микола Петрович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Линове, українець, освіта початкова, голова сільського комітету взаємодопомоги. Арешт 4.05.1932, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Підписка про невиїзд від 11.06.1932 (з-під варту звільнений). [Інших відомостей не виявлено]. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 473*).

САМОХІН Овдій Петрович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Линове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.05.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до контрреволюційного повстанського угруповання висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

САМОХІН Петро Пилипович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 342*).

САХАРОВ Володимир Луквич, 1910 р.н., росіянин, освіта середня, член ВКП(б), слухач Військової академії ім. Фрунзе (м. Москва, Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.01.1945

за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 17.02.1958 військовим трибуналом Московського ВО. З 1955 р. працював у колгоспі ім. К.Маркса Путивльського району. [Інших відомостей не виявлено]. (ДАСО, ф.П-4, оп. 1, спр. 1910).

САХАРОВ Пилип Порфирович, 1880 р.н., колишнє с. Антики (тепер с. Стрільники), проживав у с. Плахівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.04.1933, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Чернігівським обласним відділом ДПУ 17.05.1933 справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3029).

СВЕРДЛИКОВ Василь Архипович, 1930 р.н., уродженець с. Сафонівка, українець, освіта початкова. Солдат в/ч 36155 (м. Кронштадт Санкт-Петербурзької міської ради, Росія). Арешт 25.03.1953. Військовим трибуналом в/ч 99378 21.05.1953 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13278*).

СЕЛІН Яків Микитович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Линове, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „4-й вирішальний”. З листопада 1941 р. по вересень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 12.04.1948. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.06.1948 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 16.07.1948 попередній вирок залишений у силі. Термін покарання відбував у Рівненській області. Реабілітований 12.12.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3857).

СЕНАТОРОВ Дмитро Васильович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Комінтерн”. Арешт 19.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 5 років і 8 місяців та до висилки за межі Чернігівської області на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок скасований, справа закрыта. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2511*).

СЕНАШЕНКО Іван Васильович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Манухівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Більшовик”. Арешт 12.07.1941. Військовим трибуналом військ

НКВС Харківської області 30.07.1941 за розповсюдження недостовірних чуток засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13178*).

СЕНЧЕНКО Тимофій Васильович, 1903 р.н., с. Некрасове Глухівського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища педагогічна – закінчив Київський інститут соціального виховання, завідувач педагогічного кабінету. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 12.06.1945 (у перевірконо-фільтраційному таборі № 258, м. Харків). Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.09.1945 за ст.ст. 54-1 „а”, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.04.1997 прокуратурою згаданої області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13711*).

СЕРДЮК (СЕРДЮКОВ) Олександр Лаврентійович, 1891 р.н., народився і проживав у колишньому с. Софіївка (тепер с. Рев'якине), росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 481**).

СЕРЖАНТ Олег Валентинович, 1923 р.н., уродженець Новоградського району Гродненської області (Білорусь), проживав у м. Орел (Росія), поляк, освіта неповна середня, з листопада 1937 р. вихованець Путивльського дитбудинку № 3, розташованого на території колишнього Софронівського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 4.07.1938, звинувачення в участі у створенні молодіжної контрреволюційної групи в дитбудинку. 4.10.1938 помер у Чернігівській в'язниці. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 16.10.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. спр. П-986, П-4623**).

СЄДИХ Дмитро Іванович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 481**).

СЄДИХ Кузьма Васильович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за

участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 481**).

СЄДИХ Никанор Павлович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату арешту, а також про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 481**).

СЄДИХ Федір Григорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, он. 2, спр. 481**).

СІРЕНКО Яків Кузьмич, 1901 р.н., народився і проживав у с. Нова Шарпівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Ліквідатор”. Арешт 28.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльського району 19.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3018*).

СКОРОБОГАТИЙ Євграф Андрійович, 1877 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-228*).

СКОРОБОГАТИЙ Михайло Тимофійович, 1901 р.н., уродженець с. Пруди, українець, освіта початкова. Червоноармієць 54 окремої СБ 3 ударної армії. Арешт 5.05.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 13.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 20.05.1942. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13595*).

СКРЯГІН Дмитро Єлисейович, 1921 р.н., уродженець с. Линове, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць батареї забезпечення Сарапульського піхотного училища (Уральський ВО). Арешт 24.09.1941. Військовим трибуналом 18 запасної СБ 24.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. Син Скрягіна Є.В. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12849*).

СКРЯГІН Єлисей Васильович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Линове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. Батько Скрягіна Д.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 7).

СМИКОВ Іван Титович, 1890 р.н., уродженець Глушковського району Курської області (Росія), проживав у с. Линове, росіянин, освіта початкова, дільничний ветеринарний фельдшер. 3 листопада 1941 р. по вересень 1943 р. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 20.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.11.1944 щодо звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР виправданий, за ст. 54-10 ч.2 засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13174).

СМИРНОВ Микола Георгійович, 1888 р.н., м. Шостка, проживав у м. Путивль, українець, освіта середня духовна, священник без парафії. Арешт 3.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній групі попів, яка проводила антирадянську агітацію, розповсюджувала провокаційні чутки пораженьського характеру та домагалася відкриття церков, ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Свердловській області (Росія). Реабілітований 15.01.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 97*).

СМИРНОВ Сергій Максимович, 1895 р.н., м. Санкт-Петербург (Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, рахівник овочесушильного заводу. Арешт 26.07.1937. Чернігівським обласним судом 15.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 15.02.1938 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. УДБ управління НКВС по Сумській області 14.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-337).

СМОЛІН Микола Олександрович, 1910 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 139 ОЗАД[?] Південно-Західного фронту (м. Острогоськ Воронезької області, Росія). Арешт 22.05.1942, звинувачення в антирадянських висловлюваннях. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1943 в покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабіліто-

ваний 9.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 985).

СМОЛЯНЕЦЬ Павло Іванович, 1896 р.н., с. Новопавлівка Маловисківського району Кіровоградської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища педагогічна – закінчив Херсонський інститут народної освіти, учитель хімії школи № 3. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 7.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.01.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13447).

СОКІЛ Павло Олексійович, 1913 р.н., с. Білогорілка Лохвицького району Полтавської області, проживав у с. Гірки, українець, освіта середня технічна, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у м. Ворожба Білопільського району, окупованому німцями, а також у Німеччині. Арешт 31.01.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.03.1946 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою залізничною колегією Верховного Суду СРСР 22.08.1946 вирок трибуналу залишений у силі. Реабілітований 22.02.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13998).

СОКОЛОВ Гордій Сидорович, 1865 р.н., народився і проживав у колишньому с. Калищі (тепер с. Нова Слобода), росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7722).

СОКОЛОВ Павло Кузьмич, 1889 р.н., м. Шостка, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, бухгалтер молочної ферми. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за протидію заходам влади в сільськогосподарській артілі ім. Жовтневої революції (с. Воздвиженське Ямпільського району) висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 871).

СОЛНЦЕВ Петро Іванович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Сонцеве, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Світлий Жовтень”. Арешт 5.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 9.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7703).

СОЛОВІЙОВ Гаврило Костянтинівич, 1919 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 2 прикордонного загону військ НКВС (Молдова). Арешт 7.03.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Молдавської РСР 19.05.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13006*).

СОЛОВІЙОВ Іван Костянтинівич, 1885 р.н., народився і проживав у с. Соловйове, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. К.Маркса. Арешт 27.02.1938. Сумським обласним судом 5.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 25.07.1991 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-537*).

СОЛОВІЙОВ Іван Михайлович, 1874 р.н., с. Нецаївка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області. 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.03.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 4, спр. 382**).

СОЛОВІЙОВ Петро Андрійович, 1916 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 3 полку аеростатів заго-родження 2 корпусу ППО (м. Санкт-Петербург, Росія). Арешт 29.07.1941. Військовим трибуналом згаданого корпусу 16.08.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 7.09.1941. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13270*).

СОЛОГУБ Михайло Федорович, 1880 р.н., народився і проживав у с. Скуносове, українець, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Чкалова. Арешт 13.08.1939. Сумським обласним судом 1.10.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-961*).

СОРОКА Гурій Степанович, 1905 р.н., с. Некрасове Глухівського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний візник. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 2, спр. 450**).

СОРОКА Степан Калістратович, 1918 р.н., уродженець с. Роша, українець, освіта початкова. Молодший командир окремого мінометного батальйону 135 курсантської СБ, молодший сержант. Арешт 18.08.1942. Військовим трибуналом згаданої бригади 4.09.1942 за ст. 19-58-8 КК РРФСР (готування до терористичного акту) засуджений до ВМП. [Відомостей про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 28.05.1999 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-13927**).

СОРОКОУМОВ Євген Юхимович, 1885 р.н., м. Глухів, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища, завідувач юридичної консультації. Арешт 6.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 7.03.1931 за ст. ст. 54-6, 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 10.08.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 5, спр. 894*).

СПИЦІН Устин Гнатович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Скуносове, росіянин, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), колгоспник. Арешт 12.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Путивльським РВ НКВС 17.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3356*).

СПИЦІН Хома Омелянович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Пруди, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червона зоря”. Арешт 29.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 17.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7694*).

СТАРОЖИЛОВ Яків Іванович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Антики (тепер с. Стрільники), росіянин, освіта початкова, селянин-односібник. Арешт 1.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Уповноваженим ДПУ в Путивльському районі 19.12.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7728**).

СТАРЧЕНКО Платон Прокопович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Ротівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 17.05.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, он. 1, спр. 934**).

СТОБОРОВ Михайло Логвинович, 1884 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), голова міської житлової кооперації. Арешт 30.04.1936.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.08.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 708).

СТОБОРОВ Олександр Михайлович, 1903 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня, бухгалтер кравецької промартілі. Арешт 28.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 15.12.1937 за проведення антирадянської агітації застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 534).

СТРЕЛЬНИКОВ Григорій Євдокимович, 1916 р.н., уродженець с. Стрільники, росіянин, освіта вища – закінчив Кубанський медичний інститут. Начальник патологоанатомічної служби військового шпиталю № 4495 53 армії, капітан медслужби. Арешт 3.09.1945. Військовим трибуналом згаданої армії 11.09.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Термін покарання відбував у Красноярському краї (Росія). Реабілітований 5.05.1991 військовою прокуратурою Забайкальського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11699).

СУВОРОВ Василь Олександрович, 1906 р.н., с. Суворове, проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, рахівник торфоартілі. Арешт 22.12.1937. Чернігівським обласним судом 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. Син Суворова О.Л., брат Суворова Г.(Є).О. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11607).

СУВОРОВ Георгій (Єгор) Олександрович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Суворове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання гострих пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 5.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 30.11.1989 та 10.06.1989 прокуратурою Сумської області. Син Суворова О.Л., брат Суворова В.О. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 125; оп. 5, спр. 864).

СУВОРОВ Григорій Іванович, 1891 р.н., народився і проживав на колишньому х. Шелухін (тепер с. Орхівка), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове господарство”. Арешт 12.08.1933. Народним судом Путивльського району 24.08.1933 за ст. 54-10 КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Чернігівським обласним судом 8.10.1933 вирок нарсуду залишений у силі, визнаний засудженим за невиконання плану хлібоздачі з першого обмолоту. Реабілітований 23.04.1990 Сумським обласним судом. Брат Суворова І.І., Суворова К.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11379*).

СУВОРОВ Іван Васильович, 1910 р.н., уродженець с. Іллінське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць-кухар 73 окремого батальйону 12 бригади військ НКВС. Арешт 8.02.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Брестської області (Білорусь) 14.03.1946 за контрреволюційну агітацію засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.11.1968 військовим трибуналом Білоруського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-8554).

СУВОРОВ Іван Іванович, 1888 р.н., народився і проживав на колишньому х. Шелухін (тепер с. Орхівка), росіянин, освіта початкова, рахівник колгоспу „Нове господарство”. Арешт 12.08.1933. Народним судом Путивльського району 24.08.1933 за ст. 54-10 КК УСРР та за невиконання плану хлібоздачі з першого обмолоту засуджений до позбавлення волі на 5 років. Чернігівським обласним судом 8.10.1933 вирок нарсуду залишений у силі, склад злочину за ст. 54-10 перекваліфікований на ст. 97 (зловживання службовим становищем). Термін покарання відбував у Запорізькій виправнотрудовій будівельній колонії. Реабілітований 23.04.1990 Сумським обласним судом. Брат Суворова Г.І., Суворова К.І. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-11379*).

СУВОРОВ Іван Михайлович, 1892 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 28.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 461).

СУВОРОВ Кузьма Іванович, 1900 р.н., народився і проживав на колишньому х. Шелухін (тепер с. Орхівка), росіянин, освіта початкова, завгосп колгоспу „Нове господарство”. Арешт 12.08.1933. Народним судом Путивльського району 24.08.1933 за ст. 54-10 КК УСРР та за невиконання

плану хлібоздачі з першого обмолоту засуджений до позбавлення волі на 5 років. Чернігівським обласним судом 8.10.1933 вирок нарсуду залишений у силі, обвинувачення за ст. 54-10 перекваліфіковане на ст. 97 (зловживання службовим становищем). Реабілітований 23.04.1990 Сумським обласним судом. Брат Суворова Г.І., Суворова І.І. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11379**).

СУВОРОВ Микола Порфирович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Суворове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.09.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Путивльським РВ ДПУ 18.12.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7697*).

СУВОРОВ Олександр Лукич, 1871 р.н., народився і проживав у с. Суворове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Батько Суворова В.О., Суворова Г.(Є.)О. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 344*).

СУВОРОВ Степан Дмитрович, 1868 р.н., колишній х. Шелухін (тепер с. Орхівка), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Путивльським РВ ДПУ 28.04.1931 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1749*).

СУРОВИЦЬКИЙ Гаврило Федорович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Шулешівка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Шлях до соціалізму”. Арешт 11.03.1933, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Чернігівським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7739*).

СУРОВИЦЬКИЙ Іван Феодосійович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 16.05.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7704*).

СУТУЛІН Василь Глібович, 1901 р.н., уродженець с. Бояро-Лежачі, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 27 гвардійського СП 11 гвардійської СД. Арешт 30.05.1942, звинувачення за ст. 58-1 „б” КК РРФСР. Особливим відділом НКВС згаданої дивізії 11.06.1942 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4860*).

СУШКО Григорій Герасимович, 1894 р.н., уродженець Вінницької області, проживав у с. Рев'якине, українець, освіта середня, учитель школи. Арешт 19.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 15.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 13.07.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 334*).

СУЯТИНОВ Пантелеймон Степанович, 1906 р.н., народився і проживав на колишньому х. Фатіїв (тепер с. Почепці), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Виключений з колгоспу „Єдиний шлях”. Арешт 18.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 3.03.1933 справа закрита. Брат Суятінова С.С., Суятінова Ф.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7723*).

СУЯТИНОВ Степан Степанович, 1898 р.н., народився і проживав на колишньому х. Фатіїв (тепер с. Почепці), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 3.03.1933 справа закрита. Брат Суятінова П.С., Суятінова Ф.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7715*).

СУЯТИНОВ Федір Степанович, 1903 р.н., народився і проживав на колишньому х. Фатіїв (тепер с. Почепці), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 3.03.1933 справа закрита. Брат Суятінова П.С., Суятінова С.С. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7716*).

Т

ТАРАН Василь Васильович, 1875 р.н., народився і проживав у с. Харівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований

13.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 965*).

ТАРАСОВ Микита Єгорович, 1879 р.н., народився і проживав у с. Щекіне, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Воїн революції”. Арешт 29.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1

КК УРСР. Путивльським РВ НКВС 28.03.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-160*).

ТАТАРИНОВ Павло Васильович, 1907 р.н., с. Плахівка, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта неповна середня, помічник бухгалтера свинорадгоспу ім. 16-річчя Жовтня. Арешт 24.03.1936. Чернігівським обласним судом 11.09.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УСРР 15.10.1936 вирок облсуду скасований, справа направлена на новий розгляд. Київським обласним судом 27.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.01.1937 вирок залишений у силі. Реабілітований 15.01.1993 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12641**).

ТВЕРИТІН Григорій Олександрович, 1908 р.н., уродженець с. Мачулища, українець, освіта початкова. Командир танка Т-60 232 танкової бригади, гвардії сержант. Учасник полонення німецького фельдмаршала Паулюса в м. Волгоград (Росія). 3 липня 1941 р. перебував у німецькому полоні, з якого втік. Арешт 12.08.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом Тульського танкового військового табору 2.09.1943 виправданий. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5112*).

ТВЕРИТІН (ТВЕРИТІНОВ) Павло Васильович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Білогалиця, росіянин, освіта початкова, продавець крамниці споживчого товариства. Арешт 12.04.1937. Чернігівським обласним судом 17.07.1937 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1964 Верховним Судом СРСР. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8228*).

ТВЕРИТІН Семен Олександрович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1941. Військовим трибуналом 2 гвардійської СД 29.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-12082*).

ТЕРАСВИЧ Парасковія Іванівна, 1914 р.н., м. Путивль, проживала в Смоленській області (Росія), росіянка, освіта середня, робітниця-кухарка на з.ст.Фаянсова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 як член сім'ї [дружина] засудженого за ст. 58-1 „б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. № 11119*).

ТИМОЩЕНКО Феодосій Максимович, 1898 р.н., народився і проживав у колишньому с. Погаричі (тепер с. Веселе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, приватний візник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 26.07.1961 та 30.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, *спр. *спр.* 481*, 438***).

ТИТОВ Андрій Антонович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Червоний орач”. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за систематичну контрреволюційну фашистську агітацію та висловлювання настроїв терористичного порядку ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, *спр.* 965*).

ТИТОВ Василь Овсійович, 1909 р.н., народився і проживав у с. Пересипки, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 10.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр.* 430*).

ТИТОВ Пилип Антонович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.03.1933 справа закрита. Працював у колгоспі „Червоний орач”. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 31.07.1963 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, *спр.* 797, 216**).

ТИШАЄВ Харитон Павлович, 1897 р.н., народився і проживав в с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, вантажник Новослобідського лісництва на з. ст. Тьоткіно (Курська область, Росія). Арешт 23.03.1935. Особливою нарадою при НКВС

СРСР 4.07.1935 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Направлений до Казахстану. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 696).

ТИШАЄВА Ганна Дмитрівна, 1884 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця (домогосподарка). Арешт 18.11.1934. Чернігівським обласним судом 8.04.1935 у звинуваченні за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР виправдана, за ст. 54-10 ч. 1 засуджена до позбавлення волі на 1 рік умовно. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2178*).

ТИШАЄВА Килина Іванівна, 1887 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця (домогосподарка). Колишня черниця. Арешт 18.11.1934, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-10 ч. 2 КК УСРР. Чернігівським обласним судом 8.04.1935 виправдана. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2178*).

ТИШАЄВА Парасковія Яківна, 1899 (1895) р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця (домогосподарка). Колишня черниця. Арешт 18.11.1934. Чернігівським обласним судом 8.04.1935 у звинуваченні за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР виправдана, за ст. 54-10 ч. 1 засуджена до позбавлення волі на 1 рік умовно, з-під варті звільнена. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-2178*).

ТИЩЕНКО Іван Васильович, 1904 р.н., с. Камінь Кролевецького району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, директор районного лісгоспу. Арешт 22.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 5.02.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1062).

ТОЛСТОЙ Георгій Володимирович, 1874 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. Батько Толстого М.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 202).

ТОЛСТОЙ Микола Георгійович, 1903 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, дезінфектор районної санстанції. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту

евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.04.1942 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. Син Толстого Г.В. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 632*).

ТОЛЧЕНИКОВ Федір Михайлович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Чорнобривкине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 173).

ТРИГУБ Петро Гаврилович, 1895 р.н., с. Пронозівка Глобинського району Полтавської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, тесляр районного шляхвідділу. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 329*).

ТРИФОНОВ Михайло Андрійович, 1891 р.н., с. Дубинка Конотопського району, проживав у с. Манухівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 4.06.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-5974).

ТРОЙЦЬКИЙ Микола Іванович, 1901 р.н., м. Казань Республіки Татарстан(Росія), проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), працівник міської ради. Арешт 11.08.1937, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 19.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1332).

ТРОСТЕНЮК Іван Іванович, 1924 р.н., с. Піщаниця Овруцького району Житомирської області, проживав у с. Красний Хутір Новгород-Сіверського району Чернігівської області, українець, освіта неповна середня, вихованець дитячої колонії. У 1938 р. перебував у Путивльському дитячому будинку № 3 на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 22.12.1939. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.03.1940 за участь у молодіжній контрреволюційній терористичній групі, яка існувала в дитбудинку, відданий до суду. Військовою колегією Верховного Суду

СРСР 12.07.1940 ухвала згаданого трибуналу скасована, справа закрита за неповноліттям звинувачуваного. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4623**).

ТРОСТЕНЮК Павло Федорович, 1923 р.н., с. Піщаниця Овруцького району Житомирської області, проживав у с. Акмечетські Ставки Доманівського району Миколаївської області, українець, освіта неповна середня, вихованець дитячого будинку. У 1938 р. перебував у Путивльському дитбудинку № 3 ан території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода. Арешт 26.12.1939. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.03.1940 за участь у молодіжній контрреволюційній терористичній групі, яка існувала в Путивльському дитбудинку, відданий до суду. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.07.1940 ухвала згаданого трибуналу скасована, справа закрита за неповноліттям звинувачуваного. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4623**).

ТРУБЧАНІНОВ Дмитро Дмитрович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Іллінське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 28.04.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7701*).

ТРУБЧАНІНОВ Іван Семенович, 1894 р.н., народився і проживав на колишньому х. Голубків 2-й (тепер с. Іллінське), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 15.05.1933 справа закрита. Проживав у м. Путивль, працював столярем у російському педагогічному училищі. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 8.12.1960 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7702*. ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 401**).

ТРУБЧАНІНОВ Семен Якович, 1865 р.н., народився і проживав на колишньому х. Голубків 2-й (тепер с. Іллінське), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 12.04.1931

за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр. 260*).

ТРУХМАНОВ Микола Васильович, 1889 р.н., уродженець Луганської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта вища – закінчив Харківський ветеринарний інститут, директор міжрайонної ветеринарно-бактеріологічної лабораторії. Арешт 7.07.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1942 за шкідництво у тваринництві ув'язнений на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Актюбінській області Казахстану, де й помер 25.06.1942. Реабілітований 10.08.1889 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 460*).

ТЮПІН Тихон Максимович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 29.07.1937. Чернігівським обласним судом 16.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-928*).

ТЮТЬКІН Микола Васильович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, завідувач господарства колгоспу „Комінтерн”, голова комітету незаможних селян. Арешт 19.12.1932. Народним судом Путивльського району 17.04.1933 за агітацію проти колгоспного будівництва засуджений до позбавлення волі на 8 років і 5 місяців та до висилки за межі України на 3 роки після відбуття строку покарання. Чернігівським обласним судом 2.06.1933 вирок скасований, справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2511**).

ТЮТЬКІН Олексій Васильович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, росіянин, освіта початкова, уповноважений районної контори „Заготзерно”. Арешт 10.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 3.03.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-7718*).

У

УДОВЕНКО Василь Андрійович, 1910 р.н., народився і проживав у с. Волокитине, українець, освіта вища – закінчив Брянський лісотехнічний

інститут (Росія), без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни перебував на окупованій німцями території. Арешт 5.09.1943.

Військовим трибуналом 60 армії 24.09.1943 за пособництво окупаційній владі засуджений до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом 1 Українського фронту 29.11.1943 вирок військтрибуналу армії скасований, справа направлена на нове розслідування. Управлінням МДБ по Сумській області 14.06.1946 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-3672*).

УНАЙ-ЧИ Тамара Василівна, 1927 р.н., народилася і проживала в м. Путивль, росіянка, освіта початкова, без визначених занять. Підписка про невізід від 6.03.1946. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1946 як член сім'ї [дочка] засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область. Реабілітована 8.08.1990 прокуратурою Сумської області. Дочка Савченко Є.Л. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 58**).

УРЮТІН Пилип Леонтійович, 1890 р.н., народився і проживав у с. Юр'єве, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 10.04.1931 від покарання

достроково умовно звільнений, дозволене вільне проживання на території СРСР. Проживав у згаданому селі, без визначених занять. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. Чоловік Урютіної Г.С. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 1, спр. 877; оп. 5, спр. 776*).

УРЮТІНА Ганна Степанівна, 1883 р.н., народилася і проживала в с. Юр'єве, росіянка, неписьменна, домогосподарка. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 5.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 13.05.1944 виправдана. Дружина Урютіна П.Л. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2834*).

УСПЕНСЬКИЙ Олександр Мусійович, 1886 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня, рахівник фотоательє. Арешт 26.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 1.06.1938 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2046*).

Ф

ФАЙНБЕРГ Євген Львович, 1904 р.н., м. Путивль, проживав у м. Москва, єврей, освіта середня, член ВКП(б), секретар ЦК ВЛКСМ (з 1935 р.). Наприкінці 1919 р. – на початку 1920 р. – завідувач політосвіти Путивльського повітового комітету РКСМ. Арешт 9.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.10.1937 за участь в антирадянській контрреволюційній молодіжній організації (ст. ст. 58-8, 58-11 КК РРФСР) засуджений до ВМП. Розстріляний того ж дня в м. Москва, похований на Донському цвинтарі. Реабілітований 16.03.1956 Головною військовою прокуратурою СРСР. (Довідка управління реєстрації та архівних фондів ФСБ Російської Федерації від 30.11.2001 №10/А-5259).

ФЕДОРЕНКО Михайло Миколайович, 1874 р.н., уродженець Брестської області (Білорусь), проживав у м. Путивль, українець, освіта середня, учитель школи в с. Білогалиця. Арешт 18.09.1937. Чернігівським обласним судом 18.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1092*).

ФЕДЧЕНКО Полікарп Мокійович, 1887 р.н., народився і проживав у с. Ховзівка, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 18.09.1940. Сумським обласним судом 4.12.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною Прокуратурою України. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-11950*).

ФЕДЮР Олександр Хомич, 1913 р.н., с. Литвиновичі Кролевецького району, проживав у с. Вегерівка, українець, освіта неповна середня, бригадир відділення бурякорадгоспу „Першотравневий” (Буринський район). Арешт 28.06.1935, звинувачення за ст. ст. 54-10, 75 (знищення радгоспного майна) КК УРСР. Прокурором Буринського району 28.11.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2166*).

ФІДЛЕР Надія Іванівна, 1900 р.н., с. Пулино-Гута Червоноармійського району Житомирської області, проживала в м. Путивль, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 8.09.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.12.1942 як соціально небезпечний елемент

ув'язнена на 8 років у ВТТ. Термін покарання відбувала в Новосибірській області (Росія). Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. Дружина Кендзерського Р.І., сестра Гартмана А.Г. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 591).

ФІСЮНОВА Олександра Андріївна, 1913 р.н., смт Тьоткіно Глушковського району Курської області (Росія), проживала в с. Дорошівка, росіянка, освіта початкова, працювала в колгоспі „Червоне поле”. Особливою нарадою при МДБ СРСР 11.12.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 „а” КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північноказахстанську область разом із сином Фісюновим Миколою Степановичем, 1940 р.н. Реабілітовані 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. № 10558*).

ФОКІН Василь Ілліч, 1880 р.н., народився і проживав у с. Козаче, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Путивльського району 26.01.1933 за ст. ст. 54-10, 58 ч. 2 (здача державі недоброякісного зерна) КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки за межі України на 5 років після відбуття строку покарання. Реабілітований 17.12.1990 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3012).

ФОНТАЛІН Іван Митрофанович, 1884 р.н., народився і проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта початкова, робітник торфорозробок. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 676*).

ФОНТАЛІН Семен Васильович, 1902 р.н., с. Плахівка, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.564*).

ФРОЛОВ Дмитро Антонович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Шулешівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату арешту та виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

Х

ХАНДУРІН Василь Семенович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ХАНДУРІН Григорій Єгорович, 1921 р.н., уродженець с. Веселе, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць окремого батальйону бойового забезпечення 25 СБ внутрішніх військ НКВС. Арешт 20.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області 17.01.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.05.1989 військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-10362).

ХАНДУРІН Семен Маркович, 1888 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.01.1933.

Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ХАРЛАМОВ Василь Кузьмич, 1905 р.н., с. Клепали Буринського району, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня технічна, помічник механіка овочесушильного заводу. Арешт 2.01.1935, звинувачення в належності до контрреволюційної молодіжної групи „Бойова комуністична спілка” під час навчання в Путивльському механічному технікумі. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.11.1935 вирок трибуналу залишений у силі. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12111*).

ХИТРОВ Федір Максимович, 1909 р.н., уродженець с. Шулешівка, росіянин, освіта початкова. Робітник шахти спецтабору № 0302 в Рязанській області (Росія). Арешт 23.08.1944.

Особливою нарадою при колегії НКВС СРСР 17.03.1945 за ст. 58-1 „а” КК РРФСР та за переходування дезертира (ст. 193-7 „г”) ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.11.1996 військовим судом Центрального регіону України. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 220).

ХОМУТОВА Ганна Федорівна, 1885 р.н., м. Путивль, проживала в м. Одеса, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 15.04.1935, звинувачення за ст. 54-13 КК УСРР. Управлінням НКВС по Одеській області 5.05.1935 справа закрита. (ГДА УСБУ в Одеській обл., спр. П-4330).

ХОРОШЕВЦЕВ Семен Кузьмич, 1875 р.н., народився і проживав на колишньому х. Фатіїв (тепер с. Почепці), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.01.1933 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7719).

ХОРОЩЕНКО Мартин Романович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Ширяєве, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.05.1932. Судовою трійкою при колегії

ДПУ УСРР 25.09.1932 за належність до контрреволюційного повстанського угруповання ув’язнений у концтабір на 3 роки умовно. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

ХРИЧОВ Кіндрат Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у колишньому с. Погаричі (тепер с. Веселе), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Крок уперед”. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.01.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 438*).

ХУДЯКОВ Володимир Миколайович, 1864 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта вища педагогічна, пенсіонер. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув’язнений у концтабір на 5 років умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

Ч

ЧЕПИГА Афанасій Єпіфанович, 1899 р.н., с. Бірки Зіньківського району Полтавської області, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, секретар контори свинорадгоспу ім. 16-річчя Жовтня. Арешт 11.06.1936, звинувачення в співучасті в проведенні диверсійної роботи в радгоспі. УДБ управління НКВС по Чернігівській області 14.07.1936 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12641*).

ЧЕРЕВАТЕНКО Кирило Іванович, 1883 р.н., с. Бабаківка Білопільського району, проживав у с. Юр’єве, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 24.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію та за розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 681).

ЧЕРЕПОВ Сергій Іванович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Чаплищі, українець, освіта початкова, торфوماйстер Буринського цукрозаводу. У 1941-1943 рр. проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями.

Арешт 9.02.1944. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 28.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.05.1944 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 30.08.1947 за ст. 54-1 „а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 4.10.1947 останній вирок залишений у силі. Реабілітований 27.03.1992 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12058).

ЧЕРКАСОВ Гордій Михайлович, 1893 р.н., с. Бояро-Лежачі, проживав у с. Юр’єве, росіянин, освіта початкова, коваль колгоспу „Шлях пролетаріату”. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 16.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у с. Юр’єве, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію, спрямовану проти державної позики на оборону країни, та висловлювання пораженьських

настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 30.11.1989 та 30.07.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Черкасова М.М. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 609; оп. 5, спр. 974).

ЧЕРКАСОВ Єфрем Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Бояро-Лежачі, росіянин, освіта початкова, пекар торфоартілі. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 5.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 329*).

ЧЕРКАСОВ Микола Михайлович, 1882 р.н., с. Бояро-Лежачі, проживав у с. Юр'єве, росіянин, освіта початкова, коваль колгоспу „Паризька комуна” (с. Линове). Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою Сумської області. Брат Черкасова Г.М. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 869).

ЧЕРНЕНКО Андріян Степанович, 1903 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний візник. Арешт 30.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. Брат Черненка П.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

ЧЕРНЕНКО Прокіп Степанович, 1893 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. Брат Черненка А.С. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

ЧЕРНІГОВЕЦЬ Василь Маркович, 1902 р.н., уродженець с. Волокитине, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1085 СП 322 СД. Арешт 12.05.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 21.05.1942 за ст. 58-12 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13515).

ЧЕРНЯКОВ Андрій Михайлович, 1892 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 6.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Путивльським РВ НКДБ 15.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-4129).

ЧЕРНЯКОВ Афанасій Трохимович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 30*).

ЧЕРНЯКОВ Іван Михайлович, 1906 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 30*).

ЧЕРНЯКОВ Микола Григорович, 1922 р.н., уродженець с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць полку морської піхоти 25 СД Чорноморського флоту. Арешт 26.01.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 17.02.1942 за зрадницькі наміри (ст. 19-58-1 „б” КК РРФСР) засуджений до ВМП. Розстріляний 24.02.1942 в м. Севастополь. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13485).

ЧЕРНЯКОВ Михайло Сторович, 1918 р.н., уродженець с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова. Боець 303 окремого кулеметного батальйону 3 Московської комуністичної СД. Арешт 27.11.1941. Військовим трибуналом згаданої дивізії 5.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 27.02.1997 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-13698).

ЧЕРНЯКОВ Олексій Єфремович, 1903 р.н., уродженець с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 284 окремої СБ 13 армії. Арешт 12.09.1944. Військовим трибуналом згаданої армії 4.10.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12781).

ЧЕРНЯКОВ Полікарп Гаврилович, 1905 р.н., народився і проживав у с. Нова Сло-

бода, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Кагановича. Арешт 29.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 16.01.1938 справа направлена на дослідження. Путивльським РВ НКВС 27.05.1938 справа закрита. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою Сумської області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-928).

ЧЕРНЯКОВ Порфирій Якович, 1897 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 15.04.1930 справа закрита. 17.06.1933 разом із своєю сім'єю виселений за межі області і направлений на спецпоселення до м. Осинники Кемеровської області (Росія). Звільнений 24.09.1954. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 30*. Довідка інформцентру УСБ згаданої області від 17.04.1992 № 10/22-4-6169).

ЧЕРНЯКОВ Трохим Іванович, 1889 р.н., народився і проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Світова революція”. Арешт 13.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 9.04.1939 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-394).

ЧЕРНЯКОВА Ганна Єгорівна, 1902 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, освіта початкова, робітниця торфозабудови ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Колишня черниця. Арешт 9.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженого характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 30.07.1989 прокуратурою Сумської області. Сестра Чернякової К.Є., Чернякової Н.Є., Чернякової П.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 972).

ЧЕРНЯКОВА-ПРИМІНА Килина Євдокимівна, 1887 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Колишня черниця. Арешт 9.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженого характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 13.07.1939 справа закрита. Сестра Приміної Г.Є., Приміної Н.Є., Приміної У.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 1).

ЧЕРНЯКОВА Ксенія Єгорівна, 1889 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода,

росіянка, неписьменна, домогосподарка. Колишня черниця. Арешт 9.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженого характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. Сестра Чернякової Г.Є., Чернякової Н.Є., Чернякової П.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 88).

ЧЕРНЯКОВА Наталія Єгорівна, 1879 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, робітниця торфозабудови ім. ОДПУ Тьоткінського цукрозаводу ім. Калініна. Колишня черниця. Арешт 9.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за систематичну антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженого характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 14.07.1939 справа закрита. Сестра Чернякової Г.Є., Чернякової К.Є., Чернякової П.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 2).

ЧЕРНЯКОВА Парасковія Єгорівна, 1877 р.н., народилася і проживала в с. Нова Слобода, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Колишня черниця. Арешт 10.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за систематичну антирадянську агітацію та розповсюдження чуток пораженого характеру ув'язнена на 8 років у ВТТ. УДБ управління НКВС по Сумській області 28.05.1939 справа закрита. Сестра Чернякової Г.Є., Чернякової К.Є., Чернякової Н.Є. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 1а).

ЧЕРТОК Михайло Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Волокитине, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Командир батареї 943 артилерійського полку 376 СД, лейтенант. Арешт 22.04.1942. Військовим трибуналом згаданої дивізії 23.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Волховського фронту 19.06.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-12671).

ЧЕРТУШКІН Петро Романович, 1894 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*).

ЧИСТИЛІН Павло Герасимович, 1887 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, машиніст обозної майстерні. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.07.1941 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2383*).

ЧОРНОБРИВКІН Григорій Дмитрович, 1896 р.н., с. Чорнобrivкине, проживав у с. Мачулища, росіянин, освіта середня, учитель неповно-середньої школи. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. ст. 54-6, 54-13 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.09.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 856*).

ЧОРНОБРИВКІН Олексій Іванович, 1913 р.н., уродженець м. Путивль, росіянин, освіта початкова. Командир відділення 233 конвойного полку НКВС. Арешт 14.05.1937. Військовим трибуналом військ внутрішньої охорони Омської області (Росія) 23.07.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-12932*).

ЧОРНОБРИВКІН Федір Семенович, 1899 р.н., народився і проживав у с. Чорнобrivкине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав на колишньому х. Приміська Слобода (тепер у межах м. Путивль), без визначених занять. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 5.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований відповідно 30.11.1989 – прокуратурою Сумської області, 16.08.1960 – Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 446; оп. 2, спр. 329**).

ЧОРНОБРИВКІН Яків Якович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Щекине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1933. Народним судом Путивльського району 27.04.1933 за ст. ст. 58 ч. 1 (невиконання зобов'язань щодо здачі зерна державі), 54-10 КК УСРР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.08.1990 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11461*).

Ш

ШАЙДУР Сільван Костянтинович, 1880 р.н., с. Городище Менського району Чернігівської області, проживав у колишньому с. Князево (тепер с. Козаче), українець, освіта початкова, священник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 26.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 980*).

ШАМАТРИН Роман Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

ШАПОВАЛОВ Ілля Іванович, 1895 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, рахівник сільської кооперації. Арешт 9.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ

УСРР 20.05.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у концтабір. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, працював у колгоспі „Червоний партизан”. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481*, 243**).

ШАРОВ Василь Кузьмич, 1887 р.н., народився і проживав у колишньому с. Берюх (тепер с. Рудневе), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 273*).

ШАТАЛОВ Сидір Григорович, 1879 р.н., уродженець Борисоглебського району

Воронезької області (Росія), проживав у с. Козаче, росіянин, освіта початкова, сторож церкви, староста церковної громади. Арешт 16.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 272).

ШАФРАНОВ Іван Михайлович, 1879 р.н., народився і проживав у м. Путивль, росіянин, освіта середня духовна, священник Миколаївської церкви. Арешт 3.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за участь у нелегальній контрреволюційній групі попів, яка проводила антирадянську агітацію, розповсюджувала провокаційні чутки пораженого характеру та домагалася відкриття церков, ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував в Архангельській області (Росія), де й помер 13.05.1942. Реабілітований 15.01.1964 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 97*).

ШАХОВ Григорій Якович, 1871 р.н., народився і проживав у с. Малушине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки до Казахстану. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 405).

ШАХОВ Іван Тимофійович, 1914 р.н., народився і проживав у с. Рев'якине, росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Сталіна. Арешт 3.09.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Чернігівським обласним судом 20.10.1936 виправданій. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-945).

ШАХОВ Микола Іванович, 1904 р.н., народився і проживав у с. Малушине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1930. Конопотським окружним судом 15.08.1930 за намагання вчинити терористичний акт засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Верховним Судом УСРР 8.10.1930 вирок залишений без змін. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 361).

ШВЕД Гнат Лаврентійович, 1895 р.н., с. Вихвостів Городнянського району Чернігівської області, проживав у дитячому містечку на території колишнього Софроніївського монастиря поблизу с. Нова Слобода, українець, освіта вища – закінчив Київський педагогічний інститут, учитель середньої школи в згаданому містечку. Арешт 12.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.11.1937 за контрреволюційну націоналістичну діяльність ув'язнений на 6 років у ВТТ.

Реабілітований 14.10.1959 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 172).

ШЕВЕЛЄВ Василь Федорович, 1927 р.н., уродженець колишнього с. Князеве (тепер с. Козаче), українець, освіта неповна середня. Молодший командир в/ч 64497, сержант. Арешт 2.04.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 22.06.1951 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ізольований до спеціальної психустанови для примусового лікування (м. Казань, Росія). Згаданим трибуналом 5.03.1955 лікування припинене. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-6922).

ШЕВЕЛЄВ Степан Данилович, 1876 р.н., народився і проживав у колишньому с. Князеве (тепер с. Козаче), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Путивльського району 26.01.1933 за ст. ст. 54-10, 58 ч. 2 (невиконання твердого завдання здачи державі зерна та картоплі) КК УСРР засуджений до позбавлення волі на 10 років та до висилки за межі Харківської і Чернігівської областей на 5 років після відбуття строку покарання. Реабілітований 1.04.1991 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3015).

ШЕВЦОВ Максим Федорович, 1898 р.н., народився і проживав у с. Стрільники, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Уповноваженим ДПУ по Путивльському району 19.12.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7728*).

ШЕВЦОВ Микола Михайлович, 1896 р.н., народився і проживав у с. Стрільники, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації проти заходів влади на селі. Уповноваженим ДПУ по Путивльському району 19.12.1932 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-7728*).

ШЕВЧЕНКО Ганна Прокопівна, 1912 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживала в м. Путивль, українка, освіта початкова, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 24.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.11.1944 за співробітництво з окупаційною владою вислана на 5 років в Актюбінську область Казахстану. Реабілітована 27.07.1998 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 7, спр. 227).

ШЕВЧЕНКО Іван Михайлович, 1888 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова,

хлібороб-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13.12.1930 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у м. Путивль, приватний візник. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641: оп. 2, спр. 956; оп. 4, спр. 985*).

ШЕВЧЕНКО Семен Сергійович, 1902 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, конюх середньої школи. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. Син Шевченка С.М. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564**).

ШЕВЧЕНКО Сергій Михайлович, 1878 р.н., с. Хустянка Буринського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, на поденних приватних роботах. Арешт 14.02.1936. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 Сумським обласним судом. Батько Шевченка С.С. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564**).

ШЕЄРМАН (ШЕЙЄРМАН) Петро Єгорович, 1895 р.н., уродженець Петровського району Саратовської області (Росія), проживав у м. Путивль, німець, освіта початкова, експедитор міського споживчого товариства. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.02.1943 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 5.05.1965 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 323*).

ШЕЙН (ШЕЇН) Леонтій Архипович, 1886 р.н., народився і проживав у с. Веселе, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР 29.04.1933 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. [Відомостей про дату арешту та про виконання вироку не виявлено]. Реабілітований 26.07.1961 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 481**).

ШЕЛУХІН Михайло Гнатович, 1901 р.н., народився і проживав на колишньому х. Шелухін (тепер с. Орхівка), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі „Нове господарство”. Підписка про невізд від 17.08.1933. Народним судом Путивльського району 24.08.1933 за невиконання планів хлібоздачі засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 6 місяців. Чернігівським обласним судом 8.10.1933 вирок нарсуду залишений у силі. Реабілітований 23.04.1990 Сумським обласним судом. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-11379**).

ШЕЛУХІН Петро Васильович, 1893 р.н., народився і проживав у с. Чорнобривкине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 11.03.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 152*).

ШЕНЕР Віра Марківна, 1904 р.н., м. Тирасполь (Молдова), проживала в м. Путивль, українка, освіта початкова, домогосподарка. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в м. Путивль, окупованому німцями. Арешт 12.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 „а” КК УРСР ув'язнена на 5 років у Чорногорський спецтабір НКВС (Красноярський край, Росія). Реабілітована 23.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 316*).

ШЕРЕМЕТ Василь Якович, 1883 р.н., с. Литвиновичі Кролевецького району, проживав у с. Красне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 116**).

ШЕРЕМЕТОВ Олександр Іванович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Волинцеве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 21.09.1933 за ст. 54-10 КК УСРР ув'язнений на 3 роки в концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 80**).

ШЕЧКОВ Олександр Антонович, 1912 р.н., уродженець колишнього с. Кривonosівка (тепер с. Мазівка), росіянин, освіта початкова. Командир

штабної батареї 70 гвардійського артилерійського полку (Сталінградський фронт), гвардії капітан. Арешт 19.11.1942. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 8.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ, позбавлений військового звання. Реабілітований 18.02.1966 військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-8416*).

ШИШКО Дмитро Степанович, 1889 р.н., уродженець Брестської області (Білорусь), проживав на колишньому х. Вошинкин (тепер с. Щекине), білорус, освіта початкова, без визначених занять, колишній учитель. Арешт 28.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 27.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Карагандинській області (Казахстан). Реабілітований 29.05.1965 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 346*).

ШИШЛЕВСЬКИЙ Дмитро Ілліч, 1893 р.н., народився і проживав у с. В'язенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.10.1936. Військовим трибуналом Київського ВО 22.11.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.03.1938 покарання пом'якшене до 7 років ВТТ, 12.05.1960 – реабілітований. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-5392*).

ШИШЛЕВСЬКИЙ Микола Григорович, 1893 р.н., народився і проживав у с. В'язенка, українець, освіта початкова, голова сільської кооперації. Арешт 13.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.03.1958 Сумським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 880*).

ШКУМАТ Євграф (Євген) Григорович, 1884 р.н., с. Шкуматове Буринського району, тимчасово проживав у с. Нова Слобода, українець, освіта початкова, бродячий чернець. Арешт 26.05.1934. Особливою нарадою при НКВС СРСР

28.12.1934 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Етапований до Кемеровської області (Росія). Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 293*).

ШМАТКОВ Дмитро Афанасійович, 1914 р.н., уродженець с. Козлівка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць транспортної роти 3 СП 198 СД 54 армії Волховського фронту. Арешт 2.02.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.07.1943 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Направлений до Красноярського краю (Росія). Реабілітований 29.11.1989 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 193*).

ШОВІКОВ Іван Глібович, 1891 р.н., с. Ходине Глухівського району, проживав у м. Путивль, росіянин, освіта початкова, заступник голови міського паливного відділу. Арешт 4.05.1932, звинувачення в належності до контрреволюційного угруповання. Харківським облвідділом ДПУ 29.06.1932 справа закрита. Працював рахівником у Путивльському лісопункті Чернігівського обласного ліспромгоспу. Арешт 5.06.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокурором Чернігівської області 29.05.1939 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр. 474**. ГДА УСБУ в СО, *спр. П-2049*).

ШПАК Михайло Кузьмич, 1902 р.н., народився і проживав у с. Волокитине, українець, освіта початкова, працював у колгоспі „Серп і молот”. Арешт 16.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Шалигинським РВ НКВС 2.11.1937 справа закрита. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-1052*).

ШПАКОВ Федір Іванович, 1903 р.н., народився і проживав у с. Червоне Озеро, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживав і працював у згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 1.12.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.06.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м. Харків) для фільтрації. (ГДА УСБУ в СО, *спр. П-4102*).

Щ

ЩЕБЕТУН Іван Якович, 1895 р.н., с. Сулими Роменського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, приватний візник.

Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській органі-

зації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 4.11.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564**).

ЩЕТИНІН Петро Григорович, 1905 р.н., народився і проживав у колишньому с. Алієве (тепер с. Бувалине), росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 26.06.1932 справа закрита. Брат Щетиніна Я.Г. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8236*).

ЩЕТИНІН Федір Омелянович, 1911 р.н., народився і проживав у колишньому с. Алієве (тепер с. Бувалине), росіянин, освіта початкова, працював у колгоспі ім. Щорса. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській

області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.08.1957 Сумським обласним судом. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 474*).

ЩЕТИНІН Яким Григорович, 1896 р.н., с. Бувалине, проживав у с. Нова Слобода, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Росія), де й помер 30.10.1941. Реабілітований 21.11.1988 Сумським обласним судом. Брат Щетиніна П.Г. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 536*).

Ю

ЮДЕНКО Михайло Володимирович, 1882 р.н., народився і проживав у с. Сімейкине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варті звільнений. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 595*).

ЮДЧЕНКО Митрофан Наумович, 1877 р.н., с. Княжичі Ямпільського району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Путивльської дільниці 14.05.1931 справа закрита, з-під варті звільнений. Арешт 12.05.1932. Прокуратурою Харківської області 21.08.1932 справа закрита. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-8622*).

ЮРЧЕНКО Василь Григорович, 1923 р.н., народився і проживав у с. Ширяєве, українець, освіта неповна середня, працював у колгоспі ім. 14-річчя Жовтня. Арешт 9.08.1941. З набли-

женням фронту евакуйований на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Куйбишевської області (Росія) 17.11.1941 за розповсюдження у воєнний час неправдивих чуток, які збуджують неспокій серед населення, засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою Сумської області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13180*).

ЮЩЕНКО Олександр Гнатович, 1913 р.н., с. Литвиновичі Кролевецького району, проживав у м. Путивль, українець, освіта початкова, тесляр на Сеймських водяних млинах. Колишній червоноармієць, під час Великої Вітчизняної війни перебував у згаданому місті, окупованому німцями. Арешт 26.08.1947. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 21.11.1947 за ст. 54-1 „б” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 17.12.1947 вирок згаданого трибуналу залишений у силі. Реабілітований 26.10.1998 прокуратурою області. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-13895*).

Я

ЯКОВЛЕВА Марія Прокопівна, 1887 р.н., народилася і проживала в с. Юр'єве, українка, неписьменна, домогосподарка. Під час Великої Вітчизняної війни проживала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 4.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 „а” КК УРСР. Військовим трибу-

налом військ НКВС Сумської області 13.05.1944 виправдана. (*ГДА УСБУ в СО, спр. П-2834*).

ЯКУБОВСЬКИЙ Петро Данилович, 1893 р.н., уродженець Сморгонського району Гродненської області (Білорусь), проживав у с. Іванівка, росіянин, освіта початкова, член

ВКП(б), парторг відділення свинорадгоспу ім. 16-річчя Жовтня. Арешт 27.02.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.06.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 14.07.1995 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 705).

ЯКУШ Андрій Овсійович, 1894 р.н., народився і проживав у м. Глухів, українець, освіта вища педагогічна, учитель школи № 2. Арешт 24.04.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УСРР. Глухівським окружним прокурором 2.03.1930 справа закрита. Проживав у м. Путивль, учитель неповно-середньої школи. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 Сумським обласним судом. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-1469. ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 378*).

ЯНКЕ Зенон Михайлович, 1903 р.н., уродженець Польщі, проживав у м. Путивль, поляк, освіта початкова, приймальник сировини засолпункту „Плодоовоч”. Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР („двійкою”) 14.11.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 914).

ЯЦИН Іван Захарович, 1908 р.н., народився і проживав у с. Щекине, росіянин, освіта початкова, робітник Путивльського овочесушильного заводу. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 969).

ЯЦИН Павло Іванович, 1901 р.н., народився і проживав у с. Щекине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.03.1962 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 554).

ЯЦИН Степан Петрович, 1885 р.н., народився і проживав у с. Щекине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УСРР висланий на 3 роки в Північний край. Після відбуття строку покарання проживав у згаданому селі, одноосібник. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований відповідно 30.11.1989 та 16.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 443; оп. 1, спр. 76).

ЯЦИНА Пелагея Іванівна, 1888 р.н., народилася і проживала в с. Жари, росіянка, освіта початкова, без визначених занять. Під час Великої Вітчизняної війни проживала і працювала в згаданому селі, окупованому німцями. Арешт 9.11.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 27.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.05.1944 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 29.08.1947 за ст. 54-1 „а” засуджена до 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 18.09.1947 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітована 2.10.1956 військовим трибуналом Київського ВО. (ГДА УСБУ в СО, спр. П-3846).

ДОДАТКИ

ДОДАТКИ

СТРУКТУРА І ПІДАТ УПРАВЛІННЯ МДБ ІО СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ*

КЕРІВНИЦТВО – 3*

Начальник управління
Заступник начальника управління
СЕКРЕТАРИАТ – 6 ІНСПЕКЦІЯ – 2

2 ВІДДІЛ (пошуково-слідчий) – 17
1 відділення – 4

4 ВІДДІЛ (розшуковий) – 9
3 ВІДДІЛ (охранний) – 19

1 відділення – 2
2 відділення – 4
3 відділення – 4

ВІДДІЛЕННЯ „С” (робота з історичними свідками) – 4
СІМІЙНИЙ ПІДДІЛ – 15
1 відділення – 5

ВІДДІЛ „А” (архівний) – 10
1 відділення – 3
2 відділення – 3

ВІДДІЛЕННЯ „В” (оперативно-слідчий) – 25
ЦИФРОВИЙ ПІДДІЛ – 2

ПІДДІЛ КАДРІВ – 7
АДМІНІСТРАТИВНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ВІДДІЛ – 49
Адміністративне відділення – 20
Відділення військово-господарського постачання – 4
Господарське відділення – 22
АНАЛІТИЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ – 8

ДОДАТКИ

ТАБЛИЦЯ ПІДСУМКОВИХ ВІДОМОСТЕЙ ПРО РЕПРЕСОВАНИХ (РЕАБІЛІТОВАНИХ) ГРОМАДЯН

№ п/п	Міста, райони	Всього*	За статтю		За віком	
			чоловіки	жінки	до 18 років	понад 60 років
1.	Красноградський	640	611	29	1839	1064
2.	Кролевецький	547	518	29	136	30
3.	Лебелінський	232	215	17	126	77
4.	Львівський	660	642	18	5	130
5.	Львівський	442	433	9	3	74
6.	Недригайцівський	581	558	23	9	127
7.	Охтирський	390	371	19	3	74
8.	Охтирський	777	753	24	3	120
9.	Путівський	685	636	49	9	124
Резюме:		4954	4737	217	35	1013

№ п/п	Міста, райони	За національністю			За освітою*		
		українці	росіяни	інших ¹	початкова	в середній	вища
1.	Красноградський	528	100	12	459	131	30
2.	Кролевецький	514	16	17	437	64	16
3.	Лебелінський	200	12	20	136	68	25
4.	Львівський	647	5	8	510	87	18
5.	Львівський	434	3	5	365	46	10
6.	Недригайцівський	561	5	15	478	52	15
7.	Охтирський	355	16	19	264	80	32
8.	Охтирський	748	19	10	683	50	15
9.	Путівський	181	430	24	538	101	24
Резюме:		4168	676	130	3800	705	185

№ п/п	Міста, райони	За сферою діяльності					Числа НКП(б)
		господарська	промислова	культури	військово-службовця	інших ¹	
1.	Красноградський	318	82	72	101	67	21
2.	Кролевецький	309	80	37	62	59	16
3.	Лебелінський	40	80	37	62	59	16
4.	Львівський	237	54	35	33	43	8
5.	Львівський	406	10	20	113	52	8
6.	Недригайцівський	47	47	27	54	33	8
7.	Охтирський	65	127	77	61	51	12
8.	Охтирський	317	73	39	60	94	21
9.	Путівський	2747	631	367	662	126	51

ДОДАТКИ

АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ПОДІЛ НА СУМЩИНІ (з 1918 р.)

1918 р. – березень 1923 р.

КУРСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Путівський, Суджанський* (частина).

ПОЛТАВСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Гадяцький* (частина), Зіньківський* (частина), Лохвицький* (частина), Ромненський.

ХАРКІВСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Богодухівський* (частина), Лебелінський, Охтирський, Сумський.

ЧЕРНІГІВСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Глухівський, Конотопський, Кролевецький, Новгород-Сіверський* (частина), Середино-Бузьський (з жовтня 1918 р. по січень 1919 р.), Шосткинський (з серпня 1920 р.).

КУРСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Путівський (з травня 1924 р. Рильський* – частина), Суджанський* (з травня 1924 р. Борисовський* – частина).

ПОЛТАВСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Березівський*, Бобринський* (з жовтня 1925 р. Переможенський), Бірківський* (з жовтня 1925 р. Капустинський), Бірківський* (з жовтня 1925 р. Сніпський), Великобузьський, Березівський*, Гадяцький*, Глинський, Корюківський, Ромненський, Липоводолинський, Лохвицький* (з жовтня 1923 р. по січень 1924 р.), Засулський*, Петрівський*, Смілянський, Хмельський* (з лютого 1923 р. до грудня 1924 р. Кириківський, Смілянський, Охтирський).

ХАРКІВСЬКА ГУБЕРНІЯ Повіти: Великобузьський, Лохвицький*, Петрівський*, Смілянський, Хмельський* (з лютого 1923 р. до грудня 1924 р. Кириківський, Смілянський, Охтирський).

ДОДАТКИ

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ СПИВІДНОШІННЯ ІДЕНТИЧНОСТІ СТАНІЙ КРИМІНАЛЬНИХ КОДЕКСІВ УСРР І РСФФР 1927 РОКУ*

КК УСРР	Назва статей	КК РСФФР
	Контрреволюційні злочини (поняття)	58-1
54-1	Зрада батьківщини	58-1 „а”
54-1 „а”	Зрада батьківщини військовослужбовцями	58-1 „б”
54-1 „б”	Відносини з ворогом – радника беззаконня: військовослужбовця – радника беззаконня	58-2
54-1 „в”	Відносини з ворогом – радника беззаконня: військовослужбовця – радника беззаконня	58-3
54-1 „г”	Відносини з ворогом – радника беззаконня: військовослужбовця – радника беззаконня	58-4
54-2	Злочини проти держави	58-5
54-3	Злочини проти держави	58-6
54-4	Допомога міжнародній буржуазії	58-6 „а”
54-5	Співпраця з ворогом держави до ворожих дій щодо СРСР	58-6 „б”
54-6	Шпунтство	58-7
54-6 „а”	Розголошення відомостей з державною таємницею	58-8
54-6 „б”	Втрата матеріалів з державною таємницею	58-9
54-7	Шпунтство	58-10
54-8	Терористичний акт	58-10 ч.1
54-9	Дізнання	
54-10	Антирадянська пропаганда і агітація	58-10 ч.2
54-10 ч.1	Заклик до пірриву радянщини чи до окремих злочинів, розніска, жовна агітація проти того ж змісту	
54-10 ч.2	Ті ж дії під час масових заворушень або з використанням засобів масової комунікації чи національних забобів, або у коментарі обставини	58-11
54-11	Організація діяльності революційних злочинців	58-12
54-12	Невиконання про контрреволюційні злочини	58-13
54-13	Активна боротьба проти революційного руху	58-14
54-14	Контрреволюційний саботаж	

*Складено на Реабілітаційно-реєстраційному відділенні Головного управління з питань реабілітації осіб, які зазнали несправедливих репресій.
Суду Чернівці – К., 1997. – С. 68.
*Знак ідентичності таблиці статтей буває репресія кримінальна і адміністративна, ідентифікаційні коди ідентифікації кримінальної репресії – 722 – 724.

АДМІНІСТРАТИВНІ БУДІВЛІ ОРГАНІВ ДПУ ТА НКВС У МІСТІ СУМИ (1920-і – 1930-і роки)

Сумський окружний відділ ДПУ УСРР. Тепер у цьому будинку обласний протитуберкульозний диспансер. Вул. Перекопська, 15. Фото І. Ройченка. 2006 р.

Сумський міськвідділ, із січня 1939 р. – облуправління НКВС УРСР. Тепер на цьому місці – адмінбудинок облдержадміністрації. Пл. Незалежності, 2. Фото Б. Черняка. 1965 р.

КОМЕНТАРІ ДО БІОГРАФІЧНИХ ДОВІДОК ПРО РЕПРЕСОВАНИХ
(РЕАБІЛІТОВАНИХ) ГРОМАДЯН

1. У книгу включено біографічні довідки про громадян, репресованих за політичними мотивами судовими або позасудовими органами і реабілітованих у законодавчому порядку, крім громадян, репресованих органами місцевої влади.

2. Довідки складено за відомостями, що містяться в архівно-слідчих справах репресованих та в інших джерелах, у тому числі в друкованих виданнях.

3. Крім довідок про осіб, щодо яких застосована вища міра покарання (ВМП) або яких на визначений термін позбавлено волі в концентраційних, виправно-трудовах таборах (ВТТ), колоніях (ВТК) чи в'язницях, вислано або заслано на поселення у віддалені місцевості колишнього СРСР, до книги включено довідки про осіб, які перебували під арештом чи підпискою про невийзд і справи яких закрито на стадії попереднього слідства за реабілітаційних обставин (відсутність події або складу злочину, недоведеність участі особи в його вчиненні, недостатність доказів вини особи) з наступним звільненням з-під варти (скасуванням підписки), незалежно від термінів перебування таких осіб під вартою (підпискою про невийзд).

4. Довідки розподілено по містах і районах області залежно: від місця (населеного пункту) проживання (тимчасового перебування) громадян на території області (в її теперішніх межах) на час арешту; у разі проживання на цей же час за межами області – від місця народження на її території; у разі народження і проживання за межами області – від місця тимчасового перебування на її території до або на час арешту чи проживання (перебування) після відбуття строку покарання або після реабілітації.

5. Місця проживання і роботи (служби, навчання), рід занять, освіту репресованих зазначено в довідках за станом на час арешту громадян. У частині довідок, де заняття на час арешту подано як невизначені, указано рід занять до арешту (за наявності таких відомостей в архівно-слідчих справах).

6. Назви населених пунктів, насамперед, місць народження і проживання, подано в довідках за теперішнім адміністративно-територіальним поділом.

7. В окремих довідках не вказано райони і населені пункти, що знаходяться за межами області та України, у зв'язку зі змінами в адміністративно-територіальному поділі за час, що минув після застосування репресій, перейменуванням або виключенням з відповідного обліку населених пунктів тощо.

8. Прізвища та рід занять репресованих, назви населених пунктів, підприємств, організацій та установ, інші дані викладено в довідках за редакцією першоджерел – документів архівно-слідчих справ, в яких окремі записи нерозбірливі, з викривленими прізвищами і назвами, граматичними помилками. Тому не виключена розбіжність між написанням прізвищ і назв у документах-оригіналах та їх відображенням у довідках.

9. За наявності в архівно-слідчій справі декількох варіантів прізвища, імені або по батькові репресованої особи їх подано в довідці (за варіантами) в круглих дужках. Якщо прізвище особи, зазначене в архівно-слідчій справі, не повністю збігається (за написанням) з аналогічним прізвищем, притаманним місцевості народження чи проживання особи, це (останнє) прізвище подано в довідці в квадратних дужках.

10. У частині довідок не вказано місця народження або проживання чи тимчасового перебування репресованих осіб, їх національність, освіта, місце та рід занять, дата арешту, дата та місце виконання вироку тощо в зв'язку з відсутністю таких відомостей в архівно-слідчих справах та інших документальних джерелах. За цих же обставин

не вказана належність осіб до різних політичних рухів або інших, крім ВКП(б), політичних партій.

Відомості про смерть репресованих у місцях позбавлення волі включено в довідки в разі наявності відповідних даних у першоджерелах.

11. Стосовно репресії громадянина в судовому порядку (за ухвалою чи вироком суду або військового трибуналу) в довідці вжито слово „засуджений” (до позбавлення волі або ВМП, на ... років ВТТ тощо), за постановою (рішенням) позасудового органу – слово „позбавлений” (волі) або „ув’язнений” (у ВТТ), „застосована” (ВМП), „висланий”, „засланий” тощо.

12. Зміст обвинувачень репресованих осіб подано в довідках за редакцією першоджерел. За наявності в документальних матеріалах разом з цифровим позначенням статей Кримінального кодексу (ст ... КК) їхнього текстового змісту в довідках викладено останній.

13. Аббревіатури УСРР і УРСР, РСФРР і РРФСР ужито в довідках відповідно до історичної хронології.

14. У довідках відсутні позначення термінів перебування громадян під гласним наглядом за місцем проживання, у медичних закладах на примусовому лікуванні, на фронті (направлених у діючу армію військовослужбовців), у перевірконо-фільтраційних таборах, засланих на поселення тощо в зв’язку з відсутністю відповідних даних у документах.

15. Виправдання звинувачуваної особи за судовим рішенням або закриття її кримінальної справи за реабілітаційних обставин, у тому числі на стадії попереднього слідства, рівнозначні реабілітації.

16. У разі застосування умовного покарання, виправдання особи або закриття її справи запобіжний захід (перебування під вартою або підпискою про невиїзд) скасовувався.

17. У довідки не включено відомості про конфіскацію особистого майна репресованих громадян, позбавлення їх виборчих прав, державних нагород, військових звань тощо.

18. Деякі вислови, ужиті в текстах довідок:

– „... висланий на ... років у Північний край”. Цей край – адміністративно-територіальна одиниця РСФРР у 1926-1936 рр. з центром у м. Архангельськ;

– „... позбавлений на ... років права проживання в режимних місцевостях (центрально-районах) СРСР після відбуття строку покарання”. Такими місцевостями (районами) наприкінці 1920-х – на початку 1930-х років були: Москва, Ленінград, Київ, Харків, Одеса, Ростов-на-Дону, однойменні та інші центральні округи, області, краї та автономні республіки, промислові центри, Україна, Північний Кавказ, Дагестан. Щодо конкретної репресованої особи визначалась певна місцевість (район);

– „... направлений у військкомат”. Військкомат, у свою чергу, направляв, як правило, військовослужбовця до діючої армії.

19. За відсутності в довідці назви реабілітаційного органу – обласного суду або прокуратури області – таким органом слід вважати Сумський обласний суд або прокуратуру Сумської області.

20. Окремі редакційні пояснення подано в довідках у квадратних дужках.

21. Пояснення скорочених слів та аббревіатур див. далі в „Переліку скорочень”.

ДОДАТКИ

АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ПОДІЛ НА СУМЩИНІ
(З 1918 РОКУ)

1918 р. – березень 1923 р.

КУРСЬКА ГУБЕРНІЯ	Повіти: Путивльський (з вересня по грудень 1919 р. у складі Орловської губернії), Суджанський*(частина).
ПОЛТАВСЬКА ГУБЕРНІЯ	Повіти: Гадяцький* (частина), Зіньківський* (частина), Лохвицький* (частина), Роменський.
ХАРКІВСЬКА ГУБЕРНІЯ	Повіти: Богодухівський* (частина), Лебединський, Охтирський, Сумський.
ЧЕРНІГІВСЬКА ГУБЕРНІЯ	Повіти: Глухівський, Конотопський, Кролевецький, Новгород-Сіверський* (частина), Середино-Будський (з жовтня 1918 р. по січень 1919 р.), Шосткинський (з серпня 1920р.)

Березень 1923 р.¹ – червень 1925 р.

КУРСЬКА ГУБЕРНІЯ	Повіти: Путивльський (з травня 1924 р. Рильський* – частина); Суджанський* (з травня 1924 р. Борисовський*) – частина.
ПОЛТАВСЬКА ГУБЕРНІЯ	РОМЕНСЬКИЙ ОКРУГ Райони: Березівський*, Бобрицький (з березня 1925 р. Перекопівський), Бірківський* (з жовтня 1923 р. Капустинський, з березня 1925 р. Синівський), Великобубнівський, Веприцький*, Гадяцький*, Глинський, Коровинський (з жовтня 1923 р. Недригайлівський), Липоводолинський, Лохвицький*, Петрівський*, Роменський (з жовтня 1923 р. Засульський), Смілівський, Хмелівський(по січень 1924 р.).
ХАРКІВСЬКА ГУБЕРНІЯ	БОГОДУХІВ- СЬКИЙ* (з лис- топ. 1923 р. потравень 1925 р. ОХТИРСЬКИЙ) ОКРУГ Райони: Великописарівський, Грунський, Кирківський, Новорябинівський (по грудень 1924 р.), Охтирський, Тростянецький (по січень 1925 р. у складі Сумського округу), Чупахівський.
	СУМСЬКИЙ ОКРУГ Райони: Білопільський, Боромлянський, Вирівський, Вільшанський, Ворожбянський, Краснопільський, Куянівський (по квітень 1923 р.), Лебединський, Михайлівський (по грудень 1924 р.), Річківський, Сироватський (з 1924 р. Жовтневий), Славгородський, Степанівський, Сумський, Тернівський, Тростянецький (з січня 1925 р. у складі Охтирського округу), Хотінський, Штепівський, Юнаківський.
ЧЕРНІГІВСЬКА ГУБЕРНІЯ	КОНОТОП- СЬКИЙ ОКРУГ Райони: Алтинівський, Батуринський*, Бахмацький*, Борзнянський*, Дмитрівський*, Карабутівський, Конотопський, Коропський*, Кролевецький, Парафіївський*(по грудень 1924 р.), Плисківський*.

НОВГОРОД-СІВЕРСЬКИЙ* ОКРУГ	Р а й о н и : Глухівський, Есманський, Клишківський (по червень 1925 р.), Середино-Будський, Тулиголівський, Хильчицький, Шосткинський, Ямпільський.
	<i>Червень 1925 р. – вересень 1930 р.</i>
КУРСЬКА ГУБЕРНІЯ (по травень 1928 р.)	П о в і т и : Рильський*(частина, по жовтень 1926 р.), Грайворонський* (частина, по березень 1927 р.) ² .
НОВГОРОД-СІВЕРСЬКИЙ* (з серпня 1925 р. по липень 1930 р. ГЛУХІВСЬКИЙ) ОКРУГ	Р а й о н и : по вересень 1926 р. – Костобобрівський* і Мамекинський*; Глухівський, Есманський, Новгород-Сіверський*, Понорницький*, Путивльський (з жовтня 1925 р.), Семенівський* (з вересня 1926 р.), Середино-Будський, Тулиголівський (з липня 1928 р. Ярославецький), Хильчицький, Шосткинський і Ямпільський – з липня 1930 р. у складі Конотопського округу.
КОНОТОПСЬКИЙ ОКРУГ	Р а й о н и : Батуринський*, Бахмацький*, Борзнянський*, Буринський (з лютого 1926 р.), Дмитрівський*, Карабутівський (з травня 1926 р. Жовтневий), Конотопський, Коропський*, Корюківський*, Кролевецький, Менський*, Сосницький*, Холминський*; Алтинівський, Гружчанський (з лютого 1926 р.), Охрамієвицький* і Чорнотицький* – по жовтень 1927 р.; Глухівський, Есманський, Новгород-Сіверський*, Понорницький*, Путивльський, Семенівський*, Середино-Будський, Ярославецький, Хильчицький, Шосткинський і Ямпільський – приєднані в липні 1930 р. з Глухівського округу.
ПОЛТАВСЬКИЙ* ОКРУГ РОМЕНСЬКИЙ ОКРУГ (по липень 1930 р.)	Р а й о н : Грунський. Р а й о н и з липня 1930 р. у складі: Лубенського округу – Березівський*, Великобубнівський, Глинський, Засульський, Лохвицький*, Перекопівський і Петрівський*; Сумського округу – Веприцький*, Гадяцький*, Липоводолинський, Недригайлівський, Синівський і Смілівський.
ЛУБЕНСЬКИЙ* ОКРУГ	Р а й о н и : приєднані в липні 1930 р. з Роменського округу – Великобубнівський, Глинський, Засульський (з вересня 1930 р. Роменський) і Перекопівський.
СУМСЬКИЙ ОКРУГ	Р а й о н и : Білопільський, Жовтневий (центр – с. Н.Сироватка), Краснопільський, Лебединський, Миропільський (з квітня 1927 р.), Сумський, Тернівський (з вересня 1930 р. Улянівський), Тростянецький, Хотінський, Штепівський, Юнаківський; Славгородський і Степанівський – по 1927 р.; Боромлянський, Вирівський, Вільшанський, Ворожбянський, Річківський і Чупахівський – по вересень 1930 р.; Веприцький*, Гадяцький*, Липоводолинський, Недригайлівський, Синівський і Смілівський – приєднані в липні 1930 р. з Роменського округу.

ХАРКІВСЬКИЙ*
ОКРУГ Райони: Великописарівський, Кириківський (по вересень 1930 р.), Охтирський.

Вересень 1930 р. – лютий 1932 р.

Райони: Білопільський, Буринський, Великописарівський, Глухівський, Конотопський, Краснопільський, Кролевецький, Лебединський, Липоводолинський, Миропільський, Недригайлівський, Новгород-Сіверський* (частина), Охтирський, Путивльський, Роменський, Середино-Будський, Тростянецький, Улянівський, Шосткинський;

Грунський, Жовтневий (центр – с. Нижня Сироватка), Синівський, Смілівський, Хотінський, Штепівський, Ямпільський і Ярославський – по січень 1931 р.; Великобубнівський – по лютий 1931 р.; Глинський – по березень 1931 р.; Талалаївський* – з березня 1931 р.
Місто Суми з підпорядкованим йому Сумським районом.

Лютий 1932 р. – січень 1939 р.

КИЇВСЬКА
ОБЛАСТЬ Райони: Глухівський, Конотопський, Кролевецький, Новгород-Сіверський* (частина), Середино-Будський і Шосткинський – з жовтня 1932 р. у складі Чернігівської області.

ХАРКІВСЬКА
ОБЛАСТЬ Райони: Білопільський, Великописарівський, Зіньківський* (частина – по лютий 1935 р.), Краснопільський, Лебединський, Миропільський, Охтирський, Тростянецький, Улянівський;

Буринський, Недригайлівський, Путивльський, Роменський і Талалаївський* – з жовтня 1932 р. у складі Чернігівської області;

Липоводолинський і Синівський (з лютого 1935 р.) – з вересня 1937 р. у складі Полтавської області;

Грунський, Хотінський і Штепівський – з лютого 1935 р.
Місто Суми із Сумським районом.

ЧЕРНІГІВСЬКА
ОБЛАСТЬ Райони: Буринський, Глухівський, Конотопський, Кролевецький, Недригайлівський, Новгород-Сіверський* (частина), Путивльський, Роменський, Середино-Будський, Талалаївський*, Шосткинський;

Глинський, Дубов'язівський, Есманський (з вересня 1935 р. Червоненський), Смілівський, Хильчицький, Шалигинський і Ямпільський – створені в лютому 1935 р.

ПОЛТАВСЬКА
ОБЛАСТЬ (з вересня 1937 р.)

Січень 1939 р. – грудень 1962 р.³

СУМСЬКА
ОБЛАСТЬ Райони: Білопільський, Буринський, Великописарівський, Глухівський, Конотопський, Краснопільський, Кролевецький, Лебединський, Липоводолинський, Недригайлівський, Охтирський, Путивльський, Роменський, Середино-Будський, Сумський, Талалаївський*, Тростянецький, Улянівський, Хильчицький (з серпня 1944 р. Зноб-Новгородський), Хотінський, Червоненський, Шосткинський, Ямпільський;

Дубов'язівський, Миропільський, Синівський і Штепівський – по червень 1957 р.; Глинський, Грунський і Шалигинський – по березень 1959 р.; Смілівський – по травень 1960 р.

Міста обласного підпорядкування: Суми, Шостка, Конотоп (з 1946 р.).

Січень 1963 р. – грудень 1964 р.⁴

Р а й о н и:
Білопільський з приєднаним Улянівським.
Буринський – // – Путивльським.
Глухівський – // – Червоненським.
Конотопський.
Кролевецький – // – Шосткинським.
Лебединський – // – Липоводолинським (частина), Недригайлівським (частина).
Охтирський – // – Великописарівським, Тростянецьким.
Роменський – // – Липоводолинським (частина), Недригайлівським (частина), Талалаївським*.
Середино-Будський – // – Зноб-Новгородським, Ямпільським.
Сумський – // – Краснопільським, Хотінським.
М і с т а обласного підпорядкування: Суми, Шостка, Конотоп.

З січня 1965 р.

Р а й о н и: Білопільський, Буринський, Великописарівський (з грудня 1966 р.), Глухівський, Конотопський, Краснопільський, Кролевецький, Лебединський, Липоводолинський, Недригайлівський, Охтирський, Путивльський, Роменський, Середино-Будський, Сумський, Тростянецький, Шосткинський, Ямпільський (з грудня 1966 р.).
М і с т а обласного підпорядкування: Суми, Глухів, Конотоп, Лебедин, Охтирка, Ромни, Шостка.

* Позначення повітів, районів та округів за теперішніми межами Сумщини.
1. За адміністративно-територіальною реформою в Україні:
– з березня 1923 р. замість поділу губерній на повіти і повітів на волості введено поділ губерній на округи і округів на райони, збережено 4-ступеневу адміністративно-територіальну систему (центр – губернія – округ – район);
– у червні 1925 р. скасовано поділ на губернії, запроваджено 3-ступеневу адм.-терит. систему (центр – округ – район);
– у вересні 1930 р. скасовано поділ на округи, запроваджено 2-ступеневу адм.-терит. систему (центр – район);
– з лютого 1932 р. запроваджено обласний поділ – 3-ступеневу адм.-терит. систему (центр – область – район).
Схему адміністративно-територіального поділу на Сумщині (1919 – 1939) див. у книзі першій Сумського обласного тому „Реабілітовані історією”. – Суми, 2005. – С. 727-729.
2. З Росії до України передано волості, які включено, як райони, до складу округів: Глухівського – з Рильського повіту Путивльський район (жовтень 1925 р.); Конотопського – Буринський і Гружанський райони (лютий 1926 р.); Сумського – з Грайворонського повіту Миропільський район (квітень 1927 р.).
3. Під час Великої Вітчизняної війни територія області була окупована іноземцями: частково – з 26 серпня по 18 жовтня 1941 р. і з 17 лютого по 15 вересня 1943 р., повністю – з 19 жовтня 1941 р. по 16 лютого 1943 р. Адміністративно-територіальне управління на території Сумщини в зазначений період здійснювалося німецькою окупаційною владою.
4. У зв'язку з реорганізацією з грудня 1962 р. органів управління в областях за виробничим (промисловість, сільське господарство) принципом райони було укрупнено. Їх розукрупнення здійснено із січня 1965 р.

ДОДАТКИ

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ СПІВВІДНОШЕННЯ (ІДЕНТИЧНОСТІ) СТАТЕЙ
КРИМІНАЛЬНИХ КОДЕКСІВ УСРР і РСФРР 1927 РОКУ *

КК УСРР	Назви статей	КК РСФРР
54-1	Контрреволюційні злочини (поняття)	58-1
54-1 „а”	Зрада батьківщини	58-1 „а”
54-1 „б”	Зрада батьківщини військовослужбовцем	58-1 „б”
16(17, 18)-54-1 „а” („б”)	Намір, спроба, приготування до зради	19-58-1 „а” („б”)
54-1 „в”	Відповідальність повнолітніх членів родини військовослужбовця – зрадника батьківщини	58-1 „в”
54-1 „г”	Недонесення про зраду батьківщини	58-1 „г”
54-2	Збройне повстання	58-2
54-3	Зносини з іноземною державою	58-3
54-4	Допомога міжнародній буржуазії	58-4
54-5	Схилення іноземної держави до ворожих дій щодо СРСР	58-5
54-6	Шпигунство	58-6
54-6 „а”	Розголошення відомостей з державною таємницею	58-6 „а”
54-6 „б”	Утрата матеріалів з державною таємницею	58-6 „б”
54-7	Шкідництво	58-7
54-8	Терористичний акт	58-8
19(20)-54-8	Співучасть у терористичному акті	17(18)-58-8
54-9	Диверсія	58-9
54-10	Антирадянська пропаганда і агітація	58-10
54-10 ч. 1	Заклик до підриву радвлади чи до окремих злочинів, розповсюдження літератури того ж змісту	58-10 ч. 1
54-10 ч. 2	Ті ж дії під час масових заворушень або з використан- ням релігійних чи національних забобонів, або у воєнній обстановці	58-10 ч. 2
54-11	Організаційна діяльність, спрямована на вчинення контр- революційних злочинів	58-11
54-12	Недонесення про контрреволюційний злочин	58-12
54-13	Активна боротьба проти революційного руху	58-13
54-14	Контрреволюційний саботаж	58-14

Складено за: Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика // Офіційне видання Верховного Суду України. – К., 1997. – С. 68.

*Зазначеними в таблиці статтями була передбачена кримінальна відповідальність за контрреволюційні злочини.

Повний текст розділу „Контрреволюційні злочини” КК УСРР 1927 р. викладено в книзі першій Сумського обласного тому „Реабілітовані історією” (С. 722 – 724).

ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ В КОЛИШНЬОМУ СРСР І УКРАЇНІ

ВЧК (рос.).....	3	20.12.1917
ВУНК.....	3	3.12.1918
ЦУПНАДКОМ(Центральне управління надзвичайних комісій) УСРР.....	3	17.03.1920
ДПУ при НКВС УСРР.....	3	22.03.1922
ОДПУ при РНК СРСР.....	3	2.11.1923
ДПУ при РНК УСРР.....	3	13.08.1924
ГУДБ НКВС СРСР, УДБ НКВС УСРР (з 30.01.1937-УРСР).....	3	10.07.1934
НКДБ СРСР, НКДБ УРСР.....	3	3.02.1941
НКВС СРСР, НКВС УРСР.....	3	20.07.1941
НКДБ СРСР, НКДБ УРСР.....	3	14.04.1943
МДБ СРСР, МДБ УРСР.....	3	15.03.1946
МВС СРСР, МВС УРСР.....	3	7.03.1953
КДБ при РМ СРСР, КДБ при РМ УРСР.....	3	13.03.1954
(з 5.03.1978 – КДБ СРСР, КДБ УРСР)		
СНБ України.....	3	20.09.1991
Служба безпеки України.....	3	25.03.1992

ПОЗАСУДОВІ ОРГАНИ В КОЛИШНЬОМУ СРСР

Судова колегія ОДПУ СРСР.....	лист. 1923 – лип. 1934
Особлива нарада при колегії ОДПУ СРСР, особлива нарада при колегії ДПУ УСРР.....	берез. 1924 – лип. 1934
Судова „трійка” при колегії ДПУ УСРР.....	лют. 1930 – трав. 1935
Особлива нарада при НКВС СРСР.....	лист. 1934 – верес. 1953
(МДБ СРСР, МВС СРСР) ¹	
„Трійка” при НКВС УСРР (з 30.01.1937 – УР трав. 1935 – лист. 1938	
„Трійки” при обласних управліннях НКВС ³ ..	трав. 1935 – лист. 1938
Вища „двійка” – в СРСР ⁴	серп. 1937 – лист. 1938
„Двійка” – в СРСР, „двійка” – в УРСР ⁵	серп. 1937 – лист. 1938
Особливі „трійки” при обласних управліннях	верес. 1938 – лист. 1938 ⁶

1. Складалася з наркома внутрішніх справ СРСР (голова наради), його заступників, уповноваженого НКВС СРСР по РРФСР, начальника головного управління робітничо-селянської міліції, наркома внутрішніх справ союзної республіки, на території якої відкривалася справа. У засіданнях особливої наради була обов'язковою участь Прокурора СРСР.

2. Складалася з наркома внутрішніх справ УРСР (голова „трійки”), секретаря ЦК КП(б)У, Прокурора УСРР (УРСР).

3. „Трійка”, а також особлива „трійка” при облуправлінні НКВС складалася з начальника управління (голова „трійки”), першого секретаря обкому КП(б)У (в УРСР), прокурора області.

Особливі „трійки” було створено для розгляду кримінальних справ стосовно осіб, заарештованих до 1 серпня 1938 р.

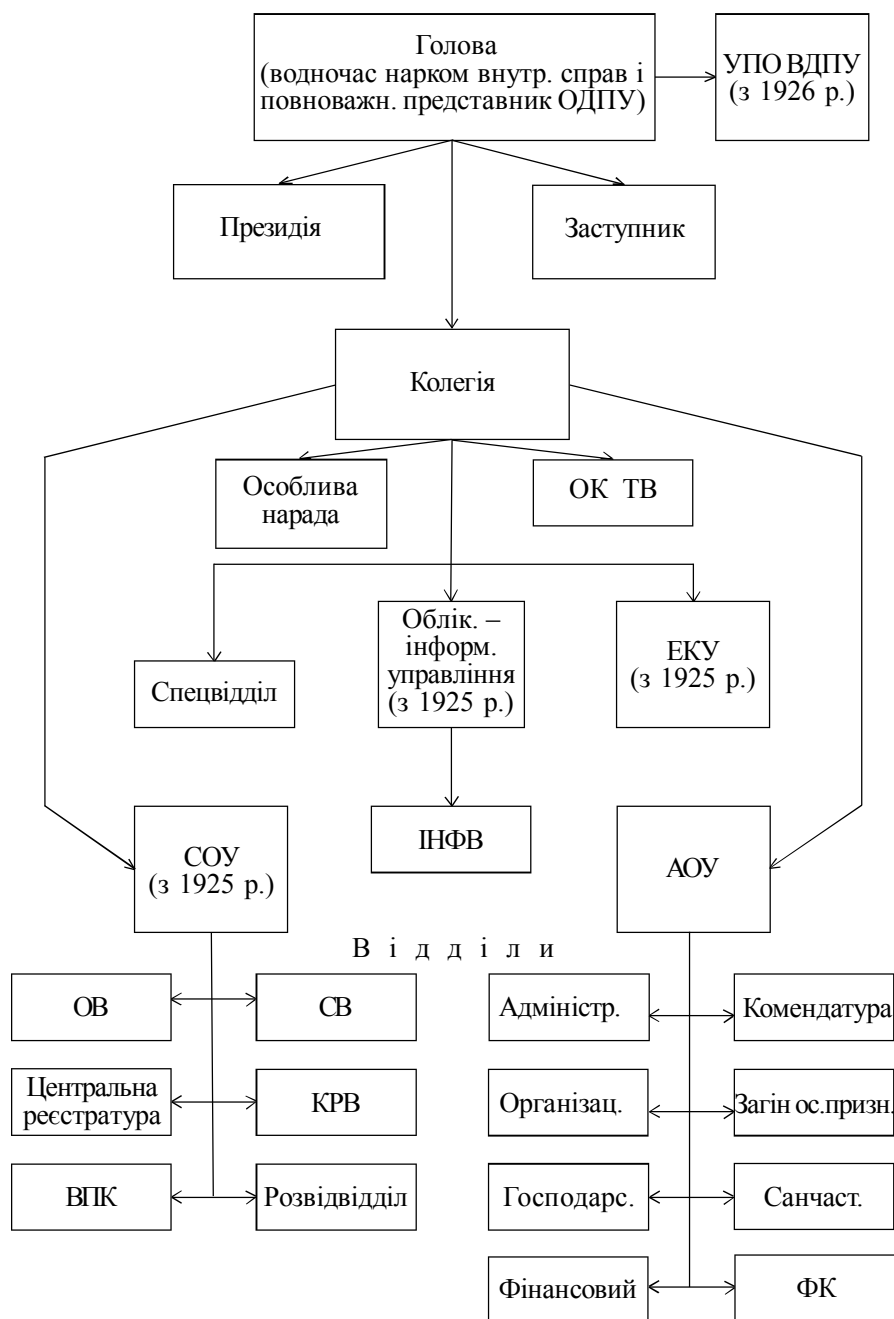
4. Вища „двійка” складалася з голови Верховного Суду СРСР і Прокурора СРСР.

5. „Двійка” (в СРСР) складалася з наркома внутрішніх справ СРСР і Прокурора СРСР, відповідно – в УРСР.

„Двійка” розглядала справи за списками осіб, які підлягали репресіям.

6. „Трійки” і „двійки” було скасовано згідно з постановою РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 17 листопада 1938 р. (наказ НКВС СРСР від 26 листопада 1938 р. № 00762) „Про арешти, прокурорський нагляд і ведення слідства”.

СТРУКТУРА ДПУ УСРР (1924-1929 рр.)

Складено за матеріалами управління СБУ в Сумській області.

СТРУКТУРА І ШТАТ УПРАВЛІННЯ МДБ ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ (1946 р.)¹

КЕРІВНИЦТВО – 3*	
Начальник управління	
Заступники начальника управління	
СЕКРЕТАРІАТ – 6	ІНСПЕКЦІЯ – 2
2 ВІДДІЛ (контррозвідувальний) – 17	
1-е відділення – 4	2-е відділення – 4
	3-є відділення – 4
4 ВІДДІЛ (розшуковий) – 9	
5 ВІДДІЛ (оперативний) – 19	
1-е відділення – 2	3-є відділення – 4
2-е відділення – 4	4-е відділення – 3
ВІДДІЛЕННЯ „О” (робота з церковниками і сектантами) – 4	
СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ – 15	
1-е відділення – 5	2-е відділення – 6
ВІДДІЛ „А” (архівний) – 10	
1-е відділення – 3	2-е відділення – 3
ВІДДІЛЕННЯ „В” (оперативно-технічне) – 25	
ШИФРУВАЛЬНА ГРУПА – 2	
ВІДДІЛ КАДРІВ – 7	
АДМІНІСТРАТИВНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ВІДДІЛ – 49	
Адміністративне відділення – 20	
Відділення військово-господарського постачання – 4	
Господарське відділення – 22	
ФІНАНСОВЕ ВІДДІЛЕННЯ – 8	
ВНУТРІШНЯ В’ЯЗНИЦЯ – 30	

Сумське міське відділення (на правах відділення УМДБ) – 5

Міські відділи:

Конотопський – 12 Шосткинський – 14

Районні відділи:

Глухівський – 8 Охтирський – 8

Лебединський – 8 Роменський – 9

Районні відділення:

Білопільське – 5	Кролевецьке – 5	Талалаївське – 5
Буринське – 5	Липоводолинське – 4	Тростянецьке – 5
Великописарівське – 5	Миропільське – 4	Улянівське – 5
Глинське – 4	Недригайлівське – 5	Хотінське – 4
Грунське – 4	Путивльське – 6	Червоненське – 4
Дубов’язівське – 5	Середино-Будське – 5	Шалигинське – 5
Зноб-Новгородське – 5	Синівське – 4	Штепівське – 4
Краснопільське – 5	Смілівське – 5	Ямпільське – 6
Разом по управлінню МДБ – 386		

ГДА УСБУ в СО, спр. № 1067, арк. 2-20. Оригінал. Машинопис.

1. Структуру і штат затверджено наказом МДБ УРСР № 00274 від 10 листопада 1946 р. Наказом НКВС СРСР від 15 січня 1939 р. створено управління НКВС по Сумській області, а також затверджено один районний (Шосткинський) відділ і 30 районних відділень, розформовано Сумський міський відділ НКВС.

* Позначення кількості штатних одиниць.

ДОДАТКИ

ТАБЛИЦЯ ПІДСУМКОВИХ ВІДОМОСТЕЙ ПРО РЕПРЕСОВАНИХ
(РЕАБІЛІТОВАНИХ) ГРОМАДЯН ¹

№ № з/п	Міста, райони	Усього ²	За статтю		За віком		
			чоловіків	жінок	до 18 років	18-30 років	понад 60 років
1.	Краснопільський	624	595	29	3	136	30
2.	Кролевецький	546	518	29	4	126	17
3.	Лебедин	234	216	18	3	49	14
4.	Лебединський	660	642	18	5	130	40
5.	Липоводолінський	443	434	9	9	127	18
6.	Недригайлівський	580	557	23	3	127	20
7.	Охтирка	390	371	19	3	74	16
8.	Охтирський	767	743	24	-	120	31
9.	Путивльський	683	634	49	9	124	27
	Разом:	4927	4709	218	39	1013	213

№ № з/п	Міста, райони	За національністю			За освітою ⁴		
		українців	росіян	інших ³	початкова	н/середня, середня	н/вища, вища
1.	Краснопільський	512	100	12	443	131	30
2.	Кролевецький	513	16	17	435	84	16
3.	Лебедин	202	12	20	136	68	25
4.	Лебединський	647	5	8	530	87	18
5.	Липоводолінський	434	3	5	365	46	10
6.	Недригайлівський	560	5	15	477	52	15
7.	Охтирка	355	16	19	264	86	32
8.	Охтирський	738	19	10	673	50	15
9.	Путивльський	179	480	24	536	101	24
	Разом:	4140	656	130	3859	705	185

№ № з/п	Міста, райони	За статтю					Членів ВКП(б)
		сільського господарства	промисло- вості	служ- бовців	військово- службовців	інших ⁵	
1.	Краснопільський	310	74	72	101	67	21
2.	Кролевецький	306	80	37	62	59	16
3.	Лебедин	40	81	35	33	45	8
4.	Лебединський	408	54	33	113	52	8
5.	Липоводолінський	337	10	20	42	33	6
6.	Недригайлівський	406	47	27	54	47	12
7.	Охтирка	56	127	61	51	86	21
8.	Охтирський	497	77	39	60	94	7
9.	Путивльський	355	73	43	86	126	23
	Разом:	2724	623	367	602	609	122

Продовження на стор. 730

ДОДАТКИ

Продовження. Початок на стор. 729.

№ № з/п	Міста, райони	За роками арештів ⁶				За термінами перебування під вавртою (підпискою про невіїзд) ⁸	
		1929- -1933	1937- -1938	1939- -1944	1945- -1955	від 1 місяця ⁹ до 1 року	1-3 роки
1.	Краснопільський	180	228	155	30	150	34
2.	Кролевецький	222	164	75	35	119	8
3.	Лебедин	15	141	45	16	37	19
4.	Лебединський	182	287	134	42	96	43
5.	Липоводолінський	175	177	59	23	78	22
6.	Недригайлівський	190	242	69	35	131	29
7.	Охтирка	57	213	62	36	64	27
8.	Охтирський	212	448	82	30	70	21
9.	Путівльський	260	213	139	52	127	23
	Разом:	4193	2113	820	299	872	226

№ № з/п	Міста, райони	За термінами позбавлення волі ¹⁰					
		до 3-х років	від 3-х до 5 років	5-8 років	10 років	20 років	25 років
1.	Краснопільський	6	106	91	115	1	3
2.	Кролевецький	12	131	77	86	1	2
3.	Лебедин	4	18	42	41	-	1
4.	Лебединський	7	114	78	108	-	5
5.	Липоводолінський	13	86	84	90	-	2
6.	Недригайлівський	14	116	89	115	-	3
7.	Охтирка	5	37	49	112	-	-
8.	Охтирський	7	135	92	239	-	2
9.	Путівльський	10	140	120	140	2	5
	Разом:	78	883	722	1046	4	23

№ № з/п	Міста, райони	Застосо- вано ВМП	Розстріляно				Відомості про виконання вироку відсутні
			у тому числі				
			усього	у Сумах	у Харкові та Чернігові ¹¹	в інших місяцях ¹²	
1.	Краснопільський	88	79	17	52	10	9
2.	Кролевецький	96	92	-	75	17	4
3.	Лебедин	63	61	11	47	3	2
4.	Лебединський	164	159	62	1	43	1
5.	Липоводолінський	68	67	23	23	78	22
6.	Недригайлівський	85	82	4	66	12	3
7.	Охтирка	90	87	1	77	9	3
8.	Охтирський	204	200	16	175	9	4
9.	Путівльський	111	102	-	86	16	9
	Разом:	969	929	134	650	145	40

Закінчення на стор. 731.

ДОДАТКИ

Закінчення. Початок на стор. 729.

№ № з/п	Міста, райони	За порядком репресій		Репресовано неодноразово	Реабілітовано ¹³	
		судовим	позасудовим		16.01.1989- -17.04.1991	після 17.04.1991
1.	Краснопільський	172	230	15	130	154
2.	Кролевецький	134	276	14	195	104
3.	Лебедин	65	113	5	58	51
4.	Лебединський	182	288	10	187	143
5.	Липоводолинський	106	234	15	207	91
6.	Недригайлівський	141	283	20	231	105
7.	Охтирка	100	199	7	128	77
8.	Охтирський	138	551	21	301	106
9.	Путивльський	191	344	40	217	139
	Разом:	1229	2518	147	1654	970

1. Таблицю складено за відомостями, що є в поданих у книзі біографічних довідках про репресованих (реабілітованих) громадян.

2. Тут ідеться про загальну кількість реабілітованих громадян, які репресовані судовими та позасудовими органами, без урахування кількості репресованих в адміністративному порядку органами місцевої влади.

Загальна кількість може не співпадати з підсумковими даними в окремих розділах таблиці: певну кількість громадян звільнено з-під варті на стадії попереднього слідства або репресовано неодноразово, у частини архівно-слідчих справ та в інших першоджерелах відсутні окремі біографічні дані про репресованих тощо.

3. Серед репресованих – 40 поляків, 25 євреїв, 24 німця, 21 білорус.

4. Неписьмених – 174 особи, найменше їх (3 особи) – у місті Лебедин, найбільше (29 осіб) – в Охтирському районі.

5. До інших віднесено домогосподарок, пенсіонерів, осіб без визначених занять тощо.

6. Було заарештовано: у 1919-1928 рр. – 98 осіб, найбільше (34 особи) – у Кролевецькому районі; у 1934-1936 рр. – 245 осіб, у тому числі 53 особи – у Путивльському районі; у 1956-1980 рр. – 8 осіб.

7. У період з 26 серпня по 18 жовтня 1941 р. і з 17 лютого по 15 вересня 1943 р. на території окремих районів, а з 19 жовтня 1941 р. по 16 лютого 1943 р. на всій території області функціонувала німецька окупаційна влада.

8. Тут ідеться про кількість громадян, слідчі справи яких було закрито на стадії попереднього слідства.

9. Під вартою терміном менше одного місяця утримувалося 244 особи, у тому числі менше одного тижня (декілька днів) – 51 особа.

10. Позбавлено волі на 5 років 399 осіб, на 8 років – 161 особу, на 15 років – 11 осіб.

Заслано на поселення 21 особу.

11. Розстріляно: у Харкові – 435 осіб, у Чернігові – 215 осіб. Наказом НКВС УСРР від 9 липня 1935 р. категорично заборонене виконання вироків щодо осіб, засуджених до ВМП, у містах і райцентрах, передбачено виконання вироків тільки в обласних центрах.

12. 37 громадян Липоводолинського району розстріляно в Полтаві.

13. 16.01.1989 – дата Указу Президії Верховної Ради СРСР „Про додаткові заходи по відновленню справедливості щодо жертв репресій, які мали місце в період 30-40-х і на початку 50-х років”, 17.04.1991 – дата Закону України „Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”.

Перші поодинокі реабілітації громадян Сумщини датуються 1954-м роком, з 1956-го – кількість реабілітованих збільшується, останні реабілітації датуються 2004-м роком.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ
(розділ „Мовою документів”)

№ 1. З протоколу засідання Путивльського ревкому про боротьбу з грабіжниками і контрибуцію. 27 листопада 1918 р.	9
№ 2. З протоколу засідання надзвичайного штабу п’яти Кролевецького повіту. 25 червня 1919 р.	9
№ 3. З протоколу засідання відділу управління Лебединського повітового військревкому про буржуазію, яка „утікла і повернулась”. 29 лютого 1920 р. . .	10
№ 4. Узагальнені відомості про кількість так званих контрреволюціонерів Лебединського повіту – „утікачів” з денікінською армією. Березень 1920 р. . . .	11
№ 5. Телефонограма начальника Гадяцької повітової міліції начальника Беївської (тепер Липоводолинського району) дільничної міліції і волревкому про відповідальність за невиконання гужової повинності. 24 березня 1920 р. . . .	12
№ 6. З протоколу провадження дізнання про незаконну реквізицію худоби та побиття громадян у селі Веселе Путивльського повіту. 6 травня 1920 р.	12
№ 7. Протокол мітингу громадян села Терни (тепер Недригайлівського району) з питання „Що таке „махновщина”. 15 серпня 1920 р.	13
№ 8. Наказ Путивльської повітової продовольчої ради про боротьбу зі зловживаннями продзагонів. 25 серпня 1920 р.	14
№ 9. З протоколу засідання Хоружівського (тепер Недригайлівського району) комосередку про „подальшу експропріацію” куркулів. 4 січня 1921 р. . .	15
№ 10. Відомості Краснопілляського волкомнезаму про майно, відчужене при розкуркуленні. Не раніше 13 квітня 1921 р.	16
№ 11. Відгук церковнослужителів Путивля на вилучення церковних цінностей. 26 квітня 1922 р.	17
№ 12. Звіт Путивльської повітової комісії з вилучення церковних цінностей відповідній Курській губернській комісії. Не пізніше 25 травня 1922 р.	18
№ 13. Протокол засідання робочої трійки військнаради при Кролевецькому повітвиконкомі про покарання винних у нападі на командира взводу. 15 жовтня 1922 р.	19
№ 14. Повідомлення Гадяцького повітвиконкому Русанівському (тепер Липоводолинського району) волвиконкому про порядок реквізиції і конфіскації майна та виселення громадян. 30 жовтня 1922 р.	19
№ 15. Зі списку майна, вилученого Межирицьким (тепер Лебединського району) сількомнезаможем при розкуркуленні і закріпленого за новими власниками. 15 лютого 1923 р.	20
№ 16. З протоколу засідання комфракції Липоводолинського райвиконкому про вплив на куркулів, які домагаються повернення відчуженої в них землі. Не пізніше 7 листопада 1923 р.	21
№ 17. Звернення уповноваженого Курського губвідділу ДПУ по Путивльському повіту до голови повітвиконкому про розірвання угоди щодо оренди Сеймських млинів. 12 грудня 1923 р.	21
№ 18. Кількісні відомості про колишніх білогвардійців – мешканців Путивльського повіту. Лютий 1924 р.	22
№ 19. Рапорт інспектора Сумського окрвідділу міліції начальнику цього ж відділу про розслідування „розспівування” контрреволюційних пісень кобзарем Ляшенком у Лебединському районі. 13 серпня 1926 р.	22
№ 20. Зі звітної доповіді Недригайлівського райвиконкому про роботу з березня по грудень 1926 року. 24 січня 1927 р.	23

№ 21. З вироку Роменського окружного суду про позбавлення волі чотирьох громадян села Колядинець Липоводолинського району за підбурювання односельців до протидії заходам влади. 21 лютого 1928 р.	24
№ 22. З резолюції загальних зборів Синівської (тепер Липоводолинського району) райорганізації КП(б)У про самооподаткування. 21 березня 1928 р.	27
№ 23. З пропозицій Лебединського райпарткому місцевим партосередкам про переобрання голів сільських товариств споживчої, сільськогосподарської та кредитної кооперації. 28 серпня 1928 р.	27
№ 24. Поштотелеграма Сумського окрпарткому секретарям райпарткомів про заходи щодо куркулів, які не виконують зобов'язань із хлібозаготівлі. 5 липня 1929 р.	28
№ 25. З протоколу засідання комфракції Кролевецької селищної ради про призов до Червоної Армії. 27 серпня 1929 р.	29
№ 26. Клопотання громадянина Мошенської сільради Охтирського району Л.Д. Колодяжного до Харківського окрвиконкому про скасування накладеного на нього штрафу. 7 жовтня 1929 р.	30
№ 27. З протоколу засідання президії Путивльського райвиконкому про зв'язок керівників окремих сільрад з куркулями та класове розшарування на селі. 15 жовтня 1929 р.	31
№ 28. З постанови Полтавського окрвідділу ДПУ про притягнення до відповідальності за антирадянську агітацію групи громадян села Грунь Охтирського району. 24 жовтня 1929 р.	32
№ 29. З протоколу засідання комфракції Кролевецької селищної ради про використання церковної споруди культосвітньою установою. 26 грудня 1929 р.	33
№ 30. Зі спеціальних зведень ДПУ УСРР про розкуркулення і колективізацію. 30 січня – 14 лютого 1930 р.	34
№ 31. Лист мешканця Краснопілля М.В. Кукулевського до газети „Радянське село” про адміністративний тиск під час колективізації. 30 січня 1930 р.	35
№ 32. З ухвали президії Чупахівського (тепер Охтирського району) райвиконкому про розкуркулення, виселення та вислання „ворожих елементів”. 8, 27 лютого 1930 р.	36
№ 33. Повідомлення Глухівського окрпарткому до ЦК КП(б)У про закриття молитовних будинків. 20 лютого 1930 р.	37
№ 34. З протоколу засідання комісії при Чупахівському (тепер Охтирського району) райвиконкомі щодо перевірки виселення та розкуркулення. 8 березня 1930 р.	40
№ 35. Повідомлення Роменського окрпарткому в інформсектор ЦК КП(б)У про хід розкуркулення в районах округу. 25 березня 1930 р.	41
№ 36. З касаційної скарги оборонця засуджених мешканців села Алтинівка Кролевецького району В.П. Коновалова та двох його синів. 16 вересня 1930 р.	42
№ 37. З протоколу засідання бюро Миропільського (тепер Краснопільського району) райкому КП(б)У про „вилучення” куркулів. 22 жовтня 1930 р.	44
№ 38. Відомості про позбавлених виборчих прав у Краснопільському районі. 1931 р.	45
№ 39. З протоколу засідання бюро Лебединського райпарткому про наслідки перевірки матеріалів щодо викривлення лінії партії на селі. 31 березня 1931 р.	46
№ 40. З обвинувального висновку у слідчій справі так званої контрреволюційної куркульсько-повстанської організації в Липоводолинському та Недригайлівському районах. 21 травня 1931 р.	47

№ 41. Постанова президії Липоводолинської РКК КП(б)У про перекручення класової лінії з боку голови районної профради А.С. Коломійця. 26 лютого 1932 р.	52
№ 42. З таблиці показників колективізації в південно-східних районах Сумщини. Травень 1932 р.	53
№ 43. Зі звіту Лебединської РКК-РСІ про роботу з 1.06.1931 по 1.06.1932. Червень 1932 р.	54
№ 44. З вироку народного суду Лебединського району про позбавлення волі мешканця села Ворожба С.В. Яковенка за невиконання завдання хлібозаготівлі. 23 грудня 1932 р.	55
№ 45. З протоколу засідання бюро Чернігівського обкому КП(б)У про порушення революційної законності в селі Зеленківка Недригайлівського району. 15 листопада 1933 р.	55
№ 46. Обвинувальний висновок секретно-політичного відділу ДПУ УСРР у слідчій справі уродженця Охтирського району письменника Остапа Вишні (П.М. Губенка). 23 лютого 1934 р.	57
№ 47. З протоколу засідання бюро Путивльського райпарткому про повернення колгоспникам їх уєспільнених господарських будівель. 29 червня 1934 р.	59
№ 48. Зі звіту Кролевецької районної комісії з чистки партії. Не пізніше 27 вересня 1934 р.	60
№ 49. З повідомлення начальника Путивльського райвідділення НКВС на зборах Путивльської райорганізації КП(б)У про викриття антирадянських елементів. 13 вересня 1937 р.	61
№ 50. Відомості про кількісний склад учасників так званої антирадянської повстанської організації в колишньому Грунському (тепер у межах Охтирського) районі. Листопад 1937 р.	62
№ 51. З довідки про роботу особливої трійки при управлінні НКВС по Харківській області в серпні-жовтні 1937 року. Не раніше 1 листопада 1937 р.	63
№ 52. З доповідної записки IV відділу управління НКВС по Чернігівській області про агентурно-оперативну роботу щодо церковно-сектантської контрреволюції. Не пізніше 10 січня 1938 р.	64
№ 53. З довідки першого спецвідділу НКВС УРСР про слідчу роботу органів НКВС за час з 17.11.1938 по 10.02.1939. 14 лютого 1939 р.	66
№ 54. З довідки V спецвідділу НКВС УРСР про недоліки в слідчій роботі органів НКВС. Не раніше 7 червня 1939 р.	68
№ 55. З відомостей управління НКВС по Сумській області про оперативно-слідчу роботу в 1939 році. 3 січня 1940 р.	69
№ 56. Довідка першого спецвідділу НКВС УРСР про зміни в кількості заарештованих у 1939 році по управлінню НКВС Сумської області. 19 січня 1940 р.	71
№ 57. Висновок начальника Недригайлівського райвідділення НКВС стосовно слідчої справи уродженця села Коровинці П.П. Лаврика. 10 лютого 1940 р.	72
№ 58. З протоколу засідання та вироку військового трибуналу 294 стрілецької дивізії у кримінальній справі червоноармійця О.І. Кіктенка – уродженця села Ворожба Лебединського району. 4 травня 1942 р.	73
№ 59. З розпорядження першого спецвідділу управління НКВС по Сумській області одному з районних відділень НКВС про заслання члена сім'ї зрадника Батьківщині. 22 грудня 1944 р.	74

№ 60. З пояснювальної записки управління МДБ по Сумській області про оперативну обстановку на Сумщині. <i>Не раніше 1 вересня 1946 р.</i>	75
№ 61. З протоколу допиту заарештованого мешканця міста Путивль Т.П. Ведерникова. <i>12 січня 1949 р.</i>	77
№ 62. З характеристик управління МДБ по Сумській області політичного стану в містах і районах Сумщини. <i>Жовтень 1950 р.</i>	78
№ 63. Із статистичного огляду оперативно-слідчої роботи органів МДБ УРСР у 1950 році. <i>Не раніше 1 січня 1951 р.</i>	93
№ 64. З вироку Сумського обласного суду у кримінальній справі чотирьох мешканців Лебединського району – учасників нелегальної секти євангелістів. <i>28 липня 1954 р.</i>	95
№ 65. З доповіді голови військтрибуналу Київського військочку першому секретарю ЦК КПУ О. Кириченку про результати розгляду справ про державні злочини комісією, військпрокуратурою та військтрибуналом КВО з 1.09.1954 по 1.05.1955 по Сумській області. <i>Не пізніше 19 травня 1955 р.</i>	97
№ 66. З протоколу допиту колишнього начальника Краснопілляського райвідділення НКВС О.О. Сопільняка. <i>9, 10 травня 1956 р.</i>	98
№ 67. З довідки про кількість громадян, яких було виселено за межі УРСР за ухилення від трудової діяльності в сільському господарстві та ведення паразитичного способу життя. <i>1956 р.</i>	102
№ 68. З довідки про кількість осіб, які повернулися з місць ув'язнення в 1953-1955 роках. <i>1956 р.</i>	102
ІЛЮСТРАЦІЇ	
№ 1. Наказ Лебединського повітревкому про заходи впливу на Чупахівський (тепер Охтирського району) волревком, який не виконав наказ щодо продовольчої розкладки. <i>Березень 1920 р.</i>	103
№ 2. З книги обліку громадян, заарештованих Кролевецькою повітовою міліцією. <i>Не раніше 6 квітня 1920 р.</i>	104
№ 3. Витяг з протоколу засідання колегії відділу управління Кролевецького повітвиконкому про облік куркулів села Добротове. <i>4 листопада 1920 р.</i>	105
№ 4. Доповідь комісара 3 продрайону Роменської дивізійної продкомісії Полтавській армійській продкомісії про хід продрозкладки в Гринівській (тепер Недригайлівського району) волості. <i>17 лютого 1921 р.</i>	106
№ 5. Опис речових доказів, вилучених Глухівським окрвідділом ДПУ в членів так званої підпільної організації анархістської молоді села Литвиновичі Кролевецького району. <i>Січень 1929 р.</i>	107
№ 6. Повідомлення Глухівського окрпарткому до інформвідділу ЦК КП(б)У про контрреволюційний виступ на релігійному ґрунті в селі Берюх Путивльського району. <i>20 грудня 1929 р.</i>	108
№ 7. Спецзведення помічника начальника дорожньо-транспортного відділу ОДПУ Південної залізниці начальника цього ж відділу про зрив зборів щодо колективізації в окремих хуторах Лебединського району. <i>20 січня 1930 р.</i>	109
№ 8. Лист червоноармійця А. Вакулєнка до газети „Радянське село” про спотворення при проведенні колективізації в колишньому Миропільському районі. <i>30 січня 1930 р.</i>	110
№ 9. Зі спецзведення ДПУ УСРР до ЦК КП(б)У щодо протидії розкуркуленню в Сумському окрузі. <i>Березень 1930 р.</i>	110
№ 10. Характеристики окремих громадян села Михайлівка Лебединського району, що підлягали виселенню за межі Сумського округу як „соціально небезпечні” куркулі. <i>2 лютого 1930 р.</i>	111

№ 11. Спецповідомлення Глухівського окрвідділу ДПУ до окрпарткому про хід розкуркулення в селі Тулиголове Ярославецького (тепер Кролевецького) району. 10 березня 1930 р.	112
№ 12. Постанова Сумського окрвідділу ДПУ про початок слідства у кримінальній справі громадян Краснопільського району. 12 березня 1930 р. . .	113
№ 13. Повідомлення Роменського окрпарткому до ЦК КП(б)У про дії банд-груп на території округу. 13 березня 1930 р.	114
№ 14. З протоколу засідання трійки при управлінні НКВС по Чернігівській області про репресії окремих громадян Путивльського району. 20 вересня 1937 р.	115
№ 15. Витяг з протоколу засідання особливої трійки при управлінні НКВС по Харківській області про позбавлення волі уродженця села Лучка Липоводолинського району С.Ф. Голобородька. 30 вересня 1937 р.	116
№ 16. Витяг з протоколу рішення „двійки” про розстріл громадянина села Лутище Охтирського району М.О. Єремчука. 21 жовтня 1937 р.	116
№ 17. Акт про розстріл 10 громадян у місті Суми. 21 жовтня 1937 р.	117
№ 18. З обвинувального висновку у слідчій справі так званої нелегальної контрреволюційної групи попів у Путивлі. 25 жовтня 1937 р.	118
№ 19. Лист управління НКВС по Ленінградській області до НКВС УРСР про арешт уродженця Лебедина О.Ф. Гринька із запитом про репресії ветлікарів Сумського округу. 11 січня 1939 р.	119
№ 20. З обвинувального висновку у слідчій справі так званої молодіжної контрреволюційної терористичної групи в Путивльському дитбудинку № 3. 21 лютого 1940 р.	120
№ 21. Постанова управління НКВС по Харківській області про закриття слідчої справи обвинувачуваного уродженця Охтирки письменника І.П. Лозов'ягіна (Багряного). 2 квітня 1940 р.	121
№ 22. Окрема ухвала судової колегії Сумського облсуду про відсутність з боку органів влади Лебединського району належної уваги до дітей, які залишилися без опіки. 28 липня 1954 р.	123

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ

АН	– Академія наук	ИНФО – рос.	– інформаційний
АРСР	– Автономна Радянська Соціалістична Республіка	КДБ (КГБ – рос.)	– Комітет державної безпеки
арк.	– аркуш	КК (УК – рос.)	– кримінальний кодекс
арт.	– артикул	КНС	– комітет незможних селян
а.с., а/с – рос.	– антисоветский	комбед – рос.	– комітет бідноты
БРСР	– Білоруська Радянська Соціалістична Республіка	комнезам[ож]	– комітет незможників
БУПР (ДОПР – рос.)	– будинок примусових робіт	КП(б)У	– Комуністична партія (більшовиків) України
ВКП(б)	– Всесоюзна комуністична партія (більшовиків)	КПРС (КПСС – рос.)	– Комуністична партія Радянського Союзу
ВМП	– вища міра покарання	к.р., к-р, к/р	– контрреволюція
ВО	– військовий округ	ЛКСМУ	– Ленінська комуністична спілка молоді України
ВОХ, ВОХР	– воєнізована охорона	МВ (ГО – рос.)	– міський відділ
ВПС	– військово-повітряні сили	МВС (МВД – рос.)	– Міністерство внутрішніх справ
ВТ	– військовий трибунал	МДБ (МГБ – рос.)	– Міністерство державної безпеки
ВТТ	– виправно-трудова табір	МК (ГК – рос.)	– міський комітет
ВУЦВК (ВУЦИК – рос.)	– Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет	МТС	– машино-тракторна станція
ВУЧК – рос.	– Всеукраїнская чрезвычайная комиссия	НЕП (НЭП – рос.)	– нова економічна політика
в.ч., в/ч	військова частина	НКВС (НКВД – рос.)	– Народний комісаріат внутрішніх справ
губ.	– губернія	НКДБ (НКГБ – рос.)	– Народний комісаріат державної безпеки
ГУДБ (ГУГБ – рос.)	– Головне управління державної безпеки	НКЗ, Наркомзаг	– Народний комісаріат заготівель
ГУЛАГ – рос.	– Главное управление лагерей	облЗУ	– обласне земельне управління
ДА	– державний архів	ОВ	– обласний відділ
ДАСО	– Державний архів Сумської області	ОДПУ (ОГПУ – рос.)	– Об'єднане державне політичне управління
д.б. (г.б. – рос.)	– державна безпека	ОК, обком	– обласний комітет
ДГА	– державний галузевий архів	окр.	– округ
ДПУ (ГПУ – рос.)	– Державне політичне управління	оп.	– опис
есери (с-р)	– соціалісти-революціонери	ОПК, окрпартком	– окружний партійний комітет
ЕСХН – рос.	– единый сельскохозяйственный налог	особком	– особлива комісія
ЄХБ	– евангельські християни-баптисти	ОУН	– Організація українських націоналістів

ДОДАТКИ

ПК, партком помгол[од] – рос.	– партійний комітет – допомога голодаю- щим (комиссия)	СП с/с – рос. [с.]с. – рос.	– стрілецький полк – сільський совет – [совершенно]секретно
ППО (ПВО – рос.) пред. – рос. прим. РВ (РО – рос.) РВК (РИК – рос.)	– протиповітряна обо- рона – председатель – примірник, примітка – районний відділ – районний виконав- чий комітет	ТСОАВІАХІМ Т[СОЗ] УДБ (УГБ – рос.)	– товариство сприяння обороні, авіаційному і хімічному будівництву – товариство [спільно- го обробітку землі] – управління держав- ної безпеки
РК, райком РКК	– районний комітет – районна контрольна комісія	УКП УМВС	– Українська комуні- стична партія – управління Міністер- ства внутрішніх справ
РККА – рос. (РСЧА) РКП(б)	– Рабоче-Крестьян- ская Красная Армия – Російська комуні- стична партія (біль- шовиків)	УНКВС УНР	– управління Народної комісаріату внут- рішніх справ – Українська Народна Республіка
РМ РНК (СНК – рос.)	– Рада Міністрів – Рада Народних Комі- сарів	УПА	– Українська повстан- ська армія
Робос(Работпрос – рос.) р-н РОМ – рос.	– робітники освіти (профспілка) – район – районный отдел ми- лиции	УПСР УПЦ	– Українська партія соціалістів-револю- ціонерів – Українська право- славна церква
РПК	– районний партійний комітет	УРСР (УССР – рос.)	– Українська Радян- ська Соціалістична Республіка
РСДРП	– Російська соціал- демократична робіт- нича партія	УСБУ	– управління Служби безпеки України
РСІ (РКИ – рос.)	– робітничо-селянська інспекція	УСРР	– Українська Соціалі- стична Радянська Республіка
РСФРР	– Російська Соціалі- стична Федеративна Радянська Республіка	ф. ФСБ – рос.	– фонд – Федеральная Служ- ба безопасности
СБ СБУ	– стрілецька бригада – Служба безпеки Ук- раїни	ХОУ	– Харківське обласне управління
СВУ	– Спілка визволення України	ЦВК (ЦИК – рос.)	– Центральний вико- навчий Комітет
с.г. (с.х. – рос.) СД СК „Смерш”	– сільське господарство – стрілецька дивізія – стрілецький корпус – „Смерть шпигунам” – органи військової контррозвідки в Чер- воній армії (квіт. 1943 р. – трав. 1946 р.)	ЦДАВОУ ЦДАГОУ	– Центральний дер- жавний архів вищих – органів влади і уп- равління України – Центральний держав- ний архів громадських об’єднань України
СОО – рос.	– секретно-оператив- ний отдел	ЦК, Цека ЧОУ	– Центральний Комітет – Чернігівське облас- не управління

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ^{1*}

- А**
 Абодєєв 124
 Авксєнтєвськїй 641
 Авраменко Г.І. 24-26, 125
 Авраменко М.А. 28, 126
 Авраменко Ф.І. 24-26, 125
 Акїмов 553
 Аллїлуєва Н.С. 315
 Ангел 79, 81, 82
 Андрухов П.П. 98-101, 131
 Анохїн П.К. 12
 Антоненко-Давидович Б.Д. 500, 501, 504
 Антоненко І.С. 48
 Антюх І.О. 107, 131
 Аполлїнер 207
 Арбутський 133
 Аронштам 644
 Артамонов 80, 84, 91
 Артюхов 78
- Б**
 Бабїн 132
 Бага 79
 Багацькїй 270, 274
 Бажан М.П. 207, 549
 Бажан О.Г. 208, 437, 442
 Базилєвич В.М. 61, 117, 133
 Байков А. 648
 Балабон 61
 Балинський М.К. 117, 133
 Балицькїй В. А. 57, 128, 551
 Балок 89
 Баранов 641
 Бауман К.Я. 14, 124, 634, 638
 Бачинський П.П. 306, 312
 Бездежський 634
 Безкоровайна П.М. 95-97, 123, 130, 134
 Безуглий 124
 Белїх Ю.С. 25, 26
- Березова С.Н. 311
 Белов 641
 Белокопитов 31
 Бивалїн 9
 Бібік І.П. 50
 Бідненко 60
 Білокїнь С.І. 306
 Блакитний В. 57, 302, 550
 Бобров 111, 132
 Богатир 56
 Богатиренко Є.С. 50
 Божко Г.В. 40, 41
 Божкова 75
 Бойко Л.С. 436
 Бойко Н.* 109
 Боккаччо Д. 205, 207
 Бондар 309
 Бордон 59, 551, 553
 Борисенко І.І. 74, 81
 Боровик 87
 Бортников 31
 Борцов 110, 132
 Босенко 46
 Бочаров 26
 Бояров 309, 310
 Браїко П. 647, 648
 Бублик 34
 Букасов Ф.М. 65, 128
 Бурденко М.Н. 314
 Бурик 35
 Бурик Г.В. 50
 Бурик І.І. 1-ий 50, 51
 Бурик І.І. 2-ий 49-51
 Бурик О.І. 50
 Бурик С.О. 50, 51
 Буханов 60
 Бухарїн М.І. 304
- В**
 Вавїлов М.І. 506, 508
 Вайнерос І.Д. 644
 Вакула 54
- Вакуленко А.* 110, 132, 736
 Валовий 124
 Валявська Я.А. 138
 Василенко А.Д. 112
 Василенко В.М. 386
 Василенко С.В. 386
 Василенко І.М. 386
 Василенко М.І. 381-386
 Василько М.П. 80
 Ващенко 91
 Ващенко Г.П. 51
 Ведерников Т.П. 77, 129, 130, 635, 638, 735
 Великород Т.Т. 40
 Велитченко Ф.П. 113
 Величко І.І. 6
 Венедиктов С.Т. 115, 133
 Вербицькїй 56, 57
 Вертіль 13
 Вертіль О. 208
 Вершигора П.П. 647
 Веселов В. 648
 Вещеникїн 71
 Вєтров М.М. 60, 128
 Винников А.Ф.* 12
 Вишинський А.Я. 116, 133, 314-317
 Вишня Ф.Ф. 98-101, 131
 Вітер 61
 Вітушко Н. 208
 Власенко 84
 Влашак 78
 Вовк 80
 Войтенко 88
 Волинський В.А. 139, 141, 142
 Волков 83
 Волошко 54
 Волчик 44
 Воробей В. 647, 648
 Ворона 85, 89, 92
 Ворона І.Г. 15
 Вороний О. 269
 Воронько П. 501, 504

- Воропай А. 48
Ворошилов К.С. 271, 633
Врангель 125
- Г**
- Гаврюшенко А.М. 503
Гайова М.З. 104, 131, 132
Гайовий М.Є. 55-56, 104
Галай Г. 81
Галай П. 81
Галкін О.І. 437, 505, 508
Галлат 36
Гальський 439
Гамагін Є.І. 117, 133
Гарецький В.Я. 29
Гаркун 61
Гармаш 56
Гарсія Лорка Ф. 205
Гелета 84
Геплер 133
Герашенко 26
Герус 47, 132
Гете Й.-В. 205
Гетьман 80
Глазенап Г.О. 111, 132
Глитай І.Є. 104
Глушенко Є.І. 28
Гніденко 31
Гоголь М. 431
Голобородько С.Ф. 116, 133, 736
Головешко І.І. 52
Голошапов 53
Голуб М.О. 48, 49, 127
Голубенко В.М. 383
Голубов О.С. 111
Голубович 57
Гончар М.К. 40
Гончаренко І.Ф. 117, 133
Гончаренко О.І. 51
Гончаренко Я.О. 51
Гончаров О.І. 6, 307
Горбачов 9
Горват-Шмилевський 122
Гордієнко 54
Гордієнко К. 501
Горинь Б. 438, 439, 442
Горох 19
Горький М. 315-318, 500, 551
- Горяїнов 132
Граб В.І. 436
Грабко І.К. 50
Грабовський П. 89, 208
Гребеник К.Ф. 83
Гризун А.П. 203
Гринько Г.Ф. 301-306
Гринько І.М. 306
Гринько О.Ф. 119, 133, 305, 306, 736
Грипич Б.М. 104, 131
Гриценко В.Я. 52
Гришко І.Н. 32, 33
Гришко І.О. 32, 33
Гришко Н.С. 32, 33
Грищенко 60
Гроза Г.Л. 121, 122
Громова 61
Груша 60
Грушевський М. 438
Грязнова Г.М. 500, 501
Губенко В.М. (Чечвянський) 549, 553, 554
Губенко П.М. (Остап Вишня) 57-59, 128, 438-440, 549-554, 734
Губенко-Маслюченко В.О. 440, 550-552
Гудемович А. 91
Гуденко 83
Гура А.Н. 113
Гура В.М. 113
Гура С.О. 113
Гурфінкель 644
Гусєв 56
Гуторов І.Т. 124
Гуцало Є. 207, 208
Гученко І.П. 49
Гученко П.О. 51
- Д**
- Даниленко К.В. 121, 122
Данилов Ф.Н. 40
Данилюк Ю.З. 208, 442
Даценко-Демченко Г.Л. 266
Дворник В.І. 49
Дворниченко Т.В. 269
Деменко О.І. 50
- Демченко А.Н. 267
Демченко Д.Н. 264, 266
Демченко І.А. 267, 268
Демченко І.П. 119, 133
Демченко М.М. 266
Демченко М.Н. 263-268
Демченко С.Н. 266
Демченко Т.А. 267, 268
Демченко Ф.М. 267
Денисенко 56
Денисенко Г.Д. 51
Денікін 20, 85, 86, 125, 264, 434, 631
Дерев'яно 60
Дериколенко 18
Дзержинський Ф.Е. 267
Дзюба І.М. 6, 203, 205-207
Дичанський І.С. 81
Дігтерт Є.Г. 62, 128
Довгополук М.Л. 122, 134, 499-504
Довженко 549
Долинський 59
Дорожко* 81
Досвітний 58
Достоевський 205
Драч І. 205
Дрейман Я.Г. 644
Дроздов 90
Друянов 103
Дрьомов І. 85
Дубина 60
Дубовий І.Н. 265
Дудіков Д.М. 98-101, 131
Дудник 56, 89
Дудченко К.М. 268, 274
Душка А.І. 99, 100, 131
Дьячков Б.М. 506, 507
Дюков А. 648
- Е**
- Ейшинський 113
- Є**
- Євграшкін 109
Євенко 56
Єгоров 641

Єжов М.І. 116, 133, 266
 Ємельяненко 123
 Єременко 88
 Єремчук М.О. 116, 133, 736
 Єршов П.М. 115, 133
 Єфименко 60

Ж

Жебель П.П. 507, 508
 Жерновський 83
 Жила 78
 Жовтоножко Т.П. 51
 Жовтоножко Т.Ф. 51
 Жовтоножко Ф.Я. 51
 Журавський А. 554

З

Забашта 81
 Забашта Г.М. 32, 33
 Забашта П.В. 32, 33, 126
 Заєць М.Ф. 27
 Залевський-Качковський 84
 Залеский К.А.* 306
 Залеський Д.Ф. 204
 Запопадько 72, 73
 Заруба 31
 Затонський В.П. 630, 633, 637
 Звержховський З.В. 120, 134
 Звиглянич 61
 Звягінцев В.Є. 647, 648
 Зеленський А.К. 99, 131
 Зеленський Ф.В. 28
 Зінов 31
 Зінов'єв 636
 Золотарьов В.А. 125
 Зосімов І.Ф. 40
 Зубко 13
 Зубко Л.О. 6, 381

І

Іваненко 87
 Іваненко М.О. 65, 118, 128, 133
 Іванов 19, 92
 Іванущенко Г.М. 6
 Івашина Д.Г. 50
 Ігнатенко Г. 16
 Ігнатенко М. 208

Ідліс 61
 Іларіон (єпископ) 272
 Іллінський С.І. 18, 128
 Ілляшенко 60
 Іноземцев В.Д. 31, 126
 Ірчан 58

Й

Йосипенко 128

К

Казаков Г.М. 315, 317
 Калачевський П.З. 132
 Калиниченко М.М. 15
 Каложний І. 34
 Камельський С.Є. 107
 Каменев 636
 Каменицький 18
 Камінський Я. 552, 554
 Канель А.Ю. 315
 Капельгородський О.Й. 432
 Капельгородський П.Й. 431-436
 Каплунов В.І. 61, 128
 Капніст О.В. 111, 132
 Каргель 84
 Карпенко 50
 Карпенко М.П. 132
 Карпуша 54
 Картвелішвілі Л.Й. 34, 37, 126
 Картель С.М. 6
 Кашкін 641
 Каша 48
 Кашенко 269
 Кибальчич 60
 Кикоть 79
 Кирило 80
 Кириченко О. 97, 735
 Кисель А.Є.* 50
 Кишкін 103
 Кіктенко О.І. 73, 129, 735
 Кіневський 86
 Кіров С.М. 119, 383, 433, 436
 Клітка Л.М. 47, 48, 50,
 51, 127
 Клочко О.О. 117, 133
 Клочок М.П. 30

Ключка М.М. 20
 Ключниченко С.Ф. 111
 Коваль 80, 87
 Коваль В. 208
 Ковальов 60
 Ковальов П.І. 119, 133
 Ковальов Ф. 9
 Ковпак С.А. 501, 646
 Козельський 59
 Козлов 22, 23, 125
 Козя І.Т. 10
 Кокін С.А. 386
 Колобилін 9
 Колодяжний Л.Д. 30, 126, 733
 Колодяжний М.Л. 126
 Коломацький 56
 Коломієць А.С. 52, 53, 734
 Коломієць І.П. 81
 Колос 502
 Колот С.Ф. 501
 Колоусов Н.В. 124
 Комаров А.М. 87, 638
 Комелов 56
 Компанець Г.І. 81
 Кондратьєва 126
 Коновалов В.П. 42, 43,
 126, 733
 Коновалов О.В. 43, 126
 Коновалов С.В. 43, 126
 Кононенко П.Т. 121, 122
 Кончаловський М.П. 314, 317
 Коняєв Г.І. 9, 90, 124,
 629-638
 Копиленко О. 501
 Корж І.П. 27
 Корнакова Т.С. 6
 Корнев-Капелюс 133
 Корницький 85
 Корнієнко О.М. 95, 96, 130
 Корнієнко О.М. 639
 Корнійчук О. 554
 Корогод Г.І. 263
 Короленко В. 303
 Корсун 79
 Корч Л.В. 107, 131
 Коршунов 103
 Косіор С.В. 126, 132

- Космінський А.П. 118, 128, 133
 Кострица І.А.* 81
 Костюк К.І. 118, 128, 133
 Котляревський В.Г. 32, 33
 Котовський Г.І. 132, 383
 Кофанов 23
 Кочубей 79
 Кочур Г. 205
 Краз 84
 Крайній 59, 553
 Краснов 640
 Крестинський 304
 Кривенко 120, 134
 Кривоносов 91
 Кривуша І.І. 117, 133
 Криушенко 90
 Криштоп Ю.Й. 98-101, 131
 Кропоткин П.А.* 314
 Круподер 34
 Крюков 54
 Кубраков 87
 Куделя 61
 Кудринський О.І. 141, 142, 310, 312
 Кудрявцев 83
 Кужель Г.П. 312
 Кузнецов 122
 Кузнецова 123
 Кузьменко В.В. 41
 Куйбишев В.В. 315-318
 Кукулевський М.В. 35, 126, 733
 Кулак 34
 Кулик В.А. 32, 33
 Кулик Г.А. 32, 33
 Кулик І.А. 32, 33
 Кулик І.М. 32, 33
 Кулишев Ю.С. 647
 Куліш П. 38, 108, 203, 205, 208, 438
 Кульбачний Ю.М. 51, 52
 Куля 30, 33, 105
 Кундій 81
 Курас І.Ф. 306
 Курицин В.М. 306
 Кучер 84
 Кучмай Г.М. 505-508
 Кучмай М.Г. 507
 Кучмай О.П. 505, 507
- Л**
- Лаврик П.П. 72, 129, 735
 Лазутка С. 107
 Ланг Г.Ф. 317
 Лапоногов О.І. 28
 Лашкай 57
 Лацис М.Я.
 Лебедев 13, 124
 Левадний 92
 Левитська Є.М. 631
 Левін Л.Г. 314, 315
 Левченко І.Н. 40
 Леднинський 92
 Ледомський В.І. 120, 134
 Леницький 45
 Ленін В.І. 263, 268, 303, 314, 640
 Ленчик 113
 Лепеха 270
 Леплевський І.М. 266
 Лермонтов М. 203, 431
 Лисенко 54
 Лисенко О.М. 10
 Лисенко Т.Д. 502
 Литвиненко 60
 Литовченко 91
 Лійка Д.П. 20
 Лійка Я.П. 20
 Лісовицька П.Ю. 307
 Лісовицький Г.С. 307, 311
 Лісовицький М.С. 307, 308, 311, 312
 Лісовицький С.Я. 307-311
 Лобанов С.С. 131
 Лозов'ягін (Багрянний) І.П. 121, 134, 501, 502, 504, 736
 Ломака А.М. 107
 Ломоносов М.В. 553
 Лопчанок 81
 Лубенський 46
 Лузан 83
 Лукаш В.І. 203
 Лукаш І.О. 204
 Лукаш-Кравченко Г.О. 203, 208
 Лукаш М.О. 6, 203-208
 Лукаш О.Я. 203
 Лукьяненко І.Т. 117
 Лук'яніхін І.Т. 117, 133
- Луначарський А. 303
 Лунев 55
 Лур'є М.Л. 647
 Любченко 34
 Любченко П.П. 126
 Любченкова А.І.* 20
 Ляшенко 22, 23, 125
 Ляшко З. 123
 Ляшко Л. 123
 Ляшко Л.Р. 95-97, 123, 130, 134
- М**
- Мазний С.С. 13
 Макаренко А.С. 207, 267, 499-501
 Маківський І. 21
 Макасов 36
 Максименко 57
 Максименко І.І. 28, 126
 Макуха 84
 Малюта І.Ф. 20
 Малявка 60
 Мамонтов 382
 Манн А.* 318
 Маркітан 133
 Маркс О.М. 132
 Маруся 84
 Марфенко 83, 84
 Марченко 54, 61
 Маслов 84, 90
 Маслянка Ф.Я. 13
 Матвієвський 61
 Матис А.І.* 81
 Махно 13, 79, 85
 Мацієв 132
 Мачулін 9
 Мачулін Є.М. 124
 Мащенко 61
 Мащенко Г. 21
 Медвідь М.Н. 107, 131
 Мельник 52
 Мельтюхов М. 648
 Менжинський В.Р. 315, 317, 318
 Мехліс Л.З. 645
 Микуловський М.Х. 68, 129
 Мирний П. 431

- Мироненко 60
 Митницький 60, 128
 Михайловський О. 24
 Михєєв В.І. 130
 Мізєвич 636
 Міняйло 34
 Міронов Л. 644
 Міщенко С.Г. 40
 Могила Й.І. 119, 133
 Молотов В.М. 46, 127, 384
 Молчан М. 112
 Мордовець Л.М. 301
 Моренець О.М. 51
 Москаленко Т. 21
- Н**
- Навашин С.Г. 506, 508
 Нагорський 60
 Назаренко 83
 Найдич 56
 Наполеон 438
 Наумко С.Г. 24-26, 125
 Нежежин В. 648
 Негляда П.Т. 83
 Неплюєв М.М. 130
 Нєровня Б.Я. 29
 Нєчаєва 122
 Никоненко 132
 Никоневич Ю.М. 120, 134
 Нікітін Є.Г. 62, 128
 Ніколаєнко В.П. 81
 Новаківський 438
 Новицький І.Б. 142
- О**
- Огородня П.І. 432
 Одинець І.П. 50
 Одинець О.М. 50
 Одинець П.М. 50
 Одинець П.О. 50
 Озерський 58
 Олексій Михайлович (цар)
 438, 439
 Оніщенко Я.Б. 25
 Орлик (єпископ) 80
 Орлов 21
 Орлов В. 138
- Орлов Г.О. 137, 138, 140, 141
 Орлов О.Н. 137-142
 Осадчий М.Г. 437-442
 Осадчук 107
 Осипенко 61
 Очаковський 112
- П**
- Павленко 132
 Павлюченко П.Я. 50
 Павлюченко Р.Я. 50
 Палажченко О. 642, 648
 Паланта Б.А. 44
 Пальчиковський Д.Х. 10
 Панів А. 501
 Панченко 21
 Панчук М.І. 306
 Парасочкіни (брати) 16
 Пасяда 81
 Пащенко В.Й. 107, 131
 Пєвзнєр 71
 Пєлих О.Р. 501
 Пєрнавський Г. 648
 Пєтлюра 85, 86, 125
 Пєтренко Г. 16
 Пєтренко М.С. 13
 Пєтрикей 60
 Пєтров 65, 119
 Пєтров А. 18
 Пєтровський 309
 Пєтровський Г.І. 502
 Пєтрусєнко П.Г. 112
 Пєрогов А.П.* 83
 Пєдгора 44
 Пєдгорна В. 89
 Пєітерін 21
 Пєлєтньов Д.Д. 313-318
 Пєлєханов Б. 318
 Пєгружалський 438
 Пєддячий П.И.* 40
 Пєдільська 52
 Пєдорожний 56
 Пєокідченко Л.А. 137
 Пєлїщук 132
 Пєлоус С.К. 32, 33, 126
 Пєльовий Л.П. 306
 Пєлянїчкo А.О. 306
 Пєлянїчкo Ю.В. 306
- Поляченко М. 81
 Помазан 123
 Попільнюх М.М. 499
 Попков 19
 Поплавський Л.І. 633
 Попов В.Г. 314, 315, 317
 Попова О.К. 501
 Постишев 57, 58, 128, 502,
 551, 553
 Потимков 83
 Правдивцев 14
 Примаков В.М. 383
 Приміна Г.Є. 128
 Приміна Н.Є. 128
 Приміна У.Є. 128
 Присяжнюк В.А. 499
 Приходько 88
 Пружанський Є.Л. 204
 Пуд 85
 Пушкін О. 203, 205, 431
 Пчєла* 92
 Пшєнников О.М. 386
 П'ятаков Г.Л. 630, 637
- Р**
- Радченко 57, 59
 Радько І.С. 40
 Ракитін С.С. 638
 Рахштейн 113
 Рашин 124
 Рєдхман 117
 Рєзяткін А. 648
 Рєспублїканський 117
 Рєшетник 124
 Рєзнїкова 61
 Рїбальський 56
 Рїбкo 60
 Рїжїй 60
 Рїков О.І. 304
 Рїльський М. 203, 205, 207
 Роговик І.Ф. 20
 Рожківський 47
 Розєнгольц 304
 Розїн А. 648
 Романєнко С.Т. 117, 133
 Романовський О.В. 648
 Романовський П.Г. 643, 644, 648
 Ромашин С.Б. 317

- Роменець 124
 Роскошний 79
 Рошин 119
 Рубан Г.С. 10
 Рубанов О.М. 6, 629, 639
 Рубецький О. 648
 Рудиця 82
 Руднев В.С. 639
 Руднев С.В. 639-648
 Рудь 54
 Рудь Ф.М. 311
 Рябий А. 122
- С**
- Сагайдак 42
 Савицький 56, 61
 Савчук 72, 78
 Саєнко 84
 Самброс Ю.П. 504
 Самоха Г.О. 107
 Самоха П.Ю. 107
 Сахаров А. 441
 Свинціоник 115, 133, 634
 Світличний І. 437, 439, 441, 442
 Сегалович 108
 Семендій 21
 Семенов 78
 Семесенко З.П. 49, 50
 Сервантес С.М. 205
 Сергієнко 31
 Сердюк 61, 87
 Сердюк Ю. 48
 Середа 12, 131
 Сержант О.В. 120, 133, 134
 Сєдих Г. 9
 Сєдих Д. 9
 Сєдих Л. 9
 Сєдих П.П. 13
 Синенко 82
 Сиромолотний І.К. 647
 Сікорський І.І. 640
 Сільченко Ф.А. 132
 Сірик Є.І. 117, 133
 Скаун В.П. 549
 Скляр О.І. 40, 126
 Склярський 133
 Скворода Г. 303
 Скоропадський П. 302
- Скрипник М.О. 26, 502
 Славочинський В.Б. 139, 141, 142
 Славченко 132
 Сліпченко Я.Г. 24, 26, 125
 Случ І.І. 30
 Случевський С.Я. 268
 Смирнов 67
 Смирнов М.Г. 118, 128, 133
 Смолич Ю. 549, 554
 Соболев 18
 Соболев 45
 Соколов 90
 Соловйов 45
 Сопільняк О.О. 98, 130, 131, 735
 Сосколя Ф.А. 634, 638
 Сперанский А.Д.* 314, 317
 Ставицький 34
 Сталін 268, 304-306, 308, 310, 315, 383, 385, 435, 507, 508, 736
 Старінов І.Г. 642
 Стахно 54
 Стельмах М. 436
 Степаненко 57
 Степановик 79
 Степовий 16
 Стеценко 81
 Стречора В. 648
 Стречора Т.П. 25, 26
 Стоборов М.Л. 635, 638
 Стовбун 114
 Столбін О.П. 431
 Стороженко 42
 Сторчак І.Ф. 81
 Страшко 79
 Сурмило Г.В. 507, 508
 Суровицький 90
 Сусіденко 48-50
 Суходуб 60
 Сухоруков В.Т. 386
 Сущенко 124
 Сюркало Ю. 15
- Т**
- Тверігінов С. 640
 Тейтель 133
 Темушкін О. 306
 Терешкович 21
 Тидень 80
- Тимофеев 54, 128
 Тичина В.С. 268
 Ткаченко 18, 78
 Ткаченко Б.І. 274
 Товстий Т.Х. 48
 Тодорський О.І. 386
 Толкачов 18
 Толстой Л. 203
 Томлін В.В. 317
 Траскін 78
 Третяк П.К. 117, 133
 Тронько П.Т. 271, 274
 Тростенюк І.І. 120, 134
 Тростенюк П.Ф. 120, 134
 Троцький Л. 315
 Троцюк 52, 53
 Трусов 90
 Труфанов 112
 Тувім Ю. 205
 Тупик С.В. 629
 Туранський М.З. 100, 131
 Тургенев І. 203
 Тухачевський М.М. 384, 641
 Туча Д.М. 109
 Туча М.Т. 109, 132
 Туча Н.Я. 109
 Туча С.М. 109
- У**
- Удовиченко М.К. 311
 Удовиченко М.С. 81
 Удовиченко С.Т. 95-97, 123, 130, 134
 Українка Л. 205
 Ульріх В.В. 315, 385
 Уманський 83
 Уншліхт 640
- Ф**
- Федина 47-51, 87
 Федоренко І.Г. 6
 Федорець 108
 Федосєєв М.В. 81
 Федько І.Ф. 383
 Федюр М.Х. 107
 Федюр П.Г. 107
 Філін 56

Флобер Г. 205
 Фомін 56
 Фортинський І. 16
 Фрадкін 44
 Франко І. 205, 303, 437, 438, 442
 Фролов А. 270
 Фролов Х.М. 269-274, 309, 312
 Фролова М. 270
 Фролова Т. 270
 Фрунзе 140

Х

Халтурін С.С. 630, 637
 Ханін 19, 124
 Харченко І.Т. 132
 Харченко Л.М. 111
 Харченко С.А. 111
 Харченко Х.А. 132
 Хатаєвич М.М. 265
 Хвильовий М. 58, 439
 Хетагуров Г.І. 648
 Хетагуров В.С. 643
 Хилько П.Н. 49
 Хільченко Т.П. 630, 631, 637
 Хмельницький Б. 438, 439
 Ховро 78
 Холодний М.К. 442
 Хоменко Ф.В. 95-97, 123, 134
 Хрестовий 81
 Хрущов М.С. 437, 549

Ц

Цветков Ю.Я. 61, 128
 Цветухін 69

Ч

Чернобров І.В. 313
 Чернолуцька Є.Н. 648
 Черногород 314
 Чернякова Г.Є. 128
 Чернякова К.Є. 128
 Чернякова Н.Є. 128
 Чернякова П.Є. 128
 Чернякова-Приміна К.Є. 128
 Черняхівський І.Д. 204
 Чеснок* 57
 Чорновіл В.М. 437, 440, 442
 Чубар 58, 60
 Чучалин А.Г.* 317

Ш

Шабельников 75
 Шадрова З.М. 643, 648
 Шаєвич 79
 Шаматрін М.В. 12
 Шаповал Ю.І. 268, 306
 Шаратов 103
 Шафранов І.М. 18, 103,
 118, 124, 128, 133
 Шафранов М.Ф. 386
 Швидкий 28
 Шевченко 133
 Шевченко С.Т. 48, 51
 Шевченко Т.Г. 203-205,
 303, 431, 434, 504, 550
 Шейченко А.Ф.* 83
 Шепіль 92
 Ширшова 123
 Шкандін І.П. 20

Шкряда Ф.В. 81
 Шляпников А.Г. 637
 Шмайонок-Демченко М.А. 266
 Шматко 90
 Шовиков І.Г. 635, 638
 Штенько Ф.А. 119, 133
 Штепа 78, 92
 Шуба 80, 84, 91
 Шульга 87
 Шульжинський М.М. 10
 Шумилко 25
 Шумін Я.П. 20
 Шумський О.Я. 302, 304

Щ

Щедрина Д.С. 268
 Щербицький 207

Ю

Юнаш М.М. 309-312
 Юрченко 86
 Ющенко В.П. 15
 Ющенко Г.Д. 15

Я

Ягода Г.Г. 315, 316
 Якір І.Е. 265, 383, 384,
 641, 642
 Яковенко С.В. 55, 128, 734
 Яновський 549
 Яновський О.С. 138, 142
 Яременко К. 24
 Яценко 82
 Яцин П.І. 115, 133

1. Прізвища, зазначені в біографічних довідках, до покажчика не включено.

* Позначення прізвищ, які подано російською мовою.

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК ¹

А

Алма-Ата 504, 634
 Алтинівка 42, 43, 733
 Алтинівка з.ст. 42, 43
 Алтинівський район 721, 722
 Амвросіївка 274
 Амвросіївський район 274
 Андріївка (Крол. р-н) 104
 Антики 634
 Армавір 433
 Армань 77
 Архангельськ 720
 Архангельська губернія 26
 Архангельська область 637
 Архипівка 39
 Астрахань 383

Б

Байронівка 648
 Байрак (Липов. р-н) 19
 Баку 383
 Баничі 90, 633
 Баси 88
 Басівка (Сум. р-н) 84, 85, 274
 Батурин 49
 Батуринський район 721, 722
 Бахмацький район 721, 722
 Бахмач 631
 Бацмани 89
 Бееве 12, 49
 Березів Яр 270
 Березівський район 721, 722
 Березоточа 507
 Берестівка 50
 Берюх 37, 86, 108, 126,
 128, 132, 639, 647, 735
 Берюхівська волость 12, 22,
 630, 639

Белгородська область 637

Бистрик 61, 124
 Битиця 88
 Бишкінська волость 11
 Бишкінь 270
 Білка 89, 131
 Біловоди 84
 Біловодський район 53
 Білопілля 79, 131, 499
 Білопільський район 6, 53,
 79, 92, 127, 130, 274,
 721-724
 Білорусь 138, 304
 Бірки 87
 Бірківський район 721
 Блистова 37, 39
 Бобрик (Біл. р-н) 89
 Бобрицький район 721
 Бобрівська волость 11
 Богодухівський округ 721
 Богодухівський повіт 721
 Богодухівський район 80, 89
 Болотниця 88
 Бондарі (Кон. р-н) 82
 Борзнянський район 721, 722
 Борисовський повіт 721
 Боровеньківська волость 11
 Боромля 89
 Боромлянський район 721, 722
 Бочечки 82, 83
 Бранцівка 83
 Буди 33
 Будилка 307, 309, 311
 Будне 62
 Буймерська волость 11
 Буринська волость 22
 Буринський район 6, 53,
 65, 79, 87, 125, 128,
 130, 722-724

В

Варшава 263
 Василівка (Леб. р-н) 92
 Василівська волость 11
 Васильківський район 267
 Ведмеже 88, 89
 Велика Писарівка 80, 133
 Велика Чернеччина 88
 Велике Ладижине 432
 Великий Бобрик 83, 98, 131
 Великий Самбір 82
 Великі Бубни 88, 89
 Великобританія 442
 Великобубнівський район 53,
 126, 721-723
 Великописарівський район 6,
 53, 79, 89, 130, 133,
 721-724
 Веприцький район 721, 722
 Верхня Сироватка 98, 131
 Верхлюджа 89
 Верхосулка 92
 Веселе (Красн. р-н) 131
 Веселе (Пут. р-н) 12, 13,
 90, 124, 629-633,
 646, 732
 Виборг 139, 142
 Вирівка 82
 Вирівський район 721, 722
 Високе (Охт. р-н) 79
 Відвід, хут. 50
 Вільне (Велик. р-н) 79, 80
 Вільшана 50, 51, 85, 131
 Вільшанська волость 11
 Вільшанський район 114, 721
 Вінницька область 138, 139,
 142, 499
 Владивосток 77
 Владикавказ 431, 433, 436

- Вовківці 86
 Воздвиженське 38, 130
 Волгоград 383
 Вологда 100
 Володимирівка (Сум. р-н) 89
 Володимирська стан. 432
 Волокитине 90
 Воргол 38, 86, 128
 Воркута 503
 Ворожба (Леб. р-н) 46, 55, 73, 270, 734
 Ворожбянська волость 11
 Ворожбянський район 721, 722
 Воронеж (Росія) 264
 Воронезьська область 637
 Вороніж (Шостк. р-н) 38, 39, 91, 112
 Воскресенська волость 125
 Вроцлавське воєводство 137
 В'язове 62, 79, 81
- Г
- Гаврилова Слобода 87
 Гадацький повіт 381, 721
 Гадацький район 49, 87, 274, 721, 722
 Гадач 12, 270, 382
 Галка 88, 89
 Ганнівська волость 11
 Гарбарі 95
 Гарбузівка 46
 Гатчина 640
 Глинськ 80
 Глинський район 80, 92, 126, 130, 721-723
 Глухів 6, 37-39, 80, 112, 633, 724
 Глухівський округ 37, 112, 132, 637, 722, 724
 Глухівський повіт 721
 Глухівський район 6, 39, 80, 92, 125, 126, 633, 638, 722-724
 Глушецька волость 22, 125
- Годунівка 39
 Головашівка 88
 Голосний, хут. 49
 Голубівка (Сер-Буд. р-н) 87
 Городище 431, 432, 436
 Горяйстівка 78
 Грайворонський повіт 630, 722
 Грайворонський район 637
 Грамине 11
 Гребениківка 83
 Грем'ячка 92
 Грименська волость 142
 Гринівка 106
 Гринівська волость 106, 131
 Гринцеве 92
 Гришине 88, 89
 Грозний 383
 Грузчанська волость 22, 125
 Грузчанський район 722, 724
 Грузія 382
 Грунський район 34, 62, 79, 81, 92, 128, 130, 272, 721-723, 734
 Грунь (Леб. р-н) 92
 Грунь (Охт. р-н) 32, 33, 58, 62, 550, 554, 733
 Грушевий, хут. 109
 Гудове 90
- Д
- Дагестан 720
 Далекий Схід 381, 382, 642, 643
 Де-Кастрі 642, 643
 Делятин 639, 646, 647
 Дем'янівка 39
 Деркачівка 85, 432, 436
 Дігтярі, хут. 36
 Дідівщина 91
 Дмитрівка (Леб. р-н) 92
 Дмитрівський район 721, 722
 Дніпропетровськ 132
 Добротове 104, 105, 131, 735
 Добрянське 79
- Довжик (Охт. р-н) 40, 62, 79
 Донбас 264, 311, 629, 640
 Донецька область 274, 508
 Дорошівка (Ямп. р-н) 92
 Дремлюги 123
 Дубовичі 39, 80
 Дубов'язівський район 81, 83, 92, 723
 Духанівка 132
- Е
- Есманський район 722, 723
 Есмань 90
- Є
- Єкатеринбург 382
- Ж
- Житомир 631
 Жихове 87
 Жмеринський район 142
 Жовтневий район 113, 132, 721-723
 Жовтоножки, хут. 48, 49, 51, 52
 Журавне 34
- З
- Забілине 632, 633
 Закавказька Республіка 383
 Залізник 131
 Заруддя (Ром. р-н) 86, 87
 Засулля 86
 Засульський район 41, 126, 721, 722
 Західна Європа 381
 Захухра, хут. 126
 Зеленківка 49, 55, 56, 734
 Зіньківський повіт 721
 Зіньківський район 62
 Зноб-Новгородське 82
 Зноб-Новгородський район 82, 92, 130, 723, 724

- Зноб-Трубчевська 82
Золотарівка 78
- I**
- Іванівське 15
Іваново-Вознесенськ 263
Івано-Франківська область 639, 646, 647
Івахнівка, хут. 113
Івот 91
Іран 76
Іркутська губернія 648
Іркутська область 636
- К**
- Кавказ 34
Казань 382
Казахстан 134, 504, 634
Калашникове 633
Калінінська область 137
Каменецьке 80
Кам'яне 270
Кам'янець-Подільський 57, 550
Кам'янка 87
Канада 551
Канський повіт 648
Капустинський район 721
Карабутівський район 721, 722
Карабутове 81
Катеринівка (Леб. р-н) 92
Катеринославська губернія 142
Кекине 90
Кельцер 129
Кембрідж 442
Київ 57, 77, 80, 91, 119, 203, 204, 207, 267, 438, 441, 506, 508, 549, 550, 553, 631, 633, 640, 642, 720
Київська область (Київщина) 133, 142, 267, 723
Кириківський район 721, 723
Киселівка 54
- Кіровоградська область 132
Клепальська область 125
Клишки 91
Клишківський район 722
Ковінки 90, 633
Козацька волость 22, 125
Козацьке 82
Козаче 90
Козельне 114
Козятинський район 499
Колима 268, 386
Колима, р. 77
Колядинець 24, 25, 733
Комі АРСР 441, 503, 549, 552
Комсомольськ-на-Амурі 503
Конове 142
Конотоп 6, 83, 553, 723, 724
Конотопський округ 721, 722, 724
Конотопський повіт 630, 721
Конотопський район 6, 79, 82, 92, 125, 130, 132, 721-724
Корбині 80
Коржі 86, 87
Коровинський район 721
Коровинці 72, 734
Королівщина 89
Коропський район 721, 722
Корчаківка 90
Корюківський район 722
Костобобрів 38
Костобобрівський район 722
Котелевський район 79
Коханівка 81
Кочерги 90
Кошари 81
Красичка 87
Краснодарський край 432
Краснопілля 17, 35, 45, 83, 126, 131, 137, 499, 733
- Краснопільський район 6, 34, 44, 45, 53, 83, 92, 98-100, 113, 127, 131, 132, 135, 137, 141, 142, 274, 312, 721-724, 729-731, 733, 735, 736
Красноярський край 504
Крим 383
Кролевець 7, 29, 30, 33, 104, 203, 204, 208
Кролевецький повіт 9, 104, 124, 721, 732
Кролевецький район 6, 42, 80, 82-84, 86, 91, 107, 112, 126, 128, 130-132, 201, 721-124, 729-731, 733, 735, 736
Крупецька волость 125, 630
Крути, з.ст. 640
Кубань 432, 433
Кузнецьк 267
Курмани 437, 438
Курськ 631
Курська губернія 129, 629, 633, 639, 721, 722
Курська область 125, 637
Кучерівка 90
Куюнівський район 721
- Л**
- Лебедин 6, 11, 20, 46, 95, 103, 119, 127, 131, 133, 261, 263, 264, 268, 269-274, 306, 312, 550, 553, 724, 729-731, 736
Лебединський повіт 11, 132, 263, 269, 270, 721
Лебединський район 6, 22, 49, 53, 55, 73, 78, 84, 92, 95, 109, 111, 123, 269, 270, 274, 272-274, 299, 301, 307, 312, 721-724, 729-732, 734, 736
Ленінград 80, 86, 119, 506, 640, 720

- Линове 86
 Липове 88, 89
 Липоводолинський район 6, 24, 41, 42, 47-50, 53, 84, 92, 116, 125-127, 133, 274, 379, 381, 721-724, 729-734, 736
 Литвиновичі 86, 107, 128, 131, 132, 735
 Лифине 271
 Лівни 640
 Лісне 112
 Лодзь 263
 Лозова 87
 Локня 9, 60, 61, 84, 274
 Локотки 91
 Лохвицький повіт 721
 Лохвицький район 721, 722
 Лубенський округ 722
 Лубни 434, 505,
 Луганськ 29
 Луганська область 67
 Лугівка 80
 Лукашенківське 87
 Лутище 116, 736
 Луциківка 92
 Лучка 116, 736
 Лушники 91
 Львів 438, 439, 441
 Львівська область 441
 Любитове 82, 83
 Люджа 89
- М**
 Магадан 77, 306
 Маївка 633
 Майдаки 92
 Макове 91
 Малий Бобрік 113
 Малий Самбір 82
 Малі Бубни 89
 Мамекинський район 722
 Марківка 92
 Марківська волость 11
 Мартинівка 78
- Марчихина Буда 92
 Маршали 87
 Мачулища 90
 Межиріцька волость 11
 Мезенівка 45, 83
 Менський район 722
 Мерчик, з.ст. 270
 Мефодівка 82
 Миколаїв 133, 640
 Миколаївська волость 22, 125
 Миколаївська область 67
 Миропілля 85
 Миропільський район 44, 53, 84, 92, 110, 126, 130, 722-724, 735
 Михайлівка 111, 270
 Михайлівська волость 11
 Михайлівський район 721
 Мінськ 553
 Мойсеївка 639, 647
 Мокіївка 89
 Молдавська АРСР 67, 69
 Мордовія 440
 Москаленків, хут. 110
 Москва 78, 86, 133, 264-266, 270, 271, 302, 306, 313, 318, 381-384, 441, 503, 506, 549, 550, 553, 631, 634, 638, 641, 648, 720
 Московський, хут. 49
 Московський Бобрік 313
 Московський район (Харків) 8
- Н**
 Нагаєва (бухта) 77
 Надвірнянський район 639, 646, 647
 Находка (бухта) 77
 Недригайлівська волость 11
 Недригайлівський район 6, 13, 42, 47-49, 53, 55, 72, 85, 87, 104, 114, 126, 127, 129-131, 429, 431, 437, 438, 729-732, 734
- Нижня Сироватка 83, 100, 723
 Низи 83, 84
 Ніжин 631
 Ніколаєвськ-на-Амурі 642
 Німеччина 64, 70, 75, 84, 86, 115, 130, 204, 316, 385, 386, 507, 629
 Нова Гута 87
 Нова Січ 90
 Нова Слобода 62, 86, 128, 134
 Новгород-Сіверський 91
 Новгород-Сіверський округ 722
 Новгород-Сіверський повіт 721
 Новгород-Сіверський район 38, 126, 638, 722, 723
 Новгородське 133
 Новогончарська волость 22
 Новодмитрівка 45
 Новоробинівський район 721
 Новослобідська волость 22, 630
- О**
 Обложки 112
 Обоянь 629, 637
 Обтове 61
 Одеса 263, 720
 Озаричі 83
 Оксютинці 86
 Олександрівка (В.Пис. р-н) 45, 80
 Олексіївка (Сум. р-н) 90, 274
 Олешня 78
 Олешнянська волость 11
 Орел 270
 Орловська губернія 640, 721
 Осоївка 44
 Острогозьк 637
 Охрамівський район 722
 Охтирка 6, 35, 78, 79, 121, 134, 497, 500, 502, 504, 505, 507, 553, 724, 729-731, 736
 Охтирський округ 721
 Охтирський повіт 269, 721

- Охтирський район 6, 30,
32-34, 36, 40, 53, 57, 62,
78, 89, 92, 103, 116, 126,
128, 130, 133, 269, 547,
549, 550, 721, 723, 724,
729-731, 733, 736
- П**
- Павленківська волость 11
Павлівка 100
Палестина 76
Парафіївський район 721
Пензенська область 267
Пензенська губернія 640
Перекопівський район 42, 126,
721, 722
Петербург (Санкт-Петербург,
Петроград) 78, 137, 138, 307,
381, 640, 641, 648
Петрівський район 721, 722
Печини 89
Печище 92
Пигарівка 87
Писарівка 90
Північ 60, 552
Північна Осетія 431
Північний Кавказ 383, 385,
553, 720
Північний край 5, 637, 720
Північноказахстанська область 129
Підлипне 82, 83
Підставки 381
Плисківський район 721
Погаричі 632, 633
Погребище 499
Погрібки 9, 19, 60, 124
Подільки 49, 50, 87, 114
Пожня 274
Покровка 45, 274
Покровське 80
Полісся 648
Пологи 34
Полтава 432, 434, 436, 553, 731
Полтавська губернія 381, 721
Полтавська область 35, 49,
58, 62, 127, 130, 270,
274, 431, 432, 434,
505, 550, 723
Полтавський округ 33, 34, 722
Польща 48, 51, 64, 70, 76, 84,
89, 129, 137-140
Понорницький район 37, 39,
126, 722
Понорниця 39
Попівка 82, 83
Поповослобідська волость 125
Прага 313
Придушине, хут. 49
Приміська волость 125
Пристайлове 270
Просіка, хут. 17
Пруди 125
Пулково 640
Пустогород 90
Путивль 17, 18, 22, 39, 61,
65, 77, 78, 85, 86, 118,
125, 128, 129, 132,
629-637, 646, 732,
735, 736
Путивльський повіт 12, 22,
124, 129, 629, 630, 639,
721, 732
Путивльський район 6, 37,
53, 65, 85, 90, 108,
115, 124-126, 128-134,
627, 629-633, 637, 638,
639, 722-724, 729-731,
735, 736
Пушкарівка 274
Пушкарка, хут. 80
Пушкарне 45, 83
- Р**
- Радчуки 46
Радянське 92
Разнівка, хут. 131
Рев'якине 90, 632, 633
Ржевський повіт 142
Рибальське 62
Рильськ 633
Рильський повіт 630, 721,
722, 724
Рильський район 633, 637
Ріпки 89
Річківський район 721, 722
Рогинці 89
Розсоші 133
Романівська волость 11
Роменський округ 41, 47, 114,
126, 721, 722
Роменський повіт 721
Роменський район 53, 86, 88,
92, 721-724
Ромни 26, 50, 86, 87, 114,
439, 504, 631,
647, 724
Росія 5, 137, 138, 264,
267, 274, 306, 313,
314, 381, 383, 432,
434, 499, 500, 503,
504, 551, 629, 636,
637, 640, 647, 724
Ростов-на-Дону 264, 720
РСФРР 268, 318, 720
Рудневе 86, 126, 128,
132, 647
Русанівська волость 19
Рябушки 46
Рябушки, з.ст. 109
Рязанська область 550
Рясне 45
- С**
- Саї 49, 87
Сакуниха 114
Саливонки 267
Салогубівка 89
Самарська губернія 265
Самотоївка 16, 45
Сахалін 643
Сахни 82
Святошино 642

- Севастополь 642
Семенівка 38, 269, 270
Семенівський район 38, 39, 126, 722
Середина-Буда 38, 87
Середино-Будський повіт 721
Середино-Будський район 87, 92, 112, 130, 638, 722-724
Сибір 121, 384, 648
Сидорівка 80
Сильченкове 88, 89
Синівський район 42, 47, 48, 51, 87, 92, 114, 126, 130, 721-723
Сироватський район 721
Ситне 87, 112
Сім'янівка 81
Славгород 34, 45, 83, 84
Славгородський район 721, 722
Смілівський район 41, 87, 92, 126, 130, 721-723
Собичеве 91
Совинка 82
Солдатське 80
Солов'ївка, хут. 109
Сопич 90
Сосницький район 722
Соснівка (Глух. р-н) 90
Соснівка (Кон. р-н) 82, 83
Софіївка 632, 633
Спорний, с-ще 77
СРСР (Радянський Союз) 7, 47, 48, 75, 89, 98, 127, 129, 133, 134, 138, 204, 205, 304, 316, 318, 385, 437, 439, 507, 634, 720, 726
Ставрополь 383, 434
Станіславська область 647
Степанівка (Сум. р-н) 88
Степанівський район 721, 722
Стецьківка 90
Стрільця 88
Стрільники 634
- Студенок 90
Суджанський повіт 721
Суми 6, 68, 74, 77, 88, 99, 113, 114, 117, 129, 138, 274, 306, 307, 310, 439, 718, 723, 724, 736
Суми, з. ст. 109
Сумська область (Сумщина) 5, 6, 8, 35, 53, 63, 65, 71, 75-78, 92, 97, 121, 123, 126, 129, 131, 137, 268, 312, 313, 381, 382, 386, 499, 504, 629, 646, 721, 723, 724, 731, 734
Сумський округ 34, 35, 42, 110, 114, 119, 125, 132, 721-736
Сумський повіт 269, 721
Сумський район 83, 84, 88, 92, 98, 100, 127, 130-132, 269, 274, 721-724
Сушиліне 89
США (Америка) 76, 551
- Т
- Таганрог 264
Талалаївський район 88, 92, 130, 723, 724
Тарасівка 79
Татарська протока 642, 643
Тбілісі 382
Тверська губернія 142
Терешківка 88
Терни 13, 732
Тернівський район 721, 722
Тимофіївка 95, 123
Тифліс 382
Токіо 205
Томськ 646
Троїцько-Печорськ 441
Тростянець 89
Тростянецький район 36, 53, 78-80, 83, 89, 130, 131, 133, 721-724
- Тулиголове 112, 736
Тулиголівський район 722
- У
- Угроїди 45
Україна (УРСР) 6, 26, 40, 41, 49, 58, 61, 69, 81, 83, 84, 91, 93-95, 102, 119, 124, 125, 130, 137-139, 204, 205, 263-266, 270, 301-104, 306, 308, 312, 386, 434, 435, 437-439, 442, 500, 502, 503, 550, 553, 554, 640, 719, 720, 724, 726
Уланове 90
Улянівський район 49, 53, 89, 92, 130, 722-724
Урал 381
Уралове 82
Успенська волость 22, 125
Уцькове 633
- Ф
- Фінляндія 138, 139, 142
Франція 442
- Х
- Хабаровськ 642, 644, 646
Харків 8, 30, 58, 101, 121, 131, 137, 140, 204, 264, 272, 301, 386, 501, 502, 505, 506, 550, 553, 641, 720, 731
Харківська губернія 263, 499, 721
Харківська область 53, 63, 80, 89, 116, 119, 133, 270, 273, 637, 723
Харківський округ 34, 723
Хижки 82
Хильчицький район 722, 723
Хильчичі 82
Хмельів 87

Хмелівка 131	Чупахівка 269, 270	Щ
Хмелівський район 721	Чупахівська волость 103	Щигровський повіт 630
Хмельницька область 138	Чупахівський район 110, 126, 721, 722	Щигровський район 637
Холминський район 722		
Холопкове 90, 633		
Хорол, хут. 48, 49	Ц	
Хоружівка 85	Царицин 383	Ю
Хоружівська волость 15		Юнаківка 84, 85
Хотінський район 90, 92, 127, 130, 721-724	Ш	Юнаківський район 44, 127, 721, 722
Хотминівка 90	Шабалтаєве 62	Юрківці 89
Хустянська волость 106	Шалигине 633	
	Шалигинська волость 22, 125, 630	Я
Ч	Шалигинський район 90, 92, 130, 723	Яблучне 79
Чапліївка 91	Шаповалівка 82, 83	Явас 440
Червлене 84, 270	Шатрище 92	Яготинський район 142
Червона Слобода 114	Шенгаріївка 62	Ямне 79, 80
Червоне 90	Шептаки 38	Ямпіль 38, 92, 130
Червоненський район 90, 92, 130, 723, 724	Шокодькове 88, 89	Ямпільський район 38, 39, 92, 722-724
Червонослобідська волость 131	Шостка 38, 91, 633, 723, 724	Японія 639
Черепівка 65, 128	Шосткинський повіт 721	Японське море 642, 643
Чернацьке 87	Шосткинський район 38, 91, 130, 638, 722-724	Яремча 647
Чернеча Слобода 87	Шошине 633	Ярмолинці 87
Чернечина (Красн. р-н) 45	Шпилівка 274	Ярове 9, 19
Чернечина (Охт. р-н) 501	Штепівка 92, 270, 301	Ярославець 38, 80
Чернігів 8, 77, 129, 731	Штепівська волость 11	Ярославецький район 38, 39, 112, 126, 722, 723, 736
Чернігівська губернія 499, 721	Штепівський район 49, 92, 130, 721-723	Ярославська область 499, 503
Чернігівська область 37, 49, 65, 91, 92, 126, 499, 637, 638, 723	Шулешівка 90, 632, 633	Ярошівка 89
Чечва, хут 550		Яруга 80
Чікаго 442		Ясенівка 79
Чорнотицький район 722		

1. Назви населених пунктів та інших адміністративно-територіальних одиниць, зазначені в біографічних довідках, до покажчика не включено.

З М І С Т

Від обласної редколегії.....	5
Мовою документів	7
Краснопільський район	135
<i>Покидченко Л.А.</i> Двічі реабілітований (про О.Н. Орлова).....	137
Біографічні довідки.....	143
Кролевецький район	201
<i>Гризун А.П.</i> Поневіряння письменника (про М.О. Лукаша).....	203
Біографічні довідки.....	209
Місто Лебедин	261
<i>Корогод Г.І.</i> Розстріляний нарком – покарані родичі (про М.Н. Демченка).....	263
<i>Дворниченко Т.В.</i> Слідство припинено (про Х.М. Фролова).....	269
Біографічні довідки.....	275
Лебединський район	299
<i>Мордовець Л.М.</i> З когорти боротьбистів (про Г.Ф. Гринька).	301
<i>Гончаров О.І.</i> Біда прийшла несподівано (про С.Я. Лісовицького)	307
<i>Чернобров І.В.</i> Страчений за особливим списком (про Д.Д. Плетньова)	313
Біографічні довідки.....	319
Липоводолинський район	379
<i>Зубко Л.О.</i> Трагічна доля комкора (про М.І. Василенка)	381
Біографічні довідки.....	387
Недригайлівський район	429
<i>Столбін О.П.</i> Страдницький вінець (про П.Й. Капельгородського)	431
<i>Бажан О.Г., Галкін О.І.</i> Винним себе не визнав (про М.Г. Осадчого)	437
Біографічні довідки.....	443
Місто Охтирка	497
<i>Попільнюх М.М.</i> Чим завинив... (про М.Л. Довгополоюка)	499
<i>Галкін О.І.</i> Долю вирішила анонімка (про Г.М. Кучмая).....	505
Біографічні довідки.....	509
Охтирський район	547
<i>Скакун В.П.</i> Тоді було не до гумору... (про Остапа Вишню – П.М. Губенка)....	549
Біографічні довідки.....	555
Путівльський район	627
<i>Тулик С.В.</i> За ґратами – партизанський командир (про Г.І. Коняєва).....	629
<i>Рубанов О.М., Савченко В.К.</i> Від арештанта – до героя (про С.В. Руднева).....	639
Біографічні довідки.....	649

Додатки	717
Коментарі до біографічних довідок про репресованих (реабілітованих) громадян	719
Адміністративно-територіальний поділ на Сумщині (з 1918 р.)	721
Порівняльна таблиця співвідношення (ідентичності) статей Кримінальних Кодексів УСРР і РСФРР 1927 року.....	725
Центральні органи державної безпеки в колишньому СРСР і Україні	726
Позасудові органи в колишньому СРСР	726
Структура ДПУ УСРР (1924-1929 рр.).....	727
Структура і штат управління МДБ по Сумській області (1946 р.).....	728
Таблиця підсумкових відомостей про репресованих (реабілітованих) громадян	729
Перелік документів (розділ „Мовою документів”)	732
Перелік скорочень.....	737
Іменний покажчик.....	739
Географічний покажчик.....	745

Реабілітовані історією : Сумська область : у двадцяти семи томах :
Р31 у трьох книгах : книга друга / Упорядники : О. Г. Бажан,
О. М. Рубанов, І. Г. Федоренко; біографічні довідки : О. І. Гончаров,
С. М. Лозова, О. М. Рубанов, Г. П. Самойлікова, І. Г. Федоренко. –
Суми : видавничо-виробниче підприємство «Мрія-1», 2013. – 756 с. : іл.

ISBN 966-566-194-9

ISBN 978-966-566-579-3

У другій книзі тому «Реабілітовані історією. Сумська область» продовжено публікацію документальних матеріалів про політичні репресії громадян Сумщини в 1918-1980 роках, зокрема про тих, чий життя або діяльність пов'язані з містами Лебедин і Охтирка, Краснопільським, Кролевецьким, Лебединським, Липоводолинським, Недригайлівським, Охтирським та Путивльським районами.

Книга – данина пам'яті землякам, які необґрунтовано постраждали за свої переконання, корисний посібник для всіх, хто цікавиться історією рідного краю.

УДК 94 (477)

ББК 63.3 (4 Укр - 4 Сум) 621

*Науково-документальна серія книг «Реабілітовані історією»
У двадцяти семи томах*

**Реабілітовані історією. Сумська область
У трьох книгах
Книга друга**

Керівник групи О. М. Рубанов
Наукові редактори *О. І. Гончаров, Г. П. Самойлікова, І. Г. Федоренко*
Комп'ютерний набір і верстка *С. М. Лозової*

Здано на виробництво 25.09.2013. Підп. до друку 18.10.2013. Формат 70x100^{1/16}.
Папір офсетний. Друк офсетний. Гарнітура Times. Ум. друк. арк. 61,24.
Ум. фарб.-відб. 61,24. Обл.-вид. арк. 85,70. Тираж 300 пр. Вид. № 53.

Редакційно-видавнича група по підготовці і виданню книг Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Сумської облдержадміністрації
40030, Суми, Кузнечна, 2.

Видавець і виготовлювач:
видавничо-виробниче підприємство «Мрія-1». 40000, Суми, Кузнечна, 2.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 36 від 19.04.2000.